

Herkes Anlatıyo Bi De Ben Anlatayım Amk

adnan abi

liseyi yeni bitirmiştım. öss'den de yanlış tercih ayağına bi bok tutturamayınca bize mecburen sarıyer oto sanayii'nin yolu gözükmüştü yine. hem çalışıp babama yardım edecektim hem de dersane paramı kendim kazanacaktım.

ilk günler bayağı sıkıcı geçiyordu. ne ortamdaki muhabbete alışabiliştım ne de elimden bi bok geliyordu. sanki cam kilit dükkanının çırağı değil de kahvecinin çırağıydım amk. paso çay taşıyodum başka da bi boka yaramıyodum.

sonra yavaş yavaş milletle tanışmaya kaynaşmaya başladık. karşı dükkanın(motorcu) çırağı kamil, çapraz dükkanın(motorcu)çırağı hakan, yan dükkanın çırağı(güven) hiç durmadan geyik çeviriyoduk amk. zaman güzel geçmeye başlamıştı.

elim de yavaş yavaş işe alıştığından kendimi bi boka yarar hissediyodum. bu da beni mutlu ediyodu. artık çaycının değil hafiften hafiften kilitçinin çırağı oluyodum.

sanayideki çocukların hepsinin bi derdi vardı amk. çoğu da kızlardan pas alamama mevzulaerıydı. onlar anlattıkça ben dinlerdim. benim o zamanlara kadar öyle gönül derdim olmamıştı pek. hakan'ın hoşlandığı bi kız vardı ama pek yuz vermiyodu ama umut vardı. kamil'in ise derdi çok daha umutsuzdu. tahmin edersinizki kızlar pek biz sanayiide çalışan cocuklara pas vermiyodu.

bi de uğur vardı mahalleden. kardeş gibi buyumuştuk. hani bu meşhur mezhep farkı vardır ya bize pek uğramamıştı. çok da sikimizde değildi yani. uğur alevi idi ben ise sunni. bu pek tabii ki bizim aramızda sorun olmuyordu anlayacağınız. kendilerinden gördüğüm en extreme davranış kömbe diye hamur işi börek gibi bişeydi. patatesli falan. bu kadar guzel bişeyi nasıl daha önce yemedim diye şaşırılmışım o zamanlar. onun dışında pek birbirimizi şaşırtmamıştık o zamanlar.

uğur da arada uğrar muhabbet ederdik. hem o ara babası buna ehliyeti almasının şerefine bi toyota corolla almıştı. aslında kendisine almıştı da adamın ehliyeti yok, e doğal olarak da araba uğurundu. hani araba almıştı yazdık diye çocuğa zengin piçi demeyin yani. o da bildiğin bizdendi. babası bi ilaç fabrikasında güvenlik olarak çalışıyodu.

kamil'in vurgun olduğu kızın adı gülşen idi. enka'da koşucuydu. beşiktaş lisesinde okuyodu kız o zamanlar. allahı var vücudu da guzeldi. doğal olarak bizim kamil için bu aşk ancak "unknown artist-esrarlı gözler.mp3" kalıbında yaşanıyordu.

kız sanayiye çok yakın bi yerde otrduğundan okul giderken, okuldan dönerken, bakkala giderken surekli görüyorduk. zaten babası ve abisi de orada çalıştığından arada onların yanına da gelir giderdi. sanki inadına dar giyinir, inadına kalçalarını sallardı. bilirsiniz oyle kaşarları. onlardandı işte.

bi süre sonra benim de dersanenin başlaması ile arada sabahları aynı otobuse binmeye falan basladık bu kasarla. o beşiktaş lisesine gidiyordu ben de beşiktaştaki bil dersanesine. haftanın 5 gününün(haftasonu tatil amk) en az 3 günü beraber gidiyorduk sarıyerden beşiktaş. e tabi haliyle mecburi selamlasmalar oluyordu aramızda.

bi süre sonra bu benim orada babamın yanında öylesine çalıştığımı, anadolu lisesi mezunu olduğumu, sabahları dersaneye aksamları işe gittiğimi falan öğrenince o selamlaşmalar muhabbete dönmeye başladı. kasara bak amk. sanayide cırak olunca konuşmaya bile değer görmüyodu şimdi adam yerine koymaya başladı amk diye kızdım tabi ben içten içe. hem de kızın kamilin platonîği olması vardı. kamile oyle bi yanlış yapamazdım.

kızın evinin çok yakın olduğunu söylemiştim. bizim dukkandan rahatca gozukuyordu evlerinin balkonu. balkonda kocaman bişeydi. bunun anasının babasının aklına sokayım ki bunlar kız ders çalışsın diye balkonun yarısını oda gibi bişey yaptılar. böyle etrafına perde merde falan da koydular ama tam kızla karşı karşıya olduk. nasıl masıl diye sormayın. aynen anlattığım gibi balkonda pimapenden 2ye 3 bi oda yaptılar işte. bu kitaplarını falan dizdi oraaya aksamları hesapta ders calıscak. ben dersaneden 3-4 gibi geliyodum 7ye 7 bucuğa kadar kalıyodum dukkanda bu da o saatlerde gelip yemek yedikten sonra saat 5te bi oturuyodu ben çıkana kadar orda oturuyodu. perde yarım açık kesiyodu bizim dukkanı falan. ama ben bakmıyodum. anlattığım gibi arkadaşım asıktı ona. bi süre sonra dedim bu boyle olmayacak. baskasından duyar, otobuste görür biri kamile anlatır cocukla aramız yok yere bozulur, bi de sanayiide şerefsiz damgası yerim. dedim ben bu mevzuyu anlatayım kamile.

dersaneden geldim. çıktım asma kat bi yazhane vardı. ust bas değiştiriyo duk orda. çıktım iş elbiselerimi giydim. indim aşağı baktım ki kamilin işi var. bi dodge as 250nin balataları değiştiriyo. zaten amına kodumun sanayisine gelen arabaların hepsi abidik gubidik arabalardı. 1 bucu sene kaldım sanayide bi kere bi bmw girdi sokağa o da aksam 7bucuktu. oralarda bi yere kız istemeye gelmişler anasını sikiyim. her neyse ben kamilin işi olduğunu görünce dedim bunun işi uzun aksam anlatırım. döndüm kendi işime. o zamanlar bütün taksiler şahin idi. onların da en büyük dertleri kapı pimleri. açıla kapana 2 ayda 3 ayda bir kapı pimi değiştirmek gerekirdi. babam da yok. dedim ben bunu yapayım da babam gelmeden vereyim gitsin adama da iş kalmasın. hem babamı düşünüyodum hem de babam ben bi iş yapınca paranın bazen yarsısı bazen tamamını bana verirdi. al sen kazandın bunu diye. aksam da kamille konuşcaz ya 2 bira almadan olmaz. dedim cebe de biraz para girsin amk.

akşam oldu. saat 7 suları. cebe de bi 50 lira girdi. dedim kamil napcan lan aksam? eve gitcem dedi. oyle pek gezip tozmazdı kamil. hatta hiç gezmezdi. aldğı haftalığı alır babasına verir. sonra babasına etmediği küfürü bırakmaz, işe yuruyerek gide gelir... masrafsız bi adamdı anlayacağınız. sigara bile içmezdi amk. sigara iyi bişey olsa ben onu ekmeğin arasına koyar yerdim lan derdi bana hep. lakabı da "bitik"ti zaten. bitik kamil.

ben bunu sahile gitmeye ikna etmeye çalışırken bu piç beni gümüşdereye gitmeye ikna etti. gümüşdere de sarıyerin bi köyü. kilyosu bilirsiniz onun biraz daha küçüğü. aldık 4 tane bira, tuzlu fıstık falan.bi de bu dukkana gelmiş bi anadolun anahtarı aldı. bindik gittik gümüşdereye.

gümüşderede bunların göt kadar bi arsası vardı. denizi görmüyodu ama sakın bi yerdi, en azından dalgaların sesleri geliyodu. bu hemen taktı bi kaset başladık amk esrarlı gözleri dinlemeye...

bi yandan diyorum ibne sarkıyı da actı ben buna nasıl diyeyim şimdi. uzulecek çok. bi yandan da diyorum ben anlatmasam biri görüp buna söyleyecek bu sefer de yok yere arkadaşımı kaybetcem, şerefsiz olcam, vb...

tam biralar bitti. saat de 11e falan geliyo bu bastı marşa geri dönüyoruz. dur dedim sana bişe anlatcam

dedim

"kamil durum böyle böyle amk. bu kız galiba bana yazıyo. senin durumu bildiğim için ben kıza yan gözle bakmadım ama bu kasarın gözü göz değil. haberin olsun bu durumdan benden du istedim kardeşim."

bu durdu, uzulmedi bile amk. dedim heralde çok içtik. içtiğimiz de 2 şer bira lan. hani o biranın bizi çarpma olasılığı yediğimiz tuzlu fıstığın tansiyonumuzu yükseltmiş olmasından daha düşük ihtimal. ama ben bunu düşünemiyorum ki. çünkü ben kamilden daha sert bi tepki beklerken bu baktı, güldü "vaaaay eniştem" dedi. çok oldum amk. öldüğü bittiği kızın bana yazdığını soyledim adam zerre sikine takmadı. ustune bi de bana enişte diyo. dedim kesin bişey var. uzuldu ondan boyle yapıyo diyorum ama harbi harbi siklemiyö.

dedim "la oğlum sen anlamadın galiba eda diyorum.." derken sözümü kesti. "senden kıymetli mi lan git sik amk senin olsun" ben bi utandım bi utandım sanki kızla çıkmak için sen aradan çıkarmısın demiş gibi oldum. tabi hemen açıkladım ben kıza bişey hissetmediğimi bazen merhabalaştığımı mecbur konuştuğumu kızın arada bizim dukkanı kestiini bunu benden duymazsa kırılacağını düşündüğümden bunları soylediğimi falan anlattım. "eyvallah kardeşim. ama ben ciddiym git sevgiden anlamıyo kız sen bunla tassak gec de nasıl oluyo görsün kevasse" dedi. ben de "tamam lan sen iste yeter ki ben onun anasını bile sikirim" dedim.

bastık çıktık sarıyere doğru. önce beni eve bıraktı. ama bütün gece düşündüm. lan dedim acaba bu kızgınlıkla mı soyledi ciddimiydi. yarın bugün pişman olmasın derken ertesi gün yine 25'te bindim amk. baktım bu da en arkada ayakta duruyo elinde kitapları sırtında canta tipik liseli kevasse durusu. aslında yanına gidecektim ama saat 7.15 otobusu olunca nah gidersin arkaya. tıklım tıklım amk. anca uzaktan kafa salladım. 4.levent metronun orda otobus bosaldı biraz bende arkaya bunun yanına doğru yurudum tabi. yanında bi arkadaşı var. buna güzellikte 7679 basar ama eda'daki malın yarısı yok kızda. yuzu güzel sadece. "aa nabeer" dedi yanına gidince. o sorunun muhtemel cevabı olan "iyidir sen nasılsın" ile cevap verdim. arkadaşını bana tanıstırdı beni arkadaşına havadan sudan muhabbetler derkenbeşıktasa geldik indik otobusten. ben dersaneye bu okuluna. kızla muhabbet edince anladım kız çıkma teklifi bekliyo. nasıl anladın demeyin bilirsiniz işte hal tavır gel benimle çık der. hiç mi başınıza helmedi amk?

dersaneye gidince dedim okul çıkışı yakalayım bunu aynı otobusle dönelim sarıyere 1 saatlik yolda ben bunla bayaa bayaa mmuhabbet ederim. dersaneden bi lavuğun manitası da o lisedeydi. sordum kaçta çıkıyolar diye yalan olmasın 3 mü dedi 3.15 mi tam hatırlamıyorum. tamam dedim eyvallah gittim kendi sırama. plan yapıyorum. önce su muhabbeti açarım sonra bu muhabbeti az güldüreyim sempatik ayakları falan en son da msnini alırım. o ara msn çok moda, facebook zaten yok. telefon desen nerde lan smdiki gibi sms paketi? nokia 6600'ın iphone 9 muamelesi gördüğü yıllardan bahsediyorum amına koyim.

saat 3e 10 kala çıktım dersaneden. bekle bekle yok kız. o zamanlar beşiktaş meydanında tansaş vardı. şimdi yıktılar ordaki otobus duraklarında ağaç oldum amk. tam umudu kesmişken bi baktım kız otobuse değil minibuse biniyo. hemen zıpladım minibuse. beni gördü "aaa sen beni mi takip ediyosun" dedi gülerken. kaşar işte nasıl biliyo işini. "hee" dedim "yarım saattir tansasın orda otobuse binceksin diye bekliyodum sonra tam umudu kesmişken baktım minibuse biniyosun koştum pessinden bindim minibuse" basta 2 saniye salak salak baktı ama sonra güldü. inanmadı haliyle. ben de inanmasını istememiştim zaten.

en arka koltuğun bi önündeki ikili koltukta oturuyodu. yanında da bi amca var. ben tabi amcaya dayamıs vaziyette kızla konuşuyorum. balmumcuya gelince artık gitceği yer orasıymıydı yoksa rahatsız mı oldu lavuk bilmiyorum indi. ben tabi direkt çömdüm amk kızın yanına

oturunca bi baktım kızın altında ufak bi tumsek var. ayakları onun üstünde mecbur bacakları acılıyo. kız da koşucu, etek de kısa, altda mus çorap haliyle güzel bi görüntü var. ama yanımda oturan kızın da bacakları karpuz sergisi gibi ortada olunca ben rahatsız oldum tabi.. kız dilerinin ustune çantasını kkoymuş ama o bacakları o çanta kapatır mı amk? yanları "bana bak bana bak" diye bağıriyo. ustunde bi tshirt onun üstünde de ince bi gömlek vardı. çıkardım gömleği çok sıcak oldu ayağına. (aylardan ekim ama sıcaktı. pastırma sıcakları stayla) verdim kıza dedim tutarmısın su gömleği basta anlamadı. salak salak baktı yuzume bu mal da ne diyo der gibi. ama sonra ben gömleği cantasının üstüne koydum gömleği tabi gömlek kapattı bunun bacakları, zaten deseni de sofrası gibi bişeydi o zaman modaydı lan. masa örtüsü gibi hani hatırlar liseli olmayan piçler.

kızın gözüne girmek için yapmasam da bu gömlek mevzuu pek bi hosuna gitti. belliydi tavırlarından. neyse biz basladık muhabbete. muhabbetin güzergahı şöyleydi:

balmumcudan - zincirlikuyu: dersler nasıl muhabbeti

zincirlikuyu - levent: benim üniversitede hangi bölümü düşündüğüm, onun spor akademisi okuma hayali

levent - sanayi mahallesi: benim o sanayideki cocuklardan çok farklı oluşum, ona beyaz gömleğin çok yakışması

sanayi mahallesi - maslak: onun okulun açılmasına daha hala alışamadım muhabbeti

maslak - hacıosman: takım muhabbeti, kız beşiktaşlı, ben galatasaraylıyım falan

hacıosman - büyükdere: bana internetten ödev indirme sitesi sormalar

büyükdere-sarıyer: internet lafını duyan benim gaza gelerek kıza msn muhabbeti açmam

ve yol bitti beyler. sanayiye yakın bir yerde indiğimiz için birden araya mesafe girdi tekrar kızdan msn alamadım bastı gitti. sanki hiç tanışmıyoruz.

ben dukkana yururken bi yandan da düşünüyorum bu benle tassa mı geçiyö insan bi güle güle falan der amk. sanki götünü siktik de kosa kosa gidiyo falan. dedim yarın trip atarım nasıl olsa otobuste görüşcez. dukkana gittim. kamile baktım ilk. hani acaba değişti mi tavrı bana karşı. değişmiş ama olumlu yonde. beni görüyo ooo eniştem geldi falan diye bağıriyo falan. yavsak bi de bunu babamın yanında hatta ve hatta kızın babasının abisinin yanında da yapıyo. bi yandan diyorum acaba kendi götü yemedi abisine babasına mı siktirecek bu lavuk beni? bi yandan da dyorum kamil hayatta öyle bişey yapmaz. yapar mı ki?

bi iki ufak işimi hallettikten sonra gittim yanına. iki de çay soyledik. ben bunların dukkana da baktım ustası da yok. oh dedim babam da yok hazr gireyim sunların dukkanın içeri çayla sigara da içeyim hem de agzını arayım kamilin. acaba içten içe kin mi yapmış falan.

girdik dukkandan içeri. bu aldı takımları benzine koydu onları temizliyo. sanayide tornavida, anahtar, pense falan sürekli motor yağlı, gres yağlı ellerle tutulduğundan leke olurdu. takımların temizliği ustanın temizliği demek olduğu için pek bi önem verirdik temizliğe. o lekeleri en iyi temizleyen şey de benzin, mazot (artık o an dukkandaki arabaların depolarından hortumla ne çekersek) olduğu için bi kaba bunlar konulur 3-4 dk bekletilir, bi yandan da fırça ile fırçalanır, kurulanır, tezgaha yerlerine asılırdı. neyse işte bizim kamil de ben bunla konuşmaya çalışırken yuzume bakmıyo paso eli benzinde takım temizliyo yavsak.

"kamil" dedim. baktı.

"lan bak izmariti atarım ustune tutuşursun amk. yavsak dukkanına geliyoruz yuzumuze bakmıyosun sikerim belanı" dedim.

"lan olum yoruldu bugun ondan yoksa niye bakmıyım" falan dedi.

"lan yoksa sen bana trip mi yapıyosun eda kasarı yuzunden?" diyince

"olurmu lan malmısın sikerim belanı öyle düşünme" dedi.

şakayla karışık "lan yoksa senin bana enişte enişte diye bağırmanın sebebi senin götün yemedi babasına abisine mi siktren beni onu mu planladın lan yavsak" dedim

güldü.

anladım ki yok öyle bişey.

aldım elinden benzini kabını gel dedim sana bişey diyecem.

"sana söz bu kızla çıkıp durduk yere ayrılıcam. ayrılırken de ayrılma mesajını sen yazcan. içinde ne varsa ne demek istiyosan yazcan kaşara"

kamilin gözlerini görmeniz lazımdı. ona orada "kız seni seviyomuş lan" desem bu kadar gülmezdi gözleri.

"harbi lan?" dedi

"yalancımın götünü bütün sarıyer siksin" diyince sarıldı. kardeşimsin dedi. içim biraz rahatlamıştı.

ertesi gün yine otobüse bindim. tabii eda yine aynı yerinde. göz ucuyla baktım bana bakıyo ama hiç bakmadım bi daha, delam da vermedim, tabii yanına da gitmedim. esek değilse anlar amk trip yapıyoruz işte. 4. levante otobüs bosalıncı bi baktım bu gelmiş yanıma. naber falan diyo. soğuk soğuk iyidir dedim. anladı tabi bi bokluk var bende. "noldu hayırdır canın mı sıkkın?" dedi. yok dedim dün sen bana böyle böyle yaptın. ben çok kırıldım insan bi güle güle der diyince bu ya ama soyle babam görür böyle abim görür falan dedi. aslında kız haklı biliyorum ama ben tavrımı bastan koyayım ki benim kamil olmadığımı anlasın istedim. az gelişmiş mahallenin çok gelişmiş kızları olur ya bizimki de o hesap bi kız o yüzde çok yuz verince götü kalkıyo hemen. tabi bu açıklamayı yapınca muhabbet düzeldi. düzeldi de beşiktasa geldik amk. tam dersaneye doğru yuruycem kaçta çıkıyosun dedi bu bana. dedim bugün deneme var galiba öğlene çıkarım. aa ben de erken çıkcam beraber gidelim mi dedi. tama falan diyince numarayı versene dedi. ulan numarayı vermesine vereyim de amk bende kontur yok. kız dese al benim numara bu caldır da numarayı kaydedeym rezil olcaz. allahtan o numara istedi çaldırdı aldım numarasını gittik ben dersaneye o okuluna...

dersaneye gittim acele kontur almam lazım amk. o zaman parça kontur de yok. kontur transferi varmıştı tam hatırlamıyorum ama ben borç aldım tarık diye bi arkadaştan (adamın kralı. ilerde onu da anlatcam) gittim 100 kontur aldım. neyse denemeye girdik çıktık. bu çaldırdı. ben de çaldırdım. o çaldırma da ne boktan bişeydi lan. salak gibi bütün rehberi çaldırıyoduk amk. sanki bi sikime yarıyodu. ben buna mesaj attım "ben tansaş'ın ordayım" diye. "tmm glyrm" yazmış. ilk sessiz harfsiz mesajı bana atan orospu budur. o yüzde yeri ayrı kasarın bende.

10 dk sonra buluştuk yine bindik minibuse. bu sefer bu almış yanına polar gibi bişey örttü dizlerine. saan bişey dinletcem dedi. o zaman nerde amk mp3? çıkardı discman'i bi kulaklık bende bi kulaklık onda. açtı bi şarkı dinletti ama hangi şarkı hatırlamıyorum. zaten o şarkıyı babam soylese umrumda olmadı amk. ben bunun gımeğın yakasından ne görürüm diye bakıyorum. kulaklık da kulağında ya mecbur yakın duruyoruz ben de nasıl abazaysam o ara kızın bacak bacağıma surttukce sikim başlıyo ahenkle dans etmeye. ulan malafat belli olucak diye de korkuyorum. yanımda güvender soru bankası vardı o gün almıştım arkadaştan. size yemin ederim beşiktaştan büyükdereye kadar "güvender matematik çıkmış sorular"ı siktim. büyükdereye gelince eda bana "inelim mi yururuz biraz" dedi. tamam dedim indik. buyukdere boğazın kenarında güzel bi mahalle. sahil kenarında boğaz kokusu martı sesleri tam yuruyus yeri yani. biz de başladık yurume bi yandan da düşünüyorum ne muhabbeti açsam diye

oturduk bi banka bu bana bırakmadı muhabbet açma mevzusunu. başladı anlatmaya

"adnan sen ordakiler gibi değilsin. farklısın.."

ulan dedim bu bişey diyecek ama ne?

"... kamil ile biliyosun aramızdakileri. ben hiç umut vermedim. aşık olmuş bana o yüzde hep kotu bişeyler dedi arkamdan. ben ona yuz vermedikçe bağlandı bana vs vs vs vs"

kıza bak amk bana kamili kotuluyo. ben de "hee eda haklısın eda" diye dinliyorum.

"senle arkadaş olmamız onunla(kamil ile) aranızı bozabilir falan" dedi işte. ben de tipik sen düşünme bunları triplerinde takıldım. benden o an bi çıkma teklifi falan bekledi ama etmedim. niye bilmiyorum ama etmedim. etsem kabul edeceğinden emindim aslında

sanayiye girdim. ustumu değiştirdim. ufak tefek işleri hallettim boşa çıktım aksama doğru. baktım kamil de bos bos takılıyo. zıpladım yanına dedim kardeşim durum bu bu bu. "kıza smdi teklif etsem kabul eder ama ben hemen etmek istemiyorum iyice hoslansın benden sonra etcem" dedim. "vay piiiç. ben kaç senedir peşindeyim yuz vermedi orospu" falan dedi. sevinmişti yani. bu yarı arkadaş-yarı sevgili durumu 1 ay kadar surdu. 1 ay sonra ramazan bayramı geldi. nerden gördüm nerden buldum bilmiyorum bi mesaj attım ben buna

"unuttuklarını anımsa , kaybettiysen ara, özlediysen git bul kırdıysan af dile, kırdıysan affet, seviyorsan söyle çünkü bugün bayram!" diye bi mesaj attım. bu da cevap atmış bana "seviyorum" diye. galiba sonunda bi de gulucuk koymustu orospu. ben bi bok anlamadan bi mesajla biz bunla sevgili olduk.

bayram tatilinde görüşmedik biz bunla hiç. kız öyle kafasına göre dışarı çıkamıyordu. ama sürekli mesajlaşıyoruz falan. o ara bayramda harçlık aldığım zamanlardı. amk neredeyse hepsini aria'ya verdim. o gsm operatörü nasıl iflas etti ben hala anlamıyorum amk. sırf benim verdiğim paralarla işi yurutmeleri lazımdı amk.

neyse, tatil bitti. okul başlıyo dersane başlıyo. sabahın körü amk. sevgilimiz var ya babamın parfümden falan sıktım çıktım amk. otobuse bindik en arkalrda bi yere oturduk bu tuttu elimi. yalan yok heyecanlanmadım bile amk. bi ara elini dizinin ustüne koydu bacağına elim deyince biraz heyecanlandım. beşıktasta indik.

"ilk derse girmesem de olur" dedi. tamam dedim.

barbaros heykelinin ordaki banklara gittik. simit aldık. oturduk falan. ben bunu okulun oraya kadar bıraktım. okula girerken bu beni öptü dudağımdan. sonra hızlı hızlı gitti okula. ben bunun arkasından baktım 5-10 saniye. tam o ara yanına okulun bekçi geldi. öüştüğümüzü görmüş. ayıp ayıp diyo. amcığa bak sanki onun kızını öptüm sanane amk?

bişey demedim dersaneye gittim. çıkışta yine buluşmalar okuldan eve dönmeler falan filan2 ay sürdü bu şekilde. o ara da kamilin askerlik geldi. askere gidecek lavuk. e adama söz verdik sen ayrılcan diye. 18 ay(o zaman 18 aydı askerlik) bunun dönmesini mi bekliyecem amk?

"kamil" dedim.

"kardeşim al telefonu ne istiyosan yaz."

mal mal baktı önce sonra aldı telefonu. ben de yanına yaklaşmadım ne isterse yazsın diye. 1 saat sonra geitrdi telefonu. "lan dedim mektup mu yazdın?"

"orospu mesaj attı cevap yazdım sıçtım ağzına içim rahatladı" dedi.

yalan yok beyler merak edip bakmadım bile ne yazdığma. sadece sonra gelen "allah belanı versin" tarzı mesajları okudum. kıza ne yazdıysa yavaşak, bayaa sinirlenmişti eda. bi ara tırsmadım değil abisine babasına söyler mi diye. ama yemedi onun da götü tabii. duysa babası onun da ağzına sıçacak. sadece bi kere bi lavuk geldi "ben edanın arkadaşımıyım sikerim seni. o kıza bi daha rahatsız etmyceksin" falan dedi. heralde kemaşe platoniklerinden birini saldı ustume bana askıntı oluyo falan dedi diye tahmin ediyorum. bu lavuğun mal olması tıfil bi arkadaşı ile sanayiden adam kaldırabileceğini sanmasından belliydi zaten. çok uğraşmadım "siktr git bak burda götüne bijon anahtarı sokarım ah bile diyemezsin" dedim. etrafına bakınca naladı sikilceğini bastı gitti. giderken "bu burda bitmedi. elbet yalnız yakalarım" tarzı bişey dedi ama bu sene 8. sene hala ses seda yok piçten

kamil askere gitti.

ben o yaz üniversiteyi kazandım.

eda orospusu da liseyi bitirdi.

edayla kamil askere gittikten sonra 2 kere görüştüm. birincisinde aklımda kalan bi iki şey vardı onları yaptım. ikincisinde ise bunun yanlış olduğunu söyledim. bi daha siktir ettim anlayacağımız. bi daha da görmedim zaten. evleniyomuş bu yazı diye duydum.

sene 2005 olmuştu.

babam sanayiideki işi bıraktı. ben kafasına girdim daha doğrusu. "baba artık ben okul yuzunden çok gelemycem dukkana. sen de tek başına uğrasma istemiyorum seni orda görmeyi. daha rahat bi iş ayarlayalım sana" diye. sağolsun kırmadı beni. yok dese ısrar bile edemezdim. babanın sözü üstüne söz olmaz bizim ailede. her ailenin bi yapısı olur ya bizimkisi de öyle.

neyse biraz birikmiş paramız vardı. biraz da tanıdıklar vasıtası ile bi ganyan bayii açtık. babam at yarışından zerre anlamaz. ben de öyle. ama bi işe girmiştik. ganyan bayiiindeki kupon yatırılan makineyi kullanmayı öğrenmek için kursa gidiceğimiz söylendi tjk'dan. kurs diyince ben de zannediyorum ki 2-3 hafta eğitim görcez. bi gittik adamın biri anlattı işte "şurdan kuponu atın burdan nakite basınca kupon çıkar. kupon iptal etmek şöyle yapılır vs vs vs..." sonra bana bi kart verdi. paso gibi bişey düşünün. ustunde tjk makine teknisyeni gibi bişey yazıyordu. o makineyi kullanma ehliyetiymiş o. ama inanın az bişey klavye kullanıp biraz da at yarışının ne olduğu birine sadece tuşların yerini öğretseniz yeter. ehliyet mehliyet hikaye amk.

ben ilk sene ing hazırlık okuyacaktım. devam da zorunlu tabii. yarış saatleri, yani çalışılacak saatler de hep okul saatlerine denk geliyo. mecburen birini aldık işe. benim umudum babam onun yanında ara sıra bakıp makineyi kullanmayı öğrenecekti. ama nerdee. ganyan bayii yanında kahve de açmıştık babam da paso oyun oynuyodu arkadaşlarla.

bi secim yapmam gerekiyordu. ya babamın yanında olup bu iş oturana kadar makinenin başında ben olacaktım ya da babamı kendi haline bırakıp okula gidecektim. tabii ki ilk secenegi sectim. cunku babam benim için canını verirdi ben onun için bi senemi niye etmeyecektim ki?

kafama göre bi ders programı yazdım. iş günlerine ters gelmeyen. 1 saat dersim var falan diyorum babam da bişey demiyodu. devamsızlık yok diyodum bişey demiyodu. belki de o da farkındaydı ona yardım etmeyi sectiğimin. bunu hiç sormadım kendisine ama babam o kadar kolay kandırılabilir biri değildi. biliyodu muhtemelen. ve ben işe başladım. gecemi gündüzümü o işe vermeye başladım. kahve de işlettiğimizden sabah saat 5te dukkanı acıyor, siliyo supuruyo, çayı demliyodum. saat 10da çay ocağına bakan adam geliyo ben ganyana geçiyodum. şimdiki gibi o zaman bi gunde 2-3 yarış olmazdı. hergun tek yarış vardı. saat 4-5 gibi yarışlar bitiyodu. ben de ganyanı supurup, paraları sayıp kasayı babama teslim ediyodum. ardından kahvede çalışıyodum. garson-ocakçı ne iş olursa. saat 11den sonra ufak tefek kumar da oynatıyodum. guzel para bırakıyodu. velhasıl kelam benim oradan çıkmam gece 1i 2yi buluyodu. yoruluyodum ama ailem için bişey yapmak inanılmaz zevk veriyodu. sabah 5 gece 1-2 çalışmak koymuyordu bile.

bu arada nadiren de olsa bazen okula gidiyordum. bu gitmelerde seçil diye bi kızla tanıştım. okula gitmesem de onun da benden hoşlandığını biliyodum. farketmişim daha doğrusu. telefonlaşıyoduk ben bos olursam ama genelde mesajlaşıyoduk. bazen ben izin alıyodum aksamları bi yerlere gidiyoduk falan. ben basta bilmiyodum ama sonradan öğrendim kız bayaa bayaa zenginmiş. babasının göztepede özel bi kliniği varmış. sonradan öğrendim. kız basta arabayla gelmezdi sonradan beni arabayla almaya başladı. bi kere oldu gerçi ama çok utandım. utanınca saldırganlastım. gurur yaptım ya kıza bayaa kızdım.

"ben seni kaldıramam sen fazlasın yetişemem ben sana" dedim buna.

2-3 gün ne mesajına cevap yazdım ne arayınca actım. sonra bişeyler oldu biz geri bi araya geldik ama artık otobusle gidiyoduk gitceğimiz yere. ne bileyim benim cebime göre yasıyoduk. salak diyebilirsiniz bana ama asla kız parası yemedim yemem. benim cebimde varsa gezerim yoksa gezmem. ama allah biliyo ya kızı sevmiyodum. onun beni sevdiğini biliyodum ama ben sevmiyodum. kız okulun yakınında ayrı bi evi vardı bi iki kere film izleyelim muhabbetine gittim. sonra daha sık evde buluşmaya başladık. karı koca gibi takılmaya başladık. sevmediğin kızla ne beraber oluyosun lan diyenler olacaktır. o konuda vicdan azabı duymadım cunku ilk değildim. belki iğrenc gelicek size ama ilk olmadığım için belki de kendime ait hissetmedim secili hiç.

sıralar uğur ile daha çok görüşmeye başlamıştık. hani şu babası toyota corolla alan çocuk. zaten yakındık, kardeş gibiydik ama ganyan muhabbetine bu daha bi ugrar oldu bana. dertlesiyoduk bunla sürekli. tuğçe diye bi kız arkadaşı vardı ben hiç görmemiştım ama ismen tanıyodum. paso mesajlaşırlardı. galiba o ara çıkmıştı ilk bedava smsler. sms paketi değildi ama. bunlar telsim kullanıyordu. cep aile diye bişey yapmışlardı. cep aileye mesaj bedava oluyodu. gelir kızla kavga ettim napcam falan derdi. yavsak çok atardı. kızla kavga ederlerdi ya sonra ben intihar etcem der telefonunu klapar kızı meraktan gebertirdi. intihar ettiği yerde bizim dukkan amk. çay içerek olmayı planlıyodu yavsak heralde. bi gün ben secil ile bulusmak için okula gitcem yalanı soyledim babama. ama o gün de veliefendi hipodromuna gidip ganyanın parasını çekmem lazım.

ganyan bayii acılırken vekalet verilir birine. doğru hatırlıyorsam her pazartesi veliefendi hipodromuna gidip o hafta oynattığın miktarın %4'ünü yani sana dusen payı fatura keserek veznedenden çekersin. bizim vekalet de bende olduğundan benim gitmem gerekiyo. o ara da ben daha ehliyetimi almamıştım. veliefendiye gitsem, çektiğim parayı babama vermek içingeri sarıyere gelcem sonra kıza yetişmem imkansız. uğuru aradım "lan gel de senin arabaya benzin koyayım ben veliefendiye götür getirsene" dedim. ikiletmedi sağolsun. geldi 5 dakkaya. atladık gittik veliefendiye.

yolda giderken bunun canının bişeye sıkkın olduğu o kadar belliydi ki. sordum geçiştirdi. ben de sormadım bi daha amk. veliefendiye gittik. ben işleri hallettim. bu mal mesaj atıp duruyo.

"çek lan kenara" dedim.

çektı. "noldu?" dedim "yok bişey" dedi. baktım baska care kalmadı anlatmayacak ama bi derdi var. dur dedim suna bi zarf atayım.

"arabanla bi yere gittik diye mi surat yapıyosun? kusura bakma" dedim.

oyle diyince bu tabi "lan manyakmısın olur mu oyle sey" demeye başladı. ben de biliyorum olmayacağını ama çözülsün diye yaptım. "ee amk o zaman ne diye surat yapıyosun bana?" diyince başladı anlatmaya. bunun kız arkadaşı tuğçe şehir dışına gitmişti bi akrabasına. gecen yaz dil kursuna gitmiş. orada john diye ingiliz bi lavuk varmış tuğçenin arkadaşı. o buna bi hediye getirmiş ama tuğçe burda yokmuş "onu gidip alırmısın?" demiş buna. bu da hem bi taraftan kıskanmış, bi taraftan kızmış vs vs vs

"ee bu mu amk derdin?" dedim.

"oğlum ben ne konuscam elin john'uyla? ingilizce bile bilmem" dedi.

ben de anadolu lisesi mezunuyum yabancı dil var biraz."eğer hızlı gidersek ben gelirim senle. ben konusurum lavukla" dedim. uctu bizim mal havalara.

gittik sarıyere babama verdim paraları. ustume de dukkandan 100 lira aldım. lavuk cevahire gelecekmış. biz de bastık gittik cevahire. o zaman galiba yeni yapılmıştı cevahir. ilk defa gidiyodum. neyse gittik cevahire. amk tanımayız etmeyiz nasıl bulcaz john'u?

kapının orada mal gibi bekliyoruz john efendiye. dedik turist tipli, elinde hediye paket/poşeti olan bi lavuk görürsek bu john'dur amk. yattık pusuya...

5 dakika geçti, 10 dakika geçti, 15 dakika geçti kimse yok amk. uğur dedi ki burda benim kardeşim çalışıyo gel bi yanına çıkalım. kardeşim dediği öz kardeşi değil biliyorum. heralde çok samimi bi arkadaşdır dedim. "ne kardeşi lan? kimin yanına çıkıyoruz?" meğer tuğçe'nin çok yakın bi arkadaşımış. tuğçe'nin kardeşim dediğine bu da kardeşim diyomuş. karıköylü pezevenk işte nolcak amk

neyse aga biz girdik cevahiree. bunların kardeşini bulcaz ona sorcaz "bu john ne ayak" diye. cevahire girince ykm mağazasına soktu bizi. 3 katı almış pezevenkler ne para varsa serefsizlerde. bunların kardeşi orda çalışıyomuş. girdik mağazaya ilk kata baktı baktı "burda değil" dedi. mağazanın içinde yuruyen merdivenden bi üst kata çıkıyoruz bu yine etrafa baka baka geziniyo ben de seçil'e mesaj yazıyorum "işim var biraz. cevahirdeyim burdan çıkınca buluşuruz kadıköyde" diye. 2. kata çıktık yine bulamadık. en uste çıktık bu sefer. "hah! burda gel gel" dedi

bu önde hızlı hızlı gidiyo ben arkasından. kadın reyonu en ustteydi o zaman bu da kadın reyonunda çalışıyomuş. aga bi gittik bunların "kardeşim" dediğinin yanına böyle bişey olamaz amk. ben o zaman 19 yaşındaydım yemin ederim 10 senedir kalbi 19 senedir attığı toplam kalp atış sayısını o saniyede attı desem yalan değil. ben hayatımda hiç bu kadar güzel bişey görmedim. bunlar konusuyo, merabalasıyo falan ama yemin ederim duymuyorum ben. herkes, herşey sustu ben bunu izliyorum. kulağıma herhangi bi ses geldiyse en adi orospu evladıyım. vurgun yedim o an amk, kulaklarım tıkanıdı. slow motion yaşıyorum. matrixteki neo gibi oldum amk. sanki saatlerce izledim onu.

sonra kız bana döndü bişeyler dedi heralde hosgeldin falan diyo, duymuyorum ki amk. adını falan da soylemiştir yemin ederim o an bilmiyodum adını. duymadım ki. sonra elini uzattı tokalascasız ya elini tuttum ölüyodum lan. yemin ederim abartmıyorum. bu elini çekerken ellerim terlemişti. sonra uğur çekti beni indik geri aşşağı. çıkışın oraya gelince açıldı benim kulaklar. bozuntuya da vermiyorum "noldu ne diyo?" dedim.

"duymadın mı lan işte tuğçe 2 gün sonra gelcekmış hediye almamız lazım" dedi.

çıkttık kapının önüne john arıyoruz tekrar. bu tuğçeye mesaj atıyo. john'un üstünde ne var falan soruyo. tuğçe mor converse ayakkabı giyiyo diye cevap yazıyo falan. 10 dakika sonra bu uğur bi kitlendi mal mal bakıyo bi yere doğru.

ben nereye bakıyo demeye kalmadı bu sesleniyo bi kıza doğru "aaa aşkımm" diye. meğer bu tuğçe bizim lavuğa süpriz yapmış. 2 gün sonra gelecek biliyo ya bizimki de mal oldu hepten. neyse bunşar sarıldı falan. "aa aşım aman aşkımm sen ne dersen tamam aşkımm" modlarındalar. tuğçeyle tanıştırdı beni. neyse tuğçe "yemek yiyelim mi aşkımm?" dedi buna. bu da "yiyelim tabi aşkımm" dedi. abartmıyorum bu aşkımlı konuşmaları. o kadar tiksindirlerdi amk.

neyse girdik cevahire bunlar önde ben sap sap arkada yuruyorum. sonradan aklıma geldi bu götte para yoktur diye. ben de hayatta karı parası yemem ya dedim çocuk da yemesin. bendeki 100lüğü soktum bunun arka cebe. tabi bu götüne dokununca anladı cebine bişey soktuğumu elini attı yokladı anladı ki para. döndü bana kıza çaktırmadan eyvallah der gibi kafasını salladı falan. yemek yenecek yerler en üst kattaydı. çıktık en ust kata. tam yemek yemeye bi yere giriyoruz tuğçe "aaa mavi'yi de çağıralım aşkımm. ben daha onu da görmedim" dedi. maviymiş kızın adı. yemin ederim adına da bi daha öldüm orda. gözleri gbi ismi var kızın. mavi diye ad mı olur lan. düşünün amk ne kadar güzel bi kız. "tabi çağıralım aşkımm" dedi uğur. hayatım boyunca duyduğum en anlamlı cumlelerdi o "tabi çağıralım aşkımm" cumlesi. yemin ederim az daha boynuna sarılıcaktım uğurun teşekkür etmeye

tuğçe hemen ykm'ye gitti zaten hemen yakınımızdaydı. biz uğurla mcdonalds'ın önünde bunları bekliyoruz. 10 dakika geçmedi bunlar geldi. allahım yarabbim bi kız ancak bu kadar güzel olabilirdi. saçları simsiyah, teni bugday rengi, gözleri göz değil zaten istanbul boğazı, mavinin en güzel tonu. yanaklarında 2 tane gamzesi var ben ölürsem beni oraya gömün amk.

neyse bunlar geldi bizimki "ne yersiniz" falan diye sordu uğurla tuğçeyi bilmem ama o bigmac istedi. ben hayatım boyunca ilk defa bigmac gördüm o gün. hiç sevmem amk mcdonalds'ı. bigmac falan agzıma surmedim tadını bilmem, tabi o zamana kadar...

neyse sipariş sırası bana geldi. "bana bi sade kahve lutfen" diyebildim sadece. karizmayım ya. sade sekersiz kahve içiyorum amk onu da hiç sevmezdim, o güne kadar...

aldım kahveyi bunlar da yemeklerini. ben de para yok tabi uğur ödedi hepsini benim verdiğim 100lükle. tuğçe de diyo ki "bonkör askım" falan. ses etmedim tabi. lavuğun manitası tabi karizmayı o yapacak. karizma demişken ben sade kahve aldım ya sanıyorum ki porselen fincanda falan olacak. verdiler elime plastik kapaklı karton bardağı ben oldum metro turizmde muavinden su isteyen kıl yolcu. karizma marizma hak getire.

geçtik oturduk ykm'ye yakın bi masa bulup. mavi'nin yemek molasıymış. 1 saat izin almış yarım saat de idare edeceklermiş. bişey olursa haber vereceklermiş falan ondan yakın oturduk bunun işyerine.

yemekler yendi, karınlar doydu, çeneler dustu tabi. muhabbetler falan açıldı nasıl geçti naptın ne ettin tarzında. ama kısa surdu. 5 dakika sonra uğurla tuğçe birbirleriyle konuşmaya başladı. kız da mal gibi ortada kaldı ben de. ben ölüyorum kalp çarpıntısından dedim sigara içeyim geçer. o zaman cevahirde o katta sigara içmek serbestti. ama tuğçenin yanında yasakmış astımı vardı kızın. geçtim 2-3 masa yana hem dedim sigara beni biraz sakinleştirir hem de mavi ile muhabbete baslarken soyleyeceğim ilk sozleri falan düşünürüm. geçtim yan masaya yaktım sigarayı aldım aliminyum folyodan yapılmış küllüğü de önüme

sigarayı yaktım derin bi nefes çektim. "bi sigara da bana verirmisin?" diye bi ses. bi kaldırdım kafayı, mavi. yemin ederim sigarayı yutuyodum. aldım hemen paketi sigarayı buna uzatcam ya elim ayağma dolastı paketi dusurdum yere. paketi almaya yere uzanırken aliminyum küllüğü düğürdüm yere hepten sıctım amk. kız güldü falan. hem utandım hem mest oldum. o nasıl bi gülüştü yarabbim

gülüyo ya ben de istem dışı sırtıyorum ama şimdi düşünüyorum nasıl salak bi sırtıışsa yazarken utandım lan. aldı sigarayı tutuşundan anladım sigara içmiyodu bu. ilk nefesi çekti dumanı komple saldı amk dışarı, içine de çekmiyo. ulan dedim acaba benim yanıma mı geldi kız. e sigara içmiyo ne bok yemeye gelecek baska?

sigara içerken muhabbet de etmeye başladık tabi. "amma özlemişler birbirlerini" dedi. "evet" diyebildim sadece. sonra bişeyler daha soylemem gerektiğini düşünüp "bizim oğlan çok seviyo sizin kızı" dedim. güldü "sevecek tabi" dedi. ben de güldüm o gülünce. yarım saate yakın muhabbet ettik. nerde oturduğunu sordum "yeniköy" dedi. "ben sarıyer" dedim.

"napıyosun çalışıyomusun" dedi

"hem çalışıyorum hem okuyorum" dedim

"süpermiş. hangi universite" falan laçka bi muhabbet anlayacağınız.

ben mavi'nin yanıma gelip benle muhabbet etmesini kızın da benden hoslandığına yordum tabii hemen. umut işte fakirin ekmeği lan. ne bileyim alakası olmadığını

laçka muhabbet surerken birden bu yuruyen merdivenlerin oraya doğru baktı. gözleri ışıldadı amk. ben anlamadım tabi bi bok. arkamdan bi ses geldi "ben geldiiim" diye. mavi kalktı ayaga sarıldı o "ben geldiiim" diyen orospu cocuğuna. sevgilisi gelmiş lan.

kızın sevgilisi varmış amk!

hani ölmek istersiniz ya utançtan. oldum kıpkırmızı. ölüyorum lan utanctan.

kalktım el sıkıştım lan çocukla. elim kopsaydı da sıkışmasaydım. bildiğin az önce asık olmuştum ve şimdi aşık olduğum kızın sevgilisi ile el sıkışıyodum. kalıbımı eşşekler siksın benim diye dusundum. kalktım "ben bi soda almaya gidiyorum" diyebildim sadece. taa o katın öbür tarafına kadar gittim. gitsem gidemiyorum cepte bes kurus yok hepsini ugura verdim. kalsam kalamıyorum. yakınlarda ne kadar arkadasım varsa aradım kimi acmadı teli analarına sövdüm, kimi actı kanka dersteyim falan dedi onların da bacılarına sövdüm. kaldım orada mal gibi anlayacağınız. seçil mesaj attı ona da sövdüm "siktir git dedim

istemiyorum ayrılmak istiyorum ben" dedim. kızın ne suçu varsa? demediğimi bırakmadım. aradı açmadım. pişman oldum ben aradım sonra ağılyo kız "noldu anlamıyorum" falan diyo. bu sefer yine mallığıma geldi dedim "ben aşık oldum seçil arama bi daha beni istemiyroum seni" kapadım telefounu. yurudum yurudum yol bitti asansorler çıktı karsıma durdum. ağılycam sinirden. hülya koçyiğitin ortamdan ağlayarak ceylan sekişi ile kaçısı gibi koştum tuvalete doğru. aynaya bakıyorum, aynadan bi göt de bana bakıyo. "kalıbını sikeyim senin lan" diyorum kendi kendime. "şimdi oraya gideceksin adam gibi duracaksın yerinde. sevgilisi olan bi kıza yan gözle bakamazsın sen" dedim kendime. saçı bası duzelttim bastım gittim bunların yanına. giderken de 3-4 tane soda aldım. hesapta soda almaya gittik ya hani

geldim elimde sodalar oturdum masaya "alın size soda getirdim" dedim. taşşağa vuruyorum. hani 'gamsız sap'ı oynuyorum anlayacağınız. lavukla tanıştırdılar beni. batu diye bi götoğlanı. dansçıymış orospu evladı. hani şimdi apaçi diyoruz ya o zaman apaçi dediklerimiz şekil abi idi. bu da oyle sekil bi cocuktu. kulakta taşlı bi küpe, çizgi sakal, altta dusuk bel yırtık kot, üstte siyah atlet gibi dar bişey, boynunda tasma gibi bi zincir, saçlar desen bi tutamı diyo ki "gel aga buraya gidelim" öbür tutamı diyo "siktir git sen biz bu tarafa gidiyoruz" karışık ama jöleyle şekil vermiş falan. tam bi orospu çocuğu anlayacağınız.

ben konusuyorum millet dinliyo. hani kendimi övmek gibi olmasın ama bi ortamda konusursam dinletirim muhabbetim iyidir yani. bu göt de bana "aa adnan abi ben çok sevdim seni çok kral adamsın" falan diyo sinirden kendi kendimi sikicem amk

neyse bi yarım saat daha geçti sonra bu orospu cocuğu benim gitmem lazım dedi kalktı. provası mı ne varmış amin feryadının. mavi de iş yerine döndü "izin alabilirsem erken çıkarım" dedi. biz kaldık 3 kişi. tuğçe ben uğur

20 dakika falan daha oturduk orda ben fosur fosur sigara içiyorum bunlar muhabbet ediyo falan. sonra tuğçe'ye mesaj geldi "aa askım mavi izin almış çıkıyomus simdi. beraber çıkarız bizi sonra eve bırakırsın dimi?" dedi bu da sike sike "tabi aşkım" dedi. 5-10 dakkaya mavi geldi. ustunu değiştirmiş. ustunde ykm'de giydikleri beyaz bi gömlekle kumas bi pantolon vardı. masmavi bi tshirt giymiş ustune. gözleri çıkmış ortaya. ama bakamadım doya doya. utandım. biliyorum ki salak değilse anlamıştı ona yaklaşımmı. elim ayağıma dolaşmalar falan aptal aptal sırtmalar... anlamaması imkansızdı

hep beraber aşağıya indik otoparka doğru. tuğçeyle uğur yine önden gidiyo benle mavii arkada ama ben ağzımı acmıyorum. utanıyorum lan konusamıyorum hem de bi yandan kızıyorum "madem sevgilin var ne boka bana öyle gülümsedin" diye. tipik türk erkeğiyiz işte. bi kız bana gülümsedi ya bana deli divane asık moduna giriyorum hemen. allah belamı versin ama öyle kanımızda var amına kodumunun huyu

otoparka gelince koltuk paylaşımı yapılyo tabii. bunlara bıraksam önce tuğçe söfor zaten uğur. benle maviiyi arkaya atcaklar. hemen yapıstım amk ön kağpının koluna. atladım bindim ön koltuğa. yan yana oturmak istemedim mavi ile. yola çıktık tarabya sahile indik. hayrola cafenin oraya çektik arabayı. hayrola cafe'yi blmeyenler için anlatıyorum. boğazın dibinde bi kafe düşünün önünde arabalar için bi de kucuk otopark var istersen çayın kahven arabana geliyo. guzzel bi mekan. bunlar arabada duruyo. ben indim "sigara içicem" dedim. oturdum yere uzattım ayaklarımı da saldım aşşağı. yaktım bi sigara. sonra arabadan biri indi "allahım ne olur mavi inmesin" diye yalvardım resmen. ama ayda yılda bi dua edersen çok kaale alınmiyo tabi.

"oturabilirmiyim" dedi

"otur tabi" diyebildim

"bi sigara daha verirmisin" dedi

"ulan sen iste ben bu sigara paketini götüme sokarım be" diyemedim tabii

"tabi" dedim uzattım pakedi.

yine yammuk yumuk tuttu sigarayı, yine zar zor yakabildi, yine dumanı içine çekmeden saldı dışarı

yaklaşık bi saat oturduk o sahilde bas basa. bu durum iki saat önce gerçekleşmiş olsa idi "lan kız da benden hoşlanıyo yoksa niye bi saat otursun yanımda" diye düşünürdüm ama iflahım öyle bi sikilmişti ki mantıklı olarak onun benim yanımda olmasını "heralde uğurla tuğceyi basbasa bırakmak istedi" diye yorumluyordum.

bi saat boyunca hep eften püften mevzular konuştuk. sen hangi takımlısın ben hangi takımlıyım falan fistan. merak eden varsa o da benim gibi galatasaraylıydı

biraz sonra korna sesini duyduk. ibne uğur bizi çağırıyordu. gitme vakti gelmişti. kalktım. arabaya doğru yururken mavi "kalkmama yardım edermisin?" dedi

etmem mi amk lan etmem mi!

elini tuttum kaldırdım. elini bırakmak istemedim ama sike sike bıraktım. çıktık yeniköye doğru yola. zaten en fazla bes dakkalık yoldur tarabyadan yeniköy. hemen geldik. yeniköyde shell istasyonunun ordan daldık içeri biraz dolandık ve evlerine gelmiştik. inanın santim santi ezberledim o yolu. indiler bana görüşürüz dedi ve gitti. aklımı sikeyim insan mallasıyo asık olunca kızın bana görüşürüz demesi sanki bana "senle tekrar görüşmek istiyorum" demek istedi gibi geldi. oysa ki prosedür gereği söylenmiş bi görüşürüzdü, hepsi o kadar

mavi bana görüşürüz dedi ya ben oldum leyla. salak bi tebessüm yerleştirdi yuzume. neselendim amk. sanki iki saat önce sevgilisiyle buluşmadı sanki o da benden çok hoşladı gibiydi herşey benim aklımda. aklımı sikeyim demiştin di mi önceden?

"ee kanka seni nereye bırakayım " dedi uğur.

"dukkaana" dedim mutlu mutlu.

20 dk sonra sarıyerdeydik. indim arabadan dükkana girdim. oturdum ganyanın basına. son iki koşu kalmıştı galiba. yani sizin anlayacağınız 1 saat sonra koşular bitecek, 1 buçuk saate de kasa masa toplama falan beni işim bitecekti. koşular bitti kapadım kasayı. babama verdim hesabı. "biraz erken çıksam olur mu baba" dedim iznimi aldım çıktım dukkandan. plan belliydi. içilecekti bu gece...

cepte bes kurus yok olanı uğura verdim. ustunu de istemedim amk. babamdan para almaya da yuzum yoktu. daha sabah 100 lira almıştım. gittim yandaki tekele. tanıdık tabii. komşuyuz amk. dedim "abibana 4 tane bira bi tane de lays" cepte de para yok. 20 lira da borç aldım adamdan istikamet havantepe...

havantepeyi bilmeyen piçler için anlatıyorum. istanbul boğazının karadenizle birleştiği yere yukardan baktığınızı düşünün. oyle bi manzara işye. zaten rumeli kavağının hemn ustı oluyo. istanbulda yasayıp o manzarayı görmeyen varsa siktirsin gitsin ölsün amk

havantepeye gidince dedim uğuru araym. teli bi açtm 20 kusur mesaj gelmiş seçilden. "allah belanı versin" diye başlamış ilk mesajda. 10. mesaja doğru "seni sviyorum" a dönmüş. son mesajda "beni bırakma sensiz yasayamam"a bağlamış. ister orospu cocugu diyin ister baska bişey ama sikimde bile olmadı kızın yazdıkları. aklımda varsa yoksa mavi. mavinin mavi gözleri... cevap

bile yazmadım. uğuru aramaya açtım teli ama arayamadım yuzum yoktu amk. kardeşim dediği kıza hem de kızın manitask varken asık oldum mu diyecem amk? tarık diye bi panpam vardı onu aradım. liseyi beraber okumuştuk. çok kral adamdı. halden de anlar. o da samsunu kazanmıştı üniversite. ama bi haftalığına istanbula dönüştü niye bilmiyorum. gültapede oturuyolardı. babası emekli polisti. o da çok kral adamdı ama rahat durmazdı pek. sanarsın tarık bunun babası. emekli olunca bi mafya herifin yanına koruma olarak işe girmişti. o yuzden o dönem sülalesi raattu panpamın. kapıda kendi arabaları babasının altında bu mafyanın x5i. liseli ergenler "x6 varken x5 araba mı lan" diyebilir. olsun analarını sikiyim onların da sonucta insan dölü onlar da. ama soyle soyleyehim o yıllarda x5i sadec kutlar vadisinde polat binerken görüyoduk biz amk.

neyse panpalar, aradım tarığı dedim "yetiş kötüyüm amk". "gelirken bira al" dedim bi de.

yerimi sordu söylesem bulamaz. dedim sen sarıyere gelince ara ben sana tarif ederim.

yarım saat sonra burak diye bi cocukla geldi.

tarıklar gelince direkt mevzuyu sordu tabi. daha doğrusu tarık sordu. burakla o ara bi samimiyetimiz yoktu. meraba meraba amk. aynı dersanede aynı sınıftaydık ama ne bileyim olmamıştı samimiyet. ama sonradan onun da çok delikanlı bi arkadas oldugunu gördüm tabi. sırası gelince anlaticam

tarık "noldu lan kötüyüm mötüyüm diyodun hayırdır" dedi.

ben de anlattım mevzuyu. ama yarım yamalak. buraktan da utandım ama daha çok kendimden utandım lan. nasıl derim ben bi kıza aşık oldum galiba ama kızın sevgilisiyle de tanıştım cocuk bana abi diyo diye?

başkasının böyle bi duruma dustuğunu duysam tepkim "sikerim lan öyle askın ızdırabını. nasıl bi orospu evladı manitası olan bi kıza asık olur lan? hem de sevgilisinin yanında, hem de kızı görür görmez kendi sevgilisini terk ederek" olurdu. ama gönül işte. anlamyo amına koduğum.

tarık mevzuyu dinleyince "bu mu amk kötü? ne güzel lan işte aşık olmuşsun daha ne istiyosun dalyarrak. kız biliyomu mevzuyu" dedi

konuşamadım utandım. hayır anlamında kafamı salladım.

"ibne derdin o demek. açılmadım mı la kıza utangaç göt?" dedi.

ben sustum. bildiğin yalan söylüyorum amk en yakın iki arkadaşımın kardeşimden birine.

"yavsak benim gibi olsan daha mı iyi? bak amk kız resme dalga geçiyo benle. taşsakoğlanı oldu ne evet diyo ne hayır" dedi

tarığınsı de kötüydü amk. samsuna üniversite için gitmiş tam ortama alışmışken sevil diye bi kıza tutulmuştu. kız buna ne evet diyodu ne hayır. bu da ne vazgeçebiliyodu ne doyasıya sevebiliyodu kıızı. zaten kız anlattığı kadarıyla civciv tayfaındandı. hni bu kampuse girdiğinde kocaman çantası, boyalı cırtlak renkli saçarıyla dikkat ceken. sen yuzunu yıkamazken sabahın koründe suratına alçı sıva yapıp ustune saen boya vuran kızlardan. ama seviyodu tarık. dolayısıyla o bizim yengemizdi, yzunu hiç görmesek de...

işte o o yuzdn tarık bana "yavsak benim gibi olsan daha mı iyi? bak amk kız resme dalga geçiyo benle. taşsakoğlanı oldum ne evet diyo ne hayır" dmişti. aklınca bana destek oluyodu senin bi umut var benim o da tukeniyo demeye getiriyodu. nerden bilsin benim mvzunun hepten umutsuz vaka olduğunu?

madem durum bu kadar umutsuzdu nie lan benim içimde bu kadar sevgi vardı? sevginin olduğu yerde umut da vardır amk. sevmek dediğin zaten baslı basına bir umutlanma biçimi değil mi panpalar?

neyse aga ben tabi derdimi tam anlatamadım. o yuzden heralde tarık bana bayağı bi destek çıktı. benim de hosuma gitti. şimdi ben butun mevzuyu anlatsam muhtemelen "aga sana yakısıyo mu?", yolun yol değil" zırvaları dinleyecektim o gece. ama yarım yamalak, tam da anlatılması gereken şeyleri anlatmayınca "kardeşim sevmek guzel şey", "seviyosan git konuş bence" geyiği hakim oldu geceye. o gece saat 3e kadar içtik. sonra corbacıya gittik. kahve içtik. ayılmak için ne gerekiyosa yaptım amk. çok bi bok içmemiştim ama zaten hiçbişey içmesem de sarhos olabileceğim bi geceydi benim için. saat 5.30da dukkana gidip kahveyi acacaktım. nitekim 5bucuk gibi dukkanda olduk. ben ocağı actım çayı demledim. tarık da gitti fırından sıcak ekmek aldı. zaten kahvede tost most yapıyoduk o yuzden kasarımız falan vardı. oturduk sabah sabah sıcak ekmek kaşar çay triosuna daldık

kahvaltıyı ettik ben bunları yolcu ettim tabi. o ara da ihtiyarlar da gelmeye başlamıstı. ihtiyarlar demişken, amına koyim bu yaşlılar manyak mı lan? saat sabah 6 da kahveye mi gelinir lan? evden mi kobuyoldı anlamıyodum. bi de bi görseniz sanki benim değil onların babalarının kahvesi sanki. sabah 5 gece 1-2 temposu yuzunden bazı sabahlar bi saat bi bucuk saat geç kaldığım oluyodu. uyanamıyodum lan napayım? kahveyi acmaya bi gidiyodum 3-4 tane fosil geceleri dışarda bıraktığımız bi masa vardı bi kaç da sandalye, o masanın etrafına oturmuşlar ellerinde posta, güneş, sözcü gazeteleri dürülmüş rulo yapılmış halde bekliyolar. o gazeteler zinhar sabahın ilk çayı önlerine konmadan okunmazdı zaten. görseniz sanki gece kızlarını siktim de o gazeteleri benim götüme sokmaya gelmişler. ulan yat işte evinde gel amk 9da 10da sabah 6da kahveye mi gelinir?

neyse demledim tabi ben çayı onceden koydum bunların önlerine. bunlar actı gazetelerini okuyolar. benim de bi elimde bi bardak kahve bi elimde sigara aklımda mavi mal mal oturuyorum çay ocağı ile karşılıklı... dusunuyorum kendi kendime benim bu kızı bi daha görmem lazım ama hangi bahane ile amk?

neyse saat oldu 10.30 bizim ocakçı geldi. ben girdim ganyan bayiinin kabinine. aldım elime bi yarış bulteni soran olursa ne düşünüyosun diye onu göstercem amk.

sonra dedim bu kız ykm'de çalışıyo e gider ykm'den bişey alırım lan. müşteri değilmiyim amk?

bulduğum çözüme bakın allah askına ya. beyin bedava amk

ben bu dahiyane cözümü bulmuşken saat 12 falan oldu. babam geldi dukkana. baba dedim benim acele okula gitmem lazım. babam benim bu okul sevdasına alısık olmadığından sasırdı ama sonra her ebeveyn gibi cocuğunu okutma güdüsüne mi yenildi yoksa daha tam uyanamadı mı bilmiyorum iyi hadi sen cik dedi. o zamana kadar süper kullanamasa da kupon yatırmayı falan biliyodu. e hesap da yapabiliyo tamam dedim bu durur dukkanda bıraktım gittim. daha saat 12 civarı olmasına ragmen benim ust bas 2 paket sigara kokuyo, saclar sigara dumanı yuzunden yapısımıs kalmış amk. o zaman tabi kahvelerde fosur fosur sigara içiliyo içerisi sis bulutu halinde olurdu her daim. babamdan arabayı istedim. "eve gidip ustumu değiştircem. çok sigara kokuyo ustum basım" dedim.

aldım anahtarı. hemen atladım arabaya. zaten ev yakın 5 dakika arabayla. apar topar girdim eve dusa girdim ustı bası değiştirdim. sacı bası taradım falan saat oldu 1 falan. dün kızın yanına gittiğimizde yemek falan yedik ya. saat işte 1bucukmuydu 2 miydi neydi. ordan biliyorum ki kızın yemek molası o saatler.

façayı duzelttim çıktım yola. arabayı bıraktım dukkana. 50 lira da para aldım ustume. "bekle beni cevahir ben geliyorum" ifademi de koydum yuzume. mimikli mimikli bindim sarıyer-beşiktaş dolmuşuna...

dolmuştan indim 4.leventte. koşa koşa metroya gidiyorum amk. metroyla cevahire geçicem ama saat de 1.30 falan oldu. yarım saatim kaldı. bi yandan diyorum "lan kız çıkmıstır yemege saat 2 ye kadar ac mı kalacak?", bi yandan da kendi kendime "iyi düşün iyi olsun lan amin feryadı" diye kızıyorum.

mecidiyekoyde indim. hani metroda yuruyen merdivende kosa kosa çıkan adamlar vardır ya, işte ben onlara kufur ederdim "lan amına koduğum uça uça çıksan en fazla benden 1 dk önce çıkıcaksın neyin peşindesiniz amını siktiklerim" diye. burdan 70 milyon önünde inci sözlük aracılığı ile hepsinden özür diliyorum. allah benim belamı versin onlara oyle dediğim için. götümü yıldırım demirören siksin hatta. nasıl koşmazmışın metro yuruyen merdiveninde? sike sike koşulmuş da bizim koşmaya sebebimiz olmamış o zamana kadar...

neyse aga saat 2 olmadan ben cevahirin en ust katında hazır ve nazır biçimde duruyorum ama ykm'ye girmeye götüm yemiyo. lan acaba doğru mu yapıyorum yanlış mı yapıyorum derken daldım mağazaya. bi yandan sağa sola bakıyorum kız nerede diye bi yandan da en ucuz ne var diye göz temasındayım vitrinlerle. hesapta bişey almaya geldik ya...

neyse aga katın ortalara doğru "aa adnan" diye bi ses duydum. onun sesi amk. bi döndüm allahım yarabbim ben dun kıza utancımдан bakamadım heralde. bu benim asık olduğum kızdan da guzel. ya ben ben kafayı yiyodum her ddaim kızı daha guzel görüyodum ya da ben bu kıza asık oldukça bu kız guzelleşiyodu. saçmaladım amk. ikisi de aynı şey zaten.

kız adnan diye seslenince döndüm mal mal bakıyorum tabi suratına. direkt "ne işin var burda?" diye sordu amk.

"hiç. anneme şey almaya geldim" dedim

"şeyyy şeyy" derken bi yandan ucuz bişey bulmaya çalışıyorum bi yandan da aptal görünmemeye çalışıyorum. birincisini basardım. bi baktım hemen yanımızda kucuk bi vitrinde fularlar var. tanesi 7.50 lira mı ne. ama ikincisini basaramadım tabii. kim bilir nasıl bi salak duruşum vardı o an

"fular alcam anneme" diye konusmaya çalıştım.

konusmaya çalıştım diyorum ama hanı sesiniz çıkmaz ilk konuşurken böyle ince cıkkar sonra sesin ayarını tutturamazsınız öksürürsünüz de düzelir ya aha da bi o eksikti bi de o geldi basıma. nasıl iğrenc bi ses tonu çıktı benden anlatamam size. hemen öksürdüm möksürdüm toparladım amk sesi.

"aa bak cok guzel fularlar var burda" dedi. "hem de indirimde" diye ekledi sonra.

ben tabii hemen "alışverişe geldim ben aslında senle işim olmaz" triplerinde takılıyorum amk.

bu bi dünya fular gösteriyo bana. yok annenin sacı ne renk yok annenin gözü ne renk diye sorular soruyo verdiğim cevaplara göre fularlar koyuyo önüme. en sonunda sıkıldım o muhabbetten aldım 2 tane biri bordo mu ne öbürü masmavi. bu bunları paket yaptırdı ben kasada parasını ödedim falan neyse çıkarken dedim ki "mavi, bana yardımcı olduğun için saol. ben anneme bi tane fular aldım. diğeri senin içindi"

verdim o mavi olanı buna.

bendeki magandalığa, bendeki ne yapacağımı bilememezliğe bak amk. kıza fular veriyoruz. kız napsın fuları? tansu çiller mi lan bu?

allahtan kız benim gibi öküz değil. teşekkür etti aldı paketi. ben gidicem ama aklımda yemek mevzusu var hala. o ara da saat olmuş 2 buçuk falan.

"ben yemek yiycem cok acıktım ya" dedim. dibine de kısık kısık "istersen sen de gel?" diye ekledim.

"teşekkürler ben yedim" dedi.

ben oldum göt :(

kıvırcam ya "dun bu saatlerde yemiştik ya ondan aklıma geldi" dedim.

"evet ama dun tuğçe geldi ya ondan öyle geç yedim. biliyodum beraber yiyelim diyecekti o yuzden beklediö. normalde hep 12-1 arası oluyo bizim yemek molamız" dedi.

ben nasıl girdim o muhabbete bilmiyorum. allah benim benim belamı versin ki kıza " sizin işiniz de zor be" dedim.

bak bak mala bak. allah'tan "kaç para kira ödüyorsunuz siz buraya?","ssk var mı sizin hacı? şar ssk şart... " falan demedim, ki diyebilirdim amk.

ben sizin iş zor falan diyince "evet yaa. sabah 9.30 da geliyoruz akşam 6ya kadar burdayız. ve hep ayakta biliyomusun? haftada 2 gün de full oluyoruz sabah 9bucuk akşam 10. bugün de fullum maalesef" falan dedi.

ben de yalandan "aaa zormuş ama çalışmak güzel ya" diyorum. ulan neresi zor amk? ben sabah 5te dükkan açıyorum gece 1-2ye kadar it gibi çalışıyorum lan

tam ben içimden bunları derken bu "allah'tan ful olduğun günler saat 6bucuk gibi bi çay molası veriyolar da dinleniyoruz" dedi benim kafada ampul yandı amk...

neyse vedalaştık ben çıktım ykm'den ama saat 6bucuğa kadar orda durmam lazım amk. saat de daha 3 bile değil. ne yaparsın ne edersen derken baktım sinema var en alt katta. dedim lan kendime guzellik yapayım hem de zaman geçmiş olur. filmlere baktım hangi filme girdim hatırlamıyorum ama galiba superman returns olması lazım.

film bitti saat de 6ya gelmişti hemen hemen. çok iyi hatırlıyorum 6.15e kadar ykm birinci katın önünde bekledim.6.15te daldım içeri. ust kata doğru çıktım baktım mavi orda.

beni görünce gerçekten sasırdı bu sefer. "sen gitmemişmiydin?" diye sordu.

"ya sinemaya falan gittim çıkınca da aklıma geldi kıza yemek ısmarlayamadım bari bi çay ısmarlayayım dedim" diye cevap verdim.

bi iki saniye baktı sonra tamam sen takıl ben izin alayım çıkalım yorulmuştum zaten dedi.

an bana dünyaları verseniz ben o kadar mutlu olamazdım. suratta aptal bi gülümseme oldu. dişlerimi parmağımla temizliyorum pislik var mıdır diye falan. her yer ayna zaten saç başı kimseye çaktırmadan düzelttim derken geldi bu.

mavi izin almış geldi yanıma. "saat kaç" dedi.

"6 bucuk" dedim.

"tamam. 45 dakikam var hadi hemen gidelim" dedi hızlı adımlarla gittik bi yemek katına.

"bişey yermisin" diye sordum "hayır tokum ama kahve içerim" dedi.

mcdonaldstan aldım 2 tane kahve benimki sade onunki sütlü 2 şekerli.

oturduk göt kadar bi masaya. başladık muhabbete...

ben kızı fular almaya çalışarak falan etkilemeye çalışıyorum ya kız sonucta tezgahtar amk orda. megerse okulu geçen sene bitmiş. erol altaca'dan mezun olmuş. Özel okul amk. babası bi kozmetik şirketinde müdür. annesi pedagogmuş. tek kardeşmiş. harçlık çıkarmak için çalışıyomus falan filan.

beni sordu anlattım kendimi dilim döndüğünce.

hem çalışıyorum hem okuyorum falan diyince nerde okuyosun ne iş yapıyosun muhabbetleri acıldı doğal olarak. marmara niversitesindeyim bu sene hazırlık falan dedim. "aa ne güzel" dedi. "ne iş yapıyosun peki?" diye sorunca

"ganyan bayii var bizim orda çalışıyorum. daha doğrusu yardım ediyorum bizimkilere" dedim.

şaşırdı.

ben nasıl ilk defa özel okul bitiren bi hatunla bi masada oturuyosam o da ilk defa bi ganyan bayii ile aynı masada oturuyodu.

ganyan bayiiinde çalıştığımı soyleyince kızın ilk o sasırmıs bakışlarından sonra ilk tepkisi "aa eşsekisin yani" oldu.

kızımış gibi yaptım yalandan. evde top oynarken yanlışlıkla vazo kıran ocuk korkusu geldi yuzune beni oyle gorunce. pot kırdım diye dusundu muhtemelen. 5 saniye somurtup durabildim karsısında güldüm amk. böyle birden güldüm allahtan smklerim çıkmadı lan burnumdan.

"yaa çok ktsn. kızdım sandım" dedi.

"sana kızılır mı lan? sana kızılır mı amk" diyemedim tabi onun yerine "yok be ne kızcım yalan mı soyluyosun sanki" dedim.

ganyanda çalışıyoruz ya ceplerde surekli altılı kuponu oluyo tabii. ya bi numara yazıp koyuyosun cebine, ya ortalığı toplarken cope gtmeye useniyosun arka cebe sıkıstırıyosun falan... ben de hemen yokladım cepleri. gt cebimden çıktı bi iki tane kupon. gel dedim senle kupon yapalım yarın ben yatırırım dedim.

"ben hiç bilmem ki" dedi.

"olsun" dedim. "ben guveniyorum senin sansına"

oysa alakası yok amk. sen 5 tane sayı sallıycan da altılı tutturcan? millet o atların dedelerini biliyo da yine tutturamıyo be...

cevahirde yemek katında ortalığı toparlayan(masadaki çöpler falan) temizlikilerden biri vardı az ötede. yanına gittim "kardeş kalemini 2 dk kullanabilirmiyim bak su masada oturuyorum işim bitince geri vercem" dedim sağolsun verdi kalemi.

altılı oynycaz ya kupona dediklerini işaretliyorum amk. yalandan 1den 10a kadar 3 sayı soyle diyorum soyluyo. 1den 15e kadar 6 sayı soyle diyorum soyluyo falan. yaptık kuponu verdim adama kalemi.

"tutar mı sence?" dedi

"tutar tabi" dedim. oysaki yatırmıycam bile kuponu. zaten her ayağa 3-5 tane at yazdık yatırsak 100 liradan fazla tutar amk. benim maksadım kuponu yatırcam tutarsa haber verririm ayağına ondan "nasıl haber verceksin ki?" sorusunu duyup "cep yok mu senin?" girişini yapmak.

tabi olaylar aynen gelişti. nasıl haber vercen, cep yok mu falan derken bi an tedirgin oldu farkettim. daha dun tanıdığı birine niye numarasını versin kız?

ama neden bilmiyorum söyledi numarayı.

"0505 684 xx xx" hala hatırlıyorum lan numarasını.

hemen kaydettim numarasını.

kahveleri içtik bu zaten paso soruyo saat kaç diye. geç kalmamak için. saati de yaklasmıstı. kalktık. bunu işyerine bırakırım ben de çıktım sarıyere dönüyorum.

metroya bindim numaraya bakıyorum, minibuste numaraya bakıyorum falan. bildiğin numaraya bakıyorum amk. o an dünyanın en güzel filmi, sanki bi galatasaray fener maçı, çocukken izlediğimiz ninja kaplumbağalardı lan o numara. oyle izledim salak gibi numarayı.

dukkana gittim uçuyorum havalarda amk. kızdan da yuz aldım ya unuttum amk ben kızın sevgilisi olduğunu. ben nasıl secili siktir ettysen o da o orospu evladını siktir edecek bizim pembe panjurlu bi evimiz falan olcaktı...

beynimi sikeyim

dukkana gittiğimde önce ocağa geçtim sonra salona bakıyorum. ocakçıya doldur bi tepsi diyorum veriyo 15 tane cay onları dağıtıyorum bosları topluyorum falan. bildiğiniz mahallenin muhtarlarındaki temel oldum amk.

saat oldu 11.

kumarcılar geldi tabii. arkada 2 masa vardı onlar orda takılırdı.çay may içmezlerdi amk. genelde meyvesuyu votka üstüne de fındık doker onu yerlerdi.

durun lan caps vereyim farkındayım tam anlatamadım.

<http://www.kenthaber.com/...r/2007/01/16/00150091.jpg>

bu arada eller benim elim değil lan. netten buldum resmi

neyse bunlarda oynadı oyunlarını saat 2ye doğru babamla çıktık eve gittik.

normalde geberip zıbarmam lazım, uyuyamıyorum amk.

telefona bakıyorum. bakıyorum ama arasam mı mesaj atsam mı falan değil bnim düşünce. çağrı atsam mı diye dusunuyorum amk.

neyse topladım cesaretimi attım kıza bi cagrı. bakalım o da bana atcak mı çağrı diye bekliyorum. bekle bekle yok tabşi çağrı mağrı. ulan zaten saat 3e geliyo kız sana niye cagrı atsın diye dusunenler olacak ama nerden aklıma gelecek benim o anda. mantık mı var bende amk?

sabah oldu panpalar annem uyandırdı beni. zaten ben oyle alarma falan hayatta kalkmam. illa biri durttcek beni. saat kaçta uyudum hatırlamıyorum ama muhtemelen çağrı beklerken sızdım kaldım. yani topu topu 2 saat ya uyudum ya uyumadım. dukkana gittim. yine aynı rutin işler neyse altılı saati geldi. kızın kuponu yatırcaz dedik ya. nereye yatırcan amk o kuponu? "kuponunu yatırdım" diye mesaj attım. elimde telefon mesaj bekliyorum. bekle bekle gelmedi tabi. aksam oldu. ama bu aksam dunle alakam yok mesaj gelmedi ya caycı temel mode off oldu. saat 1 falandı eve gittim kapatıp. yatarken bi de cagrı attım yok amk o da yok. çaresiz uyudum.

ertesi gun kafaya koydum yine gitcem kızın yanına ama bu sefer saat 12.30da orda olmam lazım ki yemeğe yetişeyim. evden çıkarken anneme "okula gitcem 11.30 gibi dedim babam geç kalmasın". yanıma yedek giyecek falan aldım. dusa musa da gelmiycem yanda berber var orda sacı yıkatırım falan dedim. saat oldu 11.30 babam yok piyasada. evi aradım daha yatıyo amk.

anne dedim çıkmam lazım derse yetisemem. "tamam sen çık ben babanı yolluyorum birazdan" dedi. arkama bile bakmadım amk kasadan aldım 50 lira hemen ustu bası değiştirdim. berberde sacımı yıkattım taradım çıktım. saat 12.30 gibi cevahire geldiim. ilk hedef ykm tabi. bu sefer utanma kalmadı tabi kasar olduk. buldum bunu "ben geldim fular almaya" dedim. seni yemeğe çıkartcam ondan geldim denmez tabii. mecbur alıcım o fuları. "geçen anneme aldım kızkardeşim de istedi" dedim yalandan. "tamam" dedi başladı bu sefer de kız kardeşinin sacı ne renk gözü ne renk diye sormaya. ona göre fular önercekmiş. neyse aldım fuları. "yemek yedin mi?" diye sordum.

"yok yemedim" dedi.

"gel beraber yiyelim" dedim.

demez olaydım amk. ben hani kendime bi dünya kurmustum ya. ruhsatı yokmuş amk. yıktılar.

"batu gelecek onla yiycez" dedi.

sevgilisi amk. utandım, hayal kırıklığı, üzüntü, kızgınlık, vs vs vs... ne kadar duygu varsa bi anda yasadım. konusamadım.

"ben çıkayım o zaman" dedim. zar zor.

"tamam hoşçakal" dedi gittim

2 gun gelemedim kendime amk. oluyorum lan utancımından yok böyle bi utanma. evet kimse bilmiyo ama ne farkeder ki?

babamdan 2 gun kafa izni aldım. baba dedim 2 gün ben gelmiycem. niye diye sormadı bile. tamam dedi sağolsun. o ara ben tabii gece sabaha kadar içiyorum aksama kadar uyuyorum falan. unutmaya ugrasıyorum.

2. gun gece saat 12 falandı. uğur aradı.

"nerdesin lan. yoksun dukkanda" dedi.

"canım sıkkın biraz" dedim

nerdesin falan diye sordu. "havantepedemisin?" diye sordu. yok dedim zirvenin oraya gel.

zirve dediğim yer de sarıyerin tepesinde bi yer. disko desem değil, bar desem değil, çay bahçesi hiç değil. oyle bi mekan amk. boğazı ayaklarının altında görüyorsunuz. hem ıssız hem sessiz guzel bi yer yani. ben de onun yakınlarında boğaz gören bi yerde oturuyorum. kız yeniköyde oturuyo ya. yeniköyde boğaz kenarında bi yer. hesapta ordan ona bakıyomusum. bak bak bak ergen beynimi sikeyim.

neyse agalar bizim lavuk geldi 15 dakika sonra.

"noldu hayırdır lan dukkana da gitmiyomussun" dedi

ben mi gerikafalıyım bilmiyorum ama "oğlum ben galiba maviye aşık oldum" diyemedim. sebebi de bu kıza kardeşim dedi ya bu durumu kardeşim dediğim birine yamuk yapmak olarak nitelendiriyorum kendi kendime.

söyleyemedim amk o gece. eften püften mevzular konustuk geçistirdim.

ertesi gün aksam çağırdım bunu bize. "gelsene lan bahcede oturuz" diye.

akşam oldu bulustuk. otruduk bizim bahçeye. karar verdim anlatcam buna. kız salak değilse anlamıştır benim ona hislerimi. gider tuğçeye anlatır tuğçe de buna anlatır sonra içinden çıkamam. ilk benden duysun amk dedim.

"uğur" dedim "ben galiba bu kıza karşı arkadaşlıktan öte bişeyler hissediyorum lan"

"biliyorum" dedi. istifini bile bozmadı amcık.

"nerden biliyorsun lan?" dedim

tuğçe soylemiş. mavi tuğçeyle komsu ya aksamları birbirlerine oturmaya muhabbete gidiyolar hep. yedikleri içtikleri de bir. karı milletinin çenesi durur mu? durmaz

durmamış da zaten.

mavi tuğçeye "galiba adnan benden hoşlanıyo" demiş.

tuğçe de bizim uğura soylemiş tabii.

"oğlum lan tuğçe de mi biliyo?" dedim

"biliyo lan tabi amcık" dedi.

dedim amk rezil olduk o kıza da.

"napcan peki" diye sordu uğur bana.

"bilmem" diyebildim sadece.

aslında sorduğu sorunun altında demek istediği şey "o kızın sevgilisi var lan. senin iş olmaz kanka istersen vazgeç bu işten"di.

ama ben salağa yattım tabi. anlamadım hesapta. basta uğurun bu mevzuyu öğrenmesi pek hosuma gitmedi ama sonradan dertlescek birinin olması çok iyi olmuştu.

ara yine tarık geldi istanbula 2-3 günlüğüne. "gel lan" dedim "cevahirde buluşalım"

maksadım tabii ki bi bahane ile maviyi görmekten baska bişey değildi. cevahire gittim tarık da geldi sonradan. napalım falan derken ben içimdkini soyledim direkt "gel lan maviyle tanıştırcam seni"

sanki kız benim sevgilim de bi de arkadaşısına tanıştırıyorum. beynimi sikeyim.

ama tarık olayı tam bilmediğinden tamam dedi haliyle. saat de kızın yemek saatleri. neyse gittik ykm'ye maviyi bulduk. bi yandan kızın ona karşı hislerimi bilmesi, daha doğrusu tahmin etmiş olması beni utandırıyor bi yandan da rahatlatıyordu. yani ondan hoslandığımı bile bile benle muhabbet ediyosa bu yolun sonunda bi ışık olabilir anlamı taşıyordu.

kızı bulduk. naber falan filan derken. ben mal gibi atladım "ya mavi tarığın kız kardeşinin doğum günü bugün de ona toka moka alcaz bize yardım edermisin" dedim.

yalanlar silsilesi amk.

tarığın bi kızkardeşi yok. zaten o yuzden senin ben yalanını sikeyim tarzı bakiştık ben bunları soyledikten sonra

doğum gününde toka mı alınır amk? beynini mantığını siktiğimin adnanı

"tabi ederim" dedi.

"tamam o zaman napalım? açsındır sen şimdi yemek yiyelim mi?" dedim allah belamı versin ki aynen böyle dedim. kız leyla olsa ben mecnun olsam bu cümleden sonra soğumuştr zaten benden. ama napym panpalar kızın karsısında bana bi mallık cokuyodu.

ama biliyomusunuz "tamam" dedi lan. valla da billa da tamam dedi.

"bekleyin izin alayım yemeğe çıkcam diye. gelirim birazdan" dedi.

gidince tarık "lan senin ben sıfatını sikeyim benim kız kardfeşim mi var amına koduğum" dedi

"kanka allahını seversen bozma rezil etme beni bokunu yiyeyim." dedim.

zaten etmezdi beni rezil ama ben yine soyledim işte.

"ne ısmarlıycan lan yemek?" dedi tarık

"cepte var amk 20 lira. siksen yetmez 3 kişiye yemek ısmarlamaya çünkü bi de eve dönüş var.

dedim "sen ısmarlıycan lan ben de para yok. zaten mcdonalds yiyo kız çok tutmaz merak etme"

"beynini sikeyim" dedi normal olarak.

ara mavi geldi.

çıktık yemek katına doğru yuruyoruz.

"ne yiyelim?" dedi mavi.

ben lahmacun yerim" dedi bizim mal tarık. öküz biliyo mcdonaldsa gitceğimizi daha lahmacun falan diyo amcık.

sonradan dustu benim jeton. bu ben lahmacun almaya gidiyorum ayagina bizi basbasa bırakıyordu. "adamsın la tarık" dedim içimden.

biz önden giderken cebime bişey soktu bu tarık. elimi bi attım kart. para yok dedim ya ondan kartı verdi. telefona da mesaj atmış "şifre 0220" diye.

bu yavsak gitti biz mcdonalds kuyduğuna girdik. ne yersin dedim "mc chicken" dedi. ben sevmem zaten mcdonalds o ondan yiyo diye ben de mc chicken aldım. gittik oturduk yine göt kadar bi masaya. oturduk yemek yiyoruz bi yandan da ben muhabbet acma derdindeyim.

dedim "ya bi türlü tutmadı senin altılı kuponları"

"ben sana demiştim" dedi.

"ondan merak etmedin heralde insan bi arar sorar mesaj falan atar parayı bulduk mu diye" dedim. maksadım niye lan bana mesaj atmıyosun çağrı atmıyosun demektir ama yumusatarak.

"ya senin hattın turkcell benimki aycell" dedi.

liseli piçler bilmez o zaman aycell diye bi gsm operatoru vardı sonradan aria ile birleşti avea oldu. kızın turkcellle mesaj atamaması da o zaman sms paketi falan zaten hak getire, anca 100 kontur yukleyince 100 sms mi 50 sms mi ne veriyodu. o yani. o zamanlar gsm operatörü farkı mezhep farkından daha büyük bi sorundu lan. nice ilişkiler kızın numarasının ya da erkeğin numarasının farklı operator olmasının farkedilmesi yuzunden baslamadan bitti bilmezsiniz siz.

neyse panpalar, kızın o soylemiş olduğu mevzuyu ben "aycell alırsan rahat rahat mesajlasınız" olarak anlamıştım. burdan da anlaşıldığı üzere sigara ve alkol beyin hucrelerini olduruyodu. amk kıza zorla "niye mesaj atmıyosun?" sorusuna cevap verdiyoduk, o beni kırmamak için "sana niye mesaj atcam be sevgilime atarım ben" demiyo da "operator farklı ondan atmadım" diyo, ve ben bunu "sen git aycell al da rahat rahat mesajlasalım" olarak anlıyorum...

yemekleri yedik. aycell turkcell muhabbetini ettik. "saat kaç" diye sordu. saati söyledim.

"geç kalıyorum kalkalım mı" diye sordu, "tamam" dedim sike sike. tam kalkarken aklıma geldi.

"mavi, hani toka alcaktık? biz bilmeyiz ki nerden alınır nasıl alınır" dedim.

durdu düşünüyö nasıl yapsak diye. bi yandan da ykm'ye doğru bakıyo. gitmek istiyo anlayacağınız. sonra saçından çıkardı siyah lastik bi toka bana vrdi. "alt katlarda bijuteri var. oraya gidin bunun her rengi var. beğendiklerinizden alın" dedi.

ulan o an bana istanbulun anahtarını devlet töreniyle verseler öyle sevinmezdim amk. hemen aldım cebüme soktum. elimde olsa götüme sokardım k.anlayın nasıl kıymetliydi benim için

mavi gözden kaybolur kaybolmaz tarığı aradım. nerdeyse 45 dakadır yok otalıkta. arayınca hemen actı telefonu. eli telefonda bekliyomuş ibne. acar acmaz "gitti mi lan kız" dedi. evet dedim nerde diye sordum. o katın sonunda sigara içiyomuş. "gelsene lan" dedim.

"sikir lan ayağına mı gelcm bi de? sen gel amk lahmacuncu var onun önündeyim" dedi.

"bekle geliyorum" dedim kalktım yanına doğru gidiyorum.

lahmacuncunun oraya gelince durdum bakınıyorum etrafa nerde bu lavuk diye. baktım el sallıyo bu. gittim yanına oturdum masaya elimde tesbih gibi kızın verdiği tokayı sallıyorum aptal bi gülümseme ile. gördü tarık tabi bunu "tokasını mı aldın kızın" dedi. "ne sandın yarrraam" dedim artist artist.

verdiği tepki şu oldu "napcan götündeki kılları at kuyruğu mu yapcan amk"

bi yandan diyorum tarık haklı lan tokayı napcan, bi yandan da diyorum yavsak hevesimi kırmak için söylüyo. derken bu dedi ki "ver lan kartı" çıkardım verdim kartını kalktı lahmacuncunun oraya gitti. lavuk kartı bana verince cebinde para mara da yok aç kalmış lan. bizi de yalnız bırakmak için gitti tabi bizle de yiyemedi. beklemiş zavallı. adamsın lan tarık

aldı bu 3-4 tane lahmacun bi tane de ayran geldi oturdu masaya. ben ne konuştüğümü falan anlatcam diye bkliyorum heyecnla. bu yavsığın sikinde değil amk. bi lahmacunu sardı dürüm gibi bi ısırdı yarısını götürdü amk. benim de enım cekti bi tane alayım diye uzandım çekti tepsiyi yavsak. al dedi asagıyı gösteriyo eliyle de nah yapıyo göt.

neyse bu yedi lahmacunları ustune sigara falan içtik. hadi dedik kalkalö. metroya gitcez ya yavas yavas asagı iniyoruz. bi baktık starbucks diye bi yer acılmış. o zamanlar çok yoktu starbucks. ben daha ilk defa görmüştüm. tarık "gel lan suraya girelim kahve içelim" dedi. starbucks coffee yazıyo ya. bizim einstein hemen anladı kahve satıldığını yoksa o da ilk defa görüyo ne bilsin starbucks falan.

"tamam hadi gel girelim" dedim

girdik mekana. abidik gubidik bi suru sey yazıyo kahve ismiymiş. "ne içecen lan?" dedim. yemekleri bunun kartla aldk ya bari dedim kahveyi ben ısmarlaym. 2 tane kahve amk sonuçta.

"ne içecem 3ü 1 arada al" dedi. güldüm amk. 3ü 1 arada denir mi sütlü nescafe o!

tezgahtar geldi buyrun falan dedi.

"bize bi sütlü bi sade nescafe" dedim. yemin ederim o buyrun efendim çeken tezgahtarın tavrı o an değişti bize. kucumsedi oç bizi.

yavşak yavşak "bizde nescafe yok" dedi.

"ne var?" dedim başladı bi suru acayip seyler saymaya. bi ara bananalı bişey dedi aha dedim muzlu kahve heralde. recep ivedik starbucks sahnesi varya onu oynuyoruz sanki.

" tamam o banana bilmem ne olandan ver iki tane" dedim.

"hangi boy olsun" dıynce allah belamı versin ki "buyuk boy" dedim. isim sordu dedim tanışmak istedi heralde "ben adnan bu da tarık" derken "tamam" dedi susturdu beni orospu evladı. meğer bardaklara yazıyolarmış. parasını ödiycem ya bi 5lik çıkardım cepten kasaya geldim. 2 kahve sonuçta kaç para olacak. yalan olmasın adam 13 mu dedi 15 mi dedi. göt gibi kaldm amk. sike sike ôdedim ama evlat acısı gibi koydu lan

girdik mekana. abidik gubidik bi suru sey yazıyo kahve ismiymiş. "ne içecen lan?" dedim. yemekleri bunun kartla aldk ya bari dedim kahveyi ben ısmarlaym. 2 tane kahve amk sonuçta.

"ne içecem 3ü 1 arada al" dedi. güldüm amk. 3ü 1 arada denir mi sütlü nescafe o!

tezgahtar geldi buyrun falan dedi.

"bize bi sütlü bi sade nescafe" dedim. yemin ederim o buyrun efendim çeken tezgahtarın tavrı o an değişti bize. kucumsedi oç bizi.

yavşak yavşak "bizde nescafe yok" dedi.

"ne var?" dedim başladı bi suru acayip seyler saymaya. bi ara bananalı bişey dedi aha dedim muzlu kahve heralde. recep ivedik starbucks sahnesi varya onu oynuyoruz sanki.

" tamam o banana bilmem ne olandan ver iki tane" dedim.

"hangi boy olsun" dıynce allah belamı versin ki "buyuk boy" dedim. isim sordu dedim tanışmak istedi heralde "ben adnan bu da tarık" derken "tamam" dedi susturdu beni orospu evladı. meğer bardaklara yazıyolarmış. parasını ödiycem ya bi 5lik çıkardım cepten kasaya geldim. 2 kahve sonuçta kaç para olacak. yalan olmasın adam 13 mu dedi 15 mi dedi. göt gibi kaldm amk. sike sike ôdedim ama evlat acısı gibi koydu lan

aldık zengin kahvelerimizi hemen starbucks'ın önündeki masalardan birine oturduk. koltuklar vardı onları kapmışlar amk.

size yemin ederim o dünya para verdiğimiz şeyden ikimizde en fazla 2şer yudum almışızdır. soğuk kahve muzlu gibi ama tadı bombok amk. içine de bişeyler koymuşlar ne bilmiyorum. küfür ettik bol bol analarına. ben çıkardım mavinin verdiği tokayı oynuyorum. tarık da "beynini sikeyim koy lan sunu cebine rezil etme adamı" dedi. ben de taktım bileğime. sonra muhabbet ederken yine çıkardım yine oynuyorum falan. bu sefer bunun da gözü alıstı heralde bişey demedi. bi yarım saat oturduk orda. bi ara da bu masaları toplayan hizmetliler var ya onlardan biri geldi masayı topladı çöpleri falan aldı gitti. bizim muhabbet o kadar derin ki kim topladı yuzune bakmadık amk. ama bi ara tarık "teşekkürler" dedi masayı toplayana. artık kalkıcaz ben masaya bi baktım sigaralar var, telefonlar var en önemli şey yok. toka gitmiş amk.

lan yere bakıyorum yok, ceplerime bakıyorum yok, oraya bak buraya bak uçmuş amk. sonra tarık dedi "lan masayı toplayan lavuk cöp diye almıştır onu"

anasını sikeyim bi kötü oldum ben. hesapta ölene kadar falan saklıyaçım, kaybolmasın diye götüme sokçağım seyi daha gunu dolmadan kaybettim lan. keske götüme soksaymısım.

biz tabi kalktık orayı toparlayan lavuğu arıyoruz ama ben tipini bile görmedim. bırak tipini cinsiyeti ne onu bile bilmiyorum.

mal mal dolanıyoruz o katta tarık dedi "aha lan su lavuk topladı bizim masayı"

hemen adama doğru koşar adım yaklaştık. işini yapıyo oraları supuruyo falan.

"birader bizim masayı sen toplamışsın" dedim artis artis.

"hangi masayı" dedi adam saskın saskın. tarif ettim starbucks'ın ora falan diye. "doğrudur abi" dedi adamcağız.

"masada bişey vardı onu bulamadık heralde cop diye aldın" diyince adamın yuzu muz bembeyaz oldu lan. heralde herif telefon yok cüzdan kayıp tarzı bişey bekliyodu. nasıl masıl falan dedi anlamadı tabi mevzuyu. dedim böyle böyle. lastik bi toka siyah falan anlattım. serefsizim adamın yuzune kan geldi o an. e adamcağız da haklı bizim gibi iki tane tıfil gelmiş masada kayıp bişey var diyo direkt adamı hırsız yerine koymuş gibi.

"kardeş valla hatırlamıyorum ama aldıysam çöptedir" gibilerinden bişey dedi. hani bunların arabaları var ya ustune hem bez mez koyuyolar yanında çöp poseti var öyle bi araba.

ben hemen "bakalım o zaman cöpe" dedim

adam sasırdı tabi birazda kızdı. "çöp mü eşeliyce der gibilerinden de tarık bakıyo suratıma. "al buyur bak" dedi adam. actım kapagi amk nerden bulcan bit kadar seyi. az biraz eseledim meseledim yok. adama kızıyorum bi yandan da "masadan bişey alırken ne sormuyosun lan" falan. adamcağız da bişey demiyo zavallı. ne bilsin lan tokenın öyle onmeli olduğunu. suc bende ne bırakıyosun o kadar kıymetliyse masada. neyse bulamadık tabi ama ben sağlam göt oldum. bindik metroya bastık gittik eve. ben sarıyere tarık gültepeye.

dukkana gidince hemen işe başladım ama aklım fikrim hat almakta. hat da o zaman kaç para hatırlamıyorum ama hatırlasam nolur cepte bes kurus para yok. yol parası bi de o amına kodumunun kahveleri yuzunden para da kalmadı cebimde. o gün alamadım tabi hat falan. ertesi gün de kızın yanına gitmeye para yok mecbur dükkana geldim sabahın köründe. ne yapmam lazım ne yapmam lazım da parayı bulayım diye düşünürken aklıma bi fikir geldi.

normalde ganyan bayiiilerinde racon söyler. sen kupon yatırırın ya mesela kupon 3.25 tuttu adam 5 lira verdi. abi bozuk yok der 1.50 para ustü verirsin 25 kurus sana kalır. zaten gelenler her gün aynı adamlar olduğu için istemezler de. hee isteyenler olur tabi zaten ben onları tipinden biliyodum. o zamana kadar oyle kurusun peşine dumuyodum ama şimdi para lazımdı. ulan günde 40 kişiden oyle 25 kurus toplasam kıza gderkenki yol param çıkıyodu. ama o kadcıık para yemeyecek tabii. napsam ne etsem.. bu sefer yine o zamana kadar tenezzül etmediğim bişeyi yapmaya daha karar verdim. yine ganyanda racondur. mesela para tutturdun(ikili koydun, üçlü bahis koydun, altılı buldun, beşli ganyan buldun, vs vs vs) aldığın paradan biraz, göze batmayacak kadar gişedekine verirsin. ben gururlu bi piç olduğumdan o zamana kadar tenezzül etmemiştim ama şimdi gurur murur kalmadı tabi. ne gururu amk sevgilisi olan bi kızın peşinden kosuyorum neyin gururu olcak daha bende?

başladım tabi böyle böyle para toplamaya. 25 kuruslukları siktir edin de o ikramiye kazananlardan aldıklarım süper oluyodu lan. günde ortalama 4-5 milyar, şimdinin parası 4-5 bin oyun oynatırdık ganyanda. bunun da ortalama 1.500-2000'i ikramiye olarak dağıtılırdı. işte biri gelir ikili bulur 43 lira kazanır ver adama 40 lira 3 lira bende. biri besli ganyan bulur alır 157 lira ver amk 150yi 7 lirayı at cebe. hele altılı kazananlar olunca süper oluyodu. 3000-4000 kadar olunca biz verebiliyoduk parasını ustunde bi miktar olursa veliefendiden giseden ya da daha işlek ganyan bayilerinden alıyodu. olmayan paranın nesini vercem amk. neyse işte bunlar altılı bulunca atıyorum adam 1486 lira alacak. işi bilen yani raconu bilen adam "1400 ver yeter" diyodu hoop 86 sakal..

böyle böyle günde en az 50-60 liram oluyodu. kimi gün 100-200 kaldığı bile oluyodu. para konusunda rahatlamıştım piçler. o tenezzül etmediğimiz paralara bak amk. ulan bi bok yapmadan, havadan günde 100 lira bu boru mu?

parayı bulunca hemen gittim bi aycell hat aldım. ben aycell alınca kız hemen mesaj atcak sanıyorum amk mal gibi. hat da hemen acılmıyo ki. neyse sabah aldım aksama doğru acıldı hat ben kıza mesaj attım tabi hemen "selam adnan ben. bu benim yeni numaram" diye. bekliyorum ki mesajlar falan yazcaz birbirimize muhabbet koyulacak... nerde amk. çağrı bile atmadı.

ertesi gün cepte para da var okula gitcem dedim yalandan. ne okulu lan kim gidiyo okula ikinci dönem başladığından beri? ömrüm cevahirde geçiyo. kızın yanına çıktım tabi. yemek memek derken aksam oldu. dükkana gittim. erken yolladı babam okula gittik ya hesapta yorulmussundur sen diye. eyvallah dedim eve çıktım. ustü değiştirdim falan uğuru aradım gel lan bulusalım muhabbet edek amk.

"yemek yiyim gelirim. daha yeni antreman dan geldim" dedi. antreman da madensporun altyapıda oynuyodu bu onun antremanı.

tamam dedim evdeyim ben.

1 saat sonra geldi bu. elinde de bişey var cins bişey amk eskiden databanklar vardı. hesap makinesi gibi ama içinde sozluk var ajanda var onlara benziyo. "ne lan bu" dedim

"ogo" dedi

"ogo ne lan?" dedim

"msne giriyosun mail atıyosun oğlum bunla" dedi.

aha da ogo ne diyen panpalarım a ogo capsı:

http://www.uruninceleme.c...urun45_ogo_kulaklik02.jpg

neyse bu lavuk geldi bizim salonda oturuyoruz. o zaman ben deli gibi cengiz kurtoğlu dinliyorum amk. evde de sanayii günlerimden kalma müzik tesisat takımı var. onları birbirine bağladım actık cengiz kurtoğlu dinliyoruz ama bu yavsağın elinde ogo var ben anlatıyorum bu ara "hmm" falan diyo ama pek siklemiy o anlattıklarımı farkındayım.

sonunda kızdım "lan sikerim ogonu bi saattir anlatıyorum anlatıyorum dinlemiyosun lan" dedim.

kanka tuğçeyle kavga ediyorum su an" dedi

zaten her gün itinaıyla kavga eder barırsırlardı.

2-3 saat sonra bu gitti evine ben de baktım mal mal telefonuma ne mesaj var ne bi bok yattım zıbardım amk.

sabah oldu ben tabi rutin iş güç takılıyorum çay demle ortalığı topla vs vs...

saat 10 falandı benim tel çaldı. ulan dedim mavi arıyo. hat yeni olduğu için bi kaç aileden birilerinde uğurda tarıkda bi de mavide var sadece. depar attım amk telefona. mavi arıyo diye. nerde amk... telsim bi numara. tanımıyorum tabi numarayı. açtım ağlamayla karışık bi kız sesi.

alo falan diyorum konusmuyo da. korktum amk. lan dedim birine mi bişey oldu?

alo alo derken ağlaya ağlaya "adnan sensin di mi?" dedi telefondaki.

"evet benim de sen kimsin" dedim

"tuğçe ben uğurun sevgilisi" dedi ama zar zor anlaşıyo kızım ne dediği ağlamaktan

"noldu tuğçe bişey mi oldu iyimisin" derken

"ben iyiyim uğur" dedi yine ağlıyo.

"noldu uğura" falan diyorum

ağlıyo durmadan

ulan dedim kesin ayrıldı bunlar yine ama iş ciddi kız aramızı yap falan diye arıyo.

"noldu uğura" diyorum kız yarım yamalak bişeyler diyo ama anlamıyorum da

"tuğçe anlamıyorum seni ağlama lütfen anlat ne oldu" dedim.

"uğur dün intihar etmeye gitti kilyosta kayalıklara" dedi.

lan dedim ne diyo amk bu?

"ne diyosun kızım ne intiharı falan" derken bu anlatıyo ağlaya ağlaya.

"dün biz kavga ettik. kilyosa gitmiş bu arabayla gece. intihar etcem dedi. zor vazgeçirdim. şimdi arıyorum arıyorum teli kapalı adnan ne olur yetiş uğuru bul karnı açtır doyur onu" diyo. ulan o karnı açtır kısmını kaç sene geçti hala çözemedim ya neyse ben buna "sen kapa ben uğuru bulcam seni aratcam merak etme" dedim ama bi yandan da ben panik oldum. ulan ne intiharı ne kilyosu daha aksam beraberdik uğurla bizden gidince mi gitti binbir soru var kafamda.

dukkanda da kimse yok ocakçı 10 bucuk gibi geliyo. sikerim dedim dukkanı ne calcaklar amk? yanda tekel vardı onun arabayı istedim sağolsun verdi. atladım çıktım eve.

yolda paso bu lavuğu arıyorum cepten ama kapalı. bi daha arıyorum falan sanki acılıyo tekrar arayınca...

bizim evin sokağın başında durdum. lan dedim bi de annem babam falan görcek merak edecekler onlarla uğrasımıyım bi de. uğurlar bizim komsu. evleri de bizim evin iki yanında. onların evde gozukuyo durduğum yerde. ulan evlerini önüne bakıyorum kapının önünde duruyo araba. uğur arabasız tuvalete gitmez amk. lan dedim evlerine gitsem uğur evde yoksa falan annesi babası bilmiyosa durumu merak ederler. napcam diye düşünürken cepten bunların evi aradım. annesi actı telefonu. sesi gayet sakin.

"günaydın teyze adnan ben nasılsınız" faslıyla girdim konuşmaya

"iyi yavrum sen nasılsın" dedi ama ses suer amk. hiç panik endişe merak yok. dedim bizim gavat evde.

"ya uğur bu sabah kahvaltıya dukkana gelecekti aramadı ben aradım ulaşılmıyo galiba sarjı yok evde mi acaba" dedim

"evet uyuyo daha uyandırırım mı" dedi.

"mümkünse uyandırın ben dukkandayım adnan seni bekliyo dersiniz o anlar" dedim kapadım telefonu.

bastım marşa dukkana gittim geri. arabayı verdim tesekkür falan ettim işte.ama bi yandan kafam oldu çorba. ulan diyorum acaba lavuk içti içti de sızdı mı gece? ama bu futbolcu ayağına en içki içer ne sigara. bu işte bi iş var ama anlamadım tabi o an. yarım saat sonra baktım götlek geldi dukkana

gözleri şiş daha yeni uyanmış. sallana sallana geliyo. naber ffalan diyecekti kesitim söztünü "olum sen ne boklar karıştırıyosun lan?" dedim

"ne diyosun la ne boku" falan diyo ama tedirgin

"tuğçe aradı salya sumuk lan kız. intihar edecekmiş uğur dedi. vazgeçirmiş de telefonun kapalıymış da kızın kalbine ince lan malmısın sen" dedim. aslında daha bi suru sey dedim de hatırladığım bu kadar.

bu mal o kadar dediğim içinde bi tek tuğçe aradı lafını anlamış "ne dedi lan tuğçe" dedi

"ananın amı dedi" dedim

"kanka soyle ya ne dedi" diye sordu tekrar

ben de anlattım böyle böyle dedi diye.

"ara su kızı lan sikmeyim belanı yazık gunah kıza sonra da gel bana anlat noldu ne bok yedin" dedim

bu çıktı kapıya telefonunu actı falan. aradı tuğceyi.

dıarda cık ses vardı geri girdi içeri bunu ganyanın kabinme soktum rahat rahat konussun diye. ben de duyuyorum ne konustuklarını.

bu yavsak kızı dinliyo sonra konusyo. ben bi bunun dediklerini duyuyorum tabi

"hmm... merak etme.. evet adnanın ordayım.. yedim yedim... tamam... konusuruz... vs vas"

kapadı teli cıktı kabinden. o ara da ocakcı yeni geldi amını siktiğim.

gelince ben bosa cıktım tabi. gel dedim otur sutaya anlat noldu?

bu yavsak dun aksam bizde ogo elinde kızla kavga ediyodu ya. kız bunu affetmiyo tabi bu bi bok yemiş ama ne olduğunu bilmiyorum sormadım banane amk. neyse işte kız buna rest cekmiş. bu da eve gidiyo yatagina yatıyo ogodan buna ben smdi kilyostayım sensiz hayatın amını sikieyim öldürcem kendimi falan diyo. yavsak ustune ogoyu kapiyo msnden cıkıyo. kız buna mesajlar atıyo falan. askım özür dilerim bilmem ne. bu haksızken haklı oluyo. oyle olunca da götü kalkıyo hepten acıların cocuyğunu oynuyo. en son tamam eve gitcem falan diyo kapiyo teli yatıyo osura osura uyuyo. kız zavallı butun gece uyumamıs arıyo tel kapalı falan en son maviden benim teli almış aramış da haberim oluyo tabi.

"lan" dedim "sen ne biçim bi götsün? hiç mi acımıyosun lan sevdiiğin kıza"

"kardeşim ayrılıyoduk yoksa mecburen yaptım. hem kızın burnu surtsun" diyo daha gevsek gevsek sırtıyo bi de

lan dövsem ibneyi ne diye dovcem sonucta ben tuğçenn değil uğurun arkadasıyım ama kızdım cok ibneye

bu mevzudan sonra tuğçe ile bayağı bi iyi oldu aramız. bunla konusurken mesaj atarken hep selam melam soyluyo napıyosun diye arada mesaj atıyo falan.

yine bi aksam ben bu uğurla bulustum bizim bahcedeyiz.

"gel lan gel sana güzellik yapcak kardeşin" dedi. dedim bu göt ne diyo amk?

tuğçenin telden mavinin resimleri vardı onları çalmış göt. tuğçeyle çekilmiş bi suru resim. amına koyim cocuk gibi sevindim.

"gel lan gel at amk" dedim hemen.

20-30 tane resim attı amk benim tel anca 5-6 tanesini gösteriyo. onun telde nokia 6600 tuğçenin de 6600. bizimki sony ericsson t630.

aha bundan http://www.ringhk.com/sony_ericsson/t630.jpg

aldım bundan sildim amk resimleri. makara olsun diye tabi. yoksa kardeşim gibi güvenirdim ben uğura.

"yarraam ne siliyosun senin sevdiğinin resmiyse yanında da benim sevgilim var göt" dedi.

"sus lan göt" dedim güldük

ben resimlere bakmaya başladım bu da aldı ogoyu ask tazeliyo oç.

"bi ara lan seninki girdi msne" dedi.

ananı sikiyim benim niye aklıma gelmedi şimdiye kadar msnden görüşürüm kızla diye bi ampul yandı tabi benim kafada.

evde bilgisayar yoktu. o yuzden her aksam dukkandan cıktıkca internet cafeye gitmeye başladım amk. msnim yoktu lan benim dusunun msn aldım. ustaninoglu@hotmail.com diye. az önce aklıma geldi bi gireyim dedim giremedim amk sifresi ne unutmusum. neyse ben her aksam o uğurla oturduğumuz saatlere kadar bekliyorum ki bu msne girsin.

amk otur otur internet cafede patlıyorum sıkıntından. bi aksam bekle iki aksam bekle üç aksam bekle yok amk kız girmiyö msne.

cafede de canım sıkılıyo. serefsizim memleketin bütün abazanları aynı kafadeydi. sarıyerde karakolun o tarafta livan diye bi internet cafe var. aksam ben gittiğim saatte fix 4-5 kişi olurdu. hepte aynı tipler amk. duvar dibi olan ferre izlerdi. amk bildiğin 31 çekiyo lan kocaman herif karsımızda.

bi tanesi okey mokey oynar.

öbürü de camera actırır birilerine mikrofondan muhabbet eder. amk ben utanırım herif utanmıyodu lan. bütün muhabbetini dinliyoruz götün.

ara ben de sıkıntından patlıyorum amk. serefsizim kızın sayesinde tanıştım ekşi sözlükle o zaman. ekşi mekşi yazıyo ya heralde dedim komik bişeyler var yoksa niye böyle sacma sapan bi isim koysunlar. ekşi üyeliğim de o günlerden hediye.

neyse bu böyle 4-5 gün devam etti kız bi türlü msne girmiyö amk. bi bozuldum bi bozuldum. hem de özledim kız. dedim ben gideyim suna param da çok vakit de okula gidiyorum der kazanırım. çıktım yine bunun yemek saati damladım cevahire. bişeyler alcam ayağına gittim yanına. fular aldım yine amk. kız artık benle dalga mı geçiyodu bilmiyorum. "sen bizim iyi müşterimizsin sana ykm card verelim" dedi. ben ne olduğunu bilmiyorum tabi ama mavi dedi ya çok da sikimdeydi. aldım tabi. migros card falan varya kasada veriyosun da yüzde küçük oranlarında indirim yapıyo ondan işte. neyse ben aldım alacağımı saat de onun yemek saatleri "yemek yiyelim mi?" dedim artık bu da ık mık etmiyodu "tamam" dedi hemen.

adres belli amk. mcdonaldsa gittik. aldık mcchickenları oturduk ama bende para bok tabi tatlı matlı da aldım. oturduk yiyoruz. bunun msni (atıyorum beyler boş eklemeyin) black-muvvy@hotmail.com'du. ben de msnini aldığımı bilsin ayağına "ee muvvy nariyosun anlat bakalım" dedim.

muvvy diyince anladı tabi msnini öğrendiğimi.

"aa sen benim lakabımı nerden biliyosun" dedi.

"yok ben bişey bilmiyorum adım mavi ya ordan aklıma geldi soyledim" dedim yemedi tabi.

"hadi hadi atma" gibilerinden bişey dedi.

zaten bu mevzuyu acmaya uğrasıyoruz ya hemen daldım ben de "yav msnini aldık da noldu? sanki çok msndesin de rahatsız mı ettik hanımefendi" dedim.

"aa ekledin mi sen beni?" diye sordu.

"ekledim tabi ama istiyosan silerim" dedim. ulan sil mil dese msn iptal amk. zaten bi tane mavi var bi de uğur var başka da kimse yok msn listemde.

"yok sil diye demiyorum da msnini soyle de kabul edeyim" dedi.

amk ben ne bilirim msn mevzusunu. meğer sen msnden ekleyince karşı tarafın da kabul etmesi gerekiyomus. tabi ben bu boku bilmediğimden kız da msnin benim olduğunu bilmediğinden kabul etmemiş. dolayısı ile ben paso cevrimdısı görüyorum kız.

ben tabi bu msn cahilliğim yüzünden "ne kabulü" falan diyince kız anladı amk bilmediğimi. "senin msn kabul etmem lazım arkadaş olmak için" dedi. güldü bi de ustune. utandım lan çok

soyledim telefonuna mesaj olarak yazıp kaydetti benim msni. "ama ben çok girmem msne" falan dedi.

"hmmm" dedim ben sadece. zaten rezil olmuşum amk.

kız işe geç kalmamak için paso saate bakıyordu. lan dedim ben bunun burda çalışsam ne güzel olur. o an bu sacma fikir çok mantıklı bi fikir geldi. lan ben burda ykmdede çalışsam nolcak? dukkana kim bakcak?

bu dahiyane fikri yemeklerin bitmesine yakın dillendirdim amk.

"ya mavi sizin orda bana da iş verirler mi?" dedim

kız da "aa ne güzel olur" diyo. ulan deme işte oyle sen oyle dedikçe benim sana sarılıp bi daha bırakmayasım geliyo

"tamam dedim gel ben sizin orda işe başvurcam"

gittik bunların oraya. form morm bişey doldurdum. bi de referanslı başvurduk ya direkt magaza muduru ile konuşturdular beni. adamın yanına bi gittik. efendi biri. "neden ykmdede çalışmak istiyosun" dedi.

direkt verdiğim cevap "çünkü mavi burada çalışıyo" oldu. mavi de yanımızda la. odada yani. kız oldu kıpkırmızı. sonra ben de utandım amk ama dedim bi kere. herif dedi ki "demek o kadar seviyosun maviyi?" ulan bu sefer mavi ne renk bakamadım utancımından oldum kıpkırmızı. sonra biz bi iki ıvır zıvır soru daha sordu. muhtemelen anlamıştır benim orda çalışamayacağımı biz sizi ararız kalıbına sığınıp yolladı amk beni

dukkana gittim lan. kızın yanında hafiften de olsa bişeyleri ima edebildim ya nasıl rahatım amk. aksam oldu kosa kosa internete gittim. bekle bekle kız yok. sonra bi baktım "mavi şimdi oturum açtı" yazısı çıktı. ulan bu sefer de konuşma penceresi actım mal gibi kaldım bi bok yazamıyorum. neyse bi bes dkka durdum sonra "slm" yazdım. bekle bekle yazmaz bekle bekle yazmaz. 3-4 dakika sonra el sallayan bi kedi çıktı amk. lan dedim noluyo. bu msn smileyleri vardı ya onlardan yapmış "slm" yazınca kedi yolluyo amk kız. ben tabi bilmiyorum ki oyle seyler. havadan sudan konustuk 2-3 cumle. "benim çıkmam lazım" yazdı çıktı 15 dakika sonra.

lan saat de erken napsam napsam dedim bilgisayar kurcalayım. internette gezerken bi tane bişey gördüm. msn space diye bişey var kendine sayfa yapıyosun. arkaya muzik koyuyosun. yazı falan yazıyosun. resimler koyabiliyosun. blog gibi işte zaten bilenler biliyodur ben liselilere anlattım. ondan yapcam amk kafaya koydum.

yine sabah dükkan aksam internet suruyo benim serüven. ama aksamları msn açık mavi girerse diye beklerken bu zımbırtıya uğrasıyorum msn space yapmaya. aga valla billa çok güzel bi tane yaptım. uğurdan da istedim kızın resimlerden mail attı bana. onları da o space'e koymayı öğrendim yaptım. bekliyorum kız baksın diye.

2-3 gün sonra uğur dediki "lan tuğçe benim msne girmiş senin spacei görmüş."

"ee dedim noldu?"

"nolcak amk güzel olmuş sen de bana yap diyo" dedi.

lan dedim bunu tuğçe gördüyse mavi her türlü görmüştür. hem bi yandan çekiniyorum hem de içimde merak var acaba görünce beğenir mi diye. sanki beğense nolcaksa?

uğurla konuşuyoruz tabi bi yandan da ben buna dedim ki

"lan bu kız çok baska"

"ee benim kardeşim oğlum" dedi.

"lan dedim ben buna gidip açılcam"

"kanka sen bilirsin ama kızın sevgilisi var biliyosun di mi?" dedi.

"amına koyiim sevgilisinin benim de vardı ben salladım onu görünce o da beni sevdiyse siktir eder" dedim. bu uğur denen göt de bana "be amına koduğum kız seni durduk yere niye sevsin?" demedi. diyemedi. amına koyiyim ben onun

dağıldık eve gittik amk. sabah oldu dukkana geldi babam ben çıktım. maviye ilan-ı aşk etcem lan bugün.

ust bas giyildi. faca duzeltildi. saclar sekil aldı. ben dustum cevahir yoluna...

yemek saatine yetişememişim kızın. dedim hiç yanına çıkmayayım zaten yemek arasını kaçırdık mesaj attım. "benle çay içermisiniz hanımefendi?" diye.

bekle bekle cevap yok ama ben onun çay saatinin 6.30 olduğunu biliyorum. gittim sinemaya çıkana kadar oldu amk saat 5.30. çıkarken tele baktım mesaj atmış. "ben ısmarlarsam olur" diye.

"bakarız 6 bucukta ordayım" yazdım yolladım.

"tamam" yazmıs.

daha var 1 saat var napayım napayım derken tuvalete gittim. aynanın onune geçtim konuşmadan prova yapıyorum. agzımı oynatıyorum ama sadece benim duyabilceğim bi sesle. arada birileri geliyo tuvalete onlar gidene kadar elimi falan yıkıyorum. işer gibi yapıyorum falan. neyse aga saat oldu mu 6.25...

hemen sacı bası toparladım olduğu kadar kosar adım ykmye..

buldum maviyi. arkası dönüktü bana. saclarını at kuyruk toplamış. benim aldığım mavi fular ile de bağlamış. tabii bu bana deli gibi gaz oldu. allah var o ana kadar bile geri vitesse hazırdım ama fuları takmış ya sacına o bana mal bi cesaret verdi.

"hadi çıkalım çabuk" dedi yarım saat izni varmış.

cıkınca dedim zamanı hiç çay almaya falan harcamayım direkt lafa dalayım. ilk bulduğumuz bos masaya oturttum bunu.

"çay alcaktım ben sana" dedi.

"bosver simdi çayı" dedim "konusmamız lazım" diye ekledim dibine

beni ilk defa o kadar ciddi gördüğünden mi bilmiyorum sasırdı sustu oturdu. belki de biliyodu ne soyleyeceğimi

"bak şimdi ben sana bişeyler anlatcam ama sözümü kesersen bi daha toparlayamam. o yüzden tepkin neyse de ben bitirince soyle olur mu?" dedim

evet anlamında basını salladı.

basladım konusmaya. ama yere bakarak. yuzune bakamıyodum utandım amk.

"hani seni ilk gördüğüm gün vardı ya mavi. ben o günden beri saçma bi ilgi duyuyorum sana. adını ilk basta koyamadım cunku hoslanma falan az kalıyodu yanında. ask desen sevgilisi olan bi kıza asık olmak benim kitabımda olmaz. o yuzdn bu güne kadar dusundum buna bi isim bulamadım. sen de hiç yardımcı olmadın. dusundum cok bu ask değilse ne diye ama galiba bosa dusunmusum. ben seni gördüğümde kalbim hızlı atıyo, konuşamıyormu yuzune bakarken aptal bi gülümseme yerlesiyoyuzume. sen yokken seni goruyorum. seni dusunuyorum uyku da bile. gecem sensin gunduzum sensin. napcağımı bilemiyorum. galiba bunun adı ask. ben sana asık oldum mavi. eğer sen de bana karsı bişey, ufacık olsa da bişey hissediyosan söyle bana. gerisini hiç dusunme o ne olur bu ne olur biz daha birbirimizi tanıyıyoruz da bırak. ben söz veriyorum sana herseyi ben halletcem. bana

bırak herseyi birbirimizi de tanırız zamanla. şimdi bana bunları dusunerek ya heroo de ya merro" dedim. aslında çok daha uzun ama bu kadarı aklımda kalmış piçler.

sozumu bitirdim. ama hala kafamı kaldıramıyorum. ah bi evet dese ucacam amk. sustu sustu. bugün ne giysem de "bizımlasın" demeden önce susan ivana sert gibi sustu. dakikalarca. ben de konusamıyorum. ama benim kalbim nasıl atıyo anlatamam size.

"adnan" dedi.

hafifteen kaldırdım basımı.

"bana bak" dedi.

ellerine baktım

"adnan yuzume bakarmısın" dedi

dudaklarına baktım.

gözlerine bakacak cesareti bulamadım amk.

dudakları evet desin diye dua ettim o saniyelerde ama satlerce surdu bana sorsanız.

"adnan" dedi. "benim bi ilişkim var" aha dedim sus amk sus. tabii içimden

"ve ben su an bu ilişkiyi bitrip baska bi ilişkiye baslamam" az önce konussun diye yalvardığım dudaklar simdi sussun diye yalvarıyodum allaha

"bu bana yakısır mı sence? böyle bi ilişkiye baslayıp bana güvenebilirmisin sen?"

içime ağlıyodum amk. yemin ederim içime ağlıyodum. yumruğumu nasıl sıktıysam elimi hissetmiyorum. tam o anda sıktığım o yumruğa dokundu. elim çözüldü lan. çiftlesen kopeklerin ustune soğuk su mu sıcak su mu ne dokerler ya oyle birden acıldı amk.

sanki o battal gazinin oğlu idi ben de bizans kaargası polemon.

her sozu her kelimesi battalın oğlunun polemonu öldürürkenki 17 kılıç yarası gibiydi amk. bu babam için bu anam için diye sokuyodu da sokuyodu kılıcı. ama ben babasını öldürmemiştim ki lan onun. sevdim amk sevdim lan.

çöktüm amk.

yemin ederim omuzlarım dustu yere.

kızcağız da ne diyeceğini bilemedi

"sana benim en sevdiğim pastadan getiricem bekle burda" diyo. aklısıra hala arkadasız ayakları cekiyo amk. pastanın amk lan pastayı napcam ben sana hayatımı al senin olsun beraber tüketelim diyorum sen yok sende kaldın ben sana pasta getireyim diyosun

mavi bana bekle dedi ama nereye hangi yuzle bekliyorsun amk? o arkasını döner dönmez çıktım amk. ykm'nin arka tarafında merdivenler var kimse kullanmaz. yuruyen merdiven varken asansor varken kim napsın amk manuel merdiveni? gittim bi kat indim assağı yuruyemedim ayağım takıldı dustum.. kalkamadım yemin ederim. gucum yok lan. doğruldum yavastan bi tane masamağa oturdum amk. köpek gibi ağlıyorum. hem reddedlişime, hem utandığıma, hem hayal kırıklığı anlatamam amk size o anki duyguları bosa kastırmayın. lan işte. 20 dakika agladım amk orda. sonra güvenlik geldi. kameradan gördüler heralde.

"arkadaşım iyi misin?" dedi

ne desin adam "adnancım iyimisin mi desin?" ama az önce "sadece arkadasız" tokadı yapıstı ya yuzume delirdim amk herif bana arkadasım diyince. çok sinirlendim ama utancım ve hayal kırıklığım daha baskın olduğundan onları yasıyodum o an. sanki maviye kızar gibi fırladım amk ayağa. sildim gözlerimi kolumla. herif daha "arkadaşım iyi misin?" diyo.

döndüm amk başladım saymaya "senin arkadaşını sikerim lan! arkadaşım deme lan bana amına korum lan ben arkadaş markadas değilim lan kimsenin arkadaşı değilim" diye bağıyorum deli sikmiş gibi.

herif güvenlik dediysen tıfil bişey amk. telsiz gibi bişey var elinde. ona göre telsiz bana göre walky talky.

olay var mı dedi sorun var mı dedi bişey dedi amk. yeri de soyledi ama harfli sayılı bişey dedi. "d7" gibi ama ne dedi hatırlamıyorum. hani küçük çocuk dayak yer de abileri babası falan gelir ya aynen oyle oldu. 2 tane yarım bitti amk orda.

"sorun mu var birader" diyerek geldiler

beni gösterdi tıfil. kasiyla gozuyle işaret yapıyo daha amcık.

ben daha "arkadaşı değilim lan ben bunun" diyorum. deli sandılar heralde beni ibneler tuttu beni kapıya kadar eslik ettiler. kovuldum amk cevahirden. ah bi de dayak atsalardı ama atmadılar

çıktım cevahirden yruuyorum ama mal mal. nereye gitcem onu bile bilmiyorum. tarığı aradım. nerdesin falan dedim. samsundayım diyo amk. iyi dedim kapadım teli. ordan yuruye yuruye zincirlikuyuya ordan da beşiktasa indim. lan yemin ederim maviden utandığım gibi öbür insanlardan da utaniyorum. niye bilmiyorum sanki onlar da herseyin farkında benle dalga geçiyolar, bana acıyolar falan gibime geliyodu. tansasa girdim bira aldım 6 tane. sahile indim içtim onları. bitti bu sefer sarap aldım. ondan da içtim. ulan sarap sarhosu ilk defa oldum. öyle beter bişey ki amk iç iç bi bok anlamıyosun su gibi akıyo gdiyo bi ara ayağa kalkayım dedim amk dizlerimi hissetmiyorum lan! yemin ederim hissetmiyorum. kalkamadım oturdum orda. salak gibi. bu barbaros heykelinin ordaki sahildeyim. 2 bira alan oraya çömer amk bilenler bilir. yanımdakiler değişıyo vapurlar gidip geliyo dalgalar vuruyo ama benim kafamdakiler hep aynı napcam amk ben?

telefonum çaldı. uğur arıyo. açtım.

"ne var lan?" dedim

"nerdesin sen geliyorum" dedi.

sanane falan çeksem de alttan aldı o alttan aldıkca ben uste çıktım amk. bi sarhosla ya da tripte biriyle konuşurken alttan alırsanız tepenize çıkar amk. kendini daha mağdur görür. yapmayın. kafasını sikin amk. ben de oyle yaptım o alttan aldıkca daha dertleniyorum. neyse dedim besiktastayım diye. tamam lan neresinde falan derken soyledim surda surda diye geliyorum dedi kapattı

ne zaman aradı ne kadar sonra geldi bilmiyorum. kafa da iyi zaten. ama o geldiğinde uyukluyomusum ben. nasıl oldu nereden gittik araba nerdeydi hatırlamıyorum arabaya bindirmiş beni oyle dedi uğur. ben kendime geldiğimde sarıyer halk eğitimin ordaki çeşmenin altında kafamı yıkıyodu uğur. saat de geç olmuştu. yalan olmasın tam hatırlamıyorum ama 12yi geçmişti. babam daha çıkmamıştır eve dedim ona gozukmeden eve çıktım. bahcede hamak var piçler. yattım ona. uyudum. babam geldi bi saate uyandırdı beni. ağzım ustum basım leş gibi kokuyo ama allahtan babam da ayık gelmiyo pek de farketmedi. gel lan içeri yat dedi kalktık eve ustu bası değiştirmeden yattım zıbardım. uyandım amk saat 2. dedim dukkanı kim actı. fırladım yataktan ustu bası zaten çıkarmamışım. fırladım evden annemi bile görmeden. kosa kosa dukkana gidiyorum amk. saat olmuş 2 neyine kosuyosam onu da bilmiyorum. gittim babam orda oturuyo ama beni bekliyo belli. masus uyandırmamış beni giderken. kaçta gelcem diye. ben girdim içeri hiçbişey demeden. tualete girdim yaktım amk bi sigara. sacı bası duzelttim yuzumu yıkadım.

çıktım tuvaletten bizim ocakcının yanına.

abi dedim noldu?

sabah ben uyanmayınca saat 8e kadar ihtiyarlar durmuş kapının önünde. saat 8den sonra babamı aramış amına koduklarım. dukkan niye açılmadı diye. ya var ya analarını sikkem de bırak analarını karıları bile ölmüş cogunun. sus amına koyim otur işte dışarda. 10bucukta ocakcı gelir acar kimsenin haberi olmadan yurur işler.

cıktım neyse o ara yarıs var tabi babam rahat rahat sikemiyo beni.

mecbur o kabinde oturcak. geldim hiç yanına uğramadım kızacak diye. ulan sanki kız kaçırıldı var işte bi derdimiz ki içtik o kadar amk niye surat yapıyosun?

babayla çalışmak kalecilik gibi beyler 90 dakika panter olsanız da herkes sizi 90+4te yediğiniz gol ile hatırlar.

5 dakika sonra çağırılmış beni. gittim yanına. lan dedim heralde public sex yapacak benle. normalde milletin yanında değil yalnızken siker belamı. ama çok kızmış demek ki baksana millete de bakmıyo diyorum kendi kendime. sikme falan dediysem lafla amk. dayak yemedim babamdan hiç. ama bazen o lafları yerken içimden çok vursana bi tane bitsin bu ızdırıp dediğim de çok olmuştur.

neyse girdim kabine.

"geç otur suraya ben içeri gidiyorum" dedi gitti.

ohh dedim amk zaman kazandık

neyse aksam oldu. kası babaya teslim etcez tabi. hesabı kitabı yaptım babamı bekliyorum. gelmiyo. içeri baktım oyun oynuyolar. papaz mı ne oynuyolar aksama kadar. amk bütün kağıt oyunlarını bilirim ondan anlamadım bi bok. acayip bi oyun ama saatlerce oynuyodu babamlar.

saat 9a kadar bekledim amk. o arada ben geçtim ocaga cay may yapıyorum servise çıkmmıyorum babama gözükmeym diye.

neyse panpalar saat oldu 9 babam geldi hesabı kitabı verdim. ama ağzından kelime çıkmıyo amk.

tam çıkıyo "okul ne zaman bitiyö?" dedi.

anani sikeyim okul var bi de amk. ulan normalde olsa bişey demez o da goruyo sabah aksam dukkandayım ama durum oyle de değil. çıkıyorum gidiyorum okula gidiyorum ayağına. aksama donuyorum falan.

"baba dedim bi iki dersten sorun var"

amına koyim lafim bitmeden bi koydu ganyanın alete turları musları fırladı yerlerinden.

"şerefsiz neyine kalıyo dersin?" dedi

"bunu mu yapmak istiyosun hayatın boyunca bu kabinde mi kalcan şerefsiz" gibilerinden bişeyler dedi.

zaten canım sıkkın bi de ustune tuy dikilmiş oldu ama adam haklı lan ne diyecen? haksız olsa da bişey demem babam amk o benim

"siktir git" bi daha da gelmeyeceksin bu dukkana dedi.

amk ben oldum göt. kaldım ortada. eve gitsem annemden de yiyecez papara gittim amk sahile. deniz otobuslerinin duracı var orda oturdum aldım 2-3 tane de bira. napcam onu dusunuyorum amk.

kafam hep mavi'de. babam kızıyo ona canım sıkılıyo ah diyorum mavi bana evet dese bunlar hiç umrumda olmazdı falan

içtim biraları eve gittim amk. yattım babam gelmeden zıbardım.

kalktım saat olmuş 12.

annem diyo noldu niye dukkana gitmiyosun. kovdu babam beni dedim. niye dedi işte dedim. anlatmadım. babam da anlatmamış anlatsa sikerdi zaten annem de kafamı.

durun la biraz da bizim evi anlatayım amk. ilerisi için lazım olcak.

bizim ev 3 katlı biz o zaman orta katta oturuyoruz. diğer iki daire de bos. içi miçi yapılmış ama babam kiraya verirsek rahatımız kaçır diye vermiyo. bahçeyi kullanacak alt kattaki ust kattaki ses yapcak falan diyo vermiyo kiraya.

evde 6 kişi yaşıyoruz.

babam, annem, babannem, kız kardeşim, erkek kardeşim ve ben

babamı biliyorsunuz az çok. babam olmasa en iyi arkadaşım olur ama baba olunca araya mesafe giriyo.

annem babamın tam tersi. muhafazakar. kapalı. fedakar bi kadın

babannem bildiğiniz babanne işte. hayatı torunları olmuş. hee bi de bahçesi var. evin bahçesi buyuktu bizim oraya domates salatalık biber miber ekiyo cicekler ağaçlar falan dünyası o.

kız kardeşim benden 1 yas küçük. bu anlattığım sene dersaneye gidiyodu. universite için.

erkek kardeşim benden 17 yas küçük. evin kıymetlisi.

kalktım dedim napcam mavi de yok uğurla da utanıyorum amk konusamıyorum. dedim gireyim bi işe çalışayım. hem seneye harc paramı biriktirim. tanıdık manıdık sordum sorusturdum. sarıyerde bi suru iş buldum ama ben sarıyerde çalışmak istemiyorum. en sonunda biri dedi "beşiktas mado'da çalışırsın?"

çalışırım tabi amk niye çalışmıycam?

neyse gittik adamlarla konustuk tamam dedi yarın basla. kaçta gelcem falan derken saat sabah 8 aksam 7 çalışcan dediler. tazeyiz ya amk eziyolar. mecburen eyvallah dedim. eve gittim yattım uyudum erkenden ama elim hep telde amk. aasam mı mesaj mı atsam falan. dayanamadım gizliden çağrı attım. onun da mantığı neyse?

tabi dönüş yok geri. zaten gizli no çağrı atmışım neyine çağrı atcak amk?

yattım uyudum

geceden anneme soylemişim anne 6 da kalkcam diye. sabah kaldırdı annem. yuzumu yıkadım çıktım yola. saat 8eçeyrek kala oldum madonun önünde. daha kimse yok kepenkler inik falan. çömdüm amk orda bekliyorum. 15-20 dakkaya hafif kel orta yaşla yaşlılık arasında biri geldi.

neyse açtı dükkanı. ben de girdim içeri önce bana buyrun falan cekiyoyo musteri sandı. dedim abi böyle böyle. ben yeni eleman. hee tamam falan dedi. asağı in orda ustunu değıştir dedi.

dedi de ne giycem amk?

sordum "abi ne ustu" dedim. "

aşağıda kolide sıfır gömlekler var onlardan iki tane al birini giy birini eve götür. 1 tane de önlük al ordan gel buraya" dedi

"tamam" dedim indim asağı.

üst değıştirme yeri dediğim yer depo amk. dondurmaları koydukları uzun uzun 2 tane difriz, pasta kutuları, kulah paketleri falan filan bi tane de seccade var. neyse buldum gömlekleri aldım 2 tane large beden. önlük de buldum. ustumden cıkanı da kapının orda askı vardı oraya astım çıktım yukarı.

yukarı çıktım mal mal takılıyorum. napcam bilmiyorum ki amk. verdi elime bi bez orayı sil burayı sil falan filan. ne derseler yapıyorum amk.

bi kaç gün çömez davasına ezdiler beni. ben de haklarıdır diye sesimi çıkarmadım. ama 5-10 güne alıştık birbirimize rahatladım biraz. tabii ki "gel adnan sen otur biz çalışırız" demiyolardı ama elimde bezle gezmeyodum en azından.

ilk bi ay böyle geçti. çok egzantirik mevzular olmadı. arada adüyonları hesaplarırken yanlışlık yapıyodum eksik hesaplıyodum sonra onlar bana giriyodu, aklımda mavi ne yapıyodur ne ediyodur, babamla aramız bombok, annem bizi barıştırmaya çalışıyodu falan filan...

tabi bir de devamsızlıktan kaldığımı öğrendim. aa çok da siklemedim açıkcası. evdekilere de "1 dersim kaldı onu da seneye veriririm" yalanını söyledim. oysaki hazırlıkta kalınca devamsızlıktan mecbur tekrar okuyosun hazırlığı.

böyle böyle geçti koca bi haziran.

temmuza girmemizle yine hareket başladı amk.

haftasonuydu galiba, ya cumartesi ya pazar tam hatırlamıyorum. besiktas mado 2 katlıdır. ben ust katta çalışıyorum. bi ara bi gurp geldi genc kızlardan oluşan. geçtiler oturdular. gidilecek menü verilecek bes dakika sonra gidilip siparişler alınacak falan filan...

genelde karı kız gelince ben verirdim menüleri, siparişleri alırdım falan filan. bana bırakırlardı cıtırıları.hem benim el yuz duzgun biraz hem de depodaki seccade vardı ya. biraz hacı hoca takımıydı ordakiler.

neyse aldım ben menüleri gittim hoşgeldiniz dedikten sonra verdim masaya. geri dönüyorum. kızlar kendi aralarında konusyo falan. bi mevzu olduğunu sezdim ama çok da siklemedim açıkcası. türkish kasarları biliyosunuz amk. yalandan "ay ne tatlı cocuk" falan derler, şeş beş bakarlar suratınıza sonra siz de o ilgiye aldanıp karşılık verirseniz taşşak geçmeye baslarlar. madodayken acemiliğime gelip ilk ay bi iki kere yaptığımdan tecrubeliyim amk. siklemedim tabi dedim tassakoğlanı olmaya ne gerek var?

bi bes dakika sonra ben masaya doğru gittim elimde kalemle ufak bi kağıt masa biraz kalabalık ya akılda tutamam siparişleri diye kağıda yazcam.

önlere geldim.

tipik garson sesiyle "karar verebildiniz mi?" diye sordum.

orospular başladı "ay ben banana split yiceam", "oy beğn dea bi tağne cup anatolia alayım", "caffelatte var mı sizdeğ" diye siparişleri vermeye. ben de yazıyorum kağıda tabi. ama bi tanesi hiç konusmuyo sipariş de vermiyo. göz ucuyla baktım tanıdık da geliyo siması. yabancı değıl yani. ama önceden gelmiş bi musteri diye dusunuyorum tabi. günde kaç tane adam geliyo amk.

en son o kızıdan da alcım siparişı döndüm ona doğru "siz bişey almazmısınız?" diye sordum.

baktı baktı "adnan" dedi.

ara ben sipariş versin diye beklerken kağıda bakıyorum amk adnan dediğini duyunca kıza diktim gözleri."

anladı tabi adnan olduğumu en birden gözleri ona dikip kim olduğunu çıkarmaya çalışınca. ama çıkaramadım.

"adnan tanımadın mı?" diyo.

lan dedim bunlar büyük kasar amk. yakada isim yazıyo ya onu gördüler büyük tassak geçicek benle

"çıkaramadım kusura bakma" dedim. ama bi siktir git bana mı yutturcan amına kodumun kaşarı edası var yuzumde.

"ayça ben" dedi.

sinirleniyorum artık kız diyorum hala salağa yatıyo beni de salak yerine koyuyo. etraftaki kızlar da gulumsuyo, kıkırdıyo amk.

zaten kızdım enle tassak geçiyolar diye. tam o sırada orospulardan biri "ay ayça bi hatırlatamadın kendini çocuğa" dedi. etraftakiler de orospu kahlahaları attı dedim sikerim işini de gucune de verdiğiniz siparişi de(tabi içimden:)) bişey demedentezgaha gittim. mustafa abi vardı

"al abi siparişler bunlar hazırlayın sunları götürün gidin verin su amına koduklırma" dedim. katta da iki garson çalışıyoruz serkan diye bi çocuk var yanımda. ona dedim "ben bi sigara içmeye gidiyorum. masaların adüsyonları açtım . bu da su orospularn siparişi hazırlanıyo götürür verirsin"

"tamam kardeşim. sen git gel ben de çıkayım" dedi ben indim tabi hemen aşağı. çıktım dışarı. madonun önünde içemiyoduk sigarayı hemen çaprazda bi tekel var onun oraya gidip dumanlanıyoruz. hem de muhabbet ediyoruz falan. neyse gittim ben bi sigarayı somurdüm amk. sonra yaktım ikinciyi. onu da aheste aheste içiyorum. maksat zaman geçsin kasarlar siktirsin gitsin de sinirim daha da bozulmasın.

neyse ben ikinci sigarayı da içtim ama yavas yavas içiyorum ki orospular bitirsin siparişlerini siktirsin gitsin. gerçi önündekini bitiren hemen mi kalkıyo amk. ama o an dusunemiyorum ki öyle.

sigarayı bitirdim yavas yavas çıktım yukarı bakım kemaşeler orda. muhabbet ediyolar. o ara serkan geldi "amk paketi mi içtin lan?" diyo. hee dedim amk paketi içtim.

"ben de imniyorum kanka bi dumanlanayım gelirim" dedi indi aşağı.

kaldık salonda tek basımıza. tezgahda mustafa abi var ama amk onun. bi boka yaramıyo soyluyosun hazırlıyo koyuyo tepsiye o kadar. benim işime yaramıyo yani.o ara bi iki masa kalktı. onların hesapları aldım kasa aşağıda aşağı iniyorum ustunu getiriyorum falan kosusturdum baya.bi de bu amına kodumun madosu oyle de bi yer ki birden bosalıyo birden doluyo. acayip bi hareketlilik tarzı var. işte o ara da boşalma arası olcağı tuttu. o iki masa kalktıktan sonra öbür masalar da kalkmaya başladı. serkan da geldi ama ben paso hesapları getir götür yapıyorum o masaları topluyo boşları falan. maksat ben o kaşarlarla muhattap olmayayım. neyse herkes gitti. 2 masa mı 3 masa mı ne kaldı. biri de bizim orospular. hemen hemen boşaldı kat. ama tabi ben aşağı in çık in çık sikildi iflahım. kat mı boşaldı brazzersdaki kel adam gelip benim suratıma mı boşaldı anlamadım amk

herkes gince biz rahatladık kendi kendimize muhabbet ediyoruz serkan ben mustafa abi o ara masalardan biri bişey isterse diye mustafa abinin gözü masalarda takılıyor amk. bi ara mustafa abi "c-5 bişey istiyoy" dedi. c-5 de masalara isim verdik 3 sıra ya a b c diye. c sırasındaki 5. masa demek istiyoy yani.

masa da tabii ki bizim orospular. "serkan gt bak n istiyolar" dedim gitti çay may bişeyler istemişler onları götürdü geldi bu. çayları verdikten sonra 10 dakika geçmedi bu ayca diye kendini tanıtan benim hatırlamadığım hatun kalktı bize doğru geliyo. dedim amk bu ne diyecek şimdi. yaklaştı

"adnan sen beni tanımadın galiba. ayca ben" dedi yine

"evet söylemiştin az önce de ama yine çıkaramadım kusura bakma" dedim

. yalandan elimdeki adüsyonu kurcalıyorum sanki kansere falan care buluyomus triplerinde. ilgilenmiyorum ki siktirsin gitsin.

"ayça ben, okuldan. seçilin arkadasıyım hatırlamadın mı?" dedi bende flashbackler başladı amk.

secil vardı ya ben mavi'yi görünce ayrıldım kızdan sorgusuz sualsiz. onun arkadası amk.

hatırladım tabi "ya kusura bakma hatırlayamadım" dedim

"amına kodumun orospusunun evladı niye hatırlayamadın?" diyemeyeceğine göre "önemli değil" dedi.

"ee nasılsın nasıl gidiyo" falan dedim başladı anlatmaya okul bitince çok sıkılmış da tatile gitmiş ama halası hastalamış da dönmüşler erkenden falan filan susmuyo amk.ben de arada "hmmm geçmiş olsun.", "vah vah", "tüh tüh" falan diyorum.

neyse bi ara sustu amk. ohh diyemedem "ee sen napıyosun?" dedi.

"napıyım işte kaldım ben sınıfta devamsızlık yuzunden. yazın da babamdan para almak ağırıma gitti burda çalışıyorum" falan dedim. bu sefer de o basladı "hmmm", " en guzelini yapmissın", "yaa" falan demeye. ulan dedim kız da içinden benim ona dediklerimi diyo kısa kes adnan. "ee işte kızım okuyun da bizim gibi eşek olmayın" gibi güzide bi espri ile bitirdim laflarımı. bu da yalandan güldü

ara birileri geldi ben de dedim fırsat bu fırsat kaçmak için "benim masa ile ilgilenmem lazım sorun olmaz di mi?" dedim

"yok yok ben de arkadaşların yanına geçeyim" dedi

yarım saat sonra bunlar kalktı hesap istiyolar serkandan. ben serkana dedim tabi o muhabbetten sonra "hesap alma benim misafirlerim onlar"

"yavsak bi "aaa olur mu ya ayıp olur" muhabbetinden sonra saol falan dediler gittiler.

ulan bunlar gidince bi baktım hesaba 50 kusur lira yemiş kemaseler.

amk koyim oyle misafirin ben ne bileyim o kadar olduğunu. hani şekil yapcaz ya kızlara "garsonuz ama erkeklik ölmedi lan" diye. iyi oldu tabi girdi amk götüme. zaten tiplerler(bahşiş) aldığımız 750 lira para onun da 50si gitti bu orospulara.

neyse aksam oldu oyle çıktım tansasın ordan minibuse bindim sarıyere gidiyorum. ulan o minibuste işe giderken ve dönerken uyduğum uykuyu daah hiç uyumadım lan.o nasıl bi tatlı uyku amk. "unknown_driver-magirus_motoru.mp3" diye bi dosya bulan olursa allah askına yollasın lan. neyse gittim eve uğur aradı am hiç görüşemiyoruz falan diyo. iyi dedim gel amk bahçeye görüşelim. oturduk bunla muhabbet ettik. ben hiç mavi konusu actırmıyorum ama. sanki unutmuş triplerindeyimama o da ben de biliyoruz bunun yalan olduğunu. en sonunda bu piç ibneliğine mi yoksa sahiden mi dedi bilmiyorum

"tuğçe de mesaj attı mavilerdeymiş" dedi.

sikleliyo gibiyim tabi ama gözlerim parladı amk mavi diyince. yine de adet yerini bulsun diye "sorduk mu amk?" dedim

ne cevap verse beğenirsiniz?

yok oyle hikayenin akısını darma duman edecek kurgu zebgini bi cevap değil. sadece uğurun ve benim muhabbetimizin nasıl bi orta okul-lise arası olduğunu anlayın diye sordum lan.

cevap aynen su:

"söyleyip de koyduk mu?"

tıksınç muhabbeti biraz daah uzatmak için verdiğim "biz söylemeyip de koyanlardanız" lafımın üstüne. bi mesaj daha geldi buna. "kız hastaymış lan" dedi.

ananı sikeyim sanki kız 4 kursun yedi de bana ihtiyacı var gibi fırladım yerimden.

"kalk amk kalk yeniköye gidiyoruz" dedim

bu mırın kırın etti ama atladık arabaya çıktık yola. arada bu mesaj falan da atıyo tabi tuğçeye. tuğçe de gelmeyin falan diyomuş tabi mavi'nin düşüncesi bu. niye gidiyoruz ki hakkaten o da var amk. yeniköye geldik bu yavasladı "sür dedim amk sür"

nereye falan demeye kalmadı "istinyeye" dedim

istinyede istinye devlet hastanesini biraz geçince hemen solda boş bi arsa var. yazları panayır gibi lunapark gibi bişey olur ora. hatta bazen belediyenin düzenlediği konserler olur. oraya gittik. indim arabadan pamukşeker aldım bi tane.

geri bindik bu mal mal bakıyo elimdeki pamukşekere.

"ne bakıyosun lan sür amk sür" dedim.

"cebinde bozuk para arıyo. o da alcakmış tuğçeye sonra adnan maviye aldı sen bana almadın muhabbeti olurmuş.

ya dedim olmaz bişey sur sen. bastık gidiyoruz ama sahilden sarıyere gidiş biraz tıkalı. 1 km yolu 10 dakkada anca gittik. neyse yenikoyde benzincinin ordan daldık içeri ama evlerine gidemiyoruz tabi. sonucta babası var amk. sikilmeyelim akşam akşam.

"mesaj çek tuğçeye insin aşağı buluşalım" dedim uğura

attı bu mesajı. kız bize cevap yazdı. bi tane bakkal var biraz asagıda onun oraya gidin diye. bakkalı tarif etti. biz oraya gittik bekliyoruz. 5-10 dakkaya geldi tuğçe.

"ya manyakmısınız niye geliyorsunuz" falan diyo.

çıkardım pamukşekeri "al dedim bunu ver maviye. iyi edecek bu onu"

amk romantik sanıyorum ben o an kendimi. ulan pamukşekerle hastalık mı geçer? işte şirinlik olsun kızın morali yerine gelsin hasta olunca somurtur ya insan iki gülsün, ben görmesem de gamzeleri benim için çıksın istedim lan

verdk pamukşekeri çıktık gittik eve.

bahçeye geçtik bizim. oturuyoruz amk. he soylemeyi unuttum ertesi gun benim izin gunu ya rahat rahat takılıyorum amk. şimdi iki tane einstein çıkar "yarın işe gitcen yat uyu yalanına soktuuum" der falan.

biz oturduk bu yine mesajlasıyo tuğçeye ama benim kulak direkt uğurda amk. bekliyorum ki kız benle alakalı bişey demiş mi? dese mutlaka tuğçe ugura soyleyecek uğur da bana.

tam ben bunları dusnurken bu bana "gel gel! al bak amk oku" dedi uğur telefonunu uzattı

lan dedim heralde mavi bişey dedi uğur da bana okutcak.

bi baktım ki tuğçe buna "adnan maviye pamukşeker almış sen bana almamışsın" yazmış ama r harfleri y şeklinde. bebek taklidi yapan kız dedected amk

ben tabi bambaşka bi mesaj beklerken bunu okuyunca hayalkırıklığına uğradım paçalarımndan akiyo hayalkırıklığı. neyse çok da siklemedim zaten alışmıştım kızın beni umursamamasına. kabullenmişim yani.

biz bahçede oturduk bi iki saat sonra uğur evine ben evime. biraz tv izledim saat oldu3 falan. yatmaya hazırlanıyorum bi dit dit diye ses. ulan dedim kuş mu grdi eve yoksa ağustos böcekleri mi girdi derken mesaj gelmiş. nasıl mesajsız kalmıssam sesini bile unutmuşum lan.

depar attım telefona. bi yandan diyorum uğurdur amk ama bi yandan da mavi olabilebilir mi diye dusunuyorum.

telefonun ekrana baktım mavinin resim altta da "1 yeni mesaj mavi" yazıyo. o kadar mutlu olduğum son an heralde mavinin ilk yemek yiyelim teklifimi kabul ettiği andı diyeyim siz anlayın durumun nasıl olduğunu

açtım baktım tabi hemen mesaja "pamukşeker için cok saol. iyi geldi gerçekten" yazmış.

kadarcık ama ben onu 5 kere faalan okudum. sonra cevap yazmak geldi aklıma.

ne yazsam ne yazsam diye dusunuyorum. oyle bişey yazmam lazım ki hem karizmatik hem umarsız ayrıca tutarsız biraz da sevecen olmalı. sonra dedim o iş beni aşar "mavi iyisin dimi nasıl oldun çok merak ettim seni" yazdım mal gibi.

oturdum amk yataga bekliyorum cevap yazar mı diye. yemin ederim dakkalara bakıyorum ne zaman mesaj atar diye.

tam 2 dakika sonra "iyiyim merak etme. sen nasılsın yazmış"

amina koydum kız bana kombo yapmış lan!

iki mesaj ust uste!

karsılıksız askımın tarihinde ilkti bu. maviden iki mesaj...

adnan durur mu o saatten sonra destan yazdım amk kıza

"ne olsun dukkandan da ayrıldım şimdi baska bi yerde çalışıyorum. dersler de biraz kotu ama duzeltcem seneye. buyuklerin gözlerinden kucuklerin... " gibi bi suru sey yazdım. o zaman 2. mesaja geçince buyuk masraftı ben 4 mesajlık yazmısım. 8 kontor amk.

yolladım ama mesaj 4 parca olunca yollaması da uzun suruyodu. birinci mesaj yollanıyor, yollandı, iletildi, 2. mesaj yollanıyor yollandı, vs vs...

biraz bekledim yine mesaj atar mı diye 5-10 dakkaya 3. mesajı attı. dedim ben uzun yazdım ya o da uzun yazdı heralde. actım baktım ki "hmm" yazmış sadece

mm yazan mesaja "bosver sen iyisin ya yeter" yazıp yolladım. 5e kadar bekledim amk bi mesaj diye atar mı diye atmadı. ben de uyuyakalmısım zaten.

ertesi gün uyandım saat 2 falandı. uyanır uyanmaz telefona baktım 6 tane cevapsız var uğurdan. ulan dedim bişey oldu heralde. aradım lavuğu açtı hemen

"adnan mavi hastaydı ya ona rapor almaya gitcez hem de kız pek iyi değilmiş bi de hastaneye götürcez" dedi.

"tamam" dedim kapadım teli.

hemen kuzen var benim mustafa onu aradım nerdesin dedim sarıyerdeymiş.

"araba lazım bana bizim eve gelsene hemen ben seni geri sarıyere bırakırım" dedim

"tamam" geliyorum dedi kapadım telefonu.

hemen ustume bişeyler giydim yuzumu falan yıkadım. biraz sonra korna sesi duydum aha dedim kuzen geldi.

apar topar çıktım annem de arkamdan sesleniyo "nereye oğlum" diye ama anlatcak zaman yok mavi hasta lan. işim var dedim atladım arabaya.

bunu sarıyere bıraktım uğuru aradım.

"nerdesin" dedim "yeniköye girek uzereyim" dedi

"tamam dedim 5 dakkaya ordayım" kapadım telefonu.

kuzenin araba siyah bi 306 gti. gidiyo namussuz.

saat de öğle saati yollar da açık 2 kere ışıktaki durdum mecburen cunku ehliyet yok korkuyorum amk polis molis cevirse hastam var desem de anlamaz.

neyse ben yenikoye geldim. bunların kapının oraya doğru giderken uğuru gördüm. daha kızları bekliyo çıkmamışlar. lan dedim sen tuğçeyi al arabaya sadece öavi benle gelsin. az bi seesini duysam kar benim için.

tabi lavuk dediğim gibi yaptı. maviler gelince "mavi sen adnanın arabaya gecsene biz bişey konuşcaz falan" dedi.

muhtemelen ikisi de yemedi bunu ama kızcağızın hali yok amk uzatmamak için mecbur bindi benim arabaya.

kapattık gidiyoruz hastaneye, istinye devlete. kapattık dediğime bakmayın amk 1 km yol :)

neyse emen acilin önüne girdim ben amına koyym nası bi fren yaptıysam acildeki görevliler sedyelere davrandı yaralı falan var zannettiler heralde. kızın bi tek karnı ağrıyo biraz da ateşi var. yaralı olan benim amk kimsenin haberi yok.

--- arkadaşlar tam yerine arabesk bağlayıp hikayeye devam etcem ama sunu acın amk arabeske bağlayın lan siz de---

<http://fizy.com/#s/1aiu4j>

neyse indik arabadan arkadan uğurlar da geldi. tuğçeyle mavi girdi içeri. biz arabaları park etcez yolun karsısına. acilin önüne park etmek yasak tabi.

arabaları bıraktık yolun karsısına geçtik acilden içeri.

bakınıyorum ben oraya buraya nerde bunlar diye.

tuğçeyi gördümvezne gibi bi yerde bişeyler yapıyo. kayıt acıyolarmıs, hasta kaydı.

"mavi nerde?" dedim

"içerde" dedi

içeri baktım ufak bi oda. bu zavallı mal gibi oturuyo içerde bi dandik sedyenin üstünde. doktor bekliyo. tabi ben bitirim cocuk oldum o an. yalandan delilik yapıyorum "doktor nerde lan?" falan diye bağırıyorum. bizi görenler hakkaten böyle 10 kursun yemiş bi hasta getirdik sanıyolar.

guvenlik muvenlik geldi guvenlik dediğim de bi tane yakasında serif rozeti gibi bişey olan bi gömlek giymiş bi malla bi hasta bakıcı

"hayrıdır hemşerim" gibierinden bişey diyolar.

"hayrı mı kalmış lan doktor nerde çağırın gelsin" diyorum ben de yalandan deliliklere devam amk.

hasta bakıcı bana "bi senin hastan yok kardş biraz sessiz olun" falan dedi. ben altında kalırmıyım?

"sana mı sorcam lan" minvalinde bi şeyler dedim buna tam hatırlamıyorum. o ara güvenlik dediğim tıfil "çıkarmısınız beyefendi dışarda bekleyin siz arkadaşlarınız burda kalsın" dedi uğura baktım pısmış duruyo göt. dedim zaten delikanlılık yapacam derken çingene olduk daha rezil etmeyim milleti tamam dedim çıktım dışarı. sigara yaktım ust use 2-3 tane. bi söndürüp bi yakıyorum.

yarım saat sonra mavi geldi tuğçe geldi uğur yok.

"uğur nerde?" diye sordum rapor almış bunlar onun damgası mamgası varmı onları hallediyomuş. gelin dedim geçelim arabaya. benim arabaya doğru gittim. açtım kapıyı. mavi "adnan sen çok hızlı gidiyosun midem bulanıyo zaten ben uğurla gitcem" dedi.

"tamam" dedim göt olmuş bi halde

ellerinde kağıtlar var. onlar ne dedim rapor bi de ilaç yazmış doktor reçete var. ver dedim şunları aldım ellerinden reçeteyi aldım zaten amk adım bası eczane. bunlar "adnan biz alırız alma" falan dedi ama imlemedim tabi. giridm bi eczaneye.

"aga dedim şunları bi hazırlasana" o zaman kimlik no varmıydı yoksa kimlik mi verdim hatırlamıyorum ama kimlik lazım oldu gittim kimlik aldım maviden. mırın kırın ettiler ama adam bekliyo cabuk falan diyince verdi.

neyse gittim eczabeye para da verdim kaç para hatırlamıyorum. 3-4 kuutu ilaç vermiş. ilaçları alırken kimliği geri verdi tabi lan dedim bakayım sunun kimliğe. karşıya geçtim bunların yanına. geçerken de kimliğe bakıyorum. memleketi nere merak ettim amk.

uğur gelmiş arabada bekliyo bunlar mavi arkada uğurla tuğçe önde.

verdim ilaçları kimliği falan. ben de arabaya geçtim ama yalnızları oynuyorum amk. göt gibi kaldım arabada tek basıma. bindim bastım marsa bunlar önde tın tın ben arkada tın tın gdiyoruz.

100 metre gittik gitmedik uğur sinyal verdi sağa. lan dedim noluyo amk. yanastı durdu. hemen durdum ben de tabi bişey mi oldu diyorum hani kız kötü falan mı oldu. tam actım kapıyı cıkcım uğurun arabanın arka kapı açıldı

mavi indi arabadan. ben tabi ne oluyo anlamadım amk.

baktım bana doğru geliyo.

lan diyorum mavi bana doğru geliyo heyecanlanın amk biraz!

geldi bindi sağ ön koltuğa. dünyalar benim oldu lan. kız geldi indi benim yanıma oturdu.

ama oyle horlanmışım ki "lan diyorum acaba arka koltuğa geçmek zor geldi diye mi öne oturdu?" araba tek kapı ya ben onu düşünüyorum :)

sonra tabi bu mallığı attım ustumden.

kız hafif guluyo ama o kadar belli ki hali yok lan.

"hosgeldin" dedim

"hosbulduk" dedi

"o araba da miden bulandı bu arabaya kasmaya geldin di mi?" dedim.

güldü birazcık ama "güldürme ya valla gülünce de ağrıyo her tarafım" dedi hemen. marsa bastım aynadan solu kesiyorum.

yavas yavas kalkıyorum falan bi ara vitesin üstündeki sağ elimin üstünde bi sıcaklık hissettim. elime dokunmuş bana bişey soylıycek heralde ona bakayım diye. o elimitutunca ben arabayı stop ettirdim. bu yine güldü kafasını sağa çevirip benim mallığıma. "nolur yavas gidelim midem çok bulanıyo" dedi gülmeyele karışık. ben yine rezilim ama bu kıza rezil olup güldürmek bile güzeldi lan. o gülsün benim sayemde yanaklarında cıksın gamzeleri ben rezil olmusum çok mu?

zaten olduğumuz yerden mavilerin ineceği yer 5 dakika yok bile. kız yanımda diye sevindim ya şimdi ineceğini düşününce uzulmeye başladım amk.

tam bunların ineceği yere geldik uğur sağa çekti tabi incekler ya. ben hızlandım. mavinin suratı görseniz kızın beti benzi attı lan. bu sefer ben güldüm "korkma korkma kaçırıyorum seni" dedim.

ben oyle soyleyince bu utandı

"nereye gidiyoruz" dedi

"miden bulanmıyo mu kızım" dedim?

"evet" dedi

"tamam işte mideni bulantısını geçirmeye gidiyoruz" dedim

mal mal bakıyo suratıma anlamadı tabi bişey.

bizim jenerasyon genelde türk filmleriyle buyumustur. emel sayının bi filmi vardı. hulusi kentmen hasta buna perhiz veriyolar. adam bişey yemiyo yemedikçe halsizleşiy falan. en sonunda emel sayın buna gizliden pastırmalı kuru fasulye yapmıştı yedirmişti de adam iyilestirmişti.

tabi bu illuminatinin gizli mesajı gibi işlemiş bilinçaltıma. kızı kahvaltı ettirmeye götürüyorum.

ilk tanıştığımız gün tarabya'da bi kafeden bahsetmiştim hani. oraya gitmiştik de uğurlar arabadaydı falan. hayrola cafe. oraya gidiyoruz.

biz uğurları geçtik gittik ya merak ettiler tabi bu nereye götürüyo kızı diye. uğur beni arıyo bun da tuğçe.

ben acmadım ama o açtı telefonu.

ben duymuyorum tabi tuğçenin dediklerini ama "nerdesiniz" falan dedi heralde.

"adnanmidemin bulantısını geçirecekmiş bilmiyorum" dedi

sonra heralde tuğçe beni istedi telefona uzattı bana telefonu.

unun bişey demesine fırsat bırakmadan "korkma kız kaçırmıyorum maviyi. hayrola'ya gidiyoruz gelin tost ısmarlayayım" dedim

kapadım teli kapamasam "yok mok" diyecek turp sıkacak işe.

bunun telefonu da aldım soktum cebime biliyorum yine arayacak bu nu tuğçe. nitekim oyle de oldu ama acmadım zaten o ara da gelmiştik biz cafeye.

neyse agalar biz arabayı da çektik guzel bi yere.

mavi mal mal bakıyo suratıma.

"karnın doymazsa miden bulanır tabi" dedim

amk yine yarım attık yanlışlıkla entryyi

neyse agalar biz arabayı da çektik guzel bi yere.

mavi mal mal bakıyo suratıma.

"karnın doymazsa miden bulanır tabi" dedim

"yok yemem ben zaten midem bulanıyo" falan dese de sipariş almaya geldi tabi bi eleman hemen

cam acık ya hemen daldı bu hoşgeldiniz falan diye. hosbulduk dedim.

ne alrsınız dedi. uğuru biliyorum amk sucuk manyağı. mavinin de mideyi çok yormayalım diye "şimdi bizim arkadaşlar da geliyo. sen bize 3 tane kepek ekmeğine beyaz peynir domatesli tost, 1 tane de bol kasarlı sucuklu karışık bi tost yap 4 tane de büyük çay yolla ama biri açık" dedim.

adam aldı siparişleri gidiyordu. mavi "ya ben yeniycem niye soyluyosun bana bişey" dedi

"hee oyle mi?" dedim. adama seslendim geldi geri.

"aga bizim kepeğe beyaz peynir domates 3 taneydi ya 4 olsun arkadaşım çok acıkmış" dedim tamam dedi gitti.

buna baktım. ters ters bakıyo ama tatlı bi ters. hosuna gitmiş ama gtmemiş gibi yapıyo.

tam o ara yanımıza bi araba yanastı uğurlar gelmiş

tuğçe bi indi arabadan evlenmeden kaynana zulmü neymiş anladım amk. sanki kızı kaçırdık oyle kızmıs bize.

ben tabi şirinlik muskasına döndüm tuğcenin gazını alayım diye.

"sen bana kızıyosun ama kardeşin sana ne ısmarlıycak bi bilesen" dedim.

bu pek yumusamadı tabi ama mavi "ben dedim bişeyler yesek mi diye ondan geldik" dedi. ben tabi sasrdım. hiç öyle bi savunma beklemiyorum maviden.

5 dakkaya bizim tostlar çaylar geldi. benle uğur löp löp götürüyoruz ama tuğçeyle mavi yemiyo gibi.

onlara da bi iki şaklabanlıkla yedirdik tostları. bi fazladan tost vardı ya onu da uğurla ben bölüştük.

sonra ben çıktım cıdarı bu 3ü kaldı arabada. tuğcenin hafiften astımı vardı yanında sigara içince rahatsız ediyodu.

indim arabadan yaktım amk bi sigara. çekiyorum da çekiyorum ama bu sefer keyfteniçiyorum. mavi yanımda boğaz ayağımın altında karnım tok sigaram var daha ne olsun lan? daha ne isterim ben hayattan?

ben sigarayı içerken ayakta durmayı sevmiyorum. oturdum amk yere. sırtı da dayadım arabanın tampona ayakları da uzattım aşağı sukrediyorum allaha.

bi ara kapı açıldı kafamı cevirdim mavi inmiş.

yanıma oturdu.

"niye indin? miden mi bulandı yine?" dedim

"bi sgara da bana verirmisin" dedi

kızdım. "hem midem bulanıyo hastayım diyosun hem sigara istiyosun yok sigara sana" dedim

"ama sen içiyosun" dedi

lan dedim suna laf sokayım. ben seviyorum ama o sevmiyo ya "sen benim her yaptığımı karşılıklı olarak bana yapıyomusun ki bunda boyle bi ornek veriyosun?" dedim

utandı heralde. sustu. biraz da kızarır gibi oldu.

"adnan" diye basladı.

ve ben o gün anladım ki mavi ne zaman "adnan" diye lafa baslasa hoslanmayacağım seyler soyleyecekti

"adnan, belki ugurun tuğçeden duyup sana anlattığı bişeyler vardır ve sen bunları duyduktan sonra bi beklenti içine girmiş olabilirsin ama ben senin tanıdığın biri, daha doğrusu senin eskiden tanıdığım biri değilim. beni böyle bi yere koyma. ben maviyim. ve benim doğrularım arasında daha bitip bitmediği belli olmayan bi ilişkiyi hiçe sayarak daha hiç tanımadığım birine yesil ışık yakmak yok. benim için çok uğrastın bugün sağol ama hayatımda bi arkadaş olarak konumlandırıdım seni ve su an bunun otesine gecmemiz gibi bi durum soz konusu bile değil. lutfen beni anla" dedi. tam olarak kelime kelime yazmam imkansız ama uc asağı bes yukarı buydu soyledikleri.

an siz ister inanın ister inanmayın zaman durdu. lafın gelişi soylemiyorum gerçekten durdu. dalgalar, martı sesleri, arkadan çay bahcesinden gelen çay kaşığı sesi, arabanın fanından sırtıma vuran motor sıcaklığı... hepsi durdu. dondu kaldı. mavi bile durdu o da dondu

ve onlar donup kalmışken ben önce ayağa kalktım hani az önce ben allaha sukrediyodum ya bu sefer bildiğim butun kufurleri ettim allaha.

sonra bağırdım çağırdım ağladım sustum tekrar ağladım.

arabanın camlarına vurdum kırdım tamponuna vurdum eğildi. kafamı o oturduğumuz betona vurdum kanadı

en son atladım amk suya dibe cekti bişey beni.

nefessiz kaldım.

ciğerlerime su dolduğunu hissettim.

sonrası sessizlik sonrası karanlık. birden mavinin sesini duydum. "adnan" diyodu. gözlerimi actım zaman akmaya başladı tekrar. arabanın camları duzelmiş kaputu cillop dalga sesleri duruyo sırtımda motorun sıcaklığı... en son arkadan çay karıstran adamın sesini de duydum hah dedim zaman akmaya baslamış.

elimde sigara paketi vardı sıkılmışım onu. ortadan sıkılmış diş macununa dönmüş elimde. bu sefer ben konusmaya başladım. aynı onun gibi onun adını soyleyerek başladım lafa

"mavi.." dedim

yazana kadar dinleyin lan bbunu

<http://fizy.com/#s/1ai4hh>

"mavi, evet sen bi suru sey soyledin coğunda da haklısın. evet bu sekilde bi ilişki sana yakışmadığı kadar bana da yakışmaz ama ben sana gel benim ol diye sadece o gün cevahirde dedim. sen bana hayır dedin. ben o günden sonra yuzune bakamadom senin taa ki bu hastalık mevzusuna kadar. evet belki bu sekilde bile görüşmemiz cok yanlış ama..."

tam burda elimde büzüşen sigara paketini suya attım. paket biraz uzaklasıyo snra dalgalar yuzunden bize doğru gelip kıyıya vuruyodu. devam ettim konusmaya

"... ama sen su sigara paketine baksana. ben onu suya atsam da hem de ondan fersah fersah suya, akıntılı bi suya bak o bile tam uzaklasırken yine bize dönüyo gelip kıyıya vuruyo. söyle hadi git de o sigara paketine sözün gececek mi? diyosan ki benim değil senin paketin o sen de ben de diyebilirim. hadi git paket gelme bi daha buraya istemiyoruz seni. al uzaklasıcak mı izle. az sonra bi dalga daha da hızlı atacak onu kıyıya bize doğru. senin sözün benim sözüm daha bi sigara paketine geçmezken benim kalbime nasıl geçecek? ben senden uzaklassam nolcak? kader bi dalga yollayacak bana ben yine tepetaklak vurucam kıyılarına. bu benim elimde değil mavi. allah belamı versin ki değil. keşke olsa ama değil. kaderim senin onune attı beni ister bırak dalga dalga

vurayım kıyılarına ister cek çıkar beni sudan kurut yak içine cek. ama bil ki hangisini yaparsan yap ben bi şekilde yanında olucam. ya ayaklarının dibinde ya da nefes nefes içinde"

bekledim bi bakısını bekledim evet demesin ama bi bakıs olur ya hani "evet dedirt bana", "hadi ikna et beni" diyen, o bakısı bekledim ama yuzume bile bakmadı.

kalktı.

"tuğçe hadi gidelim" dedi önce

sonra uğura baktı "eve bırakırmısın bizi lütfen" dedi.

ben o gün ağlamadım ya bi daha ağlamam amk.

gittiler.

hesabı ödedim çıktım gittim sarıyere arabasını verdim kuzenin.

"beni zirvenin oraya bıraksana" dedim

"noldu" falan dedi ama cevap vermedim.

sarıyer meydanda lisenin karşısındaki tekel bayiinden de 8-9 tane bira aldurdım. çıktık zirvenin oraya indim. yolladım bunu. içtim içtim durdum mal gibi tek basıma. aksam olunca uğur aradı. açmadım.

sonra teli kapadım.

1 saat sonra falan geldi bu yanıma.

"nerden buldun lan beni" dedim.

"idmana gittim tuğçeleri bırakıp. dönünce dus mus aldım eve gittim annen evde yok diyince ilk burası geldi aklıma" dedi

elimli gel otur anlamında yere koydum. geldi oturdu. git lan muzik ac bize dedim. üstünde arabesk yazan bi mp3 vardı onu taktı.

ilk çıkan sarkı az önce linkini verdiğim şarkıydı işte.

cengiz kurtoğlu - gece olunca

"sevmedin hiç neden böyle seveni, içimde sızlarsın gece olunca... "

aksam kaçta eve gittik bilmiyorum ama kalktığımda saat 10du. madodan aramışlar. adnan daha gelmedi diye. sanki lisedeyiz amk işyerinden evi arıyorlar. annem kaldırdı falan telefon calınca babam da uyanmış mevzuyu da öğreniyö "al işte daha 1 ayda işten kovulcak bundan bi bok olmaz" falan diyo.

apar topar kalktım amk hazırlandım çıktım.

12ye doğru işe gittim.

millet sessiz sessiz guluyo patron surat yapıyo.

bombok bi gün daha beni bekliyo anlayacağınız

indim asağı ustumu değiştirdim çıktım yukarı. cafer abi çağırdı yanına. cafer abi dediğim de patron amk.

"adnan niye böyle oldu?" diyo

sanki anlatsam anlayacak amk.

"abi uyanamadım alrımı kurmadım" falan aklıma gelen yalanları soyledim.

"olmasın bi daha " dedi koydu postasını çıktım amk yukarı.

serkanla mustafa abi yukarda "ooo uyuyan guzel gelmiş" taşşakları ile karşıladı. ama benim suratı görünce çok surmedi tassakları. moralim bozuk, siktiri yemişim, sabah babamdan, az önce patrondan laf yemişim ustune bi de aksamdan kalmayım ne deseler tersliyorum amk.

espresso yaptım kendime en double'ından. bu arada cevahirde starbuckstaki gibi kahve cahili de değilim artık sabahları double espresso içiyorum amk.

daha iş güc de baslamamış ama 1 saate bankaların dersanelerin falan öğle arası gelecek kerhane kapısı gibi dolacak. o bi saatin tadını çıkarıyorum amk.

serkan geldi bişey soyleyecek "sus serkan valla kalbini kırarım uğraşmayın bugün benle" dedim

"yok kanka uğrasımıycam bişey diyectim" dedi.

"deme amk hiçişey demeyn lan bana bugün" diye çıkıstım. neyse gun aynı boklukta devam ediyo saat de 4 oldu o ara.

ben sigara içmeye çıktım. geri bi geldim kafayı kaldırdım kim gelmiş amk?

bi baktım secil gelmiş.

tezgaha en yakın masada oturuyo. ama arkası dönük.

lan dedim görmesin beni, direkt indi aşağı. cafer abi daha sabah sıctı ağzıma inceden adama da cok gozukmemem lazım. ordakilerden birine sen yukarda çalış ben aşağıda diyecem adam orda oturuyo. niye değişiyosunuz desem ne diyecem amk?

sike sike çıktım amk yukarı.

serkanı çağırdım merdivenin yarısında.

"lan oğlum şu masadaki kızı yollayın aşağı. temizlik yapcaz falan bişey de insin aşağı ben depodayım inince o bana çağrı at" dedim

"la manyakmısın kız dünden beri seni soruyo" dedi

meğer bunun bana soyleyeceği benim "bugun bana bişey demeyin" diyince sustuğu sey buymuş.

ayça orospusu adnanı madoda gördük orda calısıyo diyince kız hemen bitmiş amk orda. ne guzel okula uğramıyorum tel de ddeğişti kız beni bulamıyodu bildiğin ifsa olduk götü götüne

dedim artık kaçıs yok sike sike çıkcaz karsısına.

çıktım yukarı beni görünce elinde dergi vardı orda musterilere verilen orta malı dergilerden biri. bıraktı masaya. kalktı sarıldı boynuma.

cok musteri de yok secilin masa haric 2 masa var birinin arkası dönük öbürü bize dönük

bu bana sarılınca o masadaki lavuklar bakıyo, serkanla mustafa bakıyo, ben bi mal oldum şaşırđım. benim beklediğim tepki bu değildi cunku.

hani ben bekliyorum ki bu bi döner koltuğa otursun. ben yanına sipariş almaya gideyim. "bırak şimdi siparişi. bi zamanlar babası zengin hem de gurursuz ayrıca sana asık bi kız vardı hatırladın mı?" desin

ben "az bi ipucu verseniz" diyim

bu dönsün koltukla beraber.

"işte o benim" desin

ben göt gibi kalayım

utanayım bounum bukulsun

sonra bu bana "şimdi siktir git bana bi caffè latte getir amına kodumun fakir garsonu"desin

ben "yanında çok güzel kurabiyemiz var arzu edermsiniz" diyim

vs vs vs...

ama hiç oyle olmadı kız bildiğin boynuma atladı amk.

ben attım saskınlığı bunu tuttum ayırdım kendimden. oturttum masaya. gittim bi menu aldım. hosgeldiniz dedim bıraktım masasına.

sonra döndüm tezgahın oraya gittim.

kızın gözleri doldu lan

da eminim hiç böyle bişey beklemiyodu

muhtemelen kafasında daha pembe bi "tekrar başlangıç" vardı

normal müşterilere yaptığımız gibi 5 dakika sonra masasına geri döndüm.

"buyrun, bi seçim yaptınız mı?" diye sordum.

bu sefer tutamadı kendini. gördüm yanaklarından suzuldu damla damla bişeyler

bozmadım istifimi, masadaki pecetelikten bi selpak aldı. makyaj falan yapmış bana güzel görünmek için. normal halinden çok daha özen göstermişti kendine. tanıyorum az çok secili. sadece çok özel zamanlarda beyaz oje surerdi ve tırnakları bembeyazdı

sonra daha fazla uzemek istemedim kızı. bildiğin oyun oynar gibi oynuyodum amk. utandım kendimden

"ben sigara içmeye gidiyorum" dedim serkana indim aşağı

yaktım bi sigara oturdum telefon elimde bakıyorum mal mal ekrana. umut amk mavi belki o an bana bi mesaj atar bi çağrı gelir yok amk gelmedi.

sigaram bitti yukarı çıktım.

baktım secil masada yok. çıksa mutlaka görürdüm. kapıyı gören bi yerde içiyoduk sigarayı. serkana baktım "ne oldu" der gibi göz kırptım tuvaleti gösterdi. besiktas madoda erkekler tuvaleti alt katta kadınlar tuvaleti üst kattadır. orda bile karılar tepemize sıcıyo amk.

2 dk geçmedi tuvaletin kapı acıldı. secil çıktı belli ki tuvalette ağlamış o ruh halinde gidip sıcaacak hali yok amk.

yuzune bakmadım bile, o da bakmamıştır heralde ya da bakmıştır bilmiyorum.

çıktı gitti.

yalan yok uzulmedim bile. evet mavi benim sevgilim değildi hatta ve hatta baskasının sevgilisi idi ama ben içinde mavinin olduğu hayallaer kurup, içinde mavinin olduğu ruyalar görüyodum uyuyunca. sigara içerken telefona bakıyorum mesaj atar arar diye dedim ya o zaman bile hayaller kuruyodum amk smdi beni arayacak seni seviyorum diyecek, ya da cok abartı oldu arayacak nasılsın merak ettim diyecek ben yalandan trip falan yapcam amk. o bana iki guzel bişey diyecek barıscam vs vs vs

ulan bu durumdayken nasıl olur da secile iyi davranıp içinde bana bişeylerin tekrar bağlanmasına izin vercektim?

mavinin bana yaptığını mı yapıyodum yoksa ona?

aksam oldu. eve gitmeye hazırlanıyorum aşağı indim ustumu basımı değiştirdim çıkıcam cafer abi seslendi arkamdan "nereye adnan?" diye

"eve abi" dedim

"sen kaçta geldin?" dedi

"onikide" dedim

"o zaman on ikide çıkacaksın" dedi.

kıpkırmızı oldum sinirden. normalde ben orda "amına korum işinin de gucunun de" diyip gitmesini de bilirdim ama daha sabah babam "bak daha bi ayda kovdurcak kendini" demişti.

babama rezil olmayacaktım. yoksa amına korum verecekleri 3 kuruş maasın.

indim aşağı. sinirden kendi kendimi sikicem de mesai saatinde uygun kaçmaz diye sikmedim. mado gömleğini falan giydim geri çıktım yukarı.

annemleri aradım "anne ben gece 12de çıkıcam" dedim.

niye falan dedi anlattım boyle boyle dedim.

soylendi soylendi sustu.

"e nasıl gelcen araba bulabilecekmisin?" dedi.

"bulamam heralde burda arkadaşların kaldığı ufak bi ev var orda kalırım gece" dedim

"ben bilmem babana sor. ara haber ver" dedi.

aha dedim buyuk firca beni bekliyo...

zaten sabahtan kızmış bana şimdi de böyle eve gelmiycem aksam burda kalcam diyince muhtemel bi ensest sikiş beni bekliyordu.

aradım babamı, açtı telefonu. dedim "baba böyle böyle ben aksam 12de çıkıcam eve gelişim olacak 1-2, sabah da erkekn çıkmam lazım ben gece burda arkadaşlarda kalcam"

lafı bitirdim telefonu 1-2 santim uzaklaştırdım kulağımdan dedim götümü sikecek bari kulağım sağlam kalsın

"ne bok yersen ye oğlum. istersen öbür günde gelme" dedi kapadı yuzume. aslında uzulmem gerekebilir babam siktir cektii sonucta ama allah biliyo ya sevindim amk. dedim oh hiç olmazsa kısa sikti

mesai bitti kapanısı yaptık ben madonun arkasında kömürlükten bozma, orda kalanların lojman dediği mekanda kalan 3 lavuğun peşine takıldım gittik lojmana.

amk eve girdik bes dakika sonra benim kafam güzel oldu ayak kokusundan. ama benden baska kimsenin sikinde değil bun durum. göt kadar bi 37 ekran tv var evde karasal yayının izin verdiği ölçülerde zaping yapıyorlar amk.

ulan sussam mı susmasam mı derken dedim amk yeter

"lan ya ayaklarımızı yıkayalım ya da duasını muasını edelim gömelim. ölmüş de çürümüş lan siz koku almıyomusunuz amk?" dedim.

güldü bu ibneler "biz alıştık lan artk" dediler

dedim sikerim alışkanlığımızı yuruyun dedim amk banyoya.

ilk bi tanesi girdi çıktı sonra ben girdim.

şampuan arıyorum yok sabun zaten yok. bi paket arap sabunu, bi kıvırcık kılların ağzını tıkadığı tek bıçaklı permatik bi tane de dili olsa "kill me! keill me" diye yalvaracak bi havlu var.

girdim düşün altına sıcak su da yok amk.

hiç de sevmem soğuk suyla yıkanmayı ama sike sike yıkandım amk.

çıktım dustan kurulancam yalvaran havludan baska havlu da yok. dedim am o havluyla kurulanacağıma ölene kadar ıslak gezerim. alta giydim boxerı gittim bunların yanına. biraz muhabbet ettik sonra yattık zıbardık.

sabah oldu benle beraber sabah işe gelen bi lavuk daha var o uyandırdı beni. kalktık giyindik zaten 1 dakika sonra işyerindeyiz.

ölüyorum amk acılıktan. madonun caprazında bi kucucuk mekan vardı. rum kokenli yaşlı bi karı koca çalıştırıyordu. adlarını unuttum ama zeka özürlü bi oğulları vardı hristo diye. bal kaymaçı derlerdi orda onlara. gittim içeri bakıyoprum ne var yiyecek diye. amk ben hayatımda o kadar güzel kaymak yemedi lan. adam sütun üstünden aldığı kaymağı sizin onunuze koyuyo.

aga dedim sen bana ekmek arası yap bal kaymak. sonra lan dedim öbür lavuk da benle beraber geldi işe yiyecek bişey de yok ki o lojmanda. yani o da aç. bi yarım da ona yaptırdım dukkana dondum. biz bu lavukla yedşk bunları ama tekrar soyluyorum arkadaşlar hala acık mı orası bilmiyorum kaç sene oldu uğramadım hiç ama eğer o yaşlı karı koca olmemişse acıktır. gidin orada bal kaymak yiyin.

biz zıkkımlandık işe koyulduk bizim katta çalışanlar da damladı biraz sonra. sabah tek tük kahvaltı servisi olurdu onu da hallettik. rutin bi sabah anlayacağımız.

öğle servisi başladı. işin en yoğun olduğu zaman.

başımızı kaldıramıyoruz millete dondurma pasta falan yetistircez diye.

tam da o sıkışıklıkta secil geldi yine.

ben bunu gördüm tabi ama siklemedim hiç. dunku gibi masasına da gitmedim. iş güc içinde onla uğrasamazdım. zaten o da bizim yakınımda değil uzaktaki bi masaya oturdu. yuzu de bize donuk değil arkası dönük oturdu.

serkanı yolladım siparisin aldı serkan pasta masta bişeyler istemişti galiba. onları da koydu bunun önüne.

bi yandan diyorum madem bi bok demeyecek beşıktasta cafe mi yok niye baska bi yere gitmiyo bi yandan da hiç bulasmıyorum ki mevzu uzamasın. yer pastasını gider heralde dedim.

ben bi yandan salona bakıyorum bosları topluyorum hesaplar falan bi yandan da gz ucuyla secili kesiyorum. lan diyorum amk rahat duruyo mu acaaba diye.

kızın hiç bi bok yaptığı yok almış eline tuğla gibi bi kitap onu okuyo pastasını yiyo falan bi 10 dk sonra bize doğru döndü, tezgaha yani. aha dedim yanıma gelecek bana bakıyo falan. serkana seslendi.

"bi çay daha alabilirmiyim lutfen" dedi

lan dedim ya bu secil değil ya da bişey yapmaya calısıyo ama ben anlamıyorum.

abartısız söylüyorum panpalar 4-5 saat oturdu orda. çıkarken yanıma geldi hesap istiyo.

yuzune baktım o da ciddi ben de çok ciddiym

"sen ne yapmaya calısıyosun secil?" dedim

"nasıl yani" diyo amk. en sevmediğim sey soruya soruyla cevap verilmesi

"besiktasta baska kafe mi yok? niye buraya geliyosun?" dedim

"sana mı sorcam?" dedi buyur burdan yak amk.hem soruya soruyla cevap hem siktir cekmece

ne kadar benim borcum dedi

"siktir git secil kızdırma beni" dedim

umurunda olmadı

"tamam tesekkürler ama yarın ben ödemek istiyorum hesabımı" dedi gitti

bu böyle 2 hafta kadar surdu ama bi zaman sonra ben de umursamamaya başladım.

en sonunda yine bi aksam çıkarken yanıma doğru geldi "dun beni uğruna terkettiğin kızın yanındaydım gözleri çok güzelmiş" dedi

gözler mözler açıldı benşm birden "ne diyosun lan sen?" dedim

"korkma yemedik sevgilini. zaten tam birbirinizi bulmussunuz. tezgahtarla garson. tencereyle kapak gibi" dedi. tassak geçiyomus amk akli sıra benle. bi de sevgilin falan diyo bilmiyo tabi mavinin bana siktir cektğini çıkıruz sanıyo

"secil bak bi daha beni ya da sevdiğim insanları rahatsız etme. ben boyle mutluyum senle zaten omayacaktı. o yuzden uzatmaya gerek yok allah çarsına pazar versin hadi şimdi güle güle" dedim

bu sefer bunun gözler acıldı. merdivenden inerken de arkasından "evet halklısın gözleri de çok güzel" dedim

bişey demedi ama muhtemelen bildiği sınırlı sayıda kufuru uc uca soylemiştir içinden. o gün son oldu bi daha gelmedi madoya

secilin mado sevdası bitince rahatladım amk. maviyi de aramıyorum sormuyorum reset atcam kendime koydum kafaya.

uğrula 3 haftadır konuşmuyoduk. o kadar canım sıkındı ki biliyorum götün yanındayken tuğçe buna mesaj atcak ben yanındayım diye selam soyluycek falan fistan laf maviye gelecek.

arıyo acmıyorum, zaten erken çıkıp geç gidiyorum eve, mesajlara da cevap atmıyorum.

izin gününden önceki gece, yani benim köpek gibi uyumayı planladığım gece yatmaya hazırlanıyorum hafiften mayıstım falan uğur aradı.

saat 2 falandı.

saatlerde gelen telefonun hayırlı bişey olmayacağını bildiğimden actım telefonu

telefonu açınca alo demeye fırsat olmadan "adnan hemen bize gelsene" dedi kapattı uğur.

lan dedim noluyo amk çıktım hemen zaten iki ev yanımız uğurlar.

kapıyı çaldım kızkardeşi açtı

"noldu" falan diyorum ama o da alelacele içeri gitti ben de fırladım tabi peşinden.

babası hastalanmış. kusuyo yuzu bembeyaz olmuş bunlar da panik ustune panik.

ara kapı caldı biz de uğurun babasını tuvalette kusuyodu onun koluna girdik koltuğa oturttuk.

adamın konuşmaya mecali yok.

ben dedim heralde içti ondan kusuyo. ama uğur yok oğlum dedi bişey içmedi. lan dedim acaba zehirlendi mi? o ara babam geldi kapıyı calan oymuş. ben evden çıkarken o da yeni geliyomus geç kapatıyolar ya kahveyi. o da tabi anlamadı ne olduğunu. 4-5 sene önce kalp krizi geçirmişti babam. kulağıma sessizce "adnan kalp olabilir ben de boyle olmustum" dedi. ne kadar doğru bilmiyorum tabi ama kalp diyince korktum amk uğura da söylemedim

"hadi uğur kaldıralım babanı hastaneye gidiyoruz" dedim.

uğurla ben babasını arabaya arka koltuğa oturttuk. kız kardeşini bize gönderdim ben biz hastaneye gidene kadar yalnız kalmamın diye.

uğura baktım eli ayağı titriyo dedim sen geç ben kullanırım. onu oturttum sağa ben direksiyona geçtim. uğur babası babası bi araba uğurun annesiyle babam bizim arabada çıktık yola.

yola çıkar çıkmaz uğuru aradı babam.

"istinye devlete gidin direkt. sarıyer devlet'de şimdi doktor yoktur" gibilerinden bişey demiş.

bastık gittik yollar da boş çok gecmeden acilin önünde olduk.

ben kornaya bastım hemen hasta bakıcımıdır nedir orda hastaları alan tipler geldi kapının önünde de sedye medye var tabi hasta gelince yatırmaya. aldılar bi sedye uğurun babasını yatırdık bunlar içeri gitti.

ben de annesinden kimlik falan aldım işlemler yapılacak falan ya onları hallediyorum.

ben işlemleri halledip bunları bulmaya çalışırken baktım bunlar geri çıkıyo hastaneden. kostum gittim yanlarına

doktor sevk yazmış şişli etfale o yuzden çıkmışlar hemen. ben babasını uğurun arabaya bindircez diye actım arka kapıyı sonra babam "erkan(uğurun babasının adı erkandı) bizim arabayla gelsin siz uğurla arkadan gelin" dedi

bindiler arabaya çıktık yola ama babam aldı basını gidiyo amk. bizde uğurun toyota var onda passat. bi de babam iyi şöfördür anlayacağınız kayboldu bu yetişemedim amk.

fırsat bu fırsat diye bi tane de sigara yaktım. babamın yanında içemiyorum bari dedim hastaneye gidene kadar sömüreyim bi iki tane.

neyse agalar biz hastaneye yetiştik baktım bizim araba yok ortalıkta ama acilde oldukları kesin. arbayı parkettik daldık acile.

beyler size yemin ediyorum amerikanın guantanamo üssü şişli etfal acilinin yarragını yesin lan. boyle bi çilehane olamaz amk.

herkes hasta, herkesin hastası en kıymetli, sedye yok millet yerlerde, kimisi kavga ediyo kimi ağlıyo... hatta biz ordayken bi sedyede apar topar bi yaralı getirdiler arkadan polis falan kosturuyo peşinde de elleri kelepçeli bi adam var ağlıyo. meğer adam bi anlık öfkeyle kardeşinin kafasına sıkmış amk. onu da oraya niye getirdiler bi,lmiyorum keşke direkt gömselermiş. öyle boktan bi yer anlayacağınız.

biz girdik acile çok gecmeden babasını bulduk uğurun.

ortalık bi yere bi sedye bulmuşlar erkan abi yatıyo uğurun annesi babasının basında bekliyo ayakta.

babam ortalıkta yok sordum nerde diye "doktoru bulmaya gitti" dedi uğurun annesi

birazdan babam geldi "birazdan gelecek doktor" dedi.

4 kişi ayakta bekliyoruz amk. sağa sola bakıyorum oturcak yer de yok. uğura dedim "gel sağa sola bakalım tabure falan bulalım."

biraz gezindik amma kodumun yeri labirent gibi. bi yerlerden girdik bi yerlerden çıktık 3 tane tabure gibi bişeyler bulduk aldık onları babamlar otursun diye götürdük. sonra birini de yaşlı bi kadın var oğlu mu artık genc bi cocuğun basında bekliyo ayakta ona verdik. ama babamla uğurun annesi oturdu ya bizim için önemli oydu zaten biz otursak nolcak amk.

biraz sonra bi doktor geldi. nöroloji doktoruyum. o sıra erkan abinin de bilinc falan acılmıştı. geldi doktor sinirsel minirsel dedi anlattı bişeyler. bi de rahatlatmak için serum verdi gitti.

yarım saat sonra taktılar serumu ama damla damla akiyo amk serum. uğura dedim "olum bu bitmez sen babamları yollayalım biz de sabahlarımız burda."

babamlara soyledik "siz gidin bu bitmez biz bekleriz sabaha da bitince geliriz eve" basta uğurun annesi olmaz molmaz dedi ama babam da bizim gibi düşünüyodu kolaylastırdı işimizi.

bunlar gitti eve.

yarım saat sonra babam aradı "biz yetiştik eve. uğurla babasına soyle annesiyle kardeşi bizde akılları kalmasın"

"tamam" dedim kapadım. biz başladık amk serum nöbetine

serum nöbetini aldık saat 4 civarıydı.

babası serumun da etkisi ile uyudu. battaniye gibi bişey bulduk örttük üstüne. uğura dedim ben sigara içmeye gidiyorum arabaya.

yarım ağız tamam dedi ama gözleri telefonun ekranda mesaj yazıyo ibne. olanı biteni rapor ediyo tuğçeye

ben çıktım içtim 2 sigara ard arda. sonra içeri gittim. nescafe otomatı vardı 2 tane kahve aldım.

2 tane taburemiz vardı ya birine de ben oturdum.

"al lan kahve iç göt" dedim

"eyvallah kardeşim" dedi

ben kahve içiyorum bu hala mesaj yazıyo. bişey demiyorum cunku biliyorum tuğçe ile muhabbetdeler rahat bıraktım.

biraz sonra " selam soyluyo lan tuğçe" dedi

"aleyküm selam. sen de soyle" dedim

durduk bi kaç dakika sessiz sonra bu bana "hala kusmus lan maviyle batu. ayrılır lan bunlar" dedi yavsak yavsak guluyo bi de "hadi sana gün doğdu" der gibi

"banane amk" dedim

ulan 3-4 saniye sonra dank etti

küs?

mavi?

batu?

hala?

"ne küsü lan ne diyosun amk?" dedim meraklandım amk yalan yok

"sananeydi hani amcık" dedi

karı gibi naz yapıyo göt

"lan anlat siktirme babanın yanında kendini" dedim anlatmaya başladı

bu batu denen lavuk dansçı mansçı bişeydi. yaz aylarında bunların prova yaptığı salon mu artık ne sikimse ordan birileri antalya taraflarına gidip 3 ay boyunca animatörlük yapıyomuş. sen de gel falan demişler buna parası da güzel falan diyince. lavuk heralde hem para kazancam hem tatil yapcam hem de sadece dans ederek diye dusundu heralde tamam demiş maviye sormadan. mevzuyu maviye anlatınca mavi gitme istemiyorum demiş ama bu gitmem lazım söz verdim falan diyince "iyi naparsan yap. hatta ayrılalım sen rahat rahat yap istediklerini" gibilerinden bişeyler demiş. tartışmışlar. sonrada bunlar kusken bu gitmiş antalyaya. ordan da buna mesaj falan atıyo mavi de saniyo ki barışmak için falan sonradan bu antalyadayım diyince hepten kopuyo ipler.

hani biz tarabyada tost falan yerken ben dışarı çıkmıştım arabadan sigara içmeye hu da yanıma gelmişti de konusmustuk. bana "adnan, belki ugurun tuğçeden duyup sana anlattığı bişeyler vardır ve sen bunları duyduktan sonra bi beklenti içine girmiş olabilirsin ama..." diye başlayıp devam eden bi konuşma yapmıştı. (hatırlamayanlar @393e bakabilir.) işte orda kastettiği uğurdan duymuş olabileceğim seyler buymus. yani o saniyo ki ben o ayrıldı diye yavsıyorum ona fırsat bu fırsat diye peşine takılıyorum terkar...

oysa ki alakası yok ben bunları tesadüfen o gece şişli etfalde öğreniyorum.

bu arada eskici26 soruyodu ya bu kızın sevgilisi varken sen niye görtrüyorsun hastaneye falan diye onun da cevabı bu işte beyler. bi de caps sozu vermişim aha bu da yalanına sokuyumculara gelsin

<http://img140.imageshack.us/img140/8483/adszxx.png>

uğurdan o mevzuları öğrenince lan dedim kız beni yanlış anladı ama şimdi buna beni yanlış anladım falan diye yanassam bu sefer harbiden fırsattan istifade etcem. içim içimi yiye yiye dusundum orda beklerken.

saat 8 falandı serum bitti erkan abinin. onu getirdiğimiz halinden de çok çok iyiydi. bindik arabaya eve gittik.

babam uyumuş gece annemler uğurun annesi kız kardeşi falan oturuyo tabi bizi beklemişler.

eve çıkcaz sabah sabah ne yapılır?

kahvaltı.

sarıyere gelince sarıyer börekçisine uğradık börek falan aldık sıcak ekmek bulamadık ama ekmek de aldık annemleri aradım baska bişey lazım mı diye sonra eve çıktık. herkes bizde olduğundan masa kalabalık tabi. ben dedim "anne sen bize börek ver biz uğurla bahçede yapalım kahvaltıyı"

çayları börekleri aldık indik kahvaltı ettik.

sonra bne sigara yaktım bu mal elinde tel yayıldı armut koltuklar vardı bahçede.

ben şimdi kafamdakileri anlatıyorum buna "ya mavi de bana boyle demişti. demek ki beni fırsatçı sandı. nasıl yapsak acaba arasam mı?" falan derken bu göt uyumus kalmış. bi iki kufur etttim sonra ben de mayıstım uyumusuz amk orda.

anlayacağınız bizim izin gunu boyle boyle bitti gitti.

ertesini yine işe gittim. hersey rutin maviyi aramamak için kendimi tutttum. aksamları eve giderken kestane sekeri götürdüm babama, kızkardeşime dondurma alıydum ordan ara sıra, anneme pasta... boyle boyle geçti zaman. en sonunda maas gunu geldi ister inanın ister inanmayın ben 30 lira borclu çıktım madoya. o aldıklarım tutmus 780 küsür benim maas 750. ben paso bişeyler alıyorum eve gidiyorum falan ya bunlar hep bana girdi tabi. ama helali hos olsun panpalar o eve götürdüğüm kestane sekerleri sayesinde babamla aramızı bayağı bayağı düzeltmişim. hatta bi keresinde anneme "aferin bizim oğlana da bak sabah aksam el kapısında didiniyo sorumluluk almayı öğreniyo" gibilerinden bişeyler demiş tabi annem de bana yetiştirdi hemen.

böyle böyle bi yaz geçti beyler.

ben o yaz boyunca maviyi hiç aramadım. hep o ararsa elim yes tusunda gezdim, hem mesaj yazarsa diye tetiktedim ama ne mesaj geldi ne aradı.

okul başlayacaktı.

az çok bi harc param da var cebimde. kendi harcıma kendim yatırdım o sene ilk kez.

okula gittim kayıt işlerini falan hallettim.

babamla da aramız super olmuştu.

kız kardeşim o sene liseyi bitirmiş ama oss'de bi yeri tutturamamıştı.

kızkardeşimin üniversite mevzusu hariç hersey güzeldi anlayacağınız. o da bi sene derrsaneye giderdi amk nedir yani?

maviyi de düşünmemeye çalışıyodum.

okulun başlamasıyla ben sabah 6.00da kalkıp yollara dsmeye başladım. sarıyerden 9.00da derse yetişmek için 6da uyanıp evden çıkıyodum amk.

ama hiç şikayetçi değildim halimden.

yeni bi başlangıç derler ya onun tam ortasıdaydım ben. hazırlıkta devamsızlıktan kaldığım için yine hazırlığı okuyodum. secil de ust sınıf olmuştun onla da karşılaşmak zorunda değildik.

marmara unide okuyanlar bilir. hazırlıklar yabancı dil fakültesinde öğrenim görür. o da secilin öğrenim gördüğü fakulte ile uzak. yani yuruyerek yorar insanı.

secille de uğrasımıyodum anlayacağınız

hersey güzeldi de yol yoruyodu adamı hergün altıda kalk sarıyerden göztepeye git, bi de aksam dönüşü var tabi. bok bi durum anlayacağınız

bu git gel mevzusu 3-4 hafta boyle devam etti.

ara babamla da superiz ya aksamları dukkaana uğruyorum bi de hem calsiyo hem okuyo modundayım hosuna gidiyo amk

neyse bi aksam yine okul çıkışı dukkana uğradım. ama yuzumden anlasılıyo yorgunluğum. tost yaptım kendime en 3 çeyreğinden , iki şişe de kola aldım oturdum soteye götürüyorum.

babam geldi yanıma takılıyo bana "lan daha yeni geldin ne çalıştın da yemeği hakettin şerefsiz?" dedi

bi tane de kucuk kardeşim var demiştim ya benden 17 yas kucuk. onu kastederek "tabi yaa sen esas oğlunu doyur biz uveyiz yemesek de olur" dedim

"ha sunu bileydin" dedi oturdu benim sotedeki masama

aldı kopardı tosttan biraz kolanın da birini çekti onune beraber yiyoruz tosttu.

ısırdı tosttan "lan serefsiz butun kasarı bunun içine mi koydun?" diyo

babam bana boyle takılırsa saka falan yapıyosa keyfi on numaradır beyler.

tostları yedik benim basıma vurdu sigara. nerde içsem diye bakarken sigar ile benim garsoniyem tuvalete yoneldim hemen.

babam durdurdu beni "gel gel otur bişey sorcam sana" dedi

lan dedim acaba ne diyecek falan ama keyfi yerinde ya korkum yok kotu bişey olmayacak biliyorum.

"buyur baba" dedim oturdum masaya tekrar.

"maltepe sizin okula yakın mı?" dedi

"eh işte arabayla 15 dakika falan" dedim

ama bi yandan da dusunuyorum lan bana niye soruyo kendi benden daha iyi biliyo oraları amk

"doğuskent sitesi varmış orda biliyomusun?" dedi

"yok baba bilmiyorum" dedim bi yandan da diyorum bu muhabbetin ucu nereye gidecek

"orda benim bi arkadasımın evi var kaç para kira verirsin" dedi

lan dedim bu ne diyo "babama bi danışmam lazım" dedim güldü

"tamam lan uzatmayalım git orda ev var içinde elden dusme esya da varmış git orda otur sabahın körü kalkma bari" dedi

lan dedim amk ruya heralde.

mal mal bakıyorum suratına babamın

"harbiden mi?" dedim

"la yalan mı soyliycem sana" dedi sustum dedi kızdırmayayım ama bi yandan da uçtum amk havaya. eve çıkıyorum la hem de tek basıma

babamın arkadas buna demiş ki "benim ev var ama nasıl yapcaz bilmiyorum kiraya da veremiyorum. kiracıdan apzım yandı. sen bilirsin bu işleri napsak usta? satalım mı"

babam da sormuş e nasıl falan kombili mombili ev amkç

tamam demiş bana ver kiraya ama 400den fazla vermem bu da hatır gönül razı olmus yoksa ben de biliyorum orda o evi o paraya nah tutarsın.

ev tamam da anneyi nasıl ikna etcez diye dusunmeye basladım ben.

orda ne yer ne içer eve gelince ev soğuk olur falan filan annelerin dusunme sekileri biraz detaycı olur biliyosunuz

bi iki haftaya butun işler halloldu anne de ikna edildi babam anahtarı verdi ben esyaları topladm annem aglıyo falan neyse peder bey bıraktı beni maltepeye sağolsun. valiz maliz var amk yanımızda. neyse bastık gittik ben daha evi de görmedim nasıl bi yer neye benziyo komsular nasıl hiç bilmiyorum. bu maltepe koprusunun ordan daldık içeri. zaten cok da uzak değil otobana. eve bi çıktık benim hayallerin ustunde bi yer. yani ben kendimi en kotuye hazırladığım için bana malikhane gibi geldi.

oturduk yayıldık amk babamla çekyat vardı onları ustune. babam onceden görmüş evi temizletmiş falan bana evi gezdiriyö. bura mutfak bura tuvalet falan. sanki o soylemese tuvaletle mutfagın yerini ben karıştırıp buzdolabına sıcıcam

bi saat sonra babam "ee misafirliğin makbulu kısa olanı" dedi kalktı.

ben de onla asağı indim uğurladım. tam arabaya bindi bi tane ek kart çıkarmış bana.

"al koy cebine bi de bu yastan sonra cebine para mı sıkıştırcaz" dedi

ben salak oldum amk bu kadar ilgi bana cok. diyorum heralde allah benle tassak geciyö ya da ruya falan görüyö. bi altımda arabam yok amk. gerçi çok geçmeden o da oldu

babam gitti ben kaldım sap gibi. amk arabada oralarda bi cami vardı onun yakınına bıraktık yer yok diye. çıkarken de apartmanın isme bakmadım zaten isim yok ustlerinde a-7 falan yazıyo blok ismi. yani hepsi birbirine benziyo amk. neyse camlara baka baka buldum evi. kırmızı perdeli kaç tane ev olur amk. bizim perdeler kırmızıydı ordan buldum.

çıktım eve.

ilk defa o gun anahtarla acıp kimsenin olmadığı bi eve girdim.

lan özgürlük guzel falan diyoruz da sikeyim yalnız kaldıktan sonra özgürlüğü.

tabi ilk gece ben boyle dusunmuyö. diyö. oh amk rahatım bundan sonra. buzdolabına bakıyö buraya kaç bira sığar diye hesap yapıyö.

3 odaydı ev. baktım bi tane yatak odası var kocaman da yatak atlardım amk ustune actım bacaklarımı kollarımı kendi kendime simarıyö.

an uğur aradı

açtım telefonu

"naber lan malteveli adnan" diyo.

"napıyım lan oturdum evimde keyif yapıyö falan" dedim.

hatırlıyorum pazardı o gün. saati tam hatırlamıyorum ama çok da geç değildi.

"tuğçe de yanımda selam soyluyo" dedi

"aleykum selam" dedim

"ne zaman çağırıyomuş bizi evine diye soruyo" dedi

"valla iyi olur evin de temizlenmesi lazım zaten" dedim.

heralde hoporlor acıktı ben oyle diyince

"ben gundelikçinmiyim senin be" diye zıpladı tuğçe.

onla da naber nasılsın muhabbeti yaptık

sonra dedim yarın gelin size evimde yemek ısmarlayayım.

tuğçe de o sene liseyi bitirmiş kız kardeşim gibi tutturamams bi yer dersaneye gidiyo.

"tamam ama öğlen yemeğine" dedi

"tamam" dedim

sözleştik yarına yemek için kapadık telefonu.

lan telefonu kapattık ben dusunuyorum acaba maviyi de getirirler mi?

tuğçe ya da uğurla konuşmak benim için maviden bi haber almak demekti. her konuşmada mavi de soyle yapıo boyle iyi muhabbeti olmuyodu ama her 3 muhabetten birinde laf gelirdi kısacık da olsa ona

lan durduk yere eşeğin aklına karpuz kabuğu dusurdu amına koduklarım

konusmadan sonra ben hep maviyi dusundum.

"acaba simdi nerede?", "acaba napiyo simdi?" gibi basit seylerdi ama dusunmesi öyle karısıktı ki

maviyi düşünürken uyumusum gece.

uyandım saat öğlene geliyodu.

daha ilk günden asmıştım okulu.

telefona baktım uğur aramış iki kere. aradım tabi uğuru

"ne var lan?" dedim

"lan sikik hem yemeğe davet ediyosun hem uyuyosun amk" dedi

daha dun konustuk ama ben dusun dusun baska dunyalara gittim tabi doğal olarak da unutmustum bu yemek mevzusunu "lan nerdesiniz geldiniz mi?" diye zıpladım yataktan.

"yok daha yeniköyden alıcam tuğçeyi" dedi.

tuğçenin annesi ile yasıyodu babası ile ayrılmış annesi çok önceden. annesi sabah işe gidiyo ondan yarım saat sonra da tuğçe dersaneye gitmek için çıkıyodu evden. o yuzden dersaneyi asıp evde oturması size o kadar ilginç gelmesin. hani bi suru aynstayn var ya o yuzden acıklama gereği duydum amk.

bu bana "tuğçeyi yenikoyden alcam" diyince ben istemdısı bi mallık, bilinçsiz bi umutla "ikiniz geliyosunuz di mi?" diye sordum.

"yok amk yoldan 3-4 kişi daha toplıycaz" diye tassak geçti ibne benle.

oysa ki benim dilim istemeden kalbimin zoruyla sorduğum bu bilinçsiz sorunun meali; "mavi de geliyo mu?" idi

anlamadı mal. anlamaması daha iyiydi zaten. anlasa "ne işi var lan mavinin?" tarzı hem olumsuz hem de en nefret ettiğim kalıp olan soruya soruyla cevap verme mevzusuna girecekti.

iyi oldu amk anlamadığı.

zaten anlasa da vereceği cevabı çok iyi bildiğimi farkettim uğura bunu sorduktan saniyeler sonra.

ne işi vardı?

hesapta bunları yemeğe çağırdık ama ne yedircez amk?

buzdolabını açtım lan belki içinde bişey vardır diye ama sebzelikte kalan kurumuş büzük yarım limondan baska bi besin maddesine rastlayamadım.

buzdolabının üstünde konuşlanmış eski püskü tost makinesini farkedince en iyi yaptığım yemeği yapmaya karar verdim tost.

indim aşağı bakkal gibi bişey buldum.

ekmek, kasar, sucuk, tereyağı ve kola aldım.

geri eve döndüm

hazırlıklarını tamamlayıp ustunu değiştirmeye giden yemekteyiz hasan edası ile valizlerimin yanına gittim.

ilk elime geleni açtım içinden pantolon aradım ama bulamadım. ikinci denemede buldum amk pantolonu. dün ustumde olan tshirt ile kapsonlu zimbirtımı kokladım burnumun direği kırılmadı tamam dedim amk bunlar giyilir.

giydim cicilerimi beklemeye başladım misafirlerimi

1 buçuk saat sonra geldi bunlar.

tuğçe bana ev hediyesi getirmiş bi tane çiçek. saksıda falan amk. ne çiçeği bilmiyorum zaten çok da durmadı evde kırıldı yere düşüp bi iki ay sonra.

hosgeldin hoşbulduk muhabbetine müteakip evi gezdirdim bunlara.

ikisi de çok beğendi.

uğur bi ara "lan arada ben de kalırım sen de" dedi ama sonlarına doğru tuğçenin ona bakışını görünce sesi içine kaça kaça.

amına kodumun kılıbığı hemen ekledi dibine "ama benim idmanlarım var tabi o yuzden zor kanka" diye.

ben döndüm tuğçeye "güvenmiyomusun bana kızım" dedim

"ben babama bile guvenmem" dedi. sustum.

mevzuda hassas olduğunu daha önce bi kaç kez duymustum uğurdan muhabbet aralarında.

baktım baba muhabbetinden sonra tuğçe bi triplerde dedim ortalığı yumusatayım

"gelin lan gelin bakın size ne yemekler hazırladım" diyerek mutfağa çağırdım bunları

"ta ta ta taaaaam" dedim

an eminim uğur o sitcom dizilerden çıkma "ta ta ta taaaaam" repliğimin ardından içinden "bu ne la yarraaaam" efekti koymustur.

basta bi salak salak baktılar ama sonra güldük hep beraber

aldım sucukları ince ince doğradım kasar zaten dilimlettirip almıştım. malzemeler hazır yani

fişe bi taktım tost makinesini amına kodumun makinesi titreyerek bosaldı...

sigorta falan attı.

kaldık amk dımdızlak baska yapacak yemek de kalmadı. daha doğrusu benim repertuar o kadar, kaşarlı tost ve sucuklu tost baska parça yok

tuğçe sağolsun el koydu olaya.

"yumurta alında sucuklu yumurta yapalım bari" dedi. gittim yumurta almaya. 10 tane yumurta aldım amk.

geldim eve bu bize bi yumurta yaptı amk hayatımda ben oyle guzel yumurta yemedim.

sucukları falan koydu buna sonra kaşarı da koymus. süper bişe lan deneyin mutlaka

kaşarlı sucuklu yumurtamızı yedik muhabbet ediyoruz uğur bi ara "ben tuvalete gitcem" dedi.

göt yarısından fazlasını yedi yumurtanın onu sıcaacak.

tuvaleti gösterdim sonra odaya döndüm. tuğçeyle kaldık basbasa

oturdum "kızım eline sağlık sende ne numaralar varmış lan" dedim

"eee ne sandım" gibilerinden bişeyler söyledi

"valla kızım hiç beklemiyodum böyle bi performans senden" dedim

"maviden öğrendim. o daha guzel yapıyo" dedi

lan denir mi orda o laf amk.

ha yasak elmayı yiyen adem, ha yasak kelimeyi söyleyen tuğçe...

tabi ben allah kadar tripcan olmadığım için kovmadım bunu cennetimden, evimden

onun yerine sustum, ama istem dışı

da sustu. o zaman bunu istemeden soyledi, ağzından kaçtı sandım ama yok oyle değildi. bildiğin lafi acmaya sarf etti o yasak kelimeyi

bi kaç saniye sessizliğin ardından tuğçenin "özür dilerim" diyen sesi doldu kulaklarıma.

neden bilmiyorum galiba yine dusunmeye daldım maviyi duymamışım, ya da o kısa suskunluk tıkadı kulaklarımı duyamadım sessizlikten tuğçenin sesini.

"adnan özür dilerim diyorum" diyince farkettilim bişey diyip kıvrımmam gerektiğini sanki inancaklar. ne kötü şeyd lan birilerine aslında olan bişeyi yokmuş gibi göstermek. beş parasızken paran var mı diye soran babana "var benim param demek" kadar, açmısın diye soran hiç tanımadığın birine tokum demek kadar acınası bi durumda olacağımı bile bile "nasıl kıvrıcam" derdine düştüm.

"yok ya ne özrü önemli değil" dedim kendim bile inanmadan. "amına koyim önemli değil diye boğazın duğumlendi di mi adını duyunca?" diyemedi tabi onun yerine uzun bi "hmmm" çekti.

ara uğur geldi sıcıp götünü yıkamıs benim havlum ve tuvalet kağıdım olmadığından boklu-sulu ellerini götüne sile sile girdi içeri

"ne konusuyosunuz bakkem" diyerek

ben maviden ufacık da olsa bi haber almak için götümü ajdara siktirmeye hazır olsam da uğurun gelmesi ile konuyu değiştirdim.

"ne konuscaz deliğe mi düştü uğur diyoduk" dedim

"hee deliğe dustum" dedi ama farkındaydı ortamda bi tatsızlık olduğunun.

benim konuyu değiştirdiğimi duyunca tuğçe de bi daha o konuyu açmadı.

akşama doğru saat 4-5 gibi çıktı bunlar. ben yine mal gibi kaldım.

hemen dışarı çıktım. maltepeyi çok bilmediğim için bi turlamaya karar verdim. en azından tekel bayii nerde vardır bileyim amk

ben orayı maltepe sanıyodum oysa ki maltepenin götünün kenarımıs amk.

bayağı yurudum öz hakiki maltepeye ulaşana kadar. sonra büyük bi camiinin önüne geldim. baktım gözümün önünde 3 tane minibüs aynı anda duruyo.

beyler bir yerde 3 minibüs aynı anda duruyor ise orayı merkezi bi yerdir derdi hep dedem.

şaka lan mal mı amk benim dedem oyle sacma sapan seyler desin.

neyse agalar galiba merkezi bulmuştum

biraz daha aşağı yurudum orda istiklalin çakması bi cadde var oraya çıktım.

oradan da yruuyorum ki ne var ne yok bakınayım amk.

tren istasyonu gibi bişey çıktı karsıma. alt geçidi var ama best of boktan alt geçitler yarışması yapılsa ilk ikiye girer. ilk iki diyorum cunku o alt geçidi yapan amını siktiğimin belediyesi mutlaka onun kadar belki de ondan daha kotu bi altgeçit daha yapmıştır. yoksa banko birinci yani

ordan da geçtim. biraz aşağı yurudum. mahallenin muhtarları diye bi dizi vardı eskiden onun cekildiği mahalleye gelmiş. ufak tefek cafelerle dolu bi meydan ya da göbek ne boksa artık öyle bir yer. az turladım kendi kendime "aaa bak burda da temel çay dağıtıyodu", "aa burası da muhtar babacuğunun muhtarlık binası" falan diye gezdim

yine sıkıldım hava da kararmaya başladı daha doğrusu güneş batmaya başladı

bi bakkaldan sigara aldım

adama da sordum "abi burda güzel bi yer yok mu? böyle oturup kafa dinlenilcek" diye

seni dölleyen babanın hrmonlarını sikeyim der bakışı ile "aşağıda sahil var" dedi.

aha dedim sahil varsa bira almak lazım. sahilde tekel bayii buldum aldım biraları doldurdum kara posetlere. sote bi yer buldum. hava ne sıcak ne soğuk. hafif serin ama sahilde bira içmeye engel teşkil edecek bi hava değil. zemin futbol oynamaya müsait anlayacağınız.

sahile inince hosuma da gitti, sakin kimse kimseye pek karısmıyo arada "çiçekci abla"lar bakıyo buan bi gül ittirebilirmiyim diye ama bakıyolar sapım, siklemiyolar hiç. ama selpakçı cocukların açık hedefiyim

aga açtım biraları gün batımına doğru kaldırdım kadehi. beyler burda şıseyi kaldırdım diyecektim aam romantik olmak istedim mazur görün yoksa kara şıseyi salladım amk bildiğiniz.

gün batımı falan demişken; aga kapadokya falan diyolar ama malteppedeki gün batımı eline verir lan kapadokyanın. bu kadar da iddialıyım amk. kıızıdan kırmızıya kırmızıdan turuncuya sonra maviye ve siyaha. sanki resim çizmişler de her aksam orda sergiliyolar.

öyle de bi manzarası var

yvarladım orada biraları bi taraftan da düşünüyorum acaba mavinin de beni böyle düşünüp ne yaptığımı merak ettiği bi an oluyomudur diye.

çok değil lan bi an. öyle bira falan içip de efkarlanmasın beni düşünüp "ah ah nasıl da kaçırırım adnan gibi çocuğu tih tih vah vah" demesin de ne bileyim amk su içsin lan. su içerken dursun bi an. bardaktan yudumu aldığı kenarına biriksin az bi su. öylece dursun dudaklarını ıslatırken bi an için dusunsun amk bi kere lan bi kere

hani derler ya hayat bi film.

madem öyle

madem bu benim oynadığım bi film sadece

benim filmimin soundtrack'ı girsin lan arka fondan.

dinleyin amk.

<http://fizy.com/#s/1aj8yb>

tassak geçmeyeceğinizi bilsem o gun o sahilde sağladığımı anlatırdım.

kotu lan.

evet sen seviyosun diye seni sevmek zorunda değil hiç kimse

boyle bi durum olsa bi suru orospu evladı adriana limadan cocuk yapardı.

ama soyle de bişey var; ben seni seviyosam sen de beni sev işte be amına koduğum!

yalnız kalınca daha rahatlayacağımı sanıyodum ama her bok onu aklıma getirir olmuştu.

evde dursam dört duvar ustume geliyo, duvarlar sinema perdesi gözümün önünde bi film başrolde mavi ben ne zaman gözükcem diye bekliyorum.

ha ana haber bulteninde saçma sokak haberlerinde saçma muhabir sorularına cevap verdikten sonra "hangi kanal bu?" diye soran vatandaş, ha maviye hayatının basrolunu verip kendi figüran olan, filmde gözükeceği sahneyi bekleyen ben...

bi orospu cocugunu oturtmuslar bi defterin basına benim kaderi yazıyo, hiç bana sormuyo. işte aynen buydu durum

bazen bana bi bok sormadan benim hayatımı, kaderimi kaleme alan o orospu cocuguna ağızımdan salyalar saçarak bağırasım geliyodu "ben saksı değilim, adnan abiyim ben! bana da soracaksınız, en çok bana soracaksınız" diye

son birayı da actım.

dedim "bu bira bitecek ve ben maviyi unutamam"

yavas içtim o birayı.

sanki çay içer gibiç

dilim yanmasın diye ufak ufak hüpürdetirsin ya çayı.

aynen öyle içtim.

dibine gelmiştim amına kodumun birasınının.

baktım dibinde kalmış birazcık.

"amına korum lan son yudum son gözyası" dedim

gözlerimi kapadım, karanlıktı, diktim kafaya birayı.

yutmadım hemen

bira bitince unutamadım maviyi çünkü

yavas yavas aktı genzimden

bittiğini farkedince "oldu işte bitti bira unuttum artık onu" dedim

yavas yavas gözlerimi açtım

etrafıma baktım

sonra kalktım bi iki bira daha almaya gittim

unutulurmusun lan sen bi şişe birayla?

eve döndüğümde saat 12yi geçiyodu.

işedim eve girer girmez. kaç tane içtiysem artık ayakta işerken yorulduğum biraz da klozete oturup işedim.

sonra içeri gittim hesapta tv izliycem ama sızmışım kalmışım kendimi attığım koltukta.

uyandıgımda saat öğleye geliyodu. dersi yine kaçırmıştım. evde kalan kaşar ekmek ve kolayla ufak bi kahvaltı ettim. sonra dusa girdim kendime gelebilmek için. dustan çıkıp biraz tv keyfi yaptıktan sonra canım sıkıldı dışarı çıktım. benim evden otobandaki otobus duraklarına doğru yururken internet kafe buldum bi tane girdim içeri playstation da oynanıyomuş orda. amk havada "kol bozuk", "kare basmıyo" nidaları suzuluyo. bunlar benim kafamı siker dedim gittim sotede bi masaya oturdum

amk o zamanlar internet cafede nasıl masa açma isteği yollanır onu bile bilmiyorum. sarıyerde internete gidince adam kasadan pcyi acınca anlıyodu birinin oturduğunu açıyodu masayı. bu öyle değil ki, masaustunde boktan bi dünya var o donuyo altta akınsoft yazısı var. oturdum masaya ama sikleyip masayı da açmıyolar. amk kalktım ezik gibi adamın yanına gittim "abi şu masayı açarmısın?" dedim

masayı açtı lavuk, gittim oturdum. msni açtım. bi uğur var online. o da ogolu bi göt olduğu için.

lan dedim bakayım bu piçler ne bok yemeye bunun başında duruyo bunca saat? sağa bakıyorum msn, sola bakıyorum msn. herkes msnde amk. bi tek bi piç var başka bişey yapıyo. kulagina kulaklık takmış sanki uzaya maymun göndermiş de sağ salim indi mi diye kontrol ediyo. öyle de ciddi ibne

amk dedim bu piç napiyo? cafede 4 pc yanyana, 4 tane de arkamızda sırtırtayız orospu evladıyla ama bi öyle sağa sola bakarken gördüm farklı bşeyle uğraştığını kafayı uzatıp "napiyon panpa?"diyemedim tabi. amk napsam da bunun monitöre çaktırmadan baksam diye düşünürken telefon çaldı benim. annem arıyo

dışarı kapınının önüne çıktım açtım telefonu.

tipik anne konuşması "nasılsın oğlum", "açmısın?", "ne yedin dün?", "kahvaltı ettin mi?", "okula gidiyorsun di mi?", vs vs

hepsine hosuna gitcek cevaplar verdim. mutlu oldu kadın. "kendine dikkat et oğlum" falan dedi kapattık uzun bi konuşma olmadı anlayacağınız.

içeri girdim benim masaya doğru yururken lan dedim fırsat bu fırsat bu ibne napiyo bakayım.

masaya otururken çaktırmadan baktım bunun monitöre bi sayfa açık ama internet sayfası gibi değil.

internet explorer yazan yerde "photo story" yazıyo.

amk ne bu uğrasıyo bu mal bunla diye dusundum.

zaman pc'den bi bok anlamıyorum ama google ne boka yarar biliyorum amk

yazdım google'a photo story diye ilk çıkana tıkladım tamindir diye bi site

"programı indirmek için buraya tıklayın" falan yazıyo. amk dedim lan virus mirus olmasın ama zaman çok can sıkılıyo tıkladım amk o yazıya. bu sefer bunu indirmek istiyomusunuz falan yazar ya küçük bi pencerede o küçük pencere çıktı işte.

ama ben korkuyorum bilmeden bi bok yapmayayım cafeci beni sikmesin diye

lan dedim amk bozulursa pc kalkar giderim kaaç kişi oturuyo bu masaya gunde bana mı kalcak sucu. kerhanede karı sikiyosun bekaretini sen bozdun diyecekler. kim nerden bilecek amk.

belki bunları boyle salağa anlatır gibi anlatınca "mala bak bi bok bilmiyo" diyosunuz ama bilmiyodum amk. kasayı ters çevir deseler cevirdim o zamanlar

neyse bu zımbırtı indi "run" yazan yere de tıkladım programı kurma penceresi açıldı. hayattımda ilk kez program kurdum amk

kurdum da ne boka yarar onu bile bilmiyroum ki.

masadaki lavuk çok dikkatli uğrasıyodu ben de merak ettim indirdim o kadar

internet aleminin ramiz dayısı google reis'e sordum "photo story kullanım" diye.

bi sürü forum sayfası çıktı.

çoğunuz biliyosunuzdur ne boka yaradığını da ben yine de soyleyeyim, fotoğrafları kullanarak arkasına da bi şarkı atıyosun slayt, kısa film gibi bişeyler yapıyosun amk

tabi bu bana o zaman acayip entresan bişey gibi geldi. kendimin de hakkını yemiycem beyler o ara çok da ele ayaga dusmemşti bu program.

nasıl yapılır falan diye baktım forumda yazanlara resimleri seçiyomussun istersen resimlere dandirik efektler veriyomussun(sepya, siyah beyaz, blur, vs vs) hangi resmin kaç saniye ekranda duracağını falan ayarlıyorsun, falan fistan...

uu beybi, tamam dedim ben bunda bişey yapayım maviye yollayayım.

msn space mevzusuna bi 9-10 tane resmi vardı mavinin. onları aldım kaydettim. ama resim az tabi amk

google dayıya bu sefer "aşk", "yalnızlık" gibi kelimelr yazarak hangi ergenlerin ne bok yemeye uğrasıp yaptığını hala anlayamadığım ezik ve bol photoshoplu resimler buldum bi sürü

lan resimleri açtım, yani programda resim al yazan yere tıklayıp seçtim. ileri yazan yere tıkladım amk orda da efekt ekle yazıyo. "sikerim efektini" dedim bastım ileriye. bu sefer müzik ekle yazısı çıktı.

amk muzik ekleyecez de ne koycaz?

allahtan internet cafelerin hayvan gibi mp3 arshivleri oluyo.

ben tabi bakıyorum direkt cenzgiz kurtoğlu şarkılarına bakıyorum.

orda buldum amk sarkımı şarkı belli "cengz_krtoglu-svmek_kim_sen_kmsn.mp3"

şarkıyı bilmeyen aristokrat kesim için ücretsiz link: <http://fizy.com/#s/1ai4qy>

mp3 de ekledim sonra filmimi kaydet mi ne yazıyodu tam hatırlamıyorum ona tıkladım bi bes dakika surdu heralde kaydetmesi bitti.

lan dedim bakalım nasıl oldu.

açtım media playerda mal mal bişey amk.

resimler kafasına göre çıkıyo arkadan sarkı calıyo bi boka benzememiş.

hatta kaç tane resim koyduysam şarkı bitti daha 2-3 dk resimler dönmeye devam etti. ses yok görüntü var.

amını sikeyim dedim bu boyle olmayacak.

arkamdaki lavuğa döndüm hala uğrasıyo ibne.

dandik programı kullananlar bilir bi yerde hangi resmin kaç saniye ekranda kalacağını ayarlıyorsun. bu ibne salisesini ayarlıyo amk. işte sol üstten başlayacak sağ alta doğru buyuyerek uzaklaşacak falan. anasını steven spielberg sikmiş orospu cocununun

bu uğrasan lavuk da tahminen benden 2-3 yas kucuktur ama yavsak biliyo bişeyler belli.

bu lavuğun bana bunu öğretmesi lazım ama nasıl öğret bana diye lafa gircem bilmiyorum.

abartmıyorum beyler aksam oldu artık ilkokullu piçleri anneleri çağırdı heralde dağıldılar kafenin seviyesi yükseldi birden. yükseldi dediğim de ilkokullular gitti liseliler ve bi baltaya sap olamayanlar geldi, o yani.

artık çocukla bi şekilde diyaloga girmem lazım çay istedim 2 tane birini lavuğa ısmarladım. şaşırdı tabi bu lavuk.

"birader bugunden beri burdayım paso bişeyle uğrasıyosun al bi çay iç" dedim

mal mal baktı ama eyvallah demeyi de eksik etmedi oç

çayı aldı ama yine bi bok yok. o an karıların sikişten sonra uyuyan partnerlerine niye kızdığını anladım beyler.

adama çayı verdik, bi tek eyvallah dedi, geri işine koyuldu piç. bildiğin "döndü götünü yattı uyudu stayla" oldu.

dedim "anasını sikeyim bundan bize fayda yok" kalktım eve gittim.

bari erken uyuyayım da yarın okula giderim dedim yattım uyudum.

erken yatınca erken da kalktım tabi okula yetiştim.

arkadaslar da "kaç gundur niye yoksun?" muhabbeti yapıyo.

anlattım "eve çıktım bi kaç gundur onla uğraşıyorum falan" diye.

"ooo hayırlı olsun karşım" nidalarıyla girdik derse.

ders bitti öbür derse de 1 saat falan var yabancı diller fakültesinin ordaki kantine indik. yanımda da bi arkadas var yanında laptopsuz gezmez piç.

ana kadar aklıma gelmedi sonradan dustu jeton. bu lavuk kesin biliyodur amk o programı nasıl kullanıcağımı.

"kanka" diye başladım lafa.

eğer çok tanımadığınız biri size kanka diye başlayan bi cumle kuruyosa kesin işi dusrudur.

"efendim" dedi

"ya ben pcden bi bok anlamıyorum" dedim

"kanka" dedi

"öğrenirsin ona mı takılıyosun" dedi.

ben pcden anlamıyorum lafi ile girdim çünkü lisede edebiyat hocamız her kompozisyonun giriş gelişme sonuctan oluştuğunu öğrenmişti. ve benim o cumlem giriş bölümüydü sadece.

gelişme bölümüne geçtim hemen.

"aga ne güzel sen her boku yapabiliyosun ya bilgisayarda"

"evet ama zor değil sen de yaparsın" dedi tabii ne diyecek

baktım bu kıvama geldi "aga arada öğretsene bana?" soru cumlemlerle kompozisyonun sonuc bölümünü de tamamladım.

"olur karşım" ayakları cektii.

bu oluru verince ben tabi ibne bana neyi öğreteceğini bilsin diye "ya bu photostory mi ne var onu öğrensem yeter amk" dedim

"kanka napcan onu movie maker var" dedi bi de edius medius bi şeyler dedi ama "sikerun lan" edamı takındım ve bana photostoryyi öğretmesini istedim

"tamam ayıpsın zaten çok zor değil vasit bi program" dedi

ben sevindim tabi lan dedim ne güzel öğretir bu şimdi bunu bana falan.

ara bu bana "adnan hayırlı olsun lan eve de cimissin" muhabbetini actı. eyvallahımı eksik etmedim tabi.

direkt konuya girdi piç. "yarın ben kadıkoyde takılcam kızla ama geç döncem biraz aksam sende kalayım mı yurt almaz beni o saatten sonra" dedi

adam bize pc ogretcek ya "tamam oğlum sorman gereksiz" dedim. gerçi öğretmese de derdim çok siklemem ben oyle seyleri kocaman ev amk gir kıvrıl bi yerde.

hem dedim bana da o zımbırtı öğretir yavsak diye dusunurken buna kanka ile baslayan cumlemi kurduğumda onun da bana kanka ile baslayan bi cumle kurduğunu farkettim güldüm kendi kendime

öbür derse de girdim. sonra eve gittim. giderken de yumurta mumurta falan aldım evde bi bok yok amk yemeye. biraz tv izledim yine erkenden yattım. ertesi gün okula gidince vedat diye bi cocuk vardı antepten gelmiş. 8 kardeş olduklarını soylemişti ama kaçınıcıolduğunu kendi bile bilmiyo amk. onu gördüm öğrenci işlerinin orda oturmus sigara içiyo.

ben de bunu görnce "hadi la gelmiycen mi sınıfa ders başlaycak mal" dedim. kafasını hayır anlamında salladı sağa sola.

cocugu öyle görünce dedim bunun bi derdi var heralde yanına doğru gittim oturdum.

şimdi öğrenci işlerinin orda sigara içiyo dedik diye aynştayn reyizler "amk yalancısı nasıl okulun içinde sigara içecek?" diyebilir.

marmara yabancı dillerin öğrenci işleri yan binada idi.

<http://ydil.marmara.edu.t...dyo%20slayt/ydilgenis.jpg>

resimdeki büyük bina varya orda ders görüyoduk ufak binada da öğrenci işleri ıvır zıvır vardı

ben severim boyle gariban tipleri. yardım ederim elimdden geldiğince. zor amk adam daha yeni gelmiş hiç tanımadığı bi yere alışamıyo tabii hemen.

bi de adam hayatında antepteki koyunden anca liseye giderken merkeze inmeye çıkmıs. koyunu hatırlamıyorum ama o soylemişti bunları. merkeze liseye gidiyoduk falan diye.

bi de büyük beklentilerle geliyolar istanbula. amk istanbul sonucta tabi büyük beklentiler olcak ama beklenti ne kadar büyük olursa hayal kırıklığı da o kadar büyük oluyo işte.

bu vedat ilk geldiği zaman haydarpasa'daki kampuse gidiyo kayıt için babası ile.

bizim kayıtların hepsi orda olurdu bolum molum farketmez amk.

kayıt gunu atıyorum 100 öğrenci kayıt olacaksa 250 de veli olur gereksiz bi kalabalık yuzunden kuyruk oluşurdu.

işte bu kuyruğun yanlarında da yurt temsilcileri olurdu.

marketlerdeki sucuk pişiren kızların standları gibi standlarda broşür dağıtırlar falan.

bu da babası ile gelince istanbula en büyük dusuncesi kalacak yer olmuş tabii.

herkesin olduğu gibi bunların da istanbulda akrabaları varmış ama bu istemiyo orda kalmak. senede bi kere gördüğün uzaktan akrabaların yanında olmadığın gibi ama onların beğendiği üniversiteli genc adamı oynamak birçoğumuza iğrenc geldiği gibi ona da iğrenc gelmiş tabii.

yurt için basvurmuş ama yedekten bilmem kaçınıcısın diye soylemişler buna. yani yurda da yerleşemiyo.

orda bu fetullahçıların yurtlarından birinin standdan pembe yanaklı seyrek bıyıklı bi "abi" yanaşmış bunlara.

babasını ikna etmek kolay olmuş soylediğine göre. kolay olacak tabi adamlar namaz kılan genc insanlar...

ve çoğu muhafazakar ebeveyn gibi vedatın baba da bu durumu cok hos karşılayanlardan. oğlunun onlarla kalmasını istemez mi? ister tabii

bu da yarım ağızla bi iki kere akrabalarında kalmak istemediğini söylemiş babasına babası da o ana kadar buna sıcak bakmasa da bu "genç mümin arkadaşlar"ı görünce ona ikinci bi secenek olarak ya o akrabalarında ya da bu lavukların yurdunda kalabileceğini söylemiş.

akraba evinden kötü mü olacak diyip bunların yanına yerleşmeyi istemiş bu da.

bu yurda yerleşince ilk zamanlar serbestmiş. serbestten kastı çok sıkıyolarmış bunları.

sonra bu sigara içtiğini gören abileri sigara içmemesini hafif babasına da söylemek tehdidi ile karışık dikta ediyolar. çoğunuza bu saçma gelebilir. "soylese nolur amk" diyebilirsiniz ama ben 26 yaşındayım ve değil babamın yanında sigara içmek çakmakla bile oynamam. kimi ailelerde boyledir benim ve vedatın ailesi gibi.

bu salak da çekinmiş tabi sigara içmemeye başlamıs.

daha doğrusu gizli saklı içmeye başlamıs.

bi süre sonra sabah namazı kılalım diye dikta edilmeye başlamıs buna. bu da tamam demiş kılmaya başlıyo namazlarını da. namaz sonucta amk eroin kullan dememişler niye itiraz etsin?

bundan sonraki surecte eline vermişler bi risale-i nur "oku bunu sohbetlerimiz oluyo orda konusruz ustune" demişler. adama sohbe gelirmisin bile demiyolar amk. sike sike geleceksin. nasıl geleceksin sohbet yemekhaneye gelen bi abi ile başlıyo herkes yemekhanede olduğundan mecbur katılmış oluyosun. sonra işte salon mu desem ne desem oyle bi yere geçilip caylar içiliyo muhabbet pardon sohbet devam ediyo. iki ihtimal var:

çaya dayanamayıp cayın peşinden o odaya gireceksin

çay sevmiyosun ama yanına gelen seyrek bıyıklı abi tarafından "sen gel sen gel mübarek adam" nidaları ile o odaya sike sike giriyosun.

bizim vedat da bu sohbetlere katılıyo falan zaten oyle çok da ayrı düşüncelerde değil bunlarla. o da inanlı bi cocuktı ama bi süre sonra bunu onların zoruyla abartarak yaptığını farketmiş. samimiyet yok amk.

akrabasında kalmaması olmadığı biri gibi davranmamak istemesi yuzunden ee burda napyıo?

yine aynı bok

sıkılmış anlayacağımız bu durumdan

benim ev bomboş amk.

"vedat kardeşim eğer sorun olmazsa yani ailen açısından benimle kalabilirsiniz. kocaman ev zaten sıkılıyorum tek basıma" dedim çocuğun gözleri parladı ama 5 saniye surmedi

"kardeş babamlar istemez ki" dedi.

ilk defa kardeş dedi o gün bana. sonraları farkettim benle konuşurken hep kardeş diye baslardı lafa

"sen bilirsin ama ben bi alternatifin olduğunu bil diye dedim bunu. tabi zorlamam sen. ki zorlanacak bi durum yok. istersen benim kapım sana acık" dedim derse gittim. arkama bakmadım ama tam kapıdan girerken camdan kesitim bunu oturuyodu aynı şekilde. derse de girmedi zaten.

dersler bitti. çıktım eve gittim mal mal oturuyorum.

bira stoğu da yapmıstım buzdolabıma. onları götürüyorum. yemek işini de pizza ile hallediyodum. pizzayı kartla alıyodum ama biraları alırken önce nakit avans ekipp sonra tekelden nakitle alıyodum. amk kartta gözükür tekelden alısveris rezil oluruz pedere

ne ara uyudum hatırlamıyorum uyumusum koltukta amk. bi ara işe kalktım saat 1e geliyodu. telefona baktım 9-10 tane cevapsız var.

salih aramıs. salih de o bana pc öğretecek olan lavuk. adını soylememişim şimdi farkettilim amk.

aradım lavuğu

eli telefonda bekliyomus gibi açtı hemen

"hele sukur oğlum sokakta kalcam diye cok korktum lan" dedi. bu bana kalmaya gelecekti ya ben unutmusum tabi uyudum mal gibi.

"ev nerde nasıl gelcem?" diye sordu.

"nerdesin" dedim

"bahariyedeyim" dedi

"kadıkoye in. minibus bin gel maltepe koprusunun orda in. inmeye yakın caldır beni gelip alayım seni" dedim lavuğa

"tamam kanka" dedi kapattı

ben uyumadım tabi bunu bekliyorum alcam ya gidip.

20 dakika sonra bi daha caldı telefon

sesi gitmiş malın "kanka minibus yok" dedi

normalde o saatte de tek tük de olsa minibus olur diye tahmin ediyodum ama yokmus.

"otobus yok mu kanka" diye sordum.

"yok amk yok. napcam bilmiyorum hiç" dedi

"kaç para var la ustunde? dedim

"15 lira" dedi

"tamam atla bi taksiye gel maltepe koprusunun oraya beni ara yaklasınca" dedim

"lan baska param yok zaten yetmez" falan diyo

amk ne desem beğenmiyo pezevenk. sen gel dedim ben veririrm ustunu.

"tamam kankam adamsın" dedi kapadı

10 dakika gecmedi. bu aradı yine

"ben gelcem kanka 5 dakkaya ordayım" dedi

"tamam çıkıyorum amk" dedim kapadım.

ustume bişey giydim cıktım dışarı koprunun oraya gitcem.

amk o ara orda heryerde insaat var. bi tane de oyle santiye gibi bi yer var onun ordan gidince yol 100 metre falan kısıaliyo. dedim amk burdan gideyim. karanlık ama ben oyle korkmam karanlıktan kopek sesi de geliyo kopekten hiç korkmam. daldım amk kestirme diye yuruyorum oranın içinden.

beyler 15 adım attım atmadım bi kopek sesi geldi arkamdan. havlıyo falan. hafif tırtım tabi ama oyle kopek mevzusunda çok sallamam yani "host " desen gidiyo sonucta, yani sarıyerdekiler oyleydi

arkamı bi dondum amk kopek falan değil mutant amına kodumunun.

simsiyah bişey, o yuzdn cussesini pek secemiyorum ama sestem belli amk benle konulu ferre cekcek orda, sikilmeme ramak var anladım ben.

baska sansım yok host diyecem amk.

yemin ederim "ho... " dedim bu başladı havlamaya ama ben köpekçeyi söktüm o an. "anasını diktiğimin insanı yarrağı yedin" demiyosa bütün sözlük götümü siksin

aramızda 10 metre belki vardır. onu da sestem anlıyorum. baktım amk ses hafiften yakınlasiyo başladım kosmaya.

ayaklarım götüme vurduğunu son hatırladığımda çocukken üst mahalledeki bakkalın bahçedeki erik ağacına dalmıştık uğurla. dejavu oldu mu diyeyim nostalji oldu mu diyeyim o günleri andım amk ayaklarım göte vurdukca. bi 50 metre falan kosturdu orospu cocugu beni. sonra kendi bolgesinden mi çıktık bilmiyorum bıraktı benim pesimi

ulan çıktım bi yere ama 100 metre yolu kısaltcaz diye 200 metre uzattık ustune bi de odumuz bokumuza karıştı.

neyse köprüünün orda baktım bi taksi bekliyo anladım tabi ben bu gelmiş.

an annesini görse orospu cocuğu oyle sevinmezdi amk. gelmiycem sanmış mal. yalan da olmasın taksimetre de 30 falan yazmış. bunda 15 var tabi taksiciye direksiyon altı yappmak zorunda kalcak

neyse ben gittim taksiciye para verdik en uzun en aydınlık yol hanisi ise ondan yuruduk eve amk

eve girdik saat 2ye geliyodu. dolaptan çıkardım 2 bira onları yuvarladık o ara bu odaları falan geziyo ben de tv izliyorum

10 dakika sonra geldi "kanka ben bi dusa girebilirmiyim" dedi

"banane amk ne bok yersen ye" dedim

annem sağolsun şampuanından lifine kesinden havlusuna kadar fazla fazla koymus valizlere onlardan bi havlu verdim buna dusa girdi çıktı. birer bira daha aldık onları da yuvarladık uyudum ben. bu sabah uyandırdı beni okula gittik.

rutin bi gün amk.

çıktık eve gittim ben sıkıldım yine internet cafeye gittim. msni bi actım baktım mavi de msnde

anasını sikeyim ne yazcam diye dusunuyorum mal gibi

ben hala dusunurken baktım altta turuncu bişey yanıp sonuyo bu yazmış bana ben ona yazmadan. hemen baktım tabi ne yazmış diye

"eski kırıklarına soyle benle uğrasmasınlar"

aynen boyle yazıyo

lan dedim amk ne diyo bu aklıma da gelmiyo o an bişey

"anlamadım" yazdım dibine de bi soru işareti koydum yolladım buna

"sechil_cik'e sor anlatsın" yazmış

lan amk sechil_cik ne diye dusunurken "anasını sikeyim secil bu" dedim kendi kendime. jeton dutu tabi amk

kıza da bişey yazamadım olayın ne bok olduğunu anlamadan muhabbeti uzatmak istemedim

kızın telefonu da yok bende ulaşamadım tabi buna eve gittim ama sinirden kendimi sikicem noluyo amk bilsem rajatlıycam ama nolduğunu da bilmiyorum.

moralim de bozuldu eve gittim ordan çıkıp

kafa dağıtayım diye actım televizyonu mal mal oturuyorum saat 9a doğru kapı çaldı benim. lan dedim amk bana kim gelir evi bilen de yok ya babamdır anam ya da tvnin sesi cok actık alttan ustten komsu falan diye dusunurken yine de baba olma ihtimaline karşı hemen odada kulluk mulluk şişe ne varsa topladım alelacele. camı actım ama kapı çalıyo susmuyo amk.

delikten bi baktım salih gelmiş. dün bende kalan lavuk

açtım kapıyı elinde 1 şişe şarap biraz da peynir almış gelmiş.

"vay kankam" dedi girdi içeri

girdik içeri oturduk elinde de bilgisayarın çantası vardı.

onu aldı gösterdi "kardeşime pc öğretmeye geldim" dedi

sanki bilmiyoruz amk ev hosuna gitti de ondan geldin ne kıvrıyon ibne?

bu bilgisayarı çıkarıyodu "ya bırak şimdi amk bilgisayarı sonra öğrenirim" dedim

zaten canım sıkılmış bi de bunun pc ile mi uğrascam

"o zaman sarap içelim" dedi

"tamam" dedim

kalktım ayaga sarabı mutfağa koymustum peynir de var onu tabğa koymak lazım

bu fırladı yerinden "dur kankam ben hazırlarım sen tabaklar nerde onu soyle" dedi

"içerde bulasıklık var onda olanlardan al temiz onlar" dedim

ibne bildiğin yaranıyo amk bana. muhtemelen ev arkadaşı olalım muhabbeti döncek amk. sikmeden önce sarhos ederler ya kızları filmlerde, bu da beni sikecek ev arkadaşı olalım diye öncesinden yolunu yapıyo

mutfaktan bağıriyo "kanka bıçak nerde?" söylüyorum yerini

"kanka kürdan takalım mı var mı kürdan?" bosver amk diyorum kes peyniri catal getir yeter falan

en son "kanka şarap kadehleri nerde?" dedi

malmıdır mal taklidi mi yapıyo anlamadım amk

zaten evde 6 tane su bardağı var onlarda kahveden almıştım 6lı pasabahçe amk şarap kadehi ne arar la bazarda?

"orda rokfor peyniriyle domuz jambonun yanında" dedim

sustu bu cevap yok amk. heralde tasak geçtiğimi anladı ama benim suçum yok önce o baslattı

sonra dedim ortam yumusasin "kanka ne kadehi ya orda su bardağı var koy getir amk işte" dedim

"tamam kankam" dedi az sonra da geldi oturduk bi şişeyi yuvarlıycaz belli oldu şişeyle gelmiş.

bu basladı kanka "sınıftaki ahuyu ayarlıycam... " diye hah dedim amk aldık basımıza işi. biliyorum ki bu muhabbet birazdan "esra verse sikermisin? mehtap verse sikermisin?"e donecek ordan da muhtemelen şişenin dibine doğru "1 trilyon verseler ağzına alırmısın"a doğru gidecek

"ya sikerim ahuyu" dedim

ibne evde kalmak istiyo belli ne desem "he kanka" falan diyo saçma sapan bişey diyorum "alem adamsın kanka ya diyip gülüyo" falan. beni sikecek yavsak amk senin güttüğün koyun kadar benim siktiğim coban var lan

butun gece boyle geyik yaptık ama ev mevzusuna gelmek uzereyken bozuyorum ben bunu bu geri vites oluyo falan açtırmadım kalma mevzusunu biliyorum amk yarın yine gelecek bu. benim de pc öğrenesim var o yuzden dedim işimi görsün bu beni sikeceğine ben bunu sikeyim o yuzden sonra kovmaya karar verdim lavuğu

ben gittim benim odaya yattım amk bu da bos bi oda vardı oraya girdi tek kişilik bi yatakta yattı zıbardı

sabah oldu bi açtım gözümü heralde dedim daha erken. dün bu yavsak bizi uyandırdı okula gittik ya yine uyandırır diye bekliyorum. bi 10 15 dakika yatakta keyif yaptım sonra saate bi baktım amk 2ye geliyo. fırladım yataktan ustü bası giydim çıkcam bunun yattığı odaya baktım daha yatıyo. bıraktım uyusun diye okula gidiyorum. derdim derse girmek değil mavi sechil'cik falan dedi ya onun bunla bi alakası var biliyorum okulda seçili bulcam

bi ara uyandım hava aydınlık ama dun salih uyandırdı ya diyorum heralde daha erken yoksa bu lavuk bizi kaldırır. bi 5-10 dk daha yatakta keyif yaptım sonra lan dedim bi kalkayım telefonda yanımda değil saate de bakamıyorum.

saate bi baktım 2ye geliyo amk

apar topar giyindim yuzumu yıkadım çıkıcam amk okula gitmem lazım.

salihin yattığı odaya girdim baktım mal gibi uyuyo. dedim siktiret uyusun çıktım okual gidiyorum.

derdim derse girmek falan değil zaten ders mers de kalmamıs o saate de.

benim gidip secili bulmam lazım. bu orospu bişey yaptı ki mavi bana "sechil_cik'e sor" falan yazıyo.

okula gittim direkt bunun fakulthenin oraya gittim.

amk kimseyi tanımam dersi kaçta bilmem ben bunu nerden bulcam derken geçen sene hazırlıktayken bi iki kere gördüğüm bi cocuğu gördüm. bunlar aynı bölümdü biliyorum secil soylemişti gecen sene çıktık amk o kadar az çok kızın arkadası kimdir falan biliyoruz.

yanastım buna "naber kardeşim" diye daldım direkt.

orospu evladını bi görsen sanki para istedik bi tripler falan.

dedim heralde tanımadı beni yavsak

tanıttım kendimi yine. "

adnan ben geçen sene hazırlıktan falan ben kaldım devamsızlıktan görüşemedik bi daha" falan diyorum ama bunun bi göt havalı amk ne ayak anlamadım o an çok da siklemedim ama bozuldu biraz. kendi kendime de "bosver adnan işini gör secili sor siktiret daha kaç kere görcen lavuğu amk" diyorum

secili sordum "hangi secil" diyo

yav tipi görerseniz amk bunun bi secil bile tanıması kendi açısından kariyer rekoru tam bi mal. bırak kız olsam vermeyi köpek olsam yanında kuyruğumu sallamam öyle bi sekilsiz orospu çocuğu

"kaç tane secil tanıyorsun oğlum?" dedim

bu sefer bu bozuldu

"gecen seneki hazırlıktaki secil. nerde bulurum" falan dedim

"içerdedir heralde ama emin değilim" gibilerinden bişeyler dedi

bundan bi sikim olmayacağı çok belli tabi

daldım içeri secili arıyorum

bi yarım saat aradım bulamadım.

sonra dışarı çıktım baktım bu lavuk orda yanında da kendi gibi iki bizon daha var

"bulamadım ben görürsen benim aradığımı soyle" dedim

tam o ara tel çaldı benim tanımadığım bi numara amk açmıyordum da sonradan dedim belki secildir. ne alakası varsa amk. kafa kitlenmiş işte. pardon dedim bu lavuklara telefonla konuşuyorum.

"adnan sen misin?" dedi bi erkek sesi ama tanımadım

"buyur kimsin?" dedim

"kardeş, vedat ben" dedi

antepli çocuk vardı ya fetullahçıların yurttan kalan o işte.

"buyur kardeşim tanımadım numara yoktu bende" ayakları yaptım. demek ki çocuğa numara verdik o da kaldırdı kaydetmedik amk

bunun seste bi sıkıntı var ama anlamadım tabi

"aksam sana gelebilirmiyim?" dedi

ben de taşşak olsun diye "yok kardeşim işim var aksam" dedim. ben adama gel bende kal dedim ya hani sormasına bile gerek yok benim gözümde. gel dedik amk davetiye mi bastıcaz daha. ben oyle diyince bu saka olduğunu anlamadı.

"hmm. kardeş kusura bakma rahatsız ettim" dedi kapatcak amk teli

"lan şaka yapıyorum gel tabi amk" dedim

yemin ederim çocuk nasıl bi sıkıntıdan kurtulduysa nefes alıp verişinin düzeldiğini hissettim.

"kaçta gelcen" dedim

"evdemisin sen" diye sordu.

yok dedim kampüsteyim

"tamam kardeş ben seni arıycam okulda bulusalım mı?" dedi

"tamam" dedim kapadım teli o ara bu secili sorduğum mal ile yanındaki malların konustuğu seyler geldi kulağıma. telefonla konuşırken farketmemişim. bu mal beni soranlara diyo ki "ya o da hazırlık okuyo daha yaaee" falan

bu bana triplerde ya meğer orospu çocuğu bana ondan trip yapıyomus.

hani o benden ust sınıf oldu ya ben abi cekcem falan diye bekliyo amk.

ters ters baktım bişey dese diye bekliyorum anasını sikecem orda ama nerde amına koyim ona o yurek?

zaten çok güzel hareketlerdeki ersine benziyo tipini siktiğim

"secili gorunce soyle dediklerimi" dedim gittim ordan.

amina kodumun kevaşesini bulamadım tabi okulda eve gitcem ama vedatla buluscaz. okulun girişteki kantine gittim oturdum. evde bi bok yediğimiz yok dedim amk karnımı doyurayım abur cubur bişeyler aldım onları yedim.

sonra sigara içtim ust uste bi suru. canım sıkkın amk napcam bilmiyorum da. o ara aklıma geldi bu kasar eve gitmiyecek mi?

tamam dedim amk ben bunun eve giderim yarın kafam rahatladı biraz.

neyse bi 45 dakika takıldım orda o ara tel çaldı yine az önceki numara arıyo. vedat dediğim çocuk.

açtım telefonu tabi "kardeş neredesin?" dedi

"okuldayım kardeşim seni bekliyorum" dedim

"kardeş yoldayım gelcem çok beklettim" falan diyo ama o boyle mutevazılık yaptıkca ben utaniyorum amk. salih piçi evde kalmaya kapak atmaya uğrasıyo ona nasıl davranıyorum buna nasıl davranıyorum amk. bu da evde kalmak istiyio ama anladım ama üslup farkı var amk

"lan acele etme ben takılıyorum acelemiz mi var?" dedim bunun yine sesi düzeldi farkettim. adam skılıyo utaniyo o kadar belli ki sesinden

15-20 dakika sonra yine aradı vedat.

okulun kapıdaayım falan dedi gittim yanına.

tokalastık falan. kanka dedim evde yiyecek hiç bi bok yok gel yemek yiyelim oyle gideriz.

"tokum" dedi ben ısrar ettim ama biliyorum tok olmadığını. annesi değilim ama anladım amk

tamam dedim hadi eve gidelim o zaman. çıktık eve gitcez bindik minibuse yarım saat sonra falan indik eve yuruyoruz ama bu konuşmuyo hiç.

ben de bi bok demiyorum adamın canı sıkkın diye

eve gittik kapıyı caldım salih evde ya acsın amk kapıyı. hiç sevemedim lan anahtarla kapı açmayı

bu geldi actı saçı biraz uzundu olmuş halil sezai gibi aynı daha yeni kalkmış muhtemelen

girdik içeri oturduk tanıştırdım bunları. zaten aynı sınıftayız ismen tanışıyorlar ama muhabbetleri yoktu pek.

oturduk biraz tv izledik falan sonra baktım bu dalmıs tvye gel lan dedim salihe bana pc öğret. hem çocuğu da rahat bırakalım istedim. hani birileri yanındayken konuşmak istemediğin halde konuşmak zorunda hissedersin ya kendini vedattaki ruh hali aynen öyle

bu actı bana gösterdi işte bu boyle su soyle falan diye ama ben bi sikim anlamadım tabi kafam vedatta

cocuğun derdi var belli

bi ara bu bana yine anlatıyo yok çift tıkla yok sağ tıkla diye bunun tel çaldı bu gitti mutfakta konsuyo.

daha doğrusu karsıda biri konsuyo bu paso "tamam" diyo

geldi yanımıza surat kireç amk

sikerim dedim artık konuşmak lazım. hem anlatsın o da rahatlasın

bunu bıraktım açtı fm oynuyo.

bu orospu cocugunu beni fm serisi ile tanıştıran göttür aynı zamanda onu da sonra yeri gelince anlatırım amk

neyse bu salih oyuna daldı ben de vedata dalcam

mutfaga gittim dolapta bira vardı aldım 3 tane birini salihe verdim öbür ikisini elimde

"vedat gelsene kanka sana evi gezdirmedik" dedim

ev mev gezcek hali yok adamın da işte salihin yanından kaçıyoruz

benim yattığım odaya girdik hesapta odayı göstercem falan

"gel dedim kanka gel otur da konusalım dök içini"

uzattım biranın birini

ben birayı uzatınca "yok kardeş alkol kullanmam ben" dedi yemin ederim ilk defa alkol kullanmayan bi arkadaşım olmuştü. sasırdım. tabii ki ısrar etmedim

"ee vedat anlat noldu?" dedim

"kardeş bosver ya" falan cekiyö ama ben anlıyorum tabi, şair burada "gel ısrar et bana da anlatayım" demek istiyö

ısrar ettim anlat bana güvenmiyomusun falan vicdan yaptırıyorum buna

dayanamadı bi sigara yaktı anlatmaya başladı tabii

bunun kaldığı yurttakilerden biri kim bilmiyorum bunu sigara içerken görmüş. tabi bunu çağırmisslar "biz seni ileride eve çıkarmayı düşünuyoruz sen boyle yapman uygun mu" falan diye konusmuş bu da oturmuş dinlemiş ne derlerse haklısınız falan demiş.

sonra kimin bunu ispiyonladığını aramış sormuş nasıl bulduysa bulmuş lavuğu

da buna yakın biriymiş. yani arkadaşım dediği biri. bunun gücüne gitmiş iki tane cakmıs buna sonra olaylar olaylar olaylar...

herifler bunun babasına göbek bağı olduğunun farkında ya babasını aramışlar "oglunuz kavga çıkardı" demişler.

sebebini de oğlunuz sigara içerken gören bi arkadası bunu bize ilette bundan biz onu kurtarmaya çalıştığımızdan işte bilmem kim seni görmüş bu illeti bırak zararlı falan dedik ama o arkadasının bunu ispiyonladığını düşünmüş gitmiş sucsuz yere onun iyiliğini isteyen birini darp etmiş vs vs vs

baba bunu dinlemeden haksız olduğunun hukmunu vermiş tabii

vedata da "gitceksin özür dileceyeceksin" demiş

bizimki de dilemem falan diyince bayağı bi papara yemiş bundan ben gelicem halletcem o işi demiş buna. bu da ordan biraz uzaklaşmak için bende kalmak istemiş bi iki gün

"oğlum değil bi iki gün istediğin kadar kalabilirsin" dedim

bu ık mık ediyo aama onun da istediği bu farkındayım soyleyemiyo

"ben seni tanımam etmem ama kardeş demenden anladım sen iyi kardeşsin bana. kiraydı ıvırdı zıvırdı düşünme ben senden kira mira mutfak falan istemiyorum çok şukur ihtiyacım yok simdilik ama olursa sen de olmadığını bildiğim halde yine ilk senden isterim" dedim

amk eşek kadar adam ağladı karşımda. o ağlayınca ben utandım sanki ben ezmişim gibi oldu. taşşağa vurayım da bi gülsün amk dedim

"karı marı atacak olursan önceden haber ver ama" dedim. biliyorum o taraklarda bezi olmadığını ibneliğine soyluyorum ortam şenlensin

ağlarken gülen bilir o yuz halini. yuzu istemeden güldü. kafası öne eğik

"günah abi" dedi

"sikerim lan gunahı bana" dedim

günden sonra da bi daha bana kardeş demedi. hep abi dedi

geçtik içeri ama babası ben gelicem halletcem demişti. onu hiç konuşmadık amk

neyse salihin yattığı odayı buna verdim. piç bozuldu gibi oldu ama bozulmasa amk. çok da sikimde yatsın televizyonun orda daha ne istiyö

sabah oldu beyler size yemin ediyorum uyanır gibi oldum bi koku ile ama böyle bildiğin sucuk falan kokuyo amk. dedim heralde ruyadayım

evde sucuk yok olsa da pişircek adam yok.

biraz sonra biri dikildi basıma.

"abi kalk derse geç kalcaz" diyo

amk noluyo dedim açtım gözleri vedat basımda dikiliyo

"lan olum saat kaç oldu" dedim

7bucuk mu dedi 8 mi dedi tam hatırlamıyorum

kalktım hemen ama hala burnumda koku var. dedim amma uyudum yuzumu yıkarken burnuma da su cektim. heralde burnum bozuldu amk diyorum kendi kendime

lan ustu bası giydim kapıya doğru yuruyorum ananı sikiyim!

mutfakta çaydanlıktan buhar çıkıyo

lan cin mi girdi içine derken masada sucuklu yumurta gördüm

inception hesabı ruya içinde ruya görüyorum. bi daha uyanmam lazım diyorum ama yok la bildiğin yumurta amk

ara vedat geldi "abi hadi salih de çağırđım oturun geç kalıyoruz" dedi

oturdum masaya, gözleri kıstım mal mal bakıyorum buna. diyorum heralde vedat ibne

cunku o güne kadar bi erkeğın boyle bi kahvaltı hazırladığına şahit olmadım.

salih piçini bekle bekle gelmiyo amk bende de bi huy var masaya herkes oturmadan lokma atmam ağzıma. en sonunda geldi göt.

leyla ile mecnun izleyenler varsa telatabi'nin biraz uzun saçlısını dusunsun, aynı salih götü amk. karakter de aynı

neyse biz çıktık evden.

yolda salih önden gidiyo benle vedat arkadan. vedata "oğlum evde bi bok yoktu sen nerden buldun onları?" dedim

"bakkal varmıs abi aşağıda ona gittim" dedi.

amk cocukta 3 kuruş para vardı onun da eve kahvaltılık alıp harcamıs. dedim "sen al su 30 lirayı bi daha da para harcama eve" ama kime soyluyoruz amk hiç siklemedi. 2 lirası varsa yarısını benle bolustu hep

bindik minibuse okula gittik. ilk derse girdik. ben ikincisine girmedim secili bulcam amk.

aslında evine gidip bulcam diye planladım ama yine de sansımı denemek istedim. bkayım okulda mı kaltak diye. o gün de cumaydı hatırlıyorum. haftasonu annelere söz verdim eve gelcem diye. o yuzden 2 gün ugrasamam o kaltakla o gunden bitirmek istiyorum secil işini.

bunların fakulteye gidiyorum. muhendislik fakultesinin yanından gecerken ayca dediğim kızı gördüm. madoda çalışırken gelmişti oraya secilin arkadası.

bu da beni gördü "naber" falan derken "

seçil nerede biliyomusun?" diye sordum ben buna.

"derstedir" dedi

"ya onla bişey konusmam lazım ama bende numarası falan yok o yuzden ulasamıyorum" dedim.

numarasını aldım aycadan.

tesekkur etti kafeteryaya gittim oturdum. bastım amk #31#ye gizliden arıyorum ki numaramı öğrenmesin kaltak.

aradım ilk acmadı.

bi daha aradım yine acmadı. ben de dedim bi çay içeyim sonra yine denerim.

ustune de bi sigara içtim tekrar aradım bunu gizli numaradan

açtı telefonu

alo dedim tanıdı sesimi

"adnan" dedi

"secil konusmamız lazım nerdesin?" dedim

"evdeyim" dedi sesi de kart geliyo diye inandım heralde yeni uyandı falan diyorum

"kaçta çıkcan evden?" dedim

"bilmiyorum çıkmıycam galiba hastayım" dedi

geçmiş olsun falan dedikten sonra bu "eve gel konuşuruz burda hiç halim yok" falan dedi

istemeye istemeye tamam dedim

hiç istemiyorum evine gitmeyi ama mevzuyu da bi an önce halletmek istyorum daha ne yin ne olduğunu bilmiyorum amk

neyse "saat 2 gibi gelirim" dedim kapadım teli

ara da bizimkilerin dersten çıkmasına 10 dkka falan kaldı. dedim vedatta anahtar yok cocuga anahtar vereyim ben belki aksamdan giderim annemlere

vedatları buldum anlattım

"ben belki aksama gelmem haftasonu da sarıyerde olcam pazar aksamı anca dönerim" dedim

"tamam abi" dedi

"sen de git yurttan eşyalarını al haftasonu getir yerleştir o yattığın oda senin odan olsun amk" dedim

"tamam abi bakalım" dedi

dedim "la ne bakıcan amk git getir karı gibi naz yapma"

güldü, "tamam abi" dedi

bunları yolladım ben de yavastan secilin eve gidiyorum.

seçilin ev okula yakındı bayağı.

bu göztepe tren istasyonuna gelmeden 2+1 güzel bi evi vardı. tek basına kalıyordu. memnundu hayatından. satasanı görüşeni de yok. sülalesi raat amk

1 buçuk gibi bunun orda oldum ben.

kapıyı caldım.

açtı ustunde beyaz saten pijama, ayağında pofuduk terlik...

bu kapıyı açınca bi an durdum ben. muallakta kaldım girsem mi girmesem mi eve diye.

"kapıda kaldım. gelsene içeri" dedi bu bana

"yok sen ustunu değiştir de dışarda oturur konuşuruz" diyince kızar gibi oldu.

"adnan hastayım çıkamam disarı falan" dedi. baktım harbiden hasta tipi var amk.

girdim içeri. ayakkabıları çıkarcam ama amına kodumun botları kolay cıkmıyo tabi. bu bekliyo başımda "sen geç geliyorum" dedim

zaten kızın hali yok gitti hemen içeri

zar zor çıkardım botları yuruyorum salona doğru. evde yattık kalktık zamanında biliyorum hangi oda nerde amk.

salonun kapısına geldim bu oturuyo peteğin dibinde. ev hamam gibi amk. çok soguk yok ama açmış dibine kadar kombiyi. o ara doğalgazın metre kupu ucuz amk. gerci bugün de olsa açar kevaşe. sülalesi raat amk

geçtim oturdum ikili koltuğa. konuşmaya başlaycam da nerden girsem diye dusunurken "seçil" diye girdim lafa. sözümü kesti

"terlik giyseydin. duruyo terliklerin yerinde" dedi

amk tamam belli oldu bu eski defterleri acıcaık.

"yok bosver simdi terliği" dedim

"dur dur getiririm ben" dedi kalktı gitti amk terlik getirmeye

"gerek yok" gibilerinden seslendim arkasından ama duymadı bile, ya da duydu da siklemedi

geldi koydu terlikleri önüme. giydim amk. dedim basla adnan.

ne ara lafa gircek gibi olsam bu araya laf sokuyo. bu sefer de "dur ihlamur yapcaktım kendime su ısınmıştır. sana da getireyim kendime de alayım" dedi yine fırladı amk

yok mok diyorum ama kime diyorum amk bu takılıyo kafasına göre

ben bunları düşünürken bu elinde tepsi ihlamurlarla girdi içeri. aldım bi fincanı. ben sıcak bişey içeem amk dilim yanıyo sonra. çayı bile ya bekletirim ya ustune su eklerim hala. o yuzden koydum yanımda sehpa vardı ustune.

"soğuk su ekleyecektim ama sıcak sıcak iç diye koymadım" dedi

"sağol" diyebildim

diyebildim diyorum cunku utandım amk.

kız bana sülüman muamelesi yapıyo ben kıza etmediğimi bırakmadım diye dsunmeye basladım. ama o zamanlar daha sulüman diye bizi karakteri olmadığından dusunce anlamsız geldi. "sülüman da ne amk ne diyorum ben" dedim ve konuya yekten girmeye karar verdim

"seçil maviyle konustum" dedim

"ispiyonladı demek. bu kadar bekleyebileceğini düşünmemiştim" dedi

hah dedim amk adnan kanalı buldun burdan devam et.

"evet. söylemesi gerektiği için soyledi" diyerek zarfı atmış bulundum

yedi tabi. ben mal mal ne olup bitiğini anlatmasını beklerken bu kendini savunmaya başladı

"ne var konuştuk sadece. korkma platonîğini" dedi

kızdım amk oyle diyince. ağırıma gitti lan

"düzgün konus" dedim

"kotu bişey demedim" dedi

hakkaten de kotu işey dememişti. yalan da değidi.

gururum kırıldı amk napıyım kızdım birden oyle platonik falan diyince.

uzun sürmedi tabi dedikoduya ac mahalle karıları gibi agzını aramaya devam ettim.

dedim adnan yolla ikinci zarfı

"ben durumu maviden dinledim. bir de senden dinlemek istiyorum" dedim

"ne dedi sana?" dedi

aha dedim kaltak da bana zarf mı atıyo yoksa?

ama yuz ifadesinden anladım.

şaka lan anlamadım müfettiş gadget mıyım ben?

zeytinyağı stayla yaptım. o bi soruyosa ben iki soruyım mottosuyla "dedi işte bişeyler ama senden de dinlemek istiyorum anlatırmısın?" dedim

"buraya kadar geldiğine göre abartmış biraz" dedi

"seçil anlatacaksan anlat. ben sadece senden dinlemek istediğim için geldim. lütfen anlatırmısın?" dedim

"çalıştığı yere gittim" dedi

salaklaştım amk çalıştığı yer? nerden biliyo lan bu mavinin çalıştığı yeri?

ama konuyu dağıtmamak için sormadım. onun da sırası vardı amk

"neden gidiyosun ki?" dedim hafif sinirli bi şekilde

"merak ettim" dedi

"neyi?" diyince "uğruna herşeyi silip attığın o orospuyu" dedi

amk sanki evliyiz de ben bunu baska kain için bosadım

tabi bu orospu falan diyince "ağzını topla" diye cıkıstım buna

"ne var yalan mı?" dedi

çok sinirlendim

kalktım kapıya doğru yurudum bişey demeden giydim ayakkabıları çıktım amk

yaktım bi sigara ne bi boku detaylıca öğrendim ne hırslımı çıkardım ya sinirden kendimi sikicem amk

yurudum sigara bitene kadar.

cok da uzaklaşmamıştım zaten. bi sigara o sinirle kaç metrede içilebilir ki

dedim gideyim sundan sinirimi çıkarayım, ağzına da sıçayım bi daha hayatıma karışma hakkını bulmasın kendinde

hızlı hızlı geri döndüm

kapıyı çaldım açmadı.

bi daha çaldım açmadı

sinirliyim ya kapıya vurmaya başladım

zaman kapının arkasından bi ses geldi

"git burdan"

amk sanki yuzune meraklı var siktiğimin kokoşu.

"aç şu kapıyı konuşmamız gereken bazı seyler kaldı. bugün bitirelim bi daha konuşmak istemiyorum baska bi zaman yine bugün konuşamadığımız seyleri. bitirip gidicem" dedim

"git" dedi ama ağlıyo amk

"aç sunu birileri çıkacak kapıya rezil etme kendini komuslarına" dedim

açtı kapıyı

salıya sumuk amk. burun kırmızı gözler kırmızı ama ustunde de kırmızı var

hatta eli de kırmızı

elinden damla damla kan akıyo. korktum amk dedim bileklerini mi kesti lan falan deren içri girdim tabi hemen.

birden ağlaması hızlandı. hızlandı derken hıçkıra hıçkıra ağlıyo amk

kapıyı kapadım sesine birileri gelmesin diye

birden yere duser gibi odlu tuttum belinden kaldırdım.

bi yandan da korkuyorum noldu buna diye.

içeri getirdim ikili koltuk vardı ona yatırdım hala ağlıyo.

hiç görmemiştim onu öyle.

sanki sinir krizi geçirir gibiydi

bileklerine baktım hemen korktuğum gibi değildi

avucundan geliyodu kan bileginden değil. cam parçaları var elinde ufak tefek de değİ 1 cm 2cm cam parçaları.

saplanmış gibi duruyo. yere baktım az önce oturduğu yerde cam parçaları ve kan var, halıda biraz damlalar falan

soramıyorum da ağılyo amk susmuyo da

kolonya koklatılır falan diye biliyorum oyle durumlarda. siz de bi iki kere görmüşsünüzdür avuca kolonya dokulur burna tutulur

kolonya arıyroum ama yok. bizim ev olsa gümüşlükte bidon bidon olur ama herkes bi annem değil tabi orda burda kolonya istiflesin.

banyoya daldım. bu eskiden yuzunu falan temizlerdi banyoda orda olur amk dedim. makyaj temizleme şeyiyle karıştırıyosun demeyin amk o an aklıma mı geliyo kozmetik urunleri hangi bileşenlerden oluşur etkin maddeleri nelerdir diye. oyle geldi aklıma o an

koşa koşa gittim banyoya. banyo dolabı vardı aynalı orayı actım bakıyorum bi suru abidik gubidik sey

öbür gözü açtım dolabın. bi baktım amk yarım bi tras losyonu

amk kız benim yarım tras losyonumu bile atmamıs

onu aldım kostum bunun yanına. hala ağılyo ama kendinde değil amk

korktum döktüm avucuma burnuna tuttum

hem dayadım burnuna bunun tras losyonunu hem de bi yandan "seçil derin nefes al hadi bak ben burdayım gibilerinden bişeyler" diyorum

lan o ara dedim kızın eli kaniyo avucunda cam kırığı batmış biliyorum ama o an psikoloji çok baska benim

diyorum kız kan kaybetcek falan

oyle durumlarda bezle, pamukla bastırılır ya kanayan yere dursun diye bez bkıyorum etrafa ama nerdece

ah benim annem olaydı oralar dantel falan olurdu sehpa. çeker birini bastırırdım avcuna ama bunun evinde ne arar dantel. ikea sehpaı ustı bardaklık amk baska bi bok yok.

baktım bulamıyorum çorabımın tekini çıkardım amk

tassak geçmeyn o an aklıma glmedi lan napıyım

allahtan corabı sabah değıştirmişim yoksa acık yarayla benim corabın bakteriler birleşse kız o anda akciğer kanseri olabilirdi

eldeki yaradan akciğer kanseri, düşünün amk benim corapların halini...

15-20 dakika surdu kendine gelmesi

"hadi kalk hastaneye gidiyoruz" dedim

"sen git istemiyorum" falan diyo trip yapıyo amk

vicdan yaptım amk gidermiyim hiç?

"saçmalama seçil kalk hadi" dedim

kalktı. ben de belinden destek oldum. kapının oraya gelince mont gibi bişey vardı onu aldım ustune attım bunun. giydiremedim oylesine omuzlarına koydum. ustunde pijama var amk saten oyle cıksa bi dehasta zaten hepten usutcek

kapıyı actım çıkarken aklıma geldi kapının orda askı gibi bişey vardı orda anahtarlar asılı olurdu. kızın arabasının anahtarlarla evin anahtarları aldım örttüm kapıyı çıktık

kapının önüne geldik arabaya bakıyrum amk nerden bulcam kim bilir nereye park etti. baktım bi taksi geliyo bize doğru içinde de bi tıfıl lavuk var. secili kaldırımın orda bıraktım ayakta durabiliyodu geçtim hafiften yolun ortaya taksiyi durdurdum.

söfore ve içindekine "aga hastam var sen taksi bulursu buna acil binmem lazım benim" dedim.

lavuk ben ortaya fırlayınca hafif tırsımıştır zaten tamam dedi secili de bindirdim taksiye ben de yanına oturdum dedim "abi en yakın hastaneye çek"

göztepe şafak hastanesi diye bi yere gittik. zaten 5 dakkada götürdü bizi taksici yakınmış amk

acile daldım hemen.

hasta sorumlusu gibi biri geldi yanımıza. hasta sorumlusu ne demeyin amk. boyle gelenle direkt ilgileniyo "siz suraya geçin doktoru çağırıyorum hemşire geliyo" falan diyo işte.

bizi müdahale odası diye bi yere soktular. ismine baksan ameliyat edecekler sanarsın ama oyle göt kadar bi oda amk

otellerdeki servis arabaları kadar bi tekerlekli sehpa var ustunde sargı bezi makas ıvır zıvır falan, bi sedye vs vs orası mudahale odasıymıs

ben iğnye imkansız bakamam dedim buna iğne yapacakalr çıktım ben işlemleri halledeyim ayağına.

ama harbiden o hasta sorumlusu dediğim elinde form gibi bişey götürme geziyo hastanın ismi soysimi vs vs diye

ben çıktım dışarı bu soruyo ben soyluyorum isim secil dedim. soy isim dedi onu da soyledim. oğum tarihi dedi amk kızın doğum tarihini bimiyorum lan. dusunuyorum falan o ara yanıma hademe tipli biri geldi.

"hanımefendi sizi çağırıyo" dedi

lan bu napcak beni derken gittim o mudahale odasına

"elimi tut. yanımda dur" falan diyo

haydaaa

amk ben iğneye bakamam. olmayı zaten telaffuz etmiyorum hayata en korktuğum sey. adam bi iğne çıkarsa, ki çıkaraca, rezil olcam orda

ama kız da dur falan diyo. ne diyim yok da diyemedim tamam dedim sike sike

bu doktor cam kırıkları varmış onları temizliyo iğne yaptı mı bilmiyorum hiç bakmıyorum o tarafa

secile de yalandan "baan bak eline bakma" diyorum o da nasıl mutlu oluyo. oysa o bakarsa be de bakcam diye baktırmıyorum hani dondum arkamı ne guzel çaktırmıyorum tabi işin aslını

doktor hem bişeylr yapıyo bunun ee hem soruyo nasıl oldu diye.

vay dedim amk ben daha onu sormadım

bu tabi ne diyecek her boku anlatamayacak yalandan ustu kapalı anlatıyo "elimde fincan vardı ihlamur içiyodum o dusu yere toplarken elimi kestim"

doktor "eliniz de yanmış biraz galiba ıhlamur sıcaktı ondan da gelmiş elinize" dedi

"hmm" dedi kesti attı bu

olayın gerçeğini ise eve gidince anlattı bana tabi sordum noldu diye

ben evden çıkınca zart diye bu sinirlenmiş elindeki fincanı almış yere vurmus. fincanı yee vurunca içindeki de elinin ustune sıçramış bayağı. oda orayı yakmış. bu elim yanı diye bakarken kan görüyo. kırıklardan bunun eline batmış falan. o ana kadar farketmemiş keşiği. heralde yanık acısı baskın geldi.

doktorun işi bitti yara derinmiş battı ya cam ufaktan diliş atmış. elinin ustu yandığından oraya da merhem gibi işey surmus. sonra recete yazdı bu merhem, ağrı kesici falan. işlemleri haletcem ya gittim vezneye

ama bunun kimlik falan yok tabi amk.

durumu anlatım ben ssk'sız odayım acele çıktık kimliği getirir işlemleri tamamlarız farkı da o zaman bana geri verirsiniz dedim. amk para her kapıyı acıyo tamam dediler tabi

çıktık hemen yanda eczane vardı ıvırı zıvrı aldık

biz atladık bi taksiye gittik eve

çıktık çok az bi yağmur vardı bu alelacele ayakta pofuduk terliklerle çıktı. onlarla bastı terlikleri de battı amk

eve gittik.

ben bunu götürdüm eve çıkardım yukarı. iyimisin muhabbeti acıldı tabii.

"iyiyim sağol herşey için" dedi

sanki amk benim yuzumden olmadı da ben bunu yolda buldum

"önemli değil" dedim

bi ihityacın var mı falan dedim.

"su getirirmisn" dedi

sike sike "tamam" dedim getirdim.

5 dakka falan geçti ayaklandım

"ben çıkıyorum" dedim

kızın yuzu dustu amk hissettim. hissettim diyorum cunku yuzune elimden geldiğince bakmamaya çalışıyorum

"peki" dedi

kalkmaya çalışıyo "manyakmısın otur sen biliyorum kapının yerini" dedim

güldü.

"hiçşey değişmemiş di mi?" deddi

cevap vermedim.

"geçmiş olsun" dedim sadece

çıktım gittim daha sarıyere gitcem amk

secilin evden çıktım kafamda sorular var hala amk bu nerden buldu maviyi de çalıştığı yeri öğrendi. soramadım tabi nasıl sorcam o halde kıza. hafiften yağmur da hızlandı. minibüs yolundaydım bende.

minibuse bozuk vercem diye bozuk arıyorum cepte bi baktım cepte bi ev anahtarı bi araba anahtarı

bi yandan geri dönmeye useniyorum öbür yandan gidip vermem lazım amk anahtarları. bi daha anahtqr muhabbetine görürecez yoksa

dedim adnan sen götür bunları. geri döncem secilin eve amk.

yavas yavas yuruyorum ayakkabı mağazası gibi bişey gördüm. terlik merlik de var tabi. lan dedim "kızın terlikler de battı bari bi terlik alayım"

bunun sikilen terliklerden bulamadım ama yine o pofuduklardqn baska model vardı ondan aldım. eve gittim bunun cebimde anahtar var ya dedim kıza yormayım amk.

çıkardım anahtarı actım kapıyı. bu anahtar sesini duyunca kapıya doğru gelmiş heralde kapıyı acınca karsı karsıya geldik.

"anahtarların bende kalmış onları getirdim" dedim

"korktum biri kapıyı zorluyo sandım" dedi

elimdeki poşete bakıyo bu farkındayım. poseti uzattım "bak sana ne aldım" dedim

mal mal bakıyo tabi suratıma aklına bile gelmez o an ona hediye alacağım

poseti aldı elimden içine bakmaya çalışıo ama tek elle beceremedi tabii. apar topar içeri geçti posetle koltuğa geçti. tersinden tutup salladı poseti. içinden terlikler dustu koltuğa.

heralde o an göztepedeki en mtlu insan o idi.

dünyanın demiyorum yalandan abartmaya gerek yok amk

"çok teşekkür ederim" diyebildi sadece.

"hastaneye giderken ayağından çıkarmamıştın battı terliklerin ihtiyacın olur diye dusundum" dedim

"hem de nasıl" dedi

oturdu koltuğa giydi hemen terlikleri.

bi daha tsekkür etti. ben de ikinde önemli değil demediğimi farkedip "önemli değil" dedim

"hemen gidecekmisin?" diye sordu

"sarıyere gidicem. geç bile kaldım" dedim

"tamam" dedi. yuzu dustu

kalkmaya hazırlanırken dışarda hava kotu diye mi, üşendiğimden mi yoksa kalmak mı istedim bilmiyorum "aslında biraz daha oturabilirim" dedim

sevindi

"çay yaparım sana hemen" dedi

"ammman sen otur suraya ben hiç bişey istemiyorum. obur eli de yakma sonra" dedim.

güldü. o gülünce ben de güldüm amk

oturduk biraz aksam da olmustu artık karnımız acıktı amk

secile yemek yaptırırım da tek elle nasıl yapacak ben hiç anlamam yemek işinden

buna soylemeden mutfaga gideyim bi bakayım ne var ne yok diye

"ben bi su içeyim" dedim kalktım mutfaga gittim

buzdolabına depar atım amk

actım kapısını silme ton balığı dolu biraz da salatalık domates falan var. amk buzdolabı dediğin yerde salm olur kaşar olur ketcap olur mayonez olur bira olur. silme sebze bi de balık. sanki buzdolabı değil de arsal soğuk hava deposu amına kodumun beyaz esyası

ton balıklarından çıkardım 3-4 kutu. bu sefer de ekmecek yok.

uno tost ekmekleri var ya onun gibi ekmecek var normal tas fırın ekmeği de yok. hay dedim amını sikeyim senin de evinin duzeninin de. ulan ben burda kalırken şevval ayında ramazan pidesi olurde şimdi tam tahıllı uno ekmekten baska bi bok yok

küfür ede ede o ekmeklere sandwich yaptım 4 tane. 2 ona 2 bana. içecek bişey arıyodum kiler gibi bi yerde kutu diet cola buldum onları da koydum tepsiye içeri götürcem bu girdi içeri

şaşırdı beni bişey hairlamış görünce

"vaay adnan beye bak" dedi

"bak uzatırsan vermem sana" dedim

"tamam tamam sustum" dedi gülerek içeri gittik koltuğa oturduk sandwichleri götürüyoruz.

bu paso eskilerden laf acmaya basladı

"o kadar geldin bu eve ilk defa elinden bişey yiyoruz" dedi

"bi kere pikniğe gittik o zaman mangal yapmadım mı lan?" dedim birden.

bu sefer secil zarf atmıştı ben yemiştim ama daha farkında değildim.

"ohoo mangal sayılmaz hem o bu evde yapılmadı" dedi

biz daldık eskilere. "su haliya sen sunu dokmustun", "ben su sandalyeyi devirmiştim", "sigarayla koltuğu delmiştin" vs vs vs

lan dalınca çıkılmıyo da amk eskilere. çekirdek gibi başlayınca bırakamıyosun

yemekleri yedik "ben dedim artık kalkayım geç oldu"

bunun yine tipi değişti "çok sağol hersey için" dedi

"önemli değil" dedim

çıkıcam ayakkabıları aldım elime giymek için. ama nasıl useniyorum.

saaten snra arabasız sarıyere nasıl gitcem amk mecbur maltepeye gidicem

"adnan" dedi seçil

"efendim" dedim

"kalsana" dedi

"sacmalama secil biri duysa ne der" dedim

"kimse duymaz kal lütfen hem saat de 9u geçti gitme bu havada" dedi

amk kız doğru soyluyo o saatten sonra minibuse bin maltepeye git... ohooo

üşendim valla

"tamam ama ben yatak odasında yaatrım sen salonda" dedim

"o zaman sana güle güle" dedi gülüp

"tamam be tamam salonda ben yatarım" dedim

"ha şöyle yola gel adnan bey" dedi. girdim içeri tekrar

girdik içeri ben otrdum bu mutfaga gidiyo.

sustum tabi nereye mi diyecem amk? kendi evi

bi iki dakika sonra takır tukur sesler geldi akabinde daha fazla ses

merak etim mutfaga girdim

tencere gibi bişey çıkarmıs

"napcan onu" dedim

"mısır patlatcam" dedi

"ne mısırı bosver" dedim

"aa dizi izlerken yeriz" dedi

ne dizisi de demedim girdim içeri televizyonu actım

kanalları geziyorum bi bok da yok

sıkıldım amk

biraz sonra geldi bu elinde bi kase mısırla

sesini duydum ama gözler kayak yar açık

"aa uyudun mu?" dedi

"napayım? sıkıldım tv'de de bişey yoktu" dedim

oturdu yanıma "dizi başlayacak sıkılmazsın şimdi. show'u aç show'u" dedi

ben ne bileyim amk show kaçta. her kumandanın kendine göre bi kanal listesi var. bizim evde 4'tü mesela show. bizim evde annem babam falan daha bi kere "show'u aç" demedi amk bana "4'ü aç" diyodu açıyoduk amk.

"al sen aç ben bilmiyorum show kaçta" dedi

elimden kaptı kumandayı "ver ver baslammıştır bile zaten" dedi

bi açtı adak diye bi dizi amk. emrah oynuyo. oturduk emrah'ın dizisini izliyoruz mal gibi

diziden de bi bok anlamadım hepten sıkıldım. mısır da bitti amk.

"kızım evine misafir gelmiş insan bişey ikram eder" dedim

"aaa daha ne yapcam mısır bile patlatım" dedi

ulan amk kızı fırcalamaya geldik oturduk mısır patatıyoruz. erkek milleti amk işte arada sımartılmayı seviyoruz galiba

"yok mu içecek bişey?" dedim

"kola var ama diyet" dedi

bi siktir git ifademi aldım yuzumun her tarafına yaydım buna o şekil bi bakıs attım. anladı

"şarap var sadece. kırmızı" dedi

"getir de ikram et o zaman" dedim

kalktı gitti vitrin gibi bişey vardı onun altında da çekmecesini var. açtı çıkardı bi şişe. onu bana getirdi verdi. sonra gitti vitrinde de şarap kadehi vardı aldı geldi 2 tane.

tıpasını çıkardım

"buyrun" dedim. biraz da kadehe döktüm içti

"hmm güzelmiş. doldurun lütfen" dedi

doldurdum kadehleri.

amk ilk kadehi meyve suyu içer gibi içtim ben. bu da bana bakıp benle mi yarısıyo anlamadım o da bitirdi. hani kahvaltı masasında birinin çayı biter de ağzın yana yana fondiplersin ya çayı, aynen öyle yapıp uzattı kadehi.

"secil bence sen yavas git biraz" dedim

"bi kadehten bişey olmaz. zaten çoktandır içmedim hiç. özlemişim" dedi

doldurdum ikinci kadehleri

kaçıncı kadehten sonra bilmiyorum ben şişeden içmeye başlamışım. arada buna da veriyorum şişeyi o da dikiyo kafaya. ama her dikişten sonra biraz daha yaklaşıyo bana, hissediyorum.

amk kotu olacak bunun sonu desem de o halde pek siklemiyodum açıkcası.

benim kafada her yudum alkolden sonra mavinin silüeti beliriyodu.

şarabı btirdik bu iyice salaklastı ben de bi bok yoktu ama yine de kafam dönüyo. hareketler dengesizleşti amk. ama dusunceler yerinde gibi.

biz mal gibi televizyonun basındayız ama dizi mizi kalmadı tabi bitti baska bi bok basladı.

bu da hepten sokulmus bana omzuma yatis pozisyonunu aldı.

ben elimde kumanda zappingin dibine vururken boynumda bi öpücük hissettim.

ulan tamam aşığız ama yaklaşık 1 senedir mala da vurmuyoruz harketlenme oluyo tabii.

allahtan dusuneler normal.

"secil napıyosun" dedim

"napıyosam yapıyorum kime ne?" dedi

tamam dedim bunun kafa güzelleşti

"seçil bak yanlış yapıyoruz. sarhossun" desem de opmeye çalışıyo. ben geri cekiliyorum kaçıyorum falan ama drmuyo bu.

en sonunda "secil tras losyonu kokuyosun" dedim. niye dedim bilmiyorum ama dedim amk.

bu basladı ağlamaya.

sarhos ağlaması amk.

"secil noldu?" diyorum cevap vermiyo ağılyo sadece. al basına belayı amk

baktım hala susmuyo "secil iyimisin?" dedim.

ben oyle dedikçe b daha çok zırlıyo amk dedim bu boyle olmayacak gel yuzunu yıkayalım dedim aldım bunu götürdüm banyoya

banyoya geldik yuzunu yıkıycam beceremiyorum. ayakta durmuyo kaltak. gel dedim otur buraya. küvetin yanına oturtum bunu.

"kafanı uzat" dedim uzattı kuvete doğru.

boynundan tuttum bunu biliyorum soğuk suyu yiince kaçırarak kafasını. iyice eğdim ki ellerini de çok kullanamsın. eline su değmemesi gerekiyo dikişli ya.kızım durus oldu iffet stayla

açtım soğuk suyu verdim kafasına kafasına. bu irkildi cekmeye çalışıyo falan. bi yandan elini kolluyorum sakat bişey yapmasın ıslanmasın diye bi yandan suyu tutuyorum kafasına...

eli ıslanmadı ama ben de ıslandım bu da bayağı ıslandı.

kaldırdım hafiften kendine gelir gibi oldu.

hemen bi havlu buldum sardım kafasına. yatağına götürdüm.

amk kızı yatırcam ama ustu bası da ıslak, saçı a oyle yatırsam zaten hasta hepten hastalanacak.

aldım kurutma makinesini komodinin orda priz vardı ona taktım kurutcam saçını. ulan kurutcam da kurumuyo amına kodumun saçı. kızı ayakta tutmaya çalışıyorum saçı kruutcaz ya bi yandan makine elimde. zar zor kuruttum ama bayağı uğrastırdı. burdan amlı panpalarım ve amlı tipli sacı uzun panpalarım sabır diliyorum o çile cekilir mi lan? gidin kestirin amk saçınızı

saçını kurutunca üstündekileri de değiştirmek gerekti.

görmediğim bişey değildi amk. defalarca beraber olmuştuk. o yuzden pek de dusunmedim acıkcası. ustu bası nerde bilmiyodum sordum cevap yok. bi daha sordum yine mal mal mırıldanıyo. üçüncüde yarım ağız konustu eliyle de bi çekmece gösterdi.

gösterdiği çekmeceye bakcam da orda 3 tane cekmece var amk. sıra sıra baktım. orta cekmecedde sweatshirt gibi bişey buldum. altına da bişey buldum eşofman tarzı. aldım giydiricem de kızı kaldırması zor amk görmeniz kuş kadar kız amk yataktan kalkmıyo. zor bela kaldırdım. üstündeki saten bişeyi, önden düğmeli. çıkarması kolay oldu. onu çıkarınca hani anneler terli ustunuzu değıştirtince bi de kurular ya oyle de kuruladım. amk o zaman farkettim sütyeni de ıslak. amk dedim "çıkarsam nolcak sanki bilmediğimiz bok" çıkardım onu da. yalan yok amk basta ufaktan bi sikim kalktı ama cok surmedi. nuri alço muyum lan ben sarhos edip kız sikicem?

ustundekini değıştridim o sweatshirtü giydirdim buna.

altındakini de değıştrcem de amk nasıl değıştrcem?

yatırdım bunu yatağa. çektim paçalardan pijamayı çıktı. benim hormonlar yine dürtüldü tabi. kolay değil amk hemen hemen mavi'yi tanıyalı 1 sene olmustu ve o zamandan beri salak bi sadakat içindeydım ona. sanki benim sevgilim amk.

neyse agalar ben cıkardım bunun pijamayı. kızı nasıl suyun altına soktuysak donu da ıslanmış. sikim havada gözüm arkada donunu da çıkardım kızın. don giydirmeden o altına da eşofmanı giydirdim. muhtemelen sikimle taşşaklarım o an içlerinden ffena sövmüşlerdi bana ama yapmadım bi bok. bunun maviyle bi alakası yoktu bu biraz da benle alakalıydı. yok, ibne değılim ama sarhos bi kızı her ne kadar rızası olsa da haberi olmadan sikecek kadar da abaza değılim la. yatırdım bunu ustunu de sıkı sıkı örttüm. gittim içeri. sikim inmiyo amk. açtım samanyolu tv'yi ayna diye bi program vardı onu izledim dedim sikim iner. o islami acun'u görünce sikim nasıl içeri kaçtıysa o günden sonra 1-1.5 cm kısaldı. ne ara uyudum hatırlamıyorum ama sabah seçil uyandırdı beni

sabah dedim ama sonradan saate bakınca neredeyse öğle oldğunu farkettim tabii

"günaydın" dedi bu ben gözlerimi açınca.

"günaydın" dedim. uyanınca bi garip oldum amk. kaç aydır ilk defa bi amlı tarafından uyandırılıyodum.

"kahvaltı hazırladım" dedi

"yok benim hemen çıkmam lazım" dedim

"hemen mi?" dedi

"hemen" dedim

secil heralde o ana kadar herseyin cok farklı olduğunu, benim ona geri döndüğümü falan sanıyodu. yoksa sabahın köründe gözlerine kalem çekmesinin bi anlamı olmazdı.

gömleğimi çıkarmıstım onu arıyorum nereye attım amk hatırlamıyorum da.

tekli bi koltuk vardı. koltuğun arkasına dusmus amımı siktiğim. buldum giyiyodum. "ütüleyeyim istersen?" dedi

"gerek yok. zaten elinin haline bak ne utusu bu halde" gibilerinden bişeyler dedim.

az bucuk ısrar etse de ben coktan giymiştim gömleği.

çorapları giyerken bu sokuldu yanıma.

kısık bi sesle "adnan" dedi

"hafiften yana kaydım göt göte durumundan kaçtım bi nebze "efendim secil" dedim

"bişey sormak istiyorum ama nasıl sorucam bilmiyorum" dedi

"sor ne sorcaksan çıkmam lazım" dedim yarım ağızla

"şeyy" diye başladı lafa

"dün gece" dedi sonra. ama yarım yarım soyluyo amk

"biz" dedi ardından o an anladım ben amk. kstim bunun sözünü

"dün gece beraber olduk mu diye soracaksın di mi?" dedim sinirle. çok kızdım amk. "ben senin sorhoş amına mı kaldım?" diyecektim ama hem ayıp hem de yalan olmadığından demedim. sonucta harbi harbi bi seneye yakındır gördüğüm ilk am oydu lan. onun yerine "yazık" dedim sadece.

hızlandım montu almaya portmantoya gittim hızlı hızlı. bu peşimden geliyo tabi.

"seçil siktir git peşimden biliyorum yolu" dedim kızgın kızgın

anladı neye kızdığımı.

"öyle demek istemedim" dedi.

"ne demek istedin lan o zaman?" diye sordum. baktım cevap vermeye kalkıyo o konuscağına ben konusayım dedim devam ettim "secil sen beni ne sanıyosun bilmiyorum ama ben sarhos bi kızdı faydalanacak adar namussuz bi adam değilim. üstün ıslaktı. hastasın daha da hasta olma diye değıştirdim. korkma değıştirirken de orana burana ellemedim" dedim.

heralde ağırına gitti ağlamaya hazırlandı. o ağlamaya baslama arefesine gelince ben daha da sinirlendim amk.

"sakın ağlama. ben gidince ağlarsın" dedim

"adnan" dedi. açıklama yapacak aklı sıra. yine kesitim sözünü

"ben bi baskasını seviyorum secil. ama sana dün gece el sürmemem bu yuzden değildi. onun sebebi ben senin acziyetinden faydalanacak bi adam olmamam yuzundendi" dedim. içime nihat doğan kaçmıştı amk. duramıyodum, devam ettim "hani seviyorum seviyorum diyosun ya seven insan sevdiğine böyle bi imada bulunmaz. seninki sevgi değil. sadece seni bi başkasını secerek terk ettiğim için içinde oluşan bi kompleks" ben bunları soylerken kız saldı amk kendini. ağlıyo. ama nihat doğan boyle bi durumda durmazdı. ben de durmadım amk.

"secil beni kotu biri olarak tanımlayabilirsin, seni yarı yolda bıraktığımı da soyleyebilirsin ama bence seninle o yarım yolu seni kullanarak yuruyeceğime gerçekleri soyleyerek yurumemem daha evla idi. şimdi gidiyorum bi daha lutfen bana kendini sevdiğim, değer verdiğim kişileri taciz eden biri değil eskide kalmış iyi bir arkadaş olarak hatırlat kendini" dedim ve çıktım ordan. arkama da bakmadım. götsün falan diyecekler olucaktır ama ben o kızı kullansaydım göt olurdu bu durumda en fazla amın feryadı diyebilirsiniz benim için. ötesine izin vermem amk

secilden cıkınca direkt sarıyere geçtim.

eve gidince annem bayağı bi sevinmiş. aksama peder bey mangal sefası yaptırdı sağolsun yedik içtik paşa gibi ağırlandım amk.

11 falandı uğuru aradım. "göt mekanına geldik insan bi hal hatır sormaya gelir" falan diyince "oo kardeşim..." ayakları ile hemen bizim kapıda bitiverdi göt.

indik bahçeye nasıl gidiyo muhabetlerinden sonra ben dun geceki durumu anlattım buna. götün gözlerde bi kaçma hissedince kılındıma ama benle alakası yoktur tuğçe ile mesajlaşıyodur diye cok da siklemedim amk.

harbiden de tuğceyle mesajlaşıyodu cunku.

"ee tuğçe nasıl" dedim

"nasıl olsun amk aynı triplerde yine" dedi

"neyin tribi bu amk at at bitmedi" dedim

"ya kanka yok üniversiteye nasıl gircem yok ben ona destek olmuyomusum falan filan işte" dedi

ben de bunu kızdırmaya "ee amk kız haklı arada destek çık lan kıza" dedim

"hah amk bi sen eksiktin bi de sen basla" dedi

güldük ettik dağıldık ben eve gittim bu kendi evine.

küçük kardeşimden bahsetmiştim. gece o tutturdu ben abimle yatcam diye ben de özlemiştim çok onla yattık zıbardık amk.

sabah oldu.

tipik pazar kahvaltısı amk. peder bey almış 50 tane gazete onlardan köşe yazıları okuyo ki kahve muhabbetinde çığır açan fikirler beyan etsin.

annem börek yapmış babannem kuran okuyo, kız kardeşim dersaneye gidecek, küçük kardeş çizgi film izliyo...

kahvaltıda herbok normalken babam "noldu senin ehliyet işi?" dedi

"hala almadım baba" dedim

"al oğlum artık o kadar para verdik" dedi

ben ehliyet sınavına kamil ile birlikte sarıyer sanayiide çalışırken girmiştim. her boku geçtikten sonra kan tahlili istemişlerdi ben de iğne korkusundan almamıştım amına kodumun ehliyetini.

"tamam baba" dedim geçiştirdim amk. siksən gidip iğne olmam amk. kan tahlilinde iğne mi yapıyolar kucucuk bişey batırıyolar diyenler de olacaktır ama onların da amk.

kimisi korkaklık kimisi acıya dayanamama olarak görebilir bunu ama bunun acı ile alakası yok. adam asansorden korkuyo asansor adamın bi yerini mi acıtyo amk?

güzel bi haftasonu geçidikten sonra pazar aksama doğru eve geçeyim ben diyerek yola çıkmaya hazırlanıyodum. peder bey annemin baskısı ile "ben bırakırım seni" dese de ev arkadaşlarımdan daha haberleri olmadığından bi şekilde geçiştirdim. arkadaşlarla buluscaz gibilerinden i iki yalan atınca sitcom modern babası rolüne burunen babam ısrarı kesti.

çıktım eve gittim. yolda kendimel gurur duyuyodum amk. o kadar uğurla konustum ama maviyi sormadım. kendime bu şekilde gaz vere vere maltepeye geldim.

eve gittim anahtar bende değil vedatta kapıyı çaldım açtı bu.

ama surat 500 parça amk.

dedim bi soluklanayım sonra sorarım ne oldu diye amk. baktım salih de odada telefonla konusyo harıl harıl bi amlıyla. ufaktan selamlaştık telefonla konusyo diye çok da ilgilenmedi ben le göt. ben vedat salihle ben yokken bi problem yasadı sandım o yuzden çok da acele etmedim nasıl olsa anlaşırlar cozulur problem dedim.

bu arada saka maka 2 tane ev arkadaşım olmuştı lan. vedatı ben çağırılmıştım ama bu salih götü kendiliğinden yerleşmişti amk eve. zamanla onu da sevdim ama baslarda zorlandım amk ibneye alısmakta

bi on dakika soluklandıktan sonra vedat geldi yanıma.

"abi yemek var yermisin" dedi

"yok kardeşim tokum" dedim ama bunun surat yıldız tilbe gibi amk. var bişey ama ne?

"abi ben biraz odada takılır yatarım kusura bakmazsın di mi?" dedi

"ne ksuru amk? oğlum sen misafirmisin kendi evin burası sen bana boyle sorunca ben utaniyorum" dedim

"eyvallah abi" gibilerinden bişeyler soyledi gitti.

ben uzattım ayakları kafayı da attım geri. o ara salih kapattı telefonu "vay kankam gelmiş" diye geldi yanıma.

"naber lan göt?" dedim

"iyi kanka senden naber? yediğin içtiğin senin olsun gördüklerini anlat" dedi

ben içimden gördüklerimin amk derken dışımdan bu yavşağa "nolsun la anne baaba ev ortamı falan" gibilerinden bişeyler dedim.

"kanka bira getiriyorum" dedi

"getir tabi" dedim

bu arada bu alkol mevzusu yuzunden sağlam taşşak geçiyosunuz benle arada okuyorum önce gülüyorum sonra basıyorum ekşi panpalar

elinde biralarla geldi bu oturdu yanıma.

vadat bunla problem yasadı diye dusunuyodum ya "lan göt naptın lan çocuğa?" dedim

"hangi çocuğa?" dedi

"vadat'a lan vedata" dedim

"napcam aga sen gittin sonraki günden beri böyle benimle alakası yok" dedi

sustum amk adama durduk yere nolcak?

kesin ip var amk

biraları içiyoruz ama benim aklım bu vedat'da.

aldım şişeyi kalktım.

salih'e "yatarsan sierim bana o programı öğreteceksin" dedim gittim vedat'ın odaya.

vedat bizle kalıyordu ama yine de farklıydı bizden. kuran falan okurdu geceleri. aslında kuran değilmiş o okuduğu tabi biz o ara onu kuran sanıyoduk. cevşen diye bişeymiş. cevşen dediysek boyuna asılardan değil amk. boyle kucucuk not defteri kadar bi kitapçık. içinde dua mua yazıyo

tıkladım kapıyı girdim bunun odaya elinde cevşen dediğim sey var. benim elimde de bira şişesi amk. utanmadım ama o nasıl bize saygı gösteriyosa ben de ona saygı göstermeliyim diye dusundum. bira siselerini odanın kapıya bıraktım öyle girdim içeri.

beni görünce "buyur abi" dedi

"kardeşim az konusalım mı?" dedim

"tamam abi" dedi

oturdum bunun yatağın yanında ikili koltuk gibi bişey vardı.

"vedat sen bana öylesine mi abi diyosun?" diye sordum.

mal mal baktı suratıma. tahmin ediyo bu ne hal diye soracağımı ama naz yapıyo ibne.

"olur mu abi" dedi

"ee o zaman niye derdini benle paylaşmıyosun?" dedim

sustu. ben devam ettim

"ben seni bırakırken böyle değildi oğlum senin tip. sen de bişey var. salih mi ibnelik yaptı?" dedim

"yok abi" dedi

"bak oyleyse soyle ben sikerim onun kalıbını" dedim

valla billa falan dedi tamam amk inandım salihle alakası yok ama bu herifte de bi haller var.

"ee ne o zaman sorun?" dedim

yine susuyo amk

"lan paran mı yok" diyecektim parayı duyunca "param var abi" dedi

"ee amına koyam ne lan derdin anlatsana o zaman" diye sert çıktım biraz.

çözüldü o zaman

"abi ben yurda geri dönücem" dedi

bu sefer ben sustum. amk çocuk hacı hoca takılıyo biz içe sıca geziyoruz rahat edemedi diye dusundum.

"neden?" diye sordum

"işte abi öyle olması gerekiyo" dedi

bu oyle diyince emin oldum. biz elde bira bu elde kuran olmadı tabi amk.

"sen bilirsin kardeşim" dedim çıktım odadan.

da tam rahatlamış değildi ben de ama konuşmayı bitirdim.

içeri geçtim. salih yavsağı "gel kanka seninim" diyo gülerek

aklı sıra gel de bilgisayarda ne bok sityosun anlat öğretelim diyo yani

"salih sktir et şimdi bilgisayarı. hiç çekemem amk şimdi" dedim

mal mal baktı ama ustelemedi

"bira getireyim mi?" dedi

"yok" dedim "yatacam ben. hadi iyi geceler" diyip odama geçtim.

çocuğu rahat ettiremedik diye suclu hissettim amk kendimi.

yattım zıbardım hemen

kalktım öğleyi geçiyodu. amk okul mokul hak getire tabii.

dolaba baktım kahvaltılık mahvaltılık bi şeyler buldum yedim iki lokma sonra sigara yaktım. evde dolanıyorum vedat'ın odanın kapı kapalı girmedim. salih yavsağı da uyuyo hala. sonra baktım bu vedat'ın mont falan yok heralde okula gitti diye dusundum.

televizyonu acınca salih uyandı.

"gunaydın lan" dedim

bi sikim demeden kafaya çekti yorganı tekrar zıbardı amk.

aksama kadar pinekledim evde. sigara da vardı çıkmadım hiç dışarı.

salihin pc'yi de aldımkucağa kurcalıyorum amk o kurmus photostory'yi onu öğrenmeye çalışıyorum.

bu ibne de kaçta yattıysa aksama kadar kalkmadı.

saat 5 falandı kapı çaldı.

amk kim bu diye dusunurken kapıyı actım. vedat gelmiş.

"kardeşim hosgeldin" dedim

bası onde "hosbulduk abi" dedi gitti odasına.

ben de içeri geçtim tv izliyorum.

bunun odadan bi sesler geliyo ama siklemiyorum tabi. sikik alt komsu gibi ne sesi bu mu diyecem adama?

ara yavsak kalktı amk.

"günaydın" diyo

"günaydınını sikeyim lan aksam oldu" dedim

"olmazsa amk" dedi kalktı banyoya gitti.

ben elimde pc takılırken dusunuyorum hala bu vedat'da var bişey ama soylemiyo diye.

çok geçmedi salih çıktı banyodan. dusa girmiş ibne belinde havlu oturdu. nerden bulduysa elma da bulmus kemiriyo götüreren.

elimde pcyi gördü "vaay hacker mı oldun lan" diye tassak geciyö benle.

ben de "hee amk" diye geçiştiriyorum.

ara elinde bavul vedatı gördüm kapının orda.

bavulu kapının oraya bıraktı. "abi hakkımı hlal et" diye geldi yanımıza

mal mal bakıyoruz ben de salih de

bu sarılıyo marılıyo bize

adam harbi harbi derdini anlatmadn gidiyo amk

"vedat otur suraya" dedim

oturdu ama kafası önde amk.

"nereye gidiyosun?" dedim

"yurda abi" dedi

"niye?" dedim

"işte abi" dedi

"işte ne amk?" dedim

"abi öyle olması gerekiyo" dedi

baktım konuşmayacak. bu hacı hoca ya dedim bam telinden vurayım si bemolüne...

"sen bana olanı biteni anlatmazsan ben sana hakkımı helal etmiyorum vedat. şimdi nereye gidiyosan siktir git" dedim

amk bi saat yalvardık da kelam etmedi pezevenk kul hakkını uyunca "abi deme öyle" diye girdi lafa

ben baktım damaryolunu açtık veriyorum ilacı buna

"ne deme lan ne deme amk? paranı mı çaldık? bizle yasamatacak kadar ustunmusun sen bizden? nedir amk apar topar gidiyosun amına kodumun yurduna? hani istemiyodun şimdşi ne sıkşime kosa kosa gidiyosun? dedim

"abi babam" dedi

sustu

baktım iyice çözülyö bu. sustum anlatsın diye.

ulan adam sanki amlı da düğünden bi gece önce nişanlısına bakire olmadığını söyleyecek.

yavas yavas açıldı biz sustukça. eğer biri ile konuşmak isterseniz ortamın iyice sessiz olmasını bekleyin. sessizlik illa ki sesi çağırır ve mutlaka konuşması gereken sessizliği bozar.

"abi babam gelecekmiş" dedi

bu yurttan ayrılırken babası çok kızmıstı buna. gelicem ben sikicem belanızı minvalinde bi konuşma yapıp bunu tırtırsa da benim gazla bu bizim eve yerleşmişti.

pılını pırtını toplayıp 3-5 gün yurda uğramayınca ordaki yurt müdürü görünümlü bölge abisi babasını aramış durumu anlatmış tabii.

ben şehir dışından geip istanbulda okumadım ama bu durumu yasayan çok arkadaşım oldu. ve bu durumu yasayanlar bilirler ki bu gibi durumlarda genelde babalar "biz seni oku diye yolladık sen istanbulun serserisi mi olcan amına koduğum?" tarzı bi cümle kullanırlar. bunu kullanmazlarsa da mutlaka "ben ömrümce sen istanbulda gez toz diye mi okutmaya çalıştım seni?"yi kullanırlar.

tabii bunun peder de bu tarz seyler soylemiş buna. bu da hem babadan korkuyo hem babasının bizim ortamı görmesinden korkuyo haklı olarak. istemeye istemeye de olsa o yurda gitmeye, "abi" olmaya mecbur.

benim anlamadığım ise bunlar nasıl bi orospu evladı idi ki istemeye istemeye, sike sike abi yapmaya çalışıyolardı bu adamı?

bu anlatırken ben sustum. ben vedatın benle kalmasını istesem de , bunun onun için daha iyi olacağını bilsem de babasının lafi üzerine laf söyleyecek değildim. zaten vedat da bana babasının lafını üstüne laf soyletecek bi adam değildi.

"tamam kardeş. sen bilirsin. hakkını helal et. benden yana varsa ananın ak sütü gibi helal olsun" dedim

bu da bana tipik helalleşme cümleleri kurarken salih ibnesi hiç beklemediğim bişey soyledi.

"abi ne kasıyorsunuz?"

dedim bu yavsak ne diyo. zaten canım triple sıkın bi de bu yavsak yavsak konusuyo. "sus sikerim belanı" ifademi yuzume yerlestirdim baktım buna.

"abi babası ne zaman gelecek?" dedi

"sen ne diyosun amk?" dedim sinirli bi şekilde

"abi bunun babası bizi iyi cocuklar olarak görürse niye karsı cıksın ki?" dedi

biraz kendini dinlettirmeye baslamıstı lavuk

suratımdaki "sus sikerim belanı" ifademi çıkarıp yerine "anlat panpa dinliyo" ifademi taktım.

"aga evi bi güzel temizleriz, der kitapları falan koyarız iki seccade bi kuran atarız ortaya. 2-3 gün de sigarayı balkonda, birayı parkta içip sıkırız dişimizi. zaten bunun babası sike sike bunu yurda koymak istemiyo mu? istiyo. biz son kozumuzu oynayalım amk. " dedi

bana süper bi fikir gibi gelse de vedat'ın suratta saçma sapan bi "olmaz-olmaz-bu-iş-olamaz.mp3" dinlemiş de gelmiş ifadesi vardı.

"kardeşim bi deneyelim. olmadı siktir olur gidersin amk" dedim

"abi yemez babam" dedi

"la yemezse gargara yapar amk" dedim. aldım bunun elinden montunu.

zaman geçtikçe mevzu bunun da hafif kafasına yatmıstı.

"ne zaman geliyo senin baba?" dedim

"perşembe binecek abi" dedi.

amk daha 4-5 günümüz vardı.

gün salih de bizim kardeşimiz olmuştu. şimdi 3 kardeş o amına kodumun evini nasıl temizliyecez onu düşünmeye baslamıstım ben

gece çok konusmadık. yattım ben erkenden. vedat da yatmıstır ama salih piçi ben 12de kalktığımda hala uyuduğuna göre sabahlamıştı amk.

ben kalktığımda vedat okula gitmişti. beni niye çağırmadı diye dusundum sonra aradım ibneyi meğer bu uyandırmaya çalışmış ama ben kalkmamışım.

zaten amına kodumun dersi çok sikimde değildi o ara. evi temizlemek lazım amk ama nasıl yapılır hiç bi fikrim yok.

salih götünü dürttüm mır mır bişeyler mırıldanıyo ama anlamadım tabi.

biraz uğrastım uyandı.

"lan evi temizliyecez kalk amk" dedim

"sabah sabah deli mi sikti kanka ya" dedi

kalk malk dedim kaldırdım. evde temizlik için kullanılacak herhangi bişey olmadığını o gün farkettilik. amına kodumun evinde bırak elektrik supurgesini gırgır bile yoktu.

napcaz ne etcez derken "gündelikçi bulalım amk biz beceremeyiz" dedi salih

ibne 2 gündür über fikirlerle geliyo amk. ben bi yandan bunu okulda bi profosorun siktiğini dusunnurken bi yandan da gündelikçi nerden bulacağımı dusunuyorum. apartmanda kapıcı gibi bişey olsa o halleder bulur eder ama o da yok. yada ibne bize uğramıyo tenezzül etmiyodu.

mahallede en samimi olduğumuz tek esnaf olan tekel bayiine sormaya karar verdik. bu fikir benden çıktı beyler. bunu da salih piçi akıl etseydi bunu bi profosorun siktiğinden emin olup gidip o porofosoru bulduktan sonra vuracaktım namusumuz temizlensin diye. ama allahtan ben buldum da gençliğimi yakmadım amk

bu yavsak baktı ki bi sikim yapmıycaz yattı uyudu tekrar. ben dışarı çıktım. tekele gittim.

"selamn aaleyküm" diyerek ne kadar delikanlı olduğumu belli eden allahın selamı ile girdim tekel bayiine.

tekel bayiinin adı recai mi idi necati mi iditam hatırlamıyorum. necati olsun amk. sonucta galatasaraylıyız...

"necati abi bişey sorcam sana" dedim

"buyur adnanım" dedi. adama nasıl para bırakıyosak adnanı olmuşum amk

"abi kadın lazım" dedim mal gibi

sustu bu. bana pizvink diyo" sahnesi belirdi gözümün önünde anladım durumu hemen ekledim.

"evi temizletcem abi" dedim de adam düzeldi amk

"oyle desene be adnanım" diyerek bunu teyid etti hemen

"abi beni biliyosun buranın yabancıyım, öğrenciyim. nasıl temizlik yapılır, temizlikçi nerden bulunur hiç bilmem. sen esnaf adamsın illaki birilerini tanırısın. bulsana bana bi kadın" dedim

orda bi apartman tarif etti bana. kapıcı bi adam varmış onun karısı yaparmıs falan ama ben adama gidip "senin karıyı bize yollasana" demeye utanırım amk.

"abi ben sana numaramı bırakayım sen yarına kadar hallet benim işi be" dedim sağolsun kırmadı.

"ben sana haber vercem" dedi. adam o kadar işimizi hallediyo diye evde olmasına rağmen 4 tane bira, vedata da kola aldım. aklım sıra ben iyi musteriym mesajı veriyorum ibneye

eve gittim. televizyon falan izledikten sonra annemi aradım napıyosun ne ediyosun muhabbeti yaptık. "babanı ara. hiç aramıyosun" falan dedi. dedim doğru soyluyo kadın. onu da aradım. sonra dedim bacımın ne suçu var onu da aradım dersler nasıl falan diye sordum kapadım. biraz pcede kurcaladım o programı falan. yavas yavas kurcalaya kurcalaya öğrenmişim amk.

akşam oldu vedat geldi eve.

normalde ben hiç yemek yapamadığımdan, salih ise sadece içinde yumurta kabulku ve topak topak tuzlu patatesli yumurta yapabildiğinden bizim yemekleri vedat yapardı. adam aşçı gibiydi amk. antepi diye mi bilmiyorum ama superdi amk.

dedim değişiklik olsun pizza aldık. aksam onları götürdük. vedat biraz rahatlamış gibi ama yemek yerken bunun peder aradı amk. bizim vedat vajinismusa bağladı o an

aha sikiş isteyen alsın okusun amk.

babası vedatı telefonda nasıl sikti anlatıyorum:

4-5 dakika konuştular ama bizim lavuk sadece arada "tamam" diyebiliyo. onu da mehmet a li a.ydınlar gibi soyluyo "tımım" diye. babası ne soyluyo o an bilmiyoruz ama bunun sesi zaten çok çıkmazdı telefonu kapatana kadar hepten içine kaçtı. zeki mürenin bi filminde zeki mürenin sesi gidiyordu ya aynen öyle amk.

merak ediyoruz bunlar ne konusuyo diye ama tabi bi taraftan da bi bok diyemiyoruz. babasının telefonda vedatın kulağına sığmayıp taşan, bize kadar gelen "aeaaeğğv" gibilerinden bağırışlarını duyabiliyoruz sadece.

5 dakika falan sonra kapadı bu teli.

"noldu lan?" dedim

"abi ne bok yiyeceğim ben?" dedi

çocuğum olmuş da baba demiş gibi sevindim amk. adam ilk defa (bok o an onun için büyük bi adımdı panpalar) küfür sayılacak bişey soylemişti. bi yandan da bu bunu soylediğine göre iş ciddi diye düşünüyorum

vedatla babasının telefon muhabbeti suymuş beyler:

babası bunu arayan yurt müdürü görünümlü bölge abisi denen orospu evladını aramış. vedat yurda döndü mü diye. tabi lavuk bunu nasıl gazladıysa aksamı zor etmiş adam. kıyamıyo da dersteyken aramamış aksam sikerim nasıl olsa mal benim diye.

"sen napıyorsun? ne boklar yiyosun? yurt da fazla sana gidiceksin akrabanda kalacaksın. ben geliyorum oraya" diye inletmiş bunun da kulağını sikmiş amk. hani cuma gelecekti ya o sinirle adam çarsambaya almış gelişi...

pazartesi aksamındayız amk. evi bok götürüyo. yarın temizlikçi kadın bulmak sart...

vedata belli etmesemde anüsümde bi yarrak hissettim o an elimize yuzumuze bulastrcaz diye

aradım necati abi'yi hemen

"abi noldu buldun mu?" diye

"yok adnanım daha gelmedi ama bi saate falan nevale almaya gelir" dedi

artık nasıl bi orospu cocğuyusa bu kapıcı herif kariyı calıştırıp o parayla aksamları içiyo yavsak. yazık amk kadına diyerek geçmiş 8 martınızı kutladıktan sonra devam edelim...

"abi benim yarına kesin halletmem lazım bu kadın işini" dedim

yanında kim varsa artık ona sordu "bizim bilmemkimin(adını hatırlamıyorum) cebi var mı sende" diye

mırıl mırıl bişeyler duyuluyo ama anlamıyorum amk.

"yaz adnan" dedi

bi numara verdi adamın numaraymış. sağol abi diyip kapadım hemen adamı aradım

hesapta utancaktım senin kariyı bize yolla demeye ama yumurta göte dayanmış amk utanma mı kalır bende?

aradım açtı.

"abi ben numarayı necati abiden aldım. bizim boyle boyle bi işimiz var adres bu" falan dedim

basta kıllandı tabi amk. o zaman inciciler işletmiyodu amk insanları ama yine de yeternce orospu evladı vardı telekomünasyon dünyasında.

adamın götü yalayacaz amk işimiz düştü

"abi sen necati abinin oraya gelsene yuzuze konusalım boyle telefonda olmuyo" dedim yoksa siktir falan diyecek göt gibi kalcaz amk

"tmam 1 saate ordayım" dedi kapadı ibne

salihle vedata dedim ben çıkıyorum kadının kocayla buluscam diye. sonra çıkarken baktım vedat mala bağlamış "gel lan mal mal oturma evde hava al" dedim. o da benle geldi.

adam bize bi saat dedi ama bizim göt tutusuyo amk nereye bekliyorsun 1 saat?

çıktık 5 dakkada necati abinin orda olduk.

selamımı verdim girdim tekele. "abi ben bu adamı aradım ama sanki uyusturucu satcak amk burda bulusalım dedim çok tedirgindi" dedim

güldü. "ee adam karısını yollayacak lan evine" dedi bu sefer de ben komsudan gelen tabak bos yollanmaz mottosuyla yetişen bi genç olarak gülmüş bulundum. yoksa siksen gülmem zaten götümüz .5 atıyo bi de bunun sikindirik esprilere mi gülcem amk?

adamı aradım.

"abi biz geldik bekliyorum seni. 1 saat dedik ama gelsen de halletsek işimiz var bizim" dedim

"tamam" dedi kapadı

10 dakkaya bi hanzo girdi iççerri. bi saattir abi çektiğim ibne buymuş.

necati abi bunu görünce tanıdı tabi amk. tanıstırdı bizle.

"buyrun gençler" dedi

dedim dalayım sempatik öğrenci ayakları yapayım suna.

"abi biz öğrenciyiz su su adreste 3 kişi kalıyoruz. haftasonu benim babamlar gelecek ama ev dağınık malum bekarlık. temizlenmesi lazım. bizim de dersler yoğun hemen halletmek istiyoruz" dedim

ara bu hanzo bizi suzuyo amk

necati abi girdi araya kofi annan gibi "ben tanıyorum gençleri" dedi referansı verd sıra geldi para konusmaya amk.

herif bizi sikmek için tüm şartların hazır olduğunu biliyo tabi. 100 tl+temizlik malzemeleri dedi.

amk sanki rus sikecez. altı ustü ev temizliyecek amk. sike sike tamam abi dedim.

50 lira istedi deterjanfalan alcakmış. verdim abi dedim kaçta gelir yenge.

"8de orda olur da biz sizin evin oraya beraber gidelim hem ben bileyim evi hem de rahat rahat tarif edeyim hatuna" dedi.

"tamam cıkalım o zaman abi" dedim

çıktık. bizim eve yurumeye başladık.

yolda amk adam gbt'mize baktı.

"nerelisin sen genç" dedi

ben çerkezim beyler. biri memleket sorarsa çerkezim derim. buna da oyle dedim. tatmin olmadı yavsak.

"kafkas göçmeniyiz abi" diye ekledim sonradan.

muhabbet "ne okuyosunuz?", "babam ne iş yapıyo?" vs vs vs sorularıyla devam etti.

biz eve çıktık vedatla bunla ssözleştik saat 8e.

benim ustumden yuk kalktı amk.

çıktık eve kutlama yapıcız.

temizlikçi bulmanın kutlaması mı olur demeyin amk. vedat ibnesinin de moral bozuktu ya biraz ortam senlensin hesabı...

biz salihle biraları tokustururken bu da bizim şişelere oca cola bardağıyla vurdu. nasıl dertlendiyse ibne bi dikişte içti kolayı. ibnenin tripleri görseniz sanki tequila shot yapıyo piç

salihle de dedim yarın okula gitcez amk erken yatalım. karı 8 de gelecek amk. yattık erkenden. sabah vedat kaldırdı 7 buçuk falan civarı.

biraz bişeyler atıştırdık. o ara benim tel çaldı. dunku hanzo arıyo. dedim geldi bunlar. aşağıdalmış karısıyla bi de kızı mı nedir 15-16 yaşlarında bi kız. ellerinde deterjan sabun ıvır zıvır bişeyler geldiler.

"yenge biz çıkıcaz okula gidicez saat kaç gibi biter" dedim

aksam 7-8 gibi biter" dedi.

ben öğlen biter sandığım için şaşırdım.

"o kadar surer mi ya?" gibilerinden bişeyler dedim. kafasını salladı "ne sandın yarraaaam" der gibiydi

iyi yenge görüşürüz aksam" dedim

çıkarken parasını da verdim kadına 30 lira da fazla verdim. dedim "yemek soylersiniz kendinize. evde pek bişey yok"

muhtemelen o parayı hazır yemeğe vermeyeceklerdi ama ben emekçiye saygı duyarım aga.

kadına verceğim 30 lira beni zengin de etmez fakir de yazıktır amk.

reklamı da yaptık yine kendimizin...

biz çıktık evden derse gittik amk.

öğleden sonra bitti okul mal gibi kaldık amk. eve de gidemiyoruz.

kadıkoye gittik 3 mal.

tavla oynayalım dedik. ben kendime çok guvenirim amk. ama bu vedatın ben sikmesine engel teskil etmedi tabii.

aksama kadar takılcaz ama zaman da geçmiyo. o ara ben kuzeni aradım "araba lazım kadıkoydeyim getirirmisin?" diye

onun da baba benimki gibi oto ustası idi onlar aynı işe devam ediyodu.

"adnan dukkandayım. jeep var bi tane ona film çekiyorum çıkamam sen gel" dedi

"tamam" dedim kapadım. bizimkilere soyledim ben kuzene uğrayacam siz takılın gelirim aksam eve dedim.

çıktım maslağa gitcem. bunların dukkan maslak atatürk oto sanayiide.

vapura bincem, karşıya geçip beşiktastan dolmuşla gitcem.

zaman metrbüs daha kadir top. başın taşşaklarda sperm tabii, ya da sadece topkapıya gidiyo tam emin değilim ama yoktu daha galiba.

saat kaçtı hatırlamıyorum ama hızlı yuruduğume göre ya çeyrek geçeye ya çeyrek kalaya yakındı. vapur çeyrek gece ve çeyrek kala kalkardı amk unutmuyum hiç?

maslağa dukkana gittim bunların.

enişte de orda onla konustuk biraz o nurecuydu sağlam. cemaatten amk.

biraz muhabbet ettik kuzen de yanımızda dedim enişte bana araba lazım onu almaya geldim. ne diyecek sever beni oğlu gibi tamam oğlum falan dedi.

"harçlığın var mı?" dedi.

"var ama aganın ele dokunulmaz" dedim

bi 150 lira koydu cebime çıktım ordan.

bizim kuzenin de en bok huyu arabaya asla benzin koymaz amk. hep o ısık yanar. sanayi çıkısında benzin aldım.

birinci köprü yoluna doğru tın tın gidiyorum. ehliyet yok polis molis görürsem sanki tın tn gidenleri almıyolar gibi bi his vardı o zamanlar içimde.

beynimi sikeyim ki zincirlikuyuda gayrettepe sapağından daldım amk. kendi kendime "hay amk yanlış girdim" desem de yanlış yanlış girmedim amk. cevahire uğrayayım diye daldım oraya. mavi'yi özledim lan

cevahirin otoparka soktum arabayı çıktım yukarı.

yalandan ykm'ye girdim. mal mal geziniyorum amını siktiğimin yerinde.

beyler tam bi saat gezindim mal gibi orda. her kata daldım çıktım.

en sonunda utana sıkıla orda, onun çalıştığı katta bi kıza sordum.

"izinli bugün mavi" dedi.

lan sevinsem mi uzulsem mi bilemedim.

köpek gibi göresim var ama bi yandan da görmemem lazım.

göremedim.

"hayırlısı böyleymiş" dedim

sonra vedata küfrettim amk. dilime sarkı dolandır gibi, inşallah maşallah diyen adnan hoca motorları gibi dilime dolandırdığımı farkettim bu "hayırlısıysa" kalıbını

amını siktiğimin yerinin, cevahirin asansorlerini bilen bilir. kafasına göre gelir kafasına göre durur. çok yavas amk.

yuzden yuruyen merdivenlerden ineyim dedim.

aşağı inerken d&r'ı gördüm.

çok severim lan d&r'ı gezmeyi ben.

kitap falan almam, okumam bile amk. üşenirim. en son dedim hesapta muslumanız kuran okuyayım sonra dedim spielberg filmini çekmediğine göre çok surukleyici bi kitap değil, vazgeçtim.

ama panpalar o gün ilk defa kuran aldım bi tane.

ani vedat'ın baba gelecek ya dedim musluman evi olsun amını siktiğimin hanesi.

sonra gaza geldim bi iki bişey daha aldım. dini kitap ama ne bok olduğunu hala bilmem. oyle bişeyler işte.

kasadayken aklıma geldi vedat'ı aradım."lan para var mı cebinde" dedim

"hairdır abi" dedi

"hayır hayır. eğer paran varsa git 2-3 tane seccade al. ben nerde saılır bilmem" dedim

"anlamadım" falan dedi ama baban gelecek falan diyince anladı amk.

ben çıktım direkt köprüye girdim ama amına kodumun kgs ogs'si zorunlu olmuştu o zaman daha yeni.

paralı geçiş kaldırılmış ben de ne ogs ne kgs var amk.

dedim ibne odesin cezzayı ogs'den kaçak geçtim.

hafif trafik vardı çok kalabalık da değildi yol hemen hemen 45 dakkaya evin oraya geldim.

maltepe koprusunun orda aklıma geldi dedim evde bi sikim yok bişeyler alalım adam gelecek diye.

girdim bi markete bu hipermarketlerden ama markası ne kadar dandikse adını hatırlamıyorum amk.

peynirden reçele, kıymadan tavuğa aldım bi dünya bişeyler. 300e yakın da orda domaldım. evin oraya yaklasınca bizimkileri aradım.

vedatı babası arar mesgul etmeyeyim diye salih aradım açtı hemen

"kanka görmen lazım evi" dedi. anladım ki evdeler.

yalandan anlamamış gibi "noldu lan? bişey mi var?" dedim panik bi ses tonuyla

"yok kanka ama ev bal dok yala olmuş kadın bizim camasırları bile yıkamış utulemiş amk." dedi

"iyiymiş lan sikme evi ben gelene kadar. aşağı in ben yaklastım eve posetler var taşıyalım onları. markete uğradım" dedim kapadım.

evin oraya geldince aldık ıvırı zıvırı yuklendik bu ibne salih arabayı inceliyo. zaten amına komdumun arabası tek kapı, bagaj iptal, subwoofer koymuş bagaja arka koltuktan posetleri çıkarcam diye catalı ifsa etmişim bütün maltepeye uyuz olmusum bu da ne güzel araba diye soyleneyo.

yukarı çıkarken "kanka kimin bu? " dedi

"kuzenin" dedim

"niye aldım?" dedi

"adamın babası gelecek amina koym sabaha. otogardan alırsız havası olur diye aldım" dedim

"versene bi anahtarı eve çıkınca" dedi

ellerim dolu olduğundan gözlerimle sikimi gösterdim anladı cevabı

eve bi çıktık harbiden karı yalamış amk, blowjob yapmış lan eve.

tertemiz. helali hos olsun aldığı para karının.

vedat ben gittiğimdeşağı da inmemişti namaz kılıyomus göt. içeri girince geldi zıpladı yanımıza.

"bunlar ne?" dedi posetlere bakıp

"ee oğlum misafirimiz var ya dolabı doldurmuş adnan" dedi salih

amk bunları dolaba dizicez de geberiyorum yorgunluktan.

dedik birer sigara içelim. tam yakıyodum aklıma geldi dedim gelin amk balkona çıkıyoruz.

balkonda içtik sigaraları. posetleri dizicez dolabı bi açtım bi yarım büyük rakı, 6-7 şişe bira

amk onları unuttuk biz. şimdi içsek olmaz hepsini sonra sabaha bunun pederi nasıl alcaz amk. 2 tane bira ayırdım salihle içeriz diye. gerisini mutfagin tezgaha dizdim poset çıktıkca psete koyarız benim dolaba saklarız babası gidince içeriz amk. atılır mı lan cope nimet onlar.

ben dolabı bosalttım. bu ikisi posetleri karıştırıyo ne var ne yok diye.

bi ara salih d&r posetini gördü.

"yuh amk kitap almış" dedi

içindekilere bakı ama kuranı ne bilsin piç. kuranı yolda görse bomba diye karakola götürür salih, öyle bi adam amk

bu kitapları çıkarıyo posetten vedat gördü kuranı kaptı bunun elinden poseti

"oğlum abdestsiz tutulmaz bu" dedi bana baktı niye aldın bunları der gibi

"olum baban abi evi gibi görsün diye aldım salona koyarız orasına burasına ondan aldım. sen seccade aldın mı?" diyince gülmeye başladık amk

"aldım aldım" dedi vedat

dolabı düzenledik. biraları rakıyı falan paketledik saktım benim dolaba

vedata da sordum peder kaçta geliyo diye sabah 8de harem'de olacaktı.

ben orta okulda bi iki abilere gittim o yuzden namaz kılmayı biliyorum ama bizim göt salihe peygamberin kim desen "cukka cukka isa musa sen bizi kutsa" diye şarkı soylar amk.

size abartı geliyodur ama o kısa surede vedatın babasını bize az çok anlatmasından nelerden hoslanacağını tahmin ediyoduk. ve kısa sürede saçma bi kuvvetli dostluk olustumtu aramızda. normalde kimse kimse için bu tiyatroyu yapmaz ama biz yapıydouk işte. salihe dedim namaz kılarız bu adamın yanında bi kere sen benim yanımda dur ne yaparsam yap amk.

"lan benim dedem hacı. bayram namazını kılmaya gittim ben. biliyorum merak etme" dedi

benim dusunce adamın yanında bi kere cemaat namaz kılalım gözü boyansın amk. abilere gittim dedim ya orda oyle cemaat kılarıldı namazı ondan oyle yapalım diye dusundum.

hadi yatalım dedik dedik yattık malum sabah erken çıkcaz evden

sabah uayndırdı beni vedat. saat 7 falan. kahvaltı sofrası bile hazırlamış gelince hazır olsun diye. salih götü nereye becercek amk sofrayı hazırlamayı?

yumurtalar bile tavanın yanında kırılmaya hazır. ekmek alcaz oturcaz yicez.

hemen ustu bası giydim. çıkarken salihı dürttük kalktı. biz gelene kadar bizim yatakları topla amk dedik buna.

türk ebeveyninin en büyük kriteri odur cunku yatagını toplayan evlat hayrlı evlattır.

çıktık hareme gitik saat 7.40 civarıydı galiba.

bekle bekle kimse gelmez. bunda bi plaka var ona bakıp bekliyoruz.

yarım saat sonra bunun cep çaldı

"babam arıyo abi" dedi.

ulan ben bile heyecanlandım amk o nasıl heyecanlanmasın?

hemen actı telefonu "baba geldin mi?" gibilerinden bişeyler sordu "tamam" deyip kapadı.

bana döndü "gelmiş. hareme giriyolarmış kapıdalar" dedi

zaten o oyle soyleyince hemen bakındık 27 plakalı bi otobus bize yaklaşıyo tamam amk bu dedik.

ulan otous soforu yanastı kapıları actı biz gerildik amk.

hani eskiden sinan çetin film gibi diye bi programı vardı. orda bi kapı açılır arka fonda bi saat bi müzik çalar orda oturanlar da mal mal bekler ya. bizim durum aynı o

çok geçmedi babası indi arabadan. ama surat 15 karıs amk

babası inince bizim vedat hemen sarıldı bunun eline "baba hoşgeldin" diye. adam elini öptüdü tabi o kadar kişi içinde rezillik çıkmasın diye öptüdüğü çok belliydi. ben de vedat'ın arkasındayım hemen o öptü ben de öptüm tabi. babası bu kim lan bakışını yolladı vedata. tanıştırdı bizi.

"baba adnan abi diyodum ya o bu işte" dedi

hiç bişey soylemedi adam ben sessizlik bozulsun diye "çok memnun oldum amca" diyebildim sadece.

"amca bavulunuzu alayım ben muavinden. numara vermişlerdir" dedim

"yok bişey getirmedim" dedi.

adam bavul mavul getirmemiş. sikip dönücek amk. tek gecelik orospu misali bakıyoruz biz bunun babasına.

vedat malı korkudan ağzını açamıyo amk.

ben yine sessizlik bozulsun hem de mal mal durmayalım orda diye "hadi arabaya geçelim" dedim

yuruduk arabaya. arkaya vedat oturdu öne babası. araba te kapı amk adamı büzmeyelim dedik.

arabaya binince adam baktı arabaya tam bi piç arabası. götü yere yakın, tek kapı, camlar simsiyah, tesisat var, vs vs vs

içinden "bunların yanında mı kalıyosun lan" dedi oğluna. içinden dedi ama çok bariz duyduk ikimizde amk.

çok geçmedi evin önüne geldik. ben içimden insallah bu salih piçi geri yatmamıştır diye dua ediyorum allaha. eğer göt uyuduysa salon darmaduman olacak mecburen. ani salonn elinde olan bişey yok salih onun içinde yatıyo napsın?

indik arabadan bunun baba sağa sola bakıyo neresi burası gibilerinden. ben farkettim anlatıyorum adama "temiz muhit amca. normalde burada öğrencilere çok ev vermezler ama sağolsun çevredekiler bizi yadırgamadı. zamanla bizim de nasıl insanlar olduğumuzu gördüler sevdiler" falan diyorum. aklım sıra biz çok iyi cocuklarız istersen etrafa sor falan diye zarf atıyorum amk. adam eskaza bi sorsa bizi birilerine kimse ismimizi bilmez. bi tek el bayii tanır baska da ahabamız internet cafeci var ben bi iki kere uğramıştım adama

neyse eve çıktık ben adama evimizin jeolojik özelliklerini anlattım kapının önüne gelene kadar. kapıyı çalıyoruz ama salih ibnesi açmıyo. amk dedim yarragı yedik bu ibne uyudu. 2-3 dakika bekledik sonra anahtarla açtık. madem anahtarınız var niye zili çalıyor diyen einstein panpalarım olacaktır. zili çaldık çünkü salih'in evin içindeki durumunu bilmiyorum amk. güvenemiyorum adamın vukuatsız olacağına. zil çalsın kapıyı açsın. olur ya amk sigara migara içiyodur eksilerde kalmayalım amk adamın gözünde.

eve girdik ben direkt ayakkabıları çıkardım ışık hızı ile salona baktım. salih ibnesi yok. korktuğum basıma gelmedi. sağa sola bakıyorum yine yok. lan dedim acaba balkonda sigara mı içiyo?

bunları salona buyur edip koşar adım balkona baktım orda da yok piç.

heralde okula gitti dedim kendi kendime.

içeri geçtim. oturdum vedatın babasının karsısına.

"yolculuk nasıldı?" falan filan geyiğe bağlamaya çalışıyorum. ama adam yemiyo amk.

"yollar da boştur şimdi ne bayram ne bişey" dedim yine yemedi.

bi iki defa daha denedim ama yine olmadı amk.

baktım olmuyo "ben kahvaltıyı hazırlamaya gideyim siz buyrun oturun baba oğul" dedim çıktım odadan.

çay demliycem kahvaltı için gerisi zaten hazır amk.

mutfaga bi girdim çayın altı kısık kısık yanıyo. kapağını açtım demlenmiş amk.

çayı demleyip gitti heralde piç derken kapı tıkr tıkr sesler gelmeye başladı. biri kurcalıyo anahtarla.

salih piçi girdi içeri. elinde ekmek simit gazete falan var.

amk ibne yine şaşırttı beni. hani babalar biz bişey yapınca gurur duyar ya bizle amk o an salih evladım oldu lan. baba olmak ne anladım. utanmasam sarılcam boynuna "senle beyzbol oynamayalı çok oldu salih. hadi eldivenini al da dışarı çıkalım evlat" diyecem. o derece amk.

kapı direkt mutfaga görüyo ama salonu görmüyo. kaş göz yaptı salih beni görünce.

ben o an mal mal bunla beyzbol oynama hayali kurduğumdan yuzumde tatlı bi tebessüm bakıyorum sratına.

"geldi mi lan geldi mi?" dedi kısık sesle salih

an uyandım ruyadan baktım benim çocuğum salih değil, bildiğimiz orospunun çocuğu salih vardı karsımda.

"he lan he geldi" dedim aynı kısık ses tonuyla.

"al su elimdekileri de ben içeri gideyim adama bi hoşgeldin diyeyim" dedi

girdi bu içeri ekmek kestim ben. çay da hazır ama yumurta pişirilcek. ben beceremem, salih dene kadar becerir bilmiyorum. dedim ben yağı ocağa koyayım da gerisini hallederiz.

yağı attım tavaya altını da kıstım içeri gittim vedatı çağırma. o anlıyo amk yeme işinden

içerde salihle vedatın babası tipik "hangi bölüm, nerelisin" muhabbeti yapıyo.

vadata kaş ediyorum göz ediyorum ibne babası geldi diye mi bilmiyorum mal oldu hepten bakıyo aval aval.

baktım olmuyo "vedat, kardeşim bi gelebilirmisin?" dedim en yavsak ses tonuyla

"tamam abi geliyorum" dedi kalktı

babası hemen gözü dikti bana. kendimi açıklama yapmak zorunda hissettim amk "acele etme kardeşim yumurtayı baban nasıl seviyo onu sormaya çağırdım" diye bi yalan attım adam niye çağırdığımı anlasın diye.

vedat eskaza bi mallık daha yapıp ya da babası cevap verse "farketmez" diye yarrağı yedik. daha doğrusu kabuklu yumurtayı yedik amk.

allahtan anladı vedat. geldi hemen yanıma girdik mutfaga. halletti bu yumurta işini ben de içerdekileri çağırdım.

oturduk bi guzel ettik kahvaltımızı.

kahvaltı bitti adam yaktı bi sigara amk.

sigara dumanı burnuma geldiği an residentevel'daki insanlara saldıranzombileri anladım amk. yemin ederim içgüdülerimin siki kalktı birden. ama durdum tabii.

"gençeler siz içiyomusunuz?" dedi vedatın babası

"yok amca kullanmıyoruz" dedik ikimiz de. içimden butun küfürleri ettim adama o an. amına koduğumun yuzunden kaldık bas ağrısı ile basbasa.

ibnenin karnı doydu çenesi düştü tabii. "okula gitmiyomusunuz?" dedi.

"seni karşılamak için gitmedik amına koduğum" dedim içimden,

dışından da "yok bugün misafirimiz var" dedim yavsak yavsak

"olur mu evladım. siz dersinize bakın" falan dedi

"bugünlük de böyle olsun. vedatın babası bizim de babamızdır" dedi salih

sanki anasını sikti amk adam. niye durduk yere bizim babamız oluyo diyemedim tabi. yuzumde mablube görmüş abi gulumsemesi ile durdum oylece.

adamı yatırıp sigara içmemiz lazımdı. o yuzden dnlenin isterseniz gibilerinden bişeyler dedik

"yok yok vakit dinlenme vakti değil" dedi adam. its sikiş time diyordu resmen. ben sol kanattan topu ortaladım ama adam resmen çift yumruk sağ kanada attı topu. allahtan sağ kanattan salih atağa destek verdi. sıfıra inip "amca bu yorgunlukla bişey yapılmaz yatmaktan baska. siz yatın öğlene kaldırırız biz" diyerek kesti tou tekrar altı pasa. vedat ibnesi de babasına bir çift yumruk fırsat bırakmadan iyi yükseldi, "gel baba gel yatak da hazır. uyumasan da uzan biraz. kalk ben sana benim pijamalardan vereyim rahat rahat uzan" diyerek gömçürdü amk babasına. babası ofsayt diye elini kaldırır gibi oldu ama yarragımı yesin neresi ofsayt?

"sike sike yatacan biz de o balkonda o sigaraları içepez amk" bakısları arasında yolladık babasını vedatla odaya.

bu babasını yatırdı. çıktı ama bi 10-15 dk surdu amk. biz de ellerde sigara bekliyoruz balkona çıkmak için. bu çıktı tek gözü kırptı "uyudu" anlamında ayaklarımız götümüze vura vura gittik balkona salihle. vedat da geldi yanımıza. bi sigara üstüne sigara yakarken bu anlatıyo. "beyler babam çok da umduğum gibi değil. ama pazartesiye kadar burdaymış" dedi. ben ayıp olmasın diye "hay amk" diyemedim ama salih dedi sağolsun. "ee yurt murt demedi mi bişey?" dedim "yok şimdilik demedi ama dyecek gibiydi geçiştirdim" dedi zaman kazandık yani. ne diyeceğini o düşünmüstr ama biz de tavsiye vercektik amk. ote yandan bu pazartesiye kadar kalma işi can sıkılmıştı tabii. o ara vedat rahatlatı bizi "ama o pazartesiye kadar kalmaz burda muhtemelen bizim akrabalar var ya onlara gider, beni de yanında surukler" dedi.

öğleden sonraydı bunun peder kalktı. ustu bası değiştirmiş yanımızda pijamayla gezmek istemedi heralde. yzunu muzunu yıkadı geldi salona. biz de o ara vedatla tv izliyoruz salih de benim odada zıbarmış yatıyo. "amca gunaydın. rahat uyudun mu?" dedm "uyuyudm" dedi. pek bişey konuşmadı. bi yarım saat bizle tv izledi sonra vedata "gel biraz dışarı çikalım" dedi muhtemelen dışarda konuşmak istedi bunla. "tamam baba" dedi vedat 5-10 dakkaya çıktılar. uğurladım ben bunları gittim uzandım televizyon izledim ama bi yandan da düşünüyorum acaba ne bok yicekler diye. aldım elime de salihin pcyi kurcalarken uyumusum amk

uyandığında ustum örtülmüş yastık var kafamın altında, ışık yanıyo. aadedim bunlar gelmiş yarrağı yedik. uyurken yakalandık amk. gözü yarım actım hafiften odayı kesiyorum. salih piçi oturuo vedat'ın ses geliyo telefonla konuşur gibi, vedat'ın babası da benim yanımda bi koltuk daha var oraya oturmuş ama yuzunu göremiyorum ayaklarından közdüm amk. bizim evde kumaş pantolon giyen yoktu baska.

kalksam mı kalkmasam mı diye arada kaldım. sonra dedim kalk adnan amk. bende de nasıl bi psikolojiye sanki karı attım da yakalandım, uyuya kalmısız amk nolcak?

kalktım yavastan. vedatın babası "günaydın oğlum" dedi gülererek. ama sesi falan güzel amk. "günaydın amca" dedim mal mal. elinde benim d&r'dan aldığım bi kitap var ama okumuyo amk tv izliyo. oylesine inceliyo kitabı. "uyuyakalmısım" dedim "geldiğimizde uyuyodun. vedatlar uyandıracaktı uyandırtmadım ben" dedi.

ama sesi boyle guzel. yuzu de normallesmis.

"sağolun" dedim ben de. kalktım yuzumu yıkadım. saate baktım 7 civarıydı. vedat hala telefonla konuşuyo.

salih çağrdım. "yemek yediniz mi lan?" dedim

"yok bunlar simit mi ne yemiş aç değiliz dediler gelince ben de yemedim amk. evde de bi sikim yok anca kahvaltı ederiz" dedi. vedat yemek yapamadı tabi babasıyla uğrasmaktan. kim hazırlıycak baska? kimse hazırlamadı tabi. "ee napcaz?" dedim "ne bileyim amk kahvaltı yaparız" dedi salih o ara vedat geldi yanımıza. ben salihle sen içeri git gibilerinden bişeyler soyledim adam içerde yalnız kalmasın diye. hem de bunlar ne bok yedi bilmiyorum. uyku sersemliği salih malına da sormadım. gitti içeri salih. ben döndüm vedat'a "noldu amk?" dedim direkt.

bunlar kalkmış direkt yakınlarda bi pastane gibi bişey vardı oraya gitmişler. babası ne olduğunu ne boklar yediğini falan sormus. sert çıkmış anlayacağınız. bu alttan ala ala cevaplar vermiş. o yurtta huzursuz olduğunu, onların sürekli bunu bişeylere zoradığını, kıldığı namazı sanki zorla kılar gibi hissettiğini yapmacık olduğunu falan anlatmış. beni söylemiş salih anlatmış. "adnan abi benden para almıyo evini açtı adam" falan demiş. salih de anlatmış soyle iyidir boyle iyidir diye. uzun uzun konuşms babası da o da. sonucta yumusamıs babası anlattığına göre. bu da "baba geldin gördün evi, evin halini kotu insanlarla değilim, yerim de iyi" falan demiş. hafiften ikna etmiş anlayacağınız.

yurt müdürü bunun babasına oğlunuz sigara içiyo falan demişti de babası sinirlenmişti ya ibneye sigara bile tutmuş babası. içmemiş ama o kadar yumusamıs adam yani.

"ee sonuç ne amk?" dedim

"bilmiyorum sonucu ama gidişat iyi abi" dedi

"babanı siktiret de ne yiyecez?" dedim vedata

güldü "makarna yaparım ben şimdi" dedi

lan adam yeni gelmiş makarna mı yedircez aamk?

gerçi öğrenci evi yadırgancak bişey yok ama dedim sunun babaya guzellik yapalım "kebab yemeye gidelim mi lan?" dedim

başta hosuna gitti ama sonradn cebinde parası olmadığını gidersek bana girceğini anladı tabii "ne gerek var abi" dedi

lan ben götüme guvenmesem dermiyim dışarda yiyelim diye?

"la mal mal konusma yarın yeriz makarnayı. söyle babana yemek yemeye cıkalım" dedim

"istememez abi şimdi dışarı mışarı" dedi

"ısrar edersek ister" dedim tamam anlamında kafayı salladı içeri gittik

yemek muhabbetini açtık vedat'ın dediği gibi ne gerek var falan dedi basta ama sonradan bizim ısrara dayanamadı tamam dedi çıktık bi guzel yedik eve döndük. eve gelince çok oturmadık. ben bunla namaz kılcaz falan diye de hesap yapmışım aama adam allahı var o kadar lanet bi herif değilmiş. birazcık lanetmiş ibne. odalara dağıldık yattık. ertesi sabah vedat dikildi basıma uyandırdı. "abi okul" dedi giyindik çıktık sike sike okula gitcez amk. yatamıyoruz da geri. giyindik adam arkamızdan okudu üfledi yolladı bizi evden. aşağı indik gözüm açılmıyo amk. salih piçi hevesliydi, ehliyeti de var götün anahtarı ona verdim. sevindi ibne atladık hemen okula gittik.

ben derse merse girmedim bunlar girdi mi onu da bilmiyorum amk. kıvrıldım göt kadar peugeot'ya ustume de orttum kendi montumu uyudum bi güzel. aksam oldu. bunlar yerimi biliyo amk. gelmişler otoparka cama vuruyolar uyanayım diye. küfrede küfrede uyandım. açtım kapıyı anahtar yine salihe verdim uyumaya devam amk. evin orda kalktım gözler mahmur mahmur girdik eve.

amk adam bize bir yemek yapmış ben daha hayatımda oyle guzel bişey yemedim. boyle etlerii doğramıs, kuyruk yağı da vardı galiba, acılı macılı guzel bişey. adı da tiki kebabı mı ne amk. adamla bayağı iyi olduk anlayacağımız.

yemekten kalktık bulaşık mulasık faslından sonra oturduk çayımız da demlendi.

adam beni mutfaga çağırıdı.

lan sikicek mi napcak bu beni diye diye gittim mecburen. sigarayı mutfakta içerde. ev kokmasın hesaabı. bilse biz o evin anasını nasıl sikiyoruz duvarlara sıcardı lan adam gittim mutfaga. bi masa vardı oraya oturmus onunde de bi cay, külünü de çay tabağına döke doke(hesapta evde küllük yok amk) oturuo

dedim çömelirsem sikmez belki, çömdüm ben de masanın basına. "nerelisiniz siz?" dedi "çerkezm ben, kaffas göçmeniyyiz"
dedim "baban ne iş yapıyo?" dedi

anlattım şöyle usta böyle ganyan falan filan... adam zarflıyo beni. konu acacak da girizgah yapıyo. aldı sigara paketini uzattı bana doru. "yok amca kullanmam ben" dedim "hadi hadi. biliyorum ben" dedi. adım gibi biliyodum ki o an bana zarf atıyodu ama sikerim vedatı da kalcağı evi de rahat rahat sigara içmeyi özlemişim lan evde. aldım amk utanma sıkılma taklitleri yaparak.

yaktım sigarayı ama zift içsem ondan iyiydi. oyle sigara mı olur lan? burdan butun kısa 2001 için panpalarımın beynini sikiverem.

adam yavastan girdi konuya "sen kaç para kira veriyosun buraya" dedi.

"400" dedim

"bizim oğlana ne dusecek?" dedi

bedavacılık istemiyorum demek istiyodu.

vedat orada kalacaksa parasını verecek gibilerinden bişey diyeceğini bildiğimden "daha oturup

konusmadık" dedim

"tamam benle konus. nasıl olsa parasını ben yolluyorum" dedi

aslında hiç gerek yok ama ben adama bunu boyle soylersen asla kabul etmeyeceği bariz. o yuzden "bi ev arkadası daha alıcaz. onunla 4 kişi olcaz 100er lira duser hepimize" dedim yalandan.

"elektiriği, doğalgazı mutfağı 200ü bulur o" dedi

"yani" dedim

"tamam" dedi adam.

şaşırdım amk. ben hiç bu kadar kolay beklemiyodum. adam her ay vedata 200 lira ev parası yollamaya benle anlaştı da ben para mara almam senin oğlandan diyemedim. desem kılık yapacak. anlaştık dedim ben de napayım. zaten yurda adam 250 veriyomus kendii karda bile sayıyo. tam ben zaferi kutlama planları yapıyoken adam "benim oğlum sana abi diyo. sen de onu kardeşin görüyorsunuz gibi. diğer arkadasın da iyi biirine benziyo, sizden ricam mukayyet olun ona" dedi

amk adam bize oğlunu emanet ediyo. tam diyecektim "senin oğlan olmasa biz derse gitmeye kalkamayız, yemek yapamayız" ama o ulvi ortamı bozmak istemedim amk.

"gözün arkada kalmasın" dedim

"hadi dedi içeri gecelim." dedi geçtik salona

konusmadan sonra adamla muhabbetimiz cok daha sıcak oldu. sıcak derken adama vermedim tabii ki ama o resmiyet biraz kırılmıştı amk.

takım muhabbeti bile yaptık. koyu besiktaslıymıs. o haftasonu da galatasaray beşiktaş macı vardı. vedat ben babası o maça gittik. eski açıkta formayı giydirdim koyu besiktaslı amcamıza. 1*0 koymustuk. golu de penaltıdan umit karan atmıstı amk. hikayeyi falan siktir edin de o eski acık ne güzeldi be. arena'da da hemen hemen her maça giderim ama ne bileyim amk arena evlendiğimiz kadın, sami yen ilk aşk gibiydi lan. göt kadardı falan ama bizimddi. evim gibiydi amk

maçtan sonraki gün yolcu ettik vedat'ın babasını.

sanıyorum ondan 2 hafta sonra falan ramazandı. bize koli yollamışlardı. adamcağız 3 tane koli yollamış vedata bana ve salihe. ramazan kolisi. içinde süzme peynir, zeytin yağı, vs vs vs koymus. amk evde bi vedat oruc tutuyodu, ben aksama kadar yatıyodum araada kalkıp sigara içiyodum yani bende oruc yok, salih ibnesinin ise sikiinde değidi. içer sıcar umrunda olmazdı ramazan. ben içemezdim amk. heralde yetistirilme tarzıyla alakalı o iş. ne bileyim inancım cok kuvvetli değildir, oruc moruc hak getire ama ramazanda alkol suremem lan ağzıma

vedat'ın baba gittikten sonraki haftasonu ben de annemlerin yanına gittim. daha bizimkilr bu ev arkadaşı işini bilmiyodu onu açıklamak lazımdı hem de bizimkileri ozlemiştım. hem de kuzenin araba hala bendeydi amk. gitmişken onu da bırakırım diye dusundum. cumadan çıktım yine. direkt maslak sanayiye gittim önce. dedm kuzen de aksam sarıyere gidiyo hem beni de bırakır eve hem de lavuğa arabayı orda aldım orda vereyim. cocuga arabayı goturdum nerde kaldın bile demedi sağolsun. hemen hemen 2 haftadır bendeydi amk araba. arayıp araba nerde bile dememişti. tesekkur ettim ona. o ara kuzenin babası geldi. harclık muhabbetini actı. her zamanki gibi "aganın eline dokunulmaz" tepkimden sonra attım 200lüğü cebe. 200ü cebe koyduktan sonra aksam direkt eve bıraktı beni kuzen. annem kal yemeğe dese de uzadı hemen lavuk

aksam babam da cok geç kalmadı erken geldi. yemek yemeyin demişti. sucuk almıs amk bi dunya. sucuk ekmek yapacak bize. hemen mangala 3-4 parca odun attımç sucugu pişirmekte ne var amk? ekmekleri yagına bandıra bandıra pişirdik sucukleri. ben 2 ekmek yemişim amk. peder bey kendine de almış bira birayla götürüyo oh amk.. hayat dediğin sey o işte la

biz onları zıkkımlanırken uğur piçinin araba geçti. bahçede oturduğumuz için gördüm hemen. dur dedim arayım sunu. aradım açtı hemen. "napıyosun lan göt" dedim.

"iyi lan sen nariyosun" dedi

"napıyım bahçede oturuyorum" dedim

"geldin mi lan?" dedi

"hee" dedim

"dur yemek yiyeyim geliyorum" dedi

"sucuk ekmek var gel burda yeriz" dedim.

"tamam" dedi kapadı. 2 dakkaya geldi göt.

buna da bi ekmek yaptım sucuk ekmek zıkkımlandı piç.

babamlar ufaktan yukarı çıktı eve. biz kaldık bahçede. bi yandan bahçeyi, mangalı, ıvrırı zıvrırı topşuyoruz bi yandan da konusuyoruz bunla ne var ne yok hesaabı.

"oğlum sen niye hiç aramıyosun beni?" dedi

"la amk bi sürü seyle uğrasıyorum" dedim anlattım mevzuları. vedatın babasını falan.

alt yazılı film izler gibi dikkatli dikkatli izledi ibne benim dudaklardan çıkan kelimeleri.

bitince "vay amk" çekti güzelinden. "yaa nelerle uğrasıyoruz amk" dedim.

ben anlatınca bu sefer "sen napıyosun"a döndü muhabbet.

"hiç sorma kanka" diye girdi ibne lafa

tuğçenin gittiği dersanede bi piç varmış kıza hafiften asılıyomuymus ne onu bulmus yarın konusmaya gitcekmiş falan...

"nereliymiş piç?" dedim

"buralıymıs kanka madenli" dedi

maden de sarıyerin bi mahallesi panpalar.

"ee niye yarımı bekliyoruz amk?" dedim

durdu. o ana kadar tek basına bi bok yapmaya götü yemediğini söyleyemedi tabii...

ik mık etti ben anladım durumu. "nereye takılıyomus bu yavsak?" dedim

"madende internet cafe var bi tane. oraya takılıyolar" dedi

madende bi tane internet cafe vardı o yuzden hangisi demedim.

"kalk gidiyoruz" dedim

"şimdi mi?" dedi

"yok yarın da sen simdiden kalk" dedim

tassak geçtiğimi anlamıstı mal.

bindik bunun arabaya. bastık madene

maden dediğim yer bizim evden 5 dakika amk. 5 dakkaya o internet cafenin orda olduk yani.

indik arabadan.

"lan eminmisin? aksamları burdalar mı?" dedim

"burdalar kanka" dedi

"iyi" dedim kapıya ilerledik

kapıya ilerlerken bunu bi hırs bastı amk bana "ben dalarsam sen de dalcan mı kanka?" dedi mal

"yok amk ben izlemeye geldim" dedim

güldü.

açtım kapıyı girdim içeri.

playstation da vardı orda. playstation dediysem playstation 2 amk. o zaman varsa da bilmiyoduk biz playstation 3'ü

etrafa baka baka yuruduk içeri ama bu da kimseyi görmedi heralde mal mal turluyoruz içerde. dedim bu boyle olmaz amk. o ne lan oyle pazar gezen zabıta memuru gibi?

oturduk playstation'a. gel dedim bunları biz göremedik bunlar seni görür mutlaka.

pes taktık oynaycaz, daha takım secmeden bi lavuk bitti basımızda.

ben kafayı hafif kaldırdım baktım liseli, sivilceli bi orospu evladı.

anladım amk bunlar bizim uğuru görmüş.

bişey demedim basta. emin olmak istedim.

ben galatasaray'ı ararken oyunda bu basımızdaki lavuk mitoz bölündü. 2 kişi oldu.

tamam dedim bunlar bizim adamlar.

kaldırdım kafayı "paranız mı yok gidip otursanıza bi masaya. izlemekle öğrenilmez bu oyun" dedim

ben öyle diyince uğur kümesinde sikilen tavuk görmüş horoz triplerinde kabardı. dik dik bakınıyo liselilere.

liselilerden biri "bu masada biz oynıycaz" dedi

ben almısım galatasaray'ımı taktik ayarlıyorum amk.

siklemedim bile. istiyorum ki ilk bunlar hamle yapsın.

uğura da dur anlamında kaş göz ettim.

ben taktiği ayarlarken bu piçler 3 olmuş amk.

"kalksanıza beyler duymadınız mı?" dedi kart bi ses

ben yine siklememiş gibi dursam da uğru oyle bi zıpladı ki yerinden anladım amk bizimkinin takısacağı lavuk tesrif etmiş.

biri elini omzuma attı, dürtcek beni amk.

aramızda 3-4 yas var piçle. o an görmedim yuzunu ama sonradan gördüm tabi.

silahına el uzatılmış pokat misali tuttum elini kıvırdım ibnenin. ben oyle kıvırınca bunun eli piçlerden biri salladı solumdan bi tane suratıma.

ufak mufak dedik ama ibne iyi vurdu afalladım amk. o ara uğur malı da yalandan delilikler yapıyo falan.

bıaktım bunun kolu elimde olmadan. bana vuran lavuğa baktım benden az bi uzun ama kalıp malıp yok amk. dedim ben bunu her türlü sikerim. ben buna ters ters bakarken bu ibneler 4 oldu. son gelen dışarda beyler burda değil dedi.

çıktık amk dışarı.

uğurunki "mekan mı basıyosunuz lan orospu çocukları" dedi.

laf yetti tabi amk. ben atladım bunun üstüne.

hani ben de herkül değilim ama 1.75 boyum var kilom 82. 2-3 sene de salonda çalıştım, bi ara da boks yaptım kendi capımda. koyunca hoplatıyorum yani. bi de bu 4 kişi dediklerimi toplasan 2 adam etmez amk.

ben bu uğurunkini aldım altına yumruk attım bi kaç tane. arkamdan bi piç boynumdan tuttu beni çekti. bu sefer ben dengemi kaybettim ben alta indim. 2-3 tane yedim ama siklemedim bile amk. hani şimdi millet reklamını yapıyo diyecek aama ben bunları siktim. o ara uğur da bi lavuğu ayıklamış, bana içerde soldan sallayan uzun piçle uğrasıyo ona giderken yardıma "durun lan" diye bi ses geldi

adem diye biri vardı. bizden 5-6 yas büyük madenli.

oranın da sahibi. evi zaten hemen o internet cafenin yanındaydı.

ilk içeri girdiğimizde orda yoktu olsa tanır beni ben de onu. heralde sesimizi duydu ya da biri cafede kavga çıktı falan dedi buna oyle geldi bu.

bu dur diyince bizden büyük ya, o mahalleninde abilerinden biri durduk tabi.

benim iki kalktı ayağa bu gelince heralde bunları tutcak bizi beraber sikecekler sandı dikleniyo falan.

adem abi "dur lan sikerim belanı" dedi. durmasa nolcak amk yuzu olmuş lohusa karı amı gibi mosmor.

noluyo burda gibilerinden bişeyler soyledi. her kafadan bi ses çıkıyo amk.

beni de sanayiiden tanıyodu.

abi durum bu bu bu diye anlattım. bunun manitaya asılmış bu yavsak bizimki de uzak dur falan demiş dinletememiş diye anlattım ne varsa.

siz gelin arabaya dedi. uğurla obur piçi çağırıldı kendi arabasına. ben de yurudum bunun arabaya.

"sen bekle adnan" dedi adem abi

"abi bu çocuk benim kardeşim" dedim

"sikerim kardeşini bekle sikerim seni de" dedi.

bindiler arabaya gittiler.

ben kaldım orda bu 3 orospu cocuğuyla. tabii adem abi gelince bikaç piç daha toplandı orda. tamam 2 tanesini ayıklamak bişey değil de 3-4 kişi girseler bana benim yaptığım boks en fazla götüme giren yarrakları "acı yok rocky" diyerek saymaya yarardı heralde

bunlar benim dövdüğüm 2 lavuğu aldı aralarına "seni sikicez biz madenliyiz" minvalinde bişeyler soyluyo ben de "bi siktirin gidin amk" bakışları atıyorum bunlara.

heralde adem abiden tırstılar ondan bi dalaşma olmadı sözlü dalaşmadan hariç. ben bizim uğurun arabanın orda bekliyorum. ama bi yandan da merak ediyorum. sonucta adem abilerin mekanda bunların mahalladen birini dövdük falan. ama bi yandan da haklı.

yarım saat sonra geldi bunlar.

ikisinin de suratların bi tarafı kıpkırmızı, gözleri yerde.

adem abi "tamam mesele halloldu siktirin gidin bi daha da acılmıyacak bu mevzu" dedi

biz bindik arabaya eve gidiyoruz. "noldu" dedim uğura.

adem abi almış bunları deli mehmet restaurant var. biraz daha yukarda kalıyo. ıssız kalır o aylarda oralar. oraya çekmiş arabayı. anlatın durum ne demiş. ilk bizimkisi anlatmış boyle boyle diye. uğur haklı amk. obur cocuga sormus durum ne diye. ben bilmiyodum sevgilisi olduğunu kızın demiş lavuk. bizimki zıplamış yalanını sikerim senin falan demiş. yemiş amk bi tokat suratına. sus demiş uğura adem abi.

sonra öbür lavuğa sallamış 2 tane utanmıyomusun sevgilisi olan kıza asılmaya falan diye bi iki tane de buna sallamış.

amk benim durumu bilse anamı sikerdi heralde.

sonra bunlara konu kapandı sen haklısın sen haksızsın falan demiş gelmişler.

eve çıkarken bunun surattaki kırmızılığın hikayeyi öğrendim ya ben gülmeye başladım amk.

"makas mı aldı lan adem senden ondan mı kızardı yanakların?" dedim. amk adem yanımızdaken adem abiydi. şimdi götü kurtardık ya adem oldu.

ben buna oyle diyince bu da gulmeye başladı. "sen kendi suratına bak amcık" dedi

"ne var lan benim suratımda" dedim açtım siperliği. siperlikte ayna olur ya ondan bi baktım amk o uzunun burduğu yerde gül acmış amk. kızarmış. o moraracak tabii sike sike. canım sıkıldı ama çok surmedi. ben de gulmeye başladım.

"lan elin sabisi benim gözü morartmış" dedim. salak salak gulerek zirvenin orataya çıktık. bu zirve cafe var sarıyerin tepede anlatmıstım manzarası güzel falan diye.

bu mal arabayı cektı denızı gören bı yere. ben oturdum her zamanki gibi ordan yeniköyü bulmaya calısıyorum. biliyorum ordan yenikoy gözükmez. en fazla tarabya oteli gözükür ama benim de eğlencem o amk.

bizim gt uğur da almıs eline mesaj cekıyo tuęęeye. gittik dalastık ya orospu cocuklarıyla ballandıra ballandıra anlatacak gt.

bı iki yazdı basta merak etmiyodum ama ne yazıyosun lan dedim sonradan.

"gel kanka gel oku" dedi

baktım amk ballandıra ballandıra anlatıyo. bu tuęęeye laf atan lavuğu almıs o mekandan da ağzını yuzunu sikmiğmiğ, ben bunun peşine gelen lavukları durdurmusum onları sikmiğim, özür diletmiğiz bı daha olmaz demiğiz. hani ben bu uğurun takık olduğu esas oğlanı aldım altıma yumrukladım ya. bu piç biliyo ki onlar moraracak o yuzden kıza yazmıs artık senin yuzune bakmak için suratında yaptığım morlukların geçmesi lazım, yuzune morluklarla tuęęeden uzak dur yazdım, vs vs vs... atmiğ da atmiğ amk. ben olmusum memati bağ, bu sikik de polat alemdar.

onlar mesajlaştı ben camdan boğazı izledim.

maviyi soracak gibi oldum, sormadım. soramadım amk.

bu uğur da bı iki kere konuyu açacak gibi oldu geçiştirdim.

saat gece yarısını geçiyodu eve gittik. herkes yatmıştı. benim gözü kimse görmeden yattım zıbardım.

sabah olduğunda sorgu basladı annem tarafından tabii. geçiştirmek kolay olmadı ama geçiştirdim.

akşama doğru çıktım maltepeye gittim.

eve gidince evimi özlediğimi farkettilim. rahatız amk orda. evde durdukça uğurla muhabbet ediyodum bu da maviyi daha cok hatırlamama sebep oluyodu. maltepede unutmuyodum onu ama ne bileyim gün dolu geçiyodu geyik meyik geçiyodu amına kodumun zamanı.

ramazan ayına gelince salihin arkadaslardan gelen giden oldu eve. sabaha kadar batak oynuyoduk amk.

ne salih ne ben okula bile uğramıyoduk. vedat sahur mahur bişeyler yiyo sonra yatıyodu. kalkıp okula gidiyodu. o okula gitmeye kalkarken biz daha yeni uyumaya basladığımızdan uyandırmaya calısıyosa da hatırlamıyoduk bile amk.

ramazanda babamlara bahsettim biziimkilerden. ev arkadaşlarım oldu muhabbeti yaptım.

babam işten gten pek uğramadı bize. oyle cok ilgili bı veli olmamıştı hiç ama bı şekilde mutlaka benim okulumdan hoca moca birini tanır alırdı benden haberleri. universitede bunu basaramamıştı, henüz.

ramazan ayı içinde bı kere bizimkilerle iftara çağırdı annem. ıktık gittik salih çok konusmayınca hersey iyi gitti.

güzeldi, kafama greydi hersey.

böyle böyle bitti koca ramazan. bayram tatili için bu piçler evlerine, memleketlerine gitti.

ben de bayramı bizimkilerle geçirdim tabii.

arefe gecesi dukkandaydım. hahvede. orospu cocukları neredeyse sabaha kadar kumar oynadı. ramazanda kumar olur mu diyenler olabilir ama bilen bilir amk ramazan ayı kumar ayıdır. sabaha karsı eve gittim. babam 12 civarı gitmişti.

anneme her ne kadar daha yeni yattığımı izah etmeye calıştıysam da sabahın körü kaldırdı bizi.

st başı giydik camiye gidilecek. bayram namazı olmazsa olmazıdır panpalar. din adına bı sikim yapmasam da cocuktuktan gelen güzel bı alişkanlık sanırım, bayram namazına mutlaka giderim. bazen geç kalıp sokakta kıldığım olmuştur ama mutlaka giderim amk.

hem bu bayram namazı özeldi benim için. kardeşimle ilk kez bayram namazına gidiyoduk. bahsetmişim küçük kardeşimden. o sene tam hatırlamıyorum ama 3 veya 4 yaşında idi.

ben abdest almış, kardeşimin de yuzünü elini yıkayıp abdest aldığına inandırmıştım. babam her bayram namazı öncesinde olduğu gibi hasta olmuştur birden bire. bu babamın en büyük silahı idi. bizde kalp genetik olduğundan babam hafiften hasta olduğunda annem bunu kalbe yorar ve babamın bir dediği iki edilmezdi. her nazı çeklirdi anlayacağınız.

sabah da oyle oldu.

"babanız hasta kalkmasın şimdi siz gidin" dedi annem

ben zaten boyle olacağını bildiğimden hazırlanmıştım bile. kardeşimin elinden tuttum arabaya bindik. hafiften geç kalmıştık ama o da adettendir amk. bayram namazına erken mi gidilir? illa ki geç gidilir

gittiğimiz cami standart amk. şifa camii.

camieye giderken yolda kosar adım camieye yetişmeye çalışan konu komsu, tanımadığım insanlardan oluşan 4-5 kişiyi toaprlayıp indim sarıyere.

arabadakiler kosa kosa indi tabii namaza yetişmek için.

bizim ufak da nasıl pır pır. küçük çocuklardaki bayram coskusu bambaska amk. onu oyle görünce ben de hızlandırdım hareketlerimi. indik arabaya kosar adım camieye yurumeye başladım bizimkinin elinden tutup

camieye gittiğimizde bayram namazı bitmişti. hani namazdan sonra "allahu ekber allahu ekber.." diye devam eden salavat mıdır, tekbir midir nedir onu soyluyo cemaat. galatasaray yuzunden midir bilmem ben o bayram namazından sonra soylenen tekbirleri müslümanspor'un ramazanın yani maçın bitiminde şeytanspor'a maç sonu yapılan "koyduk mu?" tezahuratı olarak düşünürüm hep. işte o yuzden inancım zayıf olsa da o tekbirleri en yüksek sesle soyleyen biri mutlaka ben olurum.

hemen kardeşimi oturttum.

"lan aha da bu işte bayram namazı" dedim. çocuk o kadar şevkliken "bayram namazını kaçırdık" diyemedim amk. o da nasıl moda girdi hemen. cemaatle biz de başladık "allahu ekber allahu ekber..." demeye. bizimki bi tek allahu ekberleri soyluyodu. imam arada "tekbira tekbir" dedikçe biz kardeşimle ortalığı yıkıyoduk "koyduk mu?" diye, yani "allahu ekber" diye

boyle boyle bitti tekbir mevzusu. ardından galiba hutbe okundu. ayaklandık hemen amk

camii çıkışında lokum dağıtıyolar her bayram gibi "az çok demeyelim, camimize yardım edelim" sloganlarıyla...

bizimki para istedi. sanıyo ki o adamlara para vermeden lokum alınmıyo. verdim para, ama parasız dağıtıldığını da anlattım buna. bu sömürdü amk lokumları. o lokum peşindeyken ben de camiden çıkan eş dost ile bayramlaştık. caminin karşısındaki fırından sıcak ekme alcaz ya sıraya girdik amk. hani iftardan 5 dakika önceki pide kuyruğu var ya onun muadili amk. ekmeğimizi aldık en sıcakından, peder beye gazetelerden kaç tane varsa aldık istikamet ev...

eve çıktık babam her bayram sabahı olduğu gibi bayram namazı sonrası iyileşme mucizesine nail olmuş.

annem hazırlamış kahvaltı sofrasını ama el öpmeden kahvaltı mı olur?

hemen bayramlaşma merasimi gerçekleşti. önce herkes babannemin eli öptü sonra babamın el öpüldü, sonra annem... tren yaptık amk.

ama en son kardeşim elimi öptü ya tren mren, sabah erken kalkamama sıkıntısı herseyi unuttum. 20 lira verdim pusta soktu hemen cebine ettik kahvaltımızı.

kahvaltıdan detay verip sabah sabah agzınızın suyunu buraya dökmek istemiyorum o yuzden pas geçiyorum bu faslı

kahvaltıdan sonra ben yattım zıbardım biraz. ama 1 saat surmedi bu zıbarma. dedemin mezara gidilecek. gittik mezarlığa babam ben babannem. mezarlık bahçekoydeydi. dedem bahçekoye bi kere gitmiş çok beğenmiş vasiyeti "beni bahcekoye gömün" olmuş.

görev de hallolup eve dönülünce kız kardeşim ben küçük kardeşim akraba ziyaretine başladık. saat 4e geliyodu eve döndüğümüzde. ama nerde rahat rahat yatma uzanma imkanı?

babanne bizde kalıyo ya. butun halalar falan bize geliyo tabii. biz onlara gidip bayramlasıp eve gelince onları tekrar görmek komik ama zevkliydi. geyikler muhabbetler aksam oldu.

boyle boyle geçti bayramın ilk 2 günü.

sonra bi bahane buldum evime, maltepeye gittim.

ama bizim piçler nereye geliyo amk? anca bayramdan sonraki hafta gelir.

sıkıldım amk evde anca içiyorum mal mal.

ertesi gün aksama doğru uyandım. kalktım nasıl açım amk. normalde hep dışarda yerim bi bok yapmayı beceremediğimden. yine oyle yapacaktım ama dedim bi sigara yakayım, sıcayı oyle giderim. ateş bulamadım ben de sigarayı ocaktan yakmaya gittim mutfaga.

mutfaga gidince bi paket acılmamış makarna gördüm masada. yaktım sigarayı sıcmaya gidiyorum ama gaza geldim amk yemek yapcam kendime. yemek dediğim de makarna amk.

sıctım mutfaga gittim amk. makarnayı pişircem de nasıl pişircem arkasında yazıyo diyeceksiniz ama ben ona bile yabancıyım amk. akıl edemedim arkasından okumayı.

vedat'ı aradım acmadı piç.

annemi arayacaktım şimdi makarna nasıl pişiriliyo diyecem baslıycak ağlamaya "sen oralarda aç mı kaldın?" diye.

telefon elimde mal mal oturuyorum sandalyede o ara tuğçe aradı.

şaşırdım amk.

dedim heralde yine uğur intihar susu verdi kendine amk. bi kere kız beni o zaman aradı bi daha da aramadı. yine aradığıma göre yine bi bokluk var amk

açtım hemen telefonu "efendim tuğçe" dedim

"naber adnan" dedi. sesi de ağlamaklı değil, normal amk

"iyidir sen nasılsın" dedim

"sağol ben de iyiyim de bişey sorcam sana ama dürüst ol lütfen" dedi

şaşırdım amk. ne soracak bu bana?

"la ne yalan soyliycem sana manyakmısın?" dedim. ben insanlarla bu sekilde konussam da kızmazlar bana. bi süreden sonra deli damgası yiyosunuz soylediğiniz koymuyo insanlara.

"adnan sen uğurun msn'inden hiç birileriyle yazıstın mı?" dedi

amk bu ne diyo demeye kalmadı "ama dürüst ol lütfen" dedi

"yok dürüstlükten değil de ne alaka şimdi onu çözemedim ben" dedim

"cevap ver yeter" dedi

doğru cevap Şuydu; "malmısın kızım sen? ben kendi msn'inden konuşmam kimseyle bi de uğurun msn'ine mi girip konuşcam milletle?"

ama tabii ki ben tuğçe bunu bana sorduğuna göre bi sikim olduğunu sezdiğim için yalan söyledim. kızlar sizden ne zaman dürüst olmanızı isterse mutlaka o dürüstlük başa iş açar beyler.

ben de uğurun bi bok yediğini farkettiğimden "evet bazen kullanıyorum girip" dedim.

aslında bu gibi durumlarda kızlar cevabın ne olduğunu çok iyi bilir. yani doğru cevabı tuğçe de biliyodu ama bana sorduğuna göre içinde "lütfen ben yanlış biliyo olayım" umudu ile aramıstı beni. ben de kırmadım onu. istediği yanlış cevabı verdim. zaten dediğim gibi düşünüp aramasa "uğurun Şifre ne?" diye sorar ben göt gibi kalırdım. sormadı. konu kapandı.

"lütfen bi daha kendi msn'inden konuş kızlarla" dedi sinirli bi Şekilde kapadı telefonu.

bi sikim anlamadım. basta. bi sigara yaktım sigaranın ortalara doğru duman ittirdi heralde, jeton düştü. bu götlek muhtemelen msnden karı kızla muhabbete daldı, yakalanınca da adnana attı boku.

aldım telefonu elime bu yavsadı aradım mesgul amk. tuğçeyle konusuyo heralde dedim açtım bi bira oturdum televizyonun karsısına.

salak salak zapping yaptım. izlediğimden bi sikim anlamıyorum ki kafamda bu ibnenin yaptıkları var.

1 saat sonra aradım yavsadı açtı sikilmiş telefonunu.

ben alo demeye kalmadan "sağol kardeşim" dedi

"kardeşini sikerim lan noldu?" dedim

"kanka ben msnde bi iki kız arkadaşla muhabbet ediyodum. tuğçe benim msne girmezdi nerden esti bilmiyorum girmiş. kızlardan biri mesaj atmıs heralde. bu da doğal olarak ağzıma sıctı benim. ayrılıcam flan dedi ben de adnan ekledi onları dedim. bi an ağzımdan kaçtı özür dilerim kardeşim" dedi

lan önemli değil de ya ben çakozlamasaydım mevzuyu o zaman ne sikim yiyecektik?" dedim

"kardeşim aramaya fırsat olmadı ki bana mesaj atarken seni aramış" dedi

"iyi. sen de ibnelik yapma bi daha kıza madem değer veriyosun riske atma ilişkini göt" dedim

"ya kanka yaparmıyım bi daha tövbe amk" dedi

baktım ibne korkmus dedim ortam yumusasın amk "kızlar güzel mi lan bari?" dedim

ibne sus pus oldu. normalde sakız gibi uzar bu muhabbet ama uzatmadı geçistirdi ibne.

"kanka antreman var benim cıkcım birazdan" dedi kapadı telefonu

kapadım telefonu o ara dank etti kafama. ben bunun ilişki sikilmesin diye ustlendim mevzuyu nasıl olsa ucu bana dokunmaz diye ama tuğçe lan beni arayıp durumu soran. mavinin en yakın arkadaşı. ve ben "evet ben konusuyorum" dedim her boku üstlendim. siz Şimdiye kadar iki kızın bu gibi bi durumun kritiğini, dedikodusunu yapmadığını duydunuz mu? duydum diyenin kulak zarını mustafa keser siksın

sanki mavi benim kız arkadaşım da ben kıızı aldatmısım gibi bi duruma girdim, triplerdeyim amk.

Şimdi mavi öğrenecek durumu biz hepten aşkı sevdası yalan orospu cocuğu durumuna dusecektik amk.

içimden bildiğim tüm küfürleri ettim uğura. ama sonuna da ekledim "anası bacısı hariç" diye.

salih ibnesi bilgisayarı bırakmış evde. onu aldım oturdum amk.

açtım mavinin resimleri slayt işini yapcam amk.

once resimleri sıraladım. basta simsiyah bi resim koydum. tam sarkı baslarken mavinin fotograd çıkacak gibi ayarladım. ilk çıkan resim mavinin gözlere zoom yapmış yavas yavas uzaklasıyo falan. sarkımız da belli amk;http://fizy.com/#s/1ahg92

beyler bahsettiğim siktiriboktan zımbırtıyı bitirmem neredeyse 4-5 saatimi aldı amk.

bana sorsanız spilberg o an benim yarragımı yemeliydi. yarragımı yemiyosa da mutlaka tassaklarımı falan yalamalıydı. öyle bi başyapıt hazırlamıştım, bana göre.

kaydettim tabi bunu masa ustune amk.

saat olmuş gece yarısı. o saatte napılır? içilir.

millet tassak geçiyo ya benle sozlukte paso içiyorum sıcıyoruz diye ben onlara inat yine dolaba gittim bira almaya.

elim biraya gidecekken yarım bi rakı vardı taa vedatın babası geldiği zaman dolabama sakladığım. onu görünce dedim rakı içecem amk.

aldım 2 tane çay bardağı, az biraz da peynir vardı. bozulmuş gibiydi ama alkol mikropları öldürür dedim onu da aldım yanıma gittim içeri.

tekli koltuklardan birini cektim karsıma ortaya da sehpayı koydum. rakımı koydum. tekli koltuğa, yani karsıma da bilgisayarı koydum actım mavinin resimlerden birini. oturdum onla içecem amk.

amk kızla göz göze gelemiyoruz ki. pc aşağıda kalıyo. sehpayı biraz ileri çektim ben yere oturdum. şimdi göz göze gelmiştik.

başladım anlatmaya.

önce onu nasıl çok sevdiğimi anlattım, nasıl özlediğimden bahsettim.

müzik açmadım.

mavi beni dinlerken dikkati dağılmasın istedim.

onu ilk gördüğüm günü anlattım harfi harfine.

orospu cocuğu batu'dan hiç bahsetmedim amk.

sofra benim sofram, anı benim anılarım, oturtmadım onu tekrar maviyle aramıza.

fular almaya geldiğimde yalan soylediğimi soyledim. tarıkla geldiğimizde de kardeşine toka almıştık dedim o da yalandı.

hiç istifini bozmadı mavi. ciddi ciddi dinliyo.

lan dedim bu niye bana kızdı. hemen resmi değiştirdim. gülen bi resmi vardı onu aldım karsıma.

baktım anlattıkça guluyo. daha çok anlattım. vedatı anlattım salihini anlattım. o hep gülümsedi bana.

bazen sustum o gülümserken izledim onu.

yuzunde gamzeleri vardı. gulumseyince cıkardı. hani yaz geceleri ay ısığı vurur ya suyun üstüne. yakamoz yakamoz parıldar suyun üzeri. aynen öyleydi amk.

belki de o biraz gülümseyince benim yuzumde ay doğardı da ışığı yanaklarına vurur, yakamoz yakamoz belirirdi gamzeleri.

sonra kafa biraz iyi oldu benim.

fırça zamanı gelmişti.

biraz mahçup bi resmi vardı onu actım.

"beni niye sevmedin" dedim

sustu.

"beni niye sevmedin" dedim

yine sustu.

kızdım amk.

"ben de seni sevmiycem artık" dedim

ister inanın ister inanmayın orospu cocukları ama o an o resim mahcuptu ya birden üzüldü lan. yuz ifadesi uzgun oldu.

benim götümü zengef siksin amk, kıyamadım onu uzgun görünce.

"sevicem" dedim

"hep sevicem" dedim

"sen beni sev diye sevmiyorum ki ben seni" dedim

ara gözüme bişeyler kaçmış olabilir. ama ağlamadım amk. ağladı diyeni sikerim.

gözümü ovusturarak "üzülme sen" dedim

ara gitti lan mavi. şaka değil kapandı amk pc.

şarjı bitmiş amını siktiğimin.

çok sürmedi zaten biraz sonra benim ekran da kapandı.

sızmışım

uyandığında saat öğleni geçiyodu. uyurken sehpayı da devirmişiz ya da gece rakı bardakları, beyaz peynir, rakı şişesi falan beni sikmeye çalışmış. üstüm basım peynir rakı su olmus amk.

kufrede kufrede gittim dusa girdim.

sonra oraları temizlemeye çalıştım ama çok da çabalamadım amk olduğu kadar işte.

çıktım dışarı kahvaltı etmeye. geberiyorum amk açlıktan. dün de bi sikim yemedik.

taksiye bindim maltepeye gittim. oturdum bi kafede ettim kahvaltımı gazete falan okudum. o ara hatırladım dün aksam slayt yaptım amk. onu bi şekilde maviye göndermem lazım diye düşündüm.

kahvaştı çok sürmedi yani. sigara falan aldım eve gittim.

amk kıza yollaycaz da nasıl yollaycaz bunu?

aradım salih piçini açtı hemen telefonu

"naber lan göt" dedim

"iyidir kardeşim napıyosun?" dedi

"siktirret şimdi kardeşini bişey sorcam" dedim

sordum bunu nasıl atıcaz diye.

mail atarken dosya ekle falan yazıyomus da bilmem ne dediği gibi yaptım. yukleniyo yazdı.

"bekle yuklenince gönderceksin" dedi.

"iyi hadi görüşürüz. ne zaman geleceksin?" dedim

"haftaya gelirim özledin mi lan?" dedi

cevap bile vermedim amk kapadım

bekle bekle yuklenmez bekle bekle yuklenmez amk.

ara ben dedim bu açık kalsın yuklenince yollarım. televizyonu actım izliyorum falan. 10 dakika geçmedi msnden biri oturum açınca ses gelir ya o ses geldi işte.

ben ne bilirim o sesin ne boka yaradığını o zamlar? dedi heralde yuklendi bu onun sesi. aletin basına gittim hemen. sağ altta "mavi şimdi oturum açtı" diye bi yazı amk.

elim ayağıma dolaştı. yazsam mı yazmasam mı dedim. yazamadım amk. ne yazcam zaten?

pc konusunda cahil bi göt olabilirim ama msnden dosya yollamayı da biliyoruz amk.

dedim dur sunu yollayayım kabul ederse benimdir, kabul etmezse zaten hiç benim olmamıştır. ya da onun gibi bişey...

yolladım dosyayı.

dosyanın adı da "filmim" amk. özle bi isim bile vermemişim.

varmısın yokmusunda kutu açtıran orospu çocukları gibi bekliyorum kutuyu acsın diye. adım gibi eminim kız bana 500bin açacak ama umut işte. kutunda ne kadar ufak hissetsen de inandırıyosun kendini kutunda büyük olduğuna.

bekle bekle kabul eden yok amk. sonra bi ara dosya gönderiliyor yazısı kayboldu onun yerine uzun ve dar bi dikdörtgen çıktı. altında da bilmem kaç kb kaldı falan yazıyo.

amk kız sanki evlenme teklifimi kabul etti gibi sevindim.

ama hiç bişey yazmadım.

bi ara o yazdı "bu ne?" diye

"gelince görürsün" yazdım

"tmm" yazdı

amk dibine 3 nokta bile koymadı. hani 3 nokta koysa devam etcem ama o bile yok.

4 dakkalık dosya yarım saatten fazla surede gitmedi amk.

basından da kalkamıyorum amk pcnin. olur da mavi bişey yazarsa cevap yazayım hemen diye. ama nerde...

40 dakika sonra falan dosya gönderildi amk.

ben nasıl heyecanla bekliyorum. acaba ne diyecek, daha dogrusu bişey diyecek mi diye.

10 dakika falan geçti konuşma penceresinin altta "mavi ileti yazıyor" gibilerinden bişey yazdı.

nasıl seklimi semalimi duzelttim, nasıl durusumu ayarladım anlatamam. ama soyle soyleyeyim 17 mayıs 2000'de kopenhagda taffarel penaltı kullanan suker karsısında oyle dikkatli durmamıdır.

ben durusumu duzelttim maviden bi ileti geldi.

"adnan" yazmıs sadece

"ben de seni seviyorum aşkım" yazılmaz buna karsılık. o yüzden sike sike "efendim" yazdım.

"bunu sen mi yaptın?" yazmıs

beğendiğini anladım. o yuzden beğendiğini soylesin diye "beğenmedin di mi?" yazdım.

mavi de hızlı yazıyordu amk artık.

"çok beğendim" yazmıs

"beğendiğine sevindim yazdım.

"daha önce kimse benim için böyle bişey yapmadı" yazmıs

"ah ulan ah sen bana bi evet desen ben sana daha neler yapcam be!" yazamadım onun yerine ekrana bakarak gülümsedim.

an olmayacak bişey daha oldu. mavi ben yazmadan bi ileti daha yazdı bana "çok tesekkür ederim" diye

hızını aldı ya yazıyo da yazıyo amk.

"sen çok iyi birisin ama beni sevmiyosun. sadece seni reddettiğim için saplantı oldum sende. sen beni sevdiğini sanıyosun" dedi lan dedim amk bu ne diyo?

benim maviye aşkıma mavi bile laf edemez. ben de yazmaya basladım amk.

"sen hiç aşık olmamıssın mavi" dedim önce baktım bu yazmayı bıraktı ben devam ettim.

"eğer asık olsan ask ile saplantı, reddedilme psikolojisi vs vs arasındaki farkı anlardın" yazdım

"beni bu kadar çok sevdiğin için mi hala seçille görüşüyorsunuz?" yazdı

buyur burdan yak amk.

ben onun yazdığına ne cevapp yazsam diye dusunurken bi baktım cevrimdısı olmus amk.

kıracaktım amına kodumun bilgisayarını.

bu nasıl öğrendi benim secilde kaldığımı diye dusundum dusundum bulamadım amk.

secil bi ara buna bişeyler demişti de bu da bana yazmıstı ya msnden "soyle eski kırıklarına benle uğrasmaları" diye

dedim heralde yine bu kaltak bununla konustu adnan bende kaldı falan filan dedi

secilin numara olsa arayacamm anasını sikecem ama yok. evine gitsem yine bi sikimler olacak.

gitmedim amk. aramadım da. üstünü de çok eseledim mevzunun. kapandı benim için o konu. sınırdan kendimi siktim oturdum orgazm sigarası yaktım üstüne.

haftasonu vedat geldi. 1-2 gün sonra da salih piçi damladı amk. ev yalnızken hiç cekilmiyodu bu piçler gelince senlendi ortalık biraz.

vedat yine aynı vedattı da biz salihle biraz daha sıkı fıkı olmuştuk.

bu ibnenin karı kız tanıdığı çoktu bende de para ve ev vardı. bildiğin birbirimizi butunluyoduk amk.

vizeler bittikten sonra taşşaga sarar ya millet o dönemdeydik. bi aksam bu bizim salih yavsığı "aksam parti var lan tuğbalarda" dedi.

gören bizi amerikada okuyoruz sanar amk. ne partisi? gidecez giderken 5-10 tane miller alcaz, tabu denen sacma sapan sessiz sinema oyununu oynayıp geyiğe sarcaz amk. parti dediği de bu.

ama hosuma gidiyodu amk. yeni insanlarla tanısıyoruz, yeni kızlar, vs vs vs...

"ne zaman?" dedim

"bu akşam" dedi

yemeğimizi yedik üstü bası giyindik çıktık biz amk. kapının önünden taksiye bindik saat 9a doğru bostancı tarafında bi yere gittik.

kızların ev ordaymıs.

elde miller denen biramsı gazozlar daldık içeri.

ortalık üstünde espri yazılı siyah tsirtlü orospu çocuğu kayını amk. o ara çok populardı. besiktasta bi yer vardı mcdonaldsın orda pasaj içi. önü kuyruk olurdu amk o tshirtler yuzunden.

neyse içeri girdik kızlarla tanısıyoruz falan. içerde kim var?

seçil

hay dedim amk çıkayım gideyim falan ama salihle geldik onu bırakıp gitmek olmaz. sonradan da niye gidiyorum amk dedim. "sanki onun evi mi?" diye dusundum.

oturduk muhabbet falan derken bi ara nasıl oldu bilmiyorum biz bunla yanyana geldik.

hani birden herkes birbiriyle muhabbete dalar piç gibi kalırsınız ya ben de oyle kaldım, seçil de

elinde bi miller şişesi, ki butun gece aynı siseyle gezer genelde kendisi, gözlerime şirin bi ifade ile bakmaya çalışarak "naber?" dedi

"naberini sikeyim" der gibi "iyi" dedim

"kasıtlı değil burda olusum" dedi

"ne kasıtı olcak? ortak arkadaşlarımız var demek ki" dedim siklemeye siklemeye

"evet" dedi

baktım o kadar umursamaz takılıyo ki dedim suna bi sert çıkayım. hem de o kadar zamandır kendimi sikkemin sebebi soruyu ogreneyim diye buna "maviyi arayıp o gece sende kaldığımı soylemenin amacı neydi secil?" dedim

mal mal baktı suratıma. cevap veremedi

"cevap bile veremiyosun di mi?" dedim bastım gittim yanından. balkona çıktım sığhara içeyim diye

amk partiden sıkılan karizmatik orospu cocuğu gibi daldım balkona. balkonda benim gibi 2-3 mal daha var. ama benle farkları ben yalnız kalmaya dışarı çıkıp sigara içiyorum bunlar karizmatik gözükme için kuyruğu titretiyö soğukta.

yaktım sigarayı ilk nefesi cekerken secil geldi yanıma.

"adnan ne sacmalıyosun bilmiyorum ama ben kimseyi arayıp da adnan bende kaldı demedim" dedi

"sen demediysen nerden biliyo amk?" dedim

"ben nereden bileyim" dedi

inanmadım tabii amk. estim gürledim kıza.

yedi lafları. yedi yedi yedi... dayanamadı heralde birden patladı kız

"bana inanmıyosan git uğura sor. ben ne seni ne sevgilini rahatsız etmedim" dedi. gitti.

sok oldum amk. uğuru nerden tanıyo bu kaltak?

uğurla tanıştırmadım ben bunları nasıl tanıır uğuru? hem uğura sor ne alaka?

ben bunları düşünürken secile sormak için içeri girdime ama kız basmış gitmiş amk evine.

uğura sor dedi ya ben de açtım uğuru aradım amk.

"naber kardeşim" dedi

"sen seçili nerden tanıyosun?" dedim direkt

sesi kesildi ibnenin

"cevap versene amk nerden tanıyosun?" dedim

"msnden" dedi

"ne msni oğlum sen nerden biliyosun bunun msni" dedim

"senin msnden girmişti. orda konustuk sonra ekledi beni" dedi

ben mala bağladım tabii.

derken durum anlaşıldı tabii.

şimdi olayı uzun uzun yazıp anlamanız zorlansın diye toparlayıp yazıyorum;

ben msn açtığım zaman listemde 3-4 kişi anca var demiştim ya bunlardan biri mavi, biri uğur, obur ikisi de okuldan birileri amk.

ara bu su maili listene yolla falan çok moda amk hatırlayan vardır illa ki.

ben de mal olduğumdan gelen o tarz bi maili yolladım kişi listeme. kişi listesi de 5i gecmez amk.

okuldan birileri de var diyodum ya onlardan biri de kendi kişi listesine yolluyo bu maili.

yollayan orospu evladı da secil ile benim ortak bi arkadas. hazırlığı beraber okumustuk.

yine hatırlayan illa ki vardır ki kişi listesi kalabalık olan o ara populer olurdu amk. herkes otu boku eklerdi msne.

forwardlanan maillerdeki adresler alınır msne eklenir falan.

ben bi de o ara msn space mi ne yapmıstım ya onu da görüyomus benim msnden arkadasım olan lavuk. hem mail hem bu zıkkım yayıla yayıla secil de öğreniyö tabii.

eskiden msn kırma modaydı amk. hackerım diyene banka soyalım değil msn patlatalım denirdi.

secil de benim msni öğrenince direkt şifre bulma uğrasına dalıyo. kızla o kadar zaman geçirdik. kredi kartı şifresi 1905, pin kodu 1905, telefonunun arka plan resmi ali sami yen stadı, melodisi galatasaray marsı, doğum günü 19 mayıs (1905) olan ve bilgisayardan hiç anlamayan bi adamın şifresi ne olabilir?

bu da ilk ne yazdı bilmiyorum ama çok uğrasmamıştır amk. "galatasaray" yazıp girmiş msne benim.

benim 5 kişilik msn listemde ogo denen alet yuzunden msni sürekli acık ve ben msne girer girmez muhabbete atlayan kim var?

uğur. (buraya kadar secilden öğrendim)

(burdan itibaren uğur ibnesinden öğrendim)

uğur buna "adnan" falan yazınca bu "efendim" falan yazmış. muhabbet biraz surunce uğur benim hiç küfretmememden ve hızlı yazmamdan anlıyo pc basındakinin ben olmadığını.

karsı taraf inkar etse de bi şekilde "sen kimsin?" sorusuna cevap alıyo ve öğreniyö ki karsısında secil var.

secili bi iki kere laf arasında duydu uğur. öyle detaylı anlatmadım. değer vermediğim kızı niye anlatayım amk?

secil bunla konusuyo "adnanla biz beraberdik ama sonradan asık oldum baskasına diye benimle ilişkisini bitirdi. açıklama bile yapmadı vs vs vs" bizim orospu evladı da ask doktoru meriç ya bunu dinliyo mal gibi. "adnana soyleme onun msne girdiğimi" demiş secil bizim göt de bana soylemiyo. sanki benim değil o kaltağın arkadası ibne.

sonradan secilden öğrendiğime göre bu bizim it biraz da yavsamıs secile. kız güzl kız resmi görünce yazmıs hafiften amk kıza. resmini nerden görmüş diyen piçler az bi soluklanın anlatıyoz amk.

muhabbet surunce secil benden haber alabileceği kolay bi lokma buluyo, uğur da güzel sefkate ac bi kız olduğunu sandığı bi kız buluyo... bunlar birbirlerini ekliyo msnde. uğur da kızı ekleyince resmini görmüşsecilin. dibi dusuyo tabi begeniyö kızı amk.

kız buna ne sorsa cevapp veriyo it. mavinin nerde çalıştığından benim maviyi nasıl sevdiğime kadar her boku bu ibne soylemiş secile.

hani incide çok sorgularlarmıs ya hikayenin mantık hatalarını

secilin maviyi gidip görmesini biriniz sormadınız amk.

hesapta deli dinleyicisiniz. caps ver demeyi biliyosunuz amk önce o capsı haketteksiniz.

işte secil mavinin çalıştığı yeri, maviyi, mavinin mailini böyle bulmus.

işin diğer kısmı ise secil benim ondan kaldığını kimseye söylemediği konusunda haklıymıs. hani mavi bana slaytı ona yolladığımda "beni çok seviyorsunuz ondan mı hala secil ile görüşüyorsunuz?" demişti de ben bunu secilin maviye o gece onda kaldığını söylediğine yormuştum.

meğer durumun benim düşündüğümle alakası yokmuş amk.

tuğçe beni arayıp uğurun msnden birileriyle yazısıp yazısamadığını sorduğu gün secilin msnden uğura gelen ağızdan laf almak için atılan "nbr cnm" şeklindeki cevrimdısı anlık iletileri görmüş tuğçe. "cnm" falan yazınca da kıyameti koparmış haliyle. uğur götü de "o kız adnanın sevgilisi secil. adnanın msn adresi yok, hem de beraber otururken aksamları benim oğodan yazısıyorlar. ondan benim msnden yazıyo kıza" demiş tuğçeye. mal tugce de buna inanmış. ben de olayı sorgusuz sualsiz kabul edince en yakın arkadaşı olan maviye bu durumu anlatması uzun surmuyo tabii.

"adnan yuzunden uğurla kavga ettik ayrılıyoduk" diye başladığını sandığım bi muhabbet esnasında "adnan secil diye bi kızla sevgiliymiş. uğurun msnden konusuyolarmıs" diyo. secil adını önceden de duyan mavi de tabii o gün ben ona slaytı attıktan sonra ona yaptığım "sevgi neydi? sevgi emekti" tarzı selvi boylum mavi yazmalı tarzı iletme bu kozu kullanarak cevap vermiş ve beni götürmişti.

artık uğuru sikmek farz olmuştu benim için...

benim bunları toparlayıp anlamam bi 10 gün sürdü tabii. bu 10 gün içinde secilden mi özür dilemedim ona haksızlık yaptığım için, uğura "secil umrumda değil sen beni sattın" tarzı trip mi atmadım anlatsın her boku diye... bi ben bilirim amk ne cektigimi.

her sikimi öğrendim de gidip maviye mi anlatcam amk?

ne sıfatla anlatcam bi de. "abla ben senin platonüğünüm. çok delikanlı çocuğum bil istedim" mi diyeyim?

demedim, diyemedim tabii bi bok.

her şey rutininde ilerledi.

ne ben okula gittim, ne secil ile barıştım, ne bunları maviye anlattım ne de mavi beni aradı...

vize mize hiç bi boka girmedim. kaldık amk o dönem.

2006da yılbası, yani 31 aralık kurban bayramına denk gelmişti yanlış hatırlamıyosam.

salih piçi vedit falan yine memleketlere dağıldılar tabii ben kaldım sapp gibi sarıyerde.

geçen bayram tarık gelmemişti istanbula. bu bayram o geldi de uğur piçine mahkum kalmamıştım amk

kurban bayramları ilk gün benim için iptaldir amk.

bi boka yaramaz yani. gün amelelik günü anlayacağınız.

sabahtan kalkılır namaza gidilir. sonra eve dönülüp sabah hasta olduğu için namaza gelemeyen baba alınır o bayram kimlerle ortak danaya girilmişse haberleşilir ve kesim yerinde bulusulur.

kesim yeri kimi zaman bizim bahçe kimi zaman ise bizim kuzenlerin garaj olur.

bayram kuzenlerin garajdı.

sarıyerde zümrütevler diye bi mahalle var. orda toplandı. ortaklar falan geldi vekaletler alındı. tutulan kasap hayvanın kafayı kesti, deriyi yuzdu, gövdeyi parçaladı...

gerisi bizde amk. aksama kadar al eline bıcağı et doğra...

iş bitince al eline baltayı kaburgaları kır, kemikleri parcala, işkembeyi göm, etler kantarda esit dağıtılsın, paketle eve götür...
uzun iş yani.

bunla bitse neyse. sonra temizlenilir, ust bas değiştirilir akraba ziyaretleri. sonra öbürleri gelir. etler dğıtılır konu komsuya...
yuzden sevmem kurban bayramlarını hiç. komple amelelik lan

sabahın köründe kalktığımdan aksam da erkenden sızdım kaldım kalabalık evde bos bi köşeye.

uyandığımda saat daha öğleye gelmemişti.

aslında süper bişey bu uyku duzeni de bizim gibi götler tersine ceviriyo işte. yat işte amk 11de kalk 8de hayatın duzene girsin. ama olur mu biz olmasak uzaılılar gelip anamızı sikecek, o yuzden herkes uyurken baykus gibi bekliyoruz dünyayı amk. bi de soyle bişey var ki, bu benim kişisel dusuncem, biz yanlıs enlem ve boylamda doğmusuz arkadas. mesela ben 1-2 saate yatarım. ama bu amına kodumun enlem ve boylamında benim yatis saatim sabah 7.30-8.00e denk geliyo. dolayısı ile kalkıs saatim de coğu zaman öğlenden sonra 2-3ü buluyo. ama al beni koy amk amerika birleşik devletlerine! turkiyede 8de yatan adam orda saat 12de yatmış oluyo, turkiyede öğleden sonra 2de kalkan adam orda saat sabah 6da kalkmış oluyo amk. millete sorsan saat 3lere kadar yatıyoruz. oysaki amk toplasan 6 saat anca uyuyorum aln ben.

hepimizin acilen amerikaya yerlesip düzenimizi kurmamız lazım beyler...

bayram'ın 2. günü ilk gün görmediğim bi iki uzaktan akraba ile görüştükten sonra boşa çıktım nihayet.

çıkar çıkmaz da uğur'u aradım. o zamana kadar oturup detaylı bi sikiş yapamamıştım ona. olayları öğrenmişim ama niye bu boku yedin diye sormadım. çok da yuz vermedim ibneye o zamana kadar. malum küsler barısır amk bayramda. dedim seçil kaltağı yuzunden kaybetmeyeyim cocuğu. evet, yaptığı ibnelikti ama benim kızdığım benim eski kıza yazması değildi, beni mavi ve tuğcenin gözünde 2 paralık etmesi de değildi. zaten amk mavi beni sikine takmıyo, tuğçe desen ayda bi belki görüyorum ya da telde konsuuyorum... benim kızdığım ibnenin arkamdan iş cevirmesi idi.

aksam olmamıstı daha aradım ibneyi, uzun uzun çaldıktan sonra açtı.

"efendim adnan" dedi

ibne'yle adnan-uğur olmusuz da haberim yok amını sikiyim.

"kardeşindik lan hani? adnan mı olduk simdi göt" dedim

yuzunu göremiyodum ama hissettim ibne kızardı o an. utandı yavsak.

"olur mu kardeşim öyle şey" dedi

"ha şöyle adam ol amını sikerim" dedim

"nerdesin" dedi

"evdeyim. sarıyere incem" dedim

"tamam ben yeniköydeyim. yarım saate geliyorum seni alırım evden" dedi

yeniköy dedi benim içim acıdı amk.

sormadım aam maviyi. aklım sıra gurur yapıyorum kıza. ahni haksız yere benim hakkımda bişeyler dedi ya hesağpta kapıma ipe ipe gelecek, söküklelerini dike dike gidecek...

beynimi sikeyim.

yarım saat sonra geldi aldı beni evden.

"nereye gidelim kardeşim" dedi

"zirvenin oraya" dedim

anladı amk sikiş var "lan napcaz dağ başında ortaköye gidelim mi?" dedi

"sikerim ortaköyü yürü amk zirveye" dedim

yeniköyü görmeyen ama benim yeniköyü aradığım yere çektik arabayı her zamanki gibi.

"ee anlat" dedim

"ne anlatayım?" dedi

köpek gibi biliyo ne anlatacağımı da kıvırıyo ibne. salağa yatıyo aklınca.

"lan siktirme belanı" dedim. sert çıktım biraz

"kanka ne desen haklısın amk" dedi

çözüldü ibne...

"bana niye haber vermiyorsun? sen bana söylesen ben sana olmaz seçil benim haremimim nadide bi parçası mı diyecektim? seçil falan umrumda değil uğur. sen benim arkamdan nasıl iş cevirsin?" dedim

sustu ibne.

baktım susuyo ben devam ettim

"tuğçe bana onu sorduğunda ben haberim yok desem ne sikim yicektin? degecek miydi seçil için? seçili siktir et. baska bi kız için ya da değer mi idi? sevdiğin, seni seven birini bulmak ne kadar zor senin haberin var mı?" dedim

yine susuyo ibne

"konussana amını siktiğim" dedim

"adnan ne konusayım" dedi

"ne konuscan amk. su su su yuzden yaptım de. kız güzeldi dayanamadım yaptım de bişey de amk" dedim

anlatmaya başladı ibne

bu ilk secille msnde konusunca secil bunu dışarda konusalım dertleselim falan diye erenköye çağırms. bu da kırk yılda bi kız, tuğçeden baska bi kız bunu çağırdı diye heyecan yapmış. gitmiş amk. kızı görünce saymış biraz bana. hani çok da çirkin bi kız değil secil. hatta güzel bi kız ama onun gözünde. bana böyle böyle yaptı bilmem ne diye secil anlatmış yalan yanlış bişeyler. bu da mal mal oturmuş dinlemiş. sonra secil buna tek bi isteği olduğunu, mavi deenen kızı bi kere görmeyi istediğini söylemiş. bu basta tırmış tabi amk. maviye gitse, bi mevzu çıksa ben bunun mavinin işyerini secile soylediğini öğrensem sikecem ferishtahını adı gibi biliyo. basta olmaz molmaz demiş ama işte ey am sen nelere kadirsin... soylemiş kızın yerini.

sonra da bu salağı resmen kullanmış secil orospusu. adnan napıyo nerde bilmem ne...

karsıda ev tuttuğumu, mavinin beni siklemediğini her boku soylemiş orospuya.

ben secilde kaldım ya bi gece onu bile biliyo amını siktiğimin ibnesi.

anlattı ben dinledim.

"değdi mi?" dedim

eşek kadar adam ağladı amk karşımda. sümükleri balon oldu lan ağlarken. öyle bi iğrenc bişey oldu, tövbe bismillah dedim inanın ki...

baktım lavuk pişman affettim ben uğuru.

sustu yavsak, baloncukları da indi tarıkları aradım.

tarıklar dediğim de tarıkla burak. bi de "tarığı" yazıp yumusak g kullanmak istemedim. "tarık'ı" yazsam da bu sefer "edebiyat öğretmenimisin piç" diyecektiniz ondan çekindim amk

tarık açtı telefonu. kısa bi bayramlaşma faslından sonra sıra geldi "akşam napıyosun" faslına.

"bişey yapmıyorum. onun için aradım" dedim

"mangal yapalım mı lan?" dedi

ocak ayındayız amk.

"lan bu soğukta malmısın?" dedim.

"la nolcak amk" dedi

ben de çok naz yapmadım amk. adam taa samsundan gelmiş bi mangal istiyο yapmayacaz mı amk?

"iyi yaparız amk. burakla mı gelcen?" dedim

"hee. ibne işten cıksın onu bekliyorum" dedi. burak o ara büyük bi markette kasiyer olarak çalışıyordu.

"tamam. ben sarıyerdeyim. gelince haber ver kilyosa gideriz" dedim

"etleri sen alcan sikerim" dedi

"tamam amk" dedim kapadım.

uğura "akşama mangal var lan" dedim

"ne mangalı lan?" dedi

anlattım. mal yanımda oturuyo daha ne mangalı diyo amk. ibne beni dinlemiyο ki. kafasında az önce konuştuklarımızın kritiğini yapıyo yavsak.

tarıkların gelmesine 2-3 saat vardı.

"yürü amk mahalleye" dedim

"mahallede napcaz?" dedi

"amk ben senin ananın babanın elini öpmedim daha sen benimkilerinkini öpmedin yürü bayramlasalım. hem aksama geç gelcez falan de izin alırsın" dedim

"hee tamam lan" dedi.

bastı marsa gidiyoruz.

"siktin mi lan secili?" dedim

"yok lan" dedi

"vermez ki zaten sana" dedim

"götsün lan" dedi

güldük

bayramlaşma işlerini falan bitirip üstü bası değiştirdik. biraz uğurlarda biraz bizde oturduk tarık telefon etti.

"çıktık lan biz leventten" dedi

"iyi sarıyere gelince ara beraber gidelim tek basına bulamazsınız" dedim

"tamam" dedi kapadı.

biz yavastan çıktık uğurla evden. sarıyere indik. çok geçmedi bu ibneler de geldi.

tarık uğurun geleceğini bilmiyodu şaşırđı. mal mal bakıyo. önceden bi iki görmüştu uğuru ama samimi değillerdi.

bunlar arkada biz önce çıktık kilyosa.

bes dakkaya ibne tarık aradı beni.

"amcık et almadın mı?" diyo.

"lan eti kendi hazırlıyo gittiğimiz yer" dedim kapadım.

15 dakika sonra kilyosa gelmiştik. meydanda tekelin orda durduk. ben sigara falan aldım. gideceğimiz yerin yakınında bakkal falan yok bi de sigarasız kalmayalım amk

gittiğimiz yer kilyosta solar beach var. zengin piçler ve zengin piçlere özenen piçler bilir. oranın biraz daha ilerisinde tırmata diye bi restoran var. eski kilyos halk plajının içinde. "tatlı su" diye de bilinir.

tepede, böyle karadenizin dalgaları vurduka ortalık rakı kokan bi meyhane düşünün.

şimdi adı tırmata beach oldu amk. o da sosyete oldu.

aha piçler internette eski resmini de buldum:

<http://img.webme.com/pic/y/yelizkanmaz/pict0044.jpg>

şimdi "hani lan amına kodumun karadenizi?", "dalga malga vuruyodu piç?" diyen orospu evlatları olacaktır o yuzden bastan acıklayayım. fotoğrafı ceken insan dölü denize arkası dönük çekmiş. fotoğrafı çekenin arkası deniz amk. dalgalara gelince; kilyos tarafında otıran piçler varsa bilirler, kışın özellikle kötü havalarda(fırtına, şiddetli yağmur, vs vs) o gördüğünüz plaj suyla dolar, dalgalar o kulube gibi restoranın altındaki ağaç direklere kadar vurur.

amk o ağaç direklerin hikayesini de kısa bi özet geçeyim; mustafa abi ve nizam abi işleter o dediğim plajı. 2001 yazıydı galiba, ben daha lisedeyim. arkadaşlarla çadır kurduk oraya. çadır alanı vardı. biz de sarıyerin cocuğuyuz ya güzellik yaptılar para mara da almadılar. bigün hava bi kapattı amk yağmur falan yağmıyo ama karadenizin anası sikiliyo. üstünde şimşekler yıldırımlar, gemielrin ışıkları görünüyö onlar da beşik gibi sallanıyo amk. bütün gece onları izledik. bi tane de orospu evladı vardı 3 parça odun toplayıp ates yakardı bi de gitarı vardı butun plajın orospuları toplardı basına. yeri gelmişken soyleyeyim; onun ben anasını sikeyim...

neyse panpalar o fırtınanın sabahı kalktık, hava sût liman amk. çadırda kalan bilir yazın cadırda uyunmaz amk. sabahın körü içi fırın gibi olur. biz de o yuzden erkenden kalkıp denize giriyoorumuz falan. ulan plaja bi gittik dünya kadar ağaç amk. ağaç dediysen dallı budaklı değil. eski telefon direkleri vardı ya, onların kabukluları amk. 10 metrelik falan. kimisi plajda kimisi denizde.. romanyalı işçiler vardı onalrı çıkarıp plajın ortaya topluyolar mustafa abilerle. biz de yardım ettik tabi. gece onları taşıyan bi gemi. batmamak için yukunden bi kısmını denize atmıs. o da dalgalarla kıyıya vurmus. sonra sordum "napcan abi bunları?" diye. "elbet işe yarar" demişti. işte o direklerle yapılmıştı o restoran, meyhane ya da her ne boksa.

girdik içeri vitrin gibi bi buzdolabı var orda seciyosun ne istediğini pişiriyolar önüne koyuyolar ne istersen.

amk tarıkla burak hemen kanat diye zıpladı, masa adabı bilmeyen uğur zaten kola içeceği için köfte diye zıpladı.

ben bi baktık amk uykuluk var. hemen uykuluk soyledim tabi...

uykuluk ne diyeni sikerim. uykuluğun ne olduğunu, tadını bilmeyenle muhattap bile olmam amk. bilmiyosanız da hemen gidin yiyin.

verdik siparişleri masaya da bi büyük soyledik amk.

zaman kapalı mekanda sigara yasağı yok, zaten olsa da o havada o saatte oraya gelip denetim yapan duman avcısının anasının amında sigara söndüreyim.

ama tarık "gel lan dışarda içelim" dedi.

dedim bu ibne bişey diyecek heralde.

cıktık dışarı. yaktık sigaraları.

"bu götü niye geitrdin?" dedi

"uğuru mu?" dedim

"başka göt mi var amk?" dedi

"niye lan. iyi çocuk" dedim

"camimi yaptırmıs?" dedi

"hee" dedim

sevmemiştı uğuru. ilk gördüğünden beri hazzetmiyodu ibneden. benim cocukluk arkadasım olduğundan ben toz kondurmuyodum yavsaga.

sigaralar biterken uğru geldi yanımıza heyecanlı heyecanlı

"müjdemi isterim lan ibne" dedi

dedim bu ne diyo amk?

heralde burak buna rakı koklattı kafayı güzel oldu. o saatte allahın dagında ne müjdesi verecek bana?

"noldu lan?" dedim

"olmaz kanka önce bişey ısmarlıycan" dedi

"amına koduğum köfteni ısmarladım işte" dedim

"iyi hadi soyleyeyim" dedi ama çakma sarısın, büyük çantalı orospu edasıyla konusuyo yavsak.

"soyluyosan soyle sikmeyeyşm belanı" dedim

"mavi batu'dan ayrılmıs kanka" dedi

ananı sikeyim o an domalıp uğura veresim geldi. hani bilsem sikebilecek yemin ederim verecektim. ama yavsak onu da mundar eder diye vermedim. mal bi gulumseme yerlesti insan anatomisinde çene kemiklerinin diş denen bölümünü saran et parçalarına, ki buna normal insanlar dudak diyo.

tarık anlamadı tabi durumu. o daha benim sevgilisi olan bi hatuna asık olduğumu bilmiyo. anlamadı ama ben seviniyorum diye o da sevindirik oldu.

içeri girdik.

"yürü kutlama yapcaz bu gece" dedim tarığa

"o zaman hesaplar senden?" dedi

"hesabını sikeyim" dedim girdik içeri.

radyoda türk sanat müziğinin en ağır, en acı ceken abisi bi şarkı soyluyodu, kim bilmiyorum.

"abi neseli bişey ac" dedim.

hiç unutmam amk hande yener-aşkın ateşi diye bi sarkı vardı o sene. o çalmaya basladı.

amk ben ilk kadehi fondip yaptım tabi.

ikinci kadeh de çok gitmedi.

3. kadehin ortalarda aldım elime telefonu "her şey çok güzel olacak. sen sakın üzülme" diye mesaj attım.

"beynini siktiğimin adnanı. insan biraz ağırdan satar kendini. hani kız gelecek senden özür dileyecekti seni bilmeden etmeden infaz etti secil mevzusu yuzunden? hani kapına ipe ipe gelecek, söküklerini dike dike gelecekti?" dedi ayık kalmaya çalısan beyin loblarımından biri. ama yalan olmasın hangi lob hatırlamıyorum piçler. sonra yanlıs soylerim "yalan soyluyosun, hikayen yalan. piçsin sen" falan dersiniz

ben amına koyuyorum tabi ortalığın. tarık ne olduğunu bilmiyo ya ona da anlatıyorum mevzuyu. artık arada batu piçi yok amk. aşkımdan utanmıyorum.

hayatımda o kadar neşeli içki içmedim bi daha.

nirvanam o gündü amk.

ne kadar zaman sonra hatırlamıyorum ama tahmini 2 saat sonra falan bi mesaj geldi.

bana kim mesaj atabilir ki?

mavi.

hemen aldım telefonu elime.

uğur "oooo hayırlı işler" diyo. ibne coca colayla kafayı bulmus taklidi yapıyo.

tarık sanki kendi işi olmus gibi mutlu yuuzme bakıyo...

tam mesajı acıcam okuycam, dedim amk dışarda okuycam. defalarca okuycam ya mesajı, okurken yuzumde aptal bi gülümseme olacak ya, cevap yazıcam, cevap yazarken bildiğim güzel sozcukleri ard arda yazıcam ya utanırım dedim amk.

inek şaban'a sevgilisinden mektup gelince boynunda zil bahçede koşmasına yakın hareketlerle dışarı çıktım kapının önüne.

yaktım bi keyif sigarası.

sanki mesaj, götü boklu bi sms okumayacam da çanakkale savaşında cephede sevgilimden gelen mektubu okuycam amk...

bu bahaneyle 18 mart ayağına şehitlerimizin ruhu şad olsun da diyelim lan. ben allaha çok inanmam ama onlar inanmış da ölmüş birer fatiha okuyun ruhlarına amk.

ben de okuyacam, ibnelik yapmayın

mesajı actım.

yuzum gulumsemeden, ağlamaya doğru slowmotion mimik değiştirdi.

"kimseyi istemiyorum hayatımda. yalnız bırakın beni. yeter sıkıldım artık" yazmış.

an ayıldım.

mesajı okurken nasıl terlediysem ondan mı çıktı bütün alkol vücudumdan birden bilmiyorum. ama ayıldım

başım döndü amk. hayat bi daha sikti bu sefer sağlam çocuğu koydu bana ondan bi basım döndü heralde. oturdum bi sandalye vardı.

düşündüm amk.

ben naptım da maviye mavi beni istemiyodu hayatında?

gözlerine bakamadım utancımdan rahat rahat, ondan mı?

her gece resmiyle konuştum bazen sert konuştum ama, ondan mı?

her gece uyurken diye başlayacaktım cumleme ama ben hiç hadi uyuyayım diye uyumadım ki amk hep bi şekilde haberim olmadan sızdım kaldım uykuya. onu düşünerek sızdım diye mi?

hastayken arabayı hızlı surmustum, ondan mı?

ben ne yapmıştım da beni istemiyodu?

ben ne yapmıştım da yalnız bırakmamı istiyodu?

ben ne yağpmıştım da sıkılmıştı ki benden?

ulan ne yapmışım diyorum ama ben daha bişey yapamadım ki sana dair hayatta. bi kere kavga etmeyi nasıl isterdim seninle.

bişeyde uzlasamamak isterdim mesela. ama senle isterdim

içinde sen olan herseyi isterdim.

sen fenerli olsan bile isterdim amk.

yazamadım hiç bişey.

ne yazacam?

sonra düşündüm bu sefer mantıklı dusundum.

ne yapacaktı?

"batudan ayrıldım, adnan zaten banko bende. az sonra mesaj atar bana onla takılırım" mı diyecekti?

bu kız baskasını seviyodu lan.

secil'i miyidim ben mavinin diye dusundum ama ben secil bile değildim onun hayatında.

ben onun hayatında bile değildim amk.

içeri gidemedim.

telefonu bıraktım o sandalyeye.

aşığı indim. kumsala.

denize girdim. ayıldım sanıyodum ya aylamamışım amk. dusuncelerim dengelenmiş, hareketler hala dengesiz. yuzcem diye suya girdim.

ocak ayında kilyosa yuzmeye girdim amk.

oturduğumuz yer denize bakıyodu. tavandan da iki projektör sahili aydınlatıyo tarıklar görmüş beni.

ben duymadım, seslenmişler bana.

aklım basıma geldiğinde su yutuyodum hafiften.

tarık olmasa bunları sikimi anlatırdım size.

kıyıya çıktık. suni solunum yapmadılar peşin soyleyeyim amk.

ayılmıştık amk hepimiz.

ben korkmustum amk. o günden beri hala acılamam denizde. korku oldu amk bende.

biraz kendime geldim. geldim de ne oldu amk?

it gibi titremeye başladık bu sefer.

gerçi restoran dediğim yere çıktık ama orda da göt kadar bi mazot sobası var. o da ısıtmıyo bizi. tarık da ben de it gibi titriyoruz amk.

çıktık sarıyere doğru gittik, bizim eve.

üstümüze bişeyler giyelim kuru diye ama annelere ne diyecem amk?

ara ben bunları pek siklemiyodum canım acıyodu, mahcup olmustum. cok kotuydu lan.

kadıkoye sikicez diye gidip ilk 15 dakkada 2-0 sikilmeyi dusunsun galatasaraylı panpalarım, he şimdi onu 567486 ile çarpsınlar.

oyle bi hayal kırıklığı, mahcubiyet, yarın ne yapacağımı bilememe, ne soyleyeceğini bulamama, vs vs durumu içindeydim.

tarıklar diğer arabada ben uğurun arabadayım.

bizim evin oraya gittik.

uğurun telefonda kızkardeşimi arattım.

2şer çamasır, 2şer pantolon, kazak, mont, havlu ıvır zıvır istettim uğura.

ben kardeşimin ne dedğini duymuyodum ama uğurun her boku tekrarlamasından anlamıstım kardeşimin bi bok anlamadığını.

biraz uğrastık anlattık derdimizi.

5-10 dakkaya indirdi bu aşağı ıvır zıvırı.

uğur gitti aldı arabaya getirdi.

biz de tarıkla arabada değiştirdik üstü bası.

üstü bası değiştirdikten sonra ben bizimkilerden beni maltepeye bırakmalarını istedim. o halde eve gitmek istemedim.

babamları arayıp aksam "tarıklarla takılıcaz ordan da ben maltepeye giderim" dedim.

"akıllı olun. ona buna satasmayın" dedi babam.

amk ona buna satascak hal mi var bende?

"tamam merak etme" baba dedim

uğur eve gitti tarıklarla biz maltepeye geçtik benim eve.

evde kimse yok tabi. sabaha kadar içtik amk.

tarıklar da gece bende kaldı.

bütün gece kafamı sikteler "değer mi lan bi kız için?", "yakısıyo mu sana?", "hayat güzel, önümüzde koca bi ömür vae", vs vs zırvaları ile. konuşmadım bile. ne verecek cevabım ne cevap vermeye halim vardı. sustum bütün gece dışımdan, içimdense neler konduğumu ben bile hatırlamıyorum.

ertesi gün aksama doğru bunlar gitti ben kaldım sap gibi evde. duvarlar ustume ustume geliyo amk. ne yemek yedim ne su içtim. sabah aksam alkol amk. ekmek doğrayacam amk biraya, o haldeyim. zaten evde de yiyecek bi sikim yok amk.

bi taraftan da titriyorum. amını siktiğimin karadenizine ocak ayında girince hasta olmanın kaçınılmaz olduğunu o ara öğrendim. bi daha da yapmadım zaten.

insan niye içer?

sarhos olmak için di mi?

ben artık sarhos da olmuyodum amk. tam kafam guzel oluyodu kusuyodum geri devam ediyodum.

köpek gibi hatırlıyorum amk saat 3e geliyodu. kapı çaldı.

ben arafta dolanan götünü inception sikmiş ruhlara döndüğümünden siklemedim önce. ne sesler duyuyodum amk, bu da hayaldir dedim.

kafamda mavi'nin geldiğini kuruyorum hiç durmadan. şizofrene bağlamısım amk kapı sesini kim sikler?

kapı yine çaldı. lan dedim amk heralde gerçekten çalıyo. emin olmak için aldım bira şişesini çevirdim. bi 8-9 saniye sonra bira şişesi durdu. aha dedim amk gerçek dünyadayım. yıllar sonra öğrendim ki bu taktiğim inception filminde kullanılmış.

zar zor kalktım ayağa.

sarhos değilim diyodum ama ayağa kalkınca anladım amk ne çok içtiğimi.

ben aldım bira, rakı ne varsa yanına yerimden kalkmadan içiyorum. mutfaga bile gitmedim ki butun gün.

kalkınca farkettim patlamak üzereyim işemem lazım bi de üstüme kusmusum amk.

kapı çalmaya devam ediyö ama ben önce işedim. mantıklısı kapıyı açmak önce ama o an hayatın benden mantıklı bişeyler beklemediği aşıkardı amk. işerken koca klozeti tutturamadım amk. köpek gibi titriyorum, zangır zangır.

işedim kapı hala çalıyo.

"geldim amk" nidalarıyla kapıya gittim.

delikten baktım seçil kapıda amk.

açsam mı açmasam mı arasında kaldım ama ayakta durcak halim yoktu amk. dedim "adnan aç kapıyı siktir git dersin gider" açtım kapıyı yarım ağızla "ne var niye geldin" demişim buna.

bu tabi beni öyle görünce korkmuş. üst bas kusmuk, titriyorum, ses çıkımyo.

içeri girmişiz. içerisini bok götürüyo amk.

ayağa kalkıp işedikten sonra ben çok net hatırlamaz oldum durumları ondan mişli, mişli anlatıyorum. secilden duyduklarım amk bunlar.

bu panik olmuş tabi. ben basta aksi davranmışım buna ama sonra pek siklememişim. yataga yatırmış beni çok gecmeden uyumusum ben.

uyandığında benim yatak odadaydım.

saate bakmadım. am benim odaya hafiften güneş girdiğine göre öğleden sonra olmalıydı.

benim odada sandalye gibi bişey vardı onun üstünde de seçil uyuyo.

kalkmaya çalıştım o ara farkettilim koluma bişey takılı.

serum amk.

ben kolumu oynatınca serum şişesi onu tutan zımbırtı falan ses yaptık bu irkildi uyandı.

zıpladı hemen yanıma.

"dur yavas" dedi

bişey de diyemedim amk. utandım.

"tuvalete gitcem" dedim

"dur yavas kalk, beni tut destek al" falan diyo.

kalktım ama sanki 15 şişe bira içmişim amk öyle sıkışmışım. serumdanmış öyle dedi.

ayağa kalkınca farkettilim üstümde pijama falan var. işerken gördüm donum da değişmiş amk. kız üstümü bile değiştirmiş. bi yandan diyorum bu nasıl üstümü değiştirdi falan bi yandan da kafa açılıyo yavas yavas serum merum nerden geldi onları düşünuyorum işerken.

çıktilim tuvaletten salona doğru gittim sigara arıyorum amk

bu serumu utan tekerlekli bi sikim var ondan vardı. nerden buldun onu amk diyenler de beklesin anlatcam amk

ben içerde sigara ararken seçil o yanımda tekerlekli serum tutan zimbirtının sesi duydu heralde peşimden girdi salona.

"napıyosun?" dedi

yuzune bile bakmadım. utandım mı, trip mi atıyorum bilmiyorum amk.

"sigaramı arıyorum" dedim

"saçmalama" dedi

kızgın kızgın baktım yüzüne.

"orba yaptım sana onu i öyle içersin sigaranı. şimdi miden bulanır hastasın zaten" dedi

"iyiyim ben" dedim. iyiydim de. hayatımda ilk defa serum yemiştım ama amına kodumun şeyi ölüyü diriltiyolar. heralde o iyi gelmişti. yoksa bi gecede o kadar iyi olamayacağımı biliyorum amk.

"iyisin tabi ama nolur şu çorbayı i sonra içeriz beraber sigara?" dedi

zaten karnım da aç amk. hafif trip yaparak, "sen istiyosun yoksa hayatta içmem ben" triplerinde tamam anlamında kafamı salladım.

koluma girdi, içeri benim odaya götrdü beni.

yataga yatırdı.

orba yaptım dediği şeyi getirdi.

sıcak yemek sevmem ben, ılık olacak amk. dayadı kaynar çorbayı ağzıma yandım ama iyi de geldi.

ilk yudumda tat alamadım anca ağzım ıslandı amk.

ikinci yudumda tadı aldım. yemin ederim çorba mı içtim ağzıma antilop mu boşaldı anlamadım. iğrenc amk. zaten çorbanın rengi de yeşil.

benim yemek zevkim şudur beyler; yiyeceğim yemek yeşil olmayacak. yeşilse sebzeli dir amk.

Çorbanın rengi yeşil dedim ya. normal imen yeşili değil boyle asker yeşili.

kıza trip yapmayayım dedim sonucta uğrasmıs corba yapmıs amk bana. ama cekilecek gibi değil. suratımdan anladı heralde "beğenmedin mi?" dedi

lan ne denir o durumda? beğendim denir tabii ki. ben de oyle dedim

"yalancı" dedi gülerek

gülünce ben de güldüm yarım yamalak.

2-3 kaşık daha içtim çorbadan sonra dayanamadım amk "hadi sigara içelim içemiyorum daha" dedim.

"olmaz biraz daha i" falan dese de ufak bi kas catma hamlesi ile durumu hallettim.

salona gitti bu sigaraları getirmeye.

2 dakika sonra falan elinde bi tepsi girdi içeri. benim sigara, onun sigara, küllük, bi bardak su, ilaçlar var tepside.

ilaçları kastederek "bunlar ne amk?" bakışı attım seçile.

anladı ne demek istediğimi "içmen lazım bunları" dedi

içtim amk ilaçları.

ama kafamda bi sürü sey var. serum nerden geldi, bu niye gece geldi, evi nerden biliyo, ilaçlar nerden çıktı, vs vs vs...

uğur götü hesapta bunla konuşmayacaktı ya msnden yine konusmus amk.

"adnan intihar ediyodu zor kurtardım. evine götürdüm" falan demiş. yavsak evde göt büyütüyo kıza kahraman ayakları çekiyo...

bu da kızmıs buna "o halde nasıl bırakırsın tek basına" falan filan.

adresi önceden söylemiş bu göt uğur seçile. ama yine istemiş bu adresi. bu da zıplamıs gelmiş bana.

kapıyı acınca ben çok kotuyumum falan. ayakta duramıyomum. kusmusum kızın üstüne amk. almıs beni yatağıma kadar götürmüş.

beni yataga yatırınca bunların hastane gibi değil de özel klinik gibi bişeyleri vardı orayı aramıs. geceleri sorumlu amir bunun kuzeniymiş. babasına haber vermeden birilerini yollamasını istemiş. adresi vermiş. ambulans gelmemiş tabii amk ama bu doblo gibi bi arabayla ordan nöbetçilerden bi nöbetçi doktor hasta bakıcı gelmiş. muayne etmiş beni. serum yazmıs ilaç yazmıs. bu "ben çıkamam almaya siz bunları hazırlayın gelin" demiş. patronun kızı amk sike sike tamam demişler. bunlar gitmiş bu zar zor benim ustu bası değiştirmeye uğrasmıs. donuma kadar değiştirmiş amk. 45 dakika sonra falan bi hemşireyle yine gelmiş birileri bunların ordan. serumu da hazırlamıslar o serumu tutan zımbırtıyı falan getirmişler, doktorun bana yazdığı reçetede ki ilaçları almıs getirmişler.

kız anlatmıs buna "serum böyle takılı kalcak, bitince surdan cekin çıkar, kolundaki zımbırtıyı da arayın biz gelir çıkarırız" diye.

çorba içsin, sıvı gıda yuklemesi yapın ıvır zıvır ne varsa anlatmıs amk buna.

bu da onlar gittiğinde zaten saat 6ya gelmiş mi 6 yı mı geçiyomus ne uyumus ordaki sandalyede

ulan kız bunları anlatana kadar ben 2-3 sigara arka arkaya yaktım tabi. amk mahcup da oldum haliyle.

"tesekkür ederim" dedim utana sıkıla.

"sen de bana bakmıstın hastayken. ödestik" dedi

bişey de diyemedim amk.

serum bitmek üzereydi azcık bişey kalmıstı.

dedim "sunu çıkaralım mı?"

"biz çıkaramayız bizimkileri arayayım gelsinler çıkarsınlar" dedi.

amk iğne gibbi bişeyi çekmeye taa ebesinin amından adam mı çağırılır?

ben de çekemem amk koluma bakmıyorum ben iğne korkusundan. baktıkça içim çekiliyo.

"tut çek çıkar o" dedim

"olmaz yapamam" gibilerinden bişey dese de tamam dedi sonra. çekti çıktı amk. o ara bişey yoktu ama sonradan morardı amk kolum.

1 saat falan oturduk öyle. 1 saat sonra ben bayağı bayağı kendime gelmişim. bu da farketmiş olcak ki bana ilaçları nasıl kullanacağımı, yemekten önce, yemekten sonra, vs vs anlatmaya başladı. sıcak su torbası almış bana onu gösterdi ona su koycakmışım gece uyurken falan filan. gitmeye hazırlanıyo amk.

ben de ses etmiyroum o anlattıkça anlatıyo...

tekrar teşekkür ettim o da haiften hazırlanıyodu. üstünde benim sweatshirtlerden biri vardı. ustune kustuk amk kızım nasıl gitsin onu.

"onu çıkarayım" falan dedi.

"saçmalama kalsın sende" dedim

"sağol" dedi sanki üşümüş birine sıcak bi çay vermiş gibi hissettim kendimi. ulan kız bana butun gece bakmış, ayagıma doktor hemşire getirmiş ben sweatshirt verdim diye o mahcup oluyo amk...

montunu giydi. çıkmak üzereyken "seçil" dedim

döndü baktı yüzüme.

serumun takılı olduğu tekerlekli zimbirtiyı kastederek "bunu kliniğe mi bırakayım?" dedim

baska bişey dememi bekliyodu, bakışlarından anladım. gözleri düştü yere.

"gelir alırlar ben söylerim" dedi yuzu yere düşüp.

"tamam" dedim

3. kez teşekkür ettim uğurladım onu evden

gittikten sonra ben televizyonu açtım.

saçma salak bişeyler izledim 1 saat falan. üstüme de battaniye örttüm bi tane.

yanımda küllük vardı sigara yaktım bi tane.

2. sigarayı yakıp yarisına geldiğimde küllük koltuğun kenarındaydı düştü amına kodumun küllüğü yere.

kırılmadı ama ortalık battı amk. kalktım sigarayı aldım küllüğü aldım yerdekileri temizlemedim bile.

an farketmedim ama sigarayı söndürdükten sonra hatırladım, dün de bu koltukta oturuyodum amk.

yere kustuğumu da hatırladım.

yere sigara düştü dedim ya onu alırken yerde bi sikim yoktu. bi daha baktım tertemiz amk. tertemizden kastım kül mül, izmarit falan döküldü ama kustum yok.

an dank etti amk kafama secil temizlemiş orayı da. nasıl gördü ne ara yaptı bilmiyoruma ama oraya kustuğumu köpek gibi hatırlıyorum amk. lan ben bi kötü oldum...

kız geldi butun gece basımda bekledi, üstüne kustum, yere kustum, kustumlarımı temizledi, donumu değiştirdi, ilacımı verdi, bana corba yaptı eliyle içirdi... ve ben kuru bi teşekkür ettim yolladım amk kızını. o ara corbanın tadını hatırladım geri pişmanlığım geçer gibi oldu. amk o antilop atmışını içirdi bana diye kızmak üzereyken dank etti kafama, değil antilop ibrahim tatlıses de boşalmış tadında olsa da kız bana hayatımda annemden sonra corba pişiren ikinci insandı amk. vedat vardı bi de ama onu siktir et...

mavi benim değildi. belki de ben asla mavi'nin sevdiği adam olmayacaktım.

daha 2 gün önce bunu 1613568136. kez yuzume de vurmustu mesajı ile.

ister inanın ister inanmayın, ister "yeni mi aklın basına geldi piç" deyin kendimi gördüm seçilde o an.

amk benim mavi için yapacağım herseyi bu kız benim için yapıyordu.

hatta fazlasını yapıyordu.

ben mavi hastayken sadece pamuk seker almıstım ona, secil ise benim basımda sabahlamıstı.

ama sevmiyodum amk. kızla beraber olmak kolaydı. istesem biliyodum onunla bi ilişkimiz olabilirdi ama yalan soyleyerek ne kadar yurutebiliridim bunu? yarın bigün mavi bana "adnan ben hazırım" der gibi baksa yakamoz yakamoz yuzume, elini uzatsa bana tereddüt etmeden bırakırdım yine secili. bunları dusunurken telefonumu aradım sağda solda.

buldum kapalıydı. sarja taktım. açtım. tam hatırlamıyrum adedini ama 10 küstür mesaj gelmiş.

1'i ugurdan, 1'i tarıktan, 1'i kız kardeşimden gerisi tanımadığım 532'li bi numaradan.

numnarayı tanımasam da mesajları okuyunca secil olduğunu anlamak uzun sürmedi amk. kızın numarasını bile ezberlememişim kaç senedir.

mavi ise boş mesaj bile atmamıs amk.

ulan benim adnan be adnan!

telefon rehberinde "abi" ya da "abla" diye bi kartvizit yoksa en ustte ben olurum amk. ki mavinin ablası abisi yok. ulan yanlışlıkla tus kilidin acılsın da bi mesaj at be rehberin en usttekine...

bile yok amk.

an emin oldum benim mavi ile bi geleceğimin olmasını bırak bi geçmişim bile yok lan.

ve kendi umutsuz, karsılıksız platonik askım yuzunden bana bu kadar değer veren bi kızın hayatını da mahfedyodum.

üstüme mont giydim çıktım evden.

taksi buldum bi tane.

"nereye" dedi

"göztepeye abi" dedim

yolda yaptığının doğru olup olmadığını düşündüm.

baskasını severek bi ilişki yurutebilebilirmiyim bilmiyordum amk.

taksiden inerken ise kararımı vermişim amk.

hayatım sikilecekti iki türlü de. hayatımı siktireceğim kişinin hiç olmazsa bana değer verecek biri olmasını istrediğime inandırdım kendimi. al bak sana çikolata vercem, neler neler alcam diyodum kendi kendime. insan kendi kendini nasıl kandırır desem hepinizin bi hikayesi vardır amk anlatacak. benim bu konuya dair hikayem budur amk.

seçilin dairenin kapısının önüne geldim.

kapıyı çalmadan 1-2 dakika durmusumdur ama o 1-2 dakikada ben gözlerimi kapatıp masmavi bi dünyada, masmavi bi ışığın peşine dustum. ışığı bulduğum yer kız kulesi gibi bi yerdi. kız kulesinin mavisini dusunun amk. aynen oyle işte.

oraya yuzdum. oyle hızlı yuzdum ki kollarımın ağrıdığını hissettim kulaç atmaktan.

içeri girdim o mavi kız kulesinden.

içeride mavi vardı.

ama bu mavi bana o mesajı yazan mavi değildi.

bu mavi benim hayallerimde beni seven, benim için gamzeleri beliren, gelecek hayalleri kurduğum maviydi.

yine güldü beni görünce her hayalimdeki gibi.

gamzeleri çıktı.

elleriimle dokunmak istedim gamzelerine ama daha önce denemiştim ve bi hayaletin su içmesinden faksızdı. hissetmiyodum. nasıl ki o hayaletin susuzluğu geçmiyordu benim de geçmiyordu o gamzelere dokununca.

anladı mavi yuzumden bişey soyleyeceğimi ve bunun iyi bişey olmayacağını.

yuzum öne düştü, gözlerim nemlendi amk.

"mavi" dedim

hissettim "efendim aşkım" der gibi bakıyordu bana.

zaten çok konusmazdık biz hayallerimde, hep bakışları ile soylardi beni sevdiğini.

devam ettim ben

"olmayacak anladım" dedim

hissettim mavinin dediklerini "yapma aşkım" diyodu

yaptım, devam ettim.

"ben vazgeçtim" dedim

buna hayal diyenin anasını sikerim, ben hayatımda hiç o kadar gerçek ağlamadım. o da ağlıyordu hissettim

"istemiyorum artık seni" dedim

ben konustukca mavi ile aramda bi uçurum açılmaya başladı o andan sonra. uzaklastı uzaklastı. o uzaklastıkca onun mavi ısıgı da uzaklastı benden. karanlıkta kaldım. karanlıkta ağlayan bilir o an ne hissettiğimi.

son kez mavi bi ısıgı gördüm, sonra kayboldu.

hayali bile kalmamıstı elimde.

her yer karanlıktı.

gözlerimi açana dek hangisinin gerçek hangisinin hayal olduğunu anlamadım amk. bana bi imkan verilse o karanlıkta yaslanırdım amk.

arafta kaç yıl karanlıkta kaldığımı hatırlamıyorum. gözlerimi açtığımda otomatığın ışığı da sönmüştü.

elimi yavasca zile götürdüm. kapıyı çaldım.

ışık söndüğünden delikten bakamadı kim olduğuma secil.

"kim o" dedi

her türk gibi elbette "beeeen" dedim amk.

sesimden anladı, açtı kapıyı.

"adnan" dedi şaşkın şaşkın.

yüzünden o kadar belliydi ki ağladığı.

ben bi hayal için arafta ağlarken o da belli ki kendi hayaline ağlamıstı.

düşünmedim o an onun hayalinin ayağına geldiğini. düşünsem benim de hayalimin bi gün bana gelebileceği umudu belirirdi içimde.

onun için hemen lafa girdim.

"yanımda olmanı istiyorum" dedim

gözleri güldü.

soyleyecek bişey bulamadım.

kapının önünde kalakaldık ikimiz de.

secile soyleyecek bişeyim olmadığını farketdiğimde 7-8 saniyelik bi sesszlik olmustu çoktan

yuzden ben de maviye asla soyleyemeyeceğim seylerden sectim cumlelerimi.

"yanımda olmanı istiyorum secil. beraber ağlayalım istiyorum. kavga edelim, barısalım istiyorum. beni sev, seni seveyim istiyorum. izin verir misin?" dedim

boynuma sarıldı.

ağlamaya başladı sevincten.

ben de ağlamaya başladım ama göstermedim ona.

benim de kendisi gibi sevincten agladığımı sanarken allah denen dj benim hayatın fonuna bi parca koymustu bile...

<http://fizy.com/#s/1ahha0>

günden sonra seçil'e adadım kendimi tıpkı onun kendini bana adadığı gibi. bana maviyi hatırlatacak herseyden kaçıyodum hatta mavi renk giymiyodum neredeyse. ne alakası varsa amk.

haftanın 4 günü secil bizde kalıyodu kalan 3 gün onlarda kalıyodum bazen ben sarıyere gidiyodum görüşemiyoduk falan. daha cok ben de kalıyoduk onun annesi falan gelir diye ben onun evde pek esyamı bırakmazdım.

bizim salihle vedat da bayağı alışmıstı secile. market alısverisini secil yapar yemeği yapar evi toparlar...

biz karı koca bunlar da kayınları amk. öyle güzel bi ortamımız oldu birden.

bizim evdeyken cok yakınlasmazdık. ben sevmem amk öyle herkesin içinde yiyeşen tipleri. onun evde yalnız kalırdık genelde.

daha bi ayı doldurmamıstık. bi gün yeşilköy'er gittik. mado var yesilkoyde dondurma aldık amk. oranın sahilde falan gezerken batu denen orospu evladını gördüm ben. yanında bi kasar var onla sarmas dolas geziyolar.

benim renk falan değışti amk.

secil anladı bi bokluk var.

secile "sen arabaya gitsene ben gelcem" dedim

olurdu olmazdı kızdım biraz buna gitti bu arabaya.

ben bu orospu evladının yanına gittim. beni görünce tanıdı bu.

"adnan abi naber" dedi

amk zaten sinirliyim bu ibne abi falan cekince ben daha cok snirlendim.

kızın yanındaydı.

"gelsene bişey diyecem" dedim biraz kenara çektim bunu

bu benim yuz ifadesinden anladı tabi bi bkluk olduğunu "noldu abi?" diyo

"sen bi kızla cıkmıyomuydun?" deidm buna

ama elim ayağım titriyo amk sinirden

mal mal suratıma bakıyo. kız da obur taraftan bizi kesiyö

"cevap versene lan" dedim buna

"hee duruyo o abi stepne" dedi. aynen boyle dedi amk.

kan beynime sıcradı. ulan ben ölürüm o kız için ve bu onu stepne, yedek olarak görüyo. dünya ben senin ananı sikeyim. atladım bu orospu evladının ustune. ağzına yuzune allah ne verdiyse vurmaya başladım. bu da bos durmadı amk o da bana bi iki salladı ama ibne kof.

görseniz baklava baklava karnı var ama yumruk atmayı bilmiyo amın feryadı. zaten az biraz kavga etmeyi bilse o vücutla benim götümünden kan alması icab ederdi...

ben buna atladım çok gecmedi kız başladı bagrmaya.

"imdat" diye götünü yırtıyo amını siktiğim.

birileri geldi bizi ayırdı falan.

bu yavsak millet gelince erkek oldu amk. küfrediyo bana gelsene gelsene, bırakın beni falan diyo.

ben zaten duramıyorum amk yerimde.

"senin ananı sikerim. üzmeyeceksin o kızını" dedim ben buna.

"sanane lan" falan diyo ama ben cok da uzatmadım amk yoksa polis molis gelse ebemi siker peder. bi de secile nasıl anlatcam amk. karakola gitsek ortaya çıkacak mevzu bunun mavinin manita olduğunu öğrenecek falan. uzadım ben ordan yavas yavas.

araba biraz arka taraftaydı sahili görmüyo tabi.

arabaya gittim secil arabada.

beni gördü bu ibne de yuzume vurdu ya kızarmıs amk.

anladı kavga ettiğimizi. noldu falan dedi. yok bişey dedim geçiştirdim.

"hadi eve gidelim" dedim

"tamam" dedi bozuk bi şekilde

seçilin eve gittik. çok soru sordu ama ben hepsini geçiştirdim

son osmanlı yandım ali yeni çıkmıstı amk. korsanını almıstım ben bi ara onu taktık izledik.

filmin ortalara doğru bi rus karısı mı ne vardı orda o ölüyo mu ne sonra ali cansu dereye dönüyo falan. tam oralardayken seçil kucacağında yatıyordu kalktı birden

"adnan" dedi

ben filme kaptırmışım kendimi amk filme. film izlerken kafa resetleniyo benim hep. soyutluyorum kendimi. "efendim" dedim buna ama yuzune bakmadan

"sen de beni bırakmıycaksın di mi ali gibi?" dedi

amk mısır patlattık onu yiyoduk boğazıma durdu.

öksürdüm falan "nerden çıktı şimdi?" dedim

"sordum" dedi

"mal mal sorular sorma kızım ya" dedim filme döndüm. geçiştirdim yine.

secil de sustu ama ben kendimi çok kötü hissettim lan. dedim dur sunu ikna edeyim

bu sefer ben onun ismini soyledim.

"secil" dedim

aynı benim gibi filme baka baka "efendim" dedi

"ben seni sen beni bırakmadıkca bırakmıycam" dedim

birden zıpladı sarıldı boynuma.

"seni çok seviyorum" dedi

mecburiyetten değildi bu sefer alışıyodum sanki, "ben de" dedim. ama "seni seviyorum" diyemedim amk. oyle "ben de" olarak kaldı.

boyle boyle geciyodu zaman.

mutlumuydum?

mutluydum amk.

beni seven, hatta çok seven bi sevgilim, imkanlarım(ev, araba, para) vardı. benim yasımda olup da baska ne ister ki bi insan?

secil haftasonu annesi babasının eve gitmişti. ben de bizim piçlerle takılıyorum evde. salih götü vedat falan okula gidiyo ama benle secil hiç uğramıyoduk amk okula.

salihle ben tv izliyoduk vedat da elinde kitap bizle salonda oturuyo. hesapta kita okuyo amk.

ara vedat"abi yengeye ne alcan?" dedi

"sen ne diyon yarraam" edesıyla baktım buna.

anladı bi sikim anlamadığımı "abi 14 şubat" dedi

ananı sikeyim soylemese rezil olmustum. hayatta aklıma gelmez benim.

"bişey almadım lan" dedim

"abi alman lazım" dedi

"ne alcam ki?" dedim.

kızın her boku var amk. ne almır ki ona?

salih piçi zıpladı hemen "kanka özel bişey al bence. takı makı" dedi

aha dedim guzel fikir amk.

gün pazardı galiba. sevgililer günü hafta içi bi gündü. ya çarsamba ya persembe tam hatırlamıyorum amk. ama 3-4 günümğz var diye muhabbet oldu o yuzden çarsamba ya da persembe olduğundan eminim amk.

salih götü vedat falan aklıma girdiler gittim ertesi gün girdim bi kuyumcuya.

ibneler elleri ovusturup beклиyo tabii o zamanlar. biliyolar kucağa oturma zamanı 14 subat.

tezgahta beni sikmek için hazır bekleyen adama anlattım durumu.

kolyeler, yuzukler, bileklikler falan koydu önüme. durmadan konusuyo ibne. kafamı karstırıyo her dediğinde. zaten hediye secmeyi beceremem hepten sikti bıraktı beni.

en sonunda 400 lira civarı bi paraya bi yuzuk kitledi bana yavsak. kutuya koydu falan. koydum cebe çıktım amk. aksama secil geldi bize. yemek yapmış. yaptığı yemek de mantı amk. hazır almıs suya koymus haslamıs ama ben mantıyı çok severim oturdum 3 tabak yedim amk.

salihler falan da bayagı yedi olduk amk çuval. yogurt bizi maymun etti amk.

mayıstık secil sofrayı falan topladı soda vardı dolapta ben soda almaay gittim mutfaga. bizimkiler içerde oturuyo mal mal.

baktım bu dandirik bi bulasık makinemiz vardı ona bulasıkları diziyo falan dedim gel bi sigara içelim.

oturduk dipdibe sandalyelerde, yaktık sigaraları ben buna sakayla karısık "sen de iyice bizim hizmetçimiz oldun la" dedim güldü. öptü beni, "ben memnunum halimden bitanem" dedi.

"valla ben de memnunum. ne yemekle uğrasıyoruz, ne ortalık topluyoruz, ne bulasık... ohh kebab" dedim.

"sadece onun için mi benlesin" dedi somurttu. gel benim gönlümü al tribi vardır ya amk kızların onu yapıyo

"olur mu hiç?" dedim

somurtuk somurtuk guzel bişeyle beклиyo benden açtı amk radarları

"bi de sizin evde güzel zaman geçiriyoruz" dedim

"hayvansın" dedi

güldüm sarıldım falan çok sürmedi aldım gönlünü. bunun da gönlü oldu tribini kırdık..

saat 11e geliyodu. salonda biz ikimiz oturuyoruz. secil gelince bizim götler bi uslu cocuk moduna girerdi. kendi odalarına cekilirler falan bizi çok rahatsız etmezler. takılm siz hesaabi.

gerci ben dediğim gibi milletin yanında bi bok yapmam sevmem o işleri ama oturup tv falan izliyoduk. vedat odasına gitmiş, salih götü benim odada bilgisayarda bi boklar yiyo. muhtemelen 31 falan cekiyodur

seçil o ara bana "hadi bana gidelim" dedi imalı imalı. anladım ben niyetini "bilmem ki. basım ağrıyo biraz" dedim ibneliğine.

bu yine küsmüş çocuk triplerinde amk. iki gıdıkladım falan düzeldi.

ben bizimkilere "ben secili bırakcam göztepeye geç gelirim heralde" dedim çıktık. amk saat 11 olmuş daha ne geç gelcen? işte bizim işimiz var aksam mokoko diyemeyeceğime göre öyle dedim napayım

çıktık evden seçile gittik.

burda sikiş sokuş anlatmayacağım için bişeyler yasadık diyerek geçiştiriyorum.

gece bira içmişim boşalmadan sonra gelen çiş ile birleşince sabah dürttü beni amına kodumun idrar kesesi.

kalktım işemeye seçil uyuyodu. işedim geri yatayım dedim ama saat 12ye geliyodu. lan dedim suna bi kahvaltı hazırlayım.

pantolon giydim, montu aldım üstüme dışarı çıktım ekmek alayım diye ama bakkala gitmeden seyyar bi simitci gördüm. canım çekti amk aldım 3-4 tane.

evde kahvaltılıklardan eksik bişey olmazdı yine yoktur diye geri döndüm eve.

kapıyı olabildiğince ses çıkarmadan açtım içeri girdim. simitleri koydum mutfakta bi tepsiye. yataga kahvaltı götürcem amk gaza geldim.

biraz da kaşar aldım.

meyvesuyunu da doldurdum bardaklara. benim hazırladığım kahvaltı ancak o kadar amk.

tam tepsiyi aldım kapıdan çıkcam bi baktım bu kalkmış banyoya gidiyo. yuzunu yıkamaya.

elimde tepsiyi görünce sevindi anladı yataga kahvaltı getiriyorum.

"aşkım" dedi teyit etmek için

"geç lan yataga" dedim

"sen bana kahvaltı mı hazırladın?" dedi

"bak valla oturur kendim yerim geç yataga" dedim

"tamam tamam" dedi koşa koşa yatak odasına girdi.

ben bardaklardakiler dokulmesin diye onun kadar hızlı gidemedim tabi.

odaya bi girdim bu yorganı kafasına çekmiş.

lan dedim amk napıyo bu?

"seçil" diyorum homurdanıyo. anladım amk uyuyo taklidi yapıyo.

şımarmayan kız yoktur beyler, şımartılmamış kız vardır amk. o an anladım ben de.

"kızım kalksana bak dökülcek" dedim

hala uyuyo gibi yapıyo.

ben oturdum yataga.

"secil ben başlıyorum bak kalkmıyosan kalkma" dedim

esnedi, geriniyo. hesapta yeni uyanmış.

bana doğru baktı "aaa aşkım bana kahvaltı mı hazırlamış" dedi

"yoo kendime getirdim" dedim

normalde bozulurdu, çocuk taklidi falan yappardı o durumda ama hiç bozmadı "yok yok aşkım bana hazırlamıs" dedi

bu simara simara yedik biz simitleri. yatak susam doldu.

dünkü günah yuvası şimdi susam sokağı olmustu amk.

kahvaltı bitti ben gittim televizyon izlemeye. secil de banyoya girdi.

amk bizim evde herbok vardı da lig tv yoktu. açtım amk galatasaray'ın maçı vardı secil dün bize geldiğinden izleyemedim tabi dışarı çıkıp, stada da gidememiştim.

onun özeti izledim.

maçın kimle olduğunu hatırlamıyorum tam ama ümit karan 4 gol atmış amk biz 4-0 kazanmışız.

"vay" dedim amk.

oldum zevkten 4 köşe o ara secil çıktı banyodan geldi oturdu yanıma üstünde bornoz elinde tarak. kucağına bi havlu serdi amk sac tarama merasimine başladı. amlı panpalarım allah kolaylık versin lan o çile çekilirmi amk?

saçlarını tararken bi yandan da o gün napcaz diye düşünmeye başladık.

secil "sinemaya gidelim mi aşkım" dedi

ben istemedim. sevmiyodum ben sinema. amk saatlerce otur bi koltuktta. sigara içmek yasak falan. sıkılıyodum basım ağrıyodu sigarasızlıktan.

ısrar etti çok güzel bi film varmış da bilmemneymiş. nejat işler hayranıydı seçil onun filmiymiş amk.

"iyi gidelim" dedim.

caddeye indik biraz takıldık. bu mağazaları gezdi ben peşinde dolandım. aksama doğru bunun istediği filme aldık biletleri. filmin adı "barda"

ben abandım mısıra. dünyanın mısırını aldım amk. sigarasız kalcaz içerde ağzım dolu olsun bari dedim

filme girdik basta sıkıldım bi 10 dakika ama ne güzel filmmiş lan anasını siktiler orospu evlatlarının. oyle artislik falan yaparsan varoş cocuğuna ananı sikerler işte oyle. amk dizi izleyen babanne gibi konustum farkındayım. kusura bakmayın amkk.

kızlardan birini jiletleye jiletleye siktikleri sahnede secil "çıkalım lütfen" dedi ama bu sefer de ben istemedim çıkmayı. baktım bu ayaklandı sike sike peşinden ben de kalktım tabi.

"film film diyodun niye çıktın şimdi?" dedim hasan mezarcı edasıyla

"iğrencti ya allah belalarını versin" dedi

"napalım. baska filme girelim istersen" dedim

"yok ya bırak şimdi film izleme havam kalmadı hiç" dedi

gel sana bi pasta ısmarlayayım da ağzımız tatlansın" dedim

pastaya hayır denir mi amk?

da demedi.

"ısmarla aşkım. ama ben senin yuzunden şişko olcam" dedi çocuk sesi çıkardığını sanarak.

ağzını yuzunu sikecem o olacak amk

caddede madoya gittik profiterollü pasta severdi heralde ondan almışızdır. oturduk yedik. biraz muhabbet ettik. filme çok canı sıkılmıştı. konusa konusa rahatladı. "eve mi gidiceksin?" dedim

"evet" dedi

arabayı almamıştık çıkarken. yuruya yuruya magaza gezcek ya amk.

"iyi o zaman binelim bi taksiye seni bırakayım eve" dedim

"tamam" dedi kalktık.

bindik bi taksiye göztepeye geçiyoruz. ben o taksiyle maltepeye gecerim dedim ama secilin eve yaklasınca "kalsana bu gece" dedi kulağıma.

baktım kız korkuyo amk.

"tamam" dedim.

indik taksiden ama bunun hali hiç iyi değil amk. çıktık eve ben televizyona doğru hamle yaptım bu elimden tuttu çekti.

"yatalım mı beraber" dedim

"olur" dedim saçma salak bi ses tonuyla.

yatak odasına gittik bu yattı yataga ben de yanına yattım.

"çok seviyorum seni" dedi

kendini iyi hissetsin diye "ben seni daha çok" dedim

öptü beni, ben de onu öptüm burnundan.

dönndü bana arkasını cenin pozisyonu derler ya o halde yattı.

elini attı elime sarıl bana dercesine karnına götürdü.

sarıldım ben de sıkı sıkı.

bi yarım saat aynı halde yattık öyle.

elim karnındaydı ya sarılıyorum ayağına. uyuyo mu diye çekeyim dedim çekmeme izin vermedi. uyumuyodu amk.

kendime ceptim onu. iki şebeklik yapayım gülsün istedim amk. gıdıklayayım dedim amk.

gıdıkladım ama ağlamaya başladı amk.

aha dedim bozduk yepisyeni kızını, ayarları gitti amk.

"seçil iyi misin?" dedim

ben öyle diyince daha beter ağlamaya başladı amk.

lan napcağı mı sasırdım amk. orasına burasına baktım kapama düğmesi var mı diye ama yok amk. dedim "bunun düğmesi yoksa sike sike huyuna gitcez amk yoksa susmaz"

"aşkım" diye başladım bu sefer lafa

ben çok sevgi cümleleri kuran bi adam değilim o yuzden soylediğimde bunun kıymetli olduğunu hisseder karşı taraf. size de tavsiyem kullanmayın amına kodumun aşk laflarını.

aşkım, bitanem, bebeğim, hayatım, aşkısı, dışkısı... diye sürekli kullanınca yalama oluyo kıymeti kalmıyo amını siktiğimin laflarının.

"aşkım, neyin var?" dedim

yine cevap vermedi.

yüzünü saklıyordu benden. ağladığını görmeyim diye heralde. elimi yüzüne götürdüm "yüzüme bakmıycakmısın?" dedim

yine kaçıryo yüzünü.

hay dedima amk sıkılmaya başladım dedim son kozu oynayayım "sen benden ayrılmak istiyosun sevmiyosun beni artık onu mu soylıyeceksin yoksa? soyleyemedin ondan mı ağlıy.." dedim cümlem bitmeden döndü sarıldı bana.

"çok seviyorum seni" dedi

"ben de seni" dedim. seviyorum demeye gerek yoktu amk. bi günde o kadar güzel cümle alışkanlık yapabiliirdi.

"adnan sen benim ilkim ol istedim" dedi

amk ne diyo bu anlamadım ama acaba bekaret mevzusuna mı giricez dedim kendi kendime.

sustum devam etsin diye.

baktım susuyo hala "ben senin ilkinim zaten" dedim

"adnan çok seviyorum seni" dedi hay dedim amk bu ne kadar sürcek falan ama 45 dakika falan böyle mehter takımı gibi bi ileri iki geri ya da her ne boksa oyle devam etti.

"senle tanışacağımı bilmiyodum" dedi önce. sonra devam etti "çok sarhostum. nasıl yaptım, niye yaptım hatırlamıyorum bile" dedi.

amk bana bekaretini nasıl kaybedtiğini anlatcak amk. barda filminden de ondan çıktık heralde o filmde bi piç vardı onun sevgilisini sikiyolardı falan aklına geldi heralde.

"sus" dedim.

ben birden sus diyince bu korktu amk. hani ters bişey diyecem falan sandı ama o kadar da göt değildim amk. sadece bunu dinlemek istemiyodum. gavatmıyım ben amını sikeyim sevgilimin eski sikiş anılarını anlattırcaam ona? oldu olacak bi de "caps var mı piç?" diyeyim amk

sonra devam ettim "sus çünkü umurumda değil. ben de çok sey yasadım çok hata yaptım. belki yine yapcam ama sen beni o hatalarımdan kurtuluncaya kadar bekleyeceğini biliyorum. beni o hatadan kurtaracağını, beni hatalarımla da kabul edeceğini biliyorum. o yüzden senleyim. o yuzden ben seni seviyorum, tıpkı senin beni sevdiğin gibi. bu dünyada bir tek ölüme çare yok, benim yanımdayken sadece sevincten ağla artık" dedim

iyi mi yaptık kötü mü yaptık bilmiyorum ama daha çok ağlamaya başladı sarıla sarıla ağlıyo. lan nasıl sıkı boynumu nefes alamıyorum amk.

yüzük aldım demiştim ya aslında onu ertesi gün ona vermem gerekiyordu ama o gün bizim için sevgililer günü idi. ertesi gün diğer sevgililerin olsun dedim amk kendi kendime.

seçile "bana bi dakika izin ver gelicem" dedim. hemen portmanto denin ismi itici şeye gittim. montun cebinde duruyodu yuzuk. yuzugu aldığım gün eve gittiğimde secil bizdeydi saklama, bi yere koyma fırsatım olmamıstı. ertesi gün ve bugün de onla olduğumdan saklayamadım tabi bi yere. aldım ceketin cebinden kutusunu açtım. seçilin yanına gittim, yatak odasına.

içeri girdim, ellerim arkada.

"kapat lan gözlerini" dedim.

şaşırdı amk.

"kupasana lan" dedim kapattı.

yataga oturdum yanına.

"elini ver" dedim

sanki maslak oto sanayiide ben ustayım o çirak da pense istedim amk. mal gibi uzattı elini

yuzugu takcam parmağına supriz olacak falan.

lan yuzugu taktım lap diye girdi. o ara bu gözünğ açtı şaşırdı mal mal bakıyo bana.

ama benim aklım yuzukte amk. dünya para verdim ama bol oldu amına koduğum. onun ölçüsü oluyomus ben ne bileyim. sanki her haftasonu gidip yüzük alıyorum. gitti dedima amk paralar bosa.

ben bunları düşünirken seçilin dili çözüldü "aşkımmmm" dedi.

m tuşu takılı kalmadı amk. kız m'leri uzattı soylerken ondan öyle yazdım

"efendim" dedim

aptal bi gülümseme suratında bana bakıyo. açıklama yapmam gerektiğini düşündüm ama uzatmak da istemedim.

yüzüğün takılı olduğu elini tuttum, alnından öptüm ve "sevgililer günün kutlu olsun" dedim

yine ağladı amk. durmadan ağlıyo ama bu sefer gülerek ağlıyo.

sesi ağlamaklı "aama sevgililer günü yarın" dedi

"sen bana böyle açık oldukça bize her gün sevgililer günü" dedim. bunu söyledikten sonra hepten trabzonluya bağladık amk. seçil atladı dudaklarıma 61. dakika sovu yaptı resmen.

gece sarılıp uyuduk.

daha doğrusu o uyudu ben sarıldım.

sarılıp uyuma eylemini paylaştık, görev paylaşımı yaptık.

ne olmustu ben ne yapmıstım da bu kız bana bu kadar güveniyodu?

beni bu kadar seviyodu?

bütün gece bunları düşünerek geçti.

cevap bulamadım. kendime mavi'yi örnek vererek bu soruları cevaplamak istedim ama birden kendime "sus lan mavi deme bi daha ananı sikerim" ikazında bulundum.

eyvallah, çok sey yapmış olabilirim ama asla beni seven birini aldatmadım ben. düşüncemde bile aldatmada haya ettim.

"başında ne yaptın amına koduğum" diyenler olcaktır ama o zaman da arayıp seçili bittiğini, benim bi baskasına asık olduğumu soylemişim.

bunları sunurken ben de uyuyakalmışım.

uyandığında secil beni izliyodu.

gözümün birini açabildim sadece.

"günaydın sözlüm" dedi

"ne sözlüsü amk?" diyecem diyemiyorum. ağzım çamur gibi kaç tane sigara içtiysem

secil benim o aldığı yüzüğü söz yüzüğümüz ilan etmiş kendince.

"lan yuzuk kocamanmış gidip değiştireyim bi ara" dedim yarım ağızla.

"ben daraltırım gidip" dedi. meğer daraltılıyomus amk yuzukler. o zaman öğrendim.

"iyi" dedim.

köpek gibi acıkmışım amk.

"hadi kahvaltı edelim" dedim

"hersey hazır yumurta pişircem sadece" dedi

"iyi ben yuuzmu yıkayayım" dedim kalktım.

mutfaga bi gittim ki bi kus sutu eksik amk.

kahvaltı masası dediğin kalabalık olacak amk. ben öyle seviyorum aga. önce gözüm doymadan karnım doymuyo benim.

bi güzel ettik kahvaltımızı, sigaralarımızı içtik.

ben seçile "ben gideyim kaç gündür aynı seyleri giyiyorum koktum artık" dedim

"tamam sözlüm" dedi

hay amk ne iğrenc bi hitaptır o yarabbim.

ustumu giydim kapıdan çıkarken "öpmeyecekmisin sözlünü?" dedi.

sözlüm deme desem yanlış anlıyacak dünden beri zor susturmuşum amk yine başlamasın diye "öpcem tabi" dedim öptüm çıktım evden.

istikamet maltepe amk...

evin önüne geldiğimde telefonum çaldı.

mavi arıyo amk. elim ayağıma dolaştı. açsam bi dert açmasam bi dert. açmadım amk. çaldı çaldı sustu.

açtım kapıyı girdim eve. vedat yoktu salih piçi evde amk.

"naber lan" dedim oturdum koltuğa.

"iyi kanka manager oynuyorum" dedi.

"zaten başka ne sikime yarıyosun ki?" dedim. geyiğe bağladık amk.

telefonum tekrar çalmaya başladı.

yine mavi arıyo.

telefon elimde mal mal bekliyorum amk. açsam mı diye.

"açsana lan sunu" dedi salih.

ihtiyacım olan birinin bana telefonu aç demesiymiş amk.

hemen zıpladım yerimden benim odaya gittim. orda konusurum diye.

odaya gidene kadar telefon sustu amk. bu sefer ben aradım.

ilk çalışında açtı telefonu.

"beni aramışsın" dedim en karizmatik ama titrek ses tonumla.

"sen ne biçim bi adamsın ya?" dedi

lan dedim amk noluyoruz. devam etti mavi

"ne yaptı sana batu? ne suçu var onun? senin adamlığın bu mu?" dedi

araya girmeye çalıştım ama susmadı devam etti.

"bi kişiyi, hem de sucsuz bi kişiyi arkadaşlarıyla beraber dövmek mi senin erkekliğin? bizim aramızda olmayan ve asla olmayacak bişey için mi hırs yaptın? onu sevip seni sevmemem miyidi suçu? ben seni adam gibi adam sanardım ama sen hiçbişeymişsin adnan. allah belanı versin" dedi kapadı surartıma.

secille yeşilkoyde ben bu orospu cocugunu baska bi kızla görmüştüm de secili yollayıp dalmıstım ya ibneye onu anlatmış utanmadan amına koduğum. neredeyse bi hafta olmustu ama heralde yeni görüşmüşlerdi. suratına çalıştığım için mavi görünce bunlar ne diye sormustur heralde. o da anlatmış. anlatmış da ballandıra ballandıra anlatmış amk. ben bunu durduk yere dövmeyeceğimi, "mavi senin sevgilin değil mi?" diyip buna daldığım için heralde anladı orospu evladı benim maviye bişeyler hissettiğimi. mavi arkadaşlarıyla dövdün sucsuz yere falan dediğine göre ibne kendine yonttu durumu. durduk yere dövdü, bilmem kaç kişilerdi falan dedi heralde.

gel de küfretme amk kadere.

izah bile edemedim durumu.

"seni aldatıyo" desem inanmazdı o durumda. o yuzden belki de beni dinlememesi iyi oldu. bi de sevgilisine camur atıyo sanacaktı beni.

benim moral oldu sıfır amk. benle tassak geçiyosunuz "9 bira aldım maltepeye gittim" diye entry girip ama hadi amk gelin de içmeyin lan

mutfaga ugradım dolaptan iki bira aldım salona gittim.

salih piçi benim suratı kareografisiz kalmıs aykut kocaman gibi görünce anladı tabi bi sik olduğunu o telefon görüşmesinde.

elimde de 2 bira var ya birini ona getirdim de dertlescem mi sandı bilmiyorum "getir kardeşim getir içelim güzelleşelim" dedi hulusi kentmen ses tonuyla.

yuzune baktım "siktirme belanı siktir git al kendine bunlar benim amk" dedim.

hafif bozuldu ama baktı ki ben daha bozuğum ses etmedi.

şeytan diyo bas git batu denen orospu evladını bul mavinin karsısında ne bok yediğini anlattıra anlattıra sik sonra da "al adam kimmiş gör" de, tribin kralını yap. melek diyo...

melek bi sikim demiyo amk. amına koduğumun meleği bi kere bişey dese dinleyecem orospu cocuğunu da ağzı var dili yok ibnenin.

baktım melek beni teselli etmeyecek kendi kendime "boşver amk ne sikim yerse yesinler" dedim. açtım biralarımı içtim.

akşama kadar oturdum o amını siktiğimin koltuğunda. oturdum düşündüm.

ben ne bok ymeye gidip o orospu cocuguyla kavga ediyosam? bırak amk sanane. hem hayatımdan çıkardım ben maviyi diyorum hem onu aldatıyo diye ibneyle kavga ediyorum. suc bende amk.

ama bi taraftan dusununce de napcam amk? fotoğraflarını cekip posta kutusuna mı koycam, üstüne de "bir dost" yazıp?

koltuktan kalkarken "sen doğru olanı yaptın" dedim kendime. kendimin de cok sikindeydi amk

vedat geldi o ara naber kardeşim muhabbetleri döndürdük biraz. ben evde cok durmuyorum amk yeni tavla almıslar onu bile yeni gördüm.

gelin lan dedim turnuva yapalım amk.

salih siktim yolladım anasının amına vedat ibnesi zorladı biraz ama onu da 5-4le sikip zaferimi ilan ettim.

5-4 demişken size 5-4 yenilen adamın fikrasi anlatayım amk.

bi köy kahvesine bi kız girmiş üstü başı yıttılmış, am göt dağılmış...

bakmış babası orda bi masada oturmuş tavla da önlerinde kapalı duruyo.

babasının yanına gitmiş hemen

"baba beni yolda 4 kişi kaçırdı. karşı koyamadım sırayla tecavüz ettiler. beni bıraktılar gittiler. tam köyümüze geri dönecekken bu sefer 2 kişi beni o halde gördü. onlarda yukarı çamlığın oraya götürüp defalarca tecavüz ettiler. onlardan da kurtuldum bu sefer karsıma bi ayı çıktı. ondan kacarken ormanın derinliklerine gitmişim. orda da orman korucuları beni bağşayıp tecavüz ettiler" diye anlatmış başından geçenleri.

babası dönmüş buna

"kızııııııı, sen hiç olmazsa 5-4 yenilmedin" demiş

http://hizliresimiyukle.co...90/g%c3%bclsenize_amk.jpg

tavla mevzusu bitti benim de kafa açıldı iyice amk.

rahatladım yani.

bizimkiler hatırlatmasa aklıma bile gelmezdi amk

salih "naptınız lan kıza hediye aldın mı?" dedi

aha dedim amk bugün 14 şubat.

"lan hediye yi sikeyim ben secili aramayı unuttum amk" dedim telefona uçtum. aradım açmıyo. heralde trip yapıyo dedim. ev telefonunu aradım. onu da açmıyo amk.

mesaj falan attım 14 şubat temalı, yok amk ona da cevap gelmedi.

oturdum mal gibi içeri.

"noldu trip mi yapıyo yenge?" dedi salih

"he amk" dedim

vedat piçi bile benle dalga geçiyo amk. gülerek "abi sen bu durumlara düşecek, bu tripleri yiyecek adam mıydın?" dedi.

ben de güldüm, gülümsedim daha doğrusu.

"hakkaten ben bu tripleri yiyecek adam mıydım lan? hem de seçildim" dedim, ama içimden.

biz salihle çilingir yapmaya karar verdik o akşam.

ben gittim peynir falan dilimledim. vedat'a da cacık yaptırdık. salih de tekele gitti rakı almaya.

5-10 dakkeye kapı çaldı aha dedim salih götü geldi.

vedat cacıkla uğraşıyordu ben açtım kapıyı.

seçil gelmiş.

şaşırdım ben onu görünce.

mal gibi kaldım kapı önünde. tripte sanıyordum ben onu.

"çekilsene içeri gireyim" dedi

"yokk girme içerde kızlar var" dedim

"vedat olmasa aranızda inanırdım" dedi girdik içeri.

elinde kocaman bi poset var. 14 şubat hediyesi almış bana. öptü falan teşekkür ettim ben de.

"gel mutfaga" dedim

"açmıycak mısın hediyesi?" dedi

"açarım birazdan. sevgililer günü yemeği hazırladım bak ben sana onu göstercem" dedim

oyle diyince koşa kosa geldi mutfaga

vedat secili görünce "hosgeldin yenge" dedi ama secilin gözler fıldır fıldır hazırladığım yemeği arıyo.

tabi görebildiği tek şey cacık için soyulmuş hıyar kabukları, dilimlenmiş tabaga koyulmuş beyaz peynir ve rakı bardakları olunca anladı tabi.

"nasıl ama?" dedim.

"ehh napalım idare etcez" dedi

kapıdan sesler geldi. anahtarı almış gitiş salih götü. elinde bi büyük rakı grdi içeri.

"oo yenge sen buna trip yapmıyomuydun ya?" dedi

"ben sözlüme trip yapmammm" dedi 3 m harflisinden. yuzuğunu gösterip havasını da attı. bizimkilerde "ooooo" çekince zaferle savastan dönen komutan triplerine girdi secil.

"bunlar da bizle yesinler mi? yazık bunların sevgilisi yok" dedim secile, gülerek.

"bilmem düşünmem lazım" dedi

"valla rakıyı vermem o zaman" dedi salih. sanki mahalle yapcaz da topun sahibi ibne. aynı o hareketler var ibnede.

"tamam tamam izin verdim" dedi secil.

içeri, salona geçtik herkes bi tabak bi bardak aldı tek seferde sofrayı tasıdık içeri.

vedat da kolasını aldı geldi.

oturduk sofraya ilk kadehler kalktı.

2. ya da 3. kadehlerdi tam hatırlamıyorum:) salih piçi "böyle sevgililer günü yemeği mi olur lan?" dedi.

mal mal baktım buna "sen ne diyon amk?" ifadesi ile.

"aga sizin dans etmeniz lazım dans" dedi

seçile baktım dans fikri hosuna gitmişti.

"iyi lan sarkı soyle o zaman" dedim salihe

"ben ne soyliyecem lan siz isteyin kimi isterseniz ona soyletiriz" dedi

lan bana kalsa amk müslüm gürses'ten bişeyler çaldırdım amk zaten rakı masasındayız. o yüzden "sen ne istersen o olsun" dedim salihe

zaman limewire reis vardı amk. ne istersen buluyodu. bearshare falan anasının amından çıkmamıstı daha, çıktıysa da ben hatırlamıyorum amk.

biz seçille kalktık bunlar

yabancı bi şarkı çalmaya başladı.

dans mans işini hiç sevmem salak gibi sallanıyosun.

bi de şarkı da hayatımda ilk defa duyduğum bi şarkı olunca hepten mala bağladım tabi.

şarkının adını secile sordum sonradan melodisi hosuma gitti. onu da hatırlıyorum anlayacağınız.

ama sikseniz soylemem amk. sonra yalanına sokuyum diyosunuz.

sarkı bitti. bu ibneler alkıslıyo bizi secil sarılıyo bana sıkı sıkı.

eminim cok daha guzel, cok daha özel sevgililer günü anları vardı ama şundan da eminim ki hiç bu kadar değişik, evde beyaz peynir cacık rakı ve bizden baska 2 sap ile, hem de laptopa indirilen korsan mp3le dans ederek geçirdiği bi sevgililer günü olmamıstı.

sarkı btince sarıldı bana dedim ya o ara kulağıma fısıldadı. "seninle çok mutlyum" dedi.

"ben de seninle" dedim.

sevmek cok guzel de sevvilmek ayrı bi guzel amk.

oturduk, bunlar benle tassak geciyö "o nasıl dans etmek lan" gibilerinden.

"siktirin gidin" dedim geçiştirdim rakıya devam amk

biz salihle hızlı gidiyoduk, secil bize yetişmek için hızlı mı gitti nedir kafası güzel olmaya başladı amk.

"ben aşkıma bi şarkı soylemek istiyorum" dedi kalktı ayaga.

lan aslında hiç sevmem ben öyle seyleri ama benim de kafa hafif guzel diye bişey de demedim. hem zaten amk yanımdakiler kardeşlerim gibiydi. dedim amk soylesin gönlü olsun.

kalktı mal mal sarkı soyluyo detone olmak nedir o aksam öğrendim.

ama soylediği sarkının sözleri mükemmeldi. hosuma gitti.

utanmasam izim piçlerden ağlayacaktım lan onu o halde görünce.

birini azıcık uğrasıp o kadar mutlu ettiğimi görmek beni de çok mutlu etti. sacma biliyorum ama onun yuzundeki gülümseme benim yuzume vuruyodu. o ağladıkca benim de gözüme bişey kaçıyodu. gerçekten sevgili oluyoduk galiba...

yuzden basmadım düğmeye. dedim soylesin.

sarkı bitince açtı bu kollarını sarıl bana der gibi. kalktım sarıldım. o zamanlar yetenek sizsiniz türkiye yoktu ama ben ona rağmen onun kulağına "ben evet diyorum" dedim. öbür oylar zerre sikimizde değildi ikimizin de. o yuzden onu 1 evetle kalbimin finaline yolladım.

soylediği şarkıyı da buldum amk:

<http://fizy.com/#s/1bfhvf>

oturduk ben secilin elini tuttum, hiç tutmadığım kadar sıkı tuttum.

"ee gelin kızımız soyledi sarkısını adnan da altta kalmaz heralde" muhabbetini açtı salih.

"amk ben halimden memnunum hiç bozamam benim yerime vedat" söylesin dedim.

dilim kopaydı amk.

götümü müslüm gürses sikseydi de demeseydim amk.

ibne gitti soyleye soyleye <http://fizy.com/#s/1agyqk> 'yi soyledi.

lan amk o nasıl bi şarkıdır?

hele ki o havada. tamam "dışarda kar yağıyo" durumu yoktu. kar yağmıyodu yani ama o şarkıyı duyunca çığ düşüyo ustune adamın.

vedat piçi "şimdi sen nerdesin ben nerde?" dediğinde seçilin elini o kadar sıkı tutmadığımı farkettim.

düşündüm şimdi mavi nerde?

mavi o orospu cocuguyla mı kutluyodu sevgililer gününü?

ben bunları düşünürken vedat götü öyle bir "ay ay ay ay yanıyor ömrüm" dedi ki ben de ne utanma kaldı ne bişey. kötü günler için gözlerimde sakladığım saçma ıslaklık dokuluverdi. belli etmemeye çalışarak sildim ama belli olduğu kadar olmustu.

"soyle bilmesen de o nerde" dedi dayanamadım amk dedim hülya koçyigit nasıl ağlamaya koşar yatağına aynen öyle kostum "işemeye gidiyorum" yalanıyla tuvalete.

gözlerimin ne kadar kızardığını tuvaletin aynaya bakınca farkettim.

kendi yuzume agzım titreye titreye çok küfür ettim de bi "allah belanı versin" de diyemedim mavi'ye.

ulan insan aşık olunca her şarkı ona özel yazılmış hissi peydah oluyor ya, hah işte ben o hissin anasını sikeyim.

uzume su çarptım defalarca.

sanki yuzune su vurunca gözlerinin kızarıklığı geçicek?

geçmiyo panpalar, hatta daha da kızarıyo.

dedim amk siktir et, girdim geri içeri.

bunları bıraktığımda vedat götü yağmur'a söyle o nerde diyodu şimdi ise iki dakika kaybolduk bi tatlı huzur almaya gelmişler kalamış'a, ah kalamış'a...

baktım fasıla dönüşü mevzu, her an tehlikeli şarkılar dökülebilir ortaya böldüm amk şarkıyı.

"öyle şarkıya markıyla olmaz bu işler. hediyem nerde benim?" dedim. kapının orda bi paketle içeri girdi açmadık ya dedim o gelsin de hava biraz değişsin amk.

"aa daha açmadın sen hediyeni" dedi. fırladı kapının önüne paketi getirmeyi.

getirdi koca bi kutu gibi bişey amk.

sağından solundan yırttım hediye paketini. salih içindekini görünce ilk apaçi dansını yapan adam oldu o kafayla 14.02.2007'de.

playstation almıs.

ama 2 amk.

zaman 3 yoktu heralde yoksa 3 alırdı, para var amk kızda.

ben playstation hayatı roberto carlos ile verkaç yapır gol atmaya, crash bandicoot'ta saatlerin içine gire gire maceradan maceraya koşan bir koçyığıt olarak salih kadar olmasa da sevindim tabii.

teşekkür ettim ve fasıl muhabbeti bitti.

hemen açtık kutuyu mutuyu ama hevesimiz içinde oyun olmadığını, secil'in de oyun almayı akıl etmediğini farketmemizle kursağımızda kaldı tabii.

gece salihin sızması, secilin kusması, vedat'ın 1.5 litre kola içip bol bol geçirmesi ve benim "napıyorum lan ben? nasıl bi saçma hayat benimkisi?" düşüncelerimle bitti.

secil o gece bizde kaldı.

sızmış yatarken ben de yanına yattım.

geçtim karsısına uyumasından da faydalanarak içimi döktüm, kısık hem de en kısık ses tonumla...

"senin sevgini hak edecek ne yaptım ben?"

anne gibi bi sevmek seninki.

ne yapsam, ne etsem, karşılık beklemeden, kayıtsız...

keşke o gün hiç cevahir'e gitmeseydim uğurla, keşke hiç aklımda bi baskası olmadan bakabilseydim gözlerine. ama olmuyo amk olmuyo anasını sikeyim.

yapamıyorum.

seviyorum seni ama senin beni sevmen beni seni sevmeye mecbur bırakır gibi seviyorum.

sende kendimi görüp kendime acıyarak seviyorum.

ben seni haketmiyorum ama elimden geleni yapıyorum.

bu kadar oluyo amk. otesine gecemiyorum.

ama sana söz veriyorum, sen beni bırakmadan ben seni asla bırakmıcam.

sana hakettiğin sevgiyi sunamasam da en azından o saygıyı gösterecem"

uyandığımda seçil hala uyuyodu yanımda.

salyası falan akmış amk yastığa.

kalktım niye uyandım bilmiyorum ama bu bi işaret olmalı idi. sanırım tanrı bana "git bi sigara iç sonra uyursun amk yine" demişti.

kalktım sigarayı aradım yeni doğmuş köpek yavrusu gibi tam açılmamış gözlerle ama nerde bulcan amk?

dedim heralde salonda kaldı. salona yürürken sesler duymaya başladım amk.

televizyon açık mı kaldı diye düşünürken salona daldım bi baktım aylardır toplasan 3-4 kere zar zor ekmek almaya yollayabildiğimiz salih piçi kalkmış gitmiş playstation'a kol almış, oyun moyun da almış oturmuş fenerbahçesi ile kupa almaya çalışıyo amk.

yarragımı alır o ayrı mesele de ibnenin sabahın köründe kalkmasına şaşırdım.

"la oğlum deli mi sikti lan bu saatte kalkmışsın atari oynuyosun amk?" dedim

"ne sabahı lan mal 2 oldu amk" dedi

saat maat yok ki ortalıkta bunun telefon yanında duruyodu onu aldım amk harbi saat 2 olmustu.

vay dedim amk bi gün daha telef oldu...

aldım bi sigara yaktım bu ibneyi izliyorum nasıl kaptırmış amk kendini. orta yapıyo sonra ayağını uzatıyo falan. sanki ibne kendi vuracak.

"gel lan sikeyim seni" diyerek düelloya davet ettim orospu evladını ama ibne beni "siktir lan o kadar ilerledim kupayı alayım sonra" diyerek nazikçe reddetti. o zamanlar ps3 gibi kendi hafızası yoktu amk playstationların. liseli orospu evlatları ps3 ile analarının amından çıktığından bilmez memory card diye bişey vardı amk. ama bizim ps2 yeni olduğundan daha ondan almamıştık.

http://www.seastargame.co..r/ps2/ps2memorycard_b.jpg

"yarragımı alırsın fenerle avrupa kupası" diyerek içeri gittim tekrar yatmaya.

baktım seçil hala uyuyo.

lan dedim su yataga bodoslama bi atlayayım da uyansın.

havuza göbeği üstüne atlayan mal tarzı bi atlayış ile daldım yataga. nasıl zıplattıysam kızı fırladı amk yataktan. "geldik mi?" dese tam olacak amk bi o eksikti o an.

"günaydın" dedim gülerek.

"ödümü patlattın ya" dedi

"patlasın artık bi zahmet saat kaç oldu?" dedim

saatine baktı 2 bucuga geliyo.

"off yaa. aksam olmus nerdeyse" dedi

"koy götüne bosver sen kalk da kahvaltı hazırla lan bize" dedim gülerek.

"iyice hizmetçin oldum hee" dedi ama çok da mızızlanmadı. kendi de acıkmıstı amk neredeyse aksam olmus lan.

evde bi sikim yok bayat ekmekten baska.

dışarı çıkmaya da usendik tost yaptı amk bize salih piçi de kupa almış zafer turu atıyo amk evde.

fenerli işte...

tostları yedik salih piçi "gel lan alayım ifadeni" dedi

bildiğin götü kaşınmış amk.

"gel la" dedim sikimi sıvazlayarak.

seçil de oldu başımıza suçu reis "adnan, adnan" diye tezahurat yapıyo. aynı ultraslan amk. uyukum geldi takım secme ekranına gelince "sus kızım beceremiyosun" diyerek susturdum secili

bu hemen gitti raullu, nistelrooylu, ronaldolu real'i secti ezik gibi.

ben mağrur hareketlerle galatasaray'ımı buldum bastım çarpıya.

göt baktı ki ben galatasarayı sectim hemen feneri aldı tabi.

ferştahını alsan nolur lan?

"bak oğlum boşa oynamam. kaybeden yemek ısmarlar aksam" dedi

"sen bilirsın bana uyar" dedim

başladık amk.

formation yapmadık bende ilerde hasan kabze hakan şükr vardı. kanatlarda da hasan şaş ve arda turan olunc aben bunun anasını sikmem kaçınılmaz olmustu.

ben gol attıkça secil "oo cimbombom" diyerek inletiyodu salonu ama kız tezahuratından nolur amk?

maçı hakan'ın golleriyle sıfıra karşı kazandım. ibne hemen çirkefe yatıyo amk.

"bu kare tusunda bi ibnelik var basmıyo amk" dedi

"lan daha dun almısız amk playstationu ne basmıyo yavsak" bakısımı takındım attım bunun üstüne üstüne o bakısı.

utandı piç.

"adnan 50 lira versene aksam yemek alcam lan" dedi

güldük amk.

sitcom bölümü sonu gibi oldu amk klavyemin tuslarını sikeyim.

siz taşşak geçmeden ben taşşak geçmek istedim panpalar ama oluyo arada oyle sitcom tarzı sahneler hayatta napayım la

mart ayıydı kediler sikişiyor, vedat hala namaz kılıyor, salih playstation'un anasını sikiyo, seçil beni seviyo, ben ise seçil' iyiden iyiye ısınıyodum.

mart ayının ortalarıydı sanırım.- seçilin bizde olduğu bi akşam vedat yine odasında ders çalışıyordu.

tuvalete giderken vedat'ın odasının önünden geçtiğimde sigara dumanı vurdu amk yüzüme.

şerefsizim oda yanıyo sandım öyle duman mı olur amk?

tıkladım kapısını içeri girdim.

herif zaten hacı hoca, içerisi de olmuş stv büyük buluşma stüdyosu amk.

dedim heralde ben tuvalete giderken kalp krizi geçirdim orguya aldı allah beni, odanın dumanaltı durumu o kadar vahim amk.

"buyur abi" dedi bezgin bi sesle vedat

"sen buyur amk noldu oğlum sana? ders çalışıyorsun diye gelmiyoruz yanına ama bi bok var belli" dedim

"abi siktir et" dedi. vedat dedi amk. siktir dedi.

dedim amk dinden mi çıkardık acaba çocuğu.

"anlat oğlum siktirme belanı" dedim

"abi neyini anlatayım ya" dedi

belli amk mevzu derin...

"32 farzı anlat" dedim

"abi dalga mı geçiyosun" dedi

"sen dalga geçiyosun amk. neyi anlatcan mevzu neyse onu anlat" dedim

açılmayan adam bilir o durumu.

konussam mı konuşsam mı hali vardır, bilirsiniz. işte onu vedat gibi bi adamda düşünün amk.

öyle bi durumda herşeyi tek seferde anlatmak için derin bi nefes alınır. çnkü derdini anlatacak kişi her boku o nefes ile anlatıp kurtulmak ister. ve bu nefesin derinliği anlatacağınız mevzunun imkansızlığı ile doğru orantılıdır.

mevzunun imkansızlığı çoğaldıkça akciğerlere giren o "dert nefesi"nin metreküpu de artar amk.

vedat o bahsettiğim nefesi aldığımda odada dumanın azaldığını hissettim amk.

"abi bi kız var" dedi.

aha dedim yarrağı yediiik...

"abi bi kız var. bizim bölümde okuyo ama ayrı sınıflardayız." hazırlığız ya amk biz o zaman. bazen aynı bölüm de olsan karma sınıflar yuzunden dağılabliyosun başka sınıflara.

"eee" dedim, devam etti

"abi kızı görünce. konuşmak istiyorum konuşamıyorum. yanına gidip onu tanımak , adını sormak istiyorum ama soramıyorum. bazen onu baska birileri ile görüyorum. onlarla konusuyo, belki adını soruyolar adını mı soyluyo diye dudaklarına bakıyorum ama okuyamıyorum. abi ben dayanamıyorum. dua ediyorum allahım sil aklımdan kalbimden diye ama olmuyo. abi allaha isyan etmek üzereyim, yıllardır doğru bldiğim herşeyi silmek üzereyim ben" dedi

kadar şey anlattı ben sadece "kız güzel mi lan?" dedim

güldü

"abi dalga geçme nolur" dedi

"lan amk kızın sevgilisi var mı?" dedim

"yok abi bildiğim kadarıyla" dedi

"o zaman kismetse yaza imam nikahınızı kıyarız" dedim

yine güldü. benim amacım güldürmekti zaten. eğer her aşk benimki gibiyse güldüğü yanına kar kalacaktı amk. az daha gülün ibne.

"dur ben bi bira alıp gelcem. geliyorum hemen" dedim gittim mutfaga

mutfağa gidince dolaptan bi bira aldım aslında ben mevzu uzun olursa yorulmamak için iki bira alırım ama vedat piçi içer diye korktum amk.

her boku yapmaya hazırı çünkü.

aşk dediğin uçurumdan düşmek amk.

ya düşüp kayalara çarparsın ya şanslısındır karşılık bulursun suya düşersün, yaşadığım adrenalin seni bağımlı eder tekrar tekrar atlarsın o uçurumdan.

bizimkisi ise o uçurumun kenarına gelmiş arkadan itilmeyi bekliyo. bilmiyo ki nasıl atlanır.

aldım biramı, girdim odaya koydum çakmağla kapağının dibine.

çakmakla bira açan panpaar bilir soğuk biranın kapağını birden çakmakla açınca çıkan sesi.

hani maraton hakemlerinin silahının sesini bekler ya atletler. bizim ibnede o etkiyi yaptı o ses. zaten benziyo amk sesler.

başladı ben sormadan anlatmaya, çıktı ibne starttan.

"abi ne yapıcam?"

godfather gelsin o andaki benim taşşaklarını yesin. oyle bi karizma hasıl oldu bünyeme. aldım ilk yudumu, büyük bi yudumu şişeden. başladım amk..

"sen bişey yapmayacaksın amk"

"aha ilk yudumda sarhoş oldu götveren" bakışı attı bana vedat. ben umursamadım devam ettim.

"yarın okula geliyorum amk. kimmiş şu kız bi öğrenelim. ben muhabbeti açarım. sen de yanımda olur muhabbete ortak olursun. ben bi yerde devreden çıkarım sen de mal değilsen o zamana kadar az çok cümle kurmaya başlarsın amk" dedim

"abi ben malım abi" dedi dertli dertli

"halletcez sen abine güven" dedim

plan belliydi amk. yarın okula gidilecek, gerekirse sonraki gün, sonraki gün ve sonraki gün de gidilecek. o kız ile arkadaş ortamı kurulacak. kurulan arkadaş ortamında yenek de yeenecek, çay da içilecek. vedat ile adını bilmediğimiz kız arkadaş olup biz yokken de konuşabilecek duruma gelene kadar devrede olunacaktı. tabii ben gidip kızla muhabbet ederken seçil bu planda önemli idi. secil yanımda olmalıydı ki kız ona yazdığımı düşünmememli idi.

kafada kuruldu plan. ilk adıma hazırдық: kız gözlemlene

gece az çok muhabbet ettik biraz vedat'ın kafayı dağıtıp rahatlattım. ama ne salihe ne secile bişey anlatmadım o sıra.

gece seçil bizde kaldı.

vedat'a "sabah okula giderken beni de çağır" dedikten sonra odalara çekildik.

odaya gittik ben yattım bu da yanıma yattı.

"seçil bişey diyecem sana" diyerek "bizim çocuğun hali nolcak" diyen anne modunda girdim mevzuya.

durumu anlattım.

güldü biraz ama ağzını kapadım elimle.

vedat ibnesi uyuyamaz o gece kendimden biliyorum amk.

mevzuyu iyice anlattıktan sonra "ee napcak aşkım? açılacak mı kıza?" dedi seçil

"o açılmaz. ama biz açtırırız di mi?" dedim ondaki kredime güvenerek.

"nasıl?" dedi kafamda bişeyler olduğunu anlayarak.

"yarın okula gidelim. ben derse girmem ders zamanı beraber takılırız. aralarda vedat'ı da yanımıza alır kızın yanına giden gavatlardan birini illaki tanırım ben. yanasınız muhabbete ortak oluruz. ordan alır yururuz. ama sen benim yanımda ol ki kız ona yazıyorum sanmasın" dedim

"hele bi yaz" dedi yuzunu ekşitip. yalandan ekşitme ama

"valla gelmezsen bilmem artık" dedim

"gelcem gelcem. hem merak ettim kız" dedi

"iyi o zaman uyuyalım" dedim döndüm götümü yattım.

amk uykuyu sabaha karşı gören bünye o saatte uyuyamadı tabii.

kapadım gözlerimi karanlığa bakıyorum mal mal.

ara seçil sarıldı arkamdan. siki olsa değdirecek, öyle bi pozisyonda kulağıma "biz aşkımla çift olduk artık. bizim şükür sorunumuz yok hiç o yuzden arkadaşlarımızın sorunlarını çözüyoruz.di mi aşkım" dedi

uyumak üzere taklidi yaparak "hııı" dedim.

öptü yanağımdan sarılıp yattı.

sabah kapı çalıyo.

evin kapısı değil amk odanın kapısı. secil var ya yanımda vedat odaya girmeden uyandırmaya çalışıyo beni.

sesi duyuyorum ama beni biri durtmezse uyanamam ki.

secil uyandı dürttü beni.

"aşkım kapı çalıyo" dedi

yarım ağızla "tamam la kalktık" diye bağırdım vedata.

kapının sesi kesildi bu sefer secil basladı

"askım geç kalcaz hadi" diyerek

amk sabah uyanmayı unutmusum.

kalktım yuzumu yıkadım ustı bası giydim.

gözlerimi açamıyorum amk yanıyo biber gazı yemiş gibi.

salih piçini bıraktık evde çıktık.

seçilin arabaya doluştuk. ben direkt arkaya geçen vedat'ı kaldırdım ordan öne yolladım yattım amk arka koltuğa.

okula geldiğimizde bizimkiler beni kaldırmaya çalışıyo ama siksın kalkmam amk.

"la ben derse girmiycem ki zaten. kaçta ara oluyo soyle secile sen siktir git derse ben arada gelirim" dedim

ibne alındı mı bilmiyorum, alınmaz ama bi bok demeden giidince kotı oldım amk.

üstüne de "askım hem cocuğa gaz veriyosun hem yalnız yolluyosun" dyince anladım ayıp ettiğimi. kalktım götü yeraltında kalmıs gözü güneşe bakan kunduz gözlerimle gittim okula.

amk yolunu unutmusuz sınıfın.

vedat bei görünce "abi yatsaydın" dedi ama yuzu gevrek gevrek guluyo amk. sevindi piç

"la sen bırakırmıyım amk" dedim yalandan. oysa secil kaldırmasa siksın gelmezdim peşinden

derse girdik ben en arkaya gectim montu da altıma koydum yattım zıbardım amk.

vedat anlatıyo, hoca gelince "o arkadaki kim?" demiş.

tanımıyo ki adam beni.

vedat da yanımda oturuyo ya "adnan abi hocam. hasta biraz ondan oyle" demiş.

"bu da bi garip. normalde okula gelmez hastayken okula gelmiş. oğlum kaldırın evine gitsin boyle derse girse nolur? hastalığı mastalığı tutar falan" demiş hoca

vedat "tutmaz hocam tutmaz" demiş

hoca da durur mu yapıstırmıs cevabı;

"ya tutarsa?"

tabii ki boyle olmamis diyalog amk.

hoca "ne işi var normalde gelmiyo hastayken geliyo" diyince, vedat "hocam bilmiyorum" falan demiş.

hoca da "iyi yatsın demiş. ama istemiyorum bi daha boyle bi durum" demiş izin vermiş amk

vedat dürttü uyandım amk.

ders bitmiş. ağızımdan akan salyaları silerek kalktım.

gözümün içine bakıyo ibne.

"gel bi tuvalete gidelim ustu bası duzeltelim, yuzumu yıkayım amk" dedim geçtik tuvalete kosar adım tuvalete giderken bunlar daha daha cıkamıstı kapı kapalı amk.

seçili aradım "gel çıkıcak şimdi kız" dedim

bu sefer allaha bırakmadım amk işi arka fona kendim koydum şarkıyı:

<http://fizy.com/#s/1bogjf>

tuvaletten çıktım.

bizim sınıfın orda, bunlarla aynı katta koridor sonunda pencere önü kalorifer yanı bi köşede bi kalabalık var. 3 tane kız, yanlarında 2-3 tane erkek olan bi grup amk

"orda mı lan kız?" dedim arkam dönük vedat oraya bakar halde.

"orda abitam köşede" dedi baska tarafa bakar tavırlarla.

kafayı çevirdim bi baktım amk at gibi bi hatun.

ama midilli atı amk. ufacık tefecik. 1 litrelik kolaya benziyo amk.

tam "buna mı asık oldun lan?" diyecektim ki baslarda anlattığım o leyla ile mecnun hikayesindeki mecnunun "siz bi de leylayı benim gözümle görseniz padişahım" lafı geldi.

ara secil de geldi yanımıza. 15 dakamız var amk.

"aşkım ordalar mı?" dedi

"bak su köşedekiymiş" dedim

vedat ise biz bunları konuşurken kızardı bozardı.

secil baktı o tarafa. bizim görmediğimiz bişey görmüş gibiydi.

"hadi gidelim yanlarına" dedi yuruyoruz o gruba doğru.

gruba yaklaşıncı secil kızlardan birine "naber canım?" dedi. derya'ydı galiba kızın adı tam hayırlamıyorum amk.

geçen sene o kız da benim gibi kalmıs hazırlıkta aynı sınıftaymıs secille ordan tanışıyorlarmıs, sonradan öğrendik tabii.

tipik kız şaşırması ve bir hazırlığın üst sınıftan birini tanınmasının dayanılmaz ezikliği ile cevap verdi derya "aaa seçil, iğnağnmıyoğrueaam"

neye inanmıyosun amk? sanki kore savaşından döndü kız amk.

bunlar tipik "canım nerelerdesin görüşemiyoruz=" geyiğini yaptıktan sonra ordaki taze üniversite top sakalı bırakmış sap nufusu dağılmaya başladı ve seçil de nihayet bizi tanıttı ordakilerle

bana sarıldı ve "bu adnan, sizin karşı sınıfta. ve benim sevgilim" dedi önce.

sıra vedat'a gelmişti

"bu da vedat, adnan'ın kardeşi gibidir. aynı sınıftalar aynı evde kalıyolar. kumam sayılır" diyerek derya'nın orospu kahkahasını dinletti bize seçil.

arkadaslarını tanıtma sırası derya'ya gelmişti

önce bizim kızdan başlamadı kaltak öbür kıızı tanıttı adını hatırlamıyorum. sonra sıra bizim 1 litrelik hatuna geldi

"bu da bedia bizim sınıftan" dediği an vedat'tan istemsiz olduğu çok belli olan "çok memnun oldum" cümlesini duydum.

kısa süren sessizlikten sonra seçil deryaya "bugün benim aşkımın doğum günü. ondan geldim buraya. çıkışta pasta keselin faalan diyoruz. gelsenize siz de" diyerek zamanı iyi kullanıp çıkışta buluşma işinin temelini atıverdi amk.

soran illa ki olacak şimdi ben peşin peşin cevap vereyim; hayır beyler o gün benim doğum günüm değildi. seçil bi mevzu olsun toplanmaya diye o yaalanı attı ben de anladığım için bozmadım.

vedat niye bozmadı diyenler için el cevap;vedat dünyadan soyutlanmış amk onu mu duyacak?

seçil temeli atmıştı atmasına da daveti derya'ya yapmıştık.

derya'nın gelecek olması çok belliydi ama bizim için asıl önemli olan bedia'nın gelmesi olduğundan biraz "gelir mi acaba" çekincesindeydik tabi ama secil sağolsun "arkadaslarını da bekliyorum. kızlar geliyorsunuz di mi?" sorusuyla o işi de hallett.

bedia dediğimiz asıl kız "rahatsız etmeyelim" dedi

secil "ne rahatsızlığı? bak kesin bekliyorum" diyerek mevzuyu bağladı.

amk bizi secil 40 yıllık kalde boru ustası gibi döşemişti vedat'a tüm yolları.

"kısa bi biz çıkıyoruz adnanla vedat alır sii çıkışta" sonra ayrıldık onların yanından.

buluşma işi tamamıyla secil sayesinde ayarlanmış gibiydi

zaman sigara içme zamanıydı amk.

çıktık dışarı yaktık sigaraları.

hemen daldım ben ortaya tabii

"lan yat kalk secile dua et amk. yoksa biz bu kadar kısa surede bu kadar işi bitiremezdik hayatta" dedim vedat'a

ibnenin yuzunde anlamsız bi sırtıs var amk.

"sağol yenge ya" diyebilirdi sadece utanmıstı. belliydi çok

"sen de bana birini ayarlarsın ödeşiriz" dedi secil gülerek

"höyt" dedim daldım araya amk. ilk defa secili kıskanmıstım la.

"sikerim valla belanızı" dedim

güldüler.

"ben aşkımdan başka kimseye bakmam" dedi secil

yeni sikilmiş amcık gibi bi surat ifadesi ile "bilmem artık" diyerek 2 soruya cevap vermiş oldum

trip nedir?

nasıl atılır?

sigara içtikten sonra bizim orda durmamızın bi anlamı kalmamıstı tabii.

sözleşildi kadıköyde bi kafede buluşulacak.

biz çıktık vedat da kızları alıp gelecek. yolda da muhabbet etme fırsatı olacak falan.

biz seçille kadıköy'e gidince seçil saçma salak bi şekilde bi saatçinin önünde aval aval vitrine bakakaldıç

ne olduğunu anlamadan 3-5 adım arkamda kalan seçilin yanına gittim.

amk kızın beyni sulandı heralde dedim kendi kendime. normalde bu takılı kalmalar mango'nun, zara'nın, koton'un önünde olurdu.

"noldu niye durdun?" dedim

orda rafta duran bi saati göstererek "hiç şu model bi saatim vardı kordonu problem yarattığından takamıyodum. ondan görünce burda ona göre kordon var mıdır diye aklıma geldi" dedi

içimden "sikicem kordonunu", dışımdan "boşver ya" diyerek 50-60 metre ileride kilise vardı onun az ilerisinde öğrencilerin takıldığı bi kafeye girdik.

tavla istedik, 2 de türk kahvesi...

gelen garsona "bugün benim doğum günüm arkadaşlarım gelince pasta falan lazım ayarlarız di mi?" dedim. evet cevabını verdi ama kendi doğum günü pastasının siparişini sevgilisi yanındayken veren benden başka birini görmemiş olacak ki mal mal baktı 3-5 saniye o eveti söylemeden önce.

"kahveler gelene kadar ben bi lavaboya gideyim" dedi seçil.

çok da siklemedim. gitsin işesin amk. hiç sevmem kız işetmeyi.

seçilin işemesi benim dünkü sıçmam ile kapışacak cinstendi. 20 dakika gelmedi neredeyse amk.

geldiğinde "nerdesin kızım?" dedim

"geldim aşkım sıra vardı" dedi

tavla ve kahveler gelmişti.

tavla oynanırken kahveler içildi, üstüne soda bile içildi amk.

tavлада sonucu soylememe gerek var mı bilmiyorum.

kendimi övmek gibi olmasın kralının amına koyarım tavлада...

1-1,5 saat sonra vedat aradı.

"abi nerdesiniz?" dedi

"kız geliyo mu lan?" dedim

"tam nerdesiniz abi. söyleyin geliyoruz biz hep beraber" dedi

anladım kız yanında amk rahat konusamıyo.

tarif ettim amk.

"kadıköy minibusune binin. son durakta inince boğa heykeline doğru çıkarken kilise var solda içerde. onu 50 metre geçince solda hemen"

"tamam abi" dedi kapadı telefonu.

hemen garsonu çağırdım pasta mevzsunu hatırlattım. bize de biraz daha büyük bi masa ayarladılar arkadaşların da geleceğini soyleyince.

tabi masamıza geçtik hemen.

işi de ayarlayınca bize bunları beklemek kaldı amk.

1 saat olmadı damladı bunlar.

seçil çok çakaldı. biz bunları masada karşılamak için ayaga kalkınca ne yaptı etti bi oturma duzeni kurdu bedia ile vedat'ı karşılıklı oturttu amk.

yeni tanışan taze üniversiteli muhabbeti olan "off vizeler çok rörörö" yapılırken doğum günü pastam geldi amk.

sünnet çocukları gibi alkısladılar beni, iyi ki doğdun sarkısı bile soylediler.

secil "bi dilek tut askım" dedi ama o an tuttuğum dileği bi bilse o pastayı mumlarıyla beraber götüme sokardı muhtemelen.

mumları üfledik garson pastayı aldı dilimleyip getirmek için. içecekleri de soyledik bunlar beni tebrik ediyolardı ki seçil kalktı ayağa çantasından bi kutu çıkardı.

sarıldı boynuma "iyi ki doğdun aşkım" dedi.

şaşırdım amk.

ne ara hediye aldı ne zaman paketletti bu onu?

açtım paketi yavastan.

saat kutusu amk.

üstünde kocaman diesel yazıyo.

saat almış bana.

millet "oooo" çekerken ben "malmısın kızm ne diye para verdin buna?" bakışı attım seçile.

da bana "uff snane be slk :s" bakışı attıktan sonra sike sike teşekkür ettim tabii.

"taksana aşkım" dedi

oldum olası sevmem amk saat takmayı. ama hediye ya mecbur takcaz.

benim ona aldığım yuzugun rövansıydı bu.

söz saati amk.

oturduk herkes muhabbete başlayınca ben secilin kulağına "lan ne ara gidip aldın bunu? ne gerek vardı?" diye fısıldadım.

"tuvalette buldum aşkım" dedi.

meğer bu tuvalete gitcem ayağına o dışarda önünde dikildiği saatçiye gitmiş amk. kızlar sıçmaya da çantasıyla gittiğinden farketmedim bile bişey aldığını. atmış çantaya gelmiş amk.

herkes muhabbet ederken biz secille sağlı sollu bedia'ya daldık tabii.

"nerde kalıyorsun?"

"aslen nerelisin?"

büyüyünce ne olcan?"

"koyunca hopluyomu?"

bizim seçille sorduğumuz sorulara sorguda kendini aklamaya çalışan zanlı gibi tane tane cevaplar verdi kız.

ordu fatsalıymış. istanbulda amcaları varmış ama amcaları ve babası arasındaki husumet yuzunden onlarda değil yurttta kalıyomuş. babası lokanta işletiyomuş fatsada. istanbula ilk defa gelmiş okul sebebiyle. trafığıne, kalabalığına falan alışmamış, sevememiş istanbulu. sanki istanbul buna bayılıyo amk...

buraya kadar herşey çok güzel, çok cici, çok agu buguydu da son sözüyle sikti bıraktı ona olan sempatimi, empatimi, patimi ve atimi...

"koyu fenerbahçeliyim. bi maç gidemedim ya"

bu lafi duyunca sogudum amk kızdan. çünkü galatasaray adının olduğu her yerde umut, fenerbahçe adının olduğu yerde ise bi orospuluk mutlaka vardır...

vedat ibnesi işte tam bu arada ondan hiç beklemeyeceğim bişey yaptı.

"ben de koyu fenerliyimdir" dedi yavşak! takım uğuruna kız değiştiren ben, kız uğuruna takım değiştiren vedatı görünce çok bozuldum amk. ama bozmadım tabii vedatı.

"lan göt sen mavi için ne boklar yedin nelerden vazgeçtin? şimdi çocuk takımını değiştirince mi artislik yapıyorsun?" diyenler olacaktır. başta şunu söylemeliyim ki mavi galatasaraylıydı. fenerli olsa geyiğine girmiycem ama şunu söyleyeyim; ben onun için oturduğum semti, bazı huylarımı, hatta dinimi değiştirdim ama takımımı asla. sonuç olarak vedat seni seccadede sikicem oğlum...

pastaları yedik, muhabbet ettik, kıza ısındılar(ben hariç), derya mal mal seçil ne dese onayladı sempatik hazırlık kaşarı amk...

buluşma bitti amk. evlere döndük. seçilde araba var tabi doluştuk vedat ben derya bedia göt kadar arabaya. kızları bıraktık yurda ordan da eve geçtik.

eve gidince oturduk yaktık sigaraları.

salih piçi oturmuş playstation oynuyodu amk.

vedat "abi çok sağolun ya. allah razı olsun" dedi

ben bişey demedim.

seçil tebrikleri tek başına kabul etti. ki gerçekten de organizasyon başarılı olduysa butun basarı onundu.

salih piçi daha mevzuyu bilmiyo tabii.

orda masada vedatla secil kritik yaparken ben de salihe durumu anlattım.

daldı bunların lafının arasına "lan adi bana niye soylemiyosun?"

baktım kızardı bozardı vedat ben girdim topa "lan amk bize de soylemedi dun aksam ben girdim odasına sıkıntılıydı sordum anlattı. karı gibi gelip sana mı anlatcaktım hemen?" dedim falan da bu göt sustu.

salih "vay amk vedat da manita yaptı ben hala playstationla oynuyorum" dedi

sigaraları içtik içeri gittik vedatla secil yemek işine daldılar biz de salihle playstation oynadık.

bi ara çişim geldi amk kalktım tuvalete giderken bakayım bunlar ne yapıyo diye gittim mutfaga. bi baktım secille bu ibne öpüşüyolar!

şaka la şaka amk. vedat olmuş pembe kanatlı kelebek seçile sorular soruyo "abla bundan sonra ne yapmam lazım?" falan diye seçil de buna kıyafet mıyafet önerileri yapıyo.

sinirlendim amk.

biz kızla vedat'ın arasını yapmak istiyoduk ama olay vedat'ı baska birine dönüştürme operasyonuna dönmüştü hepten.

yeni kıyafetler, takım değiştirmeler, sadece kızın istediği seylerden muhabbet etmeler, vs vs vs...

"siz napiyosunuz?" diye daldım lafa

şaşırdı ikisi de

vedat malı öyle şaşırdı ki o soruya "köfte-patates yapıyoruz abi" dedi amına kodumun salağı.

"la mal onu demiyorum. bedia mevzusunu diyorum" dedim

yine bakıyolar mal mal suratıma.

"secil sence o kız buna uygun mu?" dedim

vedat bozuldu amk.

ilk defa bozuldu bana amcık.

"kardeşim boşuna surat yapma bana ben senin iyiliğin için konusuyorum. biz kızla senin aranı yapmaya gittik sen orda bambaska biri olmaya çalıştın. sence boyle baslamak ne kadar doğru?" dedim

"ık mık" ediyo anlamadı tam olarak dediğimi.

her erkeğin futboldan anladığını bilerek futbol üstünden örnekledim

"sen maça çıkıyosun şampiyonlar liginde. üstüne real madrid forması giymişsin(o dönem madrid fenaydı amk) karşı tarafın seni madrid sanmasını bekliyorsun. olacağı söyleyeyim mi sana? ilk 10 dakika içinde o formaların içinde raul, ronaldo(r9 siker), nistelrooy, casillas, carlos olmadığını anlayacak karşı takım. ne olacak o zaman peki? 5 atıp yollayacak seni, sikecek o sahada belanı kalacaksın göt gibi" dedim.

5-0 olarak örnekledim çünkü daha amına kodumun beşiktaş liverpooldan 8 yememişti. şampiyonlar ligindeki en ağır hezimetin 5-0 olduğunu sanıyoduk amk.

ben bunları söyleyince vedat hepten bozuldu. kızdı amk besbelli.

kamil'in bi sözü vardı "kızıdıysa götüne buz soksun" diye. o ibneyi andım o an.

"kızdın ama kızdıysan götüne buz sok kardeşim" dedim

hepten bozuldu ibne. çıktı gitti odasına.

seçil de kızdı bana tabii.

"adnan napıyosun ya?" dedi

"doğru olanı" dedim

"doğru olan kardeşim dediğin adamı üzme mi?" dedi

"seçil bugün bu çocuk o kızla bu kadar taviz vererek ilişkiye baslarsa yarın taviz verecek bişeyi kalmadığında o ilişki biter. sevmek istemiyo vedat, sevmek istiyö. o kız bunu sevebilcek bi kız değil seçil. ben kardeşimin üzülmelerini istemiyorum" dedim

seçil öyle bi baktı ki yüzüme en son sanayii de babama 13 anahtar istediği zaman yanlılıkla 17 anahtar götürdüğümde o bakışı görmüştüm. alenen yapacağın işi sikeyim bakışı attı kız bana amk.

"adnan bence bunları bana değil vedat'a anlatmalısın. git yanına. abi diyo sana o çocuk. git abiliğini yap" dedi

anlayacağınız 17 anahtarı soktu götüme yolladı vedat'a beni...

vedat'ın odaya gittim.

tıkladım kapıyı girdim içeri.

"ne lan kaçıyosun karı gibi?" dedim

bişey demedi.

küsmüş ibne.

"oğlum beni az çok tanıyosun di mi?" dedim

"evet abi" dedi

"ben senin kötüşüğünü istermiyim*" dedim

"istemezsin abi" dedi

"sen bana bugün secil yengenin su huyu yaramaz abi desen ben oturur düşünürüm. ben kız sana uygun mu derken o kız seni aşar anlamında söylemedim. sadece yaşamlarınızın uygun olmadığını sezdim ve fikrimi öyle beyan ettim. sen kendin değil onun

beğeneceği biri olmaya çalışıyorsun farkındamısın? bu şekilde gidersen ne olur biliyomusun? mükemmel bi ilişkiniz olur. sen bedia'yı dünyanın en mutlu kızı yapabilirsin ama ya sen? ben senin mutlu olmanı istiyorum kardeşim. bedia senin için çok önemli olabilir. ilk görüşte aşka inanırım ben. inan senin tahmin edemeyeceğin kadar anlıyorum seni ama şu kardeşinin abinin her ne boksam, benim tecrübelerime güveniyosan yapma. o kız seni mutlu edemez. ama sen diyosan ki abi ben seviyorum, benim sevgiye saygım var, sana olan sevgimi zaten biliyorsun o yüzden senin arkadayım her zaman. bak yine söylüyorum; kararını vermeden önce diyosan ki 'abi senin görüşün nedir?' benim görüşüm o kızdan sana yar olmaz kardeşim" dedim

yüzüme baktı.

bişey diyeceği belliydi.

"abi ben saygısızlık yaptım orda mutfakta sana farkındayım ama senle kötü olmamak için çıktım, dayanamadım. ben bu kızı seviyorum abi. sen yanımda ol. olur da mutsuz olursam bileyim ki abim benim yanımda" dedi

hiç hoşuma gitmedi kararı ama laf ağızdan bi kere çıkar amk.

sike sike "yanımdayım" dedim.

sarıldık.

"hadi şimdi sıktr git köfteleri yap. acıktık amk" dedim

yemeği yedik çok geç olmadan secille ben göztepeye gittik. ben de o gece secilde kaldım.

gece muhabbet konumuz belliydi tabii.

ne olacak bu vedat'ın hali?

zaman da söyledim yine aynı şeyleri; bu kız vedat'a göre değil.

tabii seçil beni dinlemedi hiç.

onların iyi bi çift olabileceğini düşünüyodu.

zaten saat ilerledikçe benim ilgi alanım da vedat ve bedia'dan baska yerlere kaymaya baslamıstı. anlayacağınız çok da sürmedi o muhabbet...

sabah olduğunda, daha doğrusu uyandıgımda seçil yoktu.

heralde kahvaltılık falan almaya gitti diye dusundum.

kalktım dusa girdim. ben dustayken gelmiş bu.

"aşkım uyandın mıııı?" diye banyonun önünde bağırınca anladım amk.

gözüme şampuan gire gire "heee" dedim.

duştan çıktığımda kahvaltı hazırđı.

hangi gündü hatırlamıyorum ama muhtemelen çarşamba ya da perşembe günündeydik.

bunu hatırlamamın sebebi seçilin bana gösterdiği maç biletleri idi.

gitmiş fenerbahçe maçına bilet almıss amk 4 tane.

kız hani maça gidemedim dedi ya bu da gitmiş hemen bilet almıs ki ortam olsun.

seçil de planı soyle yapmış;

bedia, secil vedat ve ben toplanıp maça gidecekmışız. bedia dünden razı olcaktı maça gelmeye. o gün bütün bi günü beraber geçireceğimiz için bunlar hepten yakınlaşabilecekmış vs vs vs

plan süperdi.

ama bi yerde tıkanıyodu amk

beni siksen o stada deplasman tribünü hariç girmeyecek olmam gibi bi gerçeği göz ardı etmişti seçil.

"kızım ben gelmem fener maçına falan" dedim

şaşırdı. biraz da anlamamıs gibi yaparak

"anlamadım aşkım" dedi.

bu karı milleti çok çakal amk. dün bana vedat yuzunen firca attı ya ömründe bi kere sandı ki hep yapabilecek.

"neyini anlamadın? ben gelemem fener maçına falan" dedim

"aşkım biz gitmezsek onlar yakınlaşamaz" dedi

can evimden vurdu beni. ben gitmezsem vedat yakınlaşamaz kıza. çok zor bi durumda kalmışım...

la banane amk çok da sikimeydi yakınlaşamazsa yakınlaşamasın. zaten kıızı sevmiyorum bi de onun için boynuma fener atkısı takip stada gitcem. götüme mustafa topaloğlunun yarragını sokarım daha iyi amk.

"banane la yakınlaşamazsa yakınlaşamasın" dedim

"aşkımmmm" dedi ı harfini uzatarak.

"secil hiç bosuna zorlama beni. olmayacak bişey istiyosun. ben gelmem fener maçına. sakın ısrar da etme haftasonu galatasaray'ın maçı var zaten. ben ona gitcem" dedim

bunların gideceği maç kimle idi bilmiyorum ama bizim maç trabzonlaydı amk.

trabzonlu biri arda'nın ayağına vurmustu da ayağı kırılmıştı amk. o maç işte. kaç kaç bitti ama sikmişdik trabzonu aynen bugün sikeceğimiz gibi...

(bkz: 25 mart 2012 galatasaray trabzon maçı)

ben gitmedim panppalar maça.

benim yerime gidecek adam da hazırda amk.

salih piçi.

bedava bilet bulmus gitmez mi amk?

bedava mezar bulsa "bura benim bura benim" diye ölmeden içine yatacak bi adamdan bahsediyoruz amk.

tabii ben mal gibi evde tek kalmamak için o haftasonu sarıyere gittim.

sarıyerde uğurla takıldık.

mavi işi bırakmış ykm'de harıl harıl dersaneye gidiyomus falan...

banane dedikçe daha çok ayrıntı verdi ibne.

ben sormadan mavi hakkındaki herseyi anlattı.

utanmadan bi de "hala seviyomusun lan maviyi?" diye sordu amk

ne diyeyim ben şimdi?

bi yanda problemsiz herkesin imrenerek baktığı bi ilişkim var, öbür yanda bişeyler hep eksik amk benim içimde.

gökyüzüm gri amk, gökyüzüm.

mavi olmayınca hayatta hava güzel olsa ne olur?

gökyüzüne bakıyorum renk yok,

denize bakıyorum mavi değil.

maviyi çıkarmak kolay mı lan hayattan?

mavi olmazsa tat mı alınır istanbuldan?

tabii ben bunları boyle anlatmadım uğura.

çünkü benim uğura anlattığım hersey bi şekilde tuğçeye gidiyor, dolaylı olarak da mavi duyuyordu.

posta güvercini gibi ibne.

mavi bana haksız yere o kadar laf soylemiş, ne adamlığım kalmıs ne bişey ben bi de ona "adnan hala sana deli gibi aşık" diye duyurur muyum amk?

"yok be oğlum ne aşkı ya?" dedim

beklemiyodu benden oyle bi cevap. o daha cok benim yukarıda yazdıklarımı soyleyeceğimi sanıyodu.

inandırıcı olmak için ustune gittim amk. abarttım biraz da

"secille evlenmeyi düşünüyorum. hersey mukemmel. ben ne kadar salakmısım amk. secili tanıyosun işte mavi nerdee, secil nerdee. heralde sarhostum ben o kıza asikken" dedim

ulan bildiğim içime iğneler battı, ciğerime ciğerime.

nefes alısım, verişim değışti.

dilim ne kadar yalan söylese de içim mavi lafını duyduğundan beri aynı sarkıyı soyleyip duruyodu amk

<http://fizy.com/#s/1aht2q>

çok da takılmadım uğurla o gün.

muhabbet ben,m belamı sikicek cinstendi. biraz uzasa yalanımı ortaya çıkarca davranıslar yapabilirdim. o yuzden cok da geç olmadan eve gittim. ertesi gün zaten maça gittim sonra da maltepenin yolunu tuttum amk.

eve gittiğimde vedat hiç olmadığı kadar neşeli falan böyle mal bi gülüş var yüzünde.

seçille mesajlaşmadık o iki gün boyunca fenerin maca gitmedim ya trip yapıyo bana akli sıra.

vedat çok sevmez o mevzuları anlatmayı o yuzden salihe sordum

"noldu lan bunu evliya mı sikti yuzunde güller açıyo" dedim

"lan açmaz mı amk kıza çıkma teklif etti ibne" dedi

ben hayatımın en kocaman "hassssssiktir"ini çektim.

"valla lan" dedi salih.

"vedaat" diye bağırdım amk gelsin anlatsın diye.

vedat geldi odaya yuzunde aynı salak tebessüm.

"doğru mu lan?" dedim

"doğru abi. ben de inanmıyorum ama secil yenge sağolsun ona napsam ne etsem, nasıl teşekkür etsem az" gibilerinden bişeyler dedi vedat.

salih ibnesinin yarım birasını aldım "o zaman kardeşimin şerefine" diye kaldırdım içtim koca bi yudum.

salih hemen "kardeşini sikerim lan git dolaptan alsana bira" dedi ama çok da siklemedim vedat adına bayağı bi mutlu olmustum kıza çok sevmesem de.

bunlar maça gitti ya. maç günü 4-5 saat caddede takılmışlar. muhabbet falan iyice ilerlemiş tabii. bunlar stada giderken secil kızın ağzını aramış "yalnızlık kotu sıkılmıyomusun?" gibilerinden. kız da tipik "piyasada adam mı var" cümlesinin içine dahil olduğu ve asıl anlamının "bana kimse bakmıyo" cümlesini kurmuş.

tabii bizim secil bunu kasla göz arası vedat'a söyleyip gazlıyo cocugu. maçı da kazanmış fener keyifler yerinde tabii.

maçtan sonra bi bar gibi bi yere gidip bira falan içiyolar bunlar vedat da çılgınlık yapıp soda içiyo.

kola içmeye utandı heralde ibne.

bunlar mekandan çıkınca kızın yurda bırakılması lazım ama o saatte yurda nah girer amk.

secillere gitmişler.

secil evde bunları bi ara yalnız bırakmış, öncesinde de vedat'a "bu gece olmazsa bi daha asla olmaz. ya bugün soyle ya bi daha soyleme" gibilerinden bişeylerle gazına gaz katınca bu söylemiş kıza, açılmış.

kız da sarhosmudur nedir kabul etmiş amk.

bizimki de 2 gündür elinde telefon mesaj üstüne mesaj çekiyo kıza.

taze sevgililik durumları...

ben secille bu bedia çişe bile 4lü grup gitmeye başladık amk.

secil kötü niyetli bi kız değildi. hatta oyle ki nisan ayının sonlarıydı bedia secile tasındı.

kıza çok ısınmışmıs.

ben hala sevmiyodum kıza ama birbirimize bunu pek yansıtmıyoduk amk. eşeğin yoksa sahibinin hatırı var durumu.

tabii bedia secile tasınca ben secillerde kalmamaya daha doğrusu kalamamaya başladım.

bu süre içinde vedatla eskisi gibi olmamaya başladık.

yani oyle kavgalı bıcaklı değildik ama eskisi kadar sıkı fıķı da değildik amk.

vedat namazında niyazında bi cocuktu. 5 vakit kılmıyosa bu namaz ben bunun 2 tanesini görürdüm amk. aksam bi de yatsı namazı olunca ben namaz kılmaya gidiyorum gibierinden bişeyler der fırlardı ibne.

artık gitmiyodu. bildiğın oturuyodu amk bizle mal mal.

taviz dediğım sey buydu işte. farkında olmadan istemediğı biri oluyodu göt.

vedatın ilişkisi bi balonla seyahat gibiydi.

vedat sevdiğı kızı bulutların üstüne çıkarmak istiyo buna engel olan, ya da olabilecek, ağırlıkları aşağı atması gerektiğı zaman hep kendinden bi parca atıyodu. o kızın herseyi duururken bizim mal parca parca benliğini atıyodu aşağı. gün gelip kendi varlığının da o balonda fazla ağırlık olarak görülebileceğı gerçeğini bi türlü göremiyodu amk.

soylemedim ben de bi bok. çünkü basında yanındayım dedim, yanındaydım da.

bakıslarımla ima etmeye çalıssam da ibne anlamıyodu ona tavrımı.

sonunda dayanamadım. evde salih ben vedat olduğumuz bi akşam çektim ibneyi kenara

"vedat sen napıyosun?" dedim

"napıyorum abi?" dedi

"vedat senin hayatında olmazsa olmazların vardı hatırlıyomusun?" dedim

anlamsız bi ifadeyle baktı yuzume.

anladı amk muhabbetin gidiceğı yeri.

"vedat ben inancı olan bi adam değilim ama sen oyle değildin. biz bu evde kopek gibi içerken sen gidip abdest alır namaz kılardın." derken sözümü kesti

"yine kılıyorum abi" dedi. ama "ben yapmadım" diyen suclu cocuk gibi.

bana yalan soyluyodu vedat.

abi dediğı adama yalan soyluyosa uzatmaya gerek olmadığını düşündüm. daha fazla yalan soylemesine izin vermek istemedim anlayacağınız.

ağzını yuzunu sikip onu kaybetmek vardı işın ucunda.

"tamam vedat. sen oyle diyosan oyle olsun ama baban seni bana emanet etti. beni babana rezil etme" diyip çıktım odasından.

arkamdan "abi dur" bile demedi göt.

ah ulan am! sen nelere kadirsın amk...

nisan ayının sonlarıydı.

secil "aşkıml bedia bana tasınsın mı?" dediğinde başımdan aşağı kaynar sular döküldü amk.

bunu biz teketekken de soylemedi.

vedat ben secil ve bedia secillerde otururken soyledi.

ne diyebilirim ki?

"valla kendi bilir?" dedim. ne diyecem amk

"biz konustuk onunla. askımdan izin almam lazım dedim ondan soruyoruz" dedi

saçmalığa bak amk.

bildiğin "bedia bana tasınıyo" diyo ama benim de gönlümü yapıyo aklınca.

bozulduğumu belli ederek "ev senin evin banane kim tasınırsa tasınsın" dedim

anladı ses tonumdan halimi. ortamı yumusatmak için sarıldı bana "aşkımdan benim hiç kırmaz sevgilisini" falan dedi vedatla bedia da karşı koltukta biz sarılınca sarılıyo falan.

kaypak duruma dayanamadım amk daha fazla. secilin kolları ayırdım kendimden "bira içen var mı ben bira almaya gidiyorum" dedim

secil "ben içerim aşkımla bi tane. hem kutlamıs olunuz" dedi

bedia da istedi bi tane.

vedat'a baktım "sen içermisin?" dedim

"abi benim bira içtiğimi gördün mü sen hiç?" dedi gülerek. o gülünce öbürleri de güldü.

"oğlum ben senden hiç beklemediğim o kadar çok sey gördüm, o kadar huyun değişti ki belki alkole de başlamışsındır diye soyledim" dedim

bunlar güliüyodu ya hepsi sustu birden.

döndüm arkamı çıktım evden tekele gittim.

aldım 8-10 tane bira döndüm eve.

ben dönünce benim arkamdan konsutukları o kadar belliydi ki. ben içeri girince vedat'ın kendi kendine soyleneceğini de görünce iyice emin oldum amk.

"noldu lan arkamdan mı konustunuz?" dedim ibneliğine. yarayı kasıyorum yalandan. ben o kızı sınıyorum aslında ah ulan az bi parlasa sen ne diyosun dese diyecem ki ben yanlış düşünmüşüm bunun hakkında. ama cıt çıkarmıyo yalandan gülcükler dağıtıyo vedat'ı sakinlestiriyo ben görmeden falan. biliyo ki benle orda bi ters dusse sikse giremez secilin eve.

gece heasapta bedia'nın secile tasınmasını kutladık.

saat geceyarısını gecince biz kalktık vedatla. secilin arabayı aldım vedat sürdü eve götürdü ben alkol aldım zaten ehliyet de yok sikilmeyelim dedim.

yolda ibne ağzını açmadı amk. insan bi kelam eder. yok amk o da yok.

eve girdik bu ibne ne salihe selam verdi ne bi sikim. gitti odasına yattı zıbarı amk.

salihle iki pes attık ben de yattım amk.

kalktım saat öğleye geliyodu.

vedat ibnesi gitmemiş okula sesi geldi salihle konuşuyolar amk.

heralde bişey oldu dedim amk vedat gitmemelik etmezdi çünkü okula.

kalktım yuzumu bile yıkamadan salona gittim. vedat beni görünce am görmüş yarrak gibi dikildi hemen. odasına gidiyo.

yanımdan geçerken "sen niye okula gitmedin?" dedim

"gitmedim işte" dedi

"oğlum bişey mi var niye gitmedin?" dedim

"yok canım istemedi gitmedim" dedi

amk okulu da ekmeye başladı ibne.

"ne demek lan canım istemedi?" diyince ibne erkek oldu amk

"ya gitmedim işte hesap mı vercem sana" diye diklendi amk bana

ulan dün abi diyen adam şimdi sana hesap mı vercem diyo bana. salih anladı bi boklar olduğunu geldi aramıza giriyo falan. dedim amk cocuk o kadar kalktı ayağa aramıza girdi bari bosuna kalkmış olmasın. "senin ağzını yuzunu sikerim lan" diyerek bi tane caktım bunun sol tarafa.

bu tabi bekleliyodu benden oyle bi hareket, salih de panik oldu tabi uzaklastırdı beni koltuğa oturtmaya calısıyo bi yandan vedat mal gibi arkasını dönmüş gözünü falan tutuyo.

ben yapacağımı yaptım daha ne yapcam amk durdum öyle salih de vedatın götünde geziyo.

bu tabi gözüne yiyince yumruğu odasına gitti ben de sabah sabah açtım bi bira aldım sigara elime pişman da oldum amk.

pişman oldum olmasına da ibne kendini kaybetti hepten iyi de oldu aslında gibilerinden kendimi de teselli ediyorum.

ben tam biranın dibi görmeye başladım salih geldi odaya "abi adam gidiyo" dedi ses tonu panik bi şekilde.

"siktirsin gitsin amk" dedim bayağı yuksek bi sesle. vedatın da duyacağı sekilde.

"abi esyaları mesyaları topluyo adam" diyince dedim amk ben napıyorum. kalktım bunun odasına gittim peşimde de salih

ben vedat'ın odasına bodoslama girdim.

vedat eşya falan topluyo. kocasının evden kovduğu karılar gibi bi bavula oylesine koymus elbiselerini ibne.

beni görünce durdu.

baktı mal mal. bişey diyecek de diyemiyo gibiydi.

ben onun keyfini bekleyemedim tabii

"napıyosun sen?" dedim

sustu konusmuyo arkasını döndü cekmecesinden bişeyler alıyo göt. takmıyo beni aklı sıra.

"vedat sikerim belanı yuzume bak" dedim

salih hemen lafa girdi "abi yavas" falan diyo

salihe doğru "sus seni de sikerim" bakışımı atıp bana dönen vedatla konuşmaya devam ettim.

"oğlum ben senin manitana mı asılıyorum amk?"

senin mutluluğunu mu kıskanıyorum?

sen değilmiydin lan bana abi diyen adam?

anana mı küfrettim göt?

senin gidişatının iyi olmadığını gördüm iki tane soru srdum bu mu lan senin kardeşliğİN?

siktirip giderim siklemem alayınızı diyosun oyle mi?" kalıplarında srt arda soru cümleleri ile içimi döktüm ibneye.

sustu ama konuşmadığından sustu.

tam bişey derken o laf agzınızdan çıkmaz ya oyle sustu ibne

konussun istedim

"konussana göt? ne susuyosun? verecek cevabın mı yok?" dedim

elim ayağım, götüm basım oynamaya başladı benim.

salih beni öyle örünce yine tuttu beni çekiyo falan. vedat ibnesi de kocasından şiddet görmüş mazlum karılar gibi elinde iki üç çamasır köşeye sindi.

birinin cevap veremeden köşeye sinmesi benim lügatımda "gel gel daha tam sikemedin beni" demek olduğundan ben iyice köpüdüm amk.

"vedat konuşmazsan sikerim belanı" dedim

lafımı bitirir bitirmez ibnenin sesi çıktı.

"seviyorum amına koyim" dedi

küfretti göt. ilk defa bok haricinde bi küfür etti adam gbi. normalde olsa "oğlum erkek oldukomşulaaar" diye balkona çıkar bağırırdım ama su an sırası değildi.

ibne o "amına koyim"i cümle içinde kullanınca sok mu olduk nedir salih de ben de sustuk amk. bi sessizlik oldu bize uzun gelen ama aslında çok kısa olan.

"çok seviyorum abi. o da beni seviyo. ben onu mutlu görmeyi mutlu olmaya, kendim olmaya tercih ettim. sen anlayamazsın beni salih de anlayamaz. senin secil yengeyi hiç sevemeyeceğin kadar seviyorum ben bedia'yı. diyebilirsin ne tanıdın da ne sevdin diye ama abi birini seversin onu sevmek için doğduğunu anlarsın abi ben oyle seviyorum. sen anlayamazsın abi ben çok seviyorum" gibilerinden bişeyler dedi. anlamı buydu kelimelerin yerleri oynamıs olsada buydu amk.

sustum. sanki aynda kendime konuşmusum gibi oldum. ne diyecem amk ben ona?

sevme mi diyecem?

ulan ben sevgilisi varken sevdim

ben sevgilisinin yanında asık oldum lan maviye.

bundan daha aşağılıycı bişey olabilir mi amk bi erkek için?

ben oyle sevmişken, ben onun yasadıklarını en iyi anlayan adamken şimdi ona sevgi dersi, hayat dersi veriyodum.

basta dedim ya odasına girer girmez "ben seni kıskanıyomuyum?" diye.

ulan kıskanıyomuydum amk acaba?

sevilmekten bıkip sevmeyi mi özledim de huysuzlanıyodum ki?

çıktım odadan. salih de peşime geldi. ben hemen ustume kapsonlu bişey vardı onu giydim. "aga nereye?" diyen salih'i siklemeden, kapıdan sesimi dinleyen vedatı umursamadan ayakkabılarımı geçirdim ayağıma.

kapıdan çıkarken "adnan nereye?" diyen salih'e

"vedat bu evden giderse onun da senin de ejdadınızı sikerim" dedim

evden o an çıkması gereken biri varsa vedat değildi amk, bendim.

apartmanın kapısından çıkınca sigarayı almadığımı farkettim.

elimi cebime attım para vardı cebimde.

ben cepleri karıştırıp para ararken salih piçi de indi aşağı apartmanın önüne.

"abi gel eve yapma nereye gidicen gel amk" gibilerinden bişeyler dedi

"salih siktir git eve çık belanı sikerim" dedim, ama gözlerimle.

para vardı cepte çıktım amk necati abi dediğim tekele gittim bi sigara aldım.

yaktım bi tane hemen.

ilk nefesi çekince sol bacağımda istemsiz bi titreme oldu.

amk sinir bosalması dedikleri şey bu heralde diye dusundum ama telefon titriyomus amk.

sesini duymadın mı diyeceksiniz ama duymadım valla amk napayım?

baktım telefona secil arıyo. "no" tusuna itina ile bastım.

yine arıyo. bu sefer o no tusuna alelade bastım.

amk yine arıyo hoyratca bastım bu sefer. yetmedi kapadım bi de telefonu.

kafamda senaryo belliydi ben evden çıkınca salih ya da vedat, muhtemelen salih, bunu aramıştı adnan vedatla dalastı şimdi çıktı evden diye bu da "noldu aşkım" diye kafa sikecek.

amk o paketin yarısını bitirdim sahile yuruyene kadar.

sahile gittiğimde bira aldığımı hatırlıyorum ama kaç tane aldığımı hatırlamıyorum.

bi posete kaç bira sığabilir amk işte o kadar aldım.

ben birayla sarhos olmam kolay kolay ama o bira sikti amk beni. kustum sahile hatırlıyorum. heralde uyanır uyanmaz yuklendim dye oldu amk.

amk kusunca kendime geldim biraz.

yanımda biri olmaması mı kusturdu kendimden mi tiksindim bişey oldu amk ama ayılana kadar kustum işte.

tekelin oraya gittim bi ufak su aldım azımı çalkaladım. yol kenarında yururken bi taksi yanastı yanıma.

taksilerdin huyu amk yol kenarında mal mal yurursen illa götüne sokulur bi bos taksi.

ben biri benim yanıma geldi beni buldu sandım.

biri beni bulsun istedim amk. ama bula bula şahin marka bi taksi buldu.

bindim amına kodumunun taksisine.

nereye abi sorusna beni seven ve teselli edecek kişinin semtinin adını söyleyebildim sadece

"göztepe" dedim saçma sapan bi ses tonuyla.

yolda taksicinin o sacma sapan dikiz aynasından "amına kodumunun bu saatte içilir mi" maruz kalan ben az bi taakat bulup kendimde "ne bakıyosun yarraaam?" bile diyemedim.

göztepeye gelince evin yolunu tarif ederken konusabldim adamla sadece.

indiğimde son paramı da alan orospu çocuğu taksiciden kurtulup secilin apartmana girdim.

seçil'in eve gittiğimde kapıyı her zamankinden farklı açmıştı kapıyı.

yüzünde endişe, korku ya da başka bişey vardı ama iyi bişey değildi.

"hoşgeldin" dedi soğuk soğuk

"hoşbulduk" dedim çaresiz çaresiz

içeri geçtim.

televizyonun karsısındaki koltuğa attım kendimi.

seçil gedi içeri.

görmedim aam odada benden başka nefes alan birinin olduğunu hissediyodum amk.

"adnan" dedi

aşkım demedi amk adnan dedi. o bile bana kızgındı.

ulan "karı gibi gidip yetiştirmiş orospu çocukları" dedim kendi kendime.

cevap vermedim secile.

"adnan" dedi tekrar.

yine cevap vermedim

üçüncü "adnan" diyeşine saçma salak bi şekilde "ne var amk ne!" diye sru cümlesi olmasına karşı dibine ünlemi sonuna kadar hakeden bi çıkışla cevap verdim.

sustu birden.

dördüncü "adnan"ı duymadım.

"konuşmamız lazım" dedi ağlamaklı bi ses

"ağlattık amk kız" diye üzüldüm ama insan çok sinirlenince onun huyuna gidenlerden çıkarır önce hırsını.

ben de öyle yaptım.

"seçil sikerim konuşcağın seyi siktir git basımdan olduysa oldu. baslarım şimdi vedatına da bediasına da" diye bağırdım kıza

ben uzzun bi sessizlik beklerken seçilin korkak, çekingen "ama"sı geldi kulağıma

"ama'na koyayım" nidalarıyla fırladım yerimden yatak odasına geçtim. kapıyı da kitledim.

normalde uyuyamazdım o halde ama neden bilmiyorum, belki alkolün etkisi belki vücudun kendini soyutlama arzusu beni uykuya daldırdı hemen.

uyanığımda mesanem çatlamak üzere gibiydi.

kadar bira içip işemedem uyursan öyle olursun tabii amk.

hemen kalktım yataktan koşar adım tuvalete gittim.

tuvaletten çıktığımda ne secilin sesi, ne televizyon sesi geliyordu. galiba çok geç oldu o da uyudu dedim kendi kendime ama saate baktığımda 11 bile değildi amk.

evde secili aramaya başladım.

oturma odasından zifiri bi duman gördüm amk.

kokusundan sigara dumanı olduğunu anlamasam yangın zannederdim.

önünde kül tablası, kül tablasında yarım paketten fazla söndürülmüş sigara.

hepsi yarım içilmiş, hepsi söndürülürken kırılmış...

"seçil" dedim

yalan yok korktum amk.

ilk defa onu böyle görmüştüm.

ses gelmedi. dibimde duruyodu ama ses çıkarmıyordu.

"bana mı küstün?" dedim sesimi biraz yumuşatıp

yine cıt yok.

yanına gittim omzuna dokundum.

amk hani dalarsınız da birden uyanır irkilirsiniz, yok yok amk o da değil hani tam uykuya dalmışken bosluğa dusmuş gibi olursunuz da birden fırlarsınız ya, aynen öyle oldu secil.

irkildi mi korktu mu anlamadım.

"secil benim" dedim sarıldım

başını göğsüme dayamıstı çoktan.

ışık kapalıydı ama gözlerinin kıpkırmızı olduğunu o an bana "adnan" deği zaman sesinden anladım

"efendim aşkım" dedim.

ben seçile çok aşkım demezdim.

da farkındaydı. o yüzden o kelime onu her zaman mutlu ederdi. ne bileyim ağlıyorsa susar, üzgünse güler, kızgınsa sakinleşirdi ben ona askım diyince ama bu sefer hiç bi işe yaramadı benim "aşkım"ım

"adnan konuşmalıyız" dedi

olayın neden onu bu kadar üzduğunu anlamadım amk. vedatla benim aramda olan bi mevzu sonucta.

"secil ben hatalıydım. bilmiyorum birden cocuğa sert çıktım. yapmamam lazımdı ama yaptım. vedat benim kardeşim. ben büyük olsam da gider özür dilerim sen üzülme bu kadar" diyip biraz daha sarıldım ona.

sanki soylediklerim umurunda değildi.

normalde bi tepki vermesi, en azından kafasını oynatması gerekirdi lan.

onun yerine küçücük bi cümle kurdu.

"adnan ben bu ay adet görmedim"

ufak, ufacık bi sessizlik oldu.

ben bi bok anlamadım tabii.

az daha "aşkıam insan amından kan gelmedi diye bu kadar üzölür mü?" diyecektim sevg pıtırıcığı bi şekilde.

iyi ki secil o sessizliği çok uzatmadı.

"adnan napıcam ben?" dedi

ben hala anlamadım bi bok.

başını ilk defa göğsümden kaldırıp yüzüme baktığı an "ya hamileysen?" dediğinde donuklaştı bakışlarım

hamile?

seçil?

sizin hiç eliniz ayağınıza dolaştı mı?

yarragımı dolaştı amk.

secile sarılan istemsiz kollarım çözüldü.

arkamda bişeye yaslanmak istedim.

arkama yaslanmaya çalıştım.

boşluk

konusmaya çalıştım

sessizlik

hani şarap sarhosluğu vardır ya, içersin içersin bi bok yok ayağa kalkmaya çalışınca bacaklarını hissetmezsin.

aynen öyle

hissetmedim bacaklarımı

secil beni o halde gördüğünde,

kollarımın çözülp istemsizce arkama yaslanmaya çalışırken ondan uzaklaştığımı gördüğünde ağlamaya başladı.

eğer bacaklarımı hissetseydim var gücümle koşar, uzaklaştırdım ordan.

ama kalkamadım ayağa

"seçil" dedim

ağlıyordu

"seçil eminmisin" diyebildim

yine ağlıyordu.

tüm gücümü toplayıp omuzlarından kavradım iki elimle. bana bakmıyordu ama karsımdaydı işte

"seçil eminmisin?" dedim ses tonum biraz sert şekilde

yüzüme bakamadı

"bilmiyorum" dedi

bilmiyorum ne amk?

nasıl bilinir bu ya da nasıl bilinmez?

"doktora gidelim" dedim

an aklıma o geldi amk. gidicez doktora tahlil mahhllil yaptırcaz, gerekirse bel mr'ı da çektircez öğrenee amk.

"doktora gitmeyelim" dedi

ulan doktora gitmiyez de karnın şişerse hamilesin yoksa değilmişin diye mi bekliyez?

sike sike gidicez amk

"secil saçmalama. gidip öğrenmemiz lazım" dedim

"olmaz istemiyorum gitmek" dedi

hay amk.

anlıyorum korkuyo.

nasıl korkuyo diye empati kuramayan piçler lisede kötü olan bi sınavdan yazılı olduğunuzu düşünün. hani bazı götoğlanları sınav biter bitmez. "su soru neydi?", "bu soruyu ben soyle yaptım" diye muhabbet eder koridorda ve siz o muhabbetten kaçarsınız amk. sınavı yapan hocanın sonraki ilk dersinde "hocam sınavları okudunuz mu?" muhabbeti açılır da basınızı sıraya dayar "nolur okumamış olsun" dersiniz kendi kendinize. zayıf alacağınızı bilseniz de hocanın onu soylemesini istemezsiniz. gerçekten kaçarsınız amk. secilin durumu oydu. ben ise bi an önce kurtarma sınavı hazırlıkları yapan öğrenciydim. notumöu bilmeliydim ki hesap yapıp diğer sınavdan kaç almam gerektiğini hesaplayayım.

"secil öğrenmemiz lazım diyorum" dedim

yine "olmaz" dedi.

durumda ne yapılacağını bilmiyodum hiç. ama ısrar etmemem gerektiğini bilmem için jinekolog olmam da gerekmiyodu.

sarıldım seçile yalandan. hiç içimden gelmeden onun korkusunu paylaşmak, benim korkumu paylaşmak için sarılır gibi sarıldım amk.

hiç bişey konuşmadan oturduk kaldık oylece.

belki 1 belki 2 saat birbirimizin kalp atışlarını hissettik. nasıl atıyodu namussuz.

kalp atışları bazen hızlanıyor, bazen daha da hızlanıyor, bazen daha daha hızlanıyodu. yavaslamıyodu amk. en yavas "bazen hızlanıyo" durumuydu.

"bazen hızlanıyor" durumlarından birinde secil başını kaldırdı.

"adnan hamilelik testleri oluyo onlardan mı alsak?" dedi

amk hamilelik testi ne?

duydum önceden mal değilim ama o an kafa mı kalıyo insanda?

ben anket gibi bişey kurdum kafamda hamilelik testi diyince.

"hamilelik testi mi?" dedim seçile

"doktora gitmek istemiyorum" dedi

nasıl bişey olduğu o ara belirdi kafamda. bu üstüne işiyosun falan cubuk gibi olanlardan amk.

daha önce niye aklıma gelmediyse amk?

"ben hemen gideyim alayım eczaneden" dedim

bişey demedi.

seçilin arabanın anahtarı istedim o saatte acık eczane olmazdı. amk nöbetçi arayacaktım.

anahtarı cantasından çıkardı verdi. evden çıkarken aklıma geldi son paramı secile gelirken taksiciye verdim.

ulan maltepeye gitsem orda bi muhabbet olcak "adnan nerdesin nereye gidiyorsun geri?" diye. hem de zman kaybetmek istemedim. sike sike secilden para alcam amk. en sevmediğim seylerden best of yapsam ilk sıra için volkan demirel ve aziz yıldırım ile kapışır amk.

"secil" dedim utana sıkıla

yüzüme baktı "ne var amk?" der gibiydi

"ben evden acele çıktım bes kurus yok cebimde. sen ver sonra ben sana vereyim?" diye sonun da -mı/-mi/-mu/-mü soru eki olmayan bi soru cümlesi kurdum ölümüne utanarak.

çantasından kart çıkardı bi tane. onu verdi. şifresi hala aklımda amk kız benim adım adnan diye 2366 yapmış. "adnn"ın telefon klavyesinde karşılığı. "adnan" değilde niye "adnn" demeyin sikerim amk. 4 harfe oyle uyarlamış heralde. tabii ben kartı alırken bu aklımda yoktu ne zaman aklıma geldi bilmiyorum. her seyi de hatırlıyamam sonucta, çok yukleniyosunuz bana...

arabanın yerini sordum seçile arka sokaktaymıs.

telefonu bile almadım koşa koşa gittim amk.

oturdum arabaya ilk bulduğum eczane kapalıydı tabii. indim nöbetçi eczanenin yerini okudum camda asılı kağıttan. kroki çizmiş bi de eczanenin yerini gösteren. sanki kek eylem planı amını siktiğim...

tabii ben krokiden bi sikim anlamadım yol kenarında bi taksi durağı buldum içinde 2-3 taksici vardı. gittim onlara sordum. tarif ettiler çok da uzak değilmiş amk

eczaneyi buldum içeride ben hariç birileri daha vardı ama çok da kalabalık değildi.

sıramı bekledim bacaklarımı sallaya sallaya. huzursuz bacak denilen bi hastalık var aynı o hastalığı taşır gibiydim.

sıra bana geldi bi 10 dakkaya.

kısık bi sesle eczacıya "abi hamilelik testi lazım" dedi. sanki bedava verecek bana o testi ya da borc para istiyorum amk oyle ezildim buzuldum.

opnun da markaları varmış

"hangisinden?" diye sordu camkan bi rafın önüne geçip.

"abi hangisi en iyisi ise ondan ver" dedim

predictor var amk bilen bilir ondan verdi bi tane.

amk bana az geldi "abi sen bana 4-5 tane ver" dedim. olur ya amk bozuk mozuk çıkar. nasıl kullanılır bilmiyoruz mundar ederiz flan, yedek de olsun amk.

aldım o testleri gittim eve.

kapıyı çaldım secil de beni merak etmiş.

çok oyalanmadım, yani bana göre sağ kanattaki keita gibiydim. yardıra yardıra gittim geldim ama onun için zaman geçmiyo tabii evde. 17 ağustosu yasayanlar o 40 küsür saniyeyi bi ömür olarak adlandırır ya secil de benim o gidiş gelişimi bi ömür gibi beklemişti besbelli.

"telefonuna niye bakmadın?" dedi kızgın ve yorgun

ceplerimi yoklayıp "yanıma almamışım" dedim

aramış merak edip. telefon sessizdeydi ya yatagın neresine attım amk kimbilir duymamış tabii. çalmayınca evde olduğunu anlamamış.

elimdeki eczane posetine bakıp "aldın mı?" dedi

insan heyecanlanınca sacmalar amk. "yok almadım poset verdiler" diyemedim tabii.

"aldım aldım" dedim içeri girdim.

bi tanesini aldı kutusundan çıkardı. amk cubuk gibi bişey. üstünde iki deliği var bi de ucunda kapak.

nasıl kullanılacağını ben de secil de "üstüne işiyosun" olarak biliyoduk sadece. o yuzden prospektüse baktık, kullanma kılavuzlu işeme bildirisi amına koduğum.

bu aldı prospektüsü içeri gitti, tuvalete. orda işeyecek gelecek amk.

ulan o işerken ben resmen içe doğru sıcıyodum korkudan.

onu beklerken bi tane de ben actım baktım amk içinden prospektüse. nasıl kullanılıyo diye.

cok geçmedi geldi.

tuvalet kağıdı ile tutmuş o zimbirtıyı. o aleti kullananan ya da kullandıran bilir. ucunda bi yer var ona işeyeceksin. bizimki komple işemiş amk ustune. bi kaba işese içine bu aleti bansak daha iyiydi.

ben bu yokken okudum ya az bişey kullanma kılavuzunu. secilin elinde bu zimbirtıyı görünce

"bekliyeceş şimdi" dedim

onayladı kafasını sallayıp.

amk filmlerde film şeridi muhabbeti olur ya. ölen adamın hayatı film şeridi gibi akar gözlerinin önünden. geçmişte ne bok yediyse hatırlar...

benim de gözümün önünde bi film seridi vardı ama geçmişimle değil, geleceğimle alakalı.

yaptıklarım değil yapacaklarım geçiyodu gözümün önünden.

secilin karnı sisecek, bu aileye açıklanmadan evlenilmeye çalışılacak, ters bi tepki olursa durum açığa çıkarsa gelecek tepkiler, çocuk doğacak, buyuycek, hayallerim, yapamayacağım bi sürü sey...

film seridinde izlediğim filmin konusu sürükleyici de oyunculuklar boktan amk. secil anne olmus ben baba... o rol üstümüzde sanki emanet ceket gibi duruyodu

ben bunları düşünürken kaç dakika geçti bilmiyorum. göz dalar ya hani öyle dalmıs o hamilelik testine, bekliyodum. bi ara kadraja secil girdi de o dalgınlık yerin "pür dikkat styala"ya bıraktı.

eline aldı o küçücük zımbırtıyı.

alette iki delik olur 2. delik renkli ollunca hamilelik pozitifdir değilse negatif.

"adnan pembe olmus" dedi secil. korku, endişe, ne bok yiyeceğini bilmeme dolu bi ses tonuyla.

ben oldum mal amk.

beklemek mi beni oyle yaptı bilmiyorum ama hayatımda verebileceğim en salak tepkilerden birini verdim secile.

"kız mı?"

secil pembe dedi ya ben bebeğin cinsiyeti belli oldu sandım amk. mavi olsa da erkek olacak benim aklımca ama mavi olmuyo ırzını siktiğim.

secil panik oldu farkındayım ama ben de paniğim bi tane daha verdim o cubuklardan belki yanlış bakmıszdır diye.

ona da işedi yine bekledik, bi film seridi daha bende, yine göz dalması, yine kadraja giren secil, yine pembe...

bu o zımbırtılar bitene kadar devam etti.

son zımbırtıda gözümün önünde beliren film seridini siklemedim hiç. sonunu bildiğim filmi niye izliycem amk?

normalde 5 dakka falan bekleniyo o alet sonuc versin diye ama beklemedim sonuncusunda. secilin onunde yerde duruyodu. aldım elime fırlattm attım amk.

ne çıkacak?

yine pembe yine pembe ırzını siktiğim

onu fırlatıp attığımda yavastan kendime geldiğimi hissettim

"adnan napıyosun" diyen secilin içinde hala o negatif umudunun olduğu oyle belliydi ki

"secil sonuc belli" dedim

bi ağlayıp bi susuyodu zaten, yine sıranın ağlama sırasına geldiğini mi farkettiler ne ağlmaya başladı

ağlamaya başladığında ben kalkıp sigara aradım evde. kendi sigaramı bulamadım amk.

bu da paketi bitirmiş.

bunu yarım yarım yakıp söndürdüğü sigaralardan en içilirini sectim onu yaktım.

nasıl iğrenc bişydir söndürülmüş sigarayı yakıp ilk dumanını çekmek...

bokumu yesem daha iyiydi.

sigarayı içerken dolandım evde.

bi ara kapının yanına geldiğimde açıp o kapıyı gitmeyi, kaçmayı düşündüm.

ne dersiniz dyin amk korkuyodum.

ara aklımda dünyanın en iğrenc, bi insanın ne kadar alçalabileceğinin kanıtı olan, hangi orospu evladnın icadı olduğunu bilmediğim o fikir belirdi.

kürtaj

kürtaj nasıl yapılır ne bok yenilir o insan adayı varlık nasıl çıkarılır o rahimden bilmiyodum o an.

ve bu nasıl da kısa bi çözümdü benim için.

sigaranın atesi elimi yakmaya başladığında sigaranın bitmek üzere olduğunu farkettim. içeri gittim. küllük secilin önündeydi amk. uzatmaları oynayan sigarayı bastım küllüğe.

secilin bası önüne eğilmişti.

nasıl soylerim ne derim bilmiyorum amk o durumda.

ama götü de kurtarmak istiyodum doyasıya.

"seçil" dedim. arkasını getirip bi kerede soylemekti niyetim ama söyleyemedim amk.

secil dedim kaldım sik gibi.

en kötüsü de secilin adını soylediğimde bişey demem için yuzume bakmasıydı.

diyemiyodum bişey.

ama demem lazım.

lafı dolandırmay sectim amk.

"ne yapcaz?" dedim bekledim ki o fikrini soylesin önce.

playstation 1'de winnig eleven oynayan bilir.

sol bekten forvet arkasına alınmış roberto carlos o kadar hızlı verkaç yapamaz. öyle bi verkaçtı secilinki. topu tekrar benim önüme attı. "bilmiyorum" diyerek

sanki galatasaray'a karşı sami yen'de kaleciyle karşı karşıya kaldım. top önümde amk, biliyorum golü atmak için ne yapmam gerektiğini ama istemiyorum amk atmak. galatasaray'a gol atan ayağımı sikerim lan ben. profosyoneliz ama bi emre beloçoğlu da değiliz yani..

ben o topa vurmamak için kıvranırken secil geldi abandı amk

"adnan ben hazır değilim"

ustumden yuk kalktı o an

gözlerimi hafif kısarak "sen nasıl istersen bebeyim uuu" bakışımı büründüm

"sen de değilsin" diye ekledi

haksız da değildi ki amk

benden baba olur mu?

ben baba olabilecek bi sığata sahip değilim ki.

ulan daha 20 yaşındayım mayısta 21 olcam amk

onaylar gibilerinden sarıldım secile. yapmacık olduğum öyle belliydi ki amk

gece secil de uyumadı ben de.

arkasını dönüp yattı ama uymadı biliyorum amk.

butun gece sarıldım ona ama belinde değil omuzlarının, göğsünün üstünden.

korkuyodum amk karnında eskiden olmayan bişey vardı ve ben ona dokunmaktan korkuyodum.

gece saat kaçtı hatırlamıyorum ama sabah olmak uzereydi sanırım.

kürtaj nerde yaptırılır nasıl yaptırılır diye internetten bakayım dedim

oturma odasına gittim secilin bilgisayarını aldım kucağıma google abi bana "ne aramak istiyosun" dedi

"kürtaj" yazabildim sadece cevap olarak.

karsıma ilk çıkan başlıklarda "kürtaj nedir?" sorusuna cevap buldum

okuduklarım bunun çok da zor olmayan hatta basit bile diyebileceğim bi operasyon olduğu yönündeydi.

rahatlamıştım biraz.

"amk ben iğneden korkuyorum kızı ameliyat ettircez" diye düşünüyodum. sonuçta ona bişey olsa, canı yansa birinci derece suçlusu benim amk.

gibi kürtaj bilgisi veren 3-5 site rahatlattı benim içimi.

ah o amına kodumun linklerinden birine tıklamasaydım ne güzeldi hersey.

ah o kürtaj görüntüsünü, kürtajla nasıl o parmak kadar seyleyin kucucuk kolları bacaklarının koparılarak çıkardıldığının fotoğraflarını görmeseydim

kendimi dayanıklı sanardım.

hani kan tutanlar falan vardır ya ya da ne bileyim bok görünce midesi bulananlar, gülerdim çok ibnelere.

ama işte öyle değilmiş.

zor yetiştim banyoya.

klozetin önüne zor attım kendimi.

gözlerimi kapadıkça kustum açtıkça mdem bulandı yine kapadım yine kustum.

kafamı kaldırdığımda secil banyonun kapısında bana bakıyordu

"iyi misin?" dedi iyi olmadığını bile bile

ben de duymak istediğini söyledim sadece "iyiyim" diyerek

kalktım ayaga çıkmak istedim o evden.

kapıya gittim.

gideceğimi anladı

"nereye" diye sordu

"hava almam lazım" dedim. hala midem bulanıyordu.

"gitme" dedi

"gelicem" dedim çıktım.

arabanın anahtarı cebimdeydi arabaya gittim binerken yine kustum.

durduramıyodum içimdeki o bulantıyı.

nasıl kokumussa içimiz bi bebeği öldürcektik amk.

nasıl bulanmasın o mide?

nasıl kusmayayım?

güneş doğarken apartmana girdim, maltepedeki.

zili çaldım bi yandan da kapıyı yumrukladım.

vedat açtı kapıyı, gitmemiş bi yere. o an onun gidip gitmemesi umrumda da değildi açıkcası.

beni öyle görünce

"abi" dedi

cevap bile vermedim

içeri geçtim.

vedat arkamdan "abi iyimsin?" diye seslenirken ben tuvalete girdim kosar adım

giden günlerim oldu stayla girdim düşün altına.

hani tassak geçiyoruz ya dusa elbiseyle giren o ibneyle, oluyo amk, o da oluyo insan hayatında.

ama o orospu çocuğu gibi sarkı soylemedim tabii ben suyun altında, aslında ,içimden geldi o suyun altında doyuasıya çığlık atmak ama halim yoktu.

suyun altından çıktığımda titriyodum.

hava soğuk değildi ama titriyodum amk.

sudan çıkınca kapının sesi duydum bizimkiler "kapıyı aç", "noldu?" gibilerinden bişeyler diyodu

çıktım kapıyı açtım mal mal baktılar bana. "napmış bu amına kodumun liselisi?" bakışı hakimdi gözlerinde

siklemedim odama girdim.

içeri gelmek istediler

"siktirin gidin" diyerek kovdum ama kapının önünde bekleyeceklerini de bilerek

havluların olduğu çekmecedan bi havlu buldum kurulandım.

üstümü de değiştirdim.

cüzdanımı buldum dışarı çıktım.

hani bazen size de olur, sanki bu dünyada sadece siz yaşıyorsunuz da diğer insanlar birer halisünasyon amk. sanki siz onların yanına gidince onlar yaşıyo siz orda değilken onlar da olmuyo gibi.

an oyleydi amk.

kapıyı acınca kapıyı kapadığım yerde bitirilen cümleler karsıladı beni.

"abi noldu?", "anlatsana", "iyimisin?", vs vs vs

hiç bişey dmedim, diyemedim.

amk cevabını bilmediğim sorular soruyolardı.

ne oldu ne amk?

ben biliyomuyum ne olduğunu da size cevap vercem?

bi elimde cüzdan bi elimde ıslanmış araba anahtarıyla gittim kapının önüne.

ana kadar hep aynı sorulrı duydugumdan mı ne artık seslerini duymuyo gibiydim, ağızları endişeli ve meraklı cümleler kuruyodu ama ben sadece görüntüleri algılayabiliyodum.

evden çıkarken vedaı çekti kolumdan, anlamsızca ağzını oynatıyodu. bişeyler diyodu belli ki ama ben duymuyorum ki

"gitmem lazım" dedim.

kolumu ceıtim çıktım evden

arabaya bindim sürdüm amk mal gibi.

denize doğru sürdüm.

kafamı dinlemek düşünmek istiyodum

kafama göre bi yer buldum çok geçmeden.

ne yapacağımı düşündüm, sonra ne yapmak istediğimi.

tam ne yapmak istediğim kazanmak üzereydi ki, ne yapmak zorunda olduğum geldi ağzını yüzünü sikti hayallerimin.

ikiye tek daldılar hayallerime zorunluluklarım ve yapmam gerekenler.

erkekliğe sığar mı diyecek gibi oldum, utandım amk.

erkeklikten bahsetmemeliydi benim gibi yediği boktan kaçan biri.

benim oysa ne hayallerim vardı amk.

hiç bu konuya girmemeli ama mavi bana asık olacaktı daha, sevecekti beni, ben çok mutlu olacaktım o da mutlu olacaktı...

ben bunları düşünürken hayat değdirdi arkamdan yarrağının kafasını.

sizin sorumluluklarınız ve hatalarınız buyudukçe hayatınızın size değdirdiği yarrağın kafası da buyuyo amk.

boşa demiyo atalar yiyemiyeceğin yarrağın altına yatmayacaksın diye

akşama kadar düşündüm o arabanın içinde amk.

orada farkettim bu süreçte bi arabanın içinde değil, seçilin yanında olmam gerektiğini.

başta aklın nerdeydi diyenler elbet olacak ama böyle kararlar anında alınmıyo amk.

bi süre soyutlaman her ihtimali düşünmen gereken anlar oluyo, bu an benim hayatımda onlardan birisiydi.

arabadan indim. sürece de taakatim yoktu zaten.

normalde trafiğe çıkıyodum sonucta yalan hazır amk "hastam var" ama o kafayla o yalanı yemezdi hiç bi polis amca.

yolda beni böyle gören bi polis molis olsa takaatime bakacağı da yoktu zaten. ehliyet soracak o da yok amk.

"o yok bu yok ne var lan it?" dese devletin memuruna verecek cevabım yoktu.

anlayacağınız arabayı oraya bıraktım, kapıları kilitleyip bi taksiye bindim.

secilin eve geldiğimde hava yeni kararmıstı.

zili çaldım.

salya sümük açtı kapıyı

aslında o kapıyı acar acmaz konusacaktım ama yuzume bile bakmadı.

ölu gibiydi. normal değildi amk.

orasına burasına baktım zombi mi ısırıldı amk bunu diye ama yok temizdi.

içerde o test sonuclarına baktığımız yerde oturuyodu hala.

şarap açmış ondan içmiş biraz.

yanına gittim.

sarılmak istedim, elimi omzuna uzattığımda kaçırıldı omzunu benden.

"seçil" dedim cevap bile vermedi.

benim olduğum tarafa bakmıyodu bile.

onun baktığı tarafa geçtim bu sefer de yuzunu baska bi tarafa cevirdi.

ona soyleyeceğim seyi duyarken görmek istiyodum gözlerini.

omuzlarından tuttum kendime çektim secili.

yuzunu omzuna götürdü. bakmıyodu yuzume ne yapsam.

taa ki ben soylemem gereken seyi soyleyene kadar.

hayatımda yapmak istediğim herşeyi, her hayali bi şişeye koymus, tıpasını sıkıca kapatmış mavi'ye, denize atmış gibiydim.

derin bi nefes aldım ve soyledim:

"benimle evlenir misin seçil?"

seçil ağzımdan çıkanları duyunca yuzume baktı.

an onu o hale getiren şeyin o hesapsız hamilelik değil benim bu durumu duyunca verdiğim tepki olduğunu anladım. onu büyük hayal kırıklığına uğratmışım farkında olmadan ama korktum amk napayım? her hafta elimde predictor gezdirip karı kızı iştetmiyorum amk üstüne.

gözleri eski secil gibi baktı bana.

ana kadar işin ciddiyetinin farkında değildim.

farkındaydım da bu kadar değildim.

ahmet çakar belirdi gözümün önünde "seçil ile dönüşü olmayan bu yola girmeye hazırmısınız?" dedi bana.

"ahmet bi sus allanı seversen zaten ortalık karısık" dedim siktirdi gitti kafamın içinden.

secil hala bi cevap vermemişti.

bana kızanlar olacaktı ama belki secil reddeder beni umudu vardı içimde.

vardı amk yalan mı soyliycem.

"adnan bu şekilde evlenmek istemiyorum" diyecek ve elimden gelen herşeyi yapmış olan ben içimdeki o amına kodumun vicdanını rahatlatıyordum.

tabii bu fenerbahçe'nin bu sene playofflarda şampiyon olması kadar imkansız görünüyordu ama umut işte. mal mal, gerizekalı gerizekalı ve hafif göt olmaya yatkın bi şekilde bekledim ondan istediğim cevabı. o an fenerbahçeliliğe en yakın olduğum, onları en iyi anladığım andı.

ve her fenerli gibi göt olmam kaçınılmazdı...

önce seçilin sesi duyuldu odanın içinde "aşkımmmm" dedi sonu üç harfli ve sarıldı boynuma

akabinde cengiz kurtoğlu girdi odaya...

nasıl siktiyse kader beni allah bu sefer hayatıma fon müziği değil canlı müzik koymuştu...

<http://fizy.com/#s/1m8pf6>

akşam, belki en mutlu gecem, en çok hatırlamak istediğim anlardan biri falan değildi ama o gece hayatımda en büyük doğruyu yaptığım geceydi.

akşam, sorumluluk almayı öğrendim.

akşam, insanın gerektiğinde hayallerinden bile vazgeçebileceğini öğrendim.

akşam, siz ister inanın ister inanmayın ben büyüdüm.

akşam, o akşamın ben anasını sikeyim.

sanki hira dağında ayet indi amk o akşam bi de ballandıra ballandıra anlatıyorum hayatımın sikildiği akşamı.

yapacak bi bok yoktu amk. mecbur kaldığım şeyi yapmış, bildiğin bacaklarımı açmış üstümde bi ileri bi geri gelen şahin k tipli kıllı-göbekli kaderime teslim olmuştum hepten.

secil de mutluydu.

yatakta ben oturmus o dizime yatmış duruyoduk.

saat 12'yi geçmişti.

"adnan nasıl olacak?" dedi seçil

normalde bu soruya anlamamış gibi yapar "ne nasıl olacak amk?" derdim ama o an hayatımız o kadar dar bi sokaktı ki sorunun adresi belliydi, çok belliydi amk.

"olacak seçil" dedim

cevabım onu tatmin etmemişti ama üstüne soru sormaya da çekinmişti.

gözlerini kapadı elimi tuttu yüzüne götürdü.

bense o an secilin sorduğu soruya cevap aramakla meşguldüm.

"nasıl olacak?"

evlenelim dedik ama evlenmek kolay mı amk?

zaman babaya bağımlı yaşıyoruz ben de o da.

cebimizde para altımızda araba eksik olmuyo da bunların hiçbiri benim değil ki amk.

bi de bizde hadi evleniyoruz diyince evlenilmez ki.

sözdü, nişandı, düğündü...

amk anca öbür yaza yapılır o düğün bizim çocuk da gelin arabasında bizle gezer amk.

yani eğer alelacele bi düğün olacaksa durum anne babalar ile konuşulacaktı sike sike.

gelecek tepkileri düşünebiliyomusunuz?

"şerefsiz", "namussuz", "biz seni oku diye yolladık", "neyin eksikti?", "rezil olcaz herkese", ve tabii ki "hanım hanım hep sen şımartıyosun bunu"

hadi o işler de bi şekilde halledildi.

bu nasıl bi evlilik olacak amk?

temeli doldurma bina gibi 3.2'de 7.4'ü hissedecek, sürekli sallantıda olacaktı evliliğimiz.

her zaman zorunda olduğum için onunla evlenmiş olduğum gerçeği kafamda dönüp duracaktı amk.

benim ailem secili her zaman "evlenmeden çocuk yapmış gelin" olarak görecekti, seçilin ailesi beni her daim "kızımızın ırzına geçen şerefsiz" olarak nitelendirecekti.

ama sike sike bunların hepsini göğüslemek zorundaydık amk

seçil uyumuştı bense sızdım.

uyandığında ben ise ayıldığımda saat öğleni geçiyodu.

kötü bi rüyadan uyanır gibi uyanmıştım ama gerçek olduğunu anlamam uzun sürmedi.

"kocama kahvaltı hazırlıycam ben" dedi seçil.

gülümsedim en yapmacığından.

kalktı yataktan mutfağa gitti kahvaltı hazırlamaya.

benim de yatmak gelmedi içimden.

kalktım üstüm başım giyinikti zaten

"ben bakkala gidiyorum bişey istiyomusun?" dedim

"ekmek al" dedi seçil

iyiden iyiye evli gibiydik amk.

bakkala gittim ekme aldım.

kendime bi paket davidoff ona da malrboro light aldım ama sonra bakkaldan çıkınca aklıma geldi sigara içirmeyeyim buna dedim. gittim geri verdim marlboroyu davidoff aldım amk.

eve girdiğimde yine yüzümde o yapmacık mutluluk emareleri vardı amk.

ama seçil de benim gibiydi sanki.

mutluydu ama olduğundan mutlu gözükmeye çalısır gibi kasiyodu amk.

kahvaltı ettikten sonra bu sigaraları getirdi masaya.

"bu ne?" dedim

mal mal baktı suratıma.

"seçil sen salak mısın? hamileyken sigara mı içeceksin?" dedim sinirli bi şekilde.

"nolcak ki?" dedi. sanırım o zamanlar halkımızı bilinçlendirmek için devlet baba sigara paketlerine kocaman kocaman "hamile iken sigara içmek bebeğe zarar verir" yazdırmadığından olayın vehametini kavrayamamıştı.

"kızım mal mısın? ne demek nolcak? olmaz içemezsin" dedim aldım bunun paketi sıktım bi yumrukta içilcek bi hali kalmadı sigaralarının.

bozuldu biraz ama sikerim bozulmazsa amk. ben o bebek için nelerden vazgeçmişim o bi sigaradan vazgeçemeyecekse sikerim öyle işin götünü.

"ben de balkonda içicem bundan sonra. senin yanında içmiycem. sakız falan çiğne bişey yap ama sigara içtirmem" dedim mahmut hoca gibi.

ben balkonda sömürürken 2-3 sigarayı arka arkaya bu içerde suratsız suratsız sofrayı topluyodu.

içeri geçtim, salona.

televizyonu açtım.

zapping sanatı icra ediyorum amk.

ara seçil geldi yanıma oturdu.

sarıldı bana.

"senleyken hiçbirşeyden korkmuyorum" dedi

ne diyecem amk. aslında bi siktir git hayatımın amına koydun zaten diyecektim de diyemedim amk.

kolumu attım omzuna ben de ona sarıldım.

bi elimde kumanda bi elimde seçilin omuzu salak salak otururken içimden kendime defalarca sorduğum bişeyi bi de seçile sordum.

"önce seninkilere mi yoksa benimkilere mi söyleyelim?"

ben seçile o soruyu sorunca üstüne tuz dökülmüş sümüklü böceğe döndü amk. önce köpürdü "şimdi bunların sırası mı?" diye sonra kıvrınmaya başladı "zaten çok zor bi dönemdeyim ailemle bunu nasıl konuşurum?" diye.

amk sanki git kendin anlat diyoruz.

gidecez beraber anlatcaz. ben çıkıcam karsılarına "kızınızla evlenmek istiyorum" diyecem muhetemelen onlar da bana "kızımız daha çok küçük" diyince "küçük müçük ama ohooo hajı" diyerek lafa gircem. sike sike evlendirecekler bizi.

tabii seçil zırlamaya başladı bunlar olurken.

ağlasa da sızlasa da bunu açıklaycaz amk. mevzu zaten dallanmış bari budaklanmadan çözelim.

"seçil bi an önce evlenmemiz lazım. ne senin gelinlik seçecek zamanın ne de benim sağdıç bulacak vaktim var. bi an önce gidip ailelerimize durumu anlatmaktan başka bi çaremiz yok" dedim

yine ağlıyo amk.

ulan biz birbirimizi çok sevip evlenmeye karar versek tamam kimseye soylemesek de olur ama bu durum sike sike ailelere anlatılacak.

secil bi ara ağlamayı kesti.

"adnan evleniriz hemen. sonra yurtdışına gideriz 1 sene 1.5 sene orda yasarız döndüğümüzde de çocuk doğmuş olur. böylece kimse anlamaz evlenmeden çocuk yaptığımızı" gibilerinden bişey dedi.

lafa bak amk yurtdışında yaşıycaz 1.5 sene. yurt dışı da bizi bekliyodu adnanlar gelse de bende yaşasa biraz diye.

"kızım manyakmısın?" dedim

da farkındaydı soylediklerinin saçmalığının ama denize dusen sarılıyo işte yılana amk.

devam ettim

"hadi gittik evlencez dedik. sormayacaklar mı aceleniz ne diye? ne cevap vereceksin sen ailene ya da ben ne diyecem? onlar anlamayacak mı sanıyosun durumu?"

hadi evlendik onlar anlamadan, ulan bu amına kodumun karnı şişyo onu da görmediler yurtdısına he diyince nasıl gidicez?

tamam para sorunumuz yok ama yurtdısında nereye gitcez?

ne bok yicez?

aileler demeyecek mi "okulunuz var ne yurt dışı lan?" diye?

secil bu soruları sormadan direkt sonuc buluyodu amk.

ha "devlet durmadan para bassın fakirlere dağıtsın herkes zengin olsun" diyen kahvedeki amca ha bizim "yurtdısına gidelim orda yasarız kimsenin haberi olmaz" diyen secil.

enflasyon diye de bişey var amk.

tabii bunları secile anlatmak o kahvedeki amcaya enflasyonun sonuclarını anlatmaktan zordu...

ama sike sike anlattım tabii.

keşke ofsaytı anlatsaymısım amk, anlamıyodu bi türlü.

ya da anlamak istemiyodu

seçili ikna etmek en azından rahatlatmak zorundaydım amk.

"aşkım" diye girdim ki az rahatlasın amk.

devam ettim sonra

"... ne nasıl başlar bilmiyorum ama ben yanındayken sana söz veriyorum beraber yaşadığımız herşeyin sonu güzel olacak" dediim önce

ben öyle diyince gülümser yüzüme, inanır sandım ama aynıydı yuz ifadesi.

baktım nasıl olsa inanmıyo amk dedim salla adnan

"... başta kabul etmeyecekler.

kızacaklar ikimize de

sonra seni ne çok sevdiğini hatırlayacak ailen

bağırlarına basacakları seni, dolayısı ile beni.

babanla tavla oynıycam yalandan yenilcem. sırf bize surat yapmasın diye.

sen onu sevinirken görünce bu gün konustuklarımızı hatırlayığp güleceksin

baban bana güldüğünü sanıp "kocan da hiçbişey bilmiyo" diyecek. bu sefer ben de dayanamayıpp gülücem.

erik ağaçları var bizim sarıyerdeki evimizin bahçesinde.

bak şimdi aylardan mayıs, sen erik çekince canın ben dalından toplıycam sana.

babam sana arka çıkar bana kızar muhtemelen. belki annem bozulur biraz ikimize birden

ama bebeğimiz doğunca unutulcak hersey.

bebeğimiz doğacak.

senden benden bi parça.

zaman hersey bambaska olacak.

hani annem kızmıstı ya ikimize yalandan bebeğin adını siz koyun annecim dersin.

zaman unuttur herseyi

korkma babanlara da bi isim koydururuz.

herkesin dediği olur" dedim

amk bana kalsa bizim oğlanın ismi ispanyolların ismi gibi olacaktı.

ama bunları, daha doğrusu onca yalanı soyleyince secil daldı.

sanki biraz rahatlamış gibiydi.

biraz sustu. bası göğsümdeydi.

kaldırdı başını, yüzüme baktı

"ikincisinin adı lavinia olsun mu?" dedi gülümseyerek.

amk her kusu siktik leylek kaldı.

birini doğurdu da ikinciye isim arıyoruz.

"he amk olsun" dedim içimden, dışımdan da "tabii aşkım sen nasıl istersen... "

bana inanmışken, ben de inanmaya çalıştım o yalanlarıma.

ama yok amk emindim öyle olmayacağından.

evet, ben hep hersey öyle olsun diye uğrascaktım ama olmayacaktı.

uğrasmakla olsaydı o an burnumda secilin değil mavinin saclarının kokusu olurdu amk.

secili biraz rahatlattığımı düşünerek yine aynı soruyu sordum

"ilk sizinkilerle mi konusalım yoksa bizimkilerle mi?

kağıttan kule yapan bilir.

sanki son katı yaparken biri odanın kapısını açtı cereyan yaptı amk.

kadar uğraştığım kule yerle bi oldu ufacık bi ruzgarla, kısacık bi cümleyle.

yine eski haline döndü her bok

baktım bu yarrak görmüş yeni gelin gibi kaçıyo bu muhabbetten, ben de am görmemiş tacettin gibi gittim üstüne.

"bence ilk bizimkilere soylemeliyiz. sonucta sizinkiler kız tarafı. biz bunları onlara gidip ikimiz soyleyemeyiz"

öyle ya amk ne diyecem gidip?

"amca ben sizin kızı sikmişim ama kondom kullanmamıyorsunuz ya. kız da hamile kalınca tabi ebe sikkemek sart olur" mu diyecem?

sike sike aile buyukleri ile gidilecek.

gerekirse onun babası benim babama olmadık seyler soyleyecek, bana küfürler edecek, kızının üstüne yuruyecek ama benim aile büyüklerimin orda olduğunu görüp yapacak bunu.

bi kadın asla aşağılayamazsınız beyler.

buna bi kadın izin vermez.

eğer bi kadını aşağılanmış, gururu yerlerde görürseniz bilin ki buna yanında erkek diye gezdirdiği orospu cocugu sebep olmuştur.

hafta sonuna kadar secil ne isterse ben ona soyletmeden hissettim yaptım amk. kızın bi dediğini iki etmiyodum hiç.

hayatımda demediğim kadar "aşkım" dedim amk o hafta.

ama yine de onun yuzunde bi korku vardı.

ben emindim. biliyodum olacakları. sikicekleri bizi ama hazırdım sikilmeye.

vazelin elimde dolaniyorum ortalıkta amk.

haftasonu geldiğinde seçile "ben bu hafta sonu sarıyere gidicem. istersen sen de eve git?" dedim

anladı amk niye gideceğimi. pederle konuşmam gerekiydi.

"gitme" dedi

sanki ben gitmeye bayılıyorum amk.

"gitmem lazım" dedim

biraz daha usteledi ama gidicem amk.

zaten olan olmuş bari geç kalmadan halledelim benim tarafın haber verme işini.

istemese de benim ne kadar kararlı olduğumu görünce "peki" demek zorunda kaldı.

gerçi demese nolur amk sanki izin isteyen var ondan. hani hamile ya amk huyuna gidiyorum

yoksa amk kim sikler yalova kaymakamını?

evden çıkarken bu beni uğurlamaya geldi kapının önüne kadar.

öptüm bunu yanağından "aklım sende kalmasın bi arkadasını çağır seninle kalsın ya da annenlere git olur mu?" dedim

peki der gibi kafasını salladı.

"bys" dedim

"kib" dedi

"aao" dedim çıktım evden

eve giderken secilin arabayı almadım.

kimin bu araba mezusu olmasın istedim.

bindim bi minibuse kadıkoye gittim. o zaman nerde amk metrobus?

vapura bincem ordan beşiktaşta gidip tasnasın ordan minibuse atlayıp sarıyer...

tabii yolda ben "acaba balmumcu'da trafik var mı?" diye düşünmuyorum.

aklım fikrim "nasıl soylesem?", "ne desem?", "nasıl kabul ettirsem?!"erde.

gerçi ne soylesem babam beni sikecek ama istiyorum ki acıtmadan siksin.

sonucta benimki de can amk.

zar zor sarıyere geldim.

ayaklarım geri gide gide girdim bahçeye.

zili çaldım.

annem açtı.

"oğlum gelmiş" faslından sonra "nasılsın?" faslı başladı. ben babam gelmeden konuyu falan acamadım tabii

"babam nerede?" diye sordum anneme

"sarıyerde. kahvededir" dedi

"ne zaman gelir?" diye sordu

"dur aryalım gelsin" dedi

amk gelsin desem bi dert gelmesin desem bi dert.

"boş ver anne arama adamı oyunundan etme" dedim

"olur mu oğlum" falan dese de aratmadım amk

bi günlüğün beyliği beyliktir amk.

yarın soylerim dedimkendi kendime

rejime pazartesi baslayacak olan hatun gibi.

akşam babam geç geldi ama ben o saatte uyumuş taklidi yapmakla meşgulüm tabii.

amk en son o numarayı lisede ilk zayıfımı göreceği gün yapmıştım.

zayıf bir olsa neyse de birden amk 3 zayıf olunca karnede benim babam gelmeden uyum gelmişti tabii.

babam içeri girince sesini duydum tabii

"adnan nerde?" dedi anneme

size de olmuştur amk bi bok yediğiniz zaman sanki bunu en öğrenmemesi gereken kişi siz anlatmadan öğrenmiş gibi hissedersiniz.

amk babam adnan nerde dedi ya ben onu zihnimde "ner lan o göt? bırak beni doğrayacam ibneyi" olarak algıladım tabii. oysa ki adam benim ayakkabıları görünce geldiğim anlamış ondan soruyo amk.

yorganı iyice çektim kafama. kaldık kalp atışımın bozuk ritmi ve ben başbaşa.

kapı açıldı amk odanın. nefes alış verişinden anladım babam girdi içeri.

lan mahsunun bi dizisi vardı ya kucuk kız yaşlı adamla evlendiriliyo. amk benim o an yaşadığım göt korkusunu işte bi tek o dizide yaşlı adamla evlenen küçük hayat anlayabilir amk.

yorganın altında beni sikmeye gelen orta yasin biraz ustü bi adamın ayak seslerini hissediyodum amk.

bildiğim duaların hepsini okumaya başladım.

tabii ki kısa sürdü.

bismillahirrahmanirrahimi uzun soyledim ki allah beni kaale alsın yoksa bismillah yeterdi benim için.

uzatınca allah beni umursadı "yavşak oturdun mu şimdi kucağıma" mı dedi nedir birden annemin sesini duydum "ya bırak çocuk uyuyo uyandırma" diye.

baktım besmele işe yarıyo bu sefer euzü besmele cekim içimden amk tecvidli tecvidli.

bu anı toplasan 5 saniye surmedi ama kaç satır yazdım. ama amk yalanım varsa götümü siksınler ki inception filmindeki köprüden düşen minibüs gibiydim.

zaman geçmiyo amk.

neyse ki babam mı kıyamadı allah mı güzellik yaptı bilmiyorum babam bıraktı amk beni.

gelmedi yanıma.

zaten yorganı bi açsa nerde bende uyanık göz?

kamyon farı görmüş tavşan gibi duruyorum yatakta.

anlayacak yani bişey olduğunu.

neyse ki bi bok olmadı kurtardık amk o geceyi

bizimkilerin oda koridorun en ucundaydı.

amk attığı adımların sesini duyuyodum. odanın kapısının kapandığını da duydum.

hemen secili aradım.

açtı hemen telefonu.

"naber" dedim

"iyiyim" dedi soğuk bi şekilde.

"noldu iyimisin?" dedim o sesi duyunca

"iyiyim sen naptın soyledin mi?" diye sordu.

"hayır soylemedim" dedim

oh çektiğini duydum amk.

"ama yarın soylemem lazım kesin" diyince o oh diye rahatlayan secilin sesi yine buz gibi oldu.

baktım konusmuyo ben konusayım dedim

"sen napyosun tek misin?" dedim

"hayır" dedi

"kim var?" diye sordum

"bedia ile vedat burda" dedi

amk ne işi var onların orda o saatte.

birini hiç sevmiyorum oburuyle yeni papaz olmusuz

"kalacaklar heralde" dedim soguk soguk

"evet" dedi onlara neye evet dediğini belli etmeden

"anlattın mı?" dedim

anlattım" dedi

amk lan bedia kim ki sen ona bizim ozelimizi anlatıyosun?

bana bayan arkadaslardan biri açıklasın amk alah akına ya. daha 1 haftadır tanıdığım bi kıza sen nasıl ben hamileyim diye anlatabilirsin?

bu "evet anlattım" falan diyince ben kızdım tabii amk.

"iyi bok yedin" dedim kapadım telefonu suratına.

da bi daha aramadı beni.

sabaha kadar mevzuyu babama nasıl soyleyeceğimi dusundum.

bulamadım.

uyduğumda daha doğrusu sızdığımda gunes doğmustu çoktan

öğleden sonra uyandım kalktığımda secil aramıs 10 küstür kere ama naptın ne ettin muhabbeti edeceğini bildiğimden aramadım. onun o soguk sesi cesaretimi sikip atıyordu amk.

kalktım yataktan evde dolandım.

anneme "babam nerde?" diye sordum

"kahveye gitti" dedi

"tamam" dedim odaya gittim ustumu giyinmeye

annem "kahvaltı etmeyecek misin?" diye sorduğunda ben coktan ayakkabılarımı giymiş çıkmaya hazırdım.

"yok anne aç değilim" dedim

ee babam götümünden kan alacak amk. tabii ki de kan tahliline giderken aç karınla gitmelydim

çıktım evden kahveye gittim

babam içerde papaz oynuyodu amk.

orda beni gören millet "oo adnan nerelerdesin" dedikçe babama giden yol biraz daha uzuyodu.

en sonunda babamın yanına gittim.

"vay oğlum gel otur" dedi

özlemiş amk adam beni

oturdu. çay sevmem ben amk soda soylettim kendime

benim soda gelene kadar babam masadakilerden gelen "dun doğdu şimdi kocaman oldu" temalı sözleri gururla dinliyodu.

oyun bitene kadar o masada oturdu.

ben masadayken telefonum çaldı 3-5 kere daha ama açmadım.

kim olduğuna bakmadan meşgule alıyodum teli.

daha sonra baktığımda o 3-5 çağrı dediğim 10 kusur olmuştü yine ve biri de vedat'tandı.

amk secil bediaya anlattı durumu dolayısıyla veda da biliyo benle arası bozuk ya arıyo "yanındayım abi" mesajı veriyo ibne diye dusundum

secilin aramalar ise zaten belliydi

"naptın adnan konustun mu?" cümlesinin farklı versiyonlarını soracaktı soğuk bi ses tonuyla

babamın oyun bitince kulağına "baba konusmamız lazım" dedim

direkt "paran mı bitti lan?" dedi

sanki para kullanıyoduk amk. ek kart sağolsun

"yok baba baska bişey" dedim

oyle soyleyince o da meraklandı tabii.

kahvenin arkasında babamların yeni üye kaydını yaptığından suphelendiğim geceleri kumar oynattığımız bi yer vardı. oraya geçtik.

bi yandan ellerim terliyodu heyecandan bi yandan da babamın beni siktiğini bu kuytu kosede kimse gormeyecek diye cpcuksu bi sevinc peydahlanmıstı içime.

tabii bu peydahlanmayı görünce secil geldi aklıma amk.

konuya girdim dik dik bakarak olayı anlamaya çalışın babama dönerek

"baba benim evlenmem lazım" dedim yuzum yerde

bi an sessizlik oldu amk

ben babama bakmadığımdan gözümde canlandırıyodum ne yaptığını.

benim düşünceme göre o an kemeri falan çözmüş pantolonu sıyırıyodu asagi.

sikiş kaçınılmazdı amk.

birden omzumda bi şey hissettim.

aha dedim amk babamın yarragi.

meğer eliymiş amk.

güldü

"daha okulun var oplum ne acelen var" diyo. peşine de "kimmiş bu kız?" ekliyo. ona göre ben aşık oldum falan bi an önce evlenip mutlu bi yuva kurmak istiyorum amk.

nerde lan bende o kader?

baktım babam anlamıyo durumu dedim oyle bişey diyeyim ki babam olayı anlasın hem de çok konuşmayayım

"baba evlenmek istemiyorum, evlenmem lazım" dedim

an babamın sessizliğinden belli oldu amk sikişin pozisyonu

domaltıp sikecek beni

"ne diyosun lan sen?" dedi

ama tarkan'ın dudu şarkısının girişı gibi soyledi amk.

"çiçek gibi tazecik kıymetli bi tanecik" kısmı var ya alcaktan baslayıp hızla bitiriyo. aynen oyle amk

babamın sorusuna bi cevap vermedim tabii amk. ellerim onde baglı namaz kılar gibi duruyorum.

bi daha sordu soruyu

"ne diyosun oğlum?"

yine benden ses yok

sonunda dellendi adam amk

"cevap versene lan bana amına koduğum" ile ara sıcaklardan ana yemeğe geçtik amk

an verilecek en kötü cevap "baba ama sağlam siktim kızı" idi ben ikinciye tercih ettim

"baba kız hamile" dedim

hesapta alıstıra alıstıra soyleyecektim amk

"senin ben gelmişini geçmişini..." diye basladı.

kufrederken sesi gitmeye basladı amk.

babam birden durdu. ayaktaydı sandalyeye oturdu.

içerde bize yakın masalarda oturanlar ayaklandı yanımıza geldiler.

onlar da bi sikim olduğunun farkındayı tabii.

babamın rengi mengi gitti.

çok korktum amk.

ne yapılır oyle bi durumda bilmiyodum ki

"baba" diyebildim sadece

ama o kalabalık yuzunden oyle uzak kalmıstım ki babama

kendime geldim birden

dağıttım kalabalığı rahat nefes alsın diye amk

ocakcıya "ambulans çağır" diye bagırdım

babamın her zaman iç cebinde dil altı hapları olurdu o geldi aklıma ondan verdim bi tane.

ama hala iyi gözükmuyodu.

amına kodumun ambulansı da geri geri mi geliyo nedir hala gelmemiştı.

hapı alınca biraz rahatlar gbi oldu babam

oradakilerin de yardımıyla babamı arabaya bindirdik. beklemenin anlamı yoktu amk.

yanımıza biri daha geldi babamın arkadaslarından

ben direksiyona geçtim

arabayı kaldıramadım amk heyecandan.

stop ettirdim. babamın arkadaşı indi arabadan kosa kosa geldi sofor kapısına "geç öbür tarafa" dedi

anladı amk elimin ayagıma dolandığını. atladım hemen yandaki koltuğa bu bastı marşa hızlı bi şekilde kalktık amk

sarıyer devlet hastanesine dönen yolu geçtik

"abi napıyosun" dedim titrk bi sesle

"istinyeye gitmemiz lazım. sarıyerde şimdi doktor olmaz" dedi

doğru soyluyodu amk uğurun babasını da götürdüğümüzde istinyeye yollamışlardı.

hastaneye vardığımızda babam iyiden iyiye duzelmişti.

ben o kapıdaki hasta bakıcılara bağırırken "sedye getirin" diye o kendi kendine kalkmıstı bile arabanın koltuğundan.

babam içeri girerken beni istemedi.

bi bok mu dedi, hayır.

ama bakışlarıyla sen gelme ulan ayı dedi bana resmen.

ama ben gittim amk peşinden. acile aldılar tansiyon falan ölçtüler sonra müşehadeye aldılar.

doktor "endişelenecek bişey yok" gibilerinden bişey soyleyince rahatladım amk.

arabaya gittim.

sigara yaktım bi tane onra bi tane daha, ağladım amk babam olseydi benim yuzumden napardım lan?

"amk cocuğun adını babamın adı koyarım napcam" dedim kendime de rahatladım biraz lan.

sonra içeri gittim. doktorunu buldum konuşmak için ama herif amk devlet hastanesi doktoru sanki adamın anasını siktik oyle bi tavırlı göt.

ama ben yapıştım adama kene gibi amk.

"noldu babam iyi mi" dedim doktora.

sen ne diyon yarraam der gibi baktı yuzume.

"sizin hasta kimdi?" dedi amk

ulan benim babam ama bunun için hatırlamaya degecek biri değil.

allah kimseyi hastaneye dusurmesin

bu doktor denen lavuk hastanın kim olduğuna baktı dosya gibi bişeyden "hastanın neyi oluyosunuz" diye sordu

"oğluyum" diyince anlatmaya basladı.

"babanız hafif bi kalp spazmı geçirmiş" dedi

vay dedim amk öldürüydük adamı

"4-5 gün istirahat etmesi gerekli. dil altı kullanıyomus zaten onun dışında tetkikler yaptık sonuçlarına göre ilaç verebiliriz" dedi tetkik dediği de ekg, kalp ekosu falan amk. kalbin ritmini olcuyolar, kalp ultrasonu yapıyolar kapakçıklara bakıyolar falan.

herif spazm falan dedi ya ben oldum panik amk.

spazm ne lan?

"kriz mi geçirdi babam" dedim, diyebildim

"hayır kriz demeyelim de krizin çok daha hafifi" dedi

"bi problem yok değil mi?" diye sordum mk gözler dolu dolu

"su an görünen bi kalp rahatsızlığı var ama ilacla mı tedavi edilmesi gerekir yoksa bypass mı gerekir su an konuşmak faydasız" gibi bişeyler dedi doktor.

amk yıkıldım adamın agzına sıcmıştım lan 2 tane cumleyle.

babamın yanına gitmek istedim ama gidenedim amk. suçluluk duygusu var ya göt deliğime kadar ona bulanmıştım la.

dışarda bi sigara daha içip içeri gittim babamın yanına gittiğimde yanında bizle gelen arkadaşı vardı. yanlardaki yataklarda da başka hastalar.

babamın arkadaş beni görünce çıktı dışarı her ne kadar bi bok anlatmasak da kahvede o arkada olanlar hakkında bi fikri vardı amk. bu bokun o konuşmadan sonra olması benim yuzumden olduğunu anlatıyordu direkt.

cıkınca babamın yanına girdim.

gözleri kapalıydı.

bişey demedim oturdum yatağın yanındaki sandalyeye.

biraz sonra başka bi doktor geldi. o konuştuğum doktor değildi bu.

arkasında da babamın arkadas.

babamın gözler doktorun "geçmiş olsun"unu duyunca açıldı.

"beyfendi bi kalp sorunu yasadınız mı önceden?" dedi

hastanede hasta konuşmaz refakatci konuşur amk.

"evet. 7-8 sene önce kalp krizi geçirmişti" dedim

babam da onaylarcasına gözlerini kapatıp actı.

doktor "bana sorarsanız stent takılmalı" dedi

amk ismi bile cins.

"o ne doktor?" dedim

daralmıs, tıkanmıs kalp damarlarını açan bi zımbırtıymıs.

babam konustu ilk defa hastanede

"su an takılmasını istemiyorum" dedi doktora.

amk ben bişey diyecem baba takalım gibilerinden kızacak diye agzımı acamadım tabii.

işin garibi doktor da ustelemyo amk.

sanki sanayiye geldik de motor yağı değışse de olur değışmese de diyo.

"sizin tercihiniz ama ilerde bypass olmanız gerekir" dedi

babam yine aynı boku soyledi.

"istemiyorum" dedi

lan senin istemenle mi oluyo amk?

takılcaak diyo doktor işte.

meğer onun istemesiyle oluyomus. biraz da heralde devlet hastanesi diye cok siklemediler bizi.

ben "baba gidelim özele orda baktıralım bi de" dedim

yuzume bile bakmadı bırakın amk cevap vermeyi.

doktor gitti hemşire geldi bi tane bed suratlı amk.

tansiyona bakıp ilaç milaç verdi bu dil altlarından. tansiyonu mu dengeliyomus ne

hemsireye "ne zaman çıkarız?" dedim

"doktor bey bilgi verir" dedi

amk doktor bi sikim demiyo ki

gittim doktoru aramaya

ibne yok ortalıkta.

sike sike bekledik.

beklerken babama "annemleri arayalım mı?" dedim

"gerek yok" dedi en "siktirme belanı"lısından

tamam der gibi sustum amk.

bi saat sonra falan doktor yine geldi.

"geceye kadar burdasınız. durumunuz soylediğim gibi" falan dedi. bi de bi kağıt gibi bişey imzalattı ne olduğunu hala bilmiyorum amk.

gün geceye kadar babamla kaldık hastanede.

saat 12 falandı çıktık.

biz çıkana kadar tabii annem 2-3 kere aradı hepsinde bi yalanla savusturdum.

vedat da 4-5 kere aradı ama en son durumu anlatan ve secile göz kulak ol temalı bi mesaj cekince aramadı bi daha ne vedat ne de secil.

saat tam olarak kaçtı hatırlamıyorum hastaneden çıktığımızda ama erken de değildi.

önce babamın arkadaşını bıraktık eve.

sonra eve gidiyoduk ki babam eve yakın bi yerde "sağa çek" dedi

ana kadar ne o konusmustu ne ben. benle ilk muhattap oluşuydu amk

sağa çektim arabayı.

bi sigara yaktı babam.

"baba içmesen" diyecek oldum "sus sikerim seni" bakışı ile sustum kaldım.

ben ne desem de seçil'in hamile olduğunu soylemesem diye düşünüyodum. baba evlenmek zorundayım dedim bi kere. mal olmadığına göre bi boklar yediğimizi anlamıştır heralde.

sevinçten kalp spazmı geçirmedi heralde amk

ben bunları düşünürken "kimin namusuyla oynadın lan?" dedi babam

al amk şimdi de ırz düşmanı olduk amk

"baba ben kimsenin namusuyla oynamdım" dedim ama kime diyosun amk

"senin belanı sikerim bana artist artist konuşma. adamlığına laf ettirmiyceksen bu boku ne diye yedin" dedi

hiç bişey diyemedi.

diyemedim çünkü hem haklıydı amk adam. bu boku yememeliydim yediysen o lafları da yiyecektim. o ara aklıma kamil geldi amk.

bi gün sanayiide çalışırken babam alyan takımını istedi. ben de amk mal gibi lokma takımını getirmişim.

ben yanlış takım getirince babam birden pskoya bağladı amk ana avrat soy sop küfretmeye başladı bana.

amk sanki kızımı kaçırdım lan soyle öbürünü getirelim ne küfür ediyosun amk.

işimiz bitince ben yediğim küfüre bozulup oturdum amk bi köşede kendi kendimi sikiyorum sinirden.

ara kamil geldi.

"noldu lan yarraam?" dedi. moralim bozuk amk anladı tabii

"yok bişey" dedim. ama yemedi tabii

"lan bişey yok diye mi götüne fitil girmiş gibi oturuyosun?" dedi

amk anlattım durumu tabii

bunun ustası da buna çok ana avrat sayardı anlar dedim beni

dinledi dinledi

"lan anana baban küfretti diye mi zoruna gitti? benim anamı günde 15 posta bizim usta sikiyo seninkini baban sikse nolcak?" dedi

zamandan beri babam ağzıma sıçarken onun lafi gelir aklıma amk.

susmamın birinci sebebi adam haklı amk. zaten anlattım uzun uzun . ikinci sebep ise adam haklı olmasa da daha sabah öldürüyoduk amk az daha.

spazm geçirmiş ne dese alttan alcaz amk.

ben bunları düşünürken babam bi salvo daha yaptı.

"kim lan o kız?" dedi

ulan durup durup küfrediydi ya az bi hayırsız evlat olsam amk "kız değil erkek" diyerek "(kalp krizi+beyin kanaması) x felç" kombinasyonunu geçirtirdim ona da hadi yine onca senelik hukukumuz var diye demedim amk.

onun yerine "okuldan bi kız" dedim. yavaştan anlatmak lazımdı amk.

"zorla mı yaptın lan" dedi

yuh amk.

hadi ben şerefsizim insan kendinden utanır benden bu nasıl çıkar diye de etmez lan o lafi

"baba ne diyosun sen?" dedim hayır anlamında

"sus babanı sikerim. cevap ver zorla mı yaptın?" dedi

amk huyuna gitcez ya

"hayır" dedim

sigarası bitmişti. ikincisini yaktı.

"yarın gidiceksin o kızı bana getirceksin" dedi

"hayırdır bi de sen mi sikecen babo?" diyemedim tabii. evet anlamında eğdim kafamı

devam etti babam "o kızı getirceksin annenin benim babannenin elini öpecek. o kız artık bizim kızımız" dedi

ben yine evet anlamında kafamı salladım amk.

"şimdi eve gidiyoruz. kimseye bi bok anlatmıyosun ne benim hastalanmamla ne senin bok yemenle alakalı.

sen de gidiyosun o kızı alıp getiriyosun yarın sabahtan" dedi

ne yaptığımı soylememe gerek var mı amk?

eğdim kafayı evet anlamında.

bastım marşa amk

evin önüne geldik babam indi arabadan hemen çektim el frenini bende indim amk

nasıl baktıysa benim gözlerimin içine o bişey demeden oturdum amk geri arabaya. az daha emniyet kemerini falan takcaktım oyle korktum amk.

indi arabadan babam "sen de siktir git o kızı getir yarın el öptürmeye gidelim anasından babasından isteyelim" dedi

be yaptığımı soylemiyorum amk. hala tahmin edemediyseniz algı işine yarayan beyin kısmınıza sokayım.

bastım gittim amk göztepeye doğru

seçilin eve gidemedim hemen.

önce yeniköye gittim. mavi orda oturuyodu.

evlerinin önüne gittim.

evlerinin hangisi olduğunu tam bilmiyodum. apartman amk sonucta.

ama bilmek de zorunda değildim ki.

ben ona gelmiştim. onu hissetmeye vedalaşmaya

hangi pencerede bilmesem de olurdu.

yuzden mavi ışıklı bi ev sectim. o mavilerin eviydi o akşam.

eve bakarak vedalastım onla.

ona göre hiç olmayan, hiç olmayacak bi aşk vardı benim içimde.

siz diyin "karşılıksız" ben diyeyim "istenmeyen".

ben ki kürtaja karşı olduğu için mavi'den vazgeçen adnan, kalbimdeki daha yaşanmamış, doğmamış aşkı kürtajla almıyomuydum amk?

an çok saçma geldi yaptığım.

aşkın da kürtaşı olmazdı.

çok saçmaydı lan hayatım.

bi ilişkimde erkek bendim bayan secil, kabak hepp bana patlıyodu bunda

bi ilişkimde ise erkek mavi idi ben ise bayan. amk hep sikilen ben oluyodum bunda da.

biraz düşündükten sonra aldırmadım amk içimdeki "istenmeyen çocuk"u

mavinin haberi olmasa da olurdu ben buyuturdum onu içimde.

saat de geç olmuştu zaten mavi ışık söndü, benimse umutlarım...

eskiden ağlama rekorum cevahirden sarıyer tepesindeki zirve'ye kadardı.

bu vesile ile de rekorumu yeniköyden göztepe'ye kadar ilerletmişim.

seçilin evinin önüne geldiğimde derin bi nefes aldım.

geçmişimi, sevdiğimi, hayallerimi, vs vs vs hepsini o nefes ile bir daha geri vermemek üzere içime, ciğerime çektim.

bundan sonra onların yanı kalbimin dışında, ama hemen yanında, kalbimin sol yanıydı.

içeri girdim.

amına kodumun apartmanının yolu, o kısacık yolu belki 3 belki 5 gün yurudum.

bitmedi bi türlü.

ben bi an önce bitsin, her şey olsun geçsin isterken o amına kodumun yolu bitmedi işte.

sonunda secilin kapısındaaydım.

zili çalmadan önce derin bi nefes daha aldım.

içime çektiğim onca hayal, onca yaşanmışlık, onca sevginin üstüne çektim ki o nefesi içimdeki daralıtdan, havasızlıktan boğulmasınlar.

ve zili çaldım uzun uzun.

kapıyı seçil açmadı.

vedat açtı amk.

"senin burda ne işin var lan" der gibi baktım yuzune ama o bana bakmadı.

içeri girdim.

salona ilerledim.

bedia içerdeydi.

beni görünce "adnan" dedi.

sesi beni sakinleştirmek ister gibiydi.

siklemedim.

arkamı döndüm.

vedat'a baktım yüzüme bakmıyordu hala.

"seçil nerde?" dedim sesim titreyerek

cevap vermedi.

"seçil nerde?" dedim tekrar, ama bu defa daha yuksek bi sesle.

yine cevap vermedi.

üçüncü kez aynı soruyu soracakken bedia girdi araya

"içerde, yatağında" dedi

anlamadım ne olduğunu.

içeri, yatak odasına girmeme 2-3 adım kalmıstı.

kapı hafif aralıktı ama ışık yanıyordu.

kapıyı çaldım.

bişey vardı ama ne olduğunu anlamadım.

ben seçil ben babamla konuşmaya gitim diye heyecan yaptı, panik oldu sandım.

kapıyı tıklamama cevap vermeyince seslendim.

"seçil" dedim kısık bi sesle.

birine seslenirken kısık sesle seslenmenin ne saçma olduğunu düşünmeden seslendim

cevap gelmedi.

sesimi duymadı sandım.

birazcık, ama azıcık daha yuksek bi sesle "seçil" dedim tekrar

ince bi çarşaf gibi bişey örtülüydü üstüne.

onun altından duydum sesini.

gel demiyodu, ağlıyodu.

anlamadım,

"ben babamla konuşcam diye mi bu kadar panik yaptın sen" diye şirinlik muskası ses tonumla girdim odaya.

yanına gittim

yatağa oturdum.

ben sol yanına oturmustum. sağa döndü.

"seçil bak ben geldim" dedim

daha çok ağlamaya başladı.

üstündeki pike mi çarşaf mı ne zıkımsa onu açtım.

cenin pozisyonu derler ya, aynen oyle duruyodu.

ağlıyodu, çok ağlıyodu.

artık "aşkım" demem kaçınılmaz olmustu.

"aşkım niye ağlıyorsun?" dedim, ama nafile

dedim amk asrın şirinliğini yapayım amk.

elimi karnına koyarak "yoksa benim kızım mı üzdü annesini?" dedim en ince ses tonumla.

çığlık attı.

ağladı, bağırdı.

ben farkında değilim ama yan komsu gelmiş kapıyı vedat açmış göndermiş gelenleri.

öyle bağırmış.

secilin cıgıllıkları duyunca bedia daldı odaya.

"geçecek bitanem, hepsi geçecek" diye sakinleştirmeye çalıştılar secili

anlamadım ne olduğunu, dona kaldım amk.

4-10 saniye hiç bişey duymadan izledim onları, hatırlıyorum.

sonra "noldu?" diyebildim cevabın başka bişey olmasını umarak.

secil kendinde değildi, bedia konuşmadı.

odada vedat yoktu bi tek dışarı çıktım yakasına yapıştım

"noldu?" dedim

sustu,

vedat ne zaman sussa kötü bi durum vardı biliyodum ama bu durumun kötü olduğunu anlamak için vedat'a gerek yoktu ki amk.

"vedat kafayı yedirtmeyin bana ne oldu" diyince

"abi, beni hastaneye çağırdılar. ben gittiğimde bitmişti" dedi

anlamadım amk. beynimin algı kanallarına pamuk kaçmıştı

"ne hastanesi amk? ne bitmişti?" dedim

"abi aradık seni. yenge de aramış ama acmadın. mesaj atınca da dönemedik söyleyemedim" dedi

anladım o an.

ama anlamak istemedim. ben anlamazsam olmayacaktı kötü şeyler sanki.

vedat'a baktım anlamsız, korkarak, cevap istemeksizin...

ama vedat durmadı amk söyledi

"abi, yenge bebegi aldırđı" dedi

vedat bana o cümleyi kurunca ben mala bağladım amk.

arkamı döndüm secilin yanına gitcem.

vedat tuttu kolumdan ama cktim kolumu.

bi daha tutsa ebesini sikiceğimi bildiğinden tutmadı beni. ama arkamdaydı.

odaya girdim.

seçil ağılyo, başında da bedia onu teselli ediyodu.

"dışarı çık" dedim bedia'ya odaya girer girmez.

salak salak baktı suratıma

"dışarı çık" diye bağırdım bu sefer.

ben bağırınca korktular mı ne secil sustu bedia da kalktı ayaga amk.

bedia odadan çıkarken "sakin ol adnancım" dedi

amk ne ara adnancığı olduysam?

"bedia siktir git" dedim

bozuldu amk.

"ne diyosun ya. duzgun konus" gibi bişeyler dedi

arkama döndüm "biri siksin la şunu" duruşuna geçip vedat'a "al bunu yoksa sikecem belasını" dedim

vedat anladı durumu götürdü onu o odadan.

seçile doğru ilerledim.

secil az önce ağılyodu ama şimdi susmustu, bana bakıyodu.

belki korkudan, belki numara yapıyodu bilmiyorum.

yanına gittim. yataga oturdum.

tam yanına, alınlarımız birbirine değıdi.

konuşmamı bekliyodu ağlamak için, farkındaydım.

konuştum, ben de ağladım.

"seçil" dedim önce

"ben bugün babamla konustum" dediğimde ağlamaya başladı.

"babama anlattım olanları. kalp spazmı geçirdi hastanedeydik. o yuzden acmadım telefonunu. ben sana gübenebilirm sandım. ben sana doğmamış cocugumuuz emanet ettim secil. nerede cocuğumuz?" diye sordum sesim titreyerek.

ağladı, daha cok ağladı.

sarılmak istedi bana.

ayağa kalktım.

"seçil çocukumuz nerede?" diye sordum daha kızgın bi şekilde.

ağlamak bi cevap olsaydı en uzun ve en acıklayıcı cevabı vermiş olabilirdi ama değildi işte, değildi amk.

üçüncü sorusumda bağırarak sordum.

"nerde bizim cocugumuz?" diye.

ağlayarak cevap verdi ağlayarak sordugum soruya

"bilmiyorum"

cevabı verdiğinde ben tutamadım kendimi.

sevmem amk yaptığım seyleri anlatmayı ama benim içim acıdı onun da acısın istedim

acı cekeceğini, pişman olduğunu ve daha da pişman olacağını bilerek anlattım

"babam bugün kalp spazmı geçirdi secil bu durumu anlattığımda.

ne dedi biliyomusun?

'o kız artık bizim kızımız' dedi. o seni kendi kızı gibi kabullenmeye hazırıdı secil.

peki sen ne yaptın? bizim, ikimizin cocugunu öldürdün.

ben sana bu cocugu istemiyorum mu dedim?

bunu ima edecek bi hareket mi yapptım?

bi bakıs mı attım seni huylandıran?

secil ben senin arkanda durdum. ben senle bi hayat kurmak istedim. ben seninle bi ömür geçirmeyi teklif ettim seçil" dediğimde yuzume baktı ilk defa

"soyleme" der gibiydi

"sus" demek istiyodu ama sesi çıkmıyodu, biliyorum

"devam etme" dediği o kadar belliydi ki

ama durmadım, söyledim, susmadım, devam ettim

"artık senle geçirecek bi dakikam bile yok secil. o cocuk senle geleceğimizdi. sen kendi ailenle yuzlesmekten korktuğun için geleceğimizi, bizi, çocukumuzu öldürdün secil" dedim

yine bağırmaya basladı, çığlık attı var gücüyle.

siz "ohh amk kurtuldun yavsak" gözüyle baksanız da ben oyle dusunmedim hiç.

ister inanın ister inanmayın üzıldüm, cok üzıldüm.

yasamamıs, yasayamamıs bi cocuktu söz konusu olan.

ve biz secille onu öldürmüştük.

secil cıglık atınca vedatla bedia girdi odaya tekrar.

dovdüm mü sandılar amk bilmiyorum.

bedia secilin yanına gitti. onu sussturmaya calıstı.

vedat ise beni odadan cıkarmaya calıstı.

sanırım ben de o odadan cıkmak istiyodum ondan hiç karsı cıkmadım vedata.

cıkarken odadan ben de bağırdım secile, ondan daha cok bağırdım ve onun benden daha cok bagırmasına sebep oldum.

"sen bizim cocugumuzu öldürdün"

ben o son cümleyi soylediğimde secilin pişmanlığını duydum amk attığı cıglıklarda.

bedia "vedat'a götür şunu" diye bağırırken vedat beni salona kadar götürmüştü bile.

kafamı toparlamam, seçil'in susması 10 dakkayı buldu hemen hemen.

kendime gelince ayağa kalktım.

ben kalkınca vedat da kalktı

"abi nereye?" dedi

"ebenin amına vedat" dedim çıktım evden

arkamdan gelmedi vedat.

belki soylediğim son söze bozuldu, belki de bedia kaltağını bırakamadı bilmiyorum

arabaya bindim.

susana kadar ağladım amk.

marşa bastığımda ilk gideceğim yer sarıyer yada mavi olması gerekirken ben maltepeye gittim.

eve gittiğimde salih piçi açtı kapıyı.

açtı da ibnenin de misafiri vardı amk. kızı tanımıyorum zaten uzalktan gördüm odama giderken.

salih bana kapıyı açıp ben direkt içeri, odama gidince anladı bi bok olduğunu peşimden geldi.

"kanka kusura bakmadın di mi?" dedi

kız attı ya göt eve özür diliyo. çok da sikimeydi benim. şimdiye kadar atmadığı kabahat amk.

"salih siktir git basımdan canım sikkın sikkimeyim belanı. ne bakcam kusuruna bi rahat verin amk" dediğimde ibne noldu diye bile sormadı amk direkt kaçtı içeri.

kızı bos bırakmak mı istemedi bilmiyorum belki de ağzını yuzunu sikeceğimden korktu.

bunun cevabını hala bilmiyorum amk

uyuyamadım o gece. telefonumu da kapattım. kimseyle konuşmak istemedim.

bütün gece yaptığımız günahı düşündüm amk.

kimisi şimdi çıkıp lan sikerken iyiydi o gunah değil mi diyebilir ama benim dinimde değil.

benim dinimde içki de gunah değil, zina da, intihar da

ama bi cocugun, hem de daha doğmamıs bi cocugun yasam hakkını elinden almak. bunu dini mini yok amk.

günah diye bişey varsa işte günah bu olmalı.

yataktan kalktığımda gunes doğuyodu.

ben hiç uyumadan sabahı beklemiştim bi kere daha.

kalktım vedat'ın odanın kapısı kilitliydi.

heralde salih orda sikti aksamki kızı.

dolaba gittim bira alcam diye ama nerdee amk?

bitirmiş piç salih.

yaktım bi sigara dusunmeye basladım bugün babam beni ve secili bekliyodu amk.

ne yapcam?

kimi götürcem?

durumu nasıl izah etcem?

bunlar beynimi kurcalayan sorulardan bi kaçıydı sadece amk

uyumak istedim tekrar ama onu da beceremedim.

gittim yüzüme su çarptım. üstüm zaten giyinikti. kim ust çıkaracak amk o halde?

evden çıktım. arabaya doğru yurudum.

yola çıktığımda sabah trafiği vardı amk.

bu dusunmem için bana buyuk bi fırsat vermişti.

babama olayı anlatmıs durduk yere her boku birbirine katmıstım. düzeltmek de bi hayli zor olcaktı amk.

ama anlatacaktım sike sike herseyi.

cunku oyle bi durumdaydım ki artık kıvırcak, saga sola hareket etcek ne durumum vardı ne taakatim.

sarıyere gidince eve gitmedim hemen.

havantepe dediğim yere cektim arabayı.

karadeniz ile boğazın birleştiği yere bakarak dusundum sacma sapan hayatımı.

radıyoyu actım.

müzik mayıstırdı beni ya da vücudum dinlenmek istedi amk bilmiyorum, uyumusum.

çalın telefon uyandırdı beni.

normalde telefon sesine kalkmam ben ama araba koltuğunda derin bi uykuya dalamamıstım.

babam arıyodu amk.

açmadım, açamadım.

daha ne diyeceğime karar vermemiştim.

aslında çok düşünmüştüm de toparlayamamıştım diyelim.

çaldı çaldı sustu amk telefon.

ben "ohh be amk" diyemeden tekrar çalmaya başladı.

yine babam arıyo.

susmadı amına kodumunun telefonu.

maviyi aradığım zamanlardan, onun telefonu açmadığı anlarda sayardım saniyeleri.

bir çağrının açılmadan mesgule düşme süresi 47 saniyeydi.

geçmedi amk 47 saniye.

hani anlatır ya gölcük depremini yaşayanlar 47 saniyeyi bir ömür gibi..

saygısızlık olmasın, yakınlarını kaybedenler oldu o 47 saniyede ama ben o an anladım o 47 saniyenin nasıl uzun bir süre olabileceğini.

susun diye bakıyorum elimdeki telefonun ekranına ama susmadı amk işte.

sike sike açacaktım telefonu.

açtım, "efendim baba" dedim sanki ne diyeceğini bilmez gibi

"neredesiniz" dedi babam.

"yoldayım baba geliyorum" dedim

"yoldayım mı? yoldayız mı?" dedi

"baba gelince anlaticam" dedim

"o kızla gelmeyeceksen gelme" dedi kapattı yuzume.

amk daha kıızı tanımaz etmez onun için beni sildi bir kalemde. tamam delikanlılık güzel şey de amk bir sor oğlum ne oldu durum ne diye ya.

bir süre daha takıldım o tepede.

sonra bastım marşa eve gittim.

evin önüne geldiğimde babamı aradım cepten.

"aşağıdayım" dedim açınca telefonu.

"yukarı gelin" dedi

"tekim baba" dedim

"o zaman siktir git ya o kıızı getir ya bir daha gelme buraya" dedi bana.

suratıma kapadı telefonu.

amk ne yapacağımı sasırdım.

tekrar aradım babamı.

açtı hemen "baba ya sen gel ya ben geleyim konuşalım" dedim.

yine kapadı suratıma telefonu.

bi taraftan korkuyorum yine hastalanacak diye bi yandan da anlatmam lazım durumu.

amk secil ben her boku anlattıktan sonra yapınca bu kürtaj meselesini de sarmıstı basıma.

ben ona o kadar duruştum ki direkt gittim anlattım amk. ne gerekiyosa yapacaktım. evlenmekse evlenmek amk.

otesi mi var?

çok geçmeden babam geldi aşağıya.

hemen bindi arabaya

"sokağın başına git" dedi

bastım amk marşa sokağın başına kadar gittim. anneler falan durumdan daha haberdar değildi. o yuzden bi bokluk olmasın istedi heralde.

arabayı cektim kenara babam yaktı bi sigara ve basladık konusmaya

"niye tek geldin" dedi babam

amk cocugu kurtajla aldirdık demek zor babaya, kolay değil amk.

"baba oyle gerekti" diyebildim sadece

birden kızdı amk

"lan daha gereği mi kalmıs? bunun gereği belli" diye bağırdı bana

"baba durumu bilmiyosun" dedim ama sakın bi sesle, suclu değilim dercesine.

"ne ulan durum? kızın ırzına geçmişsin daha durum mu var? neyin delikanlılığını yapıyosun şerefsiz" dedi bana

amk baba işte ne derse baş tacı. ben de bişey diyemedim

"baba durum başka" dedim yine sakın bi sesle

"anlat lan durumunu. dumunu siktiğim" diye bağırdı yine

"baba biz evlenmeliydik onunla cunku.." dedim gerisi gelmedi. anlar sandım amk

"cünkü ırzına gectin serfsiz pezevenk" dedi babam

amk anlamıyo ya da salağa yatıyodu. bildiğin anlat ne varsa demekti bu

"baba" diye basladım. anlatmak zordu amk.

benim babamla diyalogum kotu değildi. babam kral adamdır ama bunu konusacak kadar da large bi ilişkimiz olmadı ki hiç.

"anlat" dedi.

sonunda sikerim demedi ama ben anladım sikecekti.

"baba kız hamileydi" dedim.

yuz ifadesi değişti.

ilk tokatı o zaman yedim babamdan.

"allah belanı versin senin" dedi

ulan sanki secil beni sikti amk. oyle bi namusumuz kirlendi triplerinde babam.

biliyorum kendine yakıstıramıyo ama bi görseniz sanki ben iffet'im, o iffet'in babası.

gerçi keşke o anı yasayacağıma butun ttaksiciler federasyonu başkanlığı kafamı cama sıkıştırıp götümü sikseydi.

"kaç aylı hamile lan" dedi babam

la ne bileyim amk kız toplam 2 hafta hamile kaldı desem siker belamı.

"bilmiyorum" ddedim en doğru cevaptı amk.

"bu akşam gidiyoruz o kız istemeye" dedi

"baboli dur amk sakın ol bi raat ol amk" diyecektim ama vazelin yoktu arabada. ben bunu desem babam beni sikerdi biliyodum. o yuzden vazelinsiz götümü siktirmemek için "baba dinlermisin" dedim

"babanın amına koyayım" dedi

aynen boyle dedi amk

"baba" dedim

yine bişey diyecekti sustu. etmedi kufur.

onun yerine "anlat" dedi.

yine sonunda sikerimsiz, ama olduğunca sikici bi şekilde

"baba kız hamileydi" dedim

sustu kaldı.

sonundaki o di'li geçmiş zaman eki kafasını karıştırmıştı.

benim kurtaja dusuncem neyse babamınki de oydu amk.

"ne demek lan hamileydi?" dedi sinirli bi şekilde

"baba ben yokken aldırmaş" dedim

kapadım gözlerimi ve bekledim babamın ağzıma vermesini.

ama agzıma giren çıkan yoktu amk.

acaba değdiriyo mu dedim, yok amk hissetmiyorum.

en sonunda açtım gözlerimi suratıma mı attırıyo acaba diye.

kaldırdım kafamı.

babam bana bakıyordu. ama acıyarak, ezerek bakıyordu.

"sen ne biçim adamsın?" dedi önce

bişey diyemedim

"kendi götünü kurtarmak için doğmamış bi bebeği mi öldürttün?" dedi

"amk ben yapmadım haberim yoktu" diyecektim dedirtmedi. yine kendi konustu

"ve bunu yuzume soyleyemecek kadar da acizsin" dedi

utandım. kızardım amk.

hem sinirden hem konusamamaktan.

4konusamadım amk

konussam da anlamayacaktı, inanmayacaktı bana.

"in arabadan" dedi

yuzune baktım "sen ne diyon amk" dercesine

"in arabadan bi daha da bu eve gelme. senin gibi bi oğlum yok artık" dedi bana

indim amk.

bişey demedim

aynısını, haksız yere anlamadan dinlemeden mavi de yapmıstı bana.

orospu evladını dövdiğümde yapmıstı.

şimdi de babam yapıyodu.

ben yine susuyodum amk.

koydum amk hayatımın arka fonuna <http://fizy.com/#s/1agyr0> 'ı yürüdüm amk arkama bile bakmadan.

babam ulan o benim, sorar bana dedim.

tanır amk beni, "adnan yapmaz oyle sey" der dedim, demedi.

belki de o da dönüp "ben senin oğlunum yapmam oyle sey" dememi bekledi.

eminim bekledi.

ama demedim.

yurudum arkama bakmadan.

babam arkamdan bakıyomuydu bilmeden

babamdan siktiri yiince istanbul belediyesinin bana verdiği akbille dayanarak döndüm eve.

eve gittiğimde salih götü evdeydi.

"abi iyi misin?" dedi beni görünce.

vedat götü anlattı heralde durumu.

"iyidir" dedim geçiştirdim

içeri, odama doğru yurudum.

arkamdan geldi "abi kız işi için kusura bakmadın di mi?" dedi

amk çok da sikimdeydi o an onun eve kız atması. erkek atsa yadırgamam o kadar mezhebim genişlemiş.

"salih allahını seversen bi siktir git" dedim

allahını seviyomuş piç, yok oldu amk.

yattım amk.

uyuyamadım bi süre ama döndüm durdum yatakta.

bundan sonra ne yapacağımı düşündüm amk.

baba ile papaz olmuştuk heralde kapitülasyonları çekecekti bizim sülüman.

zaten çekmese de ben artık o imkanları kullanmayı yediremezdim kendime amk.

adam siktir dedi bi de adamın ek kartını mı kullanacam?

nasıl kızdıysa bana sormadı bile amk, öyle kızmış.

allah bilir gece anamı da sikmiştir.

ama babam olduğu için problem yok amk, yüz bulmayın ana bacı yapmayın.

sonra uyumuşum.

uyandığında içerden ses geliyordu.

salih piçi "amına koyim" çekiyodu.

zaten uyku sersemiyim ben biri geldi onla konuşuyo sandım.

içeri gittim ki gol kaçırmış orospu evladı ona küfrediyö, playstation'a.

gittim oturdum odaya.

ben içeri girince bu kolu bıraktı benle ilgilencek ya amk.

"kardeşim uyandırdıcağım da uyandırmak istemedim" dedi

amk iş mi atıyo anlamadım. resmen uyandırmaya kıyamadım bebeğim gibi bişeyler söyledi lan bana.

"iyi yaptın amk" dedim

"aç mısın kanka?" dedi

"yok. bira mira bişey getirsene" dedim

fırladı ibne.

gidince aklıma geldi bunun oynadığı amına kodumun aletini seçil almıştı.

kalktım sökücem amk aleti. gururlu gencim ya al mektuplarımı ver mektuplarımı yapıcım, beynimi silkeyim.

salih geldi elinde biralarla. beni playstationla uğrasırken görünce "noldu kanka?" dedi

"atıcım bu amına kodumun aletini" dedim

"abi manyakmısın niye atıyosun?" dedi

"seçil aldı bunu istemiyorum sikerim playstationunu" dedim

girdi koluma oturttu beni.

"ben atarım sen siktiret şimdi otur" dedi

oturdum amk.

ertesi gün playstation yoktu amk yerinde. hesapta atmış çöpe göt.

çantasına, valizine bişeyine koymadıysa onu bütün sözlük götümü siksın.

ertesi gün çıkmadım hiç evden.

mal gibi oturdum.

salih çıktı dışarı gezdi tozdu falan sonra geldi amk.

vedat piçi yok amk ortalıkta.

bi akşam yine salih pc'si ile ben ise bira şişesinin ağzıyla ugrastıyodum.

"vedat nerde?" dedim

salih de pek bilmiyomus gibi duruyodu amk. bilmem anlamında dudaklarını büzdü.

"eşyalarını aldı mı?" dedim. hani hesapta gidecekti ya göt amk.

"yok abi ben görmedim eşya falan aldığını" dedi

kalktım amk odasına gittim hersey yerinde.

hersey derken donu atleti nerde diye bakmadım da bunun demirbaş kitapları falan vardı onlar duruyodu işte amk.

geri odaya gittim

"oğlum bunun eşyalar burda da kendi nerde amk?" dedim

"ara aga" dedi salih.

amk tipini de görseniz sanki kansere çare buldu yavsak. oyle de ovunuyo verdiği cevapla. sanki biz aramasını bilmiyoruz. ara bozuk ya ondan aramıyorum amk.

"la mal ben aramayı bilmiyomuyum? limoni ya aramız ondan aramıyorum. sen ara da sor neredeymiş" dedim

"aga konturum yok" dedi

amk konturunu sikeyim diyemedim tabii.

"al benimkinden gizli no yap ara" dedim verdim teli

ibne #31#ye bastı hemen akabinde numarayı çevirdi

vedat telefonu açınca bizimki yavşak muhabbetine başladı hemen

ilk naber faslından sonra heralde numara niye gizli diye sordu vedat. bizimki kıvırdı tabii "aa bilmiyodum" gibilerinden.

ibne secillerdeymiş.

bedia ve secili yalnız bırakamıyomus amk.

sanki doğurdu amk secil de lohusa kadının yanında duruyolar.

çok da siklemedim ki salih piçi yine "aga iyi misin?" muhabbeti açmasın.

bi iki biradan sonra ben buna babamla olan mevzuyu anlatmaya başladım.

şaşırdı amk.

pembe dizi izleyen karılar gibi, burda hikaye okuyanlar gibi dinledi.

ben bitirince direkt sorusunu sordu amk.

zaten o kadar belliydi ki babamla aramızdakilerin umurunda olmadığı.

"ee nolcak şimdi?" dedi salih

"ne olucak amk? önce iş bulcam sonra baska bi ev bulcam bi şekilde" dediğimde cocugun rengi attı amk.

"üzülme lan bu ayın sonuna kadar kiramız ödendi amk" dedim

"abi ondan değil de ne bileyim alısmıştık birbirimize" gibilerinden bişeyler demeye başladı. ben de yiyomus gibi yaptım amk.

ibne bi süre sonra o muhabbeti nasıl oraya getirdi bimiyorum "aga baba sonucta bence git özür dile" dedi.

amk ucu piçe dokundu ya barıştıracak beni pederle, gazlıyo amk.

"la salih bi siktir git amk" dedim

anladı durumu çaaktığımı. bu sefer de kıvırmaya başladı "aga ben senin için soyluyorum baba yani sonucta gurur yapmamak lazım" gibilerinden bişeyler soylemeye başladı amk.

buna nasıl baktıysam lafinın ortasında sustu, o gece bi daha da konusmadık.

erkenden yattım ben.

sabah olduğunda ben iş bakmaya karar verdim.

sabah dediğimde öğleden sonra amk.

mado'da çalıştım ya yine orası geldi aklıma.

numarası telefonumda kayıtlıydı patronun.

aradım derdimi söyledim şaşırdı amk.

sike sike geleceğim de benim o ana kadar düşünmediğim şey o amına kodumun yolu nasıl çekilecek?

maltepe'den beşiktaş'a gidicem lan her gün.

ama o an düşünmedim tabii bunları o yüzden bastım gittim amk beşiktaş'a.

beşiktaş'a gittim.

mado'dan içeri girdim kadro bayağı değişmişti.

patron da farkındaydı bu gelişimin geçenki gibi olmadığını. bildiğin kucağa almıştı beni amk.

"hoşgeldin" dedi beni görünce.

hemen köşede kimsenin tenezzül etmediği küçük bi masa vardı 2 kişilik. pek müşteri oturmazdı ona. o yüzden biz ona oturduk.

"abi" dedim başladım durumu anlatmaya.

dinledikçe zevke geldi amk.

sonlara geldiğimde pantolonunda ıslaklık vardı.

boşalmadı çay söylemiş kendine göt, onun altlığı nem yapmış o damladı.

ben anlattım durumu adamdan cevap bekliyorum amk.

çok sürmedi bekleyişim

"adnan aslına bizim buraya değil çınarcıktaki madoya adam almamız lazım" dedi

ben niyeti anladım amk.

çınarcıkta ankara mahallesinde bi mado var. orası da bunların. oraya kaydıracak beni.

amk çarezilik kotu lan.

dusundum beni buraraya bağlayan ne amk?

babam siktir demiş, secile ben siktir demişim, vedat beni satmış da daha kaç sattığını söylemiyo, salih konuşmamızdan sonra kendine çoktan ev bakmaya başlamıştır bile...

bi de mavi vardı,

konuya girmeye gerek bile yok amk.

"abi bana farketmez" dedim

"o zaman anlaştık" dedi

ne maaş konustuk amk ne bişey.

ama ne zaman gideceğimi sormam lazımdı.

"abi ne zaman gidicem çınarcık'a?" dedim

patron gülüşü yaptı göt.

"acelen ne kocum daha sezona var. mayıs sonu gibi baslar orda sezon. o zamana kadar burda çalışırsın" dedi

"tamam" dedim amk ne diyecem?

"sen nerde kalıyorsun" dedi bana

"karsıdayım maltepe'de" dedim

"uzak olmasın?" dedi

olmasını mı var amk. uzak olmuş olacağı kadar.

bişey demedim kafayı sallıyorum amk ben bu yarraga domaldım bi kere der gibi.

"istersen arkada lojmanda kal" dedi

amk lojmanda kalma fikri güzel fikir de bizimkilere ne diyecem amk?

vedat tamam eminim gidecek, salih de öyle ama ilk ben söylersem amk "sik gibi bıraktı adnan" durumları olacak.

yüzden "abi ben bi gideyim bakayım duruma. ona göre ayarlarız lojman işini" dedim.

ayrıldım ordan istikamet maltepe amk.

ulan otobüsle gitmesi ne boktanmış bizim eve.

önce tansaş'ın oraya gittim otobüs durağına.

orda kozyatağı taksim otobüsleri varmış. tabii bunları bana önceden tarif ettiler amk yoksa ben nerden bileyim.

129k mı ne kodu. tam hatırlamıyorum ama normalde karsıya gecen otobüse çift bilet atılırdı ya buna tek atılıyo amk. o yüzden karsıya girmek için bayağı cazip bi seçenek oluyodu. o otobüste götüme ellendiği kadar bi daha ilgi görmedi amk götüm.

hani bu nobrain'in dedeleri var ya, onlardan bi otobüs düşünün amk. şarkısı da kulağımızda gidiyoruz.

ama bu mu en beter otobüs dersiniz, kısa otobüs tecrübemle size 500t diye bi efsaneden bahsederim.

500t siker hacı...

neyse bu otobüse bindikten sonra kozyatağı köprüsünde iner minibüse binerdim.

bakınca 2 vesait gibi duruyo ama o amına kodumunun köprü trafiği yok mu?

işte onun ben anasını sikeyim.

götüme onlarca parmak yedikten sonra maltepe köprüsünün orada indim minibüsten. bi de eve yürüdük amk dünya yol. köprünün üstünden geç, dolan, yürü...

amk eziyet.

eve giderken sigara yaktım ama sigara da son sigara amk.

allahtan o zaman şimdiki gibi 8-10 lira değil sigaralar.

4 lira mı 4.25 miydi neydi amk davidoff'un fiyatı.

aldım bi paket soktum amk cebime.

hayatımda ilk defa sigaraya verdiğim para içime oturmuştu. normalde "winston 5.50 lira marlboro 8. amk ver 2.5 daha kralını iç" derler ya, ben de derdim.

öyle olmuyomus amk.

eve gittim.

kapıdan iççeri girince salihin sesi duydum biriyle konuşuyodu.

kapıyı yavas acmıstım duymadı heralde girdiğimi.

yüzden biraz sertçe kapadım ki anlasın amk biri girdi kapıdan.

gecen kız getirdi ya bi de bunları basmış olmayayım amk.

kapının sesi duyunca bu salih götü sustu, anladı amk benim geldiğimi heralde ondan sustu.

ayakkabıların olduğu gazetede göz gezdirdim babet yok amk. babet yoksa kız da yok. o zaman babet çılgınlığı vardı amk, gerçi hala var. bi ayı kaldı amına kodumununun şeytan icadının ayakları esir almasına.

ben babet görmedim kimse yok sandım ama 42 numara siyah bağcıklı o ayakkabıyı nasıl farkedemedim onu anlamadım amk.

içeri bi girdim, salona, vedat gelmiş amk.

beni görünce kalktı ayaga yanıma geldi öpüştük falan.

oturduk ama kimse konuşmuyo.

sonra vedat açtı ağzını

"abi nasıl oldun?" dedi

bakmadım götün yüzüne "nasıl olsun amk?" dedim öylesine.

salih piçi hemen tuvalet ayagina gitti odadan.

"seçil nasıl sormayacakmısın?" dedi

harbiden de bu benim hayvanlığım amk. insan bi sorar. hadi aramıyosun etmiyosun kıızı, ayrılmıssın kafanda bitirmışsin ama durum baska amk bi ara arada haber sor durum ne diye.

"sormycam" dedim kızgın bi ses tonuyla.

sigara yaktım bi tane. normalde paketi masaya atardım. içen içsin der gibi. para bok ya amk.

şimdi ise tek dalı alıp geri cebime koyuyodum. amk o an farketmedim de yarrağı yemeye başlamışım da haberim yokmuş

ben sormayacam dedim ama bizimki illa sordurcak amk.

"abi kızın durumu iyi değil" dedi vedat

amk kız olmak da güzel lan. hemencecik pskolojiniz bozuluyo ve bunu düzeltmeden giden erkek orospu cocugu oluyo amk. sanki benim durum harika da secile psikolojik destek vercem.

tabii bunu aynen olmasa da kısa bi şekilde ilettim vedat'a

"bi siktir git vedat ya" dedim

"abi yakışmadı" diyince benim şarteller attı amk.

"ne diyosun lan sen?" dedim kalktım bunun üstüne doğru gittim.

ben kalkınca bu da kalktı ayağa.

"napcan abi vurcaktımın yine" dedi

amk o lafı duyunca ben biraz geri çekildim.

bu devam etti "abi sen yanlış yaptın. yanında olman gerekirken bıraktın gittin. ben onaylamıyorum bu olayı erken haberim olsa kesin sana haber verirdim operasyondan önce ama inan sonradan öğrendim. secil senin gözünde kötü kadın oldu değil mi? katil diye bağırdın abi kıza. o kız neden katil oldu biliyomusun? senin yuzunden. evet kendi korkuları vardır ama hem senin hem kendi hayatını kurtardı belki de kız. durust ol be abi, iyi ki de aldırısın cocugu, kurtulduk demedin mi içinden?" dedi

dedim mi lan öyle bişey?

demedim,

demedim de düşünmedim mi?

yalan yok amk düşündüm.

hatta mavi ile arama giren bu durum ortadan kalkınca hayal bile kurdum amk size söylemeden.

şimdiki kafamla dusunduğumde vedat dibine kadar haklıydı amk.

ama nerde o an bende o sağduyu?

"vedat sen benim ne dediğimi bırak da kendine bi dön bak" dedim amk

karsı saldırı hesabaı.

ben kötüyüm sen iyi misin hesabaı...

"ne var abi halimde?" dedi

"vedat bi kız uğruna mahfettin dostluğumuzu da arkadaşlığımızı da. o kız sana uygun biri olsaydı secilin yaptığı bu seye engel olur, hiç olmazsa engel olacak birilerine haber verirdi" dedim

"abi ne dersen de ben seviyorum, o da beni seviyo" dedi

sıra bende sandım konuşmaya hazırlanacaktım ki bu tejarar girdi lafa

"sırası değil ama bil istedim abi ben gidiyorum. bi kaç esyam var onları alıcam. hakkını helal et" dedi

amk sinir bastı.

tamam ben bunların gitmesini istiyodum da boyle satılmak da hos bişey değil amk.

"hukukunu sikerim. siktir git vedat ebenin amına kadar yolun var" dedim.

cok bozuldu ama yine bişey demedi. zaten bişey dese sikecem bırakacam mümin götünü o yüzden iyi oldu susması amk.

buna yaptık ya artisliği salih de "kanka ayıp oldu" gibilerinden yanaştı yanıma vedat gidince.

"salih canım burnumda ayıbını sikerim amk. onun yaptığı ayıp. bi kız gördü dünyasını sikti attı. ben onun kötülüğü için bişey demedim. olanı söyledim yanlış yoldasın dedim yalan mı amk?" dedim

salih politik bi götöğlanıydı. "abi orası oyle de..." ile baslayan cumlelerle gazımı almaya calıstı.

ama yemedi tabii, hayvan terli amk.

vedat gidince pişman olmadım dersem yalan olur amk.

gerci her halükarda gidecekti, sonucta bu evin ömrü bitmişti amk.

ama ne bileyim ayrılık hos olmadı. nerde kalacaksın diye bile sormadım.

iyi ki de sormadım amk sonradan öğrendim bu bedia'nın sınıftan bi iki lavukla kalcakmış. duysam sinir yapardım durduk yere

aşam olunca salihle konustum. ev mevzusundan bahsettim. daha mayıs'ın ortalarındaydık sanırım.

ay basında çıkacağımızı, pederle durumları özet geçtim piçe.

farkındaydı o yuzden cok tekrarlatmadı bana.

"tamam abi takma sen ben ayarlarım" dedi.

oyle dediyse o coktan ayarlamıştır amk diye ben de cok uzulmedim lavuga.

gun erken yattım sabah işe gidecez amk.

sabah çişim gelip kalktığımda saat kalkmam gerekenden erkendi ama yatmadım geri.

oturdum sigara içtim bi iki tane.

sonra giyindim çıktım amk.

ulan o saatte o kadar insan nasıl çıkar dışarı arkadaş ya?

minibuse bindim maltepe köprüsünün ordan tıklım tıklım amk.

kadıköy'e kadar oturmadan gittim la.

ben de evden cıkarken hesap yapıyorum minibuste uyurum diye amk.

kadıkoyden vapura bindim.4çeyrek geçe ve çeyrek kala kalkan vapurlar var beşiktaş kadıköy arası çalışan. sabah vapura binmek nasıl güzel bişeydir lan.

şimdi de sigara içiliyo yasak olmasına ragmen ama o zaman yasak da yoktu, sigarayı köşede içmek zorunda değildiniz yani.

vapur yanasırken kapı açılmaz, vapurdakiler iner sonra açılırdı iskelenin kapısı.

yine oyle oldu.

am var dediler geldik stayla kostura kostura bindik amk.

vapurların yanlarda oturma yerleri olur ya onlardan bi götlük yeri parselledim hemen.

denizin kokusunu çektim içime.

sabah "uyanmak da güzelmiş" dedim kendi kendime.

madoya gittiğimde saat 9 olmamıstı daha.

kepenkler yeni kalkmıs amk belli.

içeri girdim ama içerde geçen çalıştığım zaman benle dukkanı acan abi yoktu.

onun yerine yaşlı bi adam gelmiş.

"selamın aleyküm" dedim girdim içeri.

adamın haberi var amk benim geleceğimden ama tanımadı tabii. alnımda bu cocuk mado'da çalışacak yazmıyodu.

"aleyküm selam. hoşgeldiniz" dedi yavsak tezgahıtar gülüşü ile.

"abi ben adnan" dediğimde o gülüşün biraz değıştığını gördüm amk.

yine gülüyodu da elemana ilk gün gülüşü idi bu seferki.

"hoşgeldin oğlum" dedi

"hoşbulduk" dedim

kendini tanıttı. bizim patronun kayınpederiymiş amk.

sabahları o açıyomus dukkanı. daha önce de orda çalıştığımı sabah kendisini görmediğı söyledim. o da basladı amk kafa sikmeye. ağzımı sikeyim ne sorduysam.

emekli maaslarının yetersizliğinden girdi, hayatın zorluğundan çıktı, şükretmenin öneminin yanına park etti indik amk muhabbetten.

konusmayı bitirdiğinde o kadar emeklilik ile ilgili sey dinlemiştim ki sgk uzmanı ali tezel yanımda çırak olamazdı amk.

"aşağıda gömlekler var. onlardan al 2 tane kendi bedenine göre. birini şimdi giyersin diğelerini de eve götürsün" dedi. ben yerini falan bildiğimden çok soru sormadan "tamam" dedim sadece ve indim depoya doğru eskisi gibi amk

gün basladım amk işe.

köpek gibi çalışmaya basladım.

yol param ve sigaram hariç hiç bi masrafım yoktu. yemeğı bile madoda yiyip çıkıyodum amk.

bu ayın sonuna kadar benim evde kalmayı dusunuyodum. sonrasında ise bu lojman dedikleri yerde yatıp kalkarım diye düşündüm.

sabah oluyo, akşam oluyo, günler geçiyodu amk.

telefonum da eskisi kadar çalmıyodu.

arada olayları bilmeyen annem ve kız kardeşim arıyodu. onlara da türlü yalanlar soyleyip geçistiriyodum durumu.

babamla hiç konuşmamıstık, secilin ise aramaya yuzu yoktu amk. ya da kızgındı ona haksızlık ettiğimi dusunuyodu. bilmiyorum amk aramıyodu işte.

uğur götü bi ik mesaj atardı 2-3 gunde bir o kadar.

bi de mavi vardı.

aramıyordu.

sormuyodu.

gitmesek de kalmasak da o köy bizim köyümüzdür diye bi şarkı var ya ben o köydüm işte.

aramasa da sormasa da ben o adnandım amk.

yine bi akşam işten çıkıp eve gittiğimde yumuldum yattım amk çekyata.

salih de aksamları gelmemeye başlamıstı.

da haklı amk napsın sokakta mı kalsın?

ortam yapıyordu kendşne çocuk.

ben evde mayısmıs yatarken kapı caldı.

"bu amına koduğum niye anahtarla acmıyo kapıyı. ebeni skeeyim salih" nidaları ile yurudum kapıya.

ne delikten baktım ne kim o diye sordum amk

direkt açtım kapıyı

salih değildi gelen.

yzumde salihe kufretme ifadesi birden mal bi şaşkınlığa döndü.

ne diyeceğimi bilemedim. hazırlıksız yakalanmak bu olsa gerek.

secil'di gelen.

elinde bi pastane poseti, bi tane de siyah tekel poseti var amk.

"girebilir miyim?" diye sordu

ne diyeym amk zaten mala bağlamışım "gir" dedim kapının önğnden cekilerek

içeri girdi

salona doğru ilerledi. elindekileri de salona girince bi koltuğun üstüne koydu

bana döndü. mal mal baktığımdan bi bok da demedim o ana kadar.

başladı konuşmaya

"şaşırmış gibisin" dedi

gibisi mi var amk?

"e-evet, şaşırdım biraz" dedim

"konusuruz diye düşündüm" dedi

bi bok demedim amk. ne konuşacaksak?

"hem de doğum gününü kutlarsınız diye düşündüm" dedi sonra.

size yemin ederim aklımın ucuna gelmemiştı doğum günüm olduğu amk.

normalde de çok hatırlamam sağa sola bayrak asılır, bazen bando yürür falan diye aklıma gelir ama iş güç ayagina, babamla yasadıklarım, secille yaadıklarım, ev mevzusu, parasızlık, vs vs onu bile görmemişim amk. bayrak mayrak ne alaka amk diyen olacaktır. benim doğum günüm 19 Mayıs 1905

doğum günümü kutlamaya gelmiş amk.

ulan bi kaç gün önce demediğimi bırakmadım ona bu daha benim doğum günümün peşinde.

normalde olsa belki bu ona iyi davranmam için bi sebep olabilirdi ama şimdi değildi.

cinlendim amk başladım saydırmaya. getirdiği tekel posetine baktım. şarap almış amk.

şişeyi aldım elime, inceler gibi yaptım.

"şarap aldım içeriz diye düşündüm" dedi secil

ara benim sarterler attı amk.

şişeyi aldım salladım duvara doğru. patladı gitti amk şarap da yalan oldu duvar da amk. kim siker duvarı, zaten çıkcaz 5-10 güne evden de şarap kalsaymıs iyiymiş amk.

ben duvara atınca şişeyi korktu kız haklı olarak amk

"secil siktir git su evden" dedim yuzune bile bakmadan

"adnan" dedi

"adnanın da amına koyarım senin de siktir git diyorum" dedim daha yüksek bi sesle

"konusmamız lazım" dedi

ulan ne konuşcaz amk?

konuscak bişey mi kalmış diye düşünürken bu ağlamaya başladı.

aha yedik yarragı amk ağlayan kız, bi de dertli...

31 olsa çekilmez

"ne oluyo ağlayınca? haklı mı oluyosun?" dedim

yine ağladı, daha çok ağladı.

susturmak kolaydı ama ben daha çok ağlasın istiyodum amk.

"seçil ben senin için babamla papaz oldum. ay sonu boşaltıyorum bu evi. iş buldum çalışmaya başlaycam. babam kalp spazmı geçirdi, seni getirip gelmemi söyledi, senin kürtaaj olduğunu söylediğimde evden kovdu beni. ben bizim için herşeyi yaptım sen ne yaptın da ağlıyorsun?" dedim

sustu. ağlamayı kesti yavaşça.

"kolay mı sanıyorsun adnan?" dedi önce.

"ben istemezmiydin seninle bi çocuğumuz olsun, beraber büyütelim. sana benzesin biraz, biraz da bana. mutlu olalım ömrümüzce. ama adnan durumumuz öylemiydi? beni ailem dışlayacaktı seni de dışlayacaktı belki de. biz nasıl o çocuğa bi gelecek sunacaktık? daha kendi geleceğimiz yokken nasıl bu yükün altına girecektik?" dedi

haklıydı amk.

ama şu an düşüncelerime göre haklıydı.

zaman nerde bende bu kafa?

"seçil sen bana sormadan benim çocuğumu öldürdün" dedim tekrar ağlamaya başladı

"aradım adnan açmadın" dedi

doğru soyluyodu aramıştı ama o ara ben babamla uğrasıyodum.

"ulan açmadıysam açtığım zamanı bekleseydin. benden habersiz mecburmuydun bunu yapmaya?" dediğimde

"sen o telefonu açsaydın ben bunu yapmazdım adnan" dedi

an ağzıma sıçıldı.

jeton orda düştü amk.

ve devam etti seçil.

"adnan sen o an bile benim ve çok değer verdiğini söylediğin çocuğunun yanında olmadın. sen benim yanımda olsaydın şimdi böyle olmazdık" dedi

ulan bi yandan diyorum doğru soyluyo öbür yandan amk peder ölüyo sandım.

ama sigara içmeye gittim amk. orda açıp soramaz mıydım beni niye aradın diye.

sorardım ama sormak istemedim amk belli işte ben de suçluyum onun kadar.

yapmıştı ama benim yüzümden yapmıştı.

bunun nasıl bi vicdan azabı olduğunu tahmin bile edemezsiniz.

işte kendimden nefret etmeye başladığım zamanlar o güne, 2007'nin 19 mayısına dayanır...

her ne kadar o an suçu kendimde bulsam da secilin hatası da göz ardı edilcek gibi değildi ki amk.

yüzden bu sefer ben aldım sazi elime

"bu açıdan hiç düşünmemiştim. yani ben hep suçu sana attım tümüyle. şimdi dinleyince haklısın. böyle bir zamanda yanında olamayan biri hangi zamanda yanında olacak ki?

ama sen şunu hiç düşündün mü?

sen beni arayıp 4-5 kere telefona cevap vermedim diye gittin bana sormadan çocuğumuzu öldürttün. peki ben sana nasıl güvenebilirim secil?

ben sana nasıl bu benim sevgilim, karım, her bi bokum, vs vs diye sırtımı dönüp güvenebilirim?

sen benim cebimden ben uyurken ekmek parası almadın secil.

sen benim haberim olmadan ikimizin sahip olabileceği en büyük şeyi kaybettin.

peki söyle şimdi ben sana nasıl güvenicem?

ulan ben senin için hayatımdan hayallerimden vazgeçtim.

ben senin için babamı aldım karsıma.

ben senin için imkanlarımdan vazgeçtim amk.

ben bugün sigara almaya paramı zar zor ayarladım biliyomusun?

ben bu evden çıkıp lojman denen göt kadar içinde insandan çok fare olan bi bok çukurunda kalıcam biliyomusun?

ve sen bana telefonumu açmadım diye hayatını siktiğimi, ikimizi üzdüğümüzü ima ediyosun öyle mi?

seçil siktir git şu evden yoksa ben yaka paça atıcam seni. defol git bu amına kodumun yerinden bi daha da yuzunu görmek istemiyorum.

sen beni tanımadın ben de seni. hatırlamak bile istemiyorum sana dair hiç bi şeyi" dedim

ben bunları söylerken başı hep önündeydi. bi kere kaldırmadı kafasını.

kızlar umut olan yeri bilir. eğer sesimde umut olduğunu sezse gözlerime bakardı. o yüzden bakmadı, bakamadı.

ben sözlerimi bitirdiğimde hiç beklemediğim bi sakinlikle kalktı ayağa.

ona aldığım yüzüğü çıkardı koydu koltuğun kenarına

"doğum günün kutlu olsun" dedi

ve gitti.

günden sonra bir daha seçili hiç görmedim.

ama geçenlerde ortak bir arkadaşımızdan haber aldım bu yaz evleniyomuş.

kimle diye bile sormadım, çok da uzulmedim ama bi garip oldum tabii.

sonuçta yasanmışlıklar var.

ulan o gün ben o telefonu açsaydım şimdi ne siz bu hikayeyi okuyodunuz ne ben size bunları yazıyordum.

ne saçma oldu amk. zaten aynı şey ikisi de.

velhasıl kelam; hayat bazen bir telefonu açmamakla değişecek kadar saçma bi olgu.

kader dediğiniz şey bi yes tuşu bazen.

bunlar derin mevzular amk.

<http://inciswf.com/1290044914.swf>

yaz çok önemli şeyler olmadı hayatımda.

sınıfta kaldım, it gibi çalışıp çok para harcamadım, babamla barışmadım, anneme durumu söylemedik...

aslına bakarsanız hayatımda olan tek önemli şey kızkardeşimin üniversite sınavına girecek olmasıydı.

sonuçlar açıklandı ve kız kardeşimin kazandığı okulu öğrendik; ısparta süleyman demirel üniversitesi atabey bilmem ne meslek yüksek okulu.

tabii sonuçlar açıklanınca kayıt tarihi de belli oldu.

kayıt için gidecek ekip belliydi kız kardeşim ve ben.

ıspartaya gidiyoduk amk.

ıspartaya gitmeden önce patrondan izin istedim vermedi amk.

ben de işten ayrıldım.

ben maaş almamıştım hiç toplu olarak. yani günlük 5 lira sigara param vardı. bira mira falan zaten içmiyodum.

onun dışında toplu maaş almadım. okul başlarken verirsin abi dedim.

kendimi biliyorum amk. bana ver bu gece 1 trilyon sabaha kadar bitiririm. böyle olunca para olmuyodu cebimde dolayısıyla da harcamıyodum. birikiyodu.

harc marc, kitap paramdı o benim.

işten ayrılırken o parayı da toplu verdi bana patron.

allahı var bi kurus sikmedi beni. tip, yani bahşişten payıma duseni bile not edip saydı elime.

2000 lira civarı bi para gieçti elime. helalleştik. tamam ben rest çekip ayrılısam da adamın bende, benim onda hakkım var amk. hala gidince oturur çay içeriz cafer abi ile.

buradan da ona selamlarımı gönderiyorum. yengeye selamlar abi.

hemen hemen 3-4 ay sonra ilk defa sarıyer'e gidiyodum.

kardeşimi alıp ıspartaya gidecektim onun kayıt işlemleri için.

evin bahçesine girdiğimde rambo 4'ün sonunda rambo çiftliğine dönen kohn rambo'dan farksızdım amk. sırtımda bi sırt çantası, etrafa özlemiş gözlerle bakmalar, eve gidince ne diyeceğini bilememeler, vs vs...

aramadım ben geliyorum diye ama evdekiler biliyodu tabii o gün ıspartaya gitmek için eve geleceğimi.

zili çaldım.

ulan insan zili çalınca korkar mı amk?

ben korktum.

babam açar, söyleyecek söz bulamam, mal gibi kalırım, vs vs korktum işte.

küçük kardeşim açtı kapıyı.

"abi" dedi sarıldı boynuma.

nasıl özlemişim ibneyi.

annem bizimkinin "abi" deyişini duyunca hemen geldi yanımıza.

ağladı, o da beni özlemiş. ben de ağlardım da erkeklığe bok sürdürmek istemedim.

annem her ne kadar durumu bilirse de babamla aramızın bombok olduğunun farkındaydı.

yoksa o kadar zaman eve gelmememin ne sebebi olabilirdi amk?

babam delikanlı adam, ifşa etmemiş beni, o yüzden annem o kadar özlemişti beni.

yok lan annem her boku bilse de özlerdi beni amk.

sadece babam değildi bişeyler saklayan. ben de maltepedeki evden ayrılıp çalıştığımı, lojman denen yerde kaldığımı falan anlatmadım tabii. annem beni hergün arasa da açık etmedim amk üzülmesin diye. o aradığında genelde işte odluğumdan arkada hep sesler olurdu. ben de o seslerden istifade "anne arkadaşlarla dışardayız. ben seni ararım sonra" derdim.

arada sırada paramın olup olmadığını sorardı. ne diyeyim amk yok mu diyeyim? var diyodum. "babamın ek kart var ya anne ondan alıyorum" diyerek.

yalanıma sokuyum...

içeri girdim tırsak tırsak amk.

çünkü babam içerde olabilir, bu da bana koyabilirdi.

salona girdim.

babam yoktu.

"babam nerde?" dedim anneme.

"özleme alışveriş yapmaya gittiler" dedi

ana kadar kardeşim aklıma bile gelmemişti baba korkusundan ama ona karşı da bi hasret vardı amk içimde.

nasıl olmasın kardeşim lan o benim. hem de kızkardeşim.

kız kardeşi olan bilir o an ki hasreti.

geçtim içeri.

tipik anne sorusu geldi önce

"aç mısın?"

ulan o nasıl bi har kombinasyonudur amk?

içinde bir annenin oğluna söyleyebileceği bütün güzel şeyleri bi çırpıda özet geçen.

"açım valla" dedim.

hasret kalmışım amk anne yemeğine. anne yemeğini bırak ev yemeğine hasret kalmışım amk ki düşünün anne yemeği hasretimi.

hasret uzun sürmedi.

önüme koca bi tabak mantı kondu.

nasıl yedim anlatamam.

ama o anne yemeği hasreti biter mi öyle kolay?

bitmedi amk

2 tabak daha yedim o hasretle.

bu arada annem kayserili beyler hasretten öte kadın mantı da güzel yapıyo amk.

annemle muhabbet, küçük kardeş ile oyun derken saat 5e geldi amk.

babamlar geldi. bizim ufak hemen koştu ablamlar geldi diyerek kapıya.

ben de elimde olsa tam tersi yöne koşardım da amk sike sike bekliycez babayı.

önce özlem geldi içeri babam arabayı bahçeye sokuyodu.

"abi" dedi sarıldı boynuma. ben de ona sarıldım. az bi hoşgeldin hoş gittin muhabbeti ve assolist geldi sahneye yavaş yavaş.

surat neşeli ama bana hiç bakmıyo. siklemiyorum seni mesajı veriyoy amk.

annem dürttü. bu dürtmenin anlamı "git babanın elini öp"tü.

öpecem tabii amk.

gittim yanına eğildim elini öpmeye ama çektii elini amk.

ben el öpmeye eğilmiş değil, sikilmeye domalmış gibi kaldım ortada.

sinirlendim çıktım gittim bahçeye.

peşimden özlem geldi.

"abi nasılsın çok özledim" gibilerinden konusuyo ama farkındayım az önceki göt oluşumu unutturcak hareketler yapmaya çalıştığının.

"ben de seni çok özledim" dedim.

mallık benimki amk. kaç aydır kızla da buluşmuyorum. buluşsam anlayacak durumları, çalıştığımı, maltepeden taşındığımı falan anneme soyleyecek laf arasında üzölmeler üzölmeler...

"heyecanlımısın lan?" dedim

"abi anneme farkettilirmiyorum da çok heyecanlıyım ya" dedi

"farkettilirmesen nolcak? kadın anlamıyo sanki" dedim

"abi çok heyecanlıyım ya" dedi

"babannem nerede? yok evde göremedim" dedim

"halama gitti abi" dedi

sonra baktım ona. heyecanı nasıl belliydi.

sarıldım kardeşime. evden çıkma vakti gelene kadar hiç girmedim içeri. tekrar babamla karşı karşıya, yüz yüze gelmek istemedim.

vakit geldiğinde babam çıktı kapıya. arabaya bindi.

istinye'deki kamil koç ofisinden bincez amk servise. babam da bizi istinyeye bırakıp dönücek.

annemle vedalaştılar. uğurun annesi falan geldi uğurlamaya.

amk sanki kızı orda bırakcaz. kayıt olup, yurt falan ayarlayıp geri dönücek. okulun başlamasına hemen hemen 1 ay vardı ama işte kime anlatıyosun ki?

arkamızdan su dökmeler, küçük kardeşimin "ben de gidicem" diye ağlamaları ile bindik arabaya.

babam direksiyonda ben sağ önde kardeşim arkada gidiyoduk.

yolda babannem aradı kardeşimi onla konuştular. o zmana kadar bana çok laf düşmedi. zaten peder konuşmuyo amk benle düşse nolcak?

onların telefon konuşması bitene kadar saçma bi sessizlik oldu arabada.

kapatınca telefonu normale döndü herşey.

normale döndü de o yeniköy'ün önünden geçiş yok mu amk?

içim eridi, bağırasım geldi de attım içime.

hani herkesi özledim de mavi'yi de özlemiştim lan.

yeniköyden geçip gittiğimizde geldim kendime.

çok sürmedi istinye kamil koç ofisine geldik.

hemen içeri gittik tipik "sevisin gelmesine ne kadar var" muhabbeti yaptık. 10-15 dk vardı.

kız kardeşim ve babam arabada oturuyodu ben dışarı çıktım.

oturdukça surat yapıyo amk. bari dedim ineyim de rahatlasın adam.

ben indikten 2-3 dakika sonra arabanın kapısı açıldı.

babam indi amk.

"gel buraya" dedi.

eğitilmiş köpek max gibi gittim yanına. yetenek sizsiniz max taşşağımı yesin, öyle eğitilmiş gittim amk.

"efendim baba " dedim yanına gittiğimde.

cebinden dekont çıkardı önce. özlemin kayıt için verilecekmiş okula. harç dekontu amk.

"al bunu sende kalsın" dedi.

amk saçmalığa bak. kızın bütünevrakları çantasında onu, en önemli şeyi bana veriyö amk. koy gitsin işte kızın çantaya.

ama ben bunları soyleyemedim tabii.

kan davalısını vurmaya yollanılan cocugun ağasının elinden silah alması gibi aldım o dekontu babamın elinden. utanmasam öpüp alnıma koyacaktım 3 kere. belki de koymuşumdur amk heyecandan hatırlamıyorumdur.

"tamam baba" dedim dekontu koydum göt cebime.

"şunu da al" dedi para uzattı.

300-400 lira para amk. orda lazım oluır falan diye üstümde dursunmuş.

"benim param var. özleme ver" dedim sert bi şekilde.

"nerden var senin paran?" dedi. sonuna amk koymadı ama vardı ben hissettim.

"var işte" dedim. anlatmadım çalıştım falan filan diye. gerek de yoktu amk.

"lan arkadaşından borç falan almışsındır. al şu parayı var özlemin parası" dedi babam

amk benim çalışıp para kazanabilceğimi bile düşünmuyo lan babam. ne kötü bi durum az çok biliyorsunuzdur.

ben o lafları duyunca biraz gaz da sinirle "istemiyorum baba senin paranı. ben kendi paramı kendim kazanabiliyorum" dedim.

bozuldu. "ne bok yersen ye" bakışı ile soktu parasını cebine.

hani ben babam beni arabada konuştüğümüz zaman kovduğunda "bi daha para almadım babamdan" dedim ya, babam da bi hikaye yazsa bu anın sonuna "bi daha da para vermedim o götoğlanına" yazardı.

biz babamla bu restleşmeleri yaşarken servis geldi. yanaştı babamla vedalastı özlem.

babam survivordan elenen sibel tüzün gibi öpmedi beni. kendimi mustafa topaloğlu gibi hissetmişti, beni anlasa anlasa o anlar amk.

bindik servise. servise biner binmez özleme babamın bana verdiği dekontu verdim.

aldı koydu çantasına.

alibeyköy'deki kamil koç'un terminale gittik.

bizim otobüse yarım saat falan vardı. ben hemen gittim dergi mergi aldım. ne varsa topladım amk. nyouzulda okuduğum dergielri toplasanız 3 tane risale-i nur külliyyatı çıkar amk.

otobüs geldi yerlerimize oturduk. özlem cam kenarı ben koridor.

zamanlar otobüste cep telefonu yasaktı amk. anons yapılırken "amil koç hayırlı yolculuklar diler" diye onu da dibine eklediler. kapadık telefonu.

oturduğumuz yer tam orta kapının yanındı amk.

otobüs hareketlenince özlem dergilerden birini aldı poşetini yırttı.

paraldım hemen

"napıyosun kızım ya" diyerek aldım elinden dergiyi.

şaşırdı tabii ne ayak diye.

"kızım otobüsün ışıklar sönmeyen açılmaz bunlar. uğurzusluk getirir" dedim. kimseden duymadım öyle bişey ama herkesin bi batıl inancı vardır ya benimki de o amk. otobüsün ışıklar sönmeyen dergiler açılmaz.

ben özlemin elinden dergiyi almamın üstünden 5 dakika geçmedi. önce dağıtılan kek mek vardır ya otobüsün o üstümüze düştü amk. biz kapı kenarındayız ya servis zimbirtıları, dolap yanımızdaydı. üstüme düştü bi sürü kek.

kulaklık vermişlerdi onun kablosu koşturdu, daha sonra ataşehirde bu kamil koç'un bi yeri daha var, haremde değil oradan alıyolar anadolu yakası yolcusunu. orada indim sigara içmeye. inince de kendime bi soda aldım amk. onun kapağını çakmakla açarken şişe kırıldı, yere düştü batırdım amk ortalığı, rezil oldum...

kısacası otobüsle yolculuk yapan kardeşlerim; ışıklar sönmeyen o amına kodumun dergilerinin poşetlerini açmayın, dergileri okumayın.

otobüsten ısparta terminalinde indik. indiğimizde sabahın körü amk.

terminal dediğim de göt kadar bi yer amk.

oturulacak vakit geçirecek bi yer de yok.

gideceğimiz yer atabey.

bari okulun oraya gidelim dedik.

taksi vardı 2 tane. o da renault toros amk.

onlardan birine bindik. "atabey'e" abi dedim.

yalan olmasın 20-30 dk bi ol gittik. ibne o zamanın parası 35 lira aldı benden. sonradan sikildiğimizi öğrendim tabii ama o zaman sike sike verdim parasını.

atabey denen yerde bi indik bi sikim yok amk.

öğrenci mekanı falan ya ben bi bok buluruz diye tahmin ettim ama kafasını bulduk.

kahvaltı da etmemiştik.

biraz dolanınca oralarda bi yerde lokanta-cafe kırması bi yer bulduk orda tost yedik. bakkal vardı gazete aldım onlarla vakit geçirdik biraz. saat 9a gelmişti hemen hemen. hadi dedim bi taksiye binelim okuluna gidelim.

okula gidicez sonra yurt bakıcaz amk.

taksiye binicez ama nerde amk taksi?

bi bakkal gibi bişey var onun önünde sarı bi toros var. bakkala sordum abi taksi var mı diye. bi tek o varmış amk atabeyde taksi.

"şöförü yok" dedim.

"uyuyodur" dedi.

"biz okul varmış oraya gitcez" dedim.

"hee uzak değil.." diye başlayan bi cümle kurdu. anlatmaya başladı yolu.

eyvalah dedim çıktım amk.

özlem dışarda beni bekliyo

"noldu abi geliyo mu?" dedi

"hee geliyo. yürü kızım uyuyomuş taksici" dedim.

başladık yürümeye. aslında yol uzun değil de biz bi sikim bilmeyince uzadı amk.

medrese gibi bişey var onu geçtik ondan snra 5 dk yuruduk okula geldik.

okulun kapıda bi bekçi kulubesi var. kulube değil de tek göz oda gecekonda amk.

orda bekçi var, bakın güvenlik görevlisi değil bekçi diyorum. çünkü bekçi amk.

"abi biz kayıt için geldik" dedim

"hoşgeldiniz" falan dedi. anlattı nereye gideceğimizi.

dediği yere gttik amk sağda solda tavuklar falan vardı. lan dedim yanlış yere mi geldik falan ama doğru yer işte. kapıda kocaman yüksekokul tabelası var.

neyse bulduk bu amına kodumun kayıt yapılan yerini. biizm gibi bi iki kişi daha vardı ama görevli gelmemiş.

çıktık dışarı bi sigara içtim kardeşim de yanımda mal mal sağa sola bakıyo "ben nerelere düştüm aney" tarzında. tam o ara elinde evrak çantası gibi bişey olan bi adam geldi.

yetkili bi abiye benziyordu amk.

"aha kızım kalk bu herif bence görevli memur" dedim.

yanılmamışım da oymuş amk.

çok sürmedi kayıt işi.

hallettik çıktık hemen.

"biraz okulu gezelim mi?" dedim kız kardeşime.

"yok abi çıkaralım yurt bulalım nesini gezicez ya?" dedi.

da beğenmemişti ispartayı. amk beğenilecek bişeyi de yok ki.

çıktık yurt aramaya. ben sanıyodum ki biizm okulun ordaki gibi broşürler dağıtılcak, standlara bakcaz, seçicez naz yapcaz falan.. ama nerde amk stand?

simitçi bile yok amına kodumun yerinde.

vurduk tabii tabanvaya.

yolda bi iki yurt gördük atabey merkeze gidene kadar ama ikisi de erkek yurdu.

merkeze gelince bi tane yurt bulduk kız yurdu.

zaten bi tane varmış orda. sorsak söylerlermiş sormadık mal gibi gezdik biz.

yurttan içeri girdik amk sanki sikimi kaldırdım da öyle daldım içeri, beni gören kaçtı odalara. vay dedim amk bura nere?

sonra içerden bize doğru gelen görevliyi görünce anladım.

vedatın sakalsızı amk.

buyıksızı demiyorum , sakalsızı. bıyıkları vardı çünkü.

fetullahçıların yurdu amk

gelen hatun oranın yetkilisiymiş.

odası var hacı yağı kokan, oraya girdik.

önce hoşgeldiniz geyiği oldu.

faslı hemen geçtik. sıra şartları konuşmaya geldi.

işte fiyat falan söyledi, giriş çıkış saatleri, vs vs...

tamam orada bi sorun yoktu ama özlemin surata bakınca tamam diyemedim. kız bariz istemiyo amk orayı.

"biz biraz gezelim akşam geliriz" dedim.

sevindi özlem.

çıktık roadan. bi de şehir merkezine gidelim dedim. baktım biizm bakkal önünde takılan toros duruyo orda. heralde uyanmıştır dedim bakkala doğru gittik.

bakkla bnei görünce tanıdı.

"kalktı kalktı" dedi

ne kalktı amk? sikicek göt sanki beni.

adam geldi, taksici.

adam dediysem oyle genc falan değil. dede amk.

korsan taksi amk ama sarıya boytamış ya ticari sanı kendini göt.

"dayı bizi en yakın alışveriş merkezine götür" dedim

"tamam oğlum" dedi çıktık amk yola.

yoldayken sağa bakıyorum sola bakıyorum bi bok yok amk.

bomboş.

gül yetiştiriciliği falan diyolar ya ısparta ekonomisi diyince y6alan amk. demirel oraya askeriye ile üniversite kurmasa açlıktan ölür lan bütün ısparta. o kadar boş bi yer.

çok geçmedi 10-15 dakkaya askeriyenin yanında koca otoparklı bi yerde durduk amk.

"geldik" dedi

ulan büyükçe bi yere benziyo, aha dedim iyidir. kızın kafa rahatlar biraz ama tabelayı görünce benim kafam sikildi. ykm yazıyo amk koca koca.

ykm demek mavi demek benim lugatta.

inmedim bile.

"amca başka bi alışveriş merkezine götür bizi" dedim

"oğlum bi bura var bi de iyaş var" dedi.

amk koca ilde 2 tane alışveriş merkezi var. taşşağını yiyem lan istanbul.

"tamam amca oraya gidelim" dedim.

canına minnet amk adamın. bulmuş bizi butun ıspartayı gezdirir tabii.

iyaş denen yer merkeze çok daha yakın.

gelince indik hemen girdik alışveriş merkezine.

amk öyle alışveriş merkezinin.

migros var ya onun 3m olanını düşünün, şimdi bunu bimle sikiştirin, içine de 2*3 tane boktan lokanta koyun aha o iyaş işte.

ulan kapıda o403 vardı oranın servisi. onun üstünde yazan "iyaş, 20. yüzyılın alışveriş merkezi" yazsından kıllanmalıydım da dalgınlığıma geldi heralde.

çok dolanmadık içerde sıkıntı bastı amk. bende deözlemi rahatlatayım derken daha çok bunaltmanın mahcupluğu vardı. napsak napsak lan dedim bunu mcdonald's a götürüyüm.

"hadi gel yemek yemeye gidelim mcdonaldsa" dedim.

sevindi. çok severdi mcdonalds mevzusunu.

çıkttık dışarı yine taksiye bincez. bu sefer de 2 tane taksi var ama arkadaki şahin öndeki toros.

götüm acıdı lan toros koltuğundan arkadakine "boşmusun?" dedim.

"boşum abi" dedi.

torosun şöför zıpladı hemen "sıra bunda buna binceksiniz" dedi. kolumdan falan çekiyo.

"birader hayırdır?" dedim

"sıra bu arabada" dedi

"ben bu arabaya binmek istiyorum" dedim

bozuldu ibne. olmaz falan diyo. sanki amk götünü sikeyim dedim alt tarafı öbür taksiye bincem lan. hani durak olur bişey olur haklı da durak falan da yok ki.

"birader sana hayatta başarılar" dedim bindik şahine.

ulan nasıl rahat geldi o şahinin arka koltuğu götüme. yemin ederim uyuyasım geldi orada.

"nereye abi?" dedi taksici.

"şehir merkezine" dedim

amk şehir merkezinde bi boklar vardır heralde dedim

trafik yok mesafelerde kısa olunca hemen gidiyorsunuz istediğiniz yere o guzel bi tek.

indik taksiden.

güzel bi yere benziyo. hareketli insan çok değil ama atabeyden iyidir amk.

sigara almaya bi yere girdim.

bahaneyle mcdonalds sordum.

size yemin ederim ben yaşlarda bi çocuk olan tekelci "o ne abi?" dedi

bunu küçümsemek için yazmıyorum. o kadar okudunuz amk beni. az çok tanımışsınızdır. ama doğma buyume istanbullu olan biri olarak bana çok garip geldi amk napam?

"yok bişey abi" dedim çıktım.

bu adam bilmiyo heralde iki üç kişiye sordum ilk ikisi bilmiyo üçüncüsü orada öğrenciymiş. o da istanbuldan gelmiş falan. güldü sorumu duyunca.

"abi burada mcdonalds yok" dedi

"nasıl yok" dedim yine güldü.

"ben de istanbuldan geldim okumaya yok abi arama boşa" dedi

ulan kızı sevindirelim dedikçe göt ediyodu beni ısparta.

"ya abi boşver" dedi. yuzunde bezmişliği gördüm lan kızın.

pizzacı buldum da orda zıkkımlandık amk.

akşama vardı daha ama hazır oraya gelmişken otobüs biletlerine de bakalım dedim.

kamil koç buldum orada. akşam 10da varmış sadece istanbula. biletleri aldık. biraz gezindik oralarda.

cafeler caddesi diye bi yer var bi orası guzel amk. orayı görünce sevindi biraz kızcağız.

"gel sana yurt bakalım bu taraflardan" dedim.

sevindi.

"bakalım abi" dedi.

ulan gezmediğimiz yer kalmadı.

yok amk. bombok pansiyonlar var sadece.

en sonunda saat 7ye geliyodu özlem "abi boşver zaten burası uzak gel atabeydeki yurda gidelim" dedi.

ne diyeyim amk. tamam dedim

bindik taksiye gttik atabeye.

ulan orada heralde bi 150-200 vermişimdir amk toroslara.

atabeye gelince o fetullahçıların yurda damladık hemen.

ben girince içeri yine en alt katta lobi gibi yerde oturan kızlar dağıldı ama hepsi değil bu sefer. normalleri de vardı amk artık.

bıyıklı geldi durumu anladı tabii.

"hoşgeldiniz. meleşim sen de hoşgeldin" dedi kızkardeşime.

vay dedim amk bes dakkada kanki olmaca...

"biz sizin yurda yazdırmayı düşünüyoruz kardeşimi de odalarınıza bakabilirmiyiz?" dedim

"özlem benle gelsin siz burda bekleyin" dedi.

ben çıkamazmısım kızların katına. amk kızmadım ama. o an bi esti bana "aferin bak abisi de olsam beni almıyolar" dedim.

topunun amk.

bunlar geldi gitti yukarı odalara bakmaya.

ben de mal mal oturdum o bıyıklının odasında.

geldiklerinde özlem "abi idare eder "bakışı attı bana.

ama ben yine de adettendir diye sordum.

"nasıl beğendin mi?" diye

"beğendim abi" dedi ama zorunluluktan beğendiğini ikimiz de biliyoduk.

sonun da oturduk pazarlık masasına amk.

"kaç para aylık yurt ücreti" dedim bıyıklıya.

"215 t1" dedi

onayladım amk. 1e bastım.

bi iki form falan doldurduk sonra ücret mevzusuna geldik. para vercez.

özlem çantasından babamın verdiği parayı çıkartmaya çalışırken ben çıkardım kendi cebimden verdim bıyıklıya.

özlem mal mal baktı ama biliyo huyumu graştırmadı beni.

bıyıklı bize teşekkür falan etti biz çıktık otogar'a doğru yola.

bizim toros yoktu, taksi olan. hemen yurdun çaprazında bi otobüs durağı vardı. özlem "abi otobüse binelim mi? hem ben otobüsle otogar'a nasıl gidilir öğrenmiş olurum" dedi.

"tamam" dedim. tamam da bilet nerden alcaz amk?

ya da otobüs biletli mi?

hani belki eski halk otobüsleri gibi içinde muavin para alıyodur falan diye bi bakkala sorayım dedim. sonuçta bu bokun bileti illa bi yerde satılıyodur. orası da bakkaldır diye düşündüm.

girdim bakkala sordum biley-t mevzusunu.

abonman biletleri varmış otobüs durağının karşısında bi devlet bişeyi var kaymakamlık mı ne amk. ordan alınıyomuş.

çıkтым bakkaldan özlem durakta bekliyodu.

geliyorum şimdi işaretini çaktım içeri girdim.

vezne gibi bişey var karşıda "abi otobüs bileti burda saılıyomuş" dedim.

yüzüme bile bakmadı ibne "hee kaç tane lazım?" dedi

"2 tane öğrenci" dedim amk.

allah belamı versin öğrenci bileti diyen dilimin.

"öğrenci kartınızı görebilirmiyim" dedi haklı olarak.

çıkardım amk marmara'nın kartı gösterdim adama camdan.

"bu geçmez" dedi amk.

anlamadım taşşak geçiyo sandım.

"nasıl geçmez abi?" dedim

"süleyman demirel üniversitesi öğrencisi olman lazım" dedi.

ben hala şaka yapıyo sandım amk güldüm hafiften.

baktım adam ciddi ben de ciddi oldum birden.

"aga sen dalga mıgeçiyosun? al işte devletin üniversite öğrencisi kartı" dedim

"uzatma kardeş" gibilerinden bişey soyledi güvenlik tipli bi lavuk.

"uzatırsam nolur" dedim bi de baktım dışardayım amk.

attı ibneler beni dışarı. bilet de yalan oldu.

amk çektiğimiz eziyet de taş çatlasa 2 lira fazla para vermeyeyim diye. normalde hiç siklemem ama o an noldu amk bilmiyorum gaza geldim.

ben tartışıp cıkcınca dışarı özlem de yanıma geldi "abi noluyo" diyerek.

"yok bişey serefsiz lan bunlar, görceksiniz lan" gibilerinden erkek gururu, yalandan delikanlılık yptım amk biraz. bacımız yanımızda ya amk hava yaptı ben de.

bizimki de "abi boşver sen uymao onlara" dedikçe ben oldum amk polat alemdar.

"göreceksiniz lan, adam olun"a falan girdim.

az daha gaz alsam "etek giydiririm size", akabinde de "ben sedat peker'in yeğeniyim lan"a girecektim.

öök şükür girmedim amk.

durdum makul bi delikanlılık seviyesinde...

otobüs durağına geçtik.

kimse yok amk bizden başka.

bahsettiğim otobüs durağı değil lan. atabey'de kimse yok amk. bomboş bi yer.

hava da sıcak.

"bekleyelim şimdi gelir bizim taksici onla gideriz" dedim özleme.

"tamam abi sen sakın ol" dyo.

hala sakınleştiriyo beni. hani "abi" sözü vardır ya kızlar için. asar, keser, psikopat olur, vs vs ben de oyleydim kardeşimin gözünde demek ki. sizin babanız nasıl 10 yaşına kadar dünyanın en güçlü adamı idi gözünüzde. ben de öyle dünyanın en belalı abisiydim özlemin gözünde.

siz ergenliğe girince babanızdan güçlü olanların olduğunun farkına vardınız, kardeşim evleneceği adamı bulduğunda. zaten amk benden iyi olduğunu düşünmese sever mi baskasını?

ama o güne daha vardı. o yzden uzuuun bi süre ben mükremin, o lütfiye olacaktı bizim bir demet hayatımızda...

otobüs durağında o taksiyi beklerken bi süre muhabbet ettik.

"abi alışırım ben buraya" gibilerinden teselli etti kendini. ama o muhabbetten sonra duruşu, ben ne bok yiyeceğim bakışı orayı sevmediğini anlatıyordu bana.

boktan bi yer işte amk. nesini seveceksin?

ben sigara içerken, özlem bunları düşünürken toros geldi amk.

hemen ayaklandım. o da bizi görünce aha dedi bunlar kucağa geldi yine.

"buyur yeğen" dedi

iyice dayı yeğen olmuşuk amk.

"dayı bizi cafeler sokağının oraya salla be" dedim

kız kardeşim sevinmişti.

direkt otogara gidicez sanıyodu ama biletleri aldığımız yer cafeler caddesine yakındı ve servis de yazmıştı adam.

hem biraz gezeriz, evdekilere gülsuyu falan alırız

ıspartadayız ya amk.

iyi ki kayseride üni kazanmadı yoksa ben butun parayı pastırmaya bağlayacaktım.

cafeler caddesine gidene kadar sayısız islamköytabelası gördüm.

demirel islamköylü ya her yerde islamköy tabelası var amk.

cafeler caddesine geldiğimizde nereye gideceğimizi de bilmiyoduk amk.

önce o caddenin başında sıkma meyvesuyu satan bi yere gittik.

hava sıcak, içecek bişey istiyo bnye...

bacımız da yanımızda rahat içemiyorum ki amk.

aldık karışık meyvesuları içtik lıkır lıkır.

allahı var kendimize getirdi amk.

sonra turlamaya başladık o caddeyi.

hediyelik eşya satan yerler vardı onlara girdik.

gül suyu, gül reçeli, vs vs gülden ne bulduysak aldık amk.

biraz da dolanınca oobüs saatimiz geldi.

kamil koç ofisine gittik.

bi yarım saat sonra servis geldi ve otogara gittik.

otogarda ben yine dergi satan bi yer buldum talan ettim amk.

ama oyle çok bi bok yoktu. az talan ettim.

otobüse bindik.

bizim yerimiz en arkanın 3-4 sıra önündeydi.

yerimize geçtik.

önce özlem oturdu. ben aldığımız ıvır zıvırları üst rafa dizmeye çalıştım amk.

önüne de üzüme giydiğim bi zimbirtı vardı onu koydum ki düşmesin.

tam otururken arkada, en arkada birini gördüm ama amk heralde gül kokusu kafa yaptı bende diye düşündüm önce.

daha dikkatli baktım o işte amk.

batu var ya mavi'nin manita o da bizimle aynı otobüste amk.

ulan içim kıpır kıpır, kelebekler uçuşuyo aşk zamanım gelmiş gidip anasını sikmem lazım ama yanımda da kardeşim var.

göz göze geldik sadece. baktım gözlerini çekti beni görünce ben de oturdum amk.

biri ile göz göze gelirsiniz ilk siz çekmeyin amk gözlerinizi. yoksa diyaloga 1-0 geriden başlıyorsunuz.

ben oturdum kafa oldu 15 milyon amk.

aldım dergilerden birini alime açtım poşetini okuyacam kafam dağılsın diye.

"abi uğursuzluk?" dedi özlem

ulan daha ne uğursuzluk olacak? 3 sıra arkamda hayatımdaki en uğursuz adam oturuyo.

belki de özlem geliş yolunda o dergiyi açtı diye olmuştu bütün bunlar.

istemediğimiz bi yurt bulamama, taksici ile atışma, ıspartanın bombok bi yer çıkması, mcdonalds bile olmaması, vs vs

dergileri otobüste ışıklar sönmeden okumayın, okursanız da karışmam amk.

ben diyeceğimi dedim.

Otobüs hareket etti, anons yapıldı, çay kahve dağıtıldı, film bile izlendi ama benim aklım hala en arka koltuktaki orospu evladındaydı. Benzettim heralde dedim ama ara sıra arkamı dönüp bakıyodum o işte amk. Kulaklık takmış o da beni kesiyo. Her göz göze geldiğimizde gözlerini kaçırıyor. O işte amk.

Bi kaç saat sonra otobüsün ışıklar yandı. Otobüs yavaşladı. Sanırım mehmet ali aydınlar o ara bizim otobüste anons yapıyordu.

"sivgili yılcılırimız mıla ılınımıza gilmiş bılınıyırız..." diye başlayan cümleler duydum otobüs anonsunda. Kızkardeşim uyuyodu. Ben hemen kalktım amk. Sigara içecem 4-5 tane zaman az amk.

"özlem ben sigara içecem bişey istiyomusun?" dedim.

"su alırmısın abi. Zırt pırt muavini çağırmayalım" dedi.

"Tamam" dedim indim aşağıya.

Önce su almaya gittim. 3-4 tane ufak su aldım, 300-500 cl de küçük su döktüm tuvalete gidip.

Otobüsün yanına geldiğimde önce kardeşimin olduğu yere baktım. Tam gözükmüyodu ama uyuyo heralde diye düşündüm. Yine de bi bakayım dedim otobüse bindim. Uyuyodu.

Suları benim boş koltuğa bıraktım. Tam inerken arkaya bi baktım bizim göt yok amk. İnmiş aşağı.

Dudaklarımda 3 kelime indim aşağı;

"seni bulacam oğlum..."

Hemen indim aşağı. Bulacam amk ibneyi koydum kafaya.

Oraya bakıyorum yok, buraya bakıyorum yok amk.

Yaktım bi sigara pustum amk. Sis atcam orospu çocuğuna.

Sigara yarılanmıştı ki bu göt göründü tuvalet çıkışında. Ellerini götüne süre süre geliyo amk. Ya sıçtı, ya elini yıkadı. O an aklıma geldi amk. Ben işeyince ellerimi yıkamıyodum. Acaba ondan mı bu götü seçmişti mavi?

İster inanın ister inanmayın o mola yerinden sonra her işememden sonra ellerimi yıkadım la yaklaştıkça o da beni gördü.

göz göze gelince kafasını hemen öne eğdi hızlandı adımları.

kaçırır mıyım amk ibneyi?

haxball'da markaj yapar gibi daldım önüne.

"gelsene bi" dedim.

bildiğin "in bi konuşucuz" repliğinin bi basamak altındaydım. siz düşünün halimi amk.

"nereye gelcem ya?" dedi

ama gelcem'in ortasında sesi incelme götün. normalde gülerdim de o an gülmedim.

çektim bunu kenara "sen ne ayaksın oğlum? her yerde karşıma çıkıyosun bıktım amk ben seni görmekten" dedim. o an bu tepkim çok mantıklıydı bana göre ama şimdi düşününce çok saçmalamışım la.

tabii bu da "ben sana bayılıyodum amk" bakışı attı bana. ama sadece bakışta kaldı. söylese sikerim belasını.

"ne alaka ya" dedi alaka'nın ortasında sesi inceliyor.

"siktir git otobüse karşımda görmiyecem seni bi daha asla. sikerim belanı batu" dedim

amk bekliyorum ki bişey desin az bi delikanlılık yapsın amk. nerdee amk.

görseniz lavuk lego gibi. parça parça vücudu ama kof işte, içi boş.

eğdi kafasını yine gidiyo. arkasından son hamlemi yaptım amk kızsın diye

"git anlat yine sevgiline adnan beni dövdü diye olur mu?" dedim

lafı duyunca döndü amk.

bildiğin "kıt'a dur. geri dön" emri yedi göt benden.

geldi yanıma dedim aha sıra geldi elleşmeye...

dübüme kadar geldi

"adnan biz maviyle ayrıldık. artık seninle bu konu yüzünden karşı karşıya gelmek istemiyorum.

git ona anlat derdini. ben artık seninle bu konu yüzünden uğraşmak istemiyorum" dedi

an kavga modundayım diye mi bilmiyorum mavi konusunu değil senle uğraşmak istemiyorum kısmını duydum sadece.

"sen kimsin lan benle uğraşacak" diye çıktım amk.

bu alttan aldı da yine bi bok olmadı.

otobüs hareket ederken yine göz göze geldik, ben yerime oturdum... uçan adam sabri var ya o sikti sanki beni o an

beynimde sabriler uçuşmaya, rahim ağzımda minik minik sabriler zıplamaya başladı.

sizin içinizde kelebekler uçuşuyo ya benim içimde o an sabriler kıpraştı amk.

"mavi ile ayrıldık..."

allahım bu nasıl güzel bi haberdir lan.

ama süttten agzım sikildi bi kere. uğur tarık falan kilyosta aynı haberrri duyduğumda mesaj attım maviye öldürüyodu amk beni az daha yolladığı cevap.

yazar mıyım tekrar?

siksen yazmam.

2-3 güne yazarım dedim.

arkaya baktım lavuk bana bakıyo mu diye.

bakıyodu ibne. heralde o an bana yapamadığı, diyemediği şeyleri yaptığımı düşünüyodu falan...

döndüm ben de keşke ağzına vursam diye düşündüm

ne zaman uyudum hatırlamıyorum ama ben kalktığımda çoktan istanbul'a gelmişiz de alibeyköy'deki kamil koç yerine gelmiştik amk.

batu ibnesine baktım amk direkt, otobüste yoktu.

indik otobüsten sarıyer tarafına en yakın servisine bindik, istinye.

sonra taksi, sonra ev.

eve gidince sorular sorular sorular...

"nasıl beğendiniz mi ıspartayı?

yurt nasıl?

okul nasıl?

vs vs vs..."

ben hiçbirisi ile muhattap olmadım soruların kahvaltımı ettim yattım zıbardım amk.

kaç saat uyudum bilmiyorum ama annem uyandırdı

"oğlum telefonun çalıyo" diyerek.

baktım vedat arıyo amk.

"tamam anne" dedim.

teli de sessize aldım yattım zıbardım amk.

ben ezelmeyim her çalan telefonu açıcam?

meşgule de almam, sessize al bahane hazır "duymamışım yaa"

siksen açmam konuşasım yoksa.

bi kaç dakika sonra yine ötmeye başladı telefon, yine sessize aldım.

yine çalarsa diye en sonunda komple sessize aldım yattım zıbardım amk kaldığım yerden.

uyandığımda saat 6ya geliyodu.

kalktım mal mal dolanıyorum evde.

annem duydu tabi odanın kapısının açıldığını

"açmısın oğlum" nidalarıyla yanıma geldi.

"yok anne çıkıcam" dedim

"nereye oğlum kalsana" dedi

nereye kalcam amk?

babam gelecek surat 3571 karış bi de onu mu çekicem?

"gitmem lazım anne" dedim

ısrar etse de çok da önemsemedim.

üstü başı giydim çıktım evden.

valiz maliz bişeyler vardı onları almadım yanıma. gidecek yerimiz yok ki amk bi de evden kaçmış kezban gibi elde valizle mi geçcem sokakta mal mal?

cepte para var ya amk dedim otel motel bi yerde yatarım amk gece.

bindim sarıyerden minibüse son durak beşiktaş amk.

beşiktaşa gelince indim.

adeks var internet cafe.

ara sabaha kadar açtı.

ulan dedim az dolanayım sahilde gece 10-11 gibi giderim buraya dururum amk orda sabaha kadar.

otele verdiğim paraya yazık amk. internet cafede yazsa yazsa 15 lira-20 lira yazar sabaha kadar.

biraz dolandım sahilde oturdum düşündüm mal mal amk.

oturdum biraz banklara. yanıma çift geldi bi tane oturdular, aklıma mavi geldi kalktım gittim amk.

biraz da köyiçi'nde gezeyim dedim.

önümde bi çift vardı el ele tutuştular ellerimi cebime soktum amk.

yine darlandım.

dedim amk git sen adekse orda nette az kafa dağıt amk.

gittim salak salak başım önümde adeksin dar merdivenine.

adeks dediğim yer internet cafe ama 3 kat mı 4 kat mı ne amk.

internet cafeciliğin hiltonu amına kodumun yeri.

ilk merdiven sonunda masa numarası alhyosun gidiyosun oraya oturuyosun amk.

"sigara var mı?" dedi

"var" dedim pakedi çıkardım amk.

ben sandım ki sigara istiyo lavuk.

meğer "sigara içilen bölüm mü olsun?" manasında demiş onu. o lavuğa da rezil olduk amk.

aldım masa numaramı. üst katlardan birine çıkmış benim tayin.

çıktım yukarı.

orda amk o ara counter mı ne bok oynuyolarsa kafamı siktiler amk.

biri "serviiiiis" diye bağırır o kattaki görevliyi çağırır, biri ölünce çığlık atar, tam sikilmelik taze üniversite öğrenciler amk.

saat 11 olmamıştı daha ya da olmuştu amk.etkileyici, edebi bi gitiş olsun istedim ondan öyle başladım amk.

telefonum çaldı yine. yine vedat arıyo amk diye sallamadım çok.

bi baktım tuğçe arıyo.

amk elim ayağıma dolandı.

tuğçe demek mavi demek.

mavi demek aşk demek.

hemen açtım telefonu

"adnan naber" dedi tuğçe

"iyiyim sen nasılsın" dedim

"sağol ben de iyiyim de sana bi işim düştü. müsaitsin konuşabilir miyiz?" dedi

"internet cafedeyim. yatağımı seriyorum sonra ara" diyemeyeceğimden "tabi müsaitim dinliyorum" dedim

"arkadan sesler geliyo nerdesin?" dedi

"dışardayım" dedim amk.

bu başladı anlatmaya.

öss'ye girdi ya. marmara üniversitesi'ni kazanmış benim gibi. kayıt için gidecekmiş yarın.

ben de onunla gelebilirmiymişim diye soruyo.

ulan dedim amk uğur neden aramadı. hani tuğçe ile ilgili bi durum varsa tuğçe uğura soyle o bana soylesin. bürokrasi hesabı.

"uğur söylemedi bana bişey" dedim.

sustu.

"biz ayrıldık söylemedi mi?" dedi

amk neler oluyo haberimiz yok.

eve ugramadım ki kac zaman uğurla da irtibatı koparmıştım bayağı bayağı.

"yok valla söylemedi" dedim

"hmm" dedi.

üç harfle neler neler soyluyo kızlar bilirsiniz hepimiz.

bizim tuğçe de bana o 3 harfle "uğurla ayrıldığımız için gelmek istemiyorsan gelme sen bilirsin" gibilerinden bişeyler dedi.

benden cevap bekliyo haliyle kız.

inanın maviden bi haber almak falan değildi amacım.

kızın kırk yılda bi işi düşmüş amk yok mu diyeyim?

"tamam yarın gideriz beraber" dedim.

sevindi lan kız.

annesi izin alacak bi pozisyonda değildi. babası da yoktu kızın. bi tane kardeşi vardı o da kendi sikinin keyfine gezen bi tip. ilgilenmezdi pek bunla.

"tamam o zaman kaçta bulusalım" dedi

"kayıt erken olur heralde. saat 8.30 gibi beşiktaşta buluşuruz. vapurla karsıya geceriz. haydarpaşada di mi kayıt?" dedim

"evet" dedi

"o zaman saat 8.30 da beşiktaşta bulusuruz" dedim

"tamam" dedi kapattı.

sabah ortalığı silip süpüren çalışanın kasıtlı çıkardığı ses ve geçerken koltuğuma çarpması ile uyandım.

hemen uyumuyorum gözlerimi dinlendiriyorum triplerine girdim amk.

kime yedireceksem?

kalktım hemen tuvalete gittim. yüzümü yıkayacam amk.

aynaya bi baktım yemin ederim suratıma o gece şeytan gelip cumshot yaptı sandım.

alnım ve cevresi kıpkırmızı olmuş amk. gece üstüne yattık ya mala döndük amk.

hemen yıkadım bol su ile.

çıktım tuvaletten geri yerime geçtim saate baktım pcden.

daha 7 buçuga geliyordu.

aha dedim zaman var bizim surat düzelir amk.

bi saat takıldım mal mal pc başında.

mayın tarlası oynadım.

sonra saat 8i çeyrek gece çıktım adeksten.

bu ya minibüsle ya otobüsle gelecekti.

gittim otobüs durağının orda bekledim bunu.

çok geçmeden "geldim ben" mesajı geldi telefonuma.

buluştuk.

tabii tebrik falan ettim bunu.

sonra kayıtların saat 10 gibi açılacağını söyledi.

"gel lan sana kahvaltı ısmarlayayım" dedim

"tamam" dedi

hakan çay bahçesi var ışıkların hemen yanında.

oraya girdik. ben melemen istedim tuğçe tost.

hem tıkındık hem mıhabbet ettik.

heyecanlı olduğunu söyledi ben ağzımda melemen olmadığı anlarda onu sakinleştirmeye çalıştım.

kahvaltı bitince sigaraya attım elimi

"benim yanımda içmeyeceksin di mi?" dedi

kızda astım sorunu vardı amk. "içermiyim hiç" dedim sike sike.

kahve söyledik birer tane de.

kahveler gelmeden ben tvalete gidicem ayağına kalkıp 2 sigara üst üste sömürdüm geldim tabii.

kahvelerden ilk yudumları alırken "mavi ile seni konuştuk geçen biliyomusun?" dedi.

amk o laf denir mi lan bana?

dedi işte.

sike sike muhabbete dahil olmak şart olmuştu.

aslında söylemek istediğim "mavi nasıl? iyi mi? çok özledim lan. napıyo şimdi? oyle çok zaman oldu ki görmeyeli. aynı yerde mi çalışıyo? canı sıkkın değil di mi? vs vs vs..." idi ama ben sadece "ne konustunuz ki?" diyebildim.

"hiç öyle işte" dedi

yemin ediyorum kadınlar olmasa dünyada savaş olmazdı.

ulan benim gibi bi adama demişsin ki "mavi ile seni konustuk" sonra da ne konustunuz diyince "hiç öylesine" diyosun.

"nasıl hiç?" dedim

"öyle işte. sır" dedi

ulan nasıl bi umut hasıl oldu amk içime. dedim heralde bu mavi benim kıymetimi anladı özledi beni falan filan.

"nasıl sır?" dedim bu sefer de.

mala bağladım ya aklıma ilk gelen soru cumlesinin dibine onun soylediği cümleden 3 harfli bişeyler secip ekleyerek soru cumlesi kuruyodum.

"ya sır işte. sen arkadaşınla konuştğun seyleri baskasına anlatırmısın?" dedi

"arkadaşına göre değişir" dedim

"ama benden duymadın tamam mı?" dedi

"tamam tamam anlat" dedim ve dedikodu dinleyen sevim teyze durusumu aldım hemen.

bu batu denen götten ayrıldı ya. salya sümük ağlıyomus. tabii tuğçeyle ikisi bi arada her zaman olduğu gibi.

"ben onu çok severken o beni nasıl aldatır" demiş buna.

tuğçe tam burayı anlatırken ben "sonunda öğrendi demek" dedim amk mal gibi. sandım ki ben secille yeşilköy sahilde bunu bi kızla gördüm de kavga ettik falan ya onu öğrendi.

amk yoksa anlatırmıyım? mavi beni aradı "sen benim sevgilimle nasıl kavga edersin diye, kıskandığın için mi yaptın böyle" dediğinde bile soylemedim amk o zaman mı soyliycem?

ama tabii "sonunda öğrendi demek" ladını duyunca tuğçe koca bi "nasıl yani" çıkardı koca koca gözlerle.

an anladım durumun başka bi aldatma ile alakalı olduğunu.

"boşver yaa" falan diyip geçiştirsem de ısrar etti tabii.

ben de anlattım amk.

dedim böyle böyle böyle.

kızlar küfür edince itici olur ama tuğçenin çektiği "orrrroooooossspu çocuguuuu" o an bana çok bi sempatik gelmişti.

ben dedikodu yapan erkek mahcupluğu yasarken tuğçe sorulara devam etti.

"niye maviye soylemedin?" dedi

soruya bak amk.

niye soylemedinmiş...

sorunun cevap taaa kaç zamandır içimde olduğu için başladım hemen amk "niye mi soylemedim? sence soylesem bana inanırmıydı? bok atıyo sevgilime derdi. gözünde iftiracı olurdum, kıskanç olurdum. bunlar inanmasa olacaklar.

inansa, ayrılrsa bu götten o zaman da ben fırsatçı, ispiyoncu gibi üvanlar alacaktım. gerçi o batu benim ona saldırdığımı soylediğinde yedim kıskanç damgasını ama neyse..." dedim.

"bana neden soylemedin?" dedi

"sana neden soyleyecektim ki?" dedi

"çünkü sen bana o kadar yakın değilsin tuğçe" dedim. mantıklı gelmiş olacak ki alınmadı.

"uğura soyleseydin bana soyledi" dedi bu sefer de

amk sanki babamı biri öldürdü de ben de gittim polise haber vermeden adamı öldürdüm. öyle bi sorgudayım

"ya uğura neden soyleyecem ki? ben onlar ayrılrsın diye dalmadım o lavuğa. benim maviye hislerimi senle konusmadık belki oturup hiç ama az çok biliyosundur. ben o mutlu olsun istedim. benle olmasa da mutlu olsun. o yuzden ne o iti görünce ona soyledim, ne de bana telefonda sövünce. ben o lavuga daldım ki hatasının farkına varsın bi daha yapmasın. ama mavi ona inanıp bana sövünce artık benden gelecek her ihbar kıskanc bi iftiracının palavrası konumuna gelecekti. o yuzden sustum. daha yapmaz sanıyodum ama yapmış. boşver erkenden kurtulmuş işte" dedim

"malsın sen. hatta salaksın" dedi tuğçe.

"ay sen çok akıllısın. kalk hadi kayıt yaptıralım seni okula" dedim yalandan gülerek

hesabı domaldım,

istikamet haydarpaşa kampüsü...

Gittik hemen bindik vapura karşıya geçtik. Ordan da atladık taksiye. Benim cepte para var ya kudurdum amk bitirene kadar rahat etmem artık.

Taksiden inip haydarpaşa kampüsüne girerken sağda solda yine bu yurt stantları falan vardı. Çok siklemedik yuruduk oraya buraya bakmadan.

Tam kampüs kapısındaiken bi ses duydum arkamdan "adnan abi" diye.

Çevirdim kafayı sağa sola baktım ama kimse yok amk.

"Yanlış duydum heralde" dedim geri döndüm tuğçeye doğru. Tuğce "kimmiş?" dedi.

"kimseyi görmedim ki" dedim.

"ama ben de duydum" dedi.

"heralde başka bi adnana seslendiler" dedim. Devam ettik yolumuza.

Kampüs bahçesine girince gördük kalabalığı. Kıyamet amk.

Ama öyle öğrenci kalabalığı değil. Alayı veli amk. Biri de okula giriş kapısının önünde bağıryo "velilerimiz lütfen dışarı. Sadece kayıt olacak öğrenci arkadaşlarımız kapıya gelsin" diye. "Adam haklı tuğçe" dedim koyd um tavrımı. "sen gir ben bekliyorum kapının önünde yasin okuycam sana" dedim.

Güldü.

"manyak" dedi girdi içeri girme sırasına.

kapıdan girene kadar bekledim onun beni görebileceği bi yerde. Baktım kapıdan giriyo, el de salladı. Tamam dedim git az turla adnan.

Bahçede turladım biraz ama velilerin "bizim kız şurayı kazandı seninki kaç santim?" muhabbetine dayanamadım amk.

çıktım bahçenin dışına.

boş bi kaldırım kenarı buldum. Oturdum oraya amk. "Götün taksi koltuğundan inmiyo niye kafeye oturmadın?" diyenle olacaktır. Ama yok işte amına kodumun yerinde kafe falan. Yanında siyami ersek kalp hastanesi var oraya mı gitcem amk?

Ben orada otururken güneş de yüzüme yüzüme vuruyodu amk. Mayıştım tabii. Kapadım gözleri. Uyumadım ama gözleri dinlendiriyorum.

bi beş on dakika mayıştım o güneşin altında. Sonra birden güneş kesildi amk. Bulut mulut geldi heralde önüne dedim açmadım bile gözlerimi amk.

sonra birisi bacqğıma dokundu.

Tuğçe çıktı sandı kayıttan. Açtım gözlerimi ama tuğçe değil amk

vedat amk.

"abi naber" dedi

"lan senin ne işin var burda?" dedim

uzattım elimi kaldırdı beni sarıldık falan

"abi stant var orda duruyorum. seni gördüm arkandan seslendim ama duymadın tektim o an ondan gelemedim yanına" dedi

amk emindim birinin adnan diye seslendiğinden de görememiştim meğer buymuş amk.

"oğlum ne stantı la?" dedim

"abi bizim yurdun stant" dedi

komple diyalogu yazmayayım ben konuyu anlatayım size;

secil ile bebek aldırma mevzusu yaşadığımız zamanlarda vedat da bedia orospusu yüzünden benimle ters düşmüştü. hatta evden bile gitmişti.

bedia secilin yanına tasındıktan sonra vedat ile araları hepten bok olmuş. vedat da benim evden çıkınca bedia'nın arkadaşlarından birilerinin yanına geçmiş ama küçük besleme lamia styala bi ikamet olmuş bu.

lavuklar bunu dışlamış, pek yüz vermemiş, vs vs...

secil de vedat'ın onlara gelip gitmesini istememiş. hala benimle görüştüğünü falan sandığından vedat'ı dışlamış secil de.

bedia ile daha az görüşmeye başlamışlar. vedat bunun sebebini sorduğunda "kaldığın yeri bile ben ayarladım sana daha ne soğukluğundan bahsediyosun? ben olmasam sokakta kalcaktın. daha benden ne bekliyorsun ben seninle ilgilenmekten bıktım" gibilerinden bişeyler demiş kız buna.

bu mal da ağzını açıp bi bok diyememiş amk kıza.

bedia buna karşı soğuk davranmaya başlamış zaten bu mevzudan sonra hepten açılmış araları.

okula gitmeme mevzuları yuzunden de yaz okuluna kalmış bu bedia geçmiş tabii sınıfı.

1 ay sonra telefonda buna artık görüşmek istemediğini söylemiş kız.

bizimki de o lavukların yanında kalamamış tabii. beni de arayamamış utanmış.

ama yaz okulu mevzusu yüzünden sike sike istanbulda kalması lazım.

babasına da söyleyemiyo benim yanımdan ayrıldığını. çözüm yine fetullahçı abilerin yurt olmuş tabii.

sike sike oraya gitmiş.

yaz sonuna kadar yurttan kalmış. babası da bunların yanına gidince pek kızmamış vedat'a. sonuçta en baştan onayladığı olmuş adamın. yaz okulu mevzusundan sıkılmış belasını ama.

vedat durumu anlatınca üzüldüm amk.

ben biliyodum bu kızın bunu üzeceğini ama düzenini sikeceğini tahmin etmemiştim açıkcası.

"ee şimdi ne yapacaksın?" dedim vedata

"napayım abi devam yurttan. heralde bu ders yılı başlamadan beni bi eve yerleştirirler" dedi

"ne evi lan?" dedim

"abi yurt gibi öğrenci evleri oluyo bu cemaatin. 4-5 kişi kalıyo evde birisi evin abisi oluyo. müdür gibi düşün. o evde olandan o sorumlu oluyo gibi bişey. heralde ben de eve geçicem" dedi

"kirası falan napcan oğlum?" dedim

"abi o konuda problem olmuyo çok. yurda 250 veriyosak eve geçince sadece faturaların parasını bi de ufak tefek mutfak masrafı ödüyorsun. günlük şeyler eklemek falan. o da taş çatlasın ayda 100 lira tutar zaten. benim memleket burası olsa onu da vermiycem. istanbulda yasayıp evlerde kalandan para da alınmıyo" dedi

"la oğlum zorlarlar lan adamı" dedim

"yok be abi ne zorlayacak yurttan çok daha rahat" dedi vedat. o an telefonum çaldı benim.

tuğçe arıyo.

çıkınca arayacaktı.

"vedat benim bi arkadaşı getirdim kayıta heralde çıktı onunla buluşcam sonra konuşuruz. numara aynı benim" dedim

"tamam abi" dedi ben gittim kapıya doğru.

girdim okuldan içeri zaten tuğçeyi gördüm hemen.

"noldu?" dedim

elindeki marmara üniversitesi disiplin kitapçığını gösterdi.

"artık ben de marmaralım oğlum" dedi

"bi sen eksiktin süper oldu" dedim. kutladım falan çıktık okuldan.

haydarpaşa kampüsünden çıkarken vedat'ı aradım o stantlarda ama göremedim.

yavas yavas yuruduk tuğçeyle kadıköy'e doğru...

kadıköy'e gelince "kahve içelim mi?" dedi tuğçe.

"içeliim" dedim ne diyecem amk?

oturduk eminönü iskelesinin ordaki muşamba kaplı kafeye.

nescafe söyledik 2 tane.

mavi muhabbeti yapacak oldu yaptırmadım.

salak durumuna düşmekten sıkılmıştım amk.

onun yerine ben direkt okul, üniversite ve kampüs kelimelerini aynı cümlede kullanarak bi cümle kurdum ve ucu bucağı olmayan "ilk başta asılırsan derslere gerisi kolay yaae" muhabbeti açıldı.

kahvelerimiz bitti ben hesabı ödeyecektim ki tuğçe ayaklandı "adnan ölümü gör ödersen ben ısmarlayayım bari bunu" dedi

"lan sıçarım ölüne. ben sevmem öyle" dedim.

"mavinin ölüsünü gör ödersen" dedi.

kanım çekildi lan içeri.

kaldım amk, kalakaldım hem de.

"lan kızım tövbe de" dedim sinirli sinirli.

güldü tuğçe.

"çekil o zaman ben ödiycem" dedi.

"öde lan" dedim çekildim kenara.

kahveleri içip kadıköy iskelesine doğru gittik.

binecez çeyrek kala ya da çeyrek geçe vapuruna karşıya geçicez, ordan ben bunu minibüse bindircem. sonra da adekse gitcem amk yatıya.

vapur iskelesine gelince jeton almak için gişeye gittim.

"bende akbil var" dedi tuğçe.

"la manyakmısın alırım ben jeton ikimize de" dedim.

kahveleri ısmarlattık bi de yol parası mı çektircez kıza?

elimi cebime attım şingirdayan bozuklara doğru.

elimini yettiğince çıkardım bozuk ama bi saçmalık vardı amk. altın çıktı cebimden.

nasıl altın falan demeyin bildiğin cumhuriyet altını amk.

başta mallaştım, salaklaştım.

yanımda tuğçe de var o da bakıyo "adnan altınla mı geziyosun cebinde" dedi bana.

ben hala anlamadım tabii durumu.

"hee dolar bozuyo beni" dedim.

altınlar haric bozukluklardan sectiğim paralarla aldım jetonları. ama benim kafa mal oldu.

nerden geldi amk o altınlar diye düşünüyorum.

lan dedim acaba ben o okul bahçesinde uyuklarken evliya mı sikti beni?

ama üstümde kot vardı amk kotla sikilmek de zor. yurtdışında bi mahkemede öyle bi karar vardı. onlardan iyi mi bilcem amk?

tuğçe de farkında bende bi dalgınlığın olduğunun.

"noldu? ne düşünüyosun?" dedi

"yok bişey dalmışım" dedim.

çok da uzatmadım o dalgınlık durumunu.

sonuçta amk bütün bir gece adekste düşünebilirdim bunu. hiç olmadı google'a "altınlar cebime nerden geldi?" yazarım diye düşündüm tuğçe ile muhabbete daldım.

eften püften seyler konustuk vapurdan inene kadar.

yok o sıkılırmış da tek başına o kampüste ben arada göztepeden oraya gelirmiymişim falan filan...

tabii ben hee diyorum ama öylesine.

ben kendi kapüşüme gittim de senin kampüs kusur kaldı amk.

vapurdan indik, tansaşın ordan bunu minibüse bindirdim ben de adeks'e gittim direkt.

çıkıtım merdivenden masa alcım amk.

bu sefer kaşarlaştım ama direkt sigaralı olsun dedim.

hatta istediğim masayı bile soyledim amk.

dün gece counter'cı yıldız teknikci orospu evlatları sikti kafamı uyutmadılar o yüzden sote olan bi yerden istedim masa.

aldım masa numaramı çıktım üst kata.

pcnin oraya sigara paketimi bıraktım burası benim maasında.

sonra direkt tuvalete gittim amk.

cepte ne var ne yok çıkardım lavabonun kuru yerlerine koydum.

zaten cebimde 1000lira civarı kendi param vardı.

3-5 lira da bozuk çıktı.

tam 14 tane de cumhuriyet altını çıktı amk.

altın o zaman şimdiki kadar pahalı değildi ama yine 14 cumhuriyet altını 3000 liraya yakın para ediyodu.

anlamadım tabii nasıl onların cebimde olduğunu, anlamak için de çok yormadım amk kendimi.

aynaya bakarak güldüm kendime.

"uu beybi koyduk çocuğu" falan diyorum amk.

bunu en son lise 2'de milli olduğum zaman yapmıştım. kızı içerde bırakıp tuvalete gitmiş, aynaya bakmıştım korkmuş gözlerle, sonra aynı altın mevzusunda olduğu gibi "la siktir et bak keyfine" dedim kendi kendime ve salak salak hareketlerle gülmüştüm ilginç bakışlarla kendime...

sevinç gösterim bitince tuvalet kağıdına takıldı gözüm.

aldım koca bi parça.

koca parça dediğim 50 cm falan amk.

altınları üstü üste koydum. sonra da kağıda sardım altınları. hani dağılma hesaba.

onları da sağ cebimin en derin yerine koydum amk.

dışarı bi çıktım sağ elim sağ cebimde durdum saatlerce.

hani biri gelip alır falan diye korkuyorum amk.

bildiğin al bundy oldum lan 1-2 saat...

ben al bundy stayla otururken adeks'deki masamda telefonum çaldı.

vedat arıyo amk.

ben de mal mal mynet tavla oynuyorum secil'in eski nicki ile.

açmadım, sessize aldım.

bi 5 dakika sonra falan yine çaldı yine vedat amk.

açtım bu sefer.

"abi naber?" dedi

"iyi kardeşim senden naber?" dedim

"iyiyim abi" dedi

sonra bi 1-2 saniyelik sessizlik oldu amk.

bu sefer sessizliği bozalım diye ikimiz birden konuşmaya başladık.

daha beteri nedir bu durumun?

"tamam sen soyle önce" durumudur di mi?

onu da yaptık amk akabinde...

hani vedat telefonda olmasa yanımda olsa birden sarılır dudaklarımı emer diye korktum amk.

"sen söyle" mevzusunu ben kazandım. zaten kazanmak zorundaydım çünkü söyleyecek bişeyim yok ki amk.

"abi yarın bulusalım mı?" dedi vedat.

"hayırdır oğlum" dedim

"abi bişey konuscam" dedi

"la mal telefonda konussana" dedim

"abi yuzyuze konusalım" dedi

"iyi amk kaçta" dedim

"sana kaç gibi uyarsa" dedi

"bana farketmez" dedim

"iyi o zaman saat 1 gibi kadıköyde buluruz" dedi

"tamam amk" dedim kapattım.

bi yandan düşünüyorum bu benle ne konuşcak, bi yandan da heralde bedia mevzusu yuzunden özür dilececek diye cevap veriyorum kendi soruma.

her soruya cevap verdim de bi altın sorusuna cevap veremedim amk butun gece.

zaten elim cebimde uyuklamaya başladım 4-5 saat sonra...

sabah yine kasıtlı olarak koltuğuma çarpan göt temizlikçi yuzunden uyandım.

rutine bağladım tabii hemen uyumuyomuş gibi yaptım o da beni görmemiş gibi yaptı.

hemen elimi attım amk cebe cukka sağlam.

rahatladım kalktım gittim yuzumu yıkamaya.

bu sefer suratımda kızarıklık yoktu.

arkama yaslanıp uyumusum amk.

sacı bası duzelttim, saate baktım 7 falandı.

gittim hemen bi sigara yaktım amk.

açtım google reisi, yazdım "kutucuğuan "altın fiyatları" diye.

fiyat kaçtı tam hatırlamıyorum ama 200 lira falandı tanesi.

amk napcam nerde bozdurcam diye dusundum. tanıdık bi yere gitmezsem problem yasarım falan diye dusundum taa sarıyere gittim amk o altınları bozdurmaya.

sarıyere gidince önce börekçiye gittim direkt.

bi temiz doyurdum amk karnımı.

sonra tanıdık bi kuyumcuya girdim.

allahın selamını verdim daldım amk içeri.

dedim "ben altın bozdurcam"

çıkardım amk tuvalet kağıdına sarılmış altınları.

adam aldı saydı, tarttı falan filan "2800* lira tutuyo" dedi

"tamam" dedim

"ama şu an o kadar para yok kasada" dedi

haydaa amk ne diye umut veriyosun o zaman gôt?

"ne kadarını bozabilirsin abi?" dedim

"5 tanesini alabilirim şimdi" dedi

"tamam" dedim

verdim altınları aldım paraları.

ordan çıktım yandaki kuyumcuya girdim amk.

sarıyerde kuyumcular gôt göte hep.

onun almadığını buna, bunun parasının yetmediğini ötekine bozdurdum kurtuldum amk bütün altınlardan.

saat 12ye geliyordu.

para girdi ya amk cebe hemen atladım taksiye.

"kadıköy'e abi" dedim yaslandım amk arkama...

kadıköy'e geldiğimde vedat'ı aradım

"abi geliyorum sen nerdesin?" dedi.

"meydandayım" dedim.

"tamam abi gelcem ben 10 dakkaya" dedi kapadı amk.

ben de gittim iskelenin ordaki banklardan birine oturdum.

elimde telefonla oynarken annem aradı.

hemen açtım telefonu

"efendim anne" dedim

"nasılsın oğlum" dedi

"iyiyim anne sen nasılsın" dedim

"iyiyim nerdesin şimdi?" dedi

"okulun o taraflardayım anne. hayırdır babama mı bişey oldu?" dedim ne alakaysa amk

"yok oğlum iyi herkes" dedi

"ne bileyim arayınca birden bişey oldu sandım" dedim

eften püften konuşmalarla 5 dakkayı doldurduk. telefonu kapatırken annem "baktın mı cebine? dedi.

an düştü amk jeton.

"anne ne gerek vardı benim param vardı yeaaa" şeklinde gurur kırıntılarını döktüm ahizeye.

"olur mu oğlum zaten üzülüyorum gelmiyosun hiç. bari aç açıkta kalma oralarda" dedi

teşekkür ettim yarım ağızla. gururluyuz ya amk.

ama sonra üzüldüm lan.

ben amk bu inanları hak ediyomuyum diye sordum kendi kendime. baktım cevap yok benden çok da üstelemedim amk. kendimin önünde kendimi rezil etmek istemedim.

altın mevzusunun tam açılımı ise şöyleymiş;

bizimki güne giriyo. normalde her ay bi altın alırsın ya bizimki 3 kişilik girmiş.

1 pay kardeşim için(okul masrafı ıvır zıvır), bi kendi için(mobilya, koltuk takımı, vs vs) bi de beim için.

yani bu birine gidince 3 altın alıp götürüyo millet de buna gelince 3 altın alıyo.

özlemin payını vermiş ona. kendi payıyla benimkini de benim haberim olmadan cebime koymuş.

anne lan işte.

babalarda iyidir de anne başka...

derken mesaj geldi telefona.

baktım vedat "ben geldim abi" yazmış.

aradım hemen "nerdesin lan" dedim.

"abi bu şehir tiyatrounun ordayım. sen nerdesin?" dedi.

"ben de o taraflardayım. bankta oturdum sigara içiyorum" dedim

"tamam abi ben geleyim yanına" dedi

"tamam" dedim tarif ettim bankımın yerini amk.

3-5 dakkaya geldi yanına.

sarıldık marıldık.

"abi dün çok konuşamadık" dedi

"hee" dedim sigara uzattım

"yok abi bıraktım" dedi ama yan yan bakıyo pakete.

paket derken benim pakete değil amk sigara paketine.

"la al amk" dedim uzattım sigarayı.

"alayım abi o zaman" dedi

abi oldu ya göt. kızıyomuş abileri sigara içmesine.

"eee ne var ne yok" dedim. birinin muhabbeti açmayı gerekiyordu amk.

"abi boşver şimdi sen olanı biteni de ben senden özür dilemeye geldim" dedi

ben durumu anladım tabii amk. bedia mevzusunu soyluyo.

"la malmısın amk ne özürü" dedim

"öyle deme abi ben sattım seni resmen" dedi

şakayla karışık "ha şunu bileydin" dedim ama kalbini kırmayacak şekilde. gülerek.

"abi ilk defa bi kız beni sevdi sandım. düşünmeden hareket ettim aklımı kullanmadım kalbimi kullandım. yanlış yaptım sana" dedi

"la amk mal mal konusma onu mu konuscaz simdi?" dedim. kapat konuyu manasında.

"abi arayamadım ben seni. yüzüm tutmadı. orda görmesem yine aramazdım" dedi.

"oğlum valla sıktı. aramazmıs. bi de iyi bi bok gibi soyluyo ya" dedim
güldü.

"affettin mi abi?" dedi.

"la malmısın amk. hem affetcek bişey yok" dedim

"olsun abi bence var. affettim de içim rahat etsin" dedi

"iyi amk affettim" dedim

sarıldı amk bana.

ittim vedatı kendimden.

"lan oğlum millet ibne sancak dur amk" dedim

yine güldü.

1-2 saniye suskunluk oldu yine.

"siktin mi la kızı?" dedim

utandı bu sefer göt.

"lan siktin mi sikmedin mi?" dedim

"abi günah" dedi

"hay amına koyayım gunahının. o seni sikmiş, hayatına sokmuş amk keşke sen de ona soksaydın la bi kere" dedim

"salih ne yapıyo lan?" dedim vedat'a.

"abi o bulmuş arkadaş evi onlarla takılıyo" dedi

"la amk ben de mi ona takılısam?" diye sesli düşündüm resmen.

anladı tabii vedat bi bokluk olduğunu.

"niye abi?" dedi

"la öylesine konuşuyorum işte" dedim

yer mi amk?

yemedi.

"sen nerde kalıyosun abi şimdi?" diye sordu vedat.

"adeks'te kalıyorum" diyemedim amk.

"kuzen vardı ya benim arabayı aldığım. onda kalıyorum şimdilik" dedim

babamla mevzuları anlatmıştım ama çok detaya girmeden.

o yüzden ev bark mevzularını da pek bilmiyodu.

bildiği bi tek evden şutlandığımız amk.

"abi sana bişey diyecem ama dalga geçme" dedi

"ne diyeceksin amk?" dedim

"gel benle kalsana" dedi

"nasıl senle oğlum? senin evin mi var amk?" dedim

"yok abi öyle değil ya. ben cemaatin yurttan eve geçicem dedim ya. heralde bu haftada sonra geçirim. zaten ev yeni kuruluyo. yani bizden önce evde kalan kimse yoktu. o yüzden 2 kişilik 3 kişilik diye bi kontenjan yok. eğer istersen ben bizim abi ile görüşürüm" dedi vedat.

"gel abi ol" dedi resmen bana amk.

"oğlum kafan mı güzel lan?" dedim vedat'a.

"ya abi kafa güzelliği değil. bi düşünsene sana kalacak yer lazım belli. bu adamlar sana kalacak yer sağlayacak. ve sen istanbullu olduğun için cebinden para bile çıkmayacak. istedikleri şey de evde bira içme ortalıkta elinde sigara ile dolaşma. hem bu düzene girdin mi bak derslere gitmeye falan da başlayacaksın. okulu da düzeltirsin." dedi

ulan durum çok saçma ama kalacak yer lazım mı?

kesinlikle lazım.

ev kiralayabilir miyim?

hayır.

yurt imkanım var mı?

babayı var amk.

bi gelirim, bursum falan var mı?

yok.

ne bok yiyeceğimi de bilmiyorum.

teklif süper amk. para mara istemeden gel bizde kal diyo adamlar bi bok da istemiyolar.

istedikleri şey alkol almayacaksın.

belki de benim hayat tarzım yanlıştı. belki onların hayat tarzı, ot gibi yaşamaktı doğru olan amk.

döndüm vedat'a

"tamam lan" dedim

"konuşayım mı abi?" diye sordu. o da şaşırılmıştı.

"konuş amk" dedim

gülmeye başladı.

"abi, sen şimdi abi mi olcaksın ya?" dedi gülerek

ben de güldüm amk.

"göt, eskiden ablamıydım?" dedim

güldük eğlendik ama o banktan kalkmadık.

vedat iyi bi dosttu amk.

bazı konularda cahildi ama ben de onun usta olduğu bi çok konuda cahildim.

galiba hayatın dengesiydi o da.

herkes her boku bilse o zaman kimsenin kimseye ihtiyacı olmazdı ki.

sevdiğiniz birinin çok bildiği bi şeyi öğrenmeyin, ya da çok bildiğiniz bi şeyi öğretmeyin ona.

mesela çok güzel bisküvili pasta mı yapıyorsunuz?

öğretme onu sevdiğine.

istese de, yalvarsa da, ağlasa da öğretme amk.

her bisküvili pasta yediğinde hatırlasın seni.

ne sevmek ne sevmek...

mutlu olmayı da siktir et, hatırlanmak değil midir insanın en çok istediği?

sen her bisküvili pastada hatırlat ona kendini.

elinde olmadan aklına gel.

hee dersen ki "ya o "bisküvili pasta" yapan ile tanıştığında ben bisküvili pasta yapmayı biliyorsam?"

bilmemezlikten gel amk.

bi kızla, eğer o kızı seviyorsan ilk öpüşmede yaşadığı acemilik, en azından senden usta olmaması hoşuna gider ya senin. kusura bakma ama o aslında çok daha iyi öpüşebiliyo haberin olsun :(

inanmıyorsan ikinci öpüşmenizi hatırla. hiç bi insan evladı bir öpüşme arasında o kadar öğrenemez o işi.

ama o sana nasıl "bilmiyorum ben kızmıyorsunuz di mi?" bakışını dudaklar utangaçlıkla büzüşük bir halde ve gözler alttan alttan bakar şekilde sunuyor ve seni mutlu ediyorsa sen de aynısını yap.

bu onu mutlu edecektir.

onu mutlu et.

karşındakini mutlu etmeden mutlu olamazsın, sadece gülümersin.

unutma, şempanzeler de gülümseyebiliyo...

nerden geldik lan buraya?

oha amk.

neyse bi sigara içelim devam edelim...

vedat ile sözleştik beni arayacak ben de onunla konuştuktan sonra onların eve/yurda her ne boksa işte oraya gidecektim görüşmeye.

bildiğin iş görüşmesi gibi.

ben atladım vapura geçtim karşıya daha akşam bile olmamıştı.

mado'ya uğradım amk.

cafer abi ile muhabbet ettik biraz.

"nasıl gidiyo" muhabbetinden öteye geçmedi amk.

birden işten çıkmam kırmıştı onu heralde ama benim de mazeretim vardı.

kardeşimden önemli olabilir mi lanenin verdiğin iş?

biraz da eski kadro ile muhabbet ettik falan 1 saatten biraz fazla geçmişti ki uğur aradı.

açtım hemen telefonu.

"napıyosun lan?" diye açtım telefonu.

çoktandır görüşmemiştik lavukla.

"şerefsiz ben aramasam aramıyosun bi de napıyosun diye soruyosun" dedi

haklıydı ama halim mi var amk benim onu aramaya.

götümüzü sokacak yer arıyoruz amk.

"adnan iyi değilim lan oturalım mı muhabbet edelim" dedi.

"beşiktaştayım lan gel amk" dedim.

idmandan çıkmış göt. ronaldo olacak ya başımıza.

"tamam geliyorum" dedi.

40-45 dakika sonra "beşiktaştayım" diye aradı.

ben de çıktım mado'dan buluştuk bu arabayla gelmiş. arabayı otoparka bıraktık.

"nereye gidicez lan?" dedi.

"takiple beni şapşal şey" bakışı attım amk uğura.

beşiktaş balık pazarının oraya gittik.

turgut'un yeri var orada bilen bilir amk.

salaş gibi ama salaş olmayan bi mekan.

eski bi meyhane gibi ama eski bi meyhaneden beklenmeyecek kadar kaliteli.

oraya girdik.

saat çok geç değildi erken de değildi.

ama yer vardı.yer var dediğim rezerve olmayan kenar köşe bi masaya attılar amk bizi ama önemli değildi zaten bizim derdimiz de iyi masa değil, güzel muhabbeti...

uğur malı kendini aştı. bira söyledi en 30luğundan.

mezeler seçildi tabii önden...

beyaz peynir olmazsa olmazdı. mahalle maçında ilk seçilen çocuk neyse beyaz peynir odur rakı masasında.

daha sonra kavun'u aldım takıma. kavun defansın bel kemiğidir.

kanattan hızlı biri de lazım. ee o zaman cacık buyursun masamıza.

iyi bi kalecisiz olur mu?

siksen olmaz. sen de gel lan domates soslu patlıcan...

"eee hani halı saha maçının göbekli abisi" dediğinizi duydum amk.

acele etmeyin sıcakları sonra söyliycez.

kadro tamamlanınca ben doldurdum ilk kadehimi.

rakının sırası vardır.

önce rakı konulur kadehe, sonra su eklenir, en son buz.

bu sırayı bozana adam demezler rakı masasında.

yüzden ben pek adam yerine konmam diye tahmin ediyorum.

benim rakı adabım daha değişik.

önce buzu koyarım kadehe.

sonra üçte biri kadar rakı eklerim üzerine.

bekletirim 5 dakika kadar. acelemiz ne amk?

acelesi olan gitsin bira içsin.

rakı acelesi olmayanların masasında güzeldir.

buzun içinde 5 dakika bekleyen rakının anasonu çıkar üste doğru. buzun da erimesi ile rengi beyaza çalar hemen.

en son üstüne suyunu çekerim.

anason tadı biraz daha keskin olur. kimisi beğenmez ama ben öyle seviyorum amk.

bunları yaparken sami'yene ısınmak için ayak basan elmander gibi yapmalısınız ama.

acele etmeden.

sağa sola yumruk şov yapmanın peşinde olmadan.

reklamsız, hesapsız, işine aşık...

ve maç başlar.

sami'yende santra yapılır, rakı masasında "şerefe kardeşim"...

ben ilk 1-2 kadehi hızlı içerim.

meyhane bizim kuaförümüz çünkü.

nasıl kuaföre giren kadın bir an önce güzelleşmek ister, bizim ki de o hesap.

güzelleşmeliyim hemen.

ve muhabbet başlar;

"adnan amına koyam ben bu dünyanın ya!"

tamaam uğur kıvama geldi amk.

artık sıcaklar söylenebilir masaya.

ben balık sevmem karışık ızgara söyledim, uğur ise "sen ne yersen ondan".

"noldu lan? niye koyuyosun dünyanın amına?" dedim uğura

"tuğçeyle ayrıldık lan biz" dedi

yuzume bakıyo, şaşkınlık ifadesi arıyo ama ben durumu bildiğimden pek de şaşırmadım tabii.

"biliyorum kardeşim" dedim.

bende arayıp da bulamadığı şaşkınlık onun yuzune doğdu amk.

"nasıl biliyosun?"lar, "nerden biliyosun?"lar sıralandı ardarda.

anlattım durumu.

kayıt için üniversiteye gittiğimizi.

beşiktaşta bulduğumuzu o zaman tuğçe'nin söylediğini anlattım.

"ne dedi başka?" dedi uğur anlattıklarım bitince.

"o kadar amk. sormadım neden ayrıldınız diye" dedim.

"merak da mı etmedin lan?" dedi

"ettim de sen söylersin diye tahmin ettim amk" dedim

"adnan ben o üniversitenin amına koyayım" dedi uğur.

başladı amk ama koymaya.

önce dünya, sonra üniversite...

sırada muhtemelen liseler ve yerel yönetim binaları vardı.

"niye lan ne suçu var üniversitenin?" dedim gülerek.

"ya nasıl ne suçu var adnan ya? o okulu kazandığından beri bizim aramıza soğukluk girdi. beğenmedi beni amk. ben üniversite kazanamadım ya hor gördü beni" dedi.

girdim hemen lafa.

rakı masasında yanlış lafın önünü almazsanız o laf hızlanır hızlanır, ya şaranpole devrilir ya bariyere girer. o yüzden az vites düşürmeli öyle zamanlarda dinleyen.

"la manyakmısın? tuğçe seni tanıdığına sanki 4 üniversite mezunumuydun amk?" dedim

"adnan öyle değil kardeşim. benle bi geleceği olmadığını anladı bu üniversite hazırlık döneminde" dedi

ki bence sapına kadar haklıydı bu lafında uğur.

genelde ayrılıklar kız tarafından gelirse hep gelecek kaygısı taşıyan ayrılık cümleleri kullanılır.

"uğur, eğer öyle bi düşüncesi olup da bunu sana direkt söylemeden ayrıldıysa bu onun suçudur tartışmam bile ama peki sen onunla bi gelecek kurabilmek için ne yaptın düşündün mü hiç?" dediğimde onda da jeton düşmüştü.

bizim etler geldiğinde uğur farketmişti bişeyleri.

onun hayali iyi bi futbolcu olup paranın amına koymaktı. bunun kolay olabileceğini düşünmüştü hep.

ama şimdi anlamıştı.

alkol tüm kötülüklerin anası diyolar ya yalan amk.

aslında alkol gerçeklerin anası da gerçekler kötü olduğundan "kötülüklerin anası"na çıkmış adı.

yani alkolün suçu yok, evladın hayırsızlığı...

saat 11'e doğru telefonum çaldı.

vedat arıyo.

çıktım dışarı öyle açtım telefonu.

"abi ben konuştum bizim abi ile o mevzuyu. bi tanışalım falan dedi. yarın 5 gibi buluşalım mı?" dedi

"olur buluşalım da nerede buluşcaz?" dedim.

"bizim beraber kaldığımız ev var ya abi ona çok yakın" dedi.

"tamam ben yarın o tarafa geçerken haberleşiriz o zaman" dedim

"tamam" dedi kappattık telefonu.

yarın abi olacam amk ama şimdi meyhaneye girmem lazım uğur beni bekliyo.

jubile yapar gibi içtim amk o gün.

canım hangi mezeyi istediye onunla içtim.

uğur masaya oturduğumuzda soylediği biradan baska bi bira daha söyledi onun da anca yarısını içti amk.

ama tipini siktiğim benden daha sarhoş olmuştu.

mekandan çıktığımızda saat 1e geliyodu.

"lan sen eve gidecekmisin?" dedim uğura

"sikerim lan evi! yeniköye gitcez" demeye başladı.

az içti ya erkek oldu amk. tuğçeye gitcez yeniköye.

"tamam kardeşim gitcez ama sen bana anahtarı ver sen kullanma" dedim

ben de sarhosum ama hiç olmazsa debriyaj ile frenin yerini hatırlayabilecek kıvamdaydım.

gittik otoparkta aldık arabayı.

yatırdım amk bunu arka koltuğa.

ben de direksiyona geçtim.

dolmabahçe sarayının yanında bi camii var ya onun önü hem otopark hem çay bahçesidir amk.

oraya çektim arabayı.

ben bi kahve söyledim kendime.

uğura bişey soylemedim. kendisi anca ninni soylenebilecek bi durumdaydı çünkü.

çıktım arabadan, götümü de yasladım kaputa.

önümde boğaz düşündüm amk.

bi de sigara yaktım.

artık başka biri olacağımı düşündüm.

ben bile inanmıyodum ama boğazın dalgaları kendime soylediğim yalanları kolay yutmama yardım ediyodu işte.

kahvem bitince ben de geçtim arabaya.

kitledim kapıyı yatırdım koltuğu uyudum amk.

sabah uğurun böğürmesi ile uyandım amk.

kusmuş arabanın paspaslara.

amk sanki bi bok içti göt. içtiği 1,5 bardak bira lan.

indim hemen açtım bunun kapıyı çıkardım lavuğu dışarı.

aşağı inince farkettim amk arabanın içi hamam olmuş.

"çık lan çık amk" dedim uğura

"oğlum biz ne içtik ya" diyo göt bana

"çok kaçırdın heralde lan" dedim gülerek.

"heralde" dedi mal.

hemen kalktık o çay bahçesinden su aldık yuzune çarptık bunun.

kendine geldi biraz amcık.

kendine gelince arabası aklına geldi.

"oğlum sıçmışım arabaya ya" dedi

"lan siktir et yıkatırız amk" dedim.

çıktık hemen beşiktaşta gittik. arabayı yıkamacıya bıraktık biz de kahvaltıya gittik çorba içmeye amk.

giderken gazete mazate de aldım ki oyalanalım amk yoksa hemen zıkkımlancaz çorbayı sonra gitcez yıkamacıyı bekliyecez.

zaten saat sabahın körü oyalandık oyalanabildiğimiz kadar.

1 saate yakın oturduk orada.

sonra kalktık arabayı temizlemişler amk bindik bunu gönderdim sarıyere. ben kaldım amk beşiktaşta.

mekan değişmez tabii, adekste uyuyacam amk.

biraz internet biraz oyun biraz uyku saati 2 ettim amk adekste.

sonra daraldım amk artık çıktım ordan.

üst baş bombok bari dedim saç başı düzelyim.

adeksten çıkınca bi berber var hemen yanda. ona girdim sakalları makineyle aldurdım, saç yıkattım, enseyi toplattım.

parlak bi çocuk olmuştum artık gidebilirdim amk.

hemen atladım tansaşın ordan otobüse. sonra minibüs maltepe köprüsünün orada oldum amk 4 buçuk gibi.

vedat'ı aradım "ben geldim" dedim.

"tamam abi bizim eski eve gelirken bi galeri gibi bişey vardı ya onun oraya gel" dedi

"tamam" dedim kapattım amk.

anlattığı yere doğru gittim. geçen sene ben orada kalırken dizi çekilirdi orada. acı hayat mı ne kenan imirzahoğlu'nun oto galerisiydi. amk butun o etrafta çalışan, oturan karı kız onu görmeye toplanırdı orada. o yüzden pek bi bilinir orası.

5-10 dakkaya anlattığım yerin oraya ulaştım. vedat bekliyodu beni.

"abi naber" dedi saarıldı.

"iyidir kardeşim. uzak mı ev?" dedim

"yok abi ya yakın hemen şu köşeyi dönünce" dedi

hakikaten de köşeyi döndük amk karşımıza çıktı apartman.

sanatçılar sitesi, c-4 blok

girdik apartmana amk.

bindik asansöre.

kapının önüne geldik. vedat kapıyı çaldı.

komik bıyıklı biri açtı kapıyı.

girdik amk içeri. öğrenci evi gibi ama değil, normal ev gibi de değil. bi değişik amk.

salona aldılar beni.

tek başıma kaldım amk.

5 dakika falan mal gibi durdum orda.

salonu inceledim.

kocaman bi salon düşünün. duvar dipleri komple çekyat amk. 4 tane falan çekyat var odada. çekyatların önlerinde sıralar var. okul sırasına benziyo ama daha küçüğü amk. onlardan arta kalan yerlerde de kitaplıklar var.

raflarına baktım tanıdık kitap var mı diye ama yoktu. kitaplığın en üstte kuran, altta risale-i nur denen kitaplar, onun altı fetullah gülen'in kitaplar...

en altta sızıntı dergileri, zaman gazeteleri, bi de gırgır.

gırgır dediysem dergi değil la bildiğin gırgır amk. kırıntı falan toplayan.

bi de dandik perdeler var. perde de değil güneşlik sadece.

ben odaya bakınırken kapı çaldı.

mal gibi "geel" dedim amk.

vedat ile biri girdi odaya. üstünde ceket vardı.

yetkili bi abiydi herhal...

içeri giren "hoşgeldiniz" dedi

adam sizli bizli konuşunca ben de "hoşbulduk yarraaam" diyemedim tabii.

"sağolun hoşbulduk" dedim.

elini uzattı tokalaştık.

adı yıldıraymış. o zaman söylemedi de bolge abisi diye bişey varmış.

bu da bölge abisiymiş amk.

maltepe şube müdürü yani.

"buyrun oturun lütfen" dedi, oturdum.

alışmadığım derecede kibardı.

"vedat bahsetti bize sizden. maramara üniversitesinde okuyormuşsunuz" dedi

onayladım kafamı sallayarak.

"şimdi vedat size bahsetmiştir bizim kapımız herkese açık ama bazı kurallarımız var tabii ki" dedi

ben araya girdim "kural derken" diyerek.

abi espri yaptı "18 yaşından büyük olmanız gerekiyor bir de muhtarlıktan ikemetkah istiyoruz" dedi.

ben kusmak üzereyken vedat yavşak yavşak güldü amk.

bunların espri derecesi bu heralde diyipp ben de "kış kış kış" ettim.

"şaka tabii" dedi.

"şakanı da sikerim seni de" diyip dalasım geldi ibneye de dalamadım tabii amk. nereye dalıyosun?

devam etti "ya kural dedik ama sert oldu bu tabir. aslına bakarsan buna ricalarımız desek daha doğru olur. otobüse bile binince bazı kurallar vardır. yeşil otobüste telefonla konuşursanız insanlar size 'kapatırmısın o telefonu' der örneğin. bizimki de bunun gibi" dedi.

o ara kapı çaldı.

vedat hareketlendi ama yıldıray dediğim abi "hüseyin açar" dedi oturdu bizimki.

kapı açıldı sesi duydum amk.

sonra bizim odanın kapısını tıklattı biri.

"buyrun" dedi yıldıray dediğim abi.

içeri biri girdi. ben yaşlarda belki benden büyük diye düşündüm o an.

büyükmüş 2 yaş.

adı sait.

ev abisi.

yıldıray abi nasıl bölgeden sorumlu sait abi de evden sorumlu.

şube müdürü gibi.

"selamün aleyküm" diyerek girdi içeri.

vedat ayağa kalktı ben de kalktım amk ama yıldırım kalkmadı.

önce yıldırım abi dediğime gitti.

"abi hoşgeldiniz" dedi

"hoşbulduk. size yeni sezona bomba bi transfer yapcaz allah izin verirse" diyerek beni gösterdi.

sonra sait abi benim yanıma geldi.

"selamün aleyküm" dedi

"aleyküm selam" dedim.

da oturdu bizimle.

yıldırım abi "sait abi ev abimiz" dedi.

amk o an anladım büyük de olsan küçük de olsan birbirine abi diyosun orada.

"memnun oldum" dedim.

"sait abi ben de tam ricalarımızdan bahsedecektim ama siz geldiniz isterseniz siz devam edin" dedi yıldırım abi.

sait abi koca bi "estağfurullah" çekti.

"peki o zaman ben devam edeyim" dedi yıldırım abi.

sait ile vedat o ara aralarında bişey konustu fısır fısır dışarı çıktılar. biz kaldık amk yıldırım abi ile baş başa.

"şimdi adnan kardeşim, bizim evlerimizi belki duymuşsundur" dedi

"eh işte" dedim

"ehh olmaz ya iyi duyarsın ya kötü" dedi gülümseyerek.

"iyi diyelim o zaman" dedim

"allah razı olsun" dedi ve devam etti.

"bizimle kalan arkadaşlarımızdan öyle inanılmaz isteklerimiz olmuyor. ahlaka, sünnete uyan istekler aslında bunlar" dedi

ben de mal mal kafa sallıyorum amk. ne istekmiş bi soyleyemedi.

devam etti amk

"kız arkadaşlarla aşırı samimiyet bizim mensup olduğumuz hizmete gölge düşürür örneğin. kız arkadaşın var mı?" dedi

nerdee amk...

"yok" dedim.

kafasını salladı amk.

"alkol kullanmıyoruzdur herhalde" dedi.

"eskiden kullandığım olmuştu" dedim.

"artık kullanmayız o zaman?" dedi.

"kullanmayız herhalde" dedim gülümseyerek.

o da güldü "kullanmayız kullanmayız" dedi.

ben girdim söze "ama sigara konusunda söz veremem. azaltmaya çalışacağıma söz veririrm ancak" dedim.

suratı biraz ekşidi.

"aslında söz versen iyi olur" dedi

"tutamayacağım bi sözü vermek istemem" dedim.

"peki ama sana güveniyorum. aramızda kalır sen bırakırsın ben inanıyorum sana. çünkü bazen öss'ye girmek için çalışan arkadaşlarımızı misafir ediyoruz. onların seni sigara ile görüp mahçup olman hoş olmaz" dedi.

amk liseye gidipp sigara içmiyosa onun da ben amk.

"yok merak etmeyin dikkat ederim" dedim

o ara kapı çalındı, salonun kapısı.

yıldıray abi "buyrun" dedi ve sait abi ile vedat girdi içeri.

birinin elinde içinde bisküvi tabağı ve çay bardakları olan bi tepsi, diğerinin elinde çaydanlık.

yere zaman gazetelerini serdiler oturduk amk.

ayak kokusu ile karışık çayları içtik.

benim kalma işi olmuştu. olmasa o kadar muhabbet etmezdik.

çay içerken nerelisiniz muhabbeti başladı amk.

laf baban ne iş yapıyo dediğinde ibneliğine "ganyan bayii" dedim.

suratları görmeniz lazım amk.

am görmüş ergene döndüler.

ama çok sürmedi az biraz da onun üstüne iğrenc, komik olmayan esprimsiler yaptı yıldırıy abi. biz de "kış kış kış" ettik.

yarım saat sonra yıldırıy abi "benim çıkmam lazım mübarekler" dedi ayaklandı amk.

o kalkınca biz de kalktık.

bana döndü "adnan abimizi çok üzmemin" dedi ve "selamün aleyküm" diyip çıktı amk. ilk defa giderken selamün aleyküm dendiğini gördüm. ama son olmadı abiler hep öyle yapıyodu.

yani onların yanında...

yıldıray abiyi uğurlama sait abi de çıktı odadan. vedatla kaldık amk petibör tabağının başında.

kapı kapanınca vedat bana "oldu abi senin iş" dedi

"nerden biliyosun amk?" dedim

"abi küfretme" dedi

alışkanlık işte amk.

"nerden biliyosun?" dedim bu sefer, küfürsüz.

"ben bilirim" dedi.

o ara sait abi girdi içeri.

oturduk.

kayıt muhabbeti başladı.

"kayıt yaptırdın mı?" dediler.

"hayır" dedim.

"ne zaman yaptırıcaksın?" dedi sait abi

"haftaya abi bizim kayıtlar" dedim.

dilim abi demeye alıştıyordu amk.

1 saat sonra da ben izin istedim.

sait abi "hemen sıkıldın mı mübarek?" dedi gülerek, nereye gidiyorsun anlamında.

"yok abi eşyalarımı toparlayayım öyle geleyim" dedim

"tamam kardeş sen bilirsin" dedi kalktım.

vedat da benle çıktı amk.

"yolda nereye gitceksin abi?" dedi.

"bu gece adekste kalcam yine amk yarın da sabahtan sarıyere geçirim üst baş orada. onları alır aksama doğru gelirim" dedim

"abi niye adeks madeks kalıyorsunuz? evde kalsana bizimle" dedi

yok mok dedim ikna ettim.

atladım amk otobüse.

beşiktaşa gittim, otelime...

ertesi gün saat 9 gibi çıktım adeks'ten.

direkt sarıyer'e gittim annemler daha kahvaltı etmemiştir diyerek börek aldım sarıyer börekçisinde.

eve gittiğimde annem açtı kapıyı. sarıldık falan..

içeri girdim bi tek ufak kardeşim kalkmış amk o da çizgi film izliyo.

onunla oynadım az.

sonra kız kardeşim girdi odaya. onunla oturduk o pazartesi gidecekmiş babamla ıspartaya.

ve baba bey gözüktü ufukta.

gittim elini öptüm. adam zaten bana karşı huysuz bu sefer hepten surat yapıyo bi de yeni kalkmış olduğundan.

hiç bişey demdi oturduk masaya.

masada da annemin yalancı muhabbet çabaları ve küçük kardeşimin sevimliliği olmasa sadece ağız şapırdatma sesleri duyacaktık heralde.

kahvaltının sonlarına doğru ben durumu açıkladım bizimkilere.

bi arkadaşın yanında kalacağımı eşyalarımı almaya geldiğimi söyledim.

tabii ben bunları söyleyince annem ağlamaya başladı.

"koca evde sen mi fazlasın gel otur işte" dedi bana.

"anne böylesi daha rahat" dedim annemi teselli ederek.

ama çok da beceremedim tabii.

ben annemle uğraşırken "bırakın ne isterse onu yapsın" dedi babam.

resmen siktir git dedi bi daha amk.

çok oturmam evde.

yaklaşık 1 saat sonra topladım pılı pırtıyı.

annem yine ağlıyordu. çektim onu mutfaga.

"anne kalacağım arkadaşlar hep senin sevdiğin tipler. abiler var ya fetullahçı, onlardan. korkma oyle aptal saptal şeyler yapmam orada" dedim

güldü, sarıldı.

"o zaman onlara ağlayayım ben. onları bozacaksın şimdi" dedi

ben güldüm bu sefer.

ulan cemaat, sen ne biçim bi uyuşturucusun amk.

anneme bi söyledim cemaat evinde kalcam diye ağlayan kadın gülmeye başladı...

ben aldım bavulu çıktım evden.

bindim amk minibüse önce beşiktaş ordan da maltepe...

eve yaklaşınca vedat'ı aradım.

"abi ben avde yokum. hüseyin var evde. sen git eve" dedi

hoşuma gitmedi mevzu ama sike sike gittim amk.

apartmana girdim asansöre bindim.

çaldım kapıyı.

hüseyin açtı.

"abi hoşgeldiniz" dedi girdim içeri.

amk bavul elimde evden kaçan kızlar gibi hissettim kendimi.

hüseyin de anladı bendeki "napmam lazım şimdi" durumunu.

"geç abi sen içeri ben geliyorum" dedi.

geçtim salona.

ilk geldiğimde de bu salona girmiştim. evde tek bildiğim yer o salon amk.

oturdum çekyatlardan birine.

benim burda ne işim var diye düşündüm amk. lan ben ne anlarım abilerden, ne anlarım cemaatten amk?

ama işte kalacak yer mevzusu sike sike atmıştı beni oraya.

ben bunları düşünürken salonun kapısını tıklatıp içeri girdi hüseyin. kapıyı tıklatmadan da girmezler amk. hala alışkanlıktır bende kapı tıklamadan girmem hiç bi odaya.

"ee abi beğendiniz mi evi" dedi

"beğendim" dedim

nesini beğencem amk ev işte. karnı çok aç birine verilmiş sıcak bi yemeği beğenip beğenmediğini sormak kadar saçmaydı bu soru. ama adam nerden bilsin amk benim adekste yatıp kalktığımı.

"istanbulluymuşsunuz abi" dedi.

beni tanıma faslına girmişti hüseyin.

"istanbullu değilim. baba çorumlu da ben doğma büyüme sarıyerliyim" dedim.

"tamam abi istanbullu sayılırsınız işte" dedi.

"yani" dedim

1-2 saniye suskunluk oldu amk. benim de ona nereli olduğunu sormamı beklediği belliydi. ben de sordum amk.

"sen nerelisin kardeş?" sevindi amk. sanki çıkma teklif ettim ibneye.

"bafra'yım abi ben" dedi

bafra ne amk?

"ili yok mu onun?" dedim

"samsun bafra abi" dedi.

samsundan o zamana kadar, hatta şimdi de dahil, hiç yamuk adam tanımamıştım. ama bu lavuktan da hazzetmemiştim.

beyaz show'da tipler vardı eskiden. psikopat vardı ya aha onun fetullahçı olanı ibne.

süveteri bile var.

hüseyin benden 2 yaş küçüktü.

ben o zaman 21 yaşındaydım hüseyin de 19.

marmara'da ingilizce okuymuş.

hani her boku bildiğini sanan ama bi bok bilmeyen ona buna karışan ezik tipler olur ya, işte hüseyin onların gizli lideriydi amk.

biz eften püften bi muhabbete girmişken kapı çaldı.

"sait abi gelmiştir" dedi kalktı kapıyı açmaya.

herkeste anahtar vardı ama hep kapıyı çalarlardı. evde biri yoksa, kapıyı açan yoksa yani, o zaman anahtarla girilirdi eve.

sebebi eve gelen öğrenci çocuklar.

evde talebe(onlar talebe derdi) varsa kapı çaldığında bi odaya toplanır geleni görmeleri istenmezdi.

gitti açtı hüseyin kapıyı.

konusma sesleri duydum en cılızından ama ne konuştuklarını duyamadım. heralde sait abi'ye benim geldiğimi söylemişti.

sait abi iyi biriydi.

delikanlı çocuktu amk.

vanlılardı. o da benim gibi istanbulda yaşıyordu ama gönüllü olarak cemaat evlerinde kalıyomuş. bayağı bayağı gönülden bağlıydı hizmet'e.(cemaat falan demezdi hiç)

babasının halk otobüsü vardı. genelde 500t çalışırmış.

500t'yi bilmeyenler için açıklayayım. 500t bir yaşam biçimidir amk asla ve asla bir otobüs hattı değil.

bindiğiniz zaman taa cevizlibağdan tuzlaya, yani istanbul'un bi ucundan öbür ucuna kadar gidebiliyosunuz. nasıl oluyosa hiç boş olmazdı. iyi çalışır yani. artık nasıl oluyosa onların da bi sistemi varmış. 2 hafta 500t hattında çalışan 2 hafta başka bi hatta çalışıyo falan.

kapıyı tıklatıp içeri girdi sait abi.

"hoşgeldin adnan abi" dedi.

benden büyüktü ama yazılı olmayan bi kural işte birbirine abi diyo herkes.

"hoşbulduk sait abi" dedim.

"ee aldın mı eşyalarımı?" dedi

"aldım" dedim

"odanı gösterdi mi hüseyin abi?" diye sordu.

"yok daha yeni geldim zaten" dedim

"gel o zaman ben göstereyim" dedi

kalktık ön cepheye bakan bi oda vardı orada kalacakmısım vedaatla.

iki çekyat, 2 ufak dolap, 2 koca kitaplık, 1 dandik halı, 2 tane de sıra vardı odada.

"nasıl beğendin mi? dedi sait abi

"plazma yok burda" dedim gülerek

"ondan hocaefendi de bile yok mübarek" dedi

sonra kendi odasını gösterdi hemen bizim odanın yanı.

"herkesi de komşu etmem kendime he" dedi

"eyvallah abi" dedim

sonra banyoyu, mutfağı, hüseyinin odayı bi de küçük tuvaleti gösterdi.

klozete sıçmıyolardı amk.

bacaklarım az kitlenmedi ırzımı siktiğimin tuvalet taşında...

odaları gezme faslından sonra ben odama gittim. valizi açtım dolaba yerleştirdim amk.

işim bitince salona gittim kimse yok amk.

ben de napayım oturdum amk o günün zaman gazetesi vardı onu okumaya başladım.

15-20 dakikaya hüseyin girdi içeri.

elleri ayakları ıslak amk.

"abi siz namazı kıldınız mı?" dedi

mal mal baktım suratına

"ben namaz kılmıyorum ki" dedim

bu sefer o bana mal mal bakmaya başladı amk.

çıkıttı odadan hemen kendi odasına gitti.

o ara sait abi girdi odaya.

"akşamı kaçırıyoduk az kalsın" dedi

hüseyin ondan acele ediyomuş amkk. vakit geçmesin diye.

şimdi hüseyine dedik ya ben namaz kılmıyorum diye bunu sait abi de duyacak amk. zaten sevmiyorum o hüseyin lavuğunu dedim ondan duyacağına benden duysun.

"sait abi bişey konuşcam senle" dedim

"buyur mübarek" dedi

"abi ben namaz kılmıyorum" dedim

beklediğim gibi bi tepki vermedi. "nasıl kılmazsın lan göt" der falan diyodum o hüseyin götünün bakışlarından sonra ama demedi.

"ne güzel işte mübarek, başlarsın" dedi

"abi ben bu evde kalcam diye namaza başlasam sence bu allahaikiyüzlülük olmaz mı?" dedim

heralde oyle bi soruyla karsılaşmamıştı hiç. cevap vermek için beklediğinde anladım.

"mübarek sen kıl namazını farzdır" diye başladı amk.

ortalarda kestim sözünü.

"abi beni vedat anlatmış size ama tam anlatmamış ben istersen sana bi kendimi anlatayım mı?" dedim

şaşırdı amk.

"anlat bakalım" dedi.

"sen kaçındın amk" dedim içimden başladım anlatmaya...

"abi ben senin günah diye adlandırdığın herşeyi yaptım. zinasından alkolüne, yaşından kurusuna...

müptelası değilim ama merak ettim baktım tadına.

bi eroin kullanmadım o da iğneden korktuğumdan yoksa onu da denerdim.

bundan birkaç ay öncesine kadar kız arkadaşım vardı şimdi yok.

geçen sene burdan çok uzak olmayan bi evde kalıyodum. ailemle bazı sebeplerden ters düşünce bazı imkanları kaybettim. ev ve para da bunların başında geliyo.

buraya sizin evinize gelmeme vesile olan vedat ile geçen sene aynı evi paylaştık. vedat içerde namazını kılarken ben oturup bira içerdim.

geçen sene vedat'a ben evimi açtım o da benim zor durumda olduğumu gördüğünden, beni çok sevdiğinden yardımcı olmak istedi. size yalan söylediğini sanmıyorum. vedat yalan söyleyecek, beni çok sevse de hakkımda yalancı şahitlik etmeyecek kadar da karakterli bi çocuktur.

sizle aynı evde kalmamın, böyle bi ortama girmemin sebebi de tövbe edip günahlarımdan arınma isteği değil kalacak bi yerimin olmaması.

küçükken oruç tutardım bikaç senedir tutmuyorum. namaz desen bayramdan bayrama bi de kucukken teravihe giderdim.

burada da oturup bira içecek değilim odamda, akşamları kız atmaya da düşünmüyorum eve ama siz benden zorla başka biri olmamı isterseniz ben bunu başarabilirmiyim, başarsam da samimi olabilirmiyim senin takdirine bırakıyorum" dedim

sustu.

zaten ben konuşurken kamyon farı görmüş tavşan gibi bakıyordu bana. şaşırıldığı belliydi.

konuşmasını bişey demesini bekledim 5-10 saniye.

demedi.

kalktım ayağa. dolaba yerleştirdiğim eşyalarımı toplayıp gitmek için ayaklandım.

kapının oraya gidince konuştu sait abi.

"adnan" dedi önce.

durdum amk. "ne diyecek bu" diye merak ettim.

"hazreti ömer'i duydun mu hiç?" dedi

bu sefer ben mal mal baktım buna.

"duydum. halifeymiş" dedim

başını salladı. söylediğimi onaylayarak.

"gel otur sana hazreti ömer'i anlatayım" dedi

kapının kolunu tutmuştum.

bıraktım.

yavaş yavaş en yakın çekyata ilerledim.

oturdum.

"hazreti ömer halifeydi doğru. ama ben onu sormuyorum sana" dedi

"sen ne diyon yarraam" bakışı attım buna.

devam etti.

"halife olmadan önceki ömer kimdi biliyomusun?" dedi.

bi cevap vermem gerekiyordu. ben de verdim amk

"bilmiyorum" dedim.

"ömer kureyş'in en güçlü, en otoriter simalarından biriydi. o kadar güçlüymüş ki develer ile güreş tutarmış" dedi

lafa girdim. komik çocuğum ya "niye kureyş'te pehlivan yokmuymuş?" dedim gülerek.

gülmedi amk.

sağlam göt olmuştum.

devam etti.

"kendi ayarında, kendi gücünde kimse yokmuş" dedi

mahçup oldum amk. inanmasan da birilerinin inandığı, daha doğrusu saygı duyduğu, bir olgu ile onun yanında dalga geçilmemesi gerektiğini o an öğrendim.

devam etti sait abi

"bir gün mekke'nin en zenginlerinden birisi peygamberimizin ve eshabının(ona inananların) başına ödül koyduğunu ilan etmiş" dedi

amk az önce göt olmasam "neyinin başına?" diyip taşşağa sarardım da üst üste iki kere adama dandik espri yaparsa hoş olmaz diye düşündüm amk.

ben de onun yerine merak eden gözlerle anlatmasını bekledim hikayenin gerisini.

"ebu cehil'in bu koyduğu ödüle ilk olarak hazreti ömer talip olmuş. 'ben muhammed'i öldürürüm' demiş.

ebu cehil de bunu onun layıkıyla yerine getirecek güçte olduğundan kabul etmiş bu isteğini.

hazreti ömer bu haberi alınca görevini yerine getirmek için çekmiş kılıcını hazreti muhammedin eve doğru yola çıkmış.

yolda onu gören biri nereye gittiğini sorunca hazreti muhammedi öldürmeye gittiğini söylemiş.

adam onu bu fikirden vazgeçirmeye çalışmış. kardeşin ve enişten de ona inanıyor. sen neden öldürmek istiyosun demiş.

hazreti ömer bunu duyunca hiddetlenmiş. yolunu kardeşinin evine çevirmiş.

tam kardeşinin evine geldiğinde hiddetle içeri girmiş.

kardeşi ve eniştesi o zaman ilk inen ayetlerin yazılı olduğu bir deri parçasını okuyorlarmış.

'işittiklerim doğru mu?' diye sormuş islamı sectiklerini kastederek.

evet cevabını alınca kılıcının sapı ile vurup kızkardeşinin başını yarmış.

eniştesi girmiş araya.

hazreti ömer 'verin şu okuduklarınız da bakayım muhammed kimmiş' demiş.

kardeşi 'olmaz onlara zarar vermenden korkuyoruz' diyince hazreti ömer söz vermiş okuduktan sonra geri vereceğine.

hazreti ömer sözüne son derece güvenilir biri olduğundan vermişler ayetleri ona.

hazreti ömer o ayetleri okuduktan sonra kalbinin mühürü açılmış. beni hemen muhammede götürün demiş ve müslüman olmuş" dedi.

lafını bitirince ben 'ohh' dedim amk.

bi an ömer hiç müslüman olmayacak sanmıştım.

"eee panpa" diyen gözlerle baktım sait abiye.

"hazreti ömere peygamberimizi öldürmeye giderken müslüman olup halife olmak nasip eden allah sana neden doğru yolu nasip etmesin?" dedi

"ben bu yolun doğru olduğundan emin değilim ki" dedim

"müslüman değil misin?" dedi

amk bi de kelime-i şehadet çıkmasın başımıza diye "müslümanım ama.." dedim sonunu uzatarak.

"ama ne?" dedi sait abi

"müslümanım ama annem babam bana müslüman olduğumu söylediği için müslümanım. özel bi çabam olmadı müslüman olmak için" dedim

"o da olur inşallah" dedi

sustum.

"ee adnan kardeşim, şimdi bizimle kalmak mı istiyosun yoksa gitmek mi?" dedi

"abi benden ömer olmamı bekleme" dedim

"ulan bi götü boklu çekyat verdiniz diye halife mi olacaz" der gibi söyledim ama.

"yok yok ömer olmak zordur" dedi gülerek.

"o zaman kalabilirim" dedim ben de güldüm.

odanın kapı çaldı. sait abi "buyrun" dedi hüseyin girdi içeri.

"abi yemeği hazırlayalım mı?" dedi

"hazırlayalım valla da ne hazırlaycaz? yemek yaptınız mı?" dedi hüseyine

"valla abi fırsat olmadı. bişeyler hazırlarız şimdi" dedi.

ben girdim lafa.

"sait abi" dedim

baktı bana doğru.

"madem bugün ilk günüm ben yapayım yemekleri izin verersen" dedim

"oo aşçımız da oldu hüseyin abi gördün mü?" dedi gülerek.

hüseyin malı da "kış kış" etti.

"olur adnan abi. madem ısrar ediyosun sen hazırla bakalım." dedi

"tamam abi size en güzel yaptığım yemeklerden birini yapcam" dedim

merak ettiler amk ne yapacam diye. hüseyin atladı kefal gibi.

"ne yapacaksınız abi?" diye sordu.

"çok güzel lahmacun yaparım ben" dedim. abi oldum diye mi bilmiyorum iğrenç espri yapmaya başlamıştım.

çıkardım telefonu o yakınlarda bi yer vardı onu aradım amk. geçen sene de oralardaydık ya az çok biliyoruz nerede ne var.

4'er tane lahmacun söyledik. vedat yoktu ama onun lahmacunu da söyledik gelince yer diye.

böylece abilerin eve, cemaat evine yerleştim.

o haftadan sonraki hafta kayıt yaptırdım okula. babam kızkardeşimi ıspartya götürdü. bana verilmedi o görev anlayacağınız.

bi problem yoktu hayatımda herşey güzeldi.

öyle aman aman mutlu değildim ama huzurluydum hiç olmazsa.

sait abi bana namaz hocası vermişti bi tane bayağı bayağı öğrenmiştim namaz işini de.

sait abinin öğrencileri vardı 4 tane.

üçü normal liseli biri kendini polat alemdar sanıyo amk.

haftanın iki üç günü gelirlerdi bize. bi gece kalırlardı.

onlarla da aram iyiydi, seviyolardı amk beni.

bi tek o polat çakması arada artislikler yapmaya çalışıyordu ben de şiddet uygulamadan lafla göt ediyodum liseliyi.

insan abi olunca liseli göt etmek bi hüner oluyo amk. övündüğümüz şeye bak...

ramazan ayıydı.

oruç da tuttuk tabii.

ulan kondisyon mu kaybettik nedir ramazan boyunca toplasan 6-7 kere okula gittim. evden çıkamıyorum amk.

çıksam sigarasızlıktan yolda birine saracam, aç karnına dayak yiyecez bi de.

haa teravihler vardı bi de. hiç teravih kaçırmadım o ramazan.

4-5 kere evde bile kıldık.

yine bi iftar sonrası camiye gittik bütün ev.

teravihi kılıp eve dönerken sait abi "yarın kimseye söz vermeyin iftar için sizi iftara götürecez abiler" dedi

"ulan nerde yemek ısmarlayacak" diye düşünürken vedat

"kime gidiyoruz abi?" diye sordu sait abiye.

"*alilere gidicez" dedi

ali bu sait abinin talebelerden biri. bizim eve geliyolar falan diyodum ya onlardan.

vedat'a döndüm "oğlum ben gelmesem olmaz mı?" dedim

benim sesimi nasıl duydu bilmiyorum kısık bi sesle söylemişim aslında ama duydu sait abi

"adnan abisiz olmaz sen de geleceksin" dedi

şaşırdım amk birden o duyunca.

"sait abi ben gelmesem olmuyo mu?" dedim

"olur mu hiç mübarek adamlara söyledik 4 kişi gelicez diye. ayıp olur vallahi" dedi

sait abi gerçekten iyi biriydi.

oturdu benle uğraştı amk o kadar. lafı üstüne laf söylemedim ben de.

"tamam abi gideriz o zaman" dedim

eve gidince salona geçtik.

ben vedatla mutfığa gittim çay demliyecez.

nasıl çay içiyoduk anlatamam amk. hayatımda içmedim orada kaldığım zamanki kadar çayı.

sait abinin lafı bile vardı "çay şakirtin mazotudur" diye.

amk motor diyo bize de bişey demiyoduk sait abimize.

mutfakta çayla uğrasırken vedat'a "oğlum lan ben napcam yarın elalemin evinde?" dedim

güldü ibne.

"abi evlendirmeye götürmüyoruz ya iftar yapıp gelicez sen niye bu kadar panik oldun?" dedi

sevmiyorum amk milletin eve gitmeyi. hani arkadas olur raht olursun tamam da oyle aile ortamı bozuyo amk benim buneyi.

"la biz muhabbet ederken kapı çaldı.

vedat gitti hemen kapıyı açmaya.

ben mutfaktaydım kimin geldiğini görmedim ama "ooo hoşgeldiniz mübarekler" sesinden anladım gelen de bizim gibi abiydi amk.

bizim gibi o taraflarda oturan abiler birbirlerine gider gelirdi oyle.

abi diyoruz falan ama onlar da sen ben gibi üniversite öğrencisi lan.

genç adamlar. hatta çoğu çocuk.

yarısından fazlası ise benim gibi sike sike orda kalmaya mecbur olan ve orda kalmasa adam yerine konulmayacak adamlardan oluşuyo.

hani hepsi mal tipler ya sebebini de öğrendim amk.

bizim hüseyin'in de talebeleri vardı 2 tane.

ama onlar lise değil. anafenden havale edilmiş 8. sınıf öğrencileriydi.

lise hazırlık sınavına hazırlıyordu onları.

onlarla bi gün oturduk çay içiyoruz. nasıl adam yerine koyuyo velerler bizi bi görseniz. ortada bi ruhani hava var amk sormayın gitsin. çocukların bize imrenerek baktığını hissediyodum. liseli piçler gibi taşşağa sarmanın peşinde değildi bunlar.

onlara hüseyin "1er tane arkadaşınızı getirin" dedi o çay sofrasında.

"çay sofrası ne amk?" demeyin çay sofrası işte. çay bardakları petibör bisküvi. eğer 8. sınıflara hazırlanıyorsa o çay bi tane fazladan bardak konurdu. sebebi de komik amk.

"peygamberimiz soframıza gelir belki"

peygamberin de işi gücü yok bizle petibör banacak dandik çaya...

aslını sorduğumda sait abi "sünnettir" demişti. hz. muhammet de sofrasında hep bi adet kaşım fazla koyarmış misfir gelrise diye. ondan yani.

tabii kimse demiyo o zaman 9ar karı alalım eve o da sünnet diye.

neyse konuya dönelim.

hüseyin bu 8. sınıflara dedi ya birer arkadaşınızı getirin diye. bi dahaki gelişte kimse yok amk. utanmış cocuklar. ben de olsam utanırım. kucucuk cocuklar diğerlerini ne diye çağırcaak buraya?

eğlenceli bişey yok ki. dini muhabbet, namaz, ders.

kimse gelmeyince hüseyin onları fircalar gibi yapmış. bize sonra anlattı ben görmedim fircaladığını gözümle.

öür gelişlerinde 2 tane daha cocuk geldi hüseyinin talebelerle.

amk gördüm abdest aldım şükür namazı kılcam.

hani sınıfın en mal tipleri olur ya onları 2 ile çarpın. öyle tipler.

o zaman anladım abilerin neden %90 mal tiplerden oluştuğunu.

bunlara diyosun ki git arkadaşını getir. o da gidiyo sınıfta en mal, en asosyal kimse onu getiriyo. zaten popüler olsa gider kızlarla etek açmaca oynar abilerle petibörü napsın amk?

bu konuya da aıklık getirdikten sonra konumuza dönmek üzere bu entariyi sonlandırıyorum beyler.

biri sorarsa abiler neden mal tipli diye anlatırsınız

ok?

kib

bye

aeo

gece gelen abi tiplerle sahura kadar mal mal muhabbetler ettik.

hani yazmaya degecek şeyler olsa yazacam da yazmaya değmez amk. öyle sikik bi muhabbet.

ertesi gün iftara gidilmek üzere hazırlandı.

ben üstümü başımı giydim salonda bekliyorum sait abi gelecek onunla beraber çıkıcaz. talebe sait abinin ya o olmadan nereye çıkıyosun amk?

ben salonda otururken hüseyin girdi içeri.

"abi bu ne hal?" dedi

amk fermuar acık kaldı da tassaklarım gözüküyo sandım. üstüme basıma baktım bi bok yok.

"ne diyon la?" dercesine baktım buna.

"abi böyle gelmeyeceksiniz herhalde iftara?" dedi.

ulan hepten şüphe ettim kendimden. kesin benim göremediğim bi bokluk vardı. burnumu bile kontrol ettim acaba sümük mü kaldı diye.

en sonunda "ne diyosun hüseyin? ne var?" dedim. ben abi mabi çekmiyodum o ibneye.

"abi kot pantolon ile gelmeyeceksiniz herhalde" dedi

amk sorun kot pantolonmuş.

şaşırdım tabii.

"niye bi yerim mi açıkta kalmış?" dedim

bozuldu amk. çok da sikimeydi.

"abi talebe evine gidicez aileleri bizi örnek almalarını istiyö. daha derli toplu gidersiniz diye düşünmüştüm" dedi.

aklı ıra laf sokuyo bana amk.

hani üstüm basımda bi bok olsa eyvallah da kot pantolon üstüne kapsonlu sweatshirt giymişim.

"birader papaz kıyafeti değil bu kim ne diyecek? kaldı ki herhalde her anne baba oğulları şık olsun ister. sen merak etme" dedim

"raat ol goç" der gibi dedim.

bu hepten bozuldu amk.

cıktı odasına gitti sait abi gelene kadar da çıkmadı odadan.

biz konustuk ben biraz sesi yukselettim ya vedat damladı hemen salona.

"hayırdır abi?" dedi

yine eli bi şekilde "üstüm başım caiz değilmiş" dedim.

yüksek sesle dedim ki lavuk duysun da belki bi artislik yapar eğlence çıkar.

nerde amk onda o göt...

en fazla dua etmiştir "allahım sen bunu cehenneme odun et" diye.

ben durumu az cok anlatınca vedat "abi yazılı olmayan kural gibidir. genelde kumaş giyer abiler" dedi kısık bi sesle.

ben de aynı sesle "la sikerim simdi kumasını kotunu. sanki dal taşşak meydanda geziyoruz" dedim

"abi sus duyar şimdi problem olur" dedi vedat.

ben de cok uzatmadım amk.

bi yarım saat sonra kapı çaldı.

salonun kapı kapalıydı o yüzden ben kalkmadım hiç nasıl olsa acarlar diye.

hüseyin götünün kapısının sesi duydum o açtı heralde.

sait abinin ses geldi "hazırmısınız mübarekler?" dediğini duydum ama sonra birden ses kesildi.

kısık moda geçti amk. bildiğin ghost protocol oldu.

"mission kumaş pantolon"

ses kesilince ben anladım bu hüseyin "abi kumas giymedi adnan abi" diyo sait abiye. biliyo bi onu dinlerim ben. o da bi korku falan olduğundan değil. hem benden yaca büyük hem de gerçekten dinlenilecek biri sait abi.

5 dakika geçti kapı tıklandı sait abi girdi içeri.

hiç belli etmiyo ama fitlenmiş belli. girer girmez bi kesti benim ustı bası. zaten fitlenmemiş olsa bu göz tamamı beni sikmeye yeltenmesine yorardım, öyle düzdü beni.

oturdu çekyata.

"oo adnan abi artist gibiyiz yine" dedi

anladım ne demek istediğini ama salağa yattım

"her zamanki halim abi" dedim gülerek.

o da güldü ama gülerken bişeyler soylemeye niyetlendiği öyle belli ki.

"kumaş pantolonun yoksa alsaydın benimkilerden" dedi.

aha amk geldik mevzuya.

"yok abi kumas giymem ben" dedim

"giyseydin iyiydi" gibilerinden bişey dedi.

daha fazla salağa yatmanın alemi olmadığını farkına vardım.

yine yan odadan duyulsun diye yuksek bi se tonuyla

"abi ben gelmiyorum" dedim

şaşırdı sait abi.

"nasıl gelmiyosun mübarek?" dedi

"gelmiyorum abi. sen beni kot pantolon giyiyorum diye oraya götürmeye çekiniyosan ben seni sıkıntıya sokmam ama kendi karakterimden de değmeyecek adamların gazı için taviz vermem" dedim. karakterden taviz vermem diyorum ama gitmişim abi evinde yasıyorum celişkimi sikeyim.

neyse mevzuya dönelim, değmeyecek adam derken lafımın ona değil hüseyine gittiğinin farkındaydı. o yuzden kısık bi sesle devam etti.

ortalık yatışsın istiyodu belliydi gergin bi hava olduğu hüseyinle aramızda.

"mübarek o nasıl laf? şimdi bu cocuklar bizi örnek alıyo ya ondan biraz daha naif giyiniyoruz ailelere giderken. yoksa sana şimdiye kadar hiç böyle bi şey soylememiştir kimse. bu güne özel bi tavsiye sadece" dedi

baktım bu alttan alıyo ben daha da costum amk.

"abi üstümüzü basımızı değil karakterlerimizi alsınlar örnek. kot pantolon giyince şerefsiz olunmaz, ispiyonculuk yapınca şerefsiz olunur. önce onu öğrensın cocukların ailesi" dedim.

gözleri kocaman kocaman acıldı amk sait abinin.

resmen gözleriyle "sus" der gibiydi.

susarmıyım amk?

"abi ben bu pantolonu çıkarıp baska kot bile giymem bırak kumaş giymeyi. o yüzden siz cıkın ben gelmek istemiyorum" dedim

sait abi de mantıklı biriydi. kot ile din olmayacağını farkında amk.

yazması bile sacma. kot giyince kötü gözükmek ne amk?

işte bu 5 karıs sakallı gezenler bu hüseyin gibi götler.

ulan o sakalı sen peygamber sakal bıraktı diye bırakıyosun ama o zamanlar peygamberin dusmanları da sakal bırakıyodu. moda oydu amk. sen entari ile cıkıyosun sokağa arabistanda gezer gibi. peygamber sünneti diyosun buna ama o zaman ebu cehil denen "kafir" de oyle geziyodu. sen bilmeden ebu cehilin sünnetini de yapıyosun.

işte o yüzden bütün üç kağıtçılar önce sakal bırakıyo amk. bugün bakkal ac, az da sakal bırak hacı bakkal diye gelir senden alışveriş yaparlar. öyle de mal bi milletiz. anlayışımızı sikeyim.

türban da öyle.

tamam benim de cok türbanlı akrabam var. ve ben buna inanılmaz saygı duyuyorum.

ulan benim annem türbanlı. 26 senedir daha bi kere "nasıl bu devleti yıkıp da laikliğin ağzına sıçarız?" diye düşünmemiştir. kadının derdi akşam ne yemek yapayım.

ama saygı duymam bunu mantıklı görmemi sağlamıyo tabii.

bence allah peygambere(eğer bu türban işi kuranda geçiyosa) "git söyle bana tapanlara akıllı olsunlar. namaz falan kılsınlar. haa bi de unutmadan götlerini başlarını kapatsınlar" dedi ama peygamber bunu tweetlerken 160 karakter sınırını geçmemek için "götünüzü, başınızı" kısmını "ulan zaten herkes götünü kapatıyodur" diye düşünerek kısaltıp "başınızı kapatın" olarak tweetledi. baska bi açıklaması olamaz.

ben biraz naz yapsam da sait abinin ısrarını kırmadım.

çıktık evden. bu göt hüseyine bakıyorum tip tip bi kere yuzume baksa mevzu çıkaracam sikecem belasını öyle uyuz oldum göte. minibüse falan da binmedik. bizim evden 2 km ötede bi yer.

yuruduk.

yolda güllaç gördüm sait abi'ye "abi ben şurdan güllaç alayım mı?" dedim. el boş mu gitcez amk?

"yok mübarek tatlı yapmıştır kadın" dedi. ben de ısrar etmedim gittik amk sap gibi.

cadde üstünde bi yerde bizi karşıladı sait abinin talebe.

ara sokaklara girdik bunların evi bulduk sonunda.

kapıyı çaldık.

böyle bi karşılama olmaz amk.

sanki kendi evimize gedlik. öyle bi sıcaklık.

hani biz dini bütün gençleriz onların çocuğuna da bedava ders veriyoruz ya bi minnet var bize karşı.

ben utandım o minnet duygusundan. hani bi bok yapmadan ve onların sandığı biri olmadan bu sıcaklığı hak etmek...

ikiyüzlülük yapmış gibi hissettim kendimi ilk defa.

yapmış gibisi ne amk? bal gibi yapıyodum da ilk orada farkına vardık.

bizi karsılayanlardan biri tam anne yaşında da erkek olan yaşlı.

"hoş geldiniz oğlum" dedi ayrı ayrı hepimize adam.

özlediğimi farkettim aile olgusunu.

kadıncağız da hoşgeldiniz falan diyo ama elleri arkasında. herhalde kirli. kirli derken yemek falan yaptı ya onla uğrasıyo. salata malata yağ falan...

en önden o yaşlı amca arkadan vedat hüseyin en arkada sait abinin talebe ile ben girdik salona.

nasıl anlatayım size evi.

hani çok kötü değil durumları ama iyi de değil belli yani.

orta direğin tam ucu. baros'un fener maçında direktten dönen topu var ya, aha tam orası.

içeri geçtik yaşlı amca sıra sıra memleket/hangi bölüm şeklinde soruları ile gbt'lerimizi sorgularken sonra kapı çaldı evin.

annesi bağırdı ufağa kapıyı açarmısın diye.

gitti hemen açtı bu kapıyı.

az sonra gördük geleni. bi adam girdi içeri ben o ana kadar o yaşlı amcayı bu bizim sait abinin talebenin babası sanıyodum da dedesiymiş amk.

babası şimdi gelen adam.

pide almaya gitmiş amk. ulan adam hiç tanımadığı, ilk defa göreceği, nasıl insanlar olduğunu bilmediği kişiler için gitmiş pide kuyruğunda beklemiş.

nasıl mahçup oldum amk. sanki ben yolladım onu git bize sıcak pide almaya git diye.

adam da geldi tanıştık falan. aynı gbt sorgusunu o da yaptı.

adam koç lisesi var kurtköy'de orada hademe olarak çalışıyomus.

televizyonda samanyolu tv'nin iftar programında istanbul için iftar programında "istanbul için iftar vakti" anonsu yapılıp ezan okununca sofraya geçtik.

yaşlı amca dua ettirdi bize, iftar duası.

yumulduk yemeklere amk.

yemekleri yedik kalktık masadan.

akşam namazını kıldık hemen. arkamızdan atlı kovalıyo çünkü.

çay-tatlı ikilisi geldi. ben ki çayı hiç sevmem o çay nasıl güzel geldi amk.

sanki çay-tatlı ikilisi değil, hakan şükür-arif erdem ikilisiydi önüme gelen. öyle birbirini bütünlüyolardı.

çay sohbeti belli bunların evlat nasıl?

durum ne?

öss'den umutlumuyuz?

vs vs...

tabii hepsine olumlu cevaplar verildi. eften püften abi muhabbeti ile teravih vakti geldi. vedalastık çıktık evden. bizimle sike sike sait abinin de talebe geldi tabii...

teravihten sonra eve geçtik.

yolda ben yine bu hüseyin lavuğunu kolluyorum bi sikim diyecek mi diye ama bi bok demeyi bırak bakmıyo bile bana doğru.

yolun yarısına kadar hüseyin sait abi ile önden, benle vedat arkadan yürüdük ikişerli.

yolun yarısında sait abi yanıma geldi.

"ee mübarek nasıldı?" dedi

amk sanki beni sikti de performans soruyo.

"güzeldi de çok mahçup oldum abi ya" dedim

şaşırdı.

"niye?" dedi

"ne bileyim abi, bildiğin ezildiler büzüldüler karsımızda. sanki çok önemliyiz biz de onlar önemsiz gibi durdular. utandım valla o kadar ilgiden" dedim. harbiden de utanmıştım amk.

güldü sait abi.

"onlar hizmetin elçisi gördüklerinden ilgilendiler bizimle. yoksa birey olarak ne ehemmiyetimiz var?" dedi

hiç bişey demedim amk.

haklıydı.

eve gidince sahura kadar muhabbet ediyoduk. bazen vedatla bazen hep beraber.

o gece sait abi yattı erkenden. erken dediğim sahura kadar oturmadı yani.

ee hüseyin götünü de ben muhabbete sokarmıyım?

sokmam.

geçtik biz vedatla odaya.

ordan burdan muhabbet ediyoruz ben camda sigara içiyorum falan.

telefonum öttü amk.

mesaj sesi.

ulan bana kim mesaj atar gece gece?

hani eskiden evet öterdi telefon da bu ara durum belli amk.

lan dedim heralde fetullah gülen mesaj attı "yat artık aç" diye. sonuçta adamın evi amk.

telefonu bi aldım elime. ekranda "1 yeni mesaj" yazıyo.

göster dedim.

"napysn?"

gönderen: mavi"

8-9 kere okudum mesajı amk.

orada sadece npysn yazıyo diyenin götünü ekas siksin.

bildiğin "özledim seni, sana ihtiyacım var, çok yalnızım, neden aramıyorsun" yazıyodu.

vedat mal mal bakıyo suratıma.

"abi neye gülüyorsun?" dedi.

benim haberim yok amk suratımda aptal bi gülümseme hasıl olmuş.

"yok bişey" dedim salak gulumsemem ile.

"nasıl yok abi ya?" dedi

amk susmuyo göt. "la sen siktir git namaz falan kıl çok sevap" dedim anladı git basımdan demek istediğimi.

vedat'ı yolladık da ne yazıcam amk?

"iyiyim sen napıyorsun?" yazdım önce.

sonra sildim. o ne amk. biraz daha anlamlı bişey olması lazımdı. hani ben o sessiz harf fakiri mesajdan bi sürü anlam çıkardım ya oyle olması lazımdı.

düşündüm düşündüm ve mal gbii "çok özledim lan seni" yazdım.

allah benim belamı versin işte.

şu kıza bi cool olma fırsatı verdi allah bana fetullah gülen'in hatrına onu da bok ettim bi mesajda.

ama işte birden yazmam gerek diye dusundum. ya uyursa falan diye panik yaptım heralde.

ben o çektiğim boktan mesaja utanırken kendi kendime mesaj sesi geldi yine.

":)))" yazmış. kaç parantez hatırlamıyorum ama oyle tek parantezli bi gulucuk değildi. boyle uzun bişeydi.

yemin ederim o gulucuk geldi ya ben onun gamzelerini gördüm.

nasıl içim açıldı anlatamam. meğer katran bağlamış içim de haberim yokmuş amk.

"bi mesajla içimi açtın lan mavi..." yazdım yolladım.

yolladım da "lan" yazmasamıydım diye pişman oldum amk.

bu sefer 5 dakikadan uzun sürdü cevap gelmesi.

her mal erkeğin bi dönem yaptığı mallığı yaptım. "bağa mesöj ot" yalvarısını, dilenişini gerçekleştirdim ve "uydun mu?" yazdım.

şidmiki aklım olsa yine yazardım da siz yazmayın la.

nasıl küçüldücü bi mesaj o. "uyuma bokunu yiyem az daha konuşak" demek işte daha ne olsun?

ikinci mesajımdan 1-2 dakika sonra cevap attı.

"uyumadım"

amk o kadar guzel mesaj falan attın bu soğuk mesaj niye?

ne yazayım diye dusundum "ben de :)))" yazdım.

hani battı balık yan going hesaabı.

rezilleri oynuyorum amk. sahada iyiyim de masabasında sıcıyorum ben işte böyle.

tabii o ergen mesaja cevap gelmedi.

sikerim dedim arayacam ben bunu.

aradım çaldı çaldı açmadı önce.

bi daha aradım bu sefer meşgule bastı.

hemen mesaj attı.

"konusamam msj at"

lan canıma minnet amk. sen bana de ki dumanla haberleselim belgrat ormanını yakarım sana ":)))" mesajı yollamak için.

"iş güç nasıl gidiyo?" yazdım yolladım.

hemen geldi bu sefer mesaj.

"ayrıdm ykmden"

"niye?" yazdım. ya amk ben bunları tek tek yazmak zorundamıyım mak?

dur ben size olayı anlatayım.

ben buna "niye" yazınca cok gecmeden mesaj attı "öyle gerekti diye" ben sordum tabii üstüne sütüne "niye" diye. bu batu lavuğundan ayrıldı ya bi iki kere cevahire gelip konusmamız lazım demiş buna.

heralde o isparta mevzusundan önce oldu. zamanını soylemedi. bu da zaten o sene öss mevzusu yuzunden işi daha part time bi iş istiyodu hem de o batu bunu bulamasn istemiş işi değiştirmiş.

nişantası'da vivid diye bi magaza var oraya girmiş. hem iş saatleri az, part time gibi, hem de mekan değişikliği. tam istediği yani. o da bi mal. sanki kendisi ödemek zorunda dersane parasını. tek çocuk zaten, tek kız. babasının durum iyi. limseye yuk olmazmış kendi ödeyecekmiş dersane parasını.

tabii ben bunun nişantası mevzusunu öğrenince "aa ben de yarın nişantası'da olcam" yazdım. hani "buluşalım mı?" anlamında. bekliyorum saat ve mekan soylesin diye "ben yrn clsmiyorum ki :))" yazmış yollamış.

bildiğin göt oldum amk.

ama insan sevdiği için romantik bile oluyo lan.gçt olmak nedir?

"öbür gün de ordayım :)" yazdım.

o zaman bi iftar ısrmarlarım gibilerinden bişey yazdı yolladı.

nasıl sevindim amk.

mavi'yi göreceğim. hem de sevgilisi falan da yok. benimle bulusmayı kabul etti. bildiğin cıkma teklifi gibi. sonucta dışarı cıkcaz amk.

mübarek ay ramço işte.

yaramıştı bana da.

sahura kadar oturdum.

mavi mesaj yazmadı ama ben o mesajları tekrar tekrar okudum.

sahurdan sonra sabah namazımı kıldık yattık.

o gece çoktandır uyumadığım kadar mutlu uyudum. gülümseme ile uyumak nasıldır bilirsiniz. ben de öyle uyudum.

sabah uyandıgımda saat 1'e geliyordu.

evden çıkmış herkes yine bi ben kalmışım her zamanki gibi.

oruçluyuz ya amk yapacak bişey de yok.

mavi ile de yarın buluşcaz. dedim gideyim de berberde sacı bası bi toparlatayım amk.

yakınlarda bi berber vardı gittim berbere saçımı şekle sokturdum amk. az da olsa insana benzemiştim.

ordan çıktım maltepe'ye gittim. yani bu işlek bi cadde var oraya.

üstüme başıma bişeyler aldım. para var amk cebimde nasılsa vedat'a, sait abi'ye ve hüseyin'e de aldım birer bişey.

sait abi ve vedat'a kanvas pantolon aldım. ikisi benle aynı bedendi hemen hemen. hep kumaş pantolon giyiyolar ya amk kumaştan baska sade duran ve kot olmayan pantolonları da olsun idtedim.

hüseyine de gittim taşlanmış kot aldım amk. kudursun ibne.

ben eve gittiğimde zaten iftara 15-20 dakika vardı.

kapıyı çaldım hüseyin götü açtı. elimde mağaza poşetleri falan var ya iyice bi süzdü amk ama çok da yılmışadı hala bozuğuz ya. hemen içeri girdim, bizim odaya onları bıraktım. vedat'ın sesi duymuştum mutfakta. iftarı evde yapamaz ya amk makarna falan yapmış alelecele.

gittim ben de sofrayı kurmalarına yardım ettim. sofrada yer sofrası. ben aslında çok severim yer sofrasını ama oturunca kalkılmıyo amk.

bi iki kere masada niye yemiyoruz muhabbeti açtım sünnet diye kesip attılar amk.

sofrayı kurduk o ara sait abi de geldi. hep beraber oturduk yaptık iftarı.

namazı da kılınca ben bizimkilere aldıklarımı verdim.

vedat alıştı da sait abi ile hüseyin götü şaşırdı bayağı.

hüseyin paketi açınca tipini görmeniz lazımdı amk. küfretsem heralde daha az bozulurdu.

sait abi kendi pantolonunu bayağı beğendi, ya da bana öyle gibi hissettirdi. vedat zaten beğense ekime beğenmese sikime...

hüseyin de bozuldu da bişey diyemedi. hafiften vedatla sait abi de taşsağa sardılar bunu ama bu çok yuz vermedi amk.

sanki ibneye mini etek aldık. kot işte ne surat yapıyoun amın feryadı?

teravihi evde kıldık. sahura kadar da sait abinin bilgisayarda film izlemişler.

ben izlemedim amk. gittim yattım hemen. zaman cabuk geccsin diye.

sahurda kaldırdılar beni namazı kıldık geri yattım vedat'a da "sakın beni uyandırma" sabah dedim.

"uyanmıyosun ki zaten" dedi.
kalktığımda saat 1i geçiyodu. hemen gittim duş aldım amk.
duştan çıkınca baktım saat daha 2 anca olmus. biraz daha uyudum. vedat gelmiş eve 4te o uyandırdı beni.
"abi saat 4 oldu" diyince fırladım yataktan amk.
iftar saat 7 gibiydi ama ben daha giyincem üstü bası düzeltcem falan filan...
hemen ustumu giyindim. yeni aldığım zımbırtılar var ya onları giydim amk.
"vedat beni iftara beklemeyin" dedim çıkarken
"sait abi sorarsa ne diyeyim abi?" dedi vedat
"sarıyere gitmiş iftara"de" dedim
"tamam abi" dedi vedat.
çıktım amk evden.
nasıl gerginim. bildiğin etlerim çekiliyo amk.
canım da köpek gibi sigara istiyio tabii ama oruçluyuz içemiyorum da.
beşiktasa gelince bu 30m mi ne var ona bindim. osmanbey'de indim amk.
saat 6ya geliyodu. daha bi saat var ama köpek gibi de acım.
"lan kızın karsısında boyle ac ac yemek yersem rezil olurum" dedim kendi kendime.
akla bak amk. sanki o acıkmamıs.
karizma görüncem ya az ve kibar yemem lazım amk.
gittim orada mcdonalds vardı girdim oroucun amına koydum, bozdum gitti.
o an sevaptan daha önemliydi mavi üstünde bırakacağım etki benim için.
acımadım amk oruca vurdum kendimi bigmac'in günah dolu yollarına...

mcdonalds'tan çıkınca saat 6 bucuğa geliyodu iftara hemen hemen yarım saat, 45 dakika falan vardı.
ama benim önce bunun çalıştığı yeri bulmam lazım.
top shop'un karşısı demişti. ben de top shop'u buldum önce. zor olmadı amk.
karsısında da vivid denen mağaza vardı zaten.
oturduğum kaldırımın kuytu bi yerine beni görmeden onu görmeye çalıştım.
gözlerim uzağı göremez pek ama ben maviyi gördüm amk.
koşasım geldi ona. ama koşmadım.
"sabret adnan az kaldı" dedim kendi kendime.
o kadar guzeldi ki.
telefonu çıkardım mesaj attım "kaç gibi çıkarsın yemek için?" diye
mesajı gönderdim ve onu izledim.
telefonu titremişti herhalde.
elini cebine attı.
yazdığım mesajı okuyodu.
kasa gibi bişeyin arkasına geçip.
sonra cevap yazdı bana.
ben izledim onu bana cevap yazarken.
allahım nasıl bi mutluluktu mavinin o an aklında olduğumu bilmek. kız bildiğin bana cevap yazıyodu.
çok kısa surdu ama o an sırf ben vardım aklında. onun aklında 3-5 saniye de olsa sadece ve sadece adnan'a mesaj yazmak vardı.
mavi beni düşünüyodu ve ben bunu izleyebiliyodum.
sanırım allah olmak böyle bişeydi.
ve allah neden ibadete ihtiyac duyar o zaman anladım.
bu kadar guzel bişey olur mu amk? seni düşünuyo ve sadece sana ait o kucucuk anda akılları, düşünceleri. ve sen bunu izleyebiliyosun.
gidin bi gün yapın bu dediğim şeyi.
onun haberi olmadan sizi düşündüğünü izleyin. ve allah olun 3-5 saniyelğine.

ben onu izlerken telefonla işi bitti ayağa kalktı birden.
bana mesaj attı anladım.
hemen telefonu aldım elime. zaten ben telefonu almaya elimi uzatırken de mesaj gelmişti.
açtım okudum hemen
"7 gbi anck ckarm.sn gldin mi?"
amk daha 15 dakika vardı hemen hemen 7ye.
ve ben geldiğimi soyleyip onu habersizce izlemenin zevkini bırakırmıyım amk?

siksen bırakmam.

ilk defa yalan söyledim mavi'ye o an.

"yok be daha yoldayım zaten bende ancak o saatte olurum orda. ne alayım sana gelirken?" yazdım yolladım.

yolladım ama ben maviye mesaj yollarken, daha doğrusu ilk mesajı ben atıyorsam asla telefon rehberinden yollamam. numarasını yazardım elimle.

ibadet gibiydi bu benim için. onun numarasını yazmak bile mutlu ederdi beni.

ve yolladım mesajı.

ama yollarken elimi koydum gönder tusuna maviye baktım. onu aradı gözlerim. baktım mavi orada, gördüm onu bastım gönder tusuna.

o anın salisesini bile kacırmamalıydım. o yuzden boyle bi mallık yaptım.

yine aynı yere gitti, kasanın oraya.

sanırım kamera falan vardı magaza içinde elde telefon gezmeleri problemdi. bunu hiç sormadım ama su an oyle oldugunu dusundum amk.

mesajımı okudu.

size yemin ederim ben uzagı göremem, hem de hiç göremem ama mavi güldü mesajı okurken ve cevap yazarken.

görmedim ama hissettim amk.

cevap gecikmedi. bu sefer hemen yazdı.

"pamuk şeker"

amk kız pamuk seker istedi ben nereden bulacam o saatte pamuk seker?

10 dakikadan birazcık fazla surem var ama nereye bakacağımı bilmiyorum.

simitçiye sordum ilk "abi pamuk şeker nerden bulurum?" diye.aralarda derelerde bi yerler tarif etti.

koşa koşa gittim amk.

bi yandan koşuyorum bi yandan kollarımı acıyorum.

"kollarını niye acıyosun amk?" diye soracak olursanız hani kosuyorum ya terlersem koltuk altlarımda ter ıslaklığı olmasın amk.

biraz dolanınca ufak bi şekerçi gibi bişey buldum ordan aldım bi tane pamuk seker.

amk ferhat dağı delip suyu sehre götürürken oyle kasılmamıştır. nasıl kasıla kasıla yuruyorum amk.

kasılma sebebim de bişey olsa!

pamuk şeker buldum diye kasılıyorum.

pamuk şeker elimde vivid'in önüne gelince mesaj attım mavi'ye "ben geldim" diye. saat 7 olmuştu çünkü.

telefonu aldı eline bu sefer kasanın arkasına değil daha arkaya gitti.

ulan dedim amk arka kapıdan mı kaçıyo bu?

korktum amk.

o ara mesaj geldi "ustume bişey alayım geliyorum"

oh dedim amk kaçmıyo bi yere.

elimde pamuk seker sap gibi bekliyorum karşı kaldırımında.

normalde utanırım oyle bi durumda. yani elde pamuk seker ust bas yeni olduğu belli, bayram cocugu gibi kız bekliyorum işte

daha nasıl utanc verici bi durum olabilir ki?

ama o gün utanmadım hiç.

çünkü o gün ben ve mavi bu hayatın basrollerindeydik.

basrol oyuncularını utanır mı lan hiç?

hani biri elimdeki pamuk sekere baksa ona boyle "ulan amına koduğum! benle mavi olmasa bu film de olmazdı. sikerim seni figüran" bakışları atıyodum.

allahım ne güzelmiş hayatta basrol oynamak.

neredeysse 1 senedir yardımcı erkek oyuncu rolündeyim amk birden basrol olunca nasıl seviniyo insan az çok bilirsiniz.

gerci yardımcı erkek oyunculukta da iyiydim. yani hayatımın o bölümünü izlese birileri o yardımcı erkek oyuncu oscar'ını ülkemize çok rahat getirirdim yani...

ve mavi kapıda göründü...

hayat oldu slow motion amk.

kalp atıslarım yavaşlıyordu onun bana yaklaştığını gördükçe. her adım attığında kalbim bi kere atıyordu. dursa, bana gelmese duracaktı kalbim.

bi adım geri atsa... kalp krizi amk.

dışarı çıktı mağazanın kapısından. meaj cekmişim ya ben geldim diye. once saga sola baktı.

sağa bakınca saçları savruldu ve ben kokusunu hissettim karşı kaldırımda.
ses etmedim bi de sola baksın istedim ki saçlarının ruzgarı tekrar vursun yuzume.
ben karşı kaldırımda elimde pamuk şeker sap gibi beklediğimden beni görmesi uzun sürmedi.
"adnan" diye bağırdı.
duyduğum en güzel şarkıydı onun bana "adnan" demesi.
keşke eurovision'a o parçayla gitseydik. eminim ilk 3e girerdik.
adnan dediğini duydum. nasıl duymam amk? o kadar çok bekledim ki bana tekrar "adnan" demesi için. ama tepki vermedim. siz istemez misiniz en sevdiğiniz şarkıyı bi daha dinlemeyi?
ben de istedim.
"adnan yaa" dedi.
allahım! remix yapmıştı benim sarkıya.
ama bu version da mukemmeldi.
ben aptal aptal en sevdiğim sarkıyı dinlerken mavi başını sağ omzuna yatırdı hafiften, kolundaki saati gösterdi.
"gelsene amına goduğum iftar oldu" diyordu bana mavice.
koşa koşa geçtim karşıya...

yakınımdaydı mavi. hem de oyle yakınımdaydı ki. önümde duruyo amk.
pamuk şekeri gördü elimde.
"benim galiba bu" dedi gülerek.
yuzumdaki aptal ifadeye gülüyodu.
hem karizmatik olmaya çalışıyorum hem bi yandan aptal bi tebessüm var suratımda. leonardo da vinci'nin mona lisa'sının sırrını nasıl çözememişler anlayamıyorum amk. o kadın aşıkta leonardo da vinci'ye. o ifade baska türlü olmaz suratta.
"evet senin" dedim uzattım mavieye.
eli elime değdi alırken pamuk şekeri. ona yuzlerce pamuk seker verebilirdim sırf eli birkaç yuz kere daha elime değsin diye.
teşekkür etti bana öptü yanağımdan ama dudakları değmedi yanağıma.
playback öpüştü bu.
yanaklar birbirine değdi "muck" sesi çıkardı dudaklar.
olsun amk yanakları değdi yanağıma. razıydım playback de olsa.
ben o yanak mevzusundan sonra hepten mala bağlamıştım.
"adnan geç kalıcaz" dedi
"neye?" dedim amk
kız gibi baktı yüzüme, bi yandan da çekti kolumdan "neye olacak? iftara" dedi.
ne bilsin benim iftarımın az önce onu görerek olduğunu?
"ben seni gördüm, elim eline, yanağın yanağıma, sesin kulağıma, gözün gözüme değdi. 'adnan için iftar vakti' dedi istanbul"
desem anlamazdı ki...
belki de anlardı amk ama ben diyemedim.
keşke deseydim.
keşke içimden geçen ona dair bütün herşeyi soyleseydim ona.

yuruduk biraz ama çok yurumedik.
ya da çok yuruduk de ben mavi'yleyim diye bana kısa geldi mesafe.
bi restorana girdik.
içerisi doluydu ama tıklım tıklım değil.
bi masa gösterdiler bize oraya geçtik hemen.
iftara az kalmıştı hemen verdik siparişleri.
mavi köfte istedi, ben de.
o zaman öğrendim köfteyi sevdiğini ve bi daha unutmadım ona dair herşey gibi.
siparişleri beklerken mavi bana "ya sen hiç aç gibi değilsin" dedi.
"amk anladı heralde orucu yediğimi" dedim içimden.
"oo oyle açım ki çok acım ben feci acım" gibilerinden ne kadar ac olduğumu belirten cümleler kurdum.
ezan okundu biizm köfteler gelmeden.
su vardı masada.
hani hamidiye sular var ya plastik bardakta, onlardan.
birini açtı içti.
su içerken bile güzel olur mu lan bi kız? oluyo amk işte oluyo.
"sen orucunu açmayacakmısın?" dedi

"açıcam tabii" dedim aldım öküz gibi içtim bütün suyu.
"dur tıkanacaksın yemek yiyemezsin" dedi.
durdum.
eğitimli köpek gibiydim ne dese yapıyodum amk.

hayatımda belki de bir daha olamayacağım kadar kibardım o masada.
amk çatalı sol, bıçağı sağ elimle tuttum da köfteyi çatal bıçakla yedim daha ne yapam?
öyle güzeldi ki onunla aynı masada oturmak. özlemişim amk.
yemekler bitti "tatlı da ısmarlıycam sana" dedi.

"oluur" dedim.

şaşırdı. herhalde yok ya falan dememi bekliyodu, ısrar etmeye hazırlamıştı kendini.
ne ısrar ettirecem de zaman kaybetcem amk?

"senle bu masada 3-5 dakika daha fazla oturmak için bırak tatlıyı karnıbahar bile yerim lan tabak tabak" diyemedim tabii ama eşek değilse anlamıştır.

tatlılarımız da geldi.

tatlıları yerken "ee sen neler yapıyosun?" dedi

söylemedim amk cemaat evinde kalıyorum ben diye.

"napayım okul işte" dedim.

"ben bu sene de giremedim üniversiteye biliyomusun?" dedi üzülerek.

"sen çalışarak dersane falan zor değil mi? hani az çok tanıyorum seni. bu dersane mevzusu için çalışmaya ihtiyacın olmadığını biliyorum en azından" dedim.

"öyle de ben kendi paramı kazanarak üniversiteye gitmek istiyorum adnan" dedi.

senin ben gururlu duruşuna kurban olurum la.

"zor olmayacak mı?" dedim

"olacak ama zor olmayan şeyin değeri ne kadar olur ki?" dedi

ne kadar doğruydu amk.

kolay olan şeylerden vazgeçmek de kolay değil midir?

tabii ben bu lafi o zaman "biraz daha koş peşimden o zaman belki bi ilişkimiz olur" olarak anladım.

umut doğdu lan içime, nasıl sevindim.

kalkmaya yakın "bi lavaboya gidebilir miyim?" dedim kalktım.

işemeye giderken izin aldım amk kızdan.

tuvalet biraz sote bi yerdeydi içeri girerken görmüştüm. mavinin beni göremeyeceği bi yere gidip garsona el salladım amk. anladı şey diyeceğimi geldi yanıma.

"birader bizim hesap nedir? şimdi arkadaşım ben ödiycem falan diyecek bi saat uzayacak mevzu ben burada sana vereyim para sen masaya üstünü getir olur mu?" dedim ve 100 lira verdim adama. lira da değil amk ytl. yeni türk lirasıydı o zaman.

"tamam beyefendi" dedi ben de gittim tuvalete işedim.

ıspartada batu lavuğunu gördüm ya ellerini yıkamıştı ben de yıkadım. yalan yok beyler normalde bi suya tutardım parmakları çıkardım.

tuvaletten çıkarken ellerimi tam kurutmadım. eller nemli "yaaa ne zaman işesem ellerimi yıkarım öyle de temizim" imajı verecem.

çıktım tuvaletten mavi'nin yanına gittim tekrar.

nasıl yoluma bakıyodu.

amk mavi benim yolumu gözlüyodu. kucumsemeyin lan "tuvaletten gelmeni bekliyodu" diye.

gözlüyodu işte yolumu amk, kırmayın hevesimi.

bana bakarken ayaklarım titredi yuruyusum zorlastı amk.

onca senedir içerim bi çift mavi göz kadar sarhoş eden şey bulamadım hala.

ne sulusu ne kurusu, sevdiğinin gözleri sarhoş eder en çok adamı.

oturdum masaya.

tam karşımda oturuyodu.

dizlerini masaya koydu, bana doğru yaklaştı.

"sana bi özür borçluyum adnan" dedi.

salığa yattım önce. mevzu benim bu batu'yu başka bi kızla gördüm diye hırpalamam ve mavi'nin beni onu kıskandığım için bunu yaptığımı düşünerek ağzıma telefonda sışmasıydı. tabii ben hemen anlarmıyım amk? siksen anlamam. 3-5 kelime fazladan soylesin sesi yerleşsin zihnime.

"ne özürü?" dedim.

"hani şu batu meselesi yüzünden sana haksız yere bi sürü kötü şey soylemişim" dedi.

"ha şunu bileydin amk" ifadesini takındım yüzüme ve "ya ne özürü saçmalama" dedim.

"yok ya gerçekten çok mahçup oldum. tuğçe bana anlattı durumu. sen o zaman bana soylemedin ben üzülmediyim diye ben de bilip bilmeden konuşmuş oldum" dedi

"hakkaten ya amma konustum suçum yokken. sana bi daha iyilik de yapmıycam" dedim gülerek.

bi çimdik attı elime nevrime döndü amk. nasıl acıdı. ama çekmedim elimi.

amk kopsa o elim yine çekmezdim onun elinin yakınından.

"söyleseydin sen de ben nerden bileyim" dedi hafif mahçup, biraz şımarık.

ben tuğçe ile kayıt için bulduğumda kahvaltı masasında anlatmışım ya o da tabii ki mavi'ye anlatmış gerçeği. utanmış, mahçup olmuş aramamış o zaman. ama sonra özü dilemesi gerektiğini düşünmüş falan filan...

o ara bu saatine baktı.

"kalkalım mı? geç kalıyorum" dedi.

"olur" dedim içim kan ağlaya ağlaya. amk zaman da bi ibne. o yokken belamı sikiyo, bitmek bilmiyo o varken erken boşalıyo ağzıma yüzüme.

hesabı istedi.

mavi çantasını kucağına alıp içinden ticketlarını çıkarmaya uğrasırken tuvaletin orda para verdiğim garson getirdi hesabı.

şekil yapmışlar hesap isteyince böyle ufak sandık gibi bişeyde geldi masaya hesap.

sandık dediysek kutu kadar bile değil. küllükten biraz büyük bişey. amk dekor olsun işte.

ben o küçük sandık gibi şeyi görünce garsına "birader biz bi sandık dolusu hesap gelecek kadar yemedik ki" dedim.

garson bu yavan esprime gülmek zorundaydı tabii.

ben elimi bile atmadım hesaba ödedim amk.

mavi hemen kaptı hesabı ödeyecek ya.

açtı baktı içinde para var.

jeton düşmedi hemen.

"izninle paramın üstünü alayım" dediğimde anladı.

kızmış ama aslında kızmamış bi yüz ifadesi ile "ne zaman ödedin ya?" dedi.

"yok buranın bana borcu vardı onu getirmişler" dedim gülerek

"ha ha çok komik" dedi mavi.

teşekkür ettim garsona ve kalktık masadan.

çıktık lokantadan mavi'nin iş yerine doğru hızlı adımlarla yürüyoruz.

yolu yarılamişken.

"kaçta çıkacaksın?" dedim.

"dokuzda" dedi

"aa benim de dokuza kadar burada işim var sonra da yeniköye geçicem" dedim

anladı "çıkışta beraber dönelim mi yeniköye" demek istediğimi.

"olur" dedi.

mavi'den bi günde bu kadar olumlu cevap almak nasıl güzel bi duyguydu amk.

"o zaman ben buralarda bekleyeyim dokuza kadar" dedim

"yüzüme baktı.

"hani işin vardı senin?" dedi

utandım ama bozulmadım amk. zaten o da biliyodu işimin olmadığını.

"yani işim bitince buralarda beklerim" dedim

"hıı" dedi

mavi'nin işyerine gelince öper sandım beni ama nerdeee amk? onun yerine "hadi ben geç kaldım görüşürüz dokuzda" dedi.

amk kaldım öpücüksüz. öpücüksüzlük neyse de mavi de gitti ya kaldım sap gibi amk nişantaşı'da.

saate baktım hemen. 8e geliyordu. 1 saat var amk daha.

ben de gittim mal mal dolandım oralarda. 9a kadar.

saat 9'a 10 kala yine bittim karşı kaldırımda.

tam 9'a 9 dakika kala "9 dakika kaldı" yazdım yolladım.

karşıdan yine onu izliyorum ama bu sefer işi vardı biri elbise falan seçiyo onla uğrasıyodu amk. telefona bakmadı. ama ben her dakika mesaj attım ona. "2 dakika kaldı" yazdığım mesajdan sonra baktı telefonuna kasanın oraya gidip.

güldü amk.

ben ona bakarken telefonum öttü.

"delüü" yazmış.

telefona sarılısam geldi amk. hani kızların böyle saçmalıklarına acayıp sinir olurum ama ne bileyim o zaman çok hoşuma gitti lan. sanırım mavi bana şımarınca ben de şıvardım amk.
mesajı okuduktan sonra kafamı kaldırdım mavi yoktu. geçen sefer kaçtı diye korkmustum ama artık biliyorum nerede olduğunu. üstünü giymeye gitti.
yol kenarına park eden bi araba vardı. hemen onun yanına gittim. yağmur yağmıyordu ama arabanın üstü biraz nemliydi. elimi sürdüm bagaj kapağına elimi ıslattım. arabanın yan camına baka baka sacımı falan düzelttim amk.
biraz da eğildim ki ben o saçma sapan saç düzeltme hareketlerini yaparken mavi dışarı çıkıp görmesin amk beni.
saçlarımı düzelttim hesapta oysa ki sadece ön tarafını ıslattım biraz bi de yanları ıslattım.
baktım mavi kapının önünde bitmiş.
elinde telefon bana mesaj atıyo muhtemelen.
bu sefer kendimi aratmayayım dedim atladım yola. bi iki uzuuuuun korna çaldı peşimden ama siklemedim. maviye giden yolda yenilen küfürlü uzun kornalar ilk dansımızın müziği gibiydi benim için.

ben karsıdan karsıya geçerken kornalar yuzunden farkettiler tabii beni.
"ya dikkat etsene araba çarpcağı az daha" dedi.
la kimin sikinde amk araba? keşke hergün araba çarpsa sana koşarken. yeter ki koştuğum yerde sen ol.
"ama çarpmadı" dedim
"sen hakkaten delisin hee" dedi.
yolda yurumeye başladık metroya doğru.
ben ellerim üşümesine rağmen maviden taraftaki elimi cebime sokmadım yol boyunca. olur da elimi tutar bişey olur. hiç olmadı eli elime çarpar falan...
hiçbiri olmadı amk. elini bi çıkarmadı ki cebinden. sanki kar yağıyo amk.
metronun yürüten merdivenden inerken ben ön tarafa geçtim.
eğer mavi öne geçseydi arkasını dönüp bana bakmaz diye oyle yaptım. gerçi o zaman da saçının kokusunu çekerdim içime. bana her yer trabzon amk.

metronun oraya gelince ben jeton almaya gittim hemen. bu da peşimden "yaa bende akbil var alma" diyo ama ona ödetirmiyim amk yol parasını?
aldım 2 tane jeton verdim birini ona.
"ya yemeği de sen ısmarladın olmaz böyle" dedi.
"olur olur" dedim verdim jetonu.
"ben sevmem böyle şeyleri" dedi
"ben de öbür türlüünü sevmem" dedim geçtik turnikelerden.
metroya binince oturacak yer bulamadık.
istanbul metrosunun vagonlarının karşılıklı iki kapısı olur. dönüşte bi taraf gidişte öbür taraf açılır. biz kapıdan girince yer de bulamadık ya hemen karsıdaki açılmayacak olan kapının yanına tünedik.
bunu köşeye attım ben de karsısında durdum. metro hareketlendi bi süre gittik daha sonra makas mı ne değiştiriyo ya metro orada bi sallandık. ben bi elimle bi yeri tutmuştum. ama mavi köşede diye bi yeri tutamadı tabii. tam o makas değiştirme sallantısında bu ustume doğru düşer gibi oldu.
"denize düşen yılan, metroda düşen adnan'a" mı dedi içinden bilmiyorum ama sarıldı lan bana.
allah kuran ekmek musap çarpsın ki sarıldı.
hem de böyle sıkı sıkı. düşmemek için sıkı sarıldı.
ben şok oldum, mal oldum amk kız yere yuvarlansa yerden kaldırmam o an. buz kestim. sadece mavinin dokunduğu yerleri, başını yasladığı göğsümü hissediyodum.
ben mala bağlanmış dururken o düzeltti kendini.
"pardon" dedi
ben bişey demedim. hem ne diyecem?
bi de bana pardon dedi amk. ne pardon'u lan? kurban olurum ben öyle pardon'a.
"dengemi kaybettim ya" dedi ben susarken.
o an içimdekini istemdişi bişekilde söyledim
"keşke hep kaybetsen"
utandı mavi. yere baktı.
o gülse ben daha çok gülecektim. utandı ya ben girdim yerin dibine amk.
o yere bakmışken sıçtık ya bi de sıvayayım diye "yani kaybetsen de ben tutarım problem değil yani" dedim.
başında bi "yani", sonunda bi "yani" olan cümle kurdum ona mı yanayım yoksa sıvadığuma mı yanayım bilemedim.
ben lafımı bitirince o bana bi daha bakmaz sandım. ama baktı.

kaldırdı başını.
yüzüme baktı, gülmedi.
gülmedi ama gamzeleri belli belirsiz duruyodu. gülsem mi gülmesem mi arasındaydı.
"deli" dedi.
içimdeki karartı dağıldı o bana deli dediğinde. içim ferahladı. bu sefer ben baktım yere.
utandığımın değil nasıl spastik bi gülüş ile sevdiğimi görmesin diye.

inanın osmanbey'den 4.levent'e kadar salak bi güşüş vardı yüzümde.
metrodan indik. yürüyen merdivenlerdeyken ona bakmaktan merdivenin bittiğini anlamamışım amk. düşünüyorum az daha.
yine güldü mavi. ben karizmatik olmaya çalıştıkça boka sarıyordu ama pek de sikimde değildi açıkçası. mavi gülüyo ya gerisi teferruat amk.
4.levent'ten yeniköy'den geçen minibüslere bindik.
ilk durak olduğundan oturacak yer de bulduk. ben hep en arka cam kenarına otururum minibüste. para uzatma derdi olmaz amk, en güzeli.
yine öyle yaptım mavi'ye "geç arkaya oturalım" dedim.
yan yana oturduk. bu yine çantasından para çıkarmaya çalışıyo.
ben cepte hazırladım tabii bozuklukları.
ön koltuktakine "2 yeniköy uzatırmısınız?" diyerek yolladım parayı.
"adnan yaa" dedi kısık bi sesle.
"ne var?" dedim aynı kısıklıkta.
"sevmiyorum böyle şeyler" dedi.
niye öyle bi mallık yaptım bilmiyorum ama "sen neyi seviyorsun ki zaten? parayı uzatmamı sevmiyorsun, yemekleri ısmarlamamı sevmiyorsun.." cümleye devam ederken anladı ne diyeceğimi. resmen gözleriyle bana "sus" dedi ama aldım ben gazı kendimden mal gibi devam ettim.
"...beni sevmiyorsunuz!"
cümlem bittiğinde ne gamze kaldı ne gülümseme ne bana bakan mavi gözler.
hepsi gitti.
sanki yalan soyledik amk. tribe girdi mavi.
bi iki muhabbet girişimim olsa da siklemedi bile. hep camdan dışarı baktı yeniköye kadar.
resmen benden gözlerinin rengini bile esirgedi o yol boyunca.
ben de mal gibi saksı gibi oturdum yeniköye kadar yanında.
yeniköy shell'in oraya gelince çevirdi kafasını.
aha dedim tamam amk bitti tribi konuşacak.
konustu da.
hem de yuksek sesle; "müsait bi yerde inebilirmiyim?"
amk ben de bana bişey diyecek sandım da nasıl bekledim ne diyecek diye ama o inecek var demeyi tercih etti.

bu indi ben de indim tabii.
karşıya geçmeye hazırlanırken "adnan ben kendim giderim" dedi
"olur mu? ben elirim senle evin oraya yakın bi yerde döne..." demeye kalmadan "istemiyorum adnan gelme" dedi
amk ne olduğunu anlamadım.
ne kadar iyiydik oysa birden bi cümlem mi bu kadar sikti attı herseyi diye düşünürken o gitti.
ben mal mal baktım arkasından.
gidemedim amk peşinden. zaten gitsem de yine kovacaktı.
o gözden kaybolncaya kadar baktım arkasından. sonra kendime küfrede küfrede karşıya geçip beşiktaş minibusüne bindim tekrar.
normalde ben o gece amına koyardım alkolün de ramazan ayındaydık amk.
abiler falan değil mevzu ben ramazanda ağzıma alkol surmem amk.

maltepe'ye gittiğimde saat 12ye geliyodu.
kapıyı da çalmadım anahtarım vardı amk girdim eve.
salonun ışık yanıyodu bizimkiler salonda oturuyodu.
geçtim direkt odaya.
üstümü de çıkarmadım yattım çekyata. suratımı çekyatın sırtı yasladığımız yere soktum düşündüm mallığımi.
bi güldüm bi astım suratımı.
mavi'nin bana güldüğü anlar aklıma gelince güldüm salak salak, ama o amına koduğumun cümlesini soylediğimden sonrasını

hatırladıkça asıldı suratım.
daha bi ittirdim yuzumu çekyatın soğuk tarafına...

beş dakika sonra benim odanın kapı çalındı.
bişey demedim.
açıldı kapı "abi" dedi vedat.
"ne" dedim
"iyimisin sen?" dedi
"biraz başım ağrıyo" dedim.
"açayım mı ışığı?" dedi.
"yav vedat git bi başımdan allah aşkına" dedim
anladı bende bi bokluk olduğunu çok uzatmadı çıktı odadan.
bütün gece aynı şeyleri dusundum.
dayanamadım bi süre sonra elime aldım telefonu.
"yanlış bişey mi yaptım?" yazdım yolladım mavi'ye.
ve saatlerce 30 saniyede bir ışığı sönen telefonun herhangi bi tuşuna basarak ışığı yakıp ekranına baktım.
bi mesaj bekledim saatlerce.

bi ara vedat geldi tekrar odaya.
"abi gel sofrayı hazırladık" dedi.
sahur yapcaz amk.
kalktım.
"sen git ben bi yüzümü yıkayayım gelcem" dedim.
yuzumu yıkarken aynaya baktığımda çekyatın izi çıkmış suratıma tükürdüm.
"bi çuval işi bok ettin amk senin" dedim. o da bana tükürdü.
"suçu kendinde ara beybi" der gibiydi.
içeri mal mal adımlarla yurudum.
salonun kapı açıldı içeri girdim.
sait abi "ooo adnan abi merak ettik hastaymışsın" dedi.
vedat anladı ya bi bokluk olduğunu "hasta" demiş onlar da ayrı sorup canım sıkılmasın diye.
"evet abi bünyem zayıf düştü heralde" dedim.
"olur mu mübarek oruç bünyeyi güçlendirir hastalıklara sebep olan toksinler atar" dedi.
"nereye atar amk? akşama kadar aç susuz kalıyoruz" demedim tabii.
onun yerine "abi havalar çarptı heralde ondan boyle oldum" dedim
sahurları da anlatayım la abi evindeki.
talebeler yokken oyle özel bişey yapmazdık.
yani patatesli yumurta forever.
ortaya herkesin parmakları ile birlikte ekmek batırıldığı reçel, bi avuç içi geçmiş zeytin ve küçücük küpler şeklinde doğranmış
uyduruk beyaz peynir...
ama nasıl tatlı geliyordu amk. öğrenci evi işte. ne olacak başka?
bizim öğrenci evinden farkımız bize erzakları yıldıray abi(bölge abisi) verirdi. genelde sait abiye telefon edilir, yakınlardaki bi
etüt merkezine çağırılır, o ayki kolilerimiz kucakta eve tasınırdı amk.
sofrada ne varsa yenildikten sonra hep beraber kaldırdık sofrayı.
çatlayana kadar su içtikten sonra ezanın okunması ile namaz kılmak için saflar tutuldu.
imam sait abi, vedat müezzin gibi arkada takılıyo.
önce sünneti kıldık.
sonra sıra farzda tabii. vedat arada bi tarafında ben bi tarafında göt hüseyin.
vedat kametledi*, uyduk hazır olan imama duruyoruz saflarda.
sait abi ilk rekatta fatihayı bitirdi içerden benim telefon öttü amk.
aha dedim mavi mesaj attı.
namazda çabuk bitmiyo ki. bizim sait abi sureleri uzun hava okuyo amk. bi fatiha suresi 5 dakikada okunur mu?
bu okuyodu işte.
fatiha lan 7 saniyelik işi var.
ben baktım namazın biteceği yok selam verdim iki tarafa kalktım amk.
koşa koşa gittim benim odaya aldım telefonu ordan banyoya girdim.
bi yandan yalandan kusma sesleri çıkarıyorum diğer yandan mesajı okuyorum.

"adnan biz arkadas olmayi deneyemezmiyiz?" yazmiş.
amk ulan ben allahı bıraktım geldim sen yaza yaza bunu mu yazdın amk?
müslüm baba'nın bi şarkısı var koydum onu arka fonuma kusma taklidine devam amk.
<http://fizy.com/#s/1ahn12>

"ben ona hayatımı al senin olsun" diyorum o bana "arkadaş olalım mı?" diyo.
la ben senle nasıl arkadaş olacam amk?
top mu oynayacaz sokakta?
nasıl arkadaş olabilirim ben mavi ile?
çıkıtım banyodan.
vedat kapıda bekşiyodu.
"abi iyimisin?" dedi.
"hava almam lazım" dedim.
odadan montumu aldım.
hızlı adımlarla kapıya doğru giderken salondan sait abi gördü beni.
"mübarek iyimisin?" dedi
yüzüne bile bakmadım "abi hava almam lazım" dedim
"nereye?" demelerini duydum ama cevap bile vermeden ayakkabılarımı gidim çıktım kapıdan. biliyodum vedat arkamı toparlar
amk.
asansore binmedim. indim aşağı.
zor attı kendimi dışarı.
elimde telefon mal mal bi daha baktım ekranına.
"belki yanlış okumussundur adnan" dedim kendime.
"ne olur yanlış okumuş olayım" dedim baktım ama doğru okumusum amk.
nereye gittiğimi bilmeden yurudum salak salak.
park vardı biraz ötede. oraya gelince durdum.
oturduğum bi banka.
montun iç cepten bi sigara çıkardım yaktım.
ellerim titriyodu sinirden. zor tutturduğum çakmağın ateşini sigaranın ucuna.
sinirden kendimi siksem geldi o parkta.
etrafı baktım biri gelse beni şuurumu kaybedene kadar dövsün diye sataşacak birilerini aradım ama 1-2 tane sokak köpeği vardı
parkın öbür ucunda baska da bi bok yoktu.
ne yazılır ki o mesaja?
"evet olur hadi arkadaş olalım" yazmam lazım onu bi daha görebilmem için. ama olamam ki ben onunla arkadaş. sadece hayat
arkası olabilirim bu da onun kastettiği arkadaşlık sınırlarının çok çok otesindeydi.
aldım elime telefonu.
sigaram bitmişti bi tane daha yaktım.
telefon elimde kalakaldım parkta bi bankın üstünde.
yazmalıydım ama ne yazmalıydım bilmiyodum ki.
mesajı son kez okudum ve "ben sana daha ne diyeyim ki mavi? sen bana nazikçe siktir git diyosan ben de nazikçe, sessizce
giderim. eyvallah" yazdım yolladım.
mesajı yollarken baktım ki izim müslüm babanın şarkı çoktan bitmiş.
hayatımın arka fonu sessiz kalır mı hiç?
allah denen dj şarkıyı yerleştirdi arkama, pardon arka fonuma...
<http://fizy.com/#s/1agyqc>

bi mesaj bekledim "gitme" diye, gelmedi.
telefonu açtım kapadım defalarca belki hatlarda sorun vardır diye, yine gelmedi.
ne koadar oturduğum o parkta bilmiyorum ama gün yice ışımıştı.
telefonum çaldı. gözlerim telefonun ekranında olduğundan heyecanlanmadım bile. arayan vedat'tı.

açmadım meşgule aldım.

yine aradı ve ben yine açmadım.

üçüncü arayışında "ne var amk ne?" diye açtım telefonu.

"abi" dedi sadece.

"ne var?" dedim sanki maviye biriken öfkemi çıkarıyodum çocuktan.

"abi iyisin di mi sen?" dedi

"iyiyim" dedim kapadım suratına.

gözüm daldı karşıya.

yine çaldı telefonum.

bu sefer bekletmedim. arayan vedat'tır diye ekrana bakmadan açtım telefonu.

"ne var lan ne amk?" dedim direkt

önce bi iki saniyelik suskunluk ve sonunda mavi'nin sesi.

"adnan iyimisin?" dedi

lan sesini duyduğuma mı sevineyim benimle taşşak geçtiğine mi üzüleyim anlamadım o an. ama yumuşamadım, yumuşayamadım amk. çok isterdim ona iyi bişeyler söyleyip iyi şeyler duymak ama beceremedim amk.

"ya sende hiç utanma yok mu ya? bi de çıkmışın dalga geçer gibi iyimisin diyesoruyosun. hee çok iyiyim mavi. süperim hatta. sen nasılsın?" dedim.

"adn.." der gbi oldu ama sözünü tamamlattırmadım.

"ne adnan? adnanın amk ya ben saatlerce senden gelecek bi mesajı bekliyorum lan burada. tamam sevmiyosun da bi mesajlık da mı değerim yok lan gözünde? ne yaptım ben sana ya bi söyle allah aşkına.

hani de ki 'adnan sen bana burda şöyle bi ters hareket yaptın', 'şurada bi terbiyesizlik yaptın bana', 'şurada sevgini sorgulatcak şunu yaptın' de lan bişey de. ben sana ne yaptım?

ben o mesajı bana attığından beri it gibi bi parkta bekliyorum bana iyi bişey demeni. ulan benden başka sadece 2 tane sokak köpeği var lan insan yok burda insan.

ulan sevgilin vardı ben gittim sana aşık oldum, alah benim belamı versin ki oldum işte amk. sonra o ciğeri beş para etmez orospu cocugu yuzunden bana demediğini bırakmadın ben sustum. sırf sen öğrenme durumu, üzülme, gamzelerin sönmesin diye sustum ben. ulan ben sen üzülme diye o şerefsiz için senden fırça yedim lan. sen hastalandın benim elim ayağım titredi. maymun oldum konvoy yapıp hastaneye geldim peşinden.

it gibi severken beni bi kız ağzına sıçtı ben onun. 'ben başkasını seviyorum' dedim hayatına sıçtı onun da. ama bi sana yaranamadım.

allah aşkına bi söyle sen benden ne istiyosun?

söyle amk yapmayan şerefsizdir.

'git öldür kendini' de onu da yapacam. ama bana arkadaş olalım deme mavi.

sadece söyle bana sen benden ne yapmamı istiyosun. şunu yap olur bu iş de ben onu yapacam ama soyle artık" dedim benim lafım bitince suskunluk oldu bi.

ulan dedim acaba telefonu mu kapadı? çektim kulağımdan baktım yok saniye tıkr tıkr giriyo bana.

tekrar kulağıma götürdüm telefonu "söylemeyecekmisin bişey? demeyecekmisin ne istediğini?" dedim

"ben senden bişey istemiyorum adnan, hiç istemedim. sen benim için çok ayrısın ama ben senin bana hissettiğin duyguları hissetmiyorum sana. bazen diyorum olur mu acaba diye. denesek belki olur diyorum ama..." dedi ben girdim lafa amk

"ama ne ya? ama ne mavi?" dedim

"ama sen beni sevmiyosun adnan. sen beni sevdiğine benzetiyosun. sen beni değil kaybettiğini geri istiyosun" dedi.

lan dedim kıza çok yuklendik heralde devreleri yandı amk.

"sen ne diyosun ya?" dedim

"yalan mı adnan? kimse kimseyi bi kere görüp o kadar sevemez. sen beni o kıza benzetiyosun ama ben o değilim. ben maviyim" dedi ve kapattı suratına telefonu.

o an emin oldum bu kız benle aşşak geçiyo amk.

ulan cık de ki "ben seni sevmiyorum" baskasına benzetiyosun ne amk ya? bari yalan söyleme lan.

ya da hayalinde bi kız yaratmışın ben o değilim mi diyodu acaba?

iki türlü de olmayan bişeyi var diye gösterip ona bağlıyodu bu işin olmama sebebini.

o kapttı ya telefonu. ben iki kere kapattım amk.

çıkardım kırdım sim kartı.

"seni arayan da şerefsizdir lan artık" dedim içimden.
o bana, benim içimdeki sevgiye inanmıyorsa ben ona hiç inanmıyorum amk.

eve gittim kendimi biraz toparlayıp.
anahtarla açtım kapıyı girdim içeri. vedatla sait abi çıkmıştı ama hüseyin'in odadan konuşma sesi geliyordu. telefonda konuşuyodu
göt.
direkt gittim odaya. vurdum kafayı yattım.
kaç saat uyumuşum bilmiyorum vedat uyandırdı beni.
kalktım hemen.
"abi iyimisin?" dedi.
"iyiyim" dedim uykudan ayılmaya çalışarak.
kalktım tuvalete gitmek için.
anladı vedat odadan çıkacağını "abi içerde talebeler var" dedi.
"ne talebesi amk?" der gibi baktım vedata.
"sait abinin talebeler geldi abi. gece kalacaklarmış" dedi
"eee" dedim.
"abi böyle çıkma saç başı düzelt biraz. ayıp olur sait abiye" dedi.
amk mevzu sait abi olmasa "sikerim saçını başını" der çıkardım odadan da sait abiye ayıp etmek harbiden olmazdı.
perdeyi açtım hava kararmaya yakındı ışığı da açınca pencere oldu ayna amk.
saç başı, üstümü düzelttim.
"oldu mu?" dedim vedat'a tripli tripli.
"abi bana niye kızıyorun?" dedi
harbi amk ben ona niye kızıyorum ki?

çıktım odadan zaten odanın yanında hemen banyo vardı. daldım içeri yüzümü yıkadım. saç başı tekrar düzelttim odaya geri
gittim.
vedat beni odada görünce "noldu abi?" dedi.
"yok bişey üstüm başım kokmuş amk onu değiştirecem" dedim.
açtım dolaptan bişeyler çıkardım giydim, oturdum salak gibi çekyatıma.
vedat hem çekiniyo ne oldu diye sormaya hem merak ediyodu halimi. açtırmadım konusunu. zaten canım sıkın bi de hepten
sikilmesin beynim diye.
"kim lan bu sait abinin talebeler?" dedim.
"abi geçen iftara gittik ya evlerine" dedi.
"oğlum birinin eve gittik de öbürleri neci?" dedim
"onlar da aynı onun gibi lise öğrencisi abi. aynı lisede okuyolar. geliyolar burda ders çalıştırıyoruz öss için" dedi
fare deliğine sığmamış bi de kuyruğuna kabak bağlamış amk.
"ee bunlar niye burda kalıyo?" dedim
"abi hem ortama alışıyorlar hem de soru çözmeleri rahat oluyo burda. evde televizyona bilgisayara takılıp çalışmıyorlar" dedi.
ama harbiden bizim evde de bi tek ders çalışılır amk. ne tv ne pc hiç bi bok vermiyoruz amk cocuklara. televizyon zaten yok da
pc bi tane huseyinde bi tane de sait abide vardı.
"ee biz bütün gece burda mı oturacağız mal gibi?" dedim.
"yok abi zaten iftar için bişeyler hazırlıyoruz iftarda oturur hep beraber yeriz" dedi
hüseyin ile vedat yemek yapıyomuş iftar için sait abi de cocuklarla takılıyo içerde. ben de mal gibi yatıyorum tabii o ara...
"ne yiyecez lan iftarda?" dedim.
"abi şov var akşama" dedi
amk karı mı atcaz eve ne şovu? bi de soylerken gözleri ışıldıyo amk.
sen ne diyon yarram?" bakışını attım tabii ben direkt bu göte.
anladı ne yiyeceğimizi sorduğumu verdi cevabı;
"abi maklube var iftarda"

"makbule ne amk?" dedim
ben sandım ki makbule diye biri gelecek iftara. amk dedim bunlar ne diyo. meğerse yemekmiş o.

"abi makbule değil, maklube" dedi vedat.

çok farkletti sanki amk.

"hee tamam o zaman" dedim taşşak geçer gibi.

baktım harbiden anladım mevzuyu sandı susuyo aptal bi gülümseme ile "oğlum maklube ne lan?" dedim. güldü.

sanki beni kariya götürdü de sikim kalkmadı. öyle triplere giriyo amk. böyle bi kucumsemeler falan var gözlerinde. sanki maklube ne bilmek zorundayım amk. gerci abi olduğumdan bilmek zorunda olabilirdim, haklı lan adam.

herkesin baska bi hikayesi vardır maklube ile ama bana anlatılan bu orta asya yemeğiymiş. ortada etli ve patatesli pilav, yanında salata ve yoğurt.

amk ben oyle anlattığımda bi bok anlamadım tabii. zaten o da anlamayayım istiyodu.

"abi ya sofrada görürsün" dedi evlenmeden olmaz diyen bi türk kızından farkı yoktu yavşağın.

"iyi amk" dedim, ne diyeyim?

"gel abi mutfaga gecelim. hem bakarsın neymiş bu maklube diye" dedi.

zaten benim kafa dağılsın diye bi bokla uğrasmak istiyorum ilaç gibi geldi o teklif.

"hadi kalk gidelim" dedim.

odadan çıktık mutfaga gittik.

hüseyin ibnesi bi yandan et pişiriyo, bi yandan patateslerle uğrasıyo bi yandan da pilav pişiriyo amk.

bi ocakta 3 şeyi birden pişiren insana saygı duyacaksınız aga. ben de duydum tabii. en azından siktir git lan orospu evladı bakışı atmadım göte.

içeri girince vedat ile hüseyin tipik "karşılıklı abi yağlanmasına" başladı hemen.

"abi, şov yapmışsınız" diyerek ilk adım vedattan geldi.

o an hüseyin'in tripleri görerseniz sanarsınız ki patates haslamıyo, pilav yağpmıyo da çanakkale'de tek başına 215 okkalık mermiyle düşman gemisi batırıyo pezevenk. ulan rahmetli seyit onbaşı senin kadar kasılmadı göt.

"estağfurullah abi" dedi ama hiç yuzumuze bakmadan. bi eli pilavın tenceresinin kapakta, öbür eli etlerin tencereyle uğrasıyo falan. mesaj açık amk "en çok ben pişirdim maklubeyi en çok bana soracaksınız"

amk o an ona niye çatmadım bilmiyorum. heralde içerde sait abinin ufaklar var diyeydi ama keşke bi, iki laf soksaymısım.

"ee abi iftara da bi saat kaldı" dedi vedat.

amk saat 6ya geliyomus neredeyse haberim yok benim.

"bitti sayılır abi allahın izniyle" dedi huseyin.

"ee abi huseyin bi varsa sorun yok" dedi vedat.

amk nasıl kasılıyo göt vedat bunu pohpohladıkça.

"abi biz napalım" dedi vedat huseyine.

bi baktım bu göte "beni ne araya katıyosun amk? ben anlarım yemekten?" dedim gözlerimle.

kaşlarını sağa sola senkronize olarak oynatarak cevap verdi vedat "abi napayım bi bok yapmak lazım mal gibi mi oturacaz?"

burun deliklerimi bi açtım bi kapattım. demek istediğim şuydu "senin ben yardımsever amını sikeyim"

biz aramızda sessiz sinema oynarken huseyin cevap verdi vedat'a "abi aslında bakkala gitsek iyi olacak"

aslında o ana kadar yardım işinden nefret etsem de rahat rahat 2-3 sigara ardarda içme fırsatı olarak gördüm bunu ve "ben giderim siz mutfak ekibini bozmayın" dedim.

şaşırdılar amk. snki hayatımızda bakkala gitmedik. mal mal bakıyolar suratıma.

"ee ne lazım?" dedim vedat'a

"abi ben giderdim" dedi.

bırakırmıyım amk? rahat rahat sigara içecem bakkal yolunda.

hüseyin'in arkası dönüktü bana. elimle sigara içecem işareti yaptım "ben giderim sen yorgunsundur" dedim anladı durumu "tamam abi" dedi vedat.

"ee ne lazım?" dedim

salata malzemesi(hıyar, domates, kıvırcık), yoğurt, ekmek, petibör bisküvi ve cips istediler.

"kola da alayım mı?" dedim. ben yanında içecek olmadan yemek yemem amk.

"yok abi ya maklubeyle kola içilmez" dedi vedat.

"iyi o zaman" dedim bunlara güvenip.

gittim odaya montu aldım geldim amk. tam kapıdan çıkarken hüseyin geldi.

"abi gazoz alırmısınız akşam için" dedi

amk adamı tanıdığımndan beri ilk defa güzel bişey dedi.

"alırım tabii. çamlıca olur di mi?" dedim. gazoz mevzuysa çamlıcadan baskası teferruatır amk.

"tabii abi" dedi.

ben sprite falan almayayım anlamında soyledim o sözü ama bu salak bana "ülker candır" anlamında söylemiş o tabii'yi.

gittim ben bakkala.

sote bi yer buldum 2-3 sigara ardarda içtim tabii.

market vardı oranın 5m migrosu muamelesi yapıyoduk ona. girdim içeri aldım ne istedilerse. ek olarak çekirdek, fındık, fıstık falan da aldım akşam yeriz diye.

bi tane de rocco strip naneli almadan olmazdı tabii ki. ağızdaki koku durumuna kısa sürede çözüm arıyorsanız bunun çaresi rocco strip'tir aga.

iki ekmek aldım eve gidiyorum, eve giderken yolda cep telefoncu gördüm.

iftara yarım saat vardı ama daldım içeri. hattı kırdık ya hat alcam amk.

girdim hat aldım. o gün açılmayacağını soylediler ama yarın sabah açılmış falan.

eyvallah dedim çıktım eve gittim.

kappıyı çaldım sait abi açtı.

"oo mübarek şükür yüzünü gördük" dedi direkt.

"abi durum biraz karışık anlatırım sonra" dedim.

"anlatırsan dinlerim" dedi.

anlayıslı adamdı vesselam.sağolsun üstelemedi çok. zaten üstelese nolcak amk içerde talebeler var.

hemen daldım elimdekilerle mutfaga bunlar ben geldiğimde pilavı falan halletmiş beni bekliyolardı. yani halletmiş dediğim pişirmişler eti, patatesi, pilavı falan dinlendiriyolar.

hemen vedat aldı elimdekileri. önce yıkadı salata malzemelerini. kesme tahtasını da aldı önüne salata işine girişti.

ben ne bok yiyeyim der gibi baktım vedat'a

"abi sen de yoğurdu çırp" dedi.

amk nasıl ot yetiştiysem yoğurt nasıl çırpılır bilmiyorum.

anladı vedat hareketsiz kalışından dediğinden bi sik anlamadığımı.

kalktı aldı yoğurdu elimden. büyükçe bi kap çıkardı. boşalttı yoğurdu ona. sonra içine biraz su kattı. elime verdi bi kaşık abi karıştır dedi.

amk su gibi olana kadar karıştırdım onu. gösterdim onayladı.

iftar vakti de yaklaşmıştı.

sini çıkardılar bi tane.

boş bi tencereye önce patatesleri, sonra etleri, en son da pilavı koydular.

kumdan kale yaparsınız ya aynı oyle koydular sininin ortasına. yavasca tencereyi kaldırınca pilav @1142'deki halini aldı. kalıp gibi çıktı amk.

"abi salatayı versene" dedi vedat.

verdim. şerit şerit yerleştirdi salatayı pilavın etrafına. en son da benim çırptığım, maklubenin en özel en güzel, yapılması en meşakatli işi olan yoğurdu döktük o salataların arasına.

yemin ederim atom parçalasak oyle stres yapmazdım. aklım çıktı amk pilavın şekli bozulcak da dağılacak diye.

taa nisan ayına kadar kaldım abilerin evinde.

sait abinin veletlerle çok iyiydi aramız. biri hariç. bi tanesi kendini polat alemdar sanıyodu onu bi kere tokatladım evde yalnızken.

nasıl yalnız dersiniz. bunlar okuldan sonra geliyodu ya bize. bu dingil en önce geldi. artislik yaptı beni hüseyinle karıştırdı heralde. ben de tanıttım kendimi. bi daha da saygıda kusur etmedi çocukcağız.

abilerde kaldığım sürece annelere çok gitmedim. mavi ile de hiç görüşmedim. aklımda hep vardı, hep ona ulaşmak içindi yollar benim gözümde ama olmadı. ne ben bi bahane bulabildim karşısına çıkmak için ne o bi bahane yarattı.

kız kardeşim ispartadaydı ya okul için. bi iki kere onun yanına gittim. yalnız kalmasın istedim. 2-3 arkadası ile gezidrdim onu biraz.

abilerle olan beraberliğin neden bozulduğu konusuna gelince;

bahar ayı gelmişti.

nisan ayındaydık. ortada yavru kediler, dans eden kuşlar, şarkı soyleyen kelebekler falan doluydu her taraf...

sanırım betimleme yapıcım diye sıctım bıraktım. az bi edebiyat yapayım dedim olmadı ben kendi tarzıma döneyim.

nisan ayına kadar bu göt hüseyin ile sürtüşmedik ama bahar gelince benim hormonlar mı kabardı ne ben buna uyuz olmaya başladım amk hepthen. bi iki kere ustune yuruyecek gibi oldum sait abi ile vedat ayırdı ama tabii mahşere kadar kaçacak hali yoktu amk. bi gün evde başbaşayken bununla saçma salak, tamamı ile benim yarattığım bi "sen benim eşeğe neden ters baktın" tarzı bi tartışma sonucu ben buna çaktım bi tane.

baktım allah beni çarmadı bi tane daha çarptım. bu karşılık verse daha çok çarpıktım ama bi bok demedi, diyemedi göt. evde birileri olsa kesin horozlanırdı ama teke tekte göt yemedi tabii.

sonuç olarak akşama sait abi durumu görünce benim evden ayrılmam gerekti.

sait abi sağolsun yeni bi eve çıkabileceğimi falan soyledi ama ben istemedim. zaten soğumuştum ibnelerden hepten nefret ettim o kavgamsı ile.

"abi ben buranın adamı değilim" dedim. kibarca helallik istedim anlayacağınız.

o evden ayrılırken birtek vedat'tan özür diledim. onun referansı ile gittim sonucta o eve. yaptığım mutlaka "vedat'ın getirdiği adam kavga çıkarmış" olarak lanse edilecekti.

hee soylemeyi unuttum. vedat'a manita yaptık tekrar.

bi gün, daha doğrusu bi gece bu şekerpare filmindeki ilyas salman gibi "offf offf" çekiyodu. tabii bu "abi bi gelsene bişey anlatacam" demekti.

yastıktan kafamı kaldırmadan "ne oldu lan?" dedim.

hemen fırladı yataktan amk.

"abi sana anlatabilirim bunu sadece ama sen de beni anlamazsın diye korkuyorum" dedi.

amk ne korkuyosun? dedim ne olabilir bana anlatmaya korktuğu.

"la oğlum kardeş değil miyiz biz? ne oldu bana anlatamayacağın amk?" dedim

"abi ses gitcek yan tarafa" dedi. yan tarafta sait abinin oda var ya amcık onun hesabı yapıyo.

"la oğlum soyleyeceksen soyle yoksa sus yat zıbar" dediğim zaman indi gardı.

"abi bi kız v..." dedi sonunu söyletirmedim amk.

"vedat yat zıbar sikerim belanı" dedim. cektim yorganı üstüme arkamı döndüm.

"abi" bile demedi lan. gitti yattı zıbarı. yattığını çekyatın eski yay seslerini duyunca anladım. bi bok demeden yattı ya nasıl zoruma gitti amk.

acıdım lan. kardeşim sayılır lavuk.

kalktım yataktan hemen.

"gel lan gel. noldu anlat" dedim

çocuk gibi sevindi amk.

fırladı yataktan yuzu gulerek "abi ya bi kız var..." diye başladı.

"bi kız var abi" dedi önce vedat.

"normali o oğlum. bi kız olmalı zaten en başta" dedim.

"abi dalga geçme" dedi.

"tamam la anlat amk" dedim. başladı anlatmaya.

bu yavsak benim bile haberim olmadan gitmiş bu kızla tanışmış hatta açılmış hafiften. kız da buna karsı boş değilmiş anlattığına göre.

buraya kadar hersey güzel ama bundan sonrası problem.

soruyu şu; "abi biz nasıl görüşmeye devam edicez?"

amk o kızla görünmesi problem değil ama kızla bişey yaşasa o zaman problem olacak. gereken bunun cemaat evinden çıkıp ilişkiye devam etmesi ama bu imkansız. kız gelip cemaat evinde ya da yurdunda kalsa demem lazım ama hangi kız 5-10 gün tanıdığı birisi için o ortama girer? hele dünya görüşü bunlarla uymuyosa imkansız. benim gibi zorunluluktan olur ancak.

ama bi de su var, kız dünya görüşü bambaşka bi kız ise vedat ile neden beraber olsun? gerçi bedia çok mu bunla kafa dengiydi?

vs vs...

bi sürü soru var kafamda ama sormadan olmayacağını anlamam uzun sürdü amk.

sike sike bana mal mal bakan vedat'a bi iki soru sormam lazımdı

"oğlum bu kız nasıl biri? bedia gibi çıkmasın" dedim ilk olarak

"yok abi. hiç alakası yok. bu başka" dedi

"nasıl başka amk? neyi başka?" dedim

"abi o benim hatamdı. ben salak gibi bağlandım ona. seni de dinlemedim mantığımı da bi kız arkadaşım olsun istedim galiba ondan oldu" dedi.

"eee şimdi ne istiyosun? yine aynı değil mi?" dedim

"yok abi bu sefer o da beni seviyo hissediyorum" dedi

"hissini sikeyim" dedim.

"abi napcam?" dedi

"oğlum sen burdan ayrılabilir misin?" dedim

düşündü. evet demek istedi ama diyemedi tabii.

hayır da demedi ama biri evet diyemiyorsa o soruya verdiği cevap evettir amk.

"bak evet diyemedin" dedim

"abi durumu biliyosun" dedi.

"o zaman kıza söyleyeceksin buraya gelecek" dedim

"buraya mı?" dedi mal.

"hee buraya ben salonda yatarım o burda çekyatta yatar. amk malmısın oğlum ya. buraya dediğim cemaat evine ya da yurduna.

niyetini de büyük abilerden birine söyleyeceksin onlar size biraz musamaha gösterecek baska caresi yok bence" dedim.

kafasına yattı ama nasıl söyleyecek amk kıza?

bu baktım direkt soyleme dusuncesinde girdim tabii araya dusunceleriyle.

"oğlum malmısın? gidip yerin soylemeyeceksin. kızın aklına gireceksin bak burası boyle iyi soyle iyi diyerek aklını çeceksin" dedim.

bu fikirde uzlastık.

zor oldu, hatta cok zor oldu ama dediğimiz gibi oldu.

2008'den beri birlikteler.

kızın adı buse. tanıştık tabii haliyle. gerçekten dünya iyisi bi kız.

geçen yıl evlendiler.

denizlide yaşıyolar.

ne işi var denizlide demeyin. adam cemaatten kopmadı. oraya gitmesini istemişler o da gittii ailesi ile.

bi oğulları oldu.

adının ne olduğunu soylememe gerek var mı?

nisan ayının sonu ile beraber benim abiler maceram bitti.

oradan çıkarken sadece üstümdekileri aldım yanıma. pantolonlarım, kıştan kalma botlarım, sweatshirtlerim, vs vs.. hepsini vedat'a bıraktım.

sanırım onları tekrar giyeceğimi düşünmedim. bıkmıştım hayatımdaki aynı şeylerin tekrarlanmasından. okula başla, okula asıl, mavi ile irtibata geç, maviye ada kendini, mavi sana siktir çeksin, ota boka sar, devamsızlıktan sınıfta kal...

bildiğin kısır döngü amına koduğum.

para da kalmamıstı artık cepte.

araba istediğim kuzenimi aradım.

"aga bana para lazım" dedim

şaşırdı önce.

"hayırdır oğlum?" dedi

"hayır mayır para lazım işte. ne zaman öderim bilmiyorum. varsa var de yoksa yok" dedim.

"oğlum para mevzu değil de sen para mevzusu için aramazdın" dedi

amk kimi arayacam baska?

babamı mı arayacam annemi mi?

seni yakın gördk aradık işte ne uzatıyosun amk.

"öyle icap etti" dedim.

"tamam dukkandayım ben. gel konusuruz hem" dedi.

"iyi geliyorum" dedim kapadım amk.

direkt bunun yanına gittim maslak'a. daha önce soylemiştim maslak ataturk sanayii'de oto servisleri var diye.

akşam üstü maslaktaydım.

dukkana gidince seslendim. baktım ses verdi. bu film çekiyo bi arabaya. üst katta film çekme odası var ordan geliyo sesi.

onun çektiği filmi de ben cam filmi çekiyorum diyen babayığit çekemez yani. araba mevzusundan, cam filmi mevzusundan az

biraz anlayan bilir ziebart ve sonax'ı. oralardan memnun kalmayıp bu bizim kuzene gelirler dyeyim siz anlayın adamın sanatını. çıktım direkt ust kata.

gymiş tulumları kapıyı bacayı sıkı sıkı kapamış toz girmesin diye. o cam filmine yapışan ufacak bi toz tanesi hava yapar filmde, beyaz kucuk bi nokta olur. o da filmi bok eder.

"lan dur toz sokucaksın odaya" dedi ben girince.

"la bişey lmaz amk" dedim daldım içeri.

"şu işi bitirelim sonra takılalım mı? acelen varsa önce senin işi halledelim" dedi.

ne acelem var amk? zaten vakit geçsin diye uğrasıyorum.

"yok işim. var mı yedek tulum? mal mal oturacağıma yardım edeyim sana" dedim.

az biraz cam kilit geçmişimiz var amk. elimden geliyo o işler.

"ofiste var lan giy de gelsene" dedi.

gittim giydım tulumu. gittim tekrar film çektiğimiz odaya.

o film kalıplarını çıkarırken ben camları iyice sildim toz kalmaması lazım üstünde.

sonra sıra sıra takmaya başladık amk.

biraz işten anlayan biri olunca yanında her iş kolay. bizimki de oyle oldu. yan camlar 1 saat sürmedi. kurumaya bıraktık indik aşağı arka cama kalıp çıkarmaya.

benim kuzen herkesten titiz çalışır. bi kafesi boya dediysen ona sen direkt kafese boya surersin ya bu önce zımparalar o kafesi, altına astar boya surr, sonra kompresor ile boyar. işinde o kadar titiz olan birini daha görmedim hayatım boyunca.

arka camın filmi çekilirken yapılan en büyük hata çift parca ile çekmektir. ikincisi ise camın dış bölümünde filmin kalıp almasını sağlamadan cama yapıştırmak. ikisi sonucunda da cam bombeli olduğundan hava kalır filmde. ya sağdan ya soldan kalkar amk.

biz tabii bayağı uğrastık temiz olsun diye.

4 yan cam ve 2 kelebek camı 1 saat surmeden yapan biz, sırf o arka cam için 2 saat uğrastık.

ama çok temiz iş oldu.

sonuçta benim elim değdi amk.

iş bitince biz geçtik ofise oturduk.

saat 8-9a falan geliyodu.

benim muhabbete girmeden önce ben buna "ee kaçta çıkacaksın? saat kaç oldu baksana" dedim.

"lan bunlar kuruyacak iyice sonra takacam camları sabaha teslim etmem lazım" dedi

"sabahçısın yani" dedim

"hee amk" dedi

"iyi ben de yardım ederim sana" dedim

anladı heralde gidecek bi yerim olmadığını. yok mok bile demedi.

sıra benim muhabbete geldi.

"senin işi halledemedik amk. ama sen dedin acelem yok diye. sabah bankamatikten cekelim halledelim olur mu?" dedi

miktar ne bile demedi amk.

bizim kuzenler arasında genelde oyle seylerin muhabbeti olmaz. bana şu lazım dersin o dediğinden bi avuc varsa elinde bi avucu verir sana. tereddüt etmeyiz hiçbirimiz. o da öyle yaptı.

"aga bana 1000 falan lazım" dedim

güldü.

"la iki yardım ettin 1000 kağıt alıyosun vay amk" dedi.

baskası soylese alınırdım ama dedim ya onun lafı bana koymaz. bi de yas olarak da büyük benden. öz abim olsa o kadar olur amk.

"ee işine geliyosa" dedim.

güldük halimize.

sbaha doğru işimiz bitti. camları da taktık, arabayı temizleyelim mi diyecektim ki "lan bırak sabah campak'a gidecek" dedi.

campak dediği oto kuaforu. sanayiide campak derler ona.

"iyi amk" dedim

"ee gidelim mi lan bişeyler yemeye?" dedi.

dedim ya ondan çekinmem diye. cepte para olmamasına rağmen yanında rahat ettiğim sayılı adamlardan.

"gidelim valla öldüm lan açlıktan" dedim.

çıktık gittik taa sarıyere.

sarıyerde gastrolog özcan var, bilen bilir.

yiyebileceğiniz en iyi ızgarayı o adam yapar aga.

bu balık yedi ben çok sevmem balık köfte yedim.

yemeği yerken bunla biraz da dertleştik tabii.

ben anlattım buna ne varsa. ev mev mevsuzunu da soyledim. "kalacak yer bile yok amk" dedim.

"lan kalacak yer işinde ne var? hallederiz onu da dayımlarla barıs bence artık. boka sardı iş" dedi. dayı dediği babam. halamın oğlu o benim.

"abi durumları bilmiyosun" dedim

"eee anlat o zaman amk" dedi.

"abi bosver bigün anlatırım elbet" dedim. sağolsun üstelemedi. bekledi bigün anlatacağımı ama hala anlatmadım.

ordan çıktık sahildeki bankamatikten para cekti bana verdi.

"seni ben bi arkadasa bırakayım onda kal bi kaç gün" dedi.

normalde reddedim bunu ama reddetme luksum yok amk.

"tamam aga" dedim sike sike.

sinpaş var rumeli feneri yolunda. orda oturuyomus arkadası. aradı yolda ben geliyorum yeğenim sende kalacak" dedi.

ikiletmedi bile karşı taraf sözünü.

velhasıl kelim, 3-5 günlüğüne de olsa kalacak bi yer buldum kendime...

gece beni bıraktı sinpaşa dükkana geçti hala oğlu.

ben kaldım onun arkadasıyla tabii.

fuat diye biriydi yeni ev sahibim.

sonradan bayağı samimi olduk. bizim hala oğlu burnunun yamukluğu yuzunden bayağı bi dalga geçerdi fuat abi ile. ama çok iyi dosttular.

ilk gece çok oturmadık bana bi oda gösterdi fuat abi gittim zıbardım orda.

öğleden sonra kalktım.

kaldığım yer bizim eve yakındı.

sarıyer içindeyiz sonuçta.

"fuat abi ben bi annelere gözükeyim" dedim.

"tamam kardeşim. ben geç gelirim. anahtar al fazladan bi tane olacak kapının orada" dedi.

"tamam abi" dedim çıktım evden.

bizim eve gidince küçük kardeşimi ne kadar özlediğimi farkettim amk.

annemle biraz hasret giderdikten sonra bahçede oynadık bunla. bi de mahallede buna yamuk yapan 2*3 velet varmış onlara

gözüktüm. kaşları çattım baktım bi daha buna "yamuk" yapmamışlar öyle dedi kardeşim.

kucuk kardeşim bildiğin kullanıyordu benim buyukluğumu. tabii ben bundan gocunmuyodum. hatta hosuma bile gidiyordu amk.

abisiz ablasız buyuyen bilir nasıl forsu olduğunu abisi olan cocukların. ki bunun kendinden 17 yaş buyuk abisi var amk. söyle anlatayım durumu anlayın amk.

daha yeni 2-3 hafta önce bunların okula gittim. kardeşimi öğle teneffusunde okuldan alıcam halamlara gidicekler annemle. once kardeşimi aldım sonra annemi alıp halamlara bırakcam amk.

annem öğretmenini aramıs haberi var bizimki öğle teneffusunde beni bekleyecek bahçede.

saat 12ye gelmek uzere. yani ha öğle arası oldu ha olacak. okulun kapıya gelince korna çaldım. kapıda 8. sınıf bi nöbetçi var.

"içeri araba almıyolar. okulun kuralı abi" dedi artis artis.

"lan açsana kapıyı baslarım şimdi kuallarınıza" dedim. bekliyorum ki tırssın acsın amk kapıyı.

velet bana ne dedi biliyomusunuz?

"bana artislik yapma ben madenli adnan'ın kardeşiyim!"

maden dediği bizim mahallenin adı. maden mahallesi.

amk cocugun beni tehdit etmesine mi yanayım, beni benim adımla tehdit etmesine mi yanayım çıkamadım işin içinden.

indim arabadan buna doğru gittim. ben buna doğru gidiyorum ya bu da kangal kopeğine diklenen çelimsiz fino kopeği gibi benim ustume geliyo. çocuk bana posta koyuyo amk.

"kimsin la sen?" dedim buna. veletle kavga etcem amk.

"sen kimsin lan!" dedi. cumle sonuna soru işareti koymadım cunku soru cumlesi değildi. velet bana posta koyuyo amk.

tam o ara bizim ufak görmüş beni kapıda sırtta kocaman galatasaray cantasıyla kosuyo bana doğru.

koşarken de bağırdı tabii "abiii" diye.

bu bana abi diye bağırınca bu velet de ben de ona baktık.

ben el salladım bizimkine yavas duseceksin uyarımı yaptım. nöbetçi öğrenci bembeyaz oldu amk.

mevzu sonradan çıktı. kardeşim anlattı.

bunların okulda en büyükler sekizinci sınıflar ya bu da sekizlerden bi iki cocuga gitmiş demiş ki "eğer bana sataşmaz beni korursanız siz de adnan'ın kardeşi olduğunuzu söyleyebilirsiniz"
amk o zamanları bilirsiniz "arka"n olucak. kavga etmeden "benim arkamda şu şu var sen kimsin" demek kavga edip kazanmaktan evladır o yaşlarda.

bu sekizler de bu teklifi kabul ediyordu orda burda ben adnanın kardeşiyim diye dolanıyolar amk. adnanın da işi gucu yok sekizinci sınıf kavgalarında etken guc olacak.

tabii durum böyle olunca bizim göt paşa gibi geziyo okulda. sekizlerin en "belalı"ları bizimkini koruyo. höt dese millet göt verecek amk. daha üçe gidiyo la!

öğrenince kızdım ilk basta ama sonradan bunun, yani eşşek kadar bi abisi olmasının keyfini çıkarmasının önüne geçemedim. özetle; maden ilköğretim okulunda şu an biri öz, ikisi üvey 3 kardeşim okumakta amk.

akşama kadar, daha doğrusu babamın evi arayıp "bişey lazım mı?" dediği telefon görüşmesine kadar evde bizimkilerle vakit geçirdim.

annem biraz bozalsa da çok üstelemedi "ben artık çıkayım" dememe. "baban gelecek onu da gör öyle çıkarsın" bile demedi. anlayacağınız belliydi babamın da ben yokken benim dahil olduğum cümlelere verdiği cevaplar.

vedalaştım çıktım evden. istikamet sinpaş amk. fuat abinin eve gidicem.

minibüse bindim sinpaş durağında indim. biraz yürüme mesafesi vardı. boş boş yürürken ne düşünürse insan ben de onu düşündüm;"ne yapıcım ben amk?"

düşündüm de bi bok bulamadım tabii. günü kurtarmaya çalışmak kadar boktan bi hayat tarzı olabilir mi? bence olamaz. apartmana elimdeki anahtarla kapıyı açıp girdim. ama asansörden inip daire kapısının önüne geldiğimde zile bastım. bu cemaat evinden kalma bi alışkanlıktı sanırım. baktım açan yok açtım anahtarla kapıyı, girdim içeri.

yine de adettendir "fuat abii" diye seslendim bi iki kere.

cevap veren olmadı. ev boş amk.

fırsat bu fırsat evi keşfetmeye karar verdim. öyle çekmece falan kurcalamadım da hangi odada ne var bi turladım inceden. bildiğin bekar evi amk. ne eksik, ne fazla.

en sona en sevdiği yemeği bırakmaya alışık bir jenerasyonun üyesi olarak tabii ki kurcalamayı sona bıraktığım oda mutfaktı. buzdolabını açtım ilk.

baktım normal insanların sebzelik olarak kullandığı yerde sadece bira var, "tamam bu da bizden" dedim fuat abi için.

ama alıp içmedim tabii. bu ayıp olurdu amk. onun vermesi lazım. ikinci seferde ben kendim alırım.

keşif turlarımı bitirince salona geçtim. açtım televizyonu kuruldu karşıma. yaz geliyo ya hava geç kararmaya başlamıştı. saat sanırım 8 civarı olmalıydı uyumuş kalmışım.

bizim halaoğlu mustafa uyandırdı beni.

"bu ne lan tavuk gibi uyumuşsun" diyerek.

gözlerimi ovuşturdum. uyandığım ortamın neresi olduğunu algılayamıyodum artık. baktım karşımda mustafa, evi de hatırladım fuat abinin ev tamam dedim sinpaştayım amk.

"he yaa uyumuşum. sen napyosun burda?" dedim uyku sersemliği ile.

"amcığa bak! bi gece yattı evde bize hesap soruyo" dedi gülerken.

"yok abi yani niye kendi evine gitmedin anlamında dedim" diyerek toparladım biraz sıçmamı.

"muhabbete geldim içecek bişeyler de aldık" dedi.

"iyi abi" dedim kalktım yattığım koltuktan.

benim kalktığım koltuğa bizim halaoğlu kuruldu.

"bi de en rahat koltuğu parsellemiş amcık" dedi.

hakkaten de öyleydi amk. tam televizyonun karşısındaki üçlü koltuğun başına kafamı koyup uyumuşum.

ondan daha iyi bi yer olabilir mi?

olsa da heralde o yer mavi'nin kucağı olabilirdi.

"ben bi yüzüme su çarpayım" dedim çıktım odadan.

banyoya giden yol mutfağın önünden geçiyodu. baktım mutfakta fuat abi tezgah önünde bişeyle uğraşıyo. girdim mutfığa.

"kolay gelsin abi" dedim.

arkası dönükken farketmedim elinde bişey olduğunu "aleyküm selam kardeşim" diyerek bana döndüğünde gördüm elindeki limonu.

uyku sersemiylim amk.salata falan yapıyo sandım elinde limon görünce.

"salata mı yapıyosun abi" dedim

güldü amk.

"ne salatası lan? tekila içecekmişiz mustafa öyle dedi limon hazırlıyorum" dedi.

amk nasıl utandım. hani yol yordam bilirim içki konusunda ama uyku sersmi salata mı yapıyosun dedim adama. rezil olduk amk.

"iyiymiş abi. ben bi yuzumu yıkayayım yardıma gelirim" dedim.

"tamam kardeşim rahatına bak" dedi.

gittim banyoya. yuzumu yıkadım. havludan tiksindirir sandım ama tertemiz amk. bi bekar evinde havlu temizse o evin sahibi ya eve sevgilisini getirip temizletiyodur ya da ev arkadaşı sevgilisini getiriyodur amk. bekar adam temiz olmaz kardeşim illa vardır bi kız o evi temizleyen.

banyodan çıkınca mutfığa aktım hemen.

baktım bu hala limon kesiyö amk.

ben de tuza tabak hazırlayayım dedim.

"abi tuz nerede?" dedim

"tuzlukta kardeşim" dedi.

ben sevmem elime tuz döküp yalamayı amk. o ne öyle lan mart ayındaki sikişken kediler gibi?

bi çay tabağına bolca koyacan tuzu, yalayacaksın bi kere shot bardaklarının kenarlarını yalayacaksın. sonra bardağı kenarları tuza gelecek şekilde bastırca o tuz dolu çay tabağına aha sana tuzlu tekila bardağı.

ele tuz dök, tekilayı iç, sonra o salyalı el ile limonu at ağza.... sikerim lan öyle işi. benim yöntem daha temiz.

aldım tuzluğu, açtım kapağını. anlattığım gibi bi çay tabağına boşalttım.

"çay tabağını niye sormadın? yalanına sokam" diyenler için; lavabo yanında bulaşıklık olur amk orda her daim kurusun diye bi çay tabağı olur.

bardakları suyla çalkaladım önce kenarları ıslak olsun diye.

hani normalde ben kenarlarını yalayıp tuza banıyorum ama bunlarla ilk içişimiz amk tiksinsenler.

tuzu, bardakları, limonu, ve şişeyi bi tepsiye koydum gittik içeri.

bizimki telefonu almış biriyle konuşuyo amk.

ben tepsiyi koydum tuza batırdım bardakları tekilaları da fuat abi dolduydu.

bizim işler bitene kadar benim halaoğlu da telefonu kapadı. fuat abi televizyondan müzik kanalı açtı. oyle secme bi muzik değil. maksat arkada ses olsun amk.

ve bizim shotlar başladı amk.

önceden tekila sarhoşu olduğumdan mal gibi ard arda abanmadım tabii. diğerleri belli tekilanın usulü benden fersah fersah iyi biliyodu. edebimizle içiyoruz anlayacağınız.

ilk shotlardan sonra muhabbet işe güce kaydı. bu ikisi maslak oto sanayii içinde rent a car/oto kuafor gibi bişey mi ne acacakmış da araba toparlamaları lazım. onun muhabbete başladılar amk.

bizim halaoğlu bi tane büyük hasarlı bmw z4 bulmuş onu yapacaklarmış da falan filan.

bi 7-8 dakika sonra 2 shotlar geldi.

bu sefer konu karı kıza kaydı amk. fuat abi başladı geçen bi kız varmış da maslak efendy'de sabaha kadar sürtmüş de sokmamışmışmışmış..

biraz benim halaoğlu biraz da ben bi iki karı muhabbeti yaptıktan sonra 3, 4 ve 5. shotlar geldi.

ibneliğin alemi yok.

5 shot tekila eğer bunyeniz sağlamsa sizin başınızı bayağı döndürür ama yerinizden kalmazsanız problem yok. amaa, eğer o bunye sağlam değilse ilk parti kusmuğunuz gözüktü demektir.

allahı var bizden kimse kusmadı o ana kadar ama karı kız muhabbetlerinin "ah be xxx özledim be seni" döndüğünü hatırlıyorum.

bi şişe olmeca'dan ortalama 30 shot falan çıkıyo.

bu da benim amıma konulduğu saatlerde 9 veya 10. shotlarda olduğumuzu gösterir.

ben hatırlamıyorum ama fuat abi son shotlarda sapıtığımı söyledi. zaten kalktığımda kafamı koyduğum yastığın ıslaklığından anladım ben gece sıçtığımı.

uyandıığımızda yatak ıslaksa gece işemişsinizdir, yastık ıslaksa gece sarhoş olmuşsunuzdur kafanızı soğuk suya tutmuşlardır amk. bunun başka bi alternatifi yok.

kalkınca baş ağrısı başladı amk. midem de boka sarmış, yataktan kalkınca bulandı birden. tuvalete koştum amk. biraz kustum kendime geldim. ağzı çalkaladım yuzumu yıkadım. telefonumu aramaya başladım.

ara ki bulasın amk. yok hiç bi yerde. kimbilir gece nereye oktum amına kodumun radyasyon yuvasını.
sikerim dedim mutfaga gittim. iyice eşeledim ortalığı kahve buldum sonunda.
nasıl başım ağrıyor amk. benim baş ağrımı sert bi nescafe kokusu hafifletir sarhoş olunca. nescafeyi buldum kahve yaptım kendime.
kahveyi içerken bi de sigara yaktım, ohh amk benden kralı var mı dünyada?
kahveyi ben soğutup içerim. yine oyle yaptım. tam son yuduma geldiğimde telefonumun sesi duydum.
ayaklandım hemen. sese doğru gittim. salondan geliyordu. salona girip yerdeki serili gazeteleri görünce anladım ne boklar yediğimi gece. haliya kusmuşum amk.
telefonu bulana kadar telefon sustu tabii. ama sesi duyduğumdan yeri biliyorum, yani ne civarda olduğunu.
ses o üçlü koltuk tarafından geliyordu.
altına üstüne yanına baktıktan sonra köşesine sıkışmış telefonumu buldum sonunda.
on küsür cevapsız aramayı ve yanan mesaj işaretini görünce bizim halaoğlunun sağlam bi taşşak geçeceğini anladım benimle.
saate de bakmamıştım o ana kadar. telefon yok amk yanımda. ben de saat takmayı sevmem hiç. dolayısıyla saatten haberim yok.
ama keşke haberim de olmasaydı. saat olmuş akşam 5 amk.
aldım telefonu elime yavaş yavaş mutfağa geçtim.
cevapsızlara bakmadım amk direkt halaoğlunu aradım.
açtı hemen. elindeymiş telefon.
"ooo adnan beyler ayrılmış" dedi sesinde yoğun taşşak aroması ile.
ben de utana sıkıla "abi ya sorma çok mı sıçtım batırdım gece?" dedim.
"yok be oğlum ne sıçması yok çok bişey" dedi
ohh çekmeme fırsat vermeden "sadece salonun ortasına bi de fuat'ın üstüne kustun amk" dedi.
amk nasıl utandım anlatamam size.
"abi taşşak mı geçiyosun?" dedim utanarak
"lan taşşağı sen geçtin bizle amcık? hani sağlam içiyodun? pert oldun amk" dedi.
ulan ben tekilayı sağlam içtiğimi ne zaman soyledim? rakı ya da bira olsa neyse de tekila sikiyo belamı ben biliyorum.
"abi sen neyse de rezil olduk fuat abiye" dedim.
bu sefer daha da gulumeye başladı.
"lan sanki o çok farklı sendin. o da benim ustume kustu amk" dedi.
bu sefer ben de gulumeye başladım amk.
"sen aldın mı mesajımı?" dedi.
"yok abi daha bakmadım mesajlarla cevapsızlara aramışsın duymadım bile" dedim
"lan ne araması? ben mesaj attım mutfakta mikrodalganın yanına ağı kesici koydum iç ondan fuata da ver" dedi.
"fuat abi evde mi?" dedim
"evdedir heralde. uyansa aradı beni" dedi. sonra çok da konuşmadık işi varmış kapadı.
ben dikkat etmedim hiç ama gittim baktım hakkaten odasında yatıyordu amk. benim ona bakacak halim mi vardı kusmaya zor yetiştim.
uyandırmadım fuat abiyi. gittim önce ağı kesiciyi içtim sonra içerdeki kusmuklarımı temizledim amk.
işim bitirdikten sonra televizyonu açtım. bi ara tuvaletin kapısının sesi geldi, sonra da kusma sesi. aha dedim fuat abi de uyandı.
saate baktım 6 bucuga geliyordu.
bu tabii kalkınca ilk uğrayacağı yer salon. o da telefonunu arayacak benim gibi.
baktım kapıdan sismis iki göz bana bakıyo.
"abi gunaydın" dedim
güldü bana bakıp.
"içine sıctın lan evimin" dedi gülerek. kustum ya tassak geciyo benle.
ben de güldüm. "sen de benim halaoğlumun üstüne sıçmışsın ödeştik" dedim.
"hadi lan. ben kusmam" dedi.
"valla mustafa soyledi" dedim.
telefonunu bulamadı ya benim telden aradık. o anlatınca ve kendi ust basını onun kirli sepetine attığını soylediğinde inandı. fuat abinin kıyafetlerden giymiş işe gitmiş.
telefonu kapatıp taşşak geçilince kalktı ağı kesici içti.
"amı götü dağıtmışız lan yine. yaramıyo lan bana tekila" dedi.
"sorma abi" dedim gülerek.

sigara uzattı, yaktık.

eften püften dün geceyi konuşurken birden bana "noldu lan aradın mı o kızı?" dedi.

başta anlamadım ne dediğini.

"ne kızı abi?" dedim

"lan ben ne bileyim hangi kız. mavi miydi neydi onu arayacam diyodun dün geceden beri" dedi.

gözlerim açıldı amk fal taşı gibi.

mustafa da ben seni aramadım demişti. ama telefonda on küsur cevapsız vardı. ayrıca sarhosken maviyi aradın deseler bundan daha doğal bişey yok derim. insan sevdiğini arar amk sarhos olunca.

"abi taşşak mı geçiyosun?" dedim

"lan taşşak geçsem kızın adını nerden bilecem?" dedi.

haklıydı amk.

hemen telefona baktım.

10 küsürt cevapsız aramanın hepsi mavinin numarası.

benim telefon cevapsızların ayrı ayro saatlerini göstermiyordu ama son çağrı öğleden sonra 2 civarıydı.

mesajlara baktım 5-6 tane de mesaj atmış.

bi tanesi hariç hepsi "adnan iyimisin?", "adnan cevap ver" gibilerinden.

biri ise "tamam istemiyosan aramam daha"

amk napacağı mı şaşırdım. cevap yazsam bi dert, yazmasam...

yazmasam olur mu lan?

yazarım tabii.

ben ondan gelen derde kurban olurum amk.

mavi'yi aramam lazım ama o evde rahat konuşamayacağımı da biliyorum.

"abi ben bi dışarı çıkayım mı?" dedim.

anladı mı telefona baktıktan hemen sonra dışarı çıkmamın sebebini bilmiyorum ama anladıysa bir anlamadıysa iki amk.

"keyfine bak kardeşim. anahtarını almayı unutma ama" dedi.

hemen çıktım dışarı.

apartmandan da uzaklaşıp telefonu aldım elime.

son arananlardan numarasını buldum. kızı aramışım amk gece bilmem kaçta.

numara ekrandı sadece arama tuşuna basmam kafi mavi ile konuşabilmek için.

ama işte öyle olmuyo. sanki köze basacaktı parmağım, yes tuşuna değil. öyle çekindim. sebebi ben değilim sanırım beynimdi.

hani uzuvlara komutları beyin verirmiş ya, mantığını siktiğim korkutuyo parmağı bastırmıyo. kalbim bi hükmetse o uzuvlara bırak parmakla yes tuşuna basmayı koşarak yeniköye giderdim be...

en sonunda mantığını siktiğimin beyni verdi emri "yes tuşuna basılacak!"

bürokrasisini siktiğimin vücudu emir büyük yerden olunca "adnan ne soyleyeceğini hazırladın mı?" bile diye sormadı bana.

hani her detay hatırlanmaz diyolar ya onlara inat söylüyorum bunu; telefon 4 kere çaldı, tam 4 kere.

5. çalışma başlamadan açıldı telefon.

"adnan" dedi.

sesini unutmuşum lan.

yaz sıcağında kurumuş betona su dökerseniz nasıl çeker suyu, aynı öyle çektim sesini içime.

öyle ki cevap vermeyi unutmuşum.

"adnan ordamısın?" dedi.

uzatmadım suskunluğu.

"burdayım" dedim

"hele şükür ya" dedi.

ben sustum. aslında konuşmak istiyodum deli gibi ama dün sarhoş bunu aramışım falan ya salağa yattım, daha doğrusu utangaç çocuk taklidi yapıyorum amk. hani "nasıl aradım seni de rahatsız ettim yaa allah beni n'apmasın..." ayaklarındayım. yoksa ne utancam amk? allah razı olsun o tekiladan bana maviyi aratacak cesareti vermiş.

"niye konuşmuyosun?" dedi mavi.

utanmış numarama başladım tabii..

"ya dün gece sanırım aramışım rahatsız etmişim seni. kusura bakma" dedim

"önemli değil" dedi.

ama başka bişey demedi. benim plana göre "yok ya estağfurullah ne demek adnancım. aramadığın kabahat" demesi lazımdı. dedim az zorlayayım. geçtim b planına; "kızmadın di mi?" dedim.

"yoo kızmadım merak ettim sadece" dedi.

ulan yine olmadı. burada da "ya ne kızıcım sen iyimisin?" gibilerinden endişelenmesi lazımdı amk.

baktım planla falan olmayacak dedim oğlum doğal ol.

o utangaç çocuk gitti yavşak biri geldi hemen; "iyi ki aramışım ama yoksa senin arayacağın yok" dedim.

"sen istemedin aramamı" dedi.

maltepedeyken arkadaş olalım mevzusu vardı ya ben olmaz dedim ordan laf çarpıyo.

ne diyeceğim amk üstüne?

2 yol var ya dalacam allah ne verdiyse sayacağım buna, ya da alttan alıcım.

sike sike ikinci yolu seçtim.

"ya ama sen arkadaş olalım falan diyince ben konusamam ki senle oyle" dedim.

"peki şimdi neyiz?" dedi.

resmen eziyo lan beni. bildiğin kıvrandırıyor beni. ah ulan diyemiyorum ki "siktir git", diyemiyorum işte. bi desem belki değişik durumlar ama denir mi lan sevdiğine o laf?

"neyse özür dilerim kapatıyorum. iyi bak kendine" dedim kapadım telefonu.

tam kendime bildiğim küfürlerden bir başucu eseri hazırlıyorken telefonum çaldı.

mavi'nin numarası amk ekranda.

hemen açtım.

alo dememe fırsat vermeden o başladı konuşmaya.

"neden yuzume kapattın telefonu" dedi kızgın bi sesle.

ulan ben senin yuzune kaparmıyım telefonu? yemin ederim kendi yuzume kaparım senin yuzune kapamam. nasıl kendi yuzume kaparım bilmiyorum ama bi yol bulurum sen iste lan yeter ki.

"ben yuzune kapamadım ki. sen konuşmak istemiyodun uzatmak istemedim" dedim salak bi ses tonu ile.

"bırak da ona ben karar vereyim" dedi.

ulan bildiğin babam gibi azar çekiyodu bana.

bayağıdır da görmedim y ben bunu acaba bıyığı falan mı çıkmıştı lan o ara?

baktım amk kaybedecek bişey yok. yeter dedim amk fenerbahçe gibi korkak oynadığım.

zaten her türlü kız bana posta koyup yalnızlığımı geri bırakacak bari aykut kocaman gibi küçücük olmayayım. madem yalnız kalacağım yalnızlığımın adına kitap bile yazılsın istedim...

"---İMPARATOR'uN YALNIZLIĞI---"*

başladım fatih terim gibi "bam bam bam" oynamaya;

"ya mavi, sen beni niye tekrar aradın fırça atmak için mi?" dedim.

sustu bi iki saniye

"ne demek niye aradın ya?" dedi. şaşırılmıştı sert çıkınca.

"basbaya niye aradın? zaten bu atacağın fırçaların çoğunu az önce kapattığımız telefonda atmıştın. ekstra bişey de söylemeyeceksin belli. sen bi söylesene allah aşkına; beni niye aradın?"

nasıl kontraya çıktıysam bildiğin üçe bir yakalamıştım maviyi. ve az çok anlamışsınızdır bu iş futbol olsa idi mavi gözümde barcelona olurdu. öyle yüce öyle büyük, öyle bir kulüpten fazlaydı benim için. ve böyle takımlara karşı oynuyosanız yakaladıklarınızı atacaksınız beyler. benim de niyetim oydu.

"seni arayanda kabahat. ya ben sana soruyomuyum niye aradın beni diye?" dediğinde top önüme yuvarlanmıştı. ne sağımda ne solumda yoktu kimse.

victor valdes de bana doğru koşmaya başlamış açığı kapamaya çalışıyordu. bi kalecinin en gol yemeye müsait olduğu an ileri doğru koşarkenki andır. çünkü hareket alanı sadece koştuğu koridor ile sınırlıdır. sağına veya soluna atacağınız toplar yüzde 91.5136 gol olur.

ve vuruşumu yaptım, yani cevabımı verdim;

"sen bana sormuyosun neden aradığımı mavi çünkü benim arama nedenim belli. sesini duyabilmek için arıyorum ben seni. seni özlediğimden, seni köpek gibi sevdiğimden arıyorum. ve hepsini çok iyi bildiğinden sormana gerek kalmıyo" dedim.

sustu.

sustuğu cevabımın doğruluğuna, yerindeliliğine işaret etti.

kısacası; golü atmıştım.

golü attım ya bu tabii sendeledi.

aldım topu santraya koştum "niye sustun konuşsana!" diyerek.

kem küm etti. bişey soylemek istiyodu belli ki.

"anlaşılmıyo ne dediğin" dedim.

bildiğin tribünleri tahrik ediyorum amk.

hani taraftarlardan biri inecek aşağı ağzımı yüzümü sikecek, sonra öbürleri de onun ppeşine sahaya atlayacak orada geberip gidecem mal gibi, ya da başka bi deyişle mavi telefonu yüzüme kapatacak o olacak.

konuşmasını bekledim.

ve sonunda;

"ben seni özlemiş olamam mı ya?" dedi sesi titreyerek.

allahım, nasıl güzelmiş özlenmek. nasıl harika bi duyguymuş sevdiğinin seni özlediğini söylemesi.

lan acaba mavi ondan mı özletiyodu kendini bana diye düşündüm. amk yandı benim devreler bi kere hemen gelir mi yerine? konuşmak nasıl zordu o an.

yok heyecandan falan değil. bi ağzınız kulaklarınıza kadar uzamış, 32 dişiniz meydandayken konuşmayı denesenize la. zor yani.

ama konuşmak zorundaydım. kaç senedir hep özlenmeden konuşan adnan bi kere de özlenmiş bi halde, özlendiğini bilerek konuşsun lan.

"ğen bini gözlelen meğ?" yani "sen beni özledin mi?" dedim. ama ağzım timsah gibi açıkken ancak öyle diyebildim napam?

anlamadı tabi mavi. "ne diyosun anlamadım" dedi.

hemen topladım kendimi, daha doğrusu ağzımı.

elimle yanaklarımdan büzüştürdüm suratımı. az biraz normale dönmüştü ağzım.

"sen diyorum beni özledin mi?"

bi insanın sesi utanır mı lan? mavinin utandı amk. hissettim.

"yani özledim kaç ay oldu görüşmedik" dedi mırımlayarak.

lan ölürüm ben senin beni özlemene.

yazarken bile şimdi muytlu oldum sırtıyorum lan.

"ee artık görüşelim dersin o zaman?" dedim.

birden döndü sesi.

"hayatta demem" dedi

şaşırdım amk. lan dedim acaba ben hayal mi gördüm az önce.

"niye ya? hani özledim dedin az önce" dedim bi çocuğun mahallede futbolcu kartlarıyla oynarken yenilip "kektin gidemezsin.

bitene kadar oynayacaksın ya" demesi gibi.

bırakmam, banane amk.

"demem çünkü senin demen lazım. erkekler der" dedi.

benim bunu anlamam 1 dakkaya yakın sürdü.

"banane ya sen özledim dedin" demeye devam ettim gerizekalı gibi.

en sonunda jeton düşünce "lan ben görüşelim desem görüşecekmiyiz?" dedim gözlerim faltaşı gibi açılmış bi halde.

"bilmem düşünürüz" dedi allahın şımarığı.

benden güzel bi iki kelime bekliyodu adım gibi eminim ama ben direkt "yarın görüşelim mi o zaman ya?" dedim barzo gibi.

"tamam görüşürüz ama şimdi kapamam lazım mesajlaşırız" dedi mavi.

hani nickimiz "adnan abi" diye millet abi diyo bana ama ben bildiğin çiçek abbas'ım la.

ve size yemin ederim o an benim çiçek abbas filmindeki portakal arabasının etrafında koşuşturan ilyas salman'dan tek farkım ortada portakal satan birinin olmaması idi.

geri kalan hareketlerin aynısını birebir yapmışımdır heralde...

<http://caps.alemsozluk.com/images/5pZ42424.swf>

kendime geldiğimde bi apartman kapısının camına bakıyodum ya da o apartman kapısının camına bakmam beni kendime getirmişti.

amk ne üst var ne baş ben yarın kızın yanına böyle mi gidecem?

hemen eve gittim.

evde fuat abi var ama yine kapıyı çaldım tabii.

biraz bekledim ama o beklemek nedir lan? ben neleri beklemişim amk bi kapı bana koyar mı?

tabii ki koymaz.

"ben tomas, bana komas" nidaları ile fuat abi kapıyı açana kadar zile basarak şarkı çalma çabaları içine girdim.

adam kapıyı açtığında korkmuş amk. ne kadar zile bastıysam artık bişey oldu sandı heralde.

"noldu lan?" dedi direkt.

baktı ki ben mal mal sırtıyorum anladı bişey olduğunu, ama güzel bişey.

en sırtık halimle "abi ya senin arabayla bi sarıyere gidip gelebilirmiyim?" dedim.

"git de hayırdır oğlum?" dedi.

"abi üst baş alıcam" dedim.

"dur bekle anahtar ppantolonun cebindeydi" dedi gitti içeri.

ben ritmik hareketler yaparak ama bunları dışarı yansıtmama çabası ile saçma salak dansların peşindeyim tabii.

gitti geldi hemen fuat abi. ruhsatı da getirmiş.

ulan şu ruhsatı torpidodan hergün eve taşıyan adam benim gözümde 90ların elinde teyp ile gezen adamıdır. saygım sonsuzdur ama ne bok yediğini anlamam.

aldım ruhsatla anahtarı "abi ben geç kalmam" dedim.

"anahtarın var di mi lan?" dediğinde ben asansöre çoktan binmiş "z"ye basmıştım bile. katın ortasında "var abi var" diye bağırdım duydu mu bilmiyorum.

aşağıya indim ama salaklık amk adamın bi arabasını olduğunu biliyorum ama markasını bırak renginden haberim yok.

açtım ruhsatı plakasına modeline bakayım diye para düştü yere. adam abilik yapmış amk bana. cebimde param var mı diye sorsa var diyecem o yüzden ruhsat arasına sıkıştırmış bişeyler.

arabanın plakaya baktım modele baktım ama aradım aradım bulamadım amk. anahtardaki kapıları açma kapama düğmesine de basıyorum hani belki farı yanar, kornası çalar falan o da yok. baktım bu böyle olmayacak adamın cep te yok ki arayayım. zili çaldım aşağı kapıdan megafondan arabanın yerini sordum. cebini de aldım kaydettim hemen.

arabanın yerini söyledi ama ben oraya baktım yoktu amk. heralde o söyleyince araba yerine geldi mi noldu bilmiyorum araba o az önce olmayan yerde ikamet ediyodu.

atladım arabaya istikamet sarıyer merkez amk.

sarıyere inince hemen üst baş alabileceğim bi yerler aradım ama nerde amk?

sarıyerde toplasan 3 tane mağaza var benim bişey alabileceğim onlarda da istediğimi bulamama durumu olacak en iyisi ben bi alışveriş merkezine gideyim dedim. levent'te metrocity var oraya gittim.

hayatım boyunca öyle sırf üstümdeki marka olsun diye bişeyler giyen biri olmadım. yani üstümde kocaman marka amblemleri ile gezmeyi sevmiyorum.

hee "hep mi işporta giyiniyosun lan?" dersiniz yok öyle de değil. bişeyi beğendiysen alırım. "aman marka olmasın sosyalist tavrıma zeval gelmesin" de demem.

hiç sevmem aslında mağaza mağaza gezmeyi ama 2-3 mağaza gezdim güzel bişeyler, özel bişeyler alayım diye.

sonuçta 2 çift ayakkabı, 1-2 pantolon, gömlek, tshirt, ıvır zıvır aldım çıktım metrocityden. bizim halaoğlundan aldığım paranın da büyük bi bölümünü harcamış oldum haliyle.

zaten evden çıktığımda saat 7ye geliyodu neredeyse. çıkana kadar da 9u, 9 buçuğu bulduk tabii.

hala oğlunu aradım hemen "akşam napıyosun?" dedim.

"oğlum akşamı mı kalmış? evdeyim oturuyorum babamlarla evdeyim" dedi.

"tamam ben de uğrarım hem halamları görürüm ordan seni de alırım yukarı çıkarız amk fuat abiye" dedim. yukarı dememdeki maksat bunlar sarıyer merkezde oturuyo, fuat abinin ev sinpaşa. sinpaş sarıyerin yukarda kalıyo.

"iyi gel" dedi.

giderken sahil yolundan gittim. yeniköy'de asortik bi manav var ordan mangosuna kadar bütün abidik gubidik meyvelerden

aldım. akşama rakı masası yapacam amk. kutlama var lan mavi ile buluşam amk ertesi gün!

doldurdum poşetleri parasını da fuat abinin verdiği paradan verdim. sarıyere girince sinpaş yolu üstünde bi tır kasası var dürüm

yapıyo. bi ara çok popülerdi ya "restirant"lar, onlardan bu da.

aradım onu "abi ben seni arayınca 5 kişilik karışık şiş at geçerken alıcam" dedim. 3 kişiyiz ama benim huyum amk. gözüm doymzsa karnım doymaz.

onu da halamlara gittim. bi 20 dakika oturdum oturmadım bizim halaoğlunu da aldım çıktım. atladık arabaya yolda hemen aradım etleri pişirsin diye dürümcüyü. bizim ganyanın ordaki tekele uğrayıp rakı da aldım. sonra birahane var "baba necmi'nin yeri" diye ordan da mezeleri, beyaz peynirimizi falan aldık önce restirant'a uğradık etleri almaya sonra sinpaş'a...

evin oraya gelince sırtlandık poşetleri yukarı çıktık.

kapyı çaldım fuat abi açtı. şaşırđı elimizdekileri görünce.

"bu ne oğlum?" dedi haklı olarak.

"abi rakı yapamaz bugün" dedim.

aldı bizi içeri. mutfağa girdik hemen ayarladık meyveleri, mezeleri falan. halaoğlu da sofrayı kurdu.

halaoğlu yokken "abi bugün bana yaptığın abilik için teşekkür ederim" dedim fuat abiye.

"lan manyakmısın mustafanın kardeşim dediği adam benim de kardeşimdir saçmalama" dedi. sağolsun kral adamdı. ve oturduk masamıza.

ilk kadehleri kaldırırken fuat abi durdurdu bizi.

"lan müziksiz rakı masası mı olur?" diyerek açtı radyoyu.

tesadüf mü bilmiyorum ama çıkan şarkı <http://fizy.com/#s/1ahun6> idi. hafif ortalarında denk gelmiştik ama olsun be. zaten neyi başından yaşadım ki amk o şarkıyı başından yakalayacağım?

vurduk kadehleri birbirine.

mutluydum lan elimde rakı kadehi, yanımda sevdiklerim, yanımda olmasa da uzağımda olmayan imkansız olmayan mavi, kulağımda "elbet bir gün buluşacağız"...

"en kötü günümüz böyle olsun" dedi halaoğlu.

"olsun be abi!" dedim vurduk kadehin dibine.

ne zaman ki müzeyyen senar "sevgilim ne zaman buluşacağız..." dedi işte o zaman elime aldım telefonu.

müzeyyen senar ne dediyse onu yazdım, ama sike sike sansürleyerek

"ne zaman buluşacağız?"

elinde telefon sevdiğinden güzel bi mesajın gelecek olduğunu bile bile beklemek nasıl güzel bi beklemektir.

ben de öyle bekledim, ama çok beklemedim.

"yarın izinliyim ben" yazmış mavi.

ulan hayat artık benim tarafımı tutmaya başlamıştı galiba. bütün bir gün mavi ile geçirecem!

hayallerimden de öteydi lan.

benim hayallerim genelde onun bana gamzeleri ile gülererek baktığı kısa pasajlardan oluşan skeçlerden oluşuyodu.

ilk sinema deneyimim olacaktı bu.

heyecanlı mıydım? çokook.

onsuzken, o aklıma geldiğinde hızlı atmaya başlayan kalbim, ona kavuşacak olmanın heyecanını ile fazla mesai yapar gibiydi.

biliyodum bana ana avrat küfrediyodu ama bi kere de güzel bi sebep için at be amına koduğum ne olacak sanki?

gece ben çok içmedim.

çünkü mavi ile saat 2 gibi buluşmak için sözleştik. uyuyup kalmak istemedim amk. bizimkiler de çok bi bok içmedi. dünkü tekila macerasından sonra rakı pek sallamadı bizi daha doğrusu.

mavi ile o uyuyana kadar mesajlaştık.

acaba rüyasında beni görmüş müdür lan?

ben bazen öyle yapıyodum çünkü. sızana kadar içer, içerken de onun resmine bakardım. hani uyumadan önce son gördüğüm şey o olursa belki rüyaya son gördüğüm şey olan mavi ile başlarım diye.

gerçi benimkisi hiç bi zaman işe yaramadı. pek rüya göremem ben.

yatmadan önce bizim halaoğluna "işe giderken beni de kaldır beraber çıkalım" dedim. o da 10 gibi çıkacakmış tamam dedim bana uyar amk.

fuat abiden de arabayı ayarladım.

tammmmaaam...

herşey süper amk.

hatta fazla süper.

saat 10da kalkacak olan kuzen saat 12'de anca kaldırdı bizi.
"hadi lan kalksana" diyerek apar topar çıkarttı beni yataktan.
hemen duşa girdim, dişlerimi sağ işaret parmağımla fırçaladım. çıkınca da peçete ile sildim.
napam amk?
sinpaş'ta diş fırçası vardı da biz mi kullanmadık?
aldığım üst baş ıvır zıvırdan üstüme giydim çıktık.
arabaya atlayınca hemen mavi'ye "günaydınnn" diye sonu bol n harfli bi mesaj attım. sevimli olsun diye koydum lan o kadar n'yi.
ilk bunu bıraktım tabii ki maslak sanayiiye.
kahve söyledi bu onu içtik ama kahve bahane. ben mavi'den "günaydın" mesajı bekliyorum amk.
saat 12.30 gibi "günaydınnnnnnn" diye daha bol n harfli bi mesaj geldi mesajını bana ieleten turksat uydusuna kurban olduğumdan.
kahvenin falan amına korum, kim sikler kahveyi?
aldım telefonu elime ergen gibi mesaj yazmaya başladım.
hani sessiz harf düşürerek yazanlara kızıyodum ya sanırım çok mesaj atınca el alışıyor la.
bn de oyle yzmya bsldm cnku ordn blyrm.

"geleym mi sni almya?" yazdım gönderdim.
salak bi gülümseme ile bekledim cevap atmasını.
ama ofiste değil. apar topar vedalaştım bizim halaoğlu ile atlardım arabaya.
mavi bana mesaj attığında ben sanayii'den çıkmıştım amk.
"dha babm ckmdı knstgmz gbi 2de blusalm" yazmış.
lan giderim yeniköyde beklerim amk. ben hazırım dediğinde biterim kappısının önünde.
istikamet yeniköy amk...

yolda giderken sahil yolunda pamuk şeker arabası gördüm.
hemen durdum yanında.
adama 50 lira verdim "abi kaç tane çıkıyosa bana pamuk şeker versene" dedim.
mal mal baktı suratıma. herhalde beni hangi delinin siktiğini tahmin etmeye çalıştı ama yüzü de güldü amk. belki 5-6 saatte satacağı pamukşekeri bi kerede satıyo daha ne istiyoy amk?
ah ulan mavi!
bak sen bana "evet" demeden, "evet" in kırıntılarını yolladığında bile sırf ben değil diğer insanlar mutlu oluyo amk. sen bana evet kırıntısı yollayınca küçük esnaf kazanıyo lan!
adam bana tam 40 tane pamuk şeker verdi.
hepsini arka koltuğa yığdım. hatta birazını alıp yan koltuğa koydum mavi gelirken ön camın oraya koyacam şaşırırsın diye.
aldım pambık şekerlerimi yattım yeniköy shell'in orada pusuya.
radyoda bile hareketli şarkılar çalıyordu lan. benim olduğum arabada hareketli şarkılar...
düşünün artık nasıl güzel bi gün.

saat 1i biraz geçmişti ki mavi'den mesaj geldi.
*"sen çık istersenben de yarım saate hazırım"
hemen cevap yazdım "ben yeniköydeyim zaten" diye.
şaşırdı.
10 dakikaya buluştuk o benzinliğin karşısındaki otobüs durağının orada.
tabii mavi "ben geliyorum" gibilerinden bi mesaj atınca ben dizdim ön camın oraya pamuk şekerleri. hatta yetmedi bi tane de ön camın üstünde anten vardı ona tutturdum amk.
araba oldu sünnet arabası.
mavi beni görünce, daha doğrusu tepesinde pamuk şeker olan bi araba görünce tanıdı tabii beni.
karşı kaldırımında duruyodu.
ben onu görünce bi tane pamuk şekeri elime alıp indim arabadan.
biliyorum pamuk şekeri sevdiğini. hasta olduğunda almıştım ona çok sevinmişti.
arabanın kapı açık, sağ dirseğim tavanda, sağ elimde gül gibi tuttuğum bir pamuk şeker ile ona bakıyodum.

yüzünde şaşırılmışlık dolu bi gülümseme vardı.
ellerini ağzına götürdü ama bu yermedi gülümsemesini örtmeye.
gamzeleri taşıyodu parmaklarının arasından.
sağa sola bakarak koştu karşı tarafa, bana.
sarılırız sandım ama o hemen sol koltuğa koştu. arabaya bindi.
ben de bindim tabii.
arabaya bindiğimde onun daha şaşırmış gördüm tabii. arabanın camlar filmli, yani siyah cam, yani arka görünümüyo dışardan.
anlayacağınız arkadaki onlarca pamuk şekeri daha yeni görmüştü.
her kız sürprizlerden hoşlanır diyolar ya ben o gün öğrendim bunu.
çok hoşuna gitmişti. benimse yuzumde salak bi tebessüm vardı.
hem onu görmenin sevinci hem de, hani iyi bişey yaptığınızı bilirsiniz de takdir beklersiniz ya aha o vardı.
elimdeki pamuk şekeri ona uzattım.
"sana pamuk şeker aldım" dedim.
güldü.
o kadar utangaç, o kadar masum, o kadar beklenmeyen bi gülüştü ki...
gülerek "delimisin sen ya?" dedi.
"bilmiyorum ki" dedim
"ya bu kadar pamuk şekeri napcam ben" dedi.
"ben karışmam seni görmediğim her gün için bi pamuk şeker borcum var sana" dedim.
güldü.
artık gamzelerini saklama gereği duymuyodu benden.
"o zaman bi dahakine kamyonla gelmen lazım. kaç ay oldu görüşmeyeli" dedi gamzeleri hiç görmediğim kadar derin bi şekilde.
nasıl sevindim, nasıl sevindim anlatamam.
o da benim gibi saymıştıydı lan görüşmediğimiz günleri?
saymıştı işte.
kaç ay oldu dedi.
demek ki o da hissetti benim yokluğumu amk.

ben ona salak salak bakarken "ya hadi gidelim biri görecek" dedi.
ulan zaten o biri tepesinde pamuk şeker olan bi arabayı görmediyse alah belasını versin. hemen bastım marşa.
"nereye gidelim?" diye sormadım bile.
o da "nereye gidiyoruz?" bile demedi.
lan dedim amk bu niye sormuyo nereye gidiyoruz diye kıllandım amk.
normal mavi olsa 50 tane soru sorardı. acaba dedim çakma mı bu?
"sormayacakmısın nereye gidiyoruz diye?" dedim.
"sormycam" dedi.
"ya kaçırırsam seni?" dedim
"sen bana bu dünyada kötülük yapacak son insansın" dedi.
içimi huzur kapladı.
hatta o kadar kapladı ki, o kadar tıkabasa huzur vardı ki içimde birbirlerini fordluyolardı, hissettim amk.
"ne kaçırıcım be allahın rizelisini?" dedim.
şaşırdı.
"sen nereden biliyosun benim rizeli oduğumu?" dedi.
"senin hakkındaki herşeyi bilirim ben" dedim.
oysa nereden bilecem amk? bunu hastaneye götürdük ya bi kere o zaman bakmıştım eczaneye gitmek için kimliğini aldığımda.

"kahvaltı ettin mi?" dedim maviye.
"ya atıştırdım bişeyler" dedi.
"olmaz öyle bişey atıştırmakla" dedim.
"ya ben sabahları çok bişey yiyemiyorum zaten" dedi mavi.
"olmaz kahvaltı edicez!" dedim.
tabii ben böyle artis artis konuşunca bu çok güzel bi yere kahvaltıya gidicez sandı. istesem evet en güzel yere gidebilirdik

kahvaltıya ama mavi'nin yanı lan benim için en güzel yer. ve onu, o kadar güzel bi kızı herkes çok güzel yerlere götürebilirdi. ben daha özel bişey olsun istedim.
sarıyerde gökkuşağı market var.
sarıyer'in migrosu gibi amk.
girdim oranın otoparka.
arabayı parkettim.
"hadi inmiyomusun ya?" dedim.
salak salak baktı suratıma.
"kahvaltı etcez demedik mi? hadi kalk kahvaltılık alalım" dedim.
şaşırdı ama hoşuna gitti.
saçma salak bi sevindi. ulan insan kahvaltılık alcaz diye sevinir mi? mavi sevindi, o zaman sevinilir amk.

aramızdaki ellerimizin birbirine çarpıması için zaruri 20 santim mesafeyi koruyarak yanyana markete girdik.
hemen bi araba aldım. şarküteriye doğru ilerledim.
şarküterideki elemana "abi en güzel sucuğundan versene bize" dedim.
hala anlamamıştı ne yapacağımızı ama halinden de şikayetçi değildi.
sucuğumuzu alınca az beyaz peynir, az kaşar, zeytin, ıvır zıvır da aldım. onları hazırlayan elman "hangi peynir olsun" muhabbeti esnasında bi parça peynir uzatıp "abi yenge bi baksın tadına" dediğinde mavi kocaman açıp gözlerini bana baktı.
"arkadaşız biz" dedi adama.
adam utanmadı bile. ulan birlikte beyaz peynir almaya gittiğin, zeytin alıp seçtiğin, ve benim gibi sana bakan biri senin nasıl arkadaşın olacak?
adam da anladı tabii durumu yenge ayağı çekti sana.
ama ben o arkadaş lafına bu sefer bozulmadım hiç. ne diyecekti başka amk?
ıvır zıvırı alınca salatalık domates de aldık kasaya doğru gittik.
poşetlere koyup kahvaltılıklarımızı arabaya geçtik.
bundan sonraki durak şifa fırını.
fırının orada indim ekme aldım en sıcakından. daha yeni çıkmamıştı ekme ama sıcaktı hala. fırının yanında bunların bi de bakkalı vardı oradan da yumurta aldım gittim arabaya.
arka koltuk dolu ya ne aldısak mavinin kucağa, ayaklarının oraya koydum. kızın ayaklarının altı poşetlerle doldu amk.
"adnan napcaz bunları ya? ben eve falan gelmem" dedi.
ulan eve alışveriş yaptık mı sandı amk anlamadım ki.
"yok olmaz annem bizi bekliyo. kadın sofraya hazırlamıştır o kadar" dedim.
gerçek sandı.
göz bebekleri küçüçük oldu.
"adnan ne işimiz var ya annelerle sen niye bana sormadan..." dedi güldüm.
gülünce anladı dalga geçtiğimi.
"çok hayvansın ya" dedi.
yalan da değil amk. mavi bana küstü. ama yalancı küslük. hadi gel beni barıştır modunda duruyo.
arka taraf pamuk şeker dolu amk aldım bi tane "aç karnına küslük olmaz hadi barışalım" dedim.
yüzüme bile bakmadan camdan dışarı bakarak "tabii stoklamışsın pamuk şekerleri küstür küstür barış di mi?" dedi.
ulan ne vereyim hıyar mı vereyim? ekmeğin burnunu mu koparıp vereyim?
pamuk şeker verecem tabii.
uzun sürmedi küslüğü.
kahvaltı edeceğimiz yere vardığımızda barışmış sayılırdık.

indik arabadan ben arabayı valeyeye verdim.
vale dediğimde sultan diye bi arkadaş amk. çeşmenin önü kapatıyomuşuz "adnan ver arabayı çekeyim sote bi yere" ded. ama vale dediğimde daha asortik duruyo o yüzden vale diyelim ona.
indik arabadan çıktık merdivenlerden. buranın sahibi bizim ganyan bayiinde arada veresiye altılı oynatır akşam o sultan dediğim çocuğu yollar parası veririr kuponlarını aldırırdı. oradan bi muhabbetimiz var yani.
baktım o yok orada ama oranın sahibi tanıdığımı belli edecez ya o yüzden bizi merdivenden çıkarken gören ilk çalışana "selamün aleyküm, yok mu hüseyin abi" dedim.

baktı mal mal.

"yok daha gelmez" dedi.

o da bıkmış amk benim gibi "ben patronu tanıyorumculardan" haklı amk. ama bilmiyo ki yanımdaki mavi. bilmiyo ona karizma yapmak için bu ucuz numaralardan nasiplenmek istediğimi.

elimize poşetler o üstte gösterdiğim masaya oturduk.

poşetleri koydum masanın üstüne o ara sultan dediğim çocuk geldi yanıma.

"adnan naber" diyerek.

amk sultanı görünce nasıl sevindim. aha dedim bu benle ilgilenir biz de yetim gibi kalmayız burada.

"iyidir kardeşim" dedim.

sonra mavi'ye döndü "yenge sen de hoşgeldin" dedi.

mavi sol yanımdaydı her zaman olduğu gibi ama bu sefer harbiden solumdaydı. o yüzden sağ tarafımla güldüm solum normal bi ifade takındı. mona lisa olmuştum ama sultan'ın yenge demesi de hoşuma gitmedi değil.

ben bunları düşünürken mavi "teşekkür ederim çok güzelmiş" dedi.

amk kafayı nasıl çevirdim birden mavi'ye.

adam, hem de eşek kadar adam buna yenge dedi ama "ne yengesi arkadaşız biz" demedi. sevindim ama bi taraftan da şaşırđım lan.

bu sefer mavi değişik bi tarzda güldü.

galiba anladı tuh halimi bana gülüyodu.

ben salak salak mavi'ye bakarken sultan "adnan napalım size?" dedi.

bana yapan yapmış oğlum yapacağını denmez tabii.

o yüzden "aga biz kahvaltıya geldik.

sen bize 4-5 yumurta, bi ufak tüp, tabak çanak, bıçak, kesme tahtası falan ver" dedim.

"tamam kardeşim" dedi gitti.

mavi şaşırılmıştı. ama benim şaşkınlık yanında bişey mi lan o?

"yumurta tüp falan istedin. nasıl yani?" dedi.

amk o an pişman olur gibi oldum. acaba çok mu barzo bişey yaptım kızı buraya getirmekle diye düşündüm. sanki küçümsedi gibi söyledi çünkü.

"ya buranın özelliği o. kendin yapıyosun yiyosun çayı falan getiriyolar ama çok güzel hee çayı" diyerek kıvrandı resmen.

hemen dümlenin sonuna "sevmediysen gidelim"i de ekledim tabii.

"yok çok değişik geldi ondan şaşırđım" dedi.

ama soylerken etrafa bakarak soyledi. etraf da yemyeşil her yer bahar kokuyo. guzel bi ortam yani.

"beğenmedin yani?" dedim zarf attım.

"inanmayacaksın ama çok beğendim. senden hiç beklemezdim biliyomusun böyle güzel bi yere götürmeni" dedi.

ulan sevinsem mii, üzülsem mi bilemedim ama sonuçta mavi'nin yanımdayım o yüzden sevindim. tabii sormadan da olmaz sebebini "niye benden beklemezdin anlamadım?" dedim

"ya kızma da sırf gösteriş yapmak için daha lüks hatta bayağı lüks bi yere götürürsün sanmıştım" dedi.

kız bana kıro dedi lan.

ama gülerken soyledi. maksadı laf sokmak anlayacağınız. gerçi haklı yanii laf soksa nolur.

"bugün ucuza kaçtım ondan ormana geldik" dedim.

güldü "öyle demek istemedim deli" dedi.

o sırada sultan ile bi garson bizim nevaleleri getirmişti.

masanın kenarına tüpü ve tavayı, masaya kesme tahtası tabak falan bıraktılar afiyet olsun abi dedikten sonra gittiler.

"oğlum çay yok mu?" diye seslendim sultan'a.

gözünü kırptı. ben var diye anladım ben de kafamı salladım eyvallah gibilerinden.

aldım sebzelelerin olduğu poşetleri orada musluk vardı oraya gelenler ıvır zıvırlarını yıkasınlar diye onun oraya gittim poşettekileri yıkamaya. sebze dediğim de domatesle salatalık amk.

çok uzak değil o resimde çıkmamış ama 3-4 metre yanımda hemen. baktım mavi oturmuş kontes gibi, bakıyo bana.

"napıyosun sen ya oturmuşsun ben mi yapıcam her şeyi?" dedim

sağına soluna baktı bana mı diyo bu diye. hani ben ona oyle bişey demem ya açık hava kafa yaptı sandı heralde.

"bana mı diyosun ya?" dedi

"yok ağaçlara diyorum" dedim.

o ara işimi bitirdim elimde ıslak poşetlerin suları yerlere damlayarak masaya yaklaştım.
"benim işim masayı hazırlamak, bunları yıkamaktı. yumurtayı da ben pişirecek değilim heralde?" dedim.
"şuna bak ya sucuklu yumurta pişirmeye mi getirdin beni buraya?" dedi.
"evet, işine geliyosa. valla aç kalırız yoksa" dedim.
aldı eline malzemeleri söylene söylene dilimlemeye başladı sucuğu
"allahım yaa bana yemek yaptırmaya getirmiş deli"

ben tüpün altını yaktım yağ erirken bu da sucukları hazırladı tabii. bi bıçak daha istedim domatesleri falan kestim ben de. peyniri meyniri de dilimledim oturdum sigara yaktım.
"ya herşeyi ben yapıyorum" dedi mavi şimara şimara.
"yapcan tabii" dedim ben de aynı şımarıklıkta.
karşılıklı şimara şimara pişirdi yumurtayı. yumurta pişti ben sultan'a seslendim çay lazım amk.
baktım bizimki elinde semaverle geliyo. vay dedim amk aferin sultan'a...

ve biz hayatımızın en güzel kahvaltılarında birini ettik mavi ile.
kahvaltı bitince çayın dibine gelip süzölmüş keyif çaylarımızı doldurduk. ben bi sigara yaktım.
mavi "ya içme şunu ya" dedi.
"içmezsem başım ağrır" dedim.
masadaki paketi kaptı "o zaman ben de içerim" dedi.
heralde benim orada "ya içme ciğerciklerin pislenir, sigara zararlı" dememi bekledi ama ben çakmağı çıkardım cebimden uzattım ona.
şaşırdı.
restine rest amk.
aldı sigarayı yakmasını bilmiyo la. sigaranın ucuna bakıyo çakmağın alevini sigaranın ucuna denk getirmek için ama bunu yaparken haliyle gözler şaşı oldu.
güldüm ben. ilk nefesi çekip öksürdüğünde ise bayağı bayağı kahkaha attım.
aldı attı sigarayı.
"ya bunu nasıl içiyosun iğrenç" dedi.
ben hala gülüyorum tabii. bu bozuldu.
"ya ne dalga geçiyosun?" dedi dudakları büzüşük büzüşük.
"dalga geçmiyorum ya" dedim gülerek.
kollarını bağladı, kafası yanda. görmedim ama mutlaka ayağını da sallıyodur. küstü tabii. barış benle havalarımda.
attım sigarayı, zaten sona gelmişti.
"bak ben de içmiyorum" dedim.
"bitmişti zaten" dedi.
"bitmemiştii be yarımdaydı" dedim.
"pislik" dedi.
dudaklar büzüşük değildi yani barışmıştık.

kahvaltı bitince kalktık oradan arabaya gittik.
saat 3e geliyodu.
"hadi gel seni kimsenin bilmediği bi yere götüreyim" dedim.
kötü bişey yapacam mı sandı ne baktı kocaman kocaman.
"lan hani ben sana zarar vermezdim? karnın doyunca aklın başına mı geldi?" dedim gülerek.
anladı ne düşündüğünün farkında olduğumun. biri ne düşündüğünüzü anlarsa mahçup olursunuz ya öyle mahçup oldu.
"yok ya öyle değil" dedi.
"hadi hadi yalancı" dedim.
"sensin yalancı" dedi.
birbrimize karşılıklı yalancı diyerek geldik havantepe'ye.
boğazın karadenizle birleştiğini görünce "çok güzel" dedi e harfi en bolundan.
"ne sandın amk?" diyecektim de diyemedim ayıp olmasın diye.
o manzaraya bakarken. ben abisi okula gelmiş ilkokullu çocuk gibi hava atma peşindeydim. hava attığım da ordaki bi tane bank

vardı onda oturup içer "ah ulan mavi" derdim o, içip sigaramın dumanını saldığım gökyüzü ve denizin mavisi... hani ben orada isyan edip mavi için üzülürken onalr da bana "aga üzölme ya zaten kız sana göre değil" diyodu. yani ben duymuyodum ama oyle diyodur başka ne diyecek ki? onlara mavi ile hava attım.

"alın lan amına koduklarım işte kızı getirdim" dedim aklımca. sanırım gündüz geldik diye çok siklerinde olmadı. onalrda akşamdan kalma amk ne beklşiyodum ki. ben havamı basarken mavi "burası çok güzel" dedi. aha dedim adnan damardan sal duyguları...

"sen bana her siktir çektiğinde ben burada seni dūřünüp adını yazıyorum" dedim. sustu ama etrafa bakındı. muhtemelen ismini yazdığım yer neresi diye baktı. utan utan nereye kadar amk? yanına yaklaştım. arkasından sarıldım, yanağı yanağıma o kadar yakındı ki. kalbim duracak sandım ama durmadı. inanın onun kalbinin sesi de duyuluyodu.

sağ elini tuttum sağ elimle. işaret parmağını tutarak önce gökyüzünü gösterdim "bak mavi yazıyo bulutlarda gördün mü? beni istemediğini söylediğin gün yazmıştım" dedim. o ana kadar biraz kasıyodu kolunu ama o an bıraktı. sonra elini önümüzdeki banka çevirdim.

"bak şu bankın önünde yerde lekeler var onlar senin hasta olduğun gün bana söylediklerinden sonra gözümden akmıştı" dedim. nefes aldı en derininden. nefesini kollarım arasında hissettim. sanırım dünyanın en güzel duygularından biriydi. sonra elimle denizi gösterdim

"bak oraya da seni dūřünüp senin beni dūřünmediđin bi gece yazd..." dedirtmedi. alini çekti elimden.

"adnan gdelim" dedi.

"neden?" dedim.

"adnan gitmek istiyorum. götürürmüsün beni eve" dedi. bu bi soru cümlesi değildi ondan soru işareti kullanmadım. bu bi emir cümlesi idi.

Çaresiz bindim arabaya mavi'yi yeniköy'e götürmek için yola çıktık. bi iki kere konuşmak için fırsat yokladım ama bana doğru bile bakmıyodu. ben de sinirlendim zaten konuşmadım amk. sanki anasına küfrettik naptım la ben? ne güzel gidiyodu her bok yolunda yolunda ne sikime şimdi sıçtın herşeyin içine 5 dakkada?

o bana bakmadan, ben ona kaçak kaçak bakarak geldik yeniköy'ün oraya kadar. tam sağa çekmek üzereyken "bişey söyleyeceksin değil mi gitmeden?" dedim yüzüme bile bakmadı, indi arabadan.

amk öldürecem sonunda ben kendimi bunun yüzünden diye dūřüne dūřüne döndüm sarıyere. amk arabayı verecem arkası silme pamuk řeker dolu. bildiđin "al götüne sokarsın" diye bıraktı bana pamukřekerleri. delirdim amk.

attım alayını bi çöp konteynırına. tabii bana "deli mi sikmiş la bunu?" bakışları atan milleti de siklemedim. eve gittim çok da geç değildi. yani akşam üstüydü diyelim.

benim surattan anladı tabii fuat abi canımdan bezdiğimi.

"noldu lan?" falan dedi ama "abi sonra konusuruz" dedim. sağolsun üstelemedi.

yatıp kalktığım odaya gittim biraz kafamı toparlayayım dedim. dūřündüm o günü...

sırasıyla; mükemmel bi sabah, harika bi buluşma, mükellef bi kahvaltı, güzel vakit, iyi manzara, iğrenç bi trip, boktan bi "eve gitmek istiyorum" cümlesi, sikim gibi bi yeniköy yolu, cevap verilmeyen sorular, çöpe giden pamukşekerler, berbat bi akşam... amk gece ile gündüz gibi.

ama o bile böyle birden olmuyo ki!

önce güneş bi tepenin arkasına saklanır, sonra alaca olur, yavaş yavaş gölgen kaybolur, sonra karanlık sonra zifiri. amk bizimkinde bildiğin elektrikler kesildi birden karardı ortalık.

acaba dedim elini tutup oraya buraya doğru uzattım diye mi trip yaptı?
ama yolda da "sen bana kötülük yapacak son kişisin" dedi.
nerden baksan tutarızlık, nerden baksan tutarsızlık nerden baksan ahmakça...
ulan dedim kalkayım gideyim şunun evinin önüne bağırayım çağırayım o da rezil olsun ben de ama sorularına cevap alayım.
ama işte, nere gitsem çaresi yok, nere gitsem çaresi yok nere gitsem çaresi yok yanımdım...
anlayacağınız benim bu kızla harbiden başım belada!

ben sinirden kendi kendimi parmaklarken mesaj geldi.
bana kim mesaj atar amk? mavi atmış.
bu mesaj ile içim rahatlar sandım ama yazdığı aynen şu; "ne olur bi daha çıkma karşıma"
vay dedim amk...
ulan ne yaptım ben sana ya?
hani şu mesajı biri okusa olayları bilmeden biz çok büyük bi aşk yaşadık karşılıklı da ben bunu aldattım, bu beni bastı, bu mesaj
da ayrılık mesajı sanar.
kavuşmamak zaten bok bi durum bi de üstüne kavuşmadan ayrılmak olunca mavi benim duyguların içine sızıp tüyü de dikmiş
oldu.
ben şimdi ne yazayım bu mesajın üstüne?
tamam la tamam amk zor bi soru değil, ne yazacam "niye?" yazdım yolladım.
ama kafamda tilkiler orgy yapıyo amk. hani kim kimi tutarsa. tren oldular tren.
bi iki tilki ilk boşalmasını yasarken öttü telefon.
mesaj geldi amk.
açtım hemen zaten tel elimde mal gibi ilk attığı mesaja bakıyodum.
açtım hemen yeni götüme girecek harf kombinasyonunu; "niye diye sorma uzak dur sadece"
allah aşkına ben şimdi size soruyorum, bu mesajın üstüne bunca zamanlık şeyi bırakıp "hee tamam o zaman ya hadi kib bye" mı
denir?
ulan ne demem sorma?
soracam tabii.
hadi beni boşver onca okuyan millete ne diyecem ben?
sikerler valla beni.
ve cevap yazdım; "ya mavi saçmalıyosun geliyorum yeniköye"

evden çıktım apar topar.
telefonuma defalarca mesaj geldi mavi'den ama bakmadım bile. biliyorum çünkü ne yazacağını. gelme diyecek amk.
biraz trafik vardı ama çok geçmeden evlerinin olduğu sokağın başına geldim.
telefonu aldım elime "geldim" yazdım yolladım.
ama cevap yok.
bi 10 dakika sonra "bekliyorum" yazdım yolladım. sonuç yine aynı, yine cevap yok.
1 saat boyunca cevabı olmayan mesajlar attım maviye. hiçbirine cevap atmadı. bi saat sonra ise aramaya başladım. bu sefer de 1
kere çalan sonrasında meşgul tonuna dönen sesler dinledim defalarca.
bunaldım amk.
neredeyse 2 saat bekledim onu. beklediğimde bi cevap lan. hani bi cevap yazsın, "şimdi olmaz sonra konuşalım" desin bari.
yok amk o da yok.
ben onun köpeğiyim ya kapıda bekleyecem tabii işim ne?
hiçbişey değil de bu köpek yerine konma mevzusu koyuyo lan adama.
bi bana olmuyo benim de yaptığım oldu. biri seni sevdiğini alenen belli ediyö ya hemen onun değerini düşür amk.
dediğim gibi ben de yaptım bunu, bana da yapıldı, sen de yaptın, sana da yapıldı.
doğanın kanunudur nedir amına kuduğum.
2-3 saat sonra artık dayanamadım çıktım arabadan bi mesaj daha attım.
"bu mesajıma da cevap vermezsen sizin apartmanın bütün zillerine basıcam"
yemin ederim 15 saniye geçmeden cevap geldi.
"adnan yapma sakın öyle bişey"
hee, demek ki tehdit etmek gerekiyo bu karı milletini. yazıdm bi mesaj daha "o zaman gel buraya konuşalım. bana bi açıklama

yapman gerek"

yine 10-15 saniye içinde geldi mesaj

"babam evde şimdi çıkamam hiç biyere"

başta dediğim "bari şimdi olmaz de" hedefime ulaşmıştım.

ama az da olsa şansını zorlamak gerek tabii, adettendir.

"hayır şimdi konuşcaz"

biliyodum olumlu bi cevap gelmeyeceğini ama maksat gözü korksun da hemen bi buluşma, konuşma tarihi versin lan.

ve tabii ki hedefe ulaştım

"yarın öğle arasında konuşuruz. şimdi git lütfen"

sanki memnun olmamışcasına "tamam ama yarın konuşcaz mavi" yazdım.

"tamam hadi git şimdi" yazdı ben de bindim arabaya.

inanın lozan barış antlaşmasını imzalayan mustafa kemal atatürk ancak beni anlayabilirdi.

istediğimi alarak masadan kalkmıştım.

gerçi hemen değil de yarın buluşmuştuk ama olsun, o da lozan'da ege adaları'nın yunanlılara bırakılması gibi başımın gözümün sadakası olsun amk...

eve gittim. ne mesaj attım mavi'ye ne o bana attı.

ben bi sürü mesaj yazdım yazdım buna ama yollamadan sildim.

zaten yazdığım mesajların neredeyse tamamı derbi öncesi aykut kocaman demeci gibiydi. olabildiğine seviyesiz, olabildiğine korkak, olabildiğine ortamı gelecek ve küçültücü. iyi ki atmadım onları.

eve gittiğimde fuat abi başta pek üstelemese de bi zaman sonra geldi benim kaldığım odaya. adama siktir git odamdan da diyemiyorum çünkü oda onun amk.

"oğlum sen bana ne olduğunu anlatmayacakmısın?" dedi.

bi taraftan adamı daha tanıyalı kaç gün olmuş neyine bişey anlatcam amk?

öbür yandan ise yıllardır tanıdığım çoğu insandan daha delikanlı çıkmıştı.

"abi boşver canımız sıkılmasın şimdi" dedim

"lan siktirme canını. sıkılacaksa beraber sıkılır" dedi.

amk sanki ben "abi bi kız var" demek üzere olan veda'tım, o ise "anlat lan amk" diye bastıran adnan.

o an anladım ne kadar baba, ne kadar ulvi ve ne kadar iyi kalpli biri olduğumu.

şaka lan şaka o gün anladığım tek şey ısrar ettikçe ne kadar boktan güzüküğümdü. amk anlatmayacam diyorum işte ne üsteliyosun?

ama işte kendimden biliyorum o anlatmayacaklar karşı tarafa "hadi ısrar et de anlatayım" gibi gözüküyo.

ben de bıktım amk. sussun diye anlattım üstü kapalı.

dinledi dinledi...

konuşmadı bile amk.

bitince "bitti abi bu kadar" dedim siz düşünün adamın tepkisizliğini.

baktı benim laflar bitti "kardeşim herşey olacağına varır" dedi.

nasıl sinir oldum amk.

ulan madem o amcık cevabı verecektin ne yarım saat çene yaptırdın bana?

ben de sanıyorum bana hayatın sırrını açıklayacak derdimi anlatınca.

bira almış.

"gel içelim" dedi.

ben biraya hayır dermiyim la?

"sen geç abi ben getiririm" dedim yolladım bunu salona.

dolabı açtım bi baktım amk aldığı bira 4 tane.

lan 4 bira kime yetecek?

sen içmeyecek misin amk?

bişey demedim aldım birer tane içeri gittim.

içtik o biraları.

bu uyudu kaldı 2.yi içtikten sonra.

ben ise sabahladım.

hiç uyumadım o gece.

arada tuvalete gittim aynanın karşısına geçip konuşma provası yaptım. filmlerde yapıyolar ya bi işe yarar sandım ama bi sikime yaramıyo amk.

saat 11 olduğunda ben çıkmaya hazırdım.

baktım fuat abi de uyuyo mal gibi hiç arabayı alayım mı sorusu sormaya gerek görmedim.

atladım arabaya. yola çıkmadan önce mavi'ye "çıktım ben 1 saate nişantaşı tarafındayım" yazdım yolladım.

hemen cevap geldi ama bakmadım.

amk ne bakacam?

gelme şimdi sonra gel diyecek sinirimi kaldırıcak. artık zaman emrivaki zamanıydı benim için.

yolda bi iki kere de telefonum çaldı ama bakmadım. o zamanlardan kaldı heralde telefonlara bakmama huyum.

hem zaten baksam diyeceği şey de belli, siksen bakmam amk.

sarıyerden meciidiyeköy'e 45 dakikada gittim trafik yüzünden o amına kodumun osmanbey-nişantaşı tarafına abartmıyorum 1 saat, belki bi buçuk saatte gittim.

neyse saat 1 gibi bunun çalıştığı yerin karşı tarafında bi yere parkettim arabayı, yaktım dörtlüleri oturdum amk.

aldım hemen teli elime "geldim ben" yazdım.

cevap yok.

ikinci mesajı attım yine cevap yok.

ulan dedim heralde kız ölü taklidi yapıyo gideyim diye.

en sonunda sinir yaptım aradım.

ilkinde açmadı ama ikinci arayışında açtı.

hiç ona konuşma fırsatı vermeden "ben geldim karşı kaldırımın oradayım" dedim.

sustu bu.

"ne karşı kaldırımını ya?" dedi.

lan dedim heralde hafızamı kaybettim ayağına yatacak bu sefer de.

"karşı kaldırımında işte. otobüs durağı var onun 3-5 metre ilerisinde" dedim.

bu gülmeye başladı kıkırdak kıkırdak.

ben tabii anlamadım ne boka güldüğünü.

"ya sen benim mesajlarımı okumadın di mi?" dedi.

aha dedim amk kesin bi mallık yaptım. bildiğin avea reklamındaki her daim göt olan çocuk moduna girdim.

"sen bi kapasana arayayım ben seni" dedim kapadım telefonu.

hemen açtım baktım mesajlara.

kız kaç tane mesaj atmış amk. "ben nişantaşı'daki işten ayrıldım" diye.

amk ulan nasıl salak gibi hissettim kendimi.

hemen aradım bunu geri.

"nerdesin?" dedim.

"iştee" dedi güle güle.

anladı mesajları yeni okuduğumu.

"ya sen de bi manyaksın he. dün ağzıma sıçtın şimdi gülüyorsun nerde senin iş yerin söylesene bi" dedim sinirlendim amk.

bozuldu tabii haliyle. benden öyle bi çıkış beklemiyordu.

kanyon alışveriş merkezi var ya levent'te orda çalışıyomuş bi mağazada.

söyledi mağazanın ismini çok da uzatmadım kapadım telefonu.

istikamet kanyon amk.

kanyon'a ilk gidişimdi. amk duymuştum ismini de ben pek hazzetmem öyle kalabalık yerlerden, gitmedim daha önce hiç. cevahir'i, nişantaşı'nı mavi yüzünden öğrendiğim gibi kanyon'u da sayesinde öğrenmiştim.

arabayı kapalı otopark'a çektim çıktım yukarı.

amk hava öyle soğuk değil ama götüm dondu amk.

oranın mimarını sanchez siksin. o ne lan öyle tavanı yok, çatısı yok...

sikerim öyle avm'yi diyerek ortalığı silen süpüren birine mavi'nin söylediği mağazayı sordum.

en üst kattaymış amk.

yürüyen merdivenlerle çıktım en üst kata kadar. kızın yanına her ne kadar karşılıklı firçalaşmaya gitsem de bi saçıma başıma

bakma ihtiyacı duydum. mcdonald's vardı onun önünde wc tabelasını gördüm daldım içeri.
buldum tuvaleti, elleri ıslattım saçma sürdüm. saçma sapan asimetrik el hareketleri ile saçımın amına koyduktan sonra hazırdım artık büyük buluşmaya.

çıktım tuvaletten mavi'nin çalıştığı mağazanın önüne gittim.

ulan o ana kadar götümde sinir kıvılcımları çıkan ben yine oldum süt dökmüş kedi.

aptal sırtışım ile ona baktım. içerdeydi çalışıyordu.

o beni görmedi tabii. zaten ona bakmanın en zavklı hali de o bana bakmıyoken ona bakmaktı. sınırsız, utanmadan... türk telekom'un sabah 7 akşam 7 tarifesi gibi lan. istediğin kadar bak. ama işte o bana bakınca benim üstüme güneş doğduğundan mı ne o sabah 7 akşam 7 işi bitiyö utanarak, sanki 1 kontürüm kalmış da birini arıyomuş gibi bakıyodum. çaldırıp çaldırıp kapatıyordu gözlerim yüzünü.

doya doya baktım.

öyle çok baktım ki içerde farkettil beni.

o güldüğünde ben "ne gülüyorsun?" dediğimden mi bilmem içerde beni farketmeden önceki hali besmele görmüş şeytana döndü. bi suratlar bi suratlar...

söndü gamzeleri beni görünce.

indirdi kaşlarını.

sanki babasını öldürdüm...

<http://fizy.com/#s/12b7ep>

baktım o bana surat astı ben de yüzümdeki onu görme sevincini saklamaya çalıştım. becerebildiğimi sanmıyorum ama uğraştım işte.

beni görüp yüzünü asınca kasada bi hatun ile konuşup arka tarafa gitti. izin aldı heralde.

2-3 dakika geçmedi üstüne hırka gibi bişey alıp geldi.

bana doğru ilerledi.

ben her o bana yaklaştığında sarılırmıyız diye düşünrdüm. o zaman da düşündüm.

ama o bana her yaklaştığında sarılmazdı. o zaman da sarılmadı.

"hoşgeldin" dedi soğuk bi şekilde.

"ya beni mutlu etmek o kadar kolayken neden mutsuz ediyosun?" diye bağırdım içime içime avaz avaz sanki maviye bağırıcasına. içimin de ondan bi farkı yoktu. o da cevap vermedi. sesimin yankı yaptığı ile kaldım.

bi sürü güzel şey söylemek isterken sadece "hoşbulduk" dedim.

"yarım saatim var. istersen acele edelim" dedi.

"sen nasıl istersen. nereye gidelim? oturalım bari" dedim sadece.

diyeteymiş.

"yemek yemiycem. şurada gloria jeans var oraya gidelim istersen" dedi.

amk ben hayatımda gloria jeans mi görmüşüm?

lan dedim kız heralde kendine pantolon aldıracak amk.

bilmiyorum amk napayım yalan mı söyleyeyim size?

bi gittik ki 2 liralık nescafe'yi 7.5 liraya satan tipik mal turnusolu bi mekanmış.

mavi istedi diye sike sike oturuldu tabii rahat koltuklarına.

hemen bi garson yanaştı yanımıza mavi kafeinsiz filtre kahve istedi. ben ise sade nescafe.

bu amına koduğumun sosyete kahvecilerinin alayı aynı amk, garsonları da ibne.

"bizde nescafe yok efendim" dedi.

aklı sıra filtre kahve dedirtcek bana. nescafe bi marka ya ondan satmıyoruz ayağı yapıyo.

zaten canım sıkkın. döndüm lavuğa "git en siyah kahveniz neyse ondan getir başlatma şimdi nescafene" dedim.

bi cevap verse dalacam ibneye.

içinden küfür ede ede uzaklaştı göt.

ulan biz de garsonluk yaptık ama göt değildik o yüzden bana "aa emekçi garsonu eziklemiş" muhabbeti yapmasın kimse.

garson tırıs tırıs giderken mavi "ya sakın olsana dövecekmisin adamı?" dedi.

bu da başka dert amk.

sanki o germedi beni ben gittim kendimi gerdirdim.

ulan sen bana iyi ol ben herkese iyi olayım.
sevgi kelebeği olmayan adnanı siksinler be...

"ya sen şimdi bırak benim sinirimi de neden böyle yapıyorsunuz?" diye girdim lafa.

"nasıl yapıyorum ya?" dedi.

ulan acaba bunun ikizi var da o mu bana iyi davranıyo arada diye düşündüm. ya da kız şizofren bana iyi davranıyo ama öbür kişiliği devreye girince göt gibi bırakıp gidiyo beni. başka açıklaması olamaz amk.

"ne demek nasıl yapıyorum ya? sen dün herşey güzel giderken beni göt gibi bırakıp gitmedin mi mavi?" dedim.

"ya düzgün konuşurmusun?" dedi.

ulan sen beni göt gibi bırakınca bişey yok ben sana beni ne hale soktuğunu söyleyince göt oluyorum. vay amk!

"ya mavi saçmalama. düzgün konuşacak hal mi kaldı bende? dün beni dünyanın en mutlu insanı ettin sonra bu mutluluğun bana fazla olduğuna mı karar verdin. birden tam tersi bi mavi oldun. ne bu tutarsızlık ya? ben sana naptım bi söylesene bana? de ki adnan sen bana şöyle şöyle yaptın ben de seninle o yüzden taşsak geçiyorum. kafa yağpıyorum seninle de ben de kurtalayım sen de kurtul. ulan sen bana direkt söylesen bunları sonra yine bi gülsen ben sana dayanamam yine gülerim. korkma yani oyuncağın bozulmaz. ya benim suçum seni sevmek mi? sen bunu suç olarak mı görüyorsunuz allah aşkına ya? ya ben sana ne diyeyim ne yappayım senin için söyle onu yapayım hemen. ben sana al ömrüm senin olsun diyorum sen bana bi günü çok görüyorsunuz ya. lan bi gün bi gün! bi şans versen bana ölmüydün? ben o şansın verilmesine değmeyecek kadar şerefsiz bi adam mıyım senin gözünde ne senin derdin ya?" diye kombo yapmaya başlamıştım ki kahveler geldi amk sustum. ama kahveleri getiren az önceki garson değil. heralde arkadaşına "al şunları ver şu göte yoksa sikecem belasını" falan dedi.

neyse bizim kahveler geldi. garson hızlı bi şekilde işini halletti gitti. ben sınırlı sınırlı konusurken elim ayağım rahat durmaz. muhtemelen benim el kol hareketlerinden anlamıştı masada huzursuz bi muhabbet olduğunu. ben yine sazı elime alıp şarkıya başlayacaktım ki mavi aldı sözü;

"ya adnan asıl ben sana ne yaptım ya?"

beni sevmediğin halde neden beni seviyo gibi yapıyorsunuz?

sen o acıları beni sevdiğinden o kız yüzünden çekiyosun.

ben senin ikinci şansın değilim. ben mavi'yim ya sen bunu anlamıyorsunuz. ben seninle o kız gibi bi ilişki yaşamak istemiyorum. sen beni sevdiğini söylerken bi başkasına duyduğun aşkı sunacaksın bana ben bunu istemiyorum. ben acı çekmiyomuyum sanıyorsunuz? böyle yapmak hoşuma mı gidiyo sence? benim bi kalbim yok mu ya? sana yaklaşmak istiyorum, belki bunu senden daha çok istiyorum ama olmaz adnan. ben sırf senin eski sevgiline benziyorum diye sana deli divane aşık olamam. deli gibi istesem de bunu olamaz. yapamam. ne olur benden uzak dur istemiyorum artık seninle görüşmek. bu bana acı veriyö. ne olur bi daha çıkma karşıma. bakma bana öyle ben de bakmak istiyorum bakamıyorum. gülme bana ben de sana gülümserim sonra, istemiyorum. sevme beni böyle, seni sevmek istemiyorum" dedi mavi.

ve apar topar kalktı.

uzaklaştı hızlı adımlarla.

söylediklerine cevap bile istemeden, herşeyden emin olduğunu sanarak gitti.

ve ben arkasından baktım sadece.

oysa o kadar cevabım vardı ki ona, o kadar sorum vardı ki.

dinlemedi, dinlemek istemedi.

kalakaldım amin kodumunun sosyete kahvecisinde.

gitti amk yüreğimi yaktı.

yaş oldu gözümden aktı.

o gitti ben ardından baktım.

yıkan mavi idi, yıkılan ben...

<http://fizy.com/#s/1ai4se>

bu mavinin bana üçüncü "sen beni değil o kıızı seviyorsunuz ben o değilim adnan" deyişiydi.

hani beni sevmemesi, umursamaması, değer vermemesi neyse de başından savmak için böyle saçma sapan, olmayan bişeyi öne sürmesi ve buna kendini inandırması yaraladı beni.

ulan de ki; "ben seni sevmiyorum sevmeyecem" ben yine seni sevmeye devam edeyim aam bileyim ki sen beni sevmeyeceksin ama bu benim yüzümden değil amk sen beni beğenmiyosun, hoşlanmıyosun falan diye. amk sen bana "sevme beni böyle, seni

sevmek istemiyorum" dersen ben nasıl seni sevmem?

"sen beni sevdiğin ben de seni sevebilirim" dedin lan bana resmen. hadi gel sen sevmekten vazgeç amk!

çıkıttım kanyondan nefes alamıyodum amk.

mavi benden her gittiğinde acı çekmekten bıkmıştım.

içim daralıyordu amk.

o ara kanyon'un pamuk şekercisi geçti yanımdan.

dayanamadım yine aldım bi tane.

"gidip versem belki ondan vazgeçemediğimi anlar" diye mi düşündüm bilmiyorum ki.

ama gidip vermek istemedim.

ben götürsem bi kötü bişey daha soylese dayanamam amk.

benim bi hala oğlu daha var levent'te. benden bi iki yaş küçük, anne baba ayrı kardeş olduğumuz biri. sözlükte de yazıyo amk samocan nicki ile.

onu aradım.

hemen açtı telefonu.

"abi naber?" dedi.

"iyi değilim lan" dedim.

iyiyim desem de o ses tonundan anlardı zaten iyi olmadığımı.

"noldu hayırdır abi?" dedi.

"yav yok amk bişey. sen neredesin şimdi?" dedim.

"levent taraflarındaydım. sen neredesin?" dedi.

"kanyon'un ordayım. işin var mı bişey isteyecem senden" dedim.

"söyle abi buyur" dedi.

mavi'nin işyerini tarif ettim. oraya gitmesini mavi'ye bi pamukşeker vermesini istedim.

vereceği tepkiye göre hareket edecektim.

"tamam abi geliyorum kanyona" dedi.

"oğlum ben çıkıyorum sarıyere gidicem haberleşiriz" dedim.

"tamam abi" dedi.

o pamukşekerciden aldığım pamukşeker elimde otoparkına indim kanyon'un.

arabaya bindim.

sağ koltukta pamukşeker, direksiyonda ben.

istikamet sarıyer...

tam sarıyer meydanına gelmek üzereyken aradı samet.

açtı telefonu.

"abi verdim pamukşekeri" dedi.

"bişey dedi mi lan?" diye sordum.

"başta almadı ama almazsan abim beni döver dedim o zaman aldı" dedi.

"ee başka bişey?" diye sordum.

"o kadar abi" dedi.

"iyi tamam amk" dedim kapadım telefonu.

saat çok geç değildi. önce annelere uğradım. biraz zaman geçirdik bizimkilerle. babam gelmeye yakın çıktım fuat abiye gittim.

benim surat yine düşük tabii. ama adam alıştı amk artık.

benimki de mal bi durum. eve misafir geliyosun, adamın arabasını bile alıyosun altından, akşam bi de surat 10 karış geziyosun amk.

ama işte ben de yapamıyorum ki mutlu insan rolü. mutsuzsam mutsuzum mutluyum mutlu.

rol yeteneğim yok amk, daha doğrusu o zamanlar yoktu.

saat 11'e yaklaşıyordu dayanamadım mesaj attım mavi'ye

"yedin mi pamukşekerini" diye.

tehdit falan da etmemiştim ama mesaj bu sefer çabuk geldi.

"çöpe attım"

hayatımda ilk ve son defa beddua ettim mavi'ye.

"allah belanı versin" dedim içimden bağıra bağıra.

ya ben bi adım attıkça bu koşa koşa kaçıyo benden.

bıktım amk ya.

anlatamam size o an psikolojimi.

düşünüyorum nasıl anlatayım diye ama inanın bulamıyorum. sizin de oyle anlarınız olmuştur anlayın işte.

hani çocukken mahallede herkesin bisikleti vardır da size kimse bi tur vermez,

hani akraba ziyaretine giderseniz de öbür misafir çocuğa herkes bayılır ama sizi kimse siklemez,

hani siz en güzel entarileri döşerken sırf tayfası olan, nick sonuna "abi" koymuş birisi sizden kat kat şuku alır da sizi kimse artılamaz...

aynen öyle bi dışlanmışlık.

çok şey hissettirdi mavi bana o zamana kadar.

aşk, sevgi, nefret, üzüntü, heyecan, yalnızlık, vs vs... ama ilk defa bana kendimi dışlanmış hissettiriyodu.

ve inanın bu en yalnız olduğum halimdekinden bile daha kötüydü.

ben yalnız kaldığımda onun resmine bakarak muhabbet ederdim. kendimi onun haberi olmadan onun dünyasına dahil ederdim.

ama bu sefer o beni bana haber vere vere hayatından dışlamıştı.

ulan benim kendi hayatım yok ki. sana paralel bi hayat yaşıyorum.

dolara endeksli japon yeni gibiyim.

dolar varsa benim değerimi biliyo insanlar. tek başına japon yenini kim napsın? kim takip eder benim günlük paritemi?

amk o zaman dedim ben bu amına kodumun istanbuluna fazlayım. ben bu dünyaya fazlayım.

az bi götüm yese o gece intihar ederdim heralde.

onun yerine gitmek istedim.

yeni bi yerde çalışıp kendime bi hayat kurabilmek istedim.

çalışırdım lan. ben hep çalıştım ki zaten.

gücüm kuvvetim bişeylere yettiği halde hayatımın bi döneminde oturup baba parası yedim onda da başıma gelmeyen kalmadı amk.

kararım kesin, gidicem amına kodumun istanbul'undan...

nasıl yapacağımı, ne bok yiyeceğimi düşünmeden çıktım odadan.

fuat abi daha yatmamıştı.

girdim odaya "abi ben gidiyorum. hakkını helal et" dedim.

şaşırdı.

nasıl şaşırmam amk saat olmuş gecenin bi körü nereye gidiyosun, nerden çıktı gitmek amk?

o da aynı soruları sordu bana ama farklı gramer kuralları kullanarak.

ben bildiğim gibi, simple tense simple tense cevaplar verdim.

"abi bi arkadaşım da kalcam artık sana da çok zahmet verdim" dedim.

"oğlum tamam arkadaşına git de neden şimdi gidiyosun? yat zıbar sabah gidersin. bilmeden bi yanlışım mı oldu?" dedi.

"yav abi ne yanlışım olacak. allah razı olsun çok abilik yaptın beni hiç tanımadığın halde" dedim

helalliğimi aldım çıktım evden.

çıkarken üst baş da almadım. amk mavi ile buluşcam diye ne aldıysam bıraktım orada.

üstümde olanları da çıkardım onları almadan önceki şeyleri giydim.

ona dair, onun gözünün mavisinin değdiği, bedenim hariç her yük fazlaydı bana.

sinpaş yakınlarında bi taksi durağı var. oraya kadar yürüyüp bi taksiye bindim.

"abi yeniköy'e" dedim.

mavi ile vedalaşmadan gitmek olmazdı.

ilişkide soğuma, ilgisizleşme falan olmaz. o soğuk ve ilgisiz olan taraf aslında karşısındakinden ayrılmıştır ama bundan karşısındakinin haberi henüz yoktur. belki 1 gün, belki bi hafta, belki bi ay, belki bi sene sonra haberi olacak ama olacak. birleşmeler de böyledir.

sen bi kızı görürsün ve seversin.

onun haberi olmaz ama siz sevgili olmuştunuzdur. belki bi gün belki bi hafta belki bi ay sonra haberi olacaktır ama illa ki olacaktır. ve ilişkinin en güzel dönemleri o zaman başlayacaktır.

bizim mavi ile ilişkimiz biraz farklıydı.

ben onu gördüm.

o benim sevgilim oldu ama haberi yoktu.
bi gün bekledim, cevahire gttim yine yoktu haberi.
bi ay bekledim onunla hastaneye gittim. yine yoktu haberi.
bi yıl bekledim onunla iftarda buluştuk ama yine yoktu haberi.
ve en sonunda onun adını yazdığım yerleri gösterdim. ve farkettim ki hala yoktu haberi.
işte o yüzden onun açısından dramatik bi ayrılık olmayacaktı bu.
ama bi de bana sor amk...
onun haberi bile olmadan onunla sevgili olan ben, şimdi onun haberi olmadan ondan ayrılmaya gidiyordum.
ilişki iki kişilik ya ben onun haberi yok diye iki kişilik sevmiştim onu. güzel bi duyguydu. sadece kalbim 2 kat hızlı attığı için yoruluyordum çok. ama gerisi güzeldi. sevmekten asla şikayet etmem.
ama bu ayrılık...
onun haberi olmadan ayrılacağıma göre ayrılığın acısını da iki kişilik çekecektim. işte bunu nasıl taşıyım onu hiç bilmiyordum amk.
velhasıl kelim; o benimle sevgili olduğunu bilmese de aslında benim, bi tek benim sevgilimdi. sadece bundan haberi olmamıştı. ve şimdi ayrılık vaktiydi. yine haberi olmayacaktı ama ben üstüme düşeni yapmalıydım.
vakit ayrılık vakti...

mavi'nin evinin yakınlarında bi duvar vardı.
ona dayadım sırtımı çömdüm amk.
nasıl vedalaşılır mavi ile düşündüm.
sarılısam keşke. böyle doya doya amk.
o bana sarılırsa da olur. ben sarılısam. doya doya.
saçlarını koklasam bi kere ona sarılırken. kaçak göçek bi iki kere kokusu burnuma değdi ama bile bile koklayamadım hiç.
sonra baksam ona. ama utanmadan. bi beklentim olmadan. bana kal demeyeceğini bile bile. son kez baksam. o bana bakmasın. ya da baksın lan. göz göze gelelim. içim kan ağlasa da saçma salak bi espri yapsam. sırf gamzeleri belli olsun diye yapsam o gerizekalı espriyi ve o sırf bana ayıp olmasın diye gülse. görsem gamzelerini. dokunsam bi kere o iki çukura. sonra o anlamadan gitsem. yolluğum olsa bunlar benim. varacağım yere kadar değil öleceğim yere kadar.
doya doa vedalaşsam mavim ile.
ama böyle cama bakıp iç çekerek değil. benim istediğim gibi.
ulan sevemedim dilediğimce bari istediğim gibi vedalaşayım amk çok mu lan bana?
"değil amk" dedi kalbim.
beynim ise... beynimin amk.
benim beynim olmuş yalova kaymakamı.
kim siker yalova kaymakamını?

kalkınca vedalaşmaya karar verdim.
orada sap sap durmak da manasız. indim sahile. yakınlarda bi tekel buldum.
az biraz para var ya amk cepte amk ufak viski aldım.
o zaman mide sağlam tabii içtim hepsini.
şişe bitince hesapta yenisini alacaktım. ama köpeğini gezdiren bi karının sesine uyandığımda anladım tekele gitmediğimi.
uyumuşum amk.
telefonu çıkardım cepten baktım saat 10u biraz geçiyo.
kalktım banktan karşıya geçtim. benzin istasyonunu vardı karsıda onun tuvalete gittim yuzumu yıkadım.
sigaramı aradım cebimde bulamadım amk. bi de sigara aldım bankıma gittim geri oturdum mal gibi. yaktım bi sigara, bin sigara dah, sonra bi tane daha...
sıçarken sigara içilir ya, e ben de hayatımın içine sıçıyodum sigarasız olmazdı.
artık nasıl sıçıyosam ardarda yakıyodum sigaraları.
en sonunda ağızım çamur gibi oldu da attım sigarayı. kaçınıcı sigara olduğunu bilmiyordum.
kalktım o amına kodumun bankından.
mavinin iş yerine gidip orada konuşmak isetdim onunla. hem burada ne konuşacam nasıl o istediğim vedalasmayı yapacam?
mesaj atsam cevap yazmz, gel desem gelmez, bilse orada olduğumu yolunu değiştirir...
ama iş yerindeyken mecbur konuşacak benimle.

bana kıyamadığından değil, bi rezillik çıkmasın diye.

bindim bi minibüse,
istikamet kanyon amk...

minibüs şoförüne "müsait bi yerde..." dediğimde saat 12 civarıydı.
indim kanyona doğru yürüdüm.

içeri girmeden önce bi iki sigara daha yaktım öyle girdim kanyona.

insanların beni zerre siklememesi nasıl koydu amk.

ulan hadi mavi siklemiyö onun kredisi sonsuz da siz bari az üzgün takılın la.

nerde amk...

bakıyorum millete biri alışveriş poşeti elinde koşturuyo, öbürü saatine bakıp bekliyo, biri oturmuş karı kız kesiyö...

kimsenin umurunda değil lan benim sikilmiş hayatım.

tamam, çok ergenvari bi düşünce olabilir ama ne bileyim ben bu kadar boka batmışken milletin eften püften şeylerle uğraşarak vakit harcaması nasıl canımı sıkıyordu anlatamam.

"nereden bulur bu insanlar ben mutsuzken gülünecek şeyleri" stayla yürüdüm amk mavi'nin iş yerine doğru.

mağaza girişine geldiğimde her zaman oralarda olurdu. ama bu sefer yoktu.

"acaba izin günü mü lan?" dedim daha geçen izin günü olduğunu bile bile.

daldım içeri.

kasada duran bi lavuğa "mavi nerede?" dedim.

mal mal baktı suratıma "sen kimsin yarraaam?" der gibi.

"mavi burada mı diyorum" dedim.

"siz kimsiniz?" dedi.

içimden "ben senin ananın amıyım", dışımdan ise "arkadaşım" dedim.

"depoya malzeme bakmaya gitti gelir birazdan" dedi.

depo dedikleri de arkada bi göt kadar yer var orası amk.

geçtim kenar bi yere takılıyorum gözüm depo dedikleri kapıda.

çok geçmedi mavi çıktı kapıdan.

beni görmedi tabii.

ne zaman gördü ki zaten?

kasada duran lavuk "maağvi hınığm" diye çığırıldı.

baktı.

benim ona baktığımı hala farketmeden.

"arkadaşınız geldi" dedi mal beni göstererek.

kaşlarım havada bekledim bana doğru bakmasını.

hayat o bana bakmaya başladığında slow motion geçiyö. hayatımın yönetmeninin anasını sikeyim hep o sahneleri beynime

kazıyan efektler kullanıyö. sonra da "senaryoda sizin birleşmemeniz gerekiyo" diyö.

sikemedim ya o senarist ile yönetmeni üst üste koyup, yanarım yanarım ona yanarım amk.

mavi'de de suç var.

bana yana bak deseler kafamı hafifçe çevirir bakarım.

bu bi bakıyo, saçlar savruluyo,

gözler kapanıyo önce,

sonra kafası bana doğru çevriliyo gözleri kapanıp,

kafası benim olduğum yere denk gelmeden 1-2 saniye önce açmaya başlıyo gözlerini yavaşça...

gerisi mavi.

mavi ekran amk.

sonra adnan kızın karşısında niye konuşamıyo.

kendisi sanki aşk doktoru bana artistlik yapıyo...

ben mavi'li sahneleri zihnime kazırken mavi bana "neden geldin?" dedi.

"neden geldin?" zaten olumsuz ve demir tadı olan bi kelime. hani kutu bira içerken ağzınıza gelir ya pis bi tat, ondan amk. üstüne bi de mavi bunu "ananın amına koyayım" tonunda söyleyince 45476 kat sevimsiz bi hal almıştı söz konusu soru cümlesi.

"konuşmak istedim" dedim ağzımda az önceki demir tadının acılığı ile.
"konuşacak bişey yok" dedi. sonuna adnan bile demedi.
bari "konuşacak bişey yok adnan" de lan. adımı soyle amkç
yok o da yok. sanki aldattım ben bunu neyin tribindesin sen ya?
"mavi ya benimle konuşursun ya o kasadaki lavuğu döverim. evzu çıkar burda" dedim.
aklımda o an o lavuğa karşı bi şiddet arzusu doğmuştu. ya da içimdeki mevcut şiddet arzusu ona hallenmişti, bilmiyorum ak.
"malmısın ne dövmesi?" demedi ama gözleri ile hissettirdi.
"geliyomusun dışarı?" dedim.
bi suskunluk oldu.
ama anladı ciddiyetimi.
"sen dışarda bekle geliyorum izin almam lazım" dedi.

çıktım dışarı.
kanyonda sigara içiliyo amk heryerde, yaktım bi sigara.
ikinci nefes yada üçüncü nefesti tam hatırlamıyorum ama 4 değildi ki mavi'nin "dinliyorum" dediğini duydum.
sigara ağzımdaydı, düştü amk.
döndüm arkamı üstüme dökülen külleri silkeleyerek.
elleri bağlıydı.
sanki ben onu çok seven biri değilim de işe girmeye torpil istemeye geldim amk. ulan tamam istemiyosun, sevmiyosun da bu muamele ne ya?
uzatmadım çok lafa girdim.
"mavi ben daha fazla rahatsız etmiycem seni" dedim önce. cümlemin başında sesim nasıl gürdü ama sonuna doğru toparlamak için öksürmek zorunda kaldım. ses kaçtı sanki içeri.
mavi de şaşırıldı.
hala elleri bağlıydı ama gözleri kocaman olmuştu.
devam ettim;
"çok sıktım canımı. seni istemediğin bişeyin parçası olmaya zorladım. başarıyı sandım. seni sevdiğim kadar beni sevmeni hiç beklemedim. inan hayalini bile kurmadım. hayallarım senin beni sevmenle alakalı değildi, olmadı hiç. benim hayallerimde sen benim seni sevmeme izin veriyodun. o bile yetiyodu ikimize benim gözümde. ama haklısın sen galiba. olmayacak bişey için senin canını sıkmam çok gereksiz" dedim.
kolları indi aşağı.
beklemiyodu belli ki boyle cumleler benden. devam ettim;
"sana söz veriyorum artık yokum senin hayatında. aynı şehirde yaşadığımızı bile hissetmeyeceksin artık" dedim.
"nasıl yani?" dedi.
anladı heralde bi bok yiyeceğimi. manasız bi şekilde inkar etmeye çalıştım sandığı şeyi.
"kötü bişey yapacak değilim. zaten en fazla ne yapabilirim ki? belki evden kaçır kötü yola düşerim" dedim.
güldü.
gamzeleri çıktı yanaklarında.
ondan izin istemeden dokundum sol yanagındaki gamzesine.
geri çekti kendini.
"özür dilerim" dedim.
hiç bişey demedi.
"son bi şey istesem senden" dedim.
"ne isteyeceksin?" demedi. zaten çoğu zaman bişey demiyodu bana gözleri ile konuşurdu benimle.
"bi kere sarılabilirmiyim sana?" dedim.
şaşırdı.
yine bişey demedi.
ben de demedim. ama gözlerim lütfen der gibiydi.
"peki" dedi.
inanamadım.
kollarımı açtım. o açmadı.
çok da umurumda değildi.

yavaşca yaklaştım ona kollarım açıkken.
yeterince yaklaştıktan sonra yavaşca kapadım kollarımı.
ellerimin kavuştuğu yer belinin oyuk kısmıydı.
kendime çektim onu.
o da bana sarılsın diye değildi bu hareketim ama belimde ellerini hissettim.
derin bi nefes aldım.
ciğerlerime doldu kokusu.
yetmedi daha fazlasını istedim. o nefesi vermeden bi nefes daha çektim. aklımca altın vuruş yaptım en mavisinden...
mavi kollarını üzerimden çektiğide ben de çektim kendimi.
"teşekkür ederim" dedim.
hiç bişey demedi.
hiç bişey demedim.
döndüm arkamı.
arkama bile bakmadan yürüdüm, yürümeye çalıştım.
nasıl merak ediyodum arkamdan bakıyo mu diye.
ama bakmadım.
arkama baksam gidemezdim.
gittim.

ağlayarak yürümek tarzım değil aslında. beni şişman gösteriyo.
ama o zaman şişman gözüktüm bütün kanyona sanırım.
gerçi gözlerimi ara ara siliyodum, karnımı içime çekiyodum anlayacağınız ama işte renkli göz ağlayınca pek bi belli ediyo kendini amk.
saklayamadım.
dışarı çıktım kanyondan.
bulduğum ilk bank gibi bişeye çömdüm amk.
sigara yakacaktım ama ellerim titredi çıkaramadım paketi cebimden.
"çıkacağın yere sokayım" der gibi çektim paketi ama yere düştü ellerim titrediğinden mi bilmem zor çıkardım tek dal sigarayı o amına soktuğumun paketinden.
bu sefer de sigarayı yakmaya uğrastım bi süre.
işerken deliği tutturmak kadar kolay olan bu eylemi duygularımın ereksiyon hali yüzünde sağa sola sıçrattım hep.
bi yakamadım sigarayı.
attım ben de yakmadan.
ellerimi saçlarımın içine soktum.
kafa derimi sökmeye çalıştım ama belki sonra lazım olur diye tırmalamakla yetindim.
daraldım amk nereye gideceğimi bile bilemedim.
aklımda ankara vardı.
büyükşehir amk.
orda yaşarım iş bulurum çalışırım hesabaı...
kalktım alelacele.
oradan i beşiktaş minibüsüne bindim. o tarafta bu bilet millet satan yerlr çok diye.

Bindim beşiktaş minibüsüne. Yıldız teknik üniversitesi'nin orada indim.
Hem trafik vardı hem de yürümek istedim galiba.
telefonu çıkardım cebimden belki biri aramıştır diye.
Mavi arasa süper olurdu da başkası arasa da hayır demezdim yani. Galiba kıvırmaya yer arıyodum amk. Baktım kimse aramamış.
Bi kişi de adnan napıyo diye sormamış la. Sorsan dünya çevremiz var ama kimse işi düşmeden aramamış.
Evet mantık hatası dolu devrik cümleler bunlar ama o an ruh halim kurduğum cümlelerin içerisinde ne mantık, ne de gramer olmasını önemsiyodu.
Sim kartı çıkardım telefonda kırardım. Sonra oturdum bi kaldırım taşına telefonu da parçaladım. Bak bu eğlenceliydi ama.
Kucukken de severdim elektronik eşyaları kurcalamayı...

Telefonun amına koyduktan sonra hayatımın da amına koymak üzere kalktım oturduğum kaldırım taşından.
Barboros bulvarından aşağı doğru yurumeye başladım.
Yalan yok, intihar edecek göt yoktu o zamanlar bende ama bi araba çarpsa da ölsem hayır demezdim hani. O yüzden kaldırımdan değil hafif yol kenarından yürüdüm. Amk trafik haftası mıdır nedir nasıl dikkatli kullanıyolar arabaları. Yakınımdan bile geçmediler amk.
Biraz yürüdükten sonra sağda en alt katları istila etmiş seyahat acentaları çarptı gözüme.
Kız kardeşimle ıspartaya giderken kullandığımızdan mı bilmiyorum ayaklarım kamil koç'a götürdü beni.
Girdim içeri.
Benden başka bi yaşlı teyze, bi sırt çantalı lavuk ve yaşlı teyzenin içinde saçma sapan ıvır zıvırının olduğuna bahse gireceğim devasa bavulları vardı.
Bilet almak için görevlinin dandik standına yanaşım.
"buyrun" dedi biletçi lavuk.
"ankaraya en erken arabanız kaçta?" dedim.
Listeye bile bakmadı. Ezberlemiş amcık.
"sabah 10 ve akşam 10da" dedi.
Niyetim ankaraya gitmekti ama çok var amk kalkışa ve ben o saate kadar kararımın dönmekten korktum.
Düşündüm amk başka büyük şehir neresi var?
İzmir geldi aklıma.
Daha önce gitmemiştim hiç ama büyükşehir işte orda da iş bulurum çalışırım amk diye düşündüm.
Döndüm biletçi lavuğa "izmire kaçta araba var?" diye sordum.
Önce şaşırdı lavuk bi ankara diyorum bi izmir. Mal mal baktı ama verdi cevabımı "akşam 6da var"
Tamam dedim amk kes bileti.
Seni yenicem izmir!
İzmirin de çok sikineydi amk...

aldım bileti cebimde kalan paraya baktım 20 küsür lira var.
servisin gelmesine de vakit var.
kocaman bavullu yaşlı teyze ile de zaman geçmez...
indim sahile.
aldım 3 bira bi paket de sigara oturdum kadıköy iskelesinin yanına.
istanbul'un şerefine son kez kaldırdım biramı.
ne mavi ne kendim ne sevdiklerim ilk şişeyi istanbul'un şerefine içtim.
çok sürmedi şişeyi bitirmem hali ile söz konusu istanbul'un şerefi söz konusu olduğundan.
ikinci birayı yaşadıklarım şerefine içtim.
yudum yudum içtim.
o bira zor bitti.
üçüncü birayı ise yaşanacaklar, yaşayacaklarım için açtım çakmağımın dibiyle.
güzeldi.
ne çok soğuk, sıcak.
ideal bira odur amk.
ama saate baktım geyiği uzatmışız vakit yaklaşıyo yarım bıraktım yaşanacakların birasını.
keşke hepsini içseydim.
kamil koç'un ofise gittim. çok da geçmedi servis geldi bindik.
alibeyköy'deki kamil koç terminalinde indik.
kimsesiz her yolcu gibi millet sevdikleri ile vedalasırken ilk ben bindim otobüse. ne kötüdür lan otobüse ilk binmek. otobüse ilk binmek sizi uğurlamaya gelmediklerinin belirtisidir. bu kimine kötü gelmiyo olabilir ama o "kimi" de yolculuğun sonunda karşılayanı olacağından bu durumu pek umursamıyodur.
ne verecek bagajım var ne taşıdığım bi çantam.
götüm götüm ilerledim koltuk numarama.
cam kenarı koltuğuma attım kendimi.
camdan izledim birbirine iyi yolculuklar dileyen insanları.

imrendim çok. gitmek benim seçimimdi ondan pişman değildim de uğurlanmıyo olmam da benim secimim değildi ki. isterdim en azından birinin bana "yetişince ara" demesini. yetişince arayacak kimsem kalmış gibi...

çok geçmedi otobüs doldu.

yanıma kim oturacak stresi ile bekledim.

gerdekte kocasını bekleyen çocuk gelin gibiydim amk.

geldi oturdu bi orta yaşlı görünümlü dinç ihtiyar yanıma.

sanki hayatımın senaryosunu mahsun kırmızıgül yazmış gibiydim la.

ben başımı cama dayayıp otobüsün perondan çıkmasını sanki şöförmüşcesine sağlamaya çalışırken yanımdaki amca arada benim kafama kolu çarpa çarpa dışarda onu uğurlayanlara el salladı.

sonunda çıktık perondan.

boğazın üstünden geçerken gözlerimle yeniköyü göremeyeceğimi bile bile yeniköyü aradım sahil şeridinde.

ama nereye görüyorsunuz yeniköyü? göremedim.

zaten göremeyeceğimi bildiğimden çok koymadı.

ben şehirlerarası tüm yolculuklarımı gece yaptığımdan kendimi 500t'ye binmiş gibi hissediyodum hala.

kafamda izmire gittiğim olgusu hala tam oturmamıstı.

gündüz şehirlerarası yolculuk mu olur amk?

içim geçmiş uyumuşum.

ne kadar uyudum hatırlamıyorum ama uyandığımda hava kararmıştı. muhtemelen izmir yakınlarına gelmiştik amk.

zaten çok da sürmedi uyanık kalma halim tekrar sızmışım.

iyi ki de uyumuşum yoksa "indirin lan beni" diyerek istanbula dönebilme ihtimalim de vardı.

güvenemiyodum aslına bakarsanız otobüsteyken izmir'e kadar gidebileceğime.

tekrar gözlerimi açtığımda izmir terminaline yanaşmış muavin anons yapıyordu "bizisiçtiyniziçiğntişkiridiriz" diye.

indim otobüsten.

sağıma soluma baktım izmir dedikleri yer nasılmış diye ama bi bok gözükümüyo ki karanlıktan.

saat kaç bilmiyodum ortalıkta da ilk başta saat göremedim. zaten benim tel yok, saat de takmam koluma. saate bakma durumum yoktu yani.

oraya gelme amacım yeni bi hayat kurma, iş bulup çalışma gibi şeyler olduğundan geceden değil gündüz vakti perondan ayrılmanın daha iyi olacağını düşündüm.

kalacak yer ilk gece için izmir otogarı olacaktı.

içeri girdim.

bi otogar ne kadar kalabalık olabilirdi ki gece vakti?

ben böyle düşünüyodum tıpkı oradaki bi sürü evdiz ve otobüsünü bekleyen yolcu gibi.

izmirin ne kadar evsizi varsa orada toplanmış amk.

zar zor bi götlük yer bulabildim kendime.

ayaklarımı bile uzatamadım bi yere oturabildim sadece.

kollarımı bağladım, ayak ayak üstüne attım ve gözlerimi kapadım.

aslında uyumak istedim ama gözlerim kapalı uyumamaya devam ettim.

gösleriniz kapalıysa ve uyumuyosanız mutlaka bi boklar düşünürsünüz.

ben de düşündüm.

annem öğrenince çok üzülür mü diye düşündüm.

babam daha ne kadar kızabilir bana diye düşündüm.

arkadaşlarım benim için meraklanır mı diye düşündüm.

ve tabii ki mavi.

mavi beni özler mi diye düşündüm.

çok da düşünmedim ama nasıl olsa özlemez amk.

ne zaman uyuduğumu bilmiyorum, ne kadar sonra uyudugumu da bilmiyorum ama en son maviyi düşünüyodum uyumadan önce. ama her daim onu düşündüğümünden bu bi zaman belirteci olamaz tabii.

saat 6 idi uyandığımda.

nerden biliyosan dersin yanımda yatan lavuğun saatine baktım amk.

kalktım, daha doğrusu ben kalktım da bi iki eklemim o oturduğum yerde kaldı.
her yerim ağrıyo amk.
baktım servisler var izmirin orasına burasına kalkan.
nereye gidilir, hangi semt lüks, hangi semt iş merkezi bilmiyorum ki amk.
ben de en arka köşe koltuğu boş olan servise bindim. durduğu yerde inirim amk dedim.
bindim servis aracına.
çok sürmedi yolculuk.
bornova servisiymiş o araba. hükümet konağı var bi meydanda orada indim amk.
ulan nasıl acıkmışım amk gittim bi kahve gibi bişey var o cumhuriyet meydanının karşısından girince oraya girdim.
üç tane aşırı ve dandik yağlı poğaçaya ve hiç svmemiş olmama rağmen çay istedim.
onları yuvarladıktan sonra kalktım.
baktım cebimde 5 lira falan kalmış ama bende ne dert var ne tasa amk.
nasıl olsa iş bulcam çalışcam para kazancam.
5 lira kalsa nooolur, kalmasa nooolur...

cadde boyunca yürüdüm.
nereye gideceğimi falan bilmeden.
biraz yürüyünce park vardı büyükçe oraya girdim içinde çay bahçesi falan vardır diye.
kocaman, büyük bi park.
adı da büyük parmış zaten.
dolandım içinde ama bi sikim bulamadım.
umudu kesmedim tabii.
saat de erkendi ya oturdum orada bi banka.
biraz da orada kestirdim.
yaşlı bi iki amca anlamadığım bi türk.e ile konuşurken uyandım amk.
gözlerimi ovuşturarak toparlandım ayaklandım.
biraz da park dışında dolanayım dedim.
mutlaka kafe mafe bişey vardır dedim oralarda.
baktım bi 5-6 kişilik genç bi grup var yürüyo bi yere. aha dedim öğrenci yürüyüşü amk.
takıldım peşlerine. ya okula gidecekler ya işlek bi yere dersane falan.
sonradan öğrendim amk ege üniversitesinin kampüsü falan varmış orada ondan amk o öğrenci bolluğu.
bunlar önce ben arkada yürüdük 3-5 dakika.
en sonunda bi sürü kafenin olduğu bi caddeye girdik.
kafe dediysem alayı nargileci amk.
gelen nargileci açmış giden nargileci açmış.
aha dedim bana burdan eklemek çıkar.
başladım sıradan girip çıkmaya dükkanlara "eleman lazım mı?" diyerek.
ilk 3-5 tanesi hevesimi kırdı "yok" cevabını vererek.
ama sonra ilk "abi lazım ama daha patron gelmedi" cevabını aldım.
nasıl sevindim amk.
dedim ben o patronu kafalar işe girerim.
çıktım o cevabı aldığım mekandan. patron gelince uğrarım diyerek.
o şekilde bütün dükkanlara girdim çıktım.
7-8 tane "patron daha gelmedi. öğlen gel" cevabı aldım.
saat daha erken olduğundan gidecek zaman geçirecek bi yer aradım ama nerde amk?
gittim geri büyük parktaki bankıma.
oturdum aynı yere.
yaşlı ne dediğini anlamadığım amcalar da oradaydı.
ben yine uyuma pozisyonumu aldım, gözleri kapadım ama nereye uyuyosun amk?
aklımda hep "nerede işe girecem acaba?", "kaç para maaş verecekler?", "işe girince nereye kalcam amk?" soruları vardı.
daha da önemlisi bu patron dedikleri illa ki "benle nereye evin?", "nerelisin?" muhabbeti yapacaktı amk.
o yğüzden o sorulara cevaplar bulmaya çalıştım kafamda.

"nerelisin?" derse "çorumluyum" diyecektim.

"nerede kalıyosun?" derse "çorumdan yeni geldim çalışmaya burada akrabamda kalıyorum" diyecem.

böyle böyle öğleyi ettim amk.

sıra geldi elleşmeye...

kalktım, ayaklandım amk.

istikamet kafeler caddesi...

bana "sonra gel patron yok şimdi" diyen bütün mekanlara sırayla girecektim.

ilk dükkana daldım kendime güvene güvene.

patron dedikleri lavuk gelmiş.

iş için geldiğimi söylediğim eleman patron dediği lavuğun yanına gitti beni gösterdi bişeyler söyledi.

beni de kuytu köşe bi masaya oturttular.

2-3 dakikaya patron dedikleri lavuk geldi yanıma.

"hoşgeldin kardeş" dedi.

"hoşbulduk" dedim.

"isim ne?" dedi.

"adnan" dedim.

"nerelisin?" dedi.

uyuz oluyorum amk bu nerelisin muhabbetine. ırkçılığın ağababası lan işte bu soru cümlesi.

"çorumluyum abi" dedim.

"neresinden?" dedi.

"sungurlu" dedim.

baktı baktı suratıma "alevimisin?" dedi.

bak bak bak orospu çocuğuna...

la sanane amk. aleviyim sünniyim seni ne enterese ediyo?

al amk işe ya da alma sanane benim inancımdan.

daha bi dünya yer var ya iş için beni bekleyen ona güvendim ve kalktım masada.

"kusura bakmayın ben sizle çalışmak istemiyorum" dedim.

nasıl göt oldu orospunun evladı.

bi sikim diyemedi ben kapıdan çıkana kadar.

burası olmadı ikinci dükkana doğru yürüdüm.

girdim içeri, verdim selamımı.

sabah iş sorduğum lavuk gördü beni "patron hala gelmedi" dedi.

"eyvallah" gibilerinden salladım kafayı, çıktım üçüncü dükkana doğru.

bunda da patron dedikleri lavuk daha yeni gelmiş.

beni oturttular yine sote bi masaya.

10 dakika sonra geldi patron denen lavuk.

yine aynı soruyla başladık; "isim ne?"

isim, memleket mevzusundan sonra "burda nerede kalıyosun?" dedi adam.

"akrabam var abi burada onda kalıyorum şimdilik" dedim.

"nerede?" dedi.

ulan izmirde bi sikim bilmiyorum ki mal gibi kaldım "buralarda abi. yakın buraya ama tam adresi bilmiyorum daha. yeni geldim çorumdan" dedim.

adam bana bildiğin "hmmmm" çekti uzunca.

"peki o zaman sen bize bi telefon ver benim bi de ortağım la konuşmam lazım eleman alımı için" dedi.

aha amk sıçtık benim telefonum mu var?

dedim adnan burdan sana ekmek çıkmaz ama yine de adettendir, adama da rezil olmayayım diye eski numaramı verdim.

arasa da ulaşamayacak. yani burası da iptal amk.

artık hevesim iyice kırılmaya başlamıştı.

ben sanıyodum ki adamlar "ooo adnan gelmiş hadi aga gel çalış. sana bi de kalacak yer ayarlayalım. off dükkanın da anahtarı verelim aga da sensin paşa da" falan diyecekler ama bırak iş vermeyi selam vermeyi lan kimse bana...

diğer gezidiğim dolandığım yerler de öbürleri gibi telefon adres falan sordular haklı olarak.

en son dükkan hariç hepsine eski numaramı verdim.
en son dukkana ise sike sike durust oldum amk.
abi telefon yok falan dedim hepten sik gibi bi duruma düştüm.
adam 1 dakkada yolladı beni amk dukkandan.

götümü sürüye sürüye çıktım o kafeler caddesinden.
büyük hayal kırıklığı oldu benim için. ama pes etmedim amk.
bi tek kafeler caddesi mi vardı lan koca bornova'da?
meğer bi tek kafeler caddesi varmış amk.
bana göre iş bulabileceğim başka hiç bi yer bulamadım amk.
döndüm dolaştım saatlerce en sonunda yine büyük park denen yere çıktı yolum.
yoruldum amk. karnım da acıktı.
ulan halk ekmek kulubesi gibi bişey bulayım ucuza ekmek yerim bi tane doyurur o beni dedim ama ondan da bulamadım.
meğerse halk ekmek istanbul belediyesinin bi hizmetiymiş amk.
oturduğum bi banka ayakkabıları da çıkardım hafiften.
az ilerde simitçi gördüm bi tane.
geberiyorum açlıktan, simit de en sevdiğim şeydi o zamanlar.
aha dedim adnan git simit al karnına bişey girsin.
ayakkabıları arkasına basa basa gittim simitçinin yanına.
gördü ona doğru yaklaştığımı "buyursun abim" dedi.
baktım adam sıcakkanlı gibi ama tipinden belli hafif kafadan kırık.
ben de sıcakkanlı olayım dedim "usta bi simit versene" dedim.
suratını ekşitti götveren "simit yok" dedi.
ulan adam heralde benle taşşak geçiyo benle dedim kendi kendime.
adam suratı ekşitti ama ben yine salak bi tebessüm "hehehe abi nasıl yok yae hehehe" dedim.
"yok simit" dedi.
bu sefer benim tebessüm de göt olmuş suratımın içine kaçtı. zaten ev yok, para yok, iş yok sinir tepemde amk "nasıl yok?
tezgahtakiler ne lan?" dedim.
"gevrek o" dedi.
ulan bakıyorum tezgaha simitten baska bişey de yok.
"aga sen kafa mı yapıyosun benle?" dedim.
"yok simit" dedi amcık.
"sikeyim simitini" dedim dayak yemek pahasına döndüm götümü uzaklaştım amk.
meğer orada simite gevrek diyolarmış.
şimdi izmirli biri çıkar "simite gevrek demiyolar. simit başka gevrek başka" der kesin.
neresi başka lan?
susamlı yuvarlak ekmek parçası amk.
simit=gevrek lan. aksini iddia eden provakatördür, gavur izmirlidir.

adama sinirlendim bişey de yemedim amk.
biraz oturdum bi bankta. ilk defa içinde kaç tane sigara olduğunu saydığım sigara paketimden bi sigara çıkardım.
sanki içmedim de pırzola yer gibi yedim onu amk.
karnım doydu bildiğin sigarayla.
baktım akşam olmak üzere, birazdan hava da kararacak benim için o gün en güvenli yere, otogara yola koyuldum.
yürüye yürüye çevre yoluna çıktım amk.
oradan da tabelalar vardı izotaş diye onları takip ederek otoban motoban geze geze gittim otogara.
bayağı uzun sürdü, muhtemelen bi kere geçtiğim yollardan ikinci kere de geçmiştim ama zaten kafamda sürekli düşünecek bi
şeyler olduğundan çok da siklemedim. ha otogarda oturup düşüncem ha otobanda yürüyerek düşünürüm. bana sorsalar benim
yaptığım daha iyiydi. hiç olmazsa yorgunluğum aklıma gelmedi yürürken.
otogara girdim. yolcu bekleme salonundaki mavi sandalye-bank karışımı zimbirtılardan ikili bi tane kaptım hemen yumuldum
amina koduğuma.
dün utana sıkıla yatmadan otururarak uyuduğum mekan şimdi bana oldu yatak odası.

nasıl rahat amk.

ilerleyen saatlerde benim gibi öbür evsizler ve otobüslerini bekleyenler de doluştu kalabalık olduk amk.

orada, yani otogarda en çok şaşırdığım şey ise bi deli hatun vardı.

yaşlı başlı, bakımsız, saçlar yoluk, kokuyo falan. bildiğin deli amk ama bi değişik.

ben kapadım gözlerimi yarın ne sikim yiyeceğimi uyur taklidi yaparak düşünürken biri yanıma yanaştı.

kokusu burnumun direğini kırıcaktı amk.

anladım yolcu molcu değil, oradaki evsiz tayfasından.

açmadım hiç gözlerimi. az sonra gider amk dedim kendi kendime.

kokudan anlaşıldığı kadarı ile gitmedi.

ben de inadına açmadım gözlerimi.

bi yandan da tırsıyorum amk tinerci minercidir, bi de bunlara bulaşmayalım hesaba.

ben gözlerimi daha sıkı kapatmaya çalışırken birden kadın "excuse me sir" dedi.

amk nasıl şaşırdım.

kokunun yoğun olduğu taraftaki gözümü hafiften araladım. ilk defa o an gördüm bu deli karıyı.

ben sandım ki bi cümle öğrenmiş bu onu söyledi.

kapadım tekrar gözümü.

"excuse me sir" dedi tekrar.

baktım bunu terslemezssem bütün gece sikecek başımın etini, açtım gözleri birden çattım kaşları "ne var abla ne diyosun?" dedim.

dişsiz, iğrenç ama sıcaık bi gülümseme vardı yüzünde.

elinde ip vardı onu gösterdi "can you help me?" dedi. "yardımcı olabilirmisin?" dedi karı bana.

amk dedim heralde karı taşşak geçiyo benimle. ama salak bi biçimde "sory i can't" dedim. amk bidliğin deli bi hatunla ingilizce muhabbet ediyoduk la.

kapadım gözleri tekrar uyuma pozisyonumu aldım ki bu bana "pleeeeeease" dedi. aynen böyle uzata uzata lütfen dedi lan.

açtım gözleri "abla ne istiyosun allah aşkına ya?" dedim.

bişeyler anlattı yine ingilizce ama anlamadım. bi de hesapta anadolu lisesi okuduk, üniversite öğrencisiyiz falan. karı şiveli konusuyo lan. bi de hızlı hızlı, dişsiz dişsiz konusuyo hiç bi sikim anlamıyorum.

en sonunda el hareketlerinden anladım ne istediğini.

bu elindeki ip var ya onunla ip oyunu oynayacakmışız.

deli karıyla saatlerce o oyunu oynadım.

bildiğin karmaşayı çözmeye çalışmak gibiydi. hem de kafam dağılıyordu amk.

oyunumuz polislerin kimlik kontrolü yüzünden bitti.

3-4 tane polis memuru geldi bizim oturduğumuz yere.

gbt'lere bakıp gittiler.

sonra da ben yattım zıbardım zaten.

uyumak da değildi benimki aslında.

belli bi aralık uyuyup sonra uyuyo gibi yapıyodum.

öğleden sonraya kadar uyuma taklidi yaptım kendi kendime.

sonra ayaklandım.

cebimde oraya gelirken aldığım kamil koç bileti var ya onu aldım elime sanki yeni gelmiş gibi yine servis araçlarının oraya gittim.

bu sefer bilinçli olarak bindim bi arabaya.

karşıyaka tarafına gidiyomuş.

amk duyuyoruz ya karşıyaka diye dedim heralde orada iş falan bulurum.

atladım amk servise.

ben bilmiyorum ki karşıyaka neresidir. sevis gittikçe ben de gittim.

en sonunda artık ineyim la dedim de indim amk.

çiğli diye bi yerde inmişim.

ben sanıyorum ki bütün çiğli benim gibi bi eleman için yanıp tutuşuyo ama öyle değilmiş tabii.

akşama kadar sürttüm ordan oraya.

hani benim beceriksizliğimden, iş bilmememden değil orada bi sikim yok ki ben işe gireyim.

dön dolaş aynı yerler aynı tipler.

hava kararmaya yakın yine otelime, izotaş'a doğru yola koyuldum.
anayola çıkıp oradan tabelalara göre yürüyeceğim.
döndüm dolaştım bi türlü izotaş tabelası göremedim.
hani bildik bi yer olsa derim ki önce şu tabelaları takip edeyim zaten otogar o tarafta ordan illa ki bulurum falan. ama bi yer bildiğim de yok ki izmirde.
dön dolaş yine aynı yerlere çıkıyorum amk.
bi de yürürken şarkı söylerim ben. bildiğin benim repertuar bitti başa sardım o kadar dolandım amk.
en sonunda baktım bi tren istasyonu gördüm. aha dedim amk illa ki bu anayola falan gider heralde. takıldım tren yolunun peşine.
öyle rayların üstünde yürümedim de rayları görebilecek gibi sağdan soldan takip ettim tren güzergahını.
saat de bayağı bi geç olmuştu.
bi ara baktım tren yolu artık ışık olmayan dağ tepe bi yerlere gidiyo tren yoluna "hacı kusura bakma ben burdan ayrılır" dedim.
amk bildiğin tren yolu beni sismeye götürüyo gibi hissettim. karanlık yollar falan.
nerden girdim, nerden çıktım bilmiyorum bayağı bi dolandıktan sonra bayraklı diye bi yere çıktım amk. bayraklı olduğunu da orada otobüs durağı gördüm oradan biliyorum amk.
biraz dolandım oralarda yolumu bulmaya çalışırken baktım sahildeyim amk.
orada salak gibi sahili görünce sola gideceğime sağa gitmişim.
allah benim belamı versin işte ne gidiyosun sağdan?
bırak seni bu memleket ne hayır gördü amk sağdan da sen sağdan gidiyosun?
gitsene amk soldan.
ki solun kalesindesin amk.
izmir'de soldan gitmeyeceksin de nerede gideceksin?
velhasıl kelim ben sağdan gitmiş bulundum.
az biraz yürüyünce bu altıyol denen caddeye çıktım.
biraz daha yürüdüm nikah dairesi var orada onun yakınlarında bi üstgeçit var boğaz köprüsüne benziyo aynı. dibinde de bi türkü bar gibi bişey var. onun oraya geldim amk.
allah benim bi daha belamı versin ki o amına kodumun üst geçidinden de karşı tarafa sahil tarafına geçmiş bulundum.

ulan geçtik karşıya güzel sessiz bi sahil.
baktım amk orda burda yiyişenler falan var.
amk dedim ne güzel lan amma modern şehir kimse kimsenin sikine karşıyo falan yürüyorum amk. bu arada medeniyet anlayışımı aranızdan birini seçin o siksin amk.
yürürken dikkatimi çekti bi sürü erkek var ama kız yok lan hiç. heralde ortalık karanlık ben göremiyorum diye düşündüm amk.
ben sahil boyu yürürken biri geldi yanıma.
adamı yazdır bi cast ajansına kurtlar vadisinde diyaloglu rol verirler amk.
koyu ton takım elbise, siviri burun ayakkabı, kirli sakal, hafif göbek...
"ateş var mı birader?" dedi.
var amk yalan mı söyleyeyim adama?
verdim çakmağı yaktı sigarasını. bana da bi sigara verdi sağolsun ben de yaktım. eyvallah dedim yurumeye başladım amk.
ulan yürüyorum ama zaten ortalık karışık bu da arkamdan nasıl çekiyosa sigarayı bildiğin sokak lambası gibi önüm aydınlanıyo amk.
ben adımları yavaşlattım.
dedim bu yavaş geçsin önüme.
tırstım amk katil tipli bi lavuk peşimden yuruyo.
ben adımları yavaşlatınca bu beni geçeceğine yanıma doğru geldi. yan yana yurumeye başladık.
"birader ateşi bi daha verirmisin?" dedi.
ben de yine çıkardım verdim amk.
sigara uzattı tekrar bu sefer almadım.
yuruyoruz beraber amk.
ben adımları hızlandırıyorum bu da hızlandırıyo, ben yavaşlıyorum bu da yavaşlıyo.
aha dedim adnan bu sana takacak heralde bıçağı falan.
ona göre aldım gardımı ama bi lavuğun kalıba bakıyorum bi benim kalıba, bi artislik yapsam beni gömmelerine gerek yok amk herif yer beni çiğ çiğ.

baktım olmayacak biraz adımları hızlandırdım. bu da yanımda tabii.
bu yol tarafında ben sahil tarafındayım.
buna doğru bakmayayım dedim. sahil tarafına bakarak yürüyorum amk.
ulan sahil tarafına bakarken çalı gibi bişeylerin oradan "ah oh" bi sesler duydum ama karı sesi değil.
sikledim çok.
az daha yurudum iki tane lavuk yuruyo ama biri öbürünün gıdığından öpüyo.
dikkatli baktım biraz daha amk yok yanlış da görmemişim, ikisi de erkek amk.
o ara anladım bura bunların sikişme mekanı.
vay dedim amk delikanlı izmire bak...
2-3 saniye sürmedi bende birden bi aydınlanma, zihin berraklaşması oldu.
yanımdaki lavuğa baktım hafiften.
o ara onun niyetinin bana bıçak değil başka bişey sokmak olduğunu anladım amk.
yemin ederim hani götten geçtim de diyorum acaba açık bakkal var mıdır buralarda vazelin falan alsak.
o kadar umutsuzum yani.
la nasıl umutlu olayım o herif orada beni bağırtı bağırtı siker ben en fazla zevk çılgınlıkları atarım.
adnan'lıktan adoş'luğa geçişim burada mı olacaktı beaa diye düşünürken dedim dur amk adnan daha emin değilsin herşeyden.
yanımdaki duyacak gibilerinden "yaa bu ne ya? iğrenç aga bunlar" dedim.
hani ben senin bildiğin erkeklerden değilim diyorum aklımca.
bu da çakal amk zarfı yer gibi yaptı "hee çogirenç" gibilerinden bişeyler dedi.
az biraz ötede ışıklar gördüm aha dedim adnan götü kurtardın.
hızlandırdım adımları.
ben hızlanınca bunun sorular başladı.
"nerelisin?", "yaş kaç?" falan.
amk koşacam da herif beni yakalar da siker diye korkuyorum.
koşar adım gidiyorum ışığa doğru götü kurtarma aşkı ile...

biraz daha ilerleyince bu yanımdaki barzo niyeti iyice belli etti.
"sana para veririm" dedi.
vay amk!
herif bana orospu muamelesi yapıyo.
artık attı amk benim kafa iyice. dedim "siktirmem sana kendimi gövdemi yakar giderim!"
"ne diyosun lan sen?" diyerek bi atarlandım buna.
ama hazırlıklıyım yani herif beni önce bayılıp sonra siker diye tahmin ediyorum amk. eter falan gözümeye kaçmasın diye gözümü
kısıtım beklemedeyim.
"20 lira veririm sana" dedi.
ulan herseyi siktiret benim göte 20 lira değer biçmesi bi zoruma gitti bi zoruma gitti amk. amına koduğum neyini beğenmedin de
20 lira diyosun. en az bi 100 eder kıvamına geldim.
"lan bak siktir git elimden kaza çıkacak ben ibnemiyim" gibilerinden bi atarlandım amk. fiyat yükseltmek için ufak bi oyun gibi
gözükse de niyetim bidliğin gider yapmak, valla lan.

ben gider yaptıkça bu bi yumuşadı.
bildiğin alttan alıyo göt.
bu alttan aldıkça ben bunun üstüne gidiyorum falan.
en sonunda o kirli sakallı surattan duyulabilecek en boktan kelimeler çıktı ağızından "ben pasıfım"
amk herif kendini siktirmeye geziniyomuş oralarda.
ulan kalıbı görerseniz herif musa eroğlu'nun gençliği. yemin ederim hayattan soğudum o an. ama biraz daha gaza gelmedim değil.
baktım bu lavuk ibne. lafin gelişi değil bildiğin ibne amk. dedim bu bana bişey yapamaz, yumuşak ya. neresi yumuşak amk?
herife hafiften bi dalar gibi oldum beni bi savurdu az daha yuvarlanıyodum amk yere. meğerse ibneler öyle "ay ayol bursaspor"
tarzı değilmiş la. senin benim gibi, ya da benim gibi değil sadece senin gbii kocumu oturtan tipler de olabiliyomuş.
ben buna atarlandım bu bana atarlandı.
ben hafiften "kimseeğn laaağn seeğn!" diye de bağırınca orada yiyişenler hafiften arazi olmaya başladı.
biz bunla artık hepten birbirimize girecek gibi olmuşken bi tane ekip arabası yaklaşılmaya başladı bize.

yol da bomboş çok sürmedi götümüzün dibine gelmesi.
tabii polisleri görünce biz ayrıldık ama yine de atarlanıyoruz birbirimize.
memur indi aşağı "noluyo lan burda ne bağıryosunuz" gibilerinden bişey söyleyip kimliklerimizi istedi.
ben verdim kimliği bi yandan da direkt anlatmaya başladım mevzuyu.
ben anlattıkça bu az önce bana çak diye götümde dolaşan yavşak "yalan söyleme lan sikerim belanı" gibilerinden başladı bana saymaya.
ben de buna saydım biz bi ateşlendik dalacak gbii olduk birbirimize.
polislerin kafa attı tabii amk.
"binin lan arabaya" dediler attılar bizi amk ekip arabasına.
abi mabi dediysek de dinletemedik tabii.
sike sike istikamet bayraklı ilçe emniyet...

çok uzak değildi gittiğimiz karakol.
indik arabadan kelepçe falan takmadılar.
"abi suçsuzum ben" nidaları ile indik ekip arabasından. bizi girişte duvara vidalı 3 lü oturaklara karşılıklı oturtular.
memurlardan biri "bekleyin. bağırıp çağırmayın atarım nezarete" dedi hemen yandaki odaya girdi.
ben "hay amk ne boklara bulaştın adnan" diye düşünürken 1-2 dakika sonra çıktı memur odadan "gelin içeri" dedi bize.
ayaklandık apar topar girdik amk içeri.
içerde saçları hafif kır bi polis oturuyo bi masada.
"derdiniz ne lan sizin?" dedi bize yuksek bi sesle.
amk ben baba azarına alışığım ya sustum sanıyorum ki susun demek bu polisin bize bağırısları. meğerse konuşun demekmiş amk.
bu yanımdaki ibne başladı amk direkt anlatmaya.
"amirim ben evime gidiyodum bu şerefsiz benden geldi ateş istedi, çakmak var mı dedi. ben de verdim sonra peşime takıldı. ben ne bilirim bunu meğer ibneymiş. kendine vurdurmaya adam arıyomuş" diye başladı amk. ulan adam her bokun tersini anlatıyo ateşi bile o şerefsiz benden istemişti onu bile çarpıtıyo şerefsiz. ama meğerse o ateş isteme bahanesi şifre gibi bişeymiş onu da orada sonradan öğrendim. ibne olan gidip ateş istiyomuş ateş vermek, çakmak uzatmak "ben sana çakarım" demekmiş. ben nereden bileyim amk. bu yavşak da tam tersi anlatıyo ya ben kaldım amk yarrak gibi ortada.
lafını kestim orspu cocugunun.
"abi valla yalan söylüyo bu bana ben pasifim sana 20 lira veririm dedi" demeye kalmadı o dert anlattığım polis bana bağırdı.
"ne abisi lan amirim diyeceksin" diye.
orosunun evladı amir desem nolurr, abi desem nolur amk?
tabi bişey diyemedim. cümleyi başında "amirim" ile süsleyip tekrarlararken bu sefer de öbür lavuk benim lafı kesti.
amir dediğimiz sinirlendi tabii. bizimle birlikte odaya giren polis memurunu "al bi ibneleri götür aşağıya" dedi.
biz "aman amirim" çeksek de siklenmedik tabii.
ben sandım ki aşağıda yoğuracaklar bizi. meğerse nezarethaneye atacaklarmış.
indik aşağı bizi koydular kuş gibi kafese aramızda da iki nezarethaneyi bölen parmaklık kukuman kşu gibi kaldık karşılıklı.
bizi oraya sokan orospu evladı cüzdan müzdan, kemer ne varsa aldı amk. bizi oraya soktuktan sonra "bağırırsanız bağırtırım ikinizi de" dedi, postasını koydu bıraktı bizi yanyana bu götoğlanıyla.
amk karakola düşmek bişey değil de benim kafada ya diyorum benim için kayıp diye karakola basvurduysa babaölar o zaman ne bok yerim kaygısı var.
hani bulunmak bişey değil de nerede bulundun?
karakolda.
karakolda ne işin vardı?
ibnelikten düştüm..
rezillik amk, ötesi yok.

ben başımı iki elim arasına almış, bi yandan da kaderinkinin başını iki elime almış düşünürken bunları yanımdaki orospu evladı kısıp kısık "siktirecem lan seni. ananı sikecem öldürtecem seni" gibilerinden bişeyler demeye başladı.
amk hiç kafamı kaldırıp bakmadım siklemedim bile götü.
bu beni sessiz sessiz tehdit ede ede, ben ne sik yiyeceğimi düşününe düşününe 1 saat geçmiştir heralde.
bi ara bi memur geldi yanımıza. ama bizi oraya sokan orospu evladı değil başka bi memur.

benim kapıyı açtı "amir seni çağırıyo kalk" dedi.

aha dedim amk aklıma gelen başıma geldi. bizimkiler harbiden kayıp ilanı verdi karakola o ortaya çıktı bunlar haber verecek aileme. hiç aklıma gelmiyo ki 16 yaşında cocukmuyum amk aileme haber versinler diye.

koluma girdi bu göt memur götürdü ben amir dediği lavuğun odaya.

girdim içeri bu lavuk yine masada elinde de bi kimlik. kimliklerin alayı birbirine benziyo ben bilmedim benim kimlik olduğunu. "anıl mı lan senin adın?" dedi.

kimlik benimmiş amk.

benim iki adım var. anıl adnan.

ilk anıl yazıyo ya adam bana anıl diyo.

bozarmıyım amk "yok ben adnanı kullanıyorum" diye. bozmadım.

"evet amirim" dedim.

"anıl sen nerden bulaştın bu heriflere?" dedi.

başladım amk feryat figan anlatmaya.

"amirim valla ben bulaşmadım. geldi ateş istedi sonra..." diye anlattım her boku.

sonlara doğru lafımı kesti amir.

"oğlum bana hikaye anlatma" dedi.

ben mal gibi kaldım amk.

"oğlum sana soruyorum ona ibne diyosun, ona sorsak sana ibne diyo. ben hanginize inancam?" dedi.

"amirim valla billa" demeye kalmadı "sen istanbuldan mı geldin?" dedi.

durdum amk birden.

"evet" dedim.

"ne sikim yemeye geldin istanbuldan?" dedi.

"amirim iş bulup çalışmaya" dedim.

"istanbulda iş bulamadım izmire geldin?" dedi sen benle taşsak mı geçiyosun der gibi.

ben yine başladım "amirim valla billa"lara.

yine susturdu beni.

"oğlum bak bu herifler muşlu. aşiret aşiret sikerler seni burada ellerinden hiçbirimiz alamayız. ben seni şimdi bırakcam öbürünü de 2 saat sonra bırakcam. sen buna ibne diyosun bu sana ibne diyo. oğlum burda bi ibne varsa tipinize bakınca sen daha ibne gibi duruyosun. hiç uzatma mevzuyu siktir git uza burdan" dedi.

"amirim..." demeye kalmadan "siktirme amirini ne diyosam o" dedi.

bişey diyemedim amk.

"sen nerede kalıyosun?" dedi bana.

"otogarda" dedim amk.

"yok mu kalacak yerin?" dedi. aha dedim heralde bu da beni sikecek tren yapacaz aşağıdaki götverenle beraber.

"amirim istanbula döneceğim" dedim yalandan.

"tamam çocuklar seni bırakır otogara" dedi.

"sağol" falan dedim adama.

"bi daha görmeyeyim seni buralarda" dedi siktiri çekti amk bana.

çıktım kapıda beni getiren lavuk vardı o girdi içeri.

2-3 dakikaya çıktı beni götürdü cüzdanımı kemeri falan verdiler imza attım çıktık amk.

ekip otosu ile beni izotaş'a kadar bıraktılar.

götüm sağlam döndüm amk evime...

otogar'ın içine zor attım kendimi amk.

sabah olmak üzereydi.

az biraz uyuyayım dedim ama sonradan dedim bu lavuk aşiretse sorar birine bunu nereye götürdüler falan bulur beni burda siker. amk kimseyi tanımam etmem biri beni sikse en fazla millet gelir resim çeker evde 31 malzemesi olsun diye. kimse ayırmaz bile.

dedim "amk adnan sen burdan uza..."

yine cepten çıkardım yıpranmış kamil koç biletini gittim servis arabalarının o tarafa.

baktım tek tük servis var saat geç de olsa.

ilk kalkana bindim amk.

uykum var ama uyuyamıyorum da stresten.

çok bi yol gitmedik ama ben sıkıldım arabanın içinde.
baktım meydan gibi bi yer var orda yavaşladı araba "abi ben inebilirmiyim" dedim.
indim bi göbekte.
neresi onu bile bilmiyorum.
indiğim yerin hemen yanında park gibi bi yer vardı ama kapısı kapalı. fuar alanıymış orası.
ama önünde bank mank bişey vardı o bankalardan birine gittim oturdum hemen.
sigaram da kalmadı tabii cepte başım nasıl ağrıyo...
tinercilere falan demediğimizi bırakmıyoruz, tırsıyoruz falan ya yanıma bi tinerci genç yaklaştı.
ben de korktum, ben de içimden demediğimi bırakmadım.
hatta hafiften kıldım kalkmaya niyetlendim amk.
ama nereye gitcem kalksam?
gitcek yeri olan adam uzaklaşır oradan. ben nereye uzaklaşacam?
belki de gideceğim yer daha boktan bi yer olacak.
adnan dedim zaten boka batmışsın amk tinerciden ne tırsıyorsun?

geldi benim yanıma direkt tabii.
"1 liran var mı?" muhabbeti başladı direkt.
amk ben bi lira için takla atarım o an herif bana 1 lira soruyo.
"yok birader" dedim.
"1 liran da mı yok be?" dedi. tinerci bile benle taşşak geçiyo amk.
"valla yok" dedim.
oturdu yanıma. amk elinde bi pet şişe var tiner buruşturmuş artık bi de bez parçası sıkı sıkı tutuyo elinde.
"senin adın ne?" dedi.
dedim amk "aferin bak prensipli tinerci. tanımadığı adama takmıyo bıçak falan"
"adnan" dedim.
o da kendi adını söyledi. rıza mıydı neydi tam hatırlamıyorum.
"nerenin çocuğusun sen?" dedi.
"buranın değil" dedim.
"ben basmane çocuğuyum" dedi.
"iyiymiş" dedim.
basmane nere ben ne bilem amk da yorum yapacam sana?
basmane dedikleri oranın tarlabası'sıymış sonradan öğrendim tabii.
"sen nerelisin?" dedi.
"istanbul" dedim.
"niye geldin buraya" dedi önce.
"canım sıkıldı istanbulda" dedim.
erol taş gülüşü ile güldü ibne.
ben de güldüm.
komik bişey olduğundan değil, nelerle uğraşıyorum, ne işlere girdim mal gibi diye kendime güldüm amk.

bu sordu ben anlattım.
ne varsa anlattım.
size anlattığım gibi anlattım.
ben anlattım o benim yerime küfretti.
bi ara mavi'ye küfretti, hop dedim.
"noldu be" dedi.
"ona küfretme" dedim.
etmedi.
sonra kendi anlatmaya başladı.
bilmem kaç kardeşmiş de babası bunları bırakmış bunlar kucukken. bu en buyugun bi kucuguymus.
hayallerini anlattı. doktor olmak istiyomus kucukken. parasızlıktan işe başlamış. bu gevrek dediklerinden satmaya başlamış. bi de balyoz mu ne ondan satmış. sonra kısa yoldan para kazanmaya uğrasmış. yanlış bi suru işe bulasmış. ıslah evine atmışlar. ordan

kaçmış...

ben anlatıyorum da okuyosunuz ya emin olun o korktuğunuz, küçümsediğiniz tinerçilerin hikayeleri kitap olur lan kitap. hemen hemen 2 saat muhabbet etmişizdir bunla. zaten gün ağardı bu kalktığında. nereye gitti sormadım. sorsam da soylemezdi bence. ben de biraz kestireyim dedim. ama nerde amk? yaz ayları da olsa sabah serin oluyo lan. uyuyamadım. oturdum mal gibi. gözlerimi kapadım. sevdiğim şarkılardan bildiğim yerleri söyledim, bilmediğim yerleri uydurdum. saat ilerledi, güneşin sıcaklığı bana vurmaya başladı o ara biraz uyudum. ufo ile ısınır gibi ısındım amk.

edit: balyoz değil boyozmuş lan o. nickini siktiğim batuhan mavi askı engellenemez uyardı.

uyandım korna sesleri ile. trafik yoğunlaşmıştı. bu da işin başladığını, yani iş aramak için uygun saatlerin başladığını gösteriyodu. ayaklandım amk. ne bok yiyeyim, nereye gideyim diye düşünürken ana cadde boyunca yürümeye karar verdim. basmane tarafında bi bok yoktu. aşağı indikçe sahil tarafı bi yere indiğimi farkettim. aradığım işi bulmak için birebir amk. sahil varsa kafe de vardır. yürüdüm biraz bi pub gibi bar gibi bi yer gördüm camında komi aranıyor yazan. adı biravo. konak denen yerde. kordona inerken. daldım içeri. daha yeni açıyolardı mekanı. yerleri süpüren lavuğa "ilan için geldim" dedim. birini işaret etti bana. herkes siyah tshirt giyiyodu o beyaz gömlek. "heralde patron bu" dedim kendi kendime ama müdürmüş amk. iş için geldiğimi söyledim. tipik "nerelisin?", "nerede oturuyosun?", vs vs sorularını sordu. "istanbulluyum" dedim ilk soruya. çorumdan hayır görmedik amk istanbula saldırdım ben de. oturduğum yere ise "basmanede otelde kalıyorum şimdilik" cevabını verdim. o meydana kalırken bayağı bi otel tabelası görmüştüm. ama herif basmane deyince bi soğur gibi oldu benden amk. ben o ara basmane'nin oranın tarlabası'sı olduğunu bilmediğimden direkt basmane demiştim. bilsem soylermiyim amk. bu ufak ön mülakattan sonra "öğle vakti gelir patron" cevabını aldım. amk öğlene kadar napcam ben? indim kordona. oradaki kafeleri dolandım, iş baktım. ama hepsinden olumsuz yanıt aldım. bu saat kulesi'nin oraya çömdüm biraz. bi veledede annesi kumru almış. onlar da inadına oturur gibi tam benim karşımda oturup yedirdi veledede kumruyu. zor tuttum amk kendimi çocuğun elinden kumruyu alıp yememek için. neredeyse 3 gündür bi sikim yememiştim. sigara da yok, ppara zaten yok. utanmasam ağlayacam amk orada. dayanamadım az biraz daha dolanayım diye kalktım. bi lokanta gibi bi yer daha gördüm. o da komi arıyo. adamlarla konuştum "yarın beyaz gömlek al, bi de gri pantolon gel başla" dediler ama nereye alıyosun amk gömlek pantolon? yine de son tercih için durdu aklımın bi köşesinde. saat öğle vaktine gelmişti. güneş tepemde amk. gittim tekrar bu biravo denen yere.

selamımı verdim daldım içeri.
beyaz gömlekle adam tanıdı beni.
işaret etti barın orda birini. yanına gittim.
"selamün aleyküm" diyerek daldım muhabbete.
adama önceden referans verilmişti muhtemelen hakkımda. bu beyaz gömlekle lavuğa baktı. o zaman anladı ne için geldiğimi.
"iş için gelen arkadaş sensin heralde?" dedi.
"evet" dedim.
mekanın sahibiymiş.
adı orhan. tavırlarından belli görmüş geçirmiş, halden anlayan bi adam.
bıyıkları olsa hulusi kentmen gibi de babacan.
"nerelisin sen?" dedi orhan abi.
"abi istanbulluyum" dedim.
"neden geldin izmire?" diye sordu.
bornovada verdiğim cevabı verdim.
"iş bulup çalışmak için" dedim.
o da bana bornovada aldığım cevabı verdi;
"koca istanbulda iş bulamadın mı?"

tam ben cevap verecekken bunun telefonu çaldı.
izin istedi gitti biraz ötede konuşmaya başladı telefonla.
"oğlum tamam sen boşver ayarlarınız olmadı bi gün çalışmasın makine sen bak işine" gibilerinden bişeyler söyledi telefondakine.
anlamadım tabii bi bok ama biri bugün bişeyi yapamayacaktı anladığım kadarı ile.
geldi tekrar yanıma elinde telefonunu kurcalayarak. belli, rehberden isim arıyordu.
hiç üstüme vazife olmadığı halde "hayırdır abi? ters bi durum var heralde?" dedim.
şaşırdı amk "sanane la yarraam" bakışı attı bana.
ama cevap verdi.
"bizle çalışan bi arkadaş var da o bugün gelemeyecekmiş annesi rahatsızmış onun yerine adam bulmam gerek" gibilerinden bişeyler dedi.
sonra ben bişey demeden telefonda birini aradı.
bu sefer yanımda konuştu.
"ya bizim gişedeki eleman bugün gelmeyecek kimi oturtacak bi günlüğüne. ganyan boş kalmasa iyi olur" falan dedi.
ben ganyan dedi ya kulakları diktim kurt köpeği gibi.
bu telefondakinden olumsuz bi cevap almış gibiydi.
"ganyan ne abi?" dedim.
adamı nasıl kendime yakın gördüysem paso soru soruyorum amk.
"yanda ganyan bayii var orası da bizim. bi arkadaş vardı gişede bugün gelemeyecekmiş adam ayarlıyorum yerine" dedi.
aha dedim adnan fırsat ayağına geldi.
"abi ben o işe de talibim" dedim.
telefon rehberini karıştırırken taktığı yakın gözlüklerinin üstünden bana baktı.
"abi ben bi sene ganyan bayiinde çalıştım" dedim.
yine inanmamış gibiydi.
arka cepten boş olduğundan birbirine yapışmış cepli cüzdanımı çıkardım.
içindekileri döke saça ganyan bayii zamanında bize verdikleri terminal operatörü, yani makineden anladığımın kanıtı olan kartı buldum.
çıkardım adam verdim.
sağına baktı, soluna baktı.
"bi deneyelim. biri gelirse gün içinde değişirsiniz" dedi.
"tamam abi" dedim.
nasıl sevindim amk sonunda iş bulmuştum...

bu beni aldı yandaki ganyan bayiine götürdü.
millet hafiften birikmeye başlamış. almışlar ellerine birer bülten ders çalışıyorlar amk.

ganyan bayiilerinde makine gişe gibi bi yerde olur oraya geçtik. göt kadar bi yer. ben girdim oturdum makinenin başına bu da benim başımda dikildi.

anlıyorum amk adamı. haklı yani. sonuçta dünya para dönüyo orada benim başımda bekleyecek tabii. hiç tanımadığın adama emanet edilir mi o kadar paranın döndüğü yer?

bu bana bozuk paraların olduğu ufak bişey çıkardı kasadan. kasa dediysem mecburidir ganyan bayiilerinin gişesinde bi kasa olması. bu da ufak tefek şifreli bi kasa koymuş.

minibüslerde bozuklukların konulduğu aparat gibi bişey koydu önüme.

"burada 400 lira var" dedi.

"tamam abi" dedim.

para üstü falan veriliyo ya para yokken nereden verecen amk?

sabit bi kasa yapmışlar 400 liralık orada hep 400 lira duruyo.

biz o muhabbeti yaparken biri geldi kupon yatırmaya. ama kağıda yazmışlar yollamışlar. belli bu anlamıyo eline al bunu yatır diye vermişler kağıdı.

aldım kağıdı kupona yazdırmadan makineden yazdım adamın yarışı.

zaten eli klavyeye alışık biri sadece yarışların ne olduğunu öğrense çok rahat yapabilir o işi. önemli olan tek şey hız ve paraların eksiksiz toplanması.

ilk kupondan sonra öbür kuponlar da gelmeye başladı. kasada para birikti biraz. hani bizim ganyan bayii de iş yapıyo ama bura onun 4-5 misli yapıyodu amk.

bizim patrona "abi istersen burada birikmesin bu paralar. kasaya falan koyalım. kaç para koyduğumuzu da bi yere not edelim ki akşam hesabımız karışmasın" dedim.

"tamam" dedi.

dediğim gibi yaptık. 200 lira kadar parayı verdim adama, bi de yanımda not defteri gibi bişey vardı. ona not ettim ki akşam ne aldığımı ne verdiğimi bileyim amk.

altılı yaklaştıkça daha kalabalıklaşmaya başladı.

bi de bi iki özel müşteri vardı. onlara da telefonda kupon yazdık. büyük kuponlar yazdık hemde.

gün içinde ikililer falan filan son yarış zamanı geldi.

son yarışın bahislerinin yatırılması ile kasa toparlanır.

ne var kasada ne yok zaten makinenin "kasa" tuşuna basınca otomatik olarak çıkar. atıyorum; 10.000 liralık oyun

oynatmışsınızdır. bunun 4000'ini ikramiye olarak gün içinde dağıtmışsınızdır. kasada 6000 olur. bu bilgiler (alınan-verile-kasada kalan) o kağıtta yazardı işte.

toparladım paraları saydım. kasanın sabahki sabit 400ü de ayırınca 30 lira fazla çıktı.

almadım. hani ilk günden çakallık yapıyo demesin amk adam.

bundan sonrası kolay. baktın biri altılı bulmuş, atıyosun kuponu ödenecek miktar yazıyo kasadaki bakiye yetiyosa veriyosun

falan. sonra bütün ikramiye dağıtılan kuponları, iptal kuponları ve son alınan "kasa" raporunu birbirine zımbalayıp kasayı teslim ediyosun.

biz de öyle yaptık. altılı çok bi ara vermedi o gün.

6-7 tane altılı ikramiyesi verdim.

en son kasayı toplarken bu sefer 100 liraya yakın para çıktı fazladan. altılı tuturanlar bahşiş falan verdi ya ordan birikti amk. ama sürmedim elimi dediğim gibi.

şimdiki gibi sabah bi yarış akşam bi yarış da yok o zaman. saat 5 oldu bizim işimiz bitti amk.

adama verdim kasayı eksiksiz, fazlasıyla. "sen biravo'ya geç gelcem adnan ben" dedi yolladı beni.

heralde bi hesap da o yapacaktı.

"tamam abi" dedim gittim.

ben geçtim oturdum biravo'da kuytu bi masaya.

hafiften doluydu mekan. sabahki beyaz gömleklili tanıyo ya beni bira yollamış bana. garson getirdi koydu önüme ama ben nasıl içecem amk o birayı?

ölüyorum neredeyse aklıktan.

hani ekmek falan doğrasalar o biraya anca öyle içebilirim birayı. öbür türlü kusar kalırım amk.

yine de adettendir diye ettim tabii teşekkürümü.

bira bana ben biraya baktım bi beş dakika falan.

sonra bu patron dediğim adam geldi.

direkt geldi oturdu benim masaya.

"abi bi yanlış yok di mi hesapta?" dedim.

"yok yok" dedi.

yok tabi amk. fazlası bile var orada biliyorum da yine de teyit etsin diye yalandan soruyorum işte.

"dokunmamışsın birana" dedi.

açım demeye utandım amk.

"abi daha erken diye içmedim" dedim.

onun da bi yere muhabbeti bağlamaya çalıştığı belliydi.

"adnan iyi bi çocuksun da sen bana su istanbuldan izmire gelme mevzunusu bi anlatsana tam olarak" dedi.

amk lan dedim heralde adam bana hala güvenemedi.

"abi ben ailemle biraz bozuştum bi de istemedim artık istanbulda kalmayı. tedbili mekanda ferahlık vardır diyolar ya o hesap" dedim geçiştirir gibi.

"ailenin haberi yok yani?" dedi.

"yok abi. zaten olsa da çok önemsemiyo beni oralarda sen merak etme" dedim.

"yanlış yapmışsın oğlum" dedi.

kişilerin kararlarını yargılaması zaten hoşuma gitmez bi de adam böyle konuşunca bilip bilmeden, hatta hiç bi bok bilmeden ben bozuldum tabii. anladı adam da.

"ben bana kız diye soylemedim ama nasıl merak etmişlerdir seni" dedi.

"etmemiştir abi kimse" dedim.

çıkardı cebinden telefonunu "al ara bi bakalım etmişler mi etmemişler mi?" dedi.

amk başta elimi uzatır gibi oldum ama sonradan götüm yemedi.

bazı şeyleri bilmemek daha iyi hedsabı istanbuldan haber almak istemiyodum.

aslında ben de merak ediyodum oradakiler benim gittiğimi biliyo mu, annem nasıl, babam çok mu kızdı, mavi...

ama işte şu an için erkendi irtibata geçmek için.

"yok abi aramayayım" dedim.

ısrar etmedi.

çıkardı cebinden 10 lira masanın altından uzattı bana.

"al şunu kordona in, bi çay iç, biraz düşün sonra gel buraya hem konuşalım sakın kafayla hem de hesaplaşalım senle" dedi.

utana sıkıla aldım parayı.

aslında çalıştım amk orada niye utandıysam?

heralde onun benim yevmiyeden ekstra verilen bi para olduğunundandı utanışım.

ama aldım parayı amk.

kalktım masadan. çıkıyodum dukkandan "1 saate burda ol" dedi patron arkamdan.

"tamam" anlamında salladım kafamı.

çıktım.

10 lira benim için deli para amk o an.

hemen ilk bulduğum yerden sigara aldım bi paket. 2-3 tane ard arda yaktım amk.

midem bulandı biraz ama yine çektim. sonra bu izmirlielerin saçma sapan isimler taktığı simit adlı yiyecekten aldım bi tane.

doymadım ama kesiti beni hafiften. en azından midem bulanmadı amk.

sonra turladım bu kordon denen yeri.

ben mi zevksizim yoksa millet mi abartıyo bilmiyorum ama "kordon da kordon" diyenler allah aşkına bi kere sarıyere gelsin de kireçburnu sahilinde yürüsün 5 dakika. kordon ne lan? kim amk kordon sarıyer'immin yanında?

cebimde 3-4 lira bozukluklar kaldı.

onları da harcayacam amk. ben cebimde para tutmasını hiç bilmezdim o zamanlar.

napsam napsam derken bi internet cafe tabelası gördüm. daldım amk.

açtılar bana bi masa.

o zaman alem sözlük yok tabii. olsa direkt alem sözlük'e girerim ama napayım işte yok. ben de o yüzden msn'e bi çevrimdışı dalayım dedim.

oturum açılıyor diye dönüp duran o yeşil lavuk durdu bi ara sonra ekranda 3-4 tane pencere açıldı.

"çevrimdışıyken anlık ileti aldınız" yazısı belirdi ekranda.

ilki uğurdandı.

"oğlum neredesin annenler çok merak ediyo" durdum bi an gözlerim ekranın sol dışındaki en yakın boşluğa daldı bi iki dakika. sonra ikinci pencereye baktım.

bu da tarıktan.

"lan göt baban arayıp duruyo sikecek belanı haberin olsun"

bu sefer ekrana daldı gözlerim. dudağımı da ısırđım hafiften. demek ki anne yumuşak ve endişeli baba bulsa sikecek kıvamındaydı...

üçüncü pencerede ise dondum kaldım.

üzüldüm, mutlu oldum, yüzümün bi tarafı gülümsedi.

mavi'den...

"neredesin. bi haber ver. ölüyorum meraktan. içim acıyo"

dördüncü iletiye bakmadım bile amk.

kalktım hemen masadan.

ödedim 1 lira mı ne çıktım. kordon'a geri gittim.

mavi beni merak etmiş. özlemiş mi lan acaba?

özlemese de olur zaten 3 günde insan özlenilir mi lan?

ama düşünmüş la. içi acımış.

bi sigara daha yaktım.

aç kaldım, parasız kaldım, korktum, umutsuz kaldım, az daha götü bile kapırıyodum ama değdi lan.

o kısacık iletiyi okudum ya sikerim anasını.

elimde olsa hemen istanbula döner mavi'ya "burdayım ben acımasın için" derdim.

ama gidemem ki.

hem bu yola koyduk bi kere başımızı, hem de gitsem hersey daha boktan olacak.

ama mavi ile iyi olabilir.

karıştı amk benim kafa, yandı devreler.

yavaş yavaş yürüdüm biravoya doğru.

"kontürlü telefon" yazısını gördüğüm bi yere girdim.

cebimdeki para ile en fazla birini arayabileceğimi biliyodum.

annemi mi arayayım, uğuru mu, babamı mı, kardeşimi mi, tarığı mı yoksa samet'i mi aramalıyđım?

sonra karar verdim;

tabii ki de mavi'yi aramalıyđım.

çevirdim numarasını.

tam kırk yedi saniye çaldı telefonu. açmadı.

işteydi heralde.

bi daha aradım.

tam 47 saniyeye yakın çaldı bu sefer ama sonunda meşgul tonu.

tanımadığı numarayayı görünce o amına soktuğum no tuşuna bastı heralde mavi.

başkasını arayayım dedim.

istanbuldan kimseyi aramak istemedim.

tarık samsun'daydı okul için. onu aradım.

ikinci ya da üçüncü çalışta açtı.

"alo" dedi.

"naber lan?" dedim

tanıdı sesimi.

"naberi mi var amk? herkes seni soruyo beni arayıp. ne boklar yedin oğlum sikecem senin belanı" diye saydırmaya başladı.

cep arıyoruz konturlu telden amk boru mu?

takır takır atıyo konturler.

"tarık ben izmirdeyim. iyiyim. şimdi kapamam lazım çok yazdı sonra ararım yine" dedim.

"sur kapama amk. napiyosun orda?" dedi tarık.

"çalışıyorum" dedim.

"lan mal mal işler yapma. samsuna gelsene hem kafanı dağılır" dedi.

"kapamam lazım" dedim kapadım suratına.

telefonla da konuştuktan sonra ne param ne de yapacak başka bişeyim kalmıştı.

kuyruğumu süre süre biravo yoluna vurdum kendimi.

içeri girince patron dediğim adamı göremedim ama beyaz gömlekleli lavuk oradaydı. onun yanına gittim.

"abi yok mu?" dedim.

"buralardadır. sen otur gelir o" dedi.

barda boş sandalye vardı oraya oturdum amk.

o beyaz gömlekleli bardaki elemana "arkadaş bizden. ne içiyosun?" dedi.

hiç sevmem bu "ilgilenen arkadaşım"la muhabbetini. direkt senle ilgilenecek adamın gözünde torpilli yavşak damgası yiyosun amk.

bardaki eleman sordu "ne içersin?" diye.

ne diyeceğim amk "bira" dedim.

karnım açtı yine ama sike sike bişey soyledim. dedim o kadar sordular şimdi bişey soylemezsek bu sefer de başka bişey soyleyler peşimden. torpilli yavşak ideal amk. başka bişey soylemesinler.

koydu önüme bi 30luk bira bi yudum aldım ama midem nasıl bulandı amk.

içemedim.

koydum kenara bekledim mal mal.

çok geçmedi patron geldi.

beni görmeden dolandı mekanda. ona buna selam vermeler falan.

5-10 dakika sikenmedim oturdum. artık kalkmak üzereydim, ben gidecem adama amk, baktım bana doğru döndü. gördü beni.

konuştuğu lavukları bıraktı yanıma geldi.

"adnan nasıl gezdin mi?" dedi.

"gezdim abi" dedim.

sırtımı sıvazladı.

amk bira elimde mal mal duruyorum partide kimseyi tanımayan asosyal orospu cocuğu gibi.

o ara patron bardaki çocukla muhabbete daldı. "nasıl gidiyo, eksik var mı?" gibilerinden.

sonra bana döndü, kısık bi sesle "sen yemek yedin mi?" dedi.

utandım amk "tokum abi sağol" dedim.

söyleyiş tarzımdan anladı heralde tok olmadığımı.

"nasıl toksun oğlum. sabah geldin akşam oldu. ne ara yedin? olmaz öyle" dedi.

yavşak yavşak boynumu içeri çekip sola doğru 35 derecelik bi eğim verdim dudaklarımı bükerek.

bu "ağanın eline dokunulmaz" demektir.

"kumru yedin mi sen hiç?" dedi.

"istanbulda tophane'de yedim abi bi iki kere" dedim.

"ya bırak onlar kumru mu? ben 2 tane yerim sana da 2 söylüyorum" dedi ve ordan birine "oğlum git yan tarafa 4 tane kumru söyle bize" dedi.

ulan yemin ederim adama veresim geldi amk

bu o ara bardan kalkmıştı.

paketi buna getirdiler ilk heralde poşet elinde geldi yanıma.

oturdu yanımdaki sandalyeye kola söyledi kendine. bana sordu ne içersin diye ben de kola dedim amk.

size yemin ederim ilk kumruyu balık yiyen fok balığı gibi bi kerede yuttum. çiğnemedim bile lan.

adam ben rahatsız olmayayım diye bakmıyordu yemek yerken bana.

birine yemek yerken bakarsanız rahat yiyemez ya o d aklı sıra beni rahatlatıyordu.

ben ikinci kumruyu aldım yarısına gelmişken bu daha yeni bitirdi ilk kumrusunu. yaslandı arkasına "off çok geldi" dedi.

bildiğin yalan amk.

kendi kumrusunu da bana verecek.

nitekim öyle oldu "adnan ben bunu yiyemiycem sen yersin artık" dedi.

ben hayvani bi şekilde elimdeki kumruyu yerken utandım amk "yok abi yiyemem çok gelir bana" dedim.

nereye çok gelir amk?

valla billa onun ggibi 2 tane daha yerdim.

"yersin yersin. genç adamsın sen. ben bi dolanayım görüneyim millete sen bitir bunları ziyan olmasın gelirim birazdan" dedi gitti.

ben amk o gidince daha da iğrençleştim.
ağzıma yüzüme bulaştırmaya başladım artık kumruyu.
1 dakika surmedi obur kumruyu da yedim.
yemin ederim hayat paylaşınca değil, yiyince güzel lan.
nasıl bi rahatlama oldu, can geldi amk bedenime.

karnım doyunca direkt sigaraya gitti elim.
ulan boşuna demiyolar amk ister fakir ol ister fukara, her yemekten sonra yak bi cigara diye.
çıktım dışarı yaktım sigarayı. tok karnına nasıl işledi duman ciğerlerime. başım döndü amk.
sigarayı bitirince içeri girdim. aynı sandalyeye oturdum tekrar.
3-5 dakika sonra patron geldi.
"afiyet olsun" dedi.
amk nasıl eziliyorum adam bana iyi davrandıkça. utanıyorum bildiğin.
"eyvallah abi" dedim.
"adnan bu senin meseleyi napıcaz?" dedi.
ben iş meselesi sandım kastettiği meseleyi.
"abi işte napalım. sen nasıl istersen. ister burda ister ganyanda çalışırım" dedim.
"yok onu demiyorum. adnan beni yanlış anlama da senin istanbula dönmen gerek" dedi.
buhran bastı amk bi anda.
"abi dönmem" dedim.
"nerede kalıyorsun sen burada?" dedi.
"basmanede otelde" dedim.
"adnan o basmane dediğin yer buranın tarlabası'sı. kesseler seni haberi olmaz kimsenin" dedi. hani demiştim ya basmanenin nasıl
bi yer olduğunu sonra öğrendim diye. o sonra bu andı işte.
"abi napayım?" dedim. benim guard indi amk.
"adnan çalışmak mı istiyosun? ben sana istanbulda iş bulacam. mp ayakkabılarının sahibi benim arkadaşım" dedi.
o zaman mp ayakkabılar bayağı meşhurdu amk.
"abi ama o zaman baş koyduğum yoldan dönmez miyim?" dedim.
artık benim guard inmeyi bırak tamamen düşmüştü. yaptığım şeyin adı "hadi başa ısrar et de ikna olam" idi.
o da ısrar etti, görevini yaptı.
"adnan ne baş koymasın oğlum? yolun doğru bi yol değil. sen de biliyorsun. dha kaç yaşındasın? harcanır gidersin. annen baban seni
git basmanede geber diye mi büyüttü?" gibi demogojik cümlelerle sağlı sollu daldı bana.
lafını hiç kesmedim adamın.
lafı bitince cebinden bilet çıkardı bi tane. masaya koydu.
"bak saat 10'a bilet aldım sana. sen şimdi bu abini kırmıyorsun dönüyorsun evine" dedi.
gitmiş bilet almış lan bana adam.
ne ara aldı bilmiyorum amk.
"abi yapma" gibilerinden "hadi eccük daha itele fikrini beynime" ısrarı yaptım adama. o da kırmadı beni.
"adnan bak ben senin bi abin gibi söylüyorum, rica ediyorum" dedi.
sike sike aldım amk bileti. bu adamın lafı ezilip geçilir mi?

bileti aldım koydum arka cebime.
bu zarfı olan otobüs biletleri olur ya, ondan.
varan tuzimden almış bi de.
şimdi iflas etti de metro turizm bünyesinde olduğuna bakmayın amk o zaman varan demek lüks demekti.
"biletin zarfında bugünkü kazandığın para da var" dedi.
daha da utandım amk.
"abi nasıl ödiycem ben senin hakkını?" dedim.
bi kağıt kalem istedi barmen çocuktan.
numarasını yazdı.
"al bu numara benim numaram. sen de bi gün senin gibi yanlış yapan bi arkadaş görürsen hatasından vazgeçir, iyilik yap. sonra
bei ara 'abi ben sana borcumu' ödedim de" dedi.

amk utanmasam ağlayacam karşısında.

hani sikeceğini bilsem "abi beni sik! senden çocuğum olsun istiyorum!" diye bağırırım geldi de o güzel ortamı bozmak istemedim.

ben kafam önümde utanmış dururken bu ayaklandı.

o ayağa kalkınca ben de kalktım.

"adnan ben şimdi çıkıcam. saat 10da otobüsün. servisi varmış. saatine bak yukarda fuar meydanının orda servise bineceksin saatini kaçıрма" dedi.

"tamam abi" dedim.

"ister burda bekle ister gez dolan ama bana sorarsan burda bekle. takıl barda ama çok da bişey içme. yolda sorun olmasın" dedi. tekrar tekrar teşekkür ettim.

çıktı gitti ben kaldım barda tek başıma.

patron gidince bi bira söyledim amk.

içtim kana kana.

özlemişim amına koduğumu.

ama abartmadım yolculuk var diye.

sonra sıkıldım tek başıma. dedim biraz gezeyim öyle giderim.

kalktım beyaz gömlekle de baş baş yapıp çıktım mekandan.

gezicem falan dedim ama gezesim de gelmedi. telefon ettiğim yere gittim geri.

gittim telefonun başına.

yine ilk çevirdiğim numara mavi'nin numarasıydı.

yine açmadı.

annemi aramak istedim. arayamadım.

tarık'ı aradım.

açtı telefonu.

"nerdesin sen amk ne yuzume kappadın..." diye başladı kafa sikmeye.

"izmirdeyim dedim ya amk" dedim.

"yarrak mı var izmirde ne gidiyosun oraya?" dedi.

"kafam çok bozuktü oğlum gelme üstüme" dedim.

"şimdi napıyosun nerede kalıyosun nerede çalışıyosun?" diye komboladı soruları amk.

"akşam otobüse bincem istanbula döncem" dedim.

"oğlum baban sikecek seni" dedi.

"çok mu kızmış lan?" dedim.

"bana bile saydı orda mı falan diye" dedi.

"yarrağı yedik amk. zaten boksandı aramız hepten bombok oldu" dedim.

"sen niye istanbula gidiyosun ki?" dedi.

"nereye gideyim amk?" dedim.

"gelsene samsun'a" dedi.

o an oyle guzel geldi ki o fikir. hem biraz daha uzaklaşmış olacaktım sıkıntılardan hem de yerimi bizimkilere soyler ortalığın durulmasını beklerdim.

"oğlum bileti aldım amk" dedim.

"sikerim biletini. alırım ben sana burdan. hem değiştirdiler aldığın yere git soyle ben istanbula değil samsuna gitcem de" dedi.

"iyi amk" dedim.

"bak al bilet samsuna samsuna gelince servisler var. atakum'a geleceksin" atakuma gelince ara beni" dedi.

"tamam amk" dedim kapadım teli.

yeni rota belli oldu amk samsuna gidicez.

telefon için para vercem arka cebe attım elimi. para o biletin orda ya amk. çıkardım bi baktım dünya para var amk.

adam 400 lira para koymuş o biletin yanına.

o yokken ben bi daha utandım amk.

direkt bu fuar meydanının oraya gittim. patron ordan servise bineceksin dedi ya varan turizmin yerini bulacam.

çok uzak değilmiş bi 10 dakkaya buldum mekanı.

girdim içeri derdimi anlattım. samsuna değiştirmek istedim bileti ama kimlikte yazan isim ile biletteki isim tutmadığından

değiştirmediler.

bizim patron adımı biliyo ya sadece "adnan bey" yazdırmış bilet.

baktım bilet değişimi olmuyo "samsuna kaçta arabanız var?" dedim.

"8'de" dedi.

"iyi o zaman bi bilet alayım. ama servis gelip buradan alıyo di mi?" dedim.

onayladı lavuk.

verdim parasını aldım amk bileti.

daha vardı servisin gelmesine.

çıktım dolandım az biraz. baktım bi lokanta var amk.

3 kumru yiyen ben gittim 3 tabak yemek de orada yedim.

hani samsun yokuş aşağı bi yerde olsa yuvarla beni gideyim. o şekile geldim amk.

yemeğimi yedim biraz dolandım. az dışarda oturdum. biraz içerde oturdum.

derken servis geldi.

cebimde iki biletle bindim servise.

çok sürmedi vardık amk izotaş'a.

daha hemen hemen 40 dakika vardı otobüse.

ben hariç herkes bekleme salonuna gitti.

ben dışarda bekledim otobüsün saatini.

otobüs kalkışına 30 dakika kala benle orada ingilizce konuşan hatun geldi aklıma amk.

benim karnım doydı ya o da doysun istedim.

onu bulmak için girdim bekleme salonuna ama yoktu. saat daha erkendi heralde yatmaya gelmek için.

bi ucundan bi ucuna dolandım amk bekleme salonunu. oradaki görevlilere bile sordum yoktu.

bi ara otobüsün kalkış anonsu yapıldı "varan turizm ile izmir'den samsun'a gidecek yolcuların..." diye başlayan.

sike sike çıktım bekleme salonundan.

otobüse doğru giderken aklıma geldi amk açlık denen şeyin bokluğu.

döndüm amk.

koşa koşa varan'ın vezneye gittim.

"ben biletimin saatini ertelemek istiyorum" dedim.

"tabii efendim biletinizi alabilirmiyim" dedi lavuk.

bu kadar kolay olacağını sanmamıştım hiç.

bileti uzattım.

bilete bakar bakmaz "efendim iptal için geç kalınmış otobüsünüz hareket etmek üzere" dedi.

öğrenciyim dedim, arkadasımı beklemem lazım dedim, alttan girdim üstten çıktım ama nuh dedi peygamber demedi ibne.

"peki" dedim sike sike.

ne diyeym amk başka?

yine otobüse gitmek için ilerlerken vicdan denen göt oğlanı dürttü.

ben bi bilet daha alabilirdim. var amk cebimde para ama o karıya belki biri adam gibi bi yemeği 1 hafta sonra yedirirdi.

"sikerim" dedim döndüm amk bekleme salonuna.

"bi gece de o kadının karnı doysun diye yatarım burda" dedim kendi kendime.

gittim oturdum o mavi renkli bekleme salonunun demir oturaklarına.

bağladım kollarımı, gözlerimi yumdum.

aklımda ne mavi vardı o an, ne babamın beni sikeceği an.

huzur vardı.

iyilik yapmadan önceki huzur vardır ya, o işte amk.

ne kadar oturdum o altı delik delik mavi demir koltukta bilmiyorum ama geldi bizim deli karı.

ben onu görünce hemen ayaklandım.

"follow me baby" dedim.

şaka lan şaka amk.

bi bok demeden direkt büfe gibi bişeyler vardı onlara gittim.

büfe dediysen öyle sosili satmıyo adam sadece. iğne iplik bile var adamda amk.

bi üç çeyrek köfte yaptırdım bi de büyük ayran aldım.
para var ya amk cebimizde bi iki de kek bisküvi falan koydum poşete.
en son çıkarken gözüm ilişti ip vardı bi tane de ip aldım karının ip artık benim göbük deliğindeki pamuğa dönmüştü neredeyse.
poşeti aldım sallaya sallaya gittim bekleme salonuna.
baktım bizimki takılıyo yine tek başına.
yaklaştım yanına. zaten bunun yanına kimse gitmezdi, boştu yan koltuk.
oturduğum.
"hi" dedi, tanıdı beni.
elimdeki poşeti uzattım ona.
deli ingilizcem var ya amk "this is a gift from a friend, for a friend" diyerek.
bi de ağzı yüzü büzüyorum, pronunciation'ın dibine dibine vurarak.
sevindi lan kadın.
kim bilir kaç sene olmuştu biri ona bi gift,
siz turklağ nassı diyoğ?
hediye.
bir hediye vermeyeli.
inanın o yerken benim karnım doydu, o sevinirken ben derdimi tasamı unuttum amk.
ama bitiremedi üç çeyreği.
kalan ekmeği bi sarışı var ki yok amk lan açlık kötü bişey.
bu yedi yemeği karnı doydu.
ipi de gördü poşetin içinde, ip oyunu oynayacak.
oynadık la. hem de bayağı bi oynadık.
hatta ben değil o bıraktı oyunu.
sonra yine kolları bağladım uyku pozisyonu..
sabah olmuştu uyandığımda.
hemen ayaklandım oradaki seyahat şirketlerini dolandım en erken samsun arabasını bulmak için.
saat 10a metro turizm arabasında yer buldum.
aldım bileti koydum cebime.
bi süre içerde bi süre daha önce izotaş'ın gitmediğim bölümlerinde zaman geçire geçire saati 9 buçuk ettim.
sonra metro turizmin öngünde bittim tabii.
20 dakika gecikmeli geldi amk otobüs.
yine valizsiz, çantasız, yetim gibi bindim amk arabaya.
ama bu sefer boştu otobüs. hatta bayağı boştu. meğer yolda topluyomuş yolcuları bunlar ben ne bileyim amk.
dolmuş gibi arabayı doldura doldura gittik samsuna.
bi ara bi yerde mola verdik de indim bi tshirt aldım kendime.
üstümden çıkanı da direkt çöpe attım.
sonra bindim otobüse cicilerimle, devam ettik samsun yoluna.
metro'nun da şöyle bi güzelliği var, her yere servisleri var adamların.
samsunda inince direkt atakum servisini sordum. hava daha kararmamıştı ama akşam üstü dyolar ya o saatlere de girmiştik.
bindim servise, şöföre en yakın koltuğa da tünedim ki tam atakumda ineyim geçmeyeyim amk ineceğim yeri.
atakuma gelince indim.
tarığı aradım direkt.
evi yakınmış ibnenin 15 dakika sürmedi gelmesi.
gelince bi sarıldık "hoşgeldin" hesaabi.
"bu ne lan teke gibi kokuyosun amk" dedi.
"doğrudur amk" dedim. kaç gündür moron gibi turluyorum siktiğim yerinde. tshirt değiştirdiysek de deri değiştirmedik ya amk.
çok oyalanmadık orada.
bu beni aldı turlatıyo atakum'u.
yolda "oğlum rahatsızlık vereceksem ben kalırım otelde falan" dedim.
"la mal kim var da kimi rahatsız edeceksin? millet gitti memleketlere. bi tek yılmaz diye bi arkadaş var" dedi.
amk benim kafa gitti tabii.
nerdeyse haziran'a gelmiştik. finale giren siktirip gidiyo tabii memlekete.

biz atakumda turlarken bi tekelin orda durduk.

bu gitti 5-6 tane bira aldı geldi.

"gel lan sana bira içircem. sen de bana anlatacaksın ne boklar yediğini" dedi.

"tamam" der gibi salladım başımı.

bu bizi sahile götürdü ama sahil dediysem kumsal amk. samsunda sahil şeridi hep öyle kumsalmış çok çok az bi kısım hariç. bayıldım amk.

denize de girecektim de başka üst baş yok ki amk.

oturduk kumların üstünde boş bi bank vardı ona, başladım ben anlatmaya o dinlemeye.

anlattığım her parttan sonra "beynini sikeyim" dedi tarık.

15-20 "beynini sikeyim"den sonra "işte böyle" dedim. bitti hikaye manasında.

bu elindeki birayı dikti kafaya, sonra bana baktı "adnan ben sana bu şeyeyi soksam kimse bana niye soktun demez. lan oğlum sen malmısın amk? ne evden kaçıyosun ergen kızlar gibi. yok aile ile arası kötüymüş yok kız yüz vermemiş. sanki herkesin hayatı süper bi senin kötü" dedi.

"lan oğlum sıkma canımı" dedim.

"senin canını sikerim amk. evdekiler ne halde sen konuştun mu hiç ananla babanla? burda delikanlılık yapıyosun. adamın sesi titriyodu lan benle konuşurken öldün mü kaldın mı haberleri yok amk. aradım da söyledim biraz rahatladılar" dedi.

"aradın mı? ne arıyosun amk. ben sana haber ver diye mi geldim" dedim kızgın kızgın.

kaşları çattı, ters ters baktı.

babam kaçtı içine sanki amk.

"ebenin amı! sana mı soracam iyi bişey yaparken? çok delikanlısın madem o kadar öfken var istanbuldakilere al amk arayayım da konus soyle içindekileri" dedi çıkardı cebinden telefonu.

hemen kaptım elinden.

"lan oğlum malmısın amk? ne konuşcam şimdi ya" dedim.

"yemedi di mi amk?" dedi.

bu sefer bozuldum amk.

"sen ne diyosun ya ne yemedi amk?" dedim.

"oğlum sen haklı olduğuna inansan ben senin gözünden anlarım. sen bi bok yemişin gaza gelip sonra pişman olmuşsun da geri dönemiyosun kararından. kimi sikiyosun amk? ben bi bok yesem sen anlamazmısın gözümünden?" dedi.

"anlarım amk" dedim.

"ben de anlarım amk" dedi.

ne dediyse doğruydu amk.

hakkaten her bok aynen onun dediği gibi olmuştu.

bi bok yemiş daha sonra kararımın dönememiştim.

o gece o benim ağzıma sıçtı, ben ne dediyse alttan aldım.

biliyodum iyiliğimi istiyodu amk.

sonra eve gittik. evleri de bi 4 katlı apartmanın zemin katı.

tam öğrenci evi. kirası 150 mi 200 mü bişey dedi. kombili falan lan ev. şaşırdım amk.

eve girince ben bu yılmaz denen çocukla tanıştım. trabzonlu bi çocuk. tam trabzonlu tipi var amk.

herifte bi burun var böyle bişey olamaz amk.

al bunu sırt üstü denize sok. millet o burnun sudan çıkan kısmını görünce "jaws geldi" diye bağıra sıça kaçır plajdan.

bu tanışma falı bitince tarık geldi elime bi havlu verdi "siktir git gir lan şu banyoya" dedi nasıl koktuysam amk artık.

abartısız bi saat durdum o banyoda.

göbekteşinde uyumuş gibi temiz hissederek çıktım göt kadar duşakabinden.

üstü başı çıkarmış koymuştum kirli sepeti gibi bişeyin üstüne ama baktım başka bişeyler var amk.

ben dustayken tarık girmiş almış onları atmış makinaya. yerine de başka ıvır zıvır vermiş bana.

giydim çıktım.

çok oturmamak gece. daha doğrusu ben oturmam, oturamadım.

kaç gün olmuştu amk adam gibi bi yatakta yatmayalı.

gerçi adam gibi yatak dediğim de öğrenci çekyatı amk.

oturulan yerinin yayları çökmüş, sırt yaslanılan yer ilk günkü gibi. yatıyosun sanki merdivene yatar gibi falan...

ama nasıl rahattı bi bilseniz.

kaç gündür amk bekleme salonunda oturarak uyuyan adam için ananenin köydeki evindeki yer yatağı gibi rahattı o çekyat.

sabah oldu, daha doğrusu öğle oldu.
uyandıgımda bi kaç saniye nerede olduğumu anlayamadım. unuttum amk tarıklara geldiğimi.
bi kalktım, ayaklanır gibi oldum evden bi iki kız sesi geliyo amk.
yavaştan gittim içeri doğru baktım çıtı pıtı iki tane kız var.
beni görünce bi tanesi "tarık adnan uyanmış" dedi.
"tarığın ses geldi içerden "uyandıysa uyandı banane amk"
aha dedim tamam doğru evdeyim.
iki kızdan biri tarığın sevgilisiymiş.
bizimki bana hiç anlatmadı.
zaten yeniymiş mevzu. bu bi ara bi kıza yanıktı kız buna yuz vermiyodu ya. bezmiş amk onun peşinde gezmekten. sınıflarında zehra diye bi kızla yakınlaşmışlar. tarık "zaman geçtikçe nasıl ben kaç senedir burnumun dibindeki bu kıızı farkedemedim" diyecek kadar sevmiş bu zehrayı.
öbür kız da zehra'nın arkadaşı. adı ayşe. aynı zamanda da bu yılmaz dediğimin manitası.
bizim tarıkla yılmaz gibi zehra ile ayşe de ev arkadaşımıyş.
oturduk tanıştık. ikisi de çok kafa dengi kızlardı.
kızı mızı bırak bildiğin okeye dördüncü amk ikisi de.
oturduk yedik içtik, biraz dışarda gezdik, akşam kızların eve misafirlige gittik. yemek falan orda yedik.
gece eve geldiğimizde tarık'ın telefon çaldı.
saat 1 falan.
tarık açtı telefonu çok konuşmadı, bana uzattı.
"adnan seni arıyolar" dedi.
şaşırdım amk.
kim arayacak beni?
hem de tarığın telefondan.
sonra aklıma geldi kim aramıycak?
herkes biliyo, söyledi ya tarık.
babam olsa soylardı. babam değilse kim diyerek kulağıma götürdüm telefonu.
halamın kocası arıyo.
o da çok kral bi adamdır.
eskiden beyoğlunda bi mekanın işletmecisiydi.
sonradan beyaoğlu'da çalışmanın zorluğundan bıktı bi hastane kafeteryası aldı. onu işletiyodu.
tipik bi abi kardeş konuşması oldu.
kızılacak şeylere kızdı ama yanımda olduğunu da hissettirdi.
geleceksin dedi başka bişey demedi.
başta "abi şimdi olmaz" gibilerinden reddetmeye çalışsam da istanbula dönme işini o kadar çok ısrar etti ki, o kadar çok istetti ki bana istanbul'a dönmeyi tamam dedim sike sike.
yerini söyle dedi.
"atakum" dedim.
"yarın sana ptt ile para yollayacam" dedi.
"abi param var" desem de siklemedi.
ben de soyledim tam olarak postanenin ismini, yerini falan tarığa sorup. hani yanlış yere gitmesin hesaabi.
hem tırsıp hem sevindim o gece.
uyumadım sabaha kadar.

yatakta döndüm durdum salak gibi.
gün aydınlanalı olmuştu bayağı.
gittim tarığın yattığı odaya. ibnenin telefonu çaldım.
saate baktım telefonu alınca dokuz civarlarıydı.
hemen tuşladım *123#'yi. baktım 100 küsür kontürü var hemen aradım aramam gereken tek numarayı, mavi'yi.
çaldı çaldı çaldı... açmadı.
bi daha aradım.
bu sefer de meşgule bastı.

bi daha aradım o bıktı heralde açtı telefonu.

"alo" dedi.

allahım o nasıl bi alo demek lan!

konuşamadım bi süre.

bi iki kere daha "alo" dedi.

yine konuşamadım.

"adnan ben" dediğimde bu sefer o konuşmadı.

"biliyorum konuşmayacak kadar kızgınsın bana ama..." diye devam ederken kulaklıktan sessizliğin sesinin gelmediğini farkettim.

amk bi baktım boşa konuşuyomuşum. kapamış teli ben cevap vermeyince.

tekrar aradım.

ilk seferde açtı.

"alo" demesine zaman vermedim. korktum tekrar kapamasından.

"adnan ben" dedim.

bu sefer sessizliğin sesi geldi telefondan.

konuşmadı.

"biliyorum konuşmayacak kadar kızgınsın bana ama dinle" dedim.

bekledim cevap vermesini.

"neredesin?" dedi.

"samsundayım" dedim.

"ne işin var samsunda ya?" dedi.

"bilmiyorum" dedim.

"adnan ailen çok merak etmiş seni bunu neden yaptın ailene" dedi.

"senin yüzünden" demeyi nasıl istedim amk ama diyemedim tabii.

"biliyorum düzelticem hepsini" dedim.

"sen nasılsın?" dedim.

"iyiyim. boşver beni sen orada mı kalacaksın ailene haber verdin mi..." diye başladı soruları ard arda sormaya.

"sen nereden duydun?" dedim hiç bi sorusuna cevap vermeden.

"o geçen pamukşeker getiren çocuk geldi buraya. yeğeninmiş senin. o söyledi. sen biliyomusun diye sordu. ondan duydum." dedi.

bizim samet gitmiş sormuş amk. sonradan öğrendim milletin durumu öğrenmesi de beni fuat abinin eve yerleştiren hala oğlu mustafa sayesinde olmuş.

fuat abi ben gidince bunu aramış. bu da "canı sıkıkındır gelir akşama" falan demiş. tabii ertesi gün aramış falan ama benim telefon

"kapalı veya kapsama alanı dışında" olduğundan ulaşamamış.

ulaşamayınca da bizimkilere söylemiş ve olaylar gelişmiş...

"mesajımı aldım" dedim maviye.

"arayacağımı biliyodum ondan attım mesajı" dedi.

hayal kırıklığına uğradım amk.

"o yüzden mi yazdın onu? yalan mıydı?" dedim.

"adnan benim yuzumden olduğunu dusundum. yazmam gerekiyordu yazdım. altında baska bişey arama. sen benim için değerli bi arkadaşsın sadece. sen giderken de bu böyleydi şimdi de boyle döndüğünde de böyle olacak" dedi.

keşke anama küfretseydin be mavi...

konusamadım bi süre.

mavi bi kaç sey daha soyledi ama duymadım.

en son "adnan ordamısın" dediğini duydum mavinin. yine konuşmadım.

çok sürmedi kapadı zaten telefonu.

gitsem de, kalsam da bişey değiştirmeyecekti.

mavi beni o an bile özlemediyse bi daha özlemeyecekti.

keşke gitmeseydim la. hani size bile söylemedim de ben gidince o da beni özler, "keşke adnan burda olsaydı" der bi kere diye dusundum yani. ama yok amk. olmadı olmuyo olmayacak.

ben mal mal bunları kaç saat düşündüm bilmiyorum tarık malı girdi odaya gözlerini ovuştura ovuştura.

"yandın mı la yarram" dedi.

"uyandım" dedi.

yanımda telefonu gördü.

"amcık ben de diyorum nereye attım telefonu" dedi aldı.

"işim vardı aldım" dedim.

can sıkkın tabii, hem yüze hem sese vuruyo ama o an o kadar canımın sıkkın olması gereken şey var ki tarık onlardan birine sayıp sormadı sebebini. zaten sorsa da yalan söyler başka bi sebebi öne sürerdim.

"hadi la kalk amk kahvaltı edelim" dedi.

kalktık peynir meynir koydu bileyler masaya o zıkkımlandı yılmazla ben zıkkımlanır gibi yaptım.

saat 1 le geliyordu bunun telefon çaldı.

benim halamın kocası vardı ya bi tane o arıyo.

onun da adını soylemedik amk.

volkan abi.

e tabi telefon bana ya bana verdi tarık telefonu numarayı kaydetmiş "adnan enişte" diye.

açtım telefonu "efendim abi" diyerek.

"adnan sen misin?" dedi.

"benim abi" dedim.

"ben şimdi postanedeyim senin adına yolladım emaneti samsun atakum postanesine" dedi.

"sağol abi" dedim.

"gecikmeden albiletini falan gece burada ol" dedi.

bi daha "tamam abi" dedim.

kahvaltı masasından kalktım telefonu kapayınca.

gittim odadan sigaramı kimliğimi aldım.

hani üstümü giyeyim desem üst baş da yok amk.

tarık yıkadı hepsini. üstümde tarığın verdiği zimbirtılar var sadece.

"ben gideyim postaneye" dedim.

tarık baktı bana "la mal nasıl bulacan postaneyi?" dedi.

"sora sora bulurum amk" dedim.

ayaklandı bu.

"dur amk ben de geliyorum" dedi.

"tamam ben dışarda bekliyorum" dedim çıktım dışarı.

ben sigarayı yakıtım son nefese geldiğimde bu da çıktı dışarı.

"hadi amk gidelim" dedi düştük postane yoluna.

postane çok uzak değildi. yürüyerek 10 dakika amk.

girdik zaten kalabalık bi yer değil sıra mıra da yok hemen verdim kimliği "nerden geliyo havaleniz?" sorusuna doğru cevap verince ödül olarak paramı verdi memur lavuk. amk sanki trilyon veriyo deyyus 50.000 tane soru soruyo.

250 lira yollamış volkan abi. benim cepte de bi o kadar vardı.

dışarı çıktım.

volkan abinin parasını değil de öbür paradan 150 lira falan uzattım tarığa.

"bu ne amk?" dedi.

"lan dün den beri ne üstün başın kaldı ne evin alayını kullandım. sende de para yoktur amk al işte" dedim.

ter ters baktı suratıma.

"senin belanı sikerim amcık. para ver diye mi aldım ben seni evime" dedi.

"la yanlış anlamış taklidi yapma sikerim al işte rahat etsin içim" dedim.

"la git malmısın amk. var bende para olmadığı zaman isterim" dedi.

yurumeye başladı tarık.

arkasından "la oğlum konturunu de bitirdim heralde" dedim.

döndü birden "o zman bana kontur alcan sikerim valla belanı" dedi.

güldüm amk.

"gel lan almayan götoğlanı. ama su bilet işini bi halledelim" dedim gittik bulduk metro turizmi. zaten orda inmiştim geldiğim zaman servisten. ofise girdik bilet sorduk. direkt samsundan kalkan değil de giresun istanbul arabasından bulduk saat 1e bilet. otogara mı ne uğrayıp alacakmış bizi devam edecekmiş istanbula. servisi sordum "45 dakika sonra gelecek" dedi. apar topar çıktık tabii. kaçırmayalım amk servisi. daha eve gidip benim kurumus ust başı alacam giyecem falan. koşar adım eve dönerken yolda turkcell bayii gördüm. turkcell bayii ama çakma turkcell bayii amk. tabelada turkcell yazıyo camda "parça kontor bulunur". girdim tarıka 2 tane 250'lik kontor aldım. verdim kartları buna kızdı amk malmısın napcam bu kadarı diye. siklemedim. eve gittik. kurumuş benim üst baş. tarık'a verdim ütiledi amk. ben üstü başı değiştirdim. yılmaz denen çocukla da vedalaştım çıkıyodum bu tarığın kız geldi. onunla da vedalaşıp çıktım. tarık da tabii benle geldi beni bindirmeye. o gelince tarık'ın kız da geldi. 3 kişi koşar adım gittik metro yazıhanesine. 7-8 dakka orda olduk.

saat de adamın soylediği servis saatine 5-10 dakka falan vardı.

bi iki ufak geyik, tarık'ın kız arkadaşının "yine gel" ve tarık'ın "alıştırma şu götü" lafları eşliğinde bindim servise. bu sefer beni de uğurlayan vardı. sevindirik oldum amk. el sallaya sallaya ayrıldım atakumdan. otogarda da çok beklemedim bindim otobüse. zaten gece uyumadım diye mayıştım otobüsün en arka koltuğundan gelen bebek ağlaması sesi de üstüne tuz biber oldu amk. ninni gibi geldi. uyumuşum amk.

uyandıgımda alibeyköy'e griyodu otobüs.

indim.

saat de yok amk üstümde başımda.

içeri girdim bekleme salonu gibi bi yer vardı saate baktım. 00.30 olmuş amk.

oralarda kontorlu telefon da yok.

halamlar kucukcekmedede cennet mahallesinde oturuyodu. ben de bindim cennet mahallesi servisine. oraya gidince tarığı ararım ondan eniştenin telefonu alırım ararım diye dusundum. adamın teli de bilmiyorum amk, ezberimde yok.

cennet mahallesinde inince bi tekel bayii buldum açık.

oraya girdim sigara aldım 2 paket. gerçi sigaram vardı da yedekledim hem de herif bana telefon sorduğumda kontorlu telefon yok demesin diye aldım. hani yağlı müşteri bu hesaabi.

tarığı aradım ben geldim falan dedim bi de benim eniştenin numarayı aldım.

yazacak yer olmadığından tarığın numarayı tekrarlaya tekrarlaya kapadım telefonu tarığın surata.

hemen bu eniştenin numarayı aradım.

açtı, zaten benim telefonu bekliyomuş.

tarığı aramış yine yolda falan demiş tarık.

o da bana niye soylemedin yola çıktım su saatte ordayım falan diye kızdı biraz.

söyledim metro turizm ile geldim diye.

yakınmış zaten. hatta bayağı yakınmış.

cennet mahallesini bilen varsa bizim eniştelerin ev kapalı bi cadde var orada, hürriyet caddesi. metro'nun yeri de onun hemen bi cadde arkasında.

5 dakka geldi bizim enişte. enişte dediğime bakmayın. öz abim gibi de şimdi abi dersem senin abin mi var yavaşak dersiniz diye enişte diyorum amk.

eve gittik.

halam gözleri ağlamaktan şişmiş beni bekliyo.

benim 6 tane halam vardı biri rahmetli oldu biri 5 kaldı. hepsi beni çocukları gibi sever. o yüzden benim yaptığım bu tarz mallıklarda hep benni koruyan gözetenler olmuşlardır.

kocaları da sağolsun öyle "bizim hanımın yeğeni" muamelesi yapmadı bana. onlar da öz kardeşi gibi sevdiler hep beni.

biz girdik içeri ben utanmış sıkılmış bi halde gittim halamın yanına. sarıldık falan.

biraz azarladı baktı ki ben bunalıyorum hemen ipimi gevşetti, azarı kesti "merhamet mod on" yaptı.

böyle böyle 1-2 saat konuştuk.

"niye bize haber vermedin? niye kafana göre gittin?" gibi sorulara öylesine cevaplar verdim.

annemle babamla konuşup ayrı bi evde yaşamak istediğimi, zaten bi süredir babamla olan soğukluğumuzu falan anlattım. tabii soğukluğun sebebini, seçil mevzusunu anlatmadım.

"nerede yaşayacaksın? nasıl çalışacaksın okul da var" falan deseler de yok hala yapıcım bişeyler dedim geçiştirdim.

"bu muhabbetler bitmez adnan da yorgundur yatsın sabah konusuruz" diyerek halamın uzun toplarla gol arayan sorularını don düdüğü ile maçı bitiren hakem gibi kesti volkan abi.

ben gittim bana hazırlana yatağa. bunlar da odalarına.

ben uyumadım.

o caddenin manzarası güzeldi. ışıl ışıl. domaldım pencerede sokağı izleyerek, düşünerek, sigara içtim üst üste. sonra gittim yatağa. uyumam uyumam diyorum ama rahat geldi amk yatak zıbarmışım.

kalktığımda öğle olmuştu.

dolandım evin içinde halam yoktu.

halamın oğlu var berkay. o zaman 11 yaşında falandı. şimdi liseye gidiyo inci sözlükte birinci nesil yazar amk. o gördü beni "adnan abi hoşgeldin" falan muhabbeti oldu.

"halam nerede?" dedim.

"dışarı çıktı. markete falan gidecekmiş" dedi.

"iyi ben duşa giriyorum" dedim gittim banyoya.

ben banyodayken halamın sesi duydum.

gelmişti halam.

kurulandım çıktım banyodan. geldi sarıldı sıhhatler olsun falan dedi. o zaman onların yanında sigara da içmiyorum. o yaktı bi sigara ben yakmadım.

uzattı bana da sigara.

"al iç sanki içmiyo. sabah baktım pencerenin önü kül olmuş hep" dedi.

utandım amk almadım başta.

sonra baktım ısrar ediyo aldım yaktım.

utana sıkıla çektim bi iki nefes. halamın zaten içtiği sigara uzun lm normalde de bi boka benzemiyo bi de utana sıkıla içince hepten bombok bişey oldu.

yarısında söndürdüm.

"hala ben akşam sarıyere gitcem" dedim.

çattı kaşlarını.

"saçmalama. akşama antrikot yapcam sana" dedi.

aklınca çocuk kandırıyo.

"hala gitmem lazım. bi an önce halletmek istiyorum bu işleri" dedim.

bu sfer daha çok kızdı.

"akşam nesrin halanlar da gelecek. olmaz yarın gidersin. hem ben annenlerle konustum adnan burda dedim" dedi.

annemlerle konuşmasına mı yanayım?

akşam nesrin halamların gelmesine mi?

annemle konuşmasına canımın sıkınlığı annem üzöldü ya ona sıkılıyo canım.

nesrin halamların gelmesi ise, nesrin halam da bu evinde kaldığım halam gibi öz annem, ablam gibi ama kocası nevzat abi sikecek belamı biliyorum.

nevzat abi de beni kardeşi gibi sever ama bi yanlışım olduğunda hiç lafını esirgemez soylardi.

hani nerede çalışıyosun diyenler oluyo ya onun dış ticaret ofisi var onunla çalışıyorum şu an.

biraz yattım biraz dolandım akşamı ettim.

saat 6 gibi eve geldim. ben eve gittiğimde nesrin halam gelmişti. nevzat abi de 1 saate gelecekmiş.

tabii bi de nesrin halamdan yedim zılgıtı.

"sen niye bizi haberdar etmiyosun sıkıntılardan?", "niye kapandın içine?", "biz sana yakın değilmiyiz?" içerikli bi konuşma yaparken kapı çaldı volkan abi geldi.

nesrin halamların 2 çocuğu var az onların yanına gittim naber falan sonra volkan abi salona geçmiş onun yanına gittim.

"naber nasılsın" faslından sonra içerde oturduk biraz.

volkan abi'ye yalandan "işler nasıl" abi muhabbeti açtım ki benden başka konuşulacak bişeyler olsun. volkan abiye çalıştığı yerden sormuşum amk. başladı anlatmaya. aha dedim bu muhabbet bizi 45 dakika götürür. volkan abi iş konusup ben dinliyo gibi yaparken benim iki hala da mutfaktaydı. konu belli "nolcak bu adnan'ın hali?"

ben muhabbet 45 dakika gider diye düşünürken bi yarım saat sonra kapı çaldı.

nevzat abi geldi.

nermin halam açtı kapıyı.

"hoşgeldin" muhabbetinden sonra salona girdi.

nevzat abi 120 kilo bi adam. heybetli.

heybetinin yanında babasına bile haksızsa haksızsın sen arkadaş diyen bi adam. asla lafını esirgemez.

işi gücü de iyi. sevilir sayılır iş çevresinde. ailede ise bi benim hala oğlu mustafa'nın babasını ve benim babamı üstün görür kendisinden. onların yanında konuşması gerekirse, "hadi biraz da sen konuş nevzat" konuşur sadece. babama özel bi saygısı vardı. halam hiç ihtiyacımız olmadığı halde sarıyerde bi markette kasiyerlik yapıyordu. maksat çeyiz hazırlamak, boş vakit değerlendirmek falan. babamdan zar zor izin alınıp babamın tanıdığı birinin marketinde kasiyer olarak işe baladı işte. o zaman amk nerede migros falan. sarıyerin dandirik marketleri süpermarket yazıp tabelaya müşteri çekiyodu.

bu nevzat abi de nesrin halamı orada görmüş beğenmiş falan.

ama üniversiteyi de yeni bitirmiş. askerlik kapıda.

halamla tanıştıktan bi kaç ay sonra askerlik dayanıyo kapıya.

halama "nesrin bu böyle olmaz ben gidip abinle konuşayım benim böyle bi niyetim var ama askere gitmem lazım. annemi babamı alıp söz keselim, nişan yapalım" diyeyim" diyo halama.

halam tabii çekiniyo abisinden. babam da o zaman genç amk. gençten kastım 30lu yaşlarda. bi de hafif atraksiyonu sever. hani kavga falan olsun önden peder dalarmış.

halam ne kadar kabul etmese de birliğe teslim olmaya 2-3 gün kala bu babamın dukkana gidiyo. babamın dukkan da o zaman maslak oto sanayiide. amk ıslık çalsa 30 adam birikiyo. herkes birbirini tanıyo falan.

bu hafif tırsa tırsa gidiyo dukkana babasının renault spring'i ile.

dukkanın o taraflara çekmiş önü kapamadan. babam o ara baska bi arabayla uğrasıyo falan bu geçmiş bi kenara beklemiş. babam bunu tanımiyo ama adettendir ya çay da söylemiş. o kadar beklemiş ki nevzat abi orada babam bi ara yemek molası vermiş bakmış bu hala orada buna da söylemiş yemek beraber yemişler.

en sonunda babam gitmiş bunun yanına "birader kaç saattir bekliyorum bişey mi isteyecek, iş mi yaptıracak diye çıtın çıkmıyo. derdin ne?" diyo.

bu da utana sıkıla "abi beni yanlış anlamayın. niyetim ciddi..." diye giriyo mevzuya.

halam ile evlenmek istediğini, okulu yeni bitirdiğini, ama askerlik için gitmesi gerektiğini, annesi babası ile gelip niyetlerinin ciddiyetini göstermek istediklerini söz möz bişey yapıp askere gitmek istediğini anlatıyo.

nevzat abinin anlattığına göre sözü bitince dayak yeme pozisyonunu alıp bekliyo.

ama bizim peder beklenmedik bi olgunlukta "oyle askerlik öncesi nişan söz falan olmaz. sen git gel askere sonra bakarız. nesrin'in abisiyim ben dün de bana emanetti, bugün de bana emanet sen askerdeyken de bana emanet. sen git borcunu öde gel. dönünce de gel buraya konuşalım" diyerek bunu yolluyo dukkandan.

verdiği sözü de tutup halama gelen bi iki görücü teklifini abisi olarak "hayır" diye reddediyo.

sonra bu askerden geliyo evleniyolar. zamanla bizim nevzat abi parayı buluyo. hali vakti düzeltiyo falan...

velhasıl kelam; adamın taa o zamandan benim babama bi abi gibi bağlanmışlığı var.

kendi kardeşinden çok seviyo benim babamı, dolayısıyla beni.

ben daha sert bi tepki bekliyodum ama nevzat abi beni görünce "oo kaçak gelmiş" dedi.

sarıldık falan.

ben farkındayım tabii bunlar sürtme. az daha sürtüp sokacak biliyorum amk.

5 dakika oturmadık nermin halam "hadi gelin yemek yiyelim sonra konuşursunuz" dedi.

gittik mutfağa yemek yedik.

ben çok bişey yemedim. afiyet olsun dedim kalktım tuvalte gittim sigara içmeye.

aynanın karşısında sigara içerken nevzat abinin soracaklarını tahmin ederek cevaplar hazırladım kafamda.

"neden gittin kimseye haber vermeden?" derse çok üstünde takılmadan bunaldım abi sıkıldım falan diyecektim.

"napmayı düşünüyorsunuz şimdi?" derse "abi çalışcam bi sene para biriktircem okula sonra devam etcem" gibi bişeyler söyleyecektim.

dahasını da düşünürken nesrin halamın çocuklardan biri geldi kapıya.

"adnan abi sıkıştım" diyerek.

zaten sigara bitmeye yakındı attım klozete geçtim içeri.

ben içeri geçtiğimde nevzat abi ile volkan abi salonda oturuyodu. halamlar mutfakta, sofrayı topluyolar.

nevzat abi üçlü koltukta oturuyodu. eliyle işaret etti gel buraya otur gibilerinden.

gittim oturdum.

ben oturunca halamlara seslendi "nesriin. hadi gelin sonra toplarsınız" diye.

halamlar da geldi oturdu.

kimse konuşmadan önce ben girdim lafa.

başım öne eğik "biliyorum herkesin canını hiç olmaması gereken saçma sebepler yüzünden sıktım. kızacaksınız bana, sorular soracaksınız, belki haklı belki haksız bulacaksınız ama ben hepsinden önce sizden özür diliyorum" dedim.

nevzat abi "oğlum bizden özür falan dileme. git anandan babandan dile" dedi direkt.

"diliycem abi" dedim.

"nasıl dileyeceksin?" dedi.

"gidicem dileyecem işte" dedim.

"öyle özür dilenmez oğlum. sen onlara ben adam değildim ama artık adam olucam bunun için de hem çalışıp hem okulumu bitirecem diyeceksin" dedi.

"abi ben de aynısını yapmayı düşünüyorum" dedim.

"nasıl?" diye sordu.

"okulu bi iki sene dondurup bu sürede çalışıp bi düzen kurmak, para kazanmak, kendi ayaklarım üstünde duracak dereceye gelmek sonra ise okulu bitirmek istiyorum" dedim.

hafiften bana döndü, dikildi.

"sen hala akıllanmamışsın" diye bağırdı.

halamlar falan biraz daha sakın falan diyince duruldu az.

"sen kaç yaşındasın?" dedi.

"22" dedim.

"2 sene okula gitme oldun mu 24. okulun bitmesine kaç senen var?" dedi.

"4 dedim"

"2 sene de kalsan olursun 30. sen 30undan sonra adam mı olacaksın?" dedi.

"napayım abi?" dedim.

"sen adam olmak istiyomusun?" dedi.

"abi oyle olmasa neden çıkayım karsınızda bu kadar ezileyim?" dedim.

"o zaman bundan sonra önce allah sonra volkanla ben" dedi.

o ana kadar başım öne eğikti.

nevzat abi öyle diyince gözlerimi ona doğrulttum.

"babam varken, babam bana küs de olsa evlatlıktan da reddetse ben babamı ezmem" dedim.

"aferin bak adam olmaya başlamışsın. ama sen babanı ezdin haberin yok. sen yokken dümdüz oldu o adam. oğlum senin baban kalp hastası. senle uğrasırken ölü gider bi ömür vicdan azabı çekersin" dedi.

haklıydı amk.

devam etti.

"yarın birlikte sen ben volkan gidicez babana. öpeceksin babanın elini. ben bi hata yaptım. ama bu hatamdan ders aldım. bunu da size ispatlamak için sizden 4 sene istiyorum. bu 4 senede gidip diplomamı alıp getircem size diyeceksin" dedi.

"abi benim de kafamdaki o zaten" dedim.

"kafandaki o ama senin hedefe ulaşma yolun farklı. sen ben ve volkan ne derse yapacağmısın?" dedi.

"abi ne zaman yapmadım?" dedim.

"tamam o zaman. gidiyosun yarın sarıyere. sonra geliyosun volkan'ın yanında hastanede işe başlıyosun. 2 sene sonra da geliyosun benim yanıma benimle çalışıyosun" dedi.

ben bozuldum biraz. ık mık ettim. çünkü ben babamın himayesinden çıkmaya çalışıyodum başka bi himayeye girmek değil. bi de akraba ile çalışmak tersdi bana.

"abi ben size yuk olmak istemiyorum" dedim.

ben oyle diyince halamlar girdi araya.

"olur mu ne yuku" falan...

velhasıl kelam karar verildi. yarın gidilecek babmla görüşcem fırcamı yiyecek oturacaktım aşağı.

konuşma bitince nevzat abi "tamam daha uzatmıyoruz bu konuyu. şimdi maç izliycez biz siz de istiyosanız gidin dizi mizi izleyin diğer odada" dedi konuyu uzatmaya çalışan, konuşmak isteyen halamlara.

onlar yan odaya geçti biz maçı açtık.

o günün tarihi 7 haziran 2008'di.

arda turan'ın son dakikada attığı gol ile isviçre'yi 2-1 yendiğimiz maçı izledik.

turkuaz forma denen saçmalık gözlerimizi tirmalarken ben yarın babamla çıkacağım maçı düşünmeye başladım...

gece cumartesi gecesiydi.

herkes uyudu ben götümünden çıkan yusuf sesleri yüzünden uyuyamadım.

sabah olduğunda kalktım anahtar asılıydı simit falan aldım kahvaltı için.

kahvaltı ettik öğleye doğru.

saat 2-3 gibi nevzat abi babamı aradı "abi evdemisin. bi gelcez sana" diye.

babam da anladı tabii durumu. beni götürcekler amk. "evdeyim" dedi.

saat 5 gibi sarıyerdeydik. halamlar, nevzat abi, volkan abi ve ben.

girince eve annem sarıldı bana.

toplasan kaç gün oldu görüşmeyeli ama annem sanki ben yıllarca kaldığım cezaevinden çıkmışım gibi sarıldı bana.

sonra kız kardeşim ve küçük kardeşimle sarıldık.

kız kardeşimin haberi yokmuş. o da dün gelince öğrenmiş.

ufak desen herşeyin farkında ama hiç bişey bilmiyo gibi.

o ufak var ya.

o benim yaşama sebebim.

o bana "abi" diyo ya ben kendi kendime "ben abiyim!" diyorum kendime geliyorum. ne kadar yorulursam, pes edecek gibi olsam, ağlayacak gibi olsam da onun bana bi "abi" demesi beni diriltiyo.

ve assolistler son çıkar hesaabı babam.

içerde kendi koltuğuna oturmuş, surat 32304 karış...

benden önce nevzat abiler girdi.

onlara da aynı surat.

"abi bak sana kimi getirdik" diye lafa girdi nevzat abi. halamlar ayrı soytarılıklarla ortalığı biraz yumuşatma çabalarında. annem de içi kapkara olsa da ortalığı aydınlatmanın peşinde.

"niye geldin?" dedi babam.

hani bekliyodum sert çıkacağını da bu soruyu soracağını düşünmedim hiç.

nevzat abi ile göz göze geldik.

babama gözükmemek için daha da arkaya yaslanarak sus işareti yaptı bana dudakları ile.

sustum.

halamlar "ne demek abi niye geldi. evi değil mi burası?" dedi ortamı yumuşatmak için.

babam daha da astı yüzünü.

"değil" dedi.

gözlerim doldu amk.

dayanamadım.

"çok durmayacam zaten. elini öpüp geri gitcem" dedim.

keşke demeseydim, annem ağlamaya başladı.

kız kardeşim aldı ufak kardeşimi başka bi odaya götrdü.

babam ayağa kalktı "siktir git. sana öptürecek elim yok benim" dedi.

annem daha çok ağladı.

çıktım odadan dışarı.

tuvalet sigara içmeye amk.

kaç sigara içtim, ne kadar durdum tuvalette bilmiyorum.

dödüğümde nevzat abiler mevzuyu açmış babama.

içeri girdiğimde babam "ben senden bi bok istemiyorum. o diplomanı da senin olsun. arada şu ananı ben iyiyim diye ara yeter" dedi.

siktir git diyo yani.

annem hafif karşı çıkar gibi oluyo ama sonra geri duruyo.

2-3 saat ağzımı yüzümü sikti babam lafla.

keşke dövseydi amk. aparkat falan atsaydı, döner tekmeyle vursaydı, adyuket çekseydi...

lafla dayak yemek beter amk.

velhasıl kelam biz çıktık. ben bi kaç parça orda olan eşyalarımın aldım. annemle vedalaştım. babam elini öptürmedi.

günün ertesi günü çalışmaya başladım volkan abi ile.

çalıştığım yer k.çekmecede bi özel hastanenin kafeteryası.

5 kişi çalışıyoduk.

volkan abi, salim abi, murat, hasan ve ben.

volkan abi'yi tanıyosunuuz ama özelliklerini açayım biraz.

eğlence sektöründe yıllarca beyoğlu'da bar işletmiş, gecesi gündüzü olmayan o işten sıkılınca oradaki müşterilerinden birinin bağlantısı ile bu kafeteryayı almıştı. iş konusunda mükemmeliyetçi biriydi. iş saati herhangi bi olumsuzlukta küplere binse de 15 dakika sonra gider gönlünü alırdı kalbini kırdığı kişinin. yazmadan olmaz; fenerbahçeliydi.

salim abi. 45 yaşlarında evli bi oğlu olan, saçları bembeyaz bi emekli. o da fenerbahçeli, ama bunların hiçbiri onu tanımlamaya yetmiyo. adamın utanmadan sıkılmadan söylediği en belirgin özelliği; adam götüş beyler...

öyle karı götüş falan değil bildiğin erkek sikiyo. hatta oradakilerden duydum namını. o çalıştığımız hastanede eskiden cinsiyet değiştirme ameliyatları olumuş ve kalite kontrolü her daim salim abi yaparmış.

murat, allahın adamı. ne etliye bulaşır ne sütlüye. galatasaraylı olduğunu söyler ama fener bize koyunca fenerli fenerli konusur. tam bi skor taraftarı... 30 yaşlarında zayıf ama pire gibi. atlar nasıl yotulduğunu hissetmez, bu da öyle amk. haa bi de millete lakaplar takardı sürekli. bana "kaka" dedi yıllarca. futbolcu kaka leite var ya o amk.

hasan ise göt, orospu evladı, yavşak... yıllardır volkan abi ile arkadaşmış. hatta çocukluktan beri diyolardı. göt kadar boyu var türlü türlü huyu var. kafasına eser işe gelmez, ona buna terslik yapar. bardak sayısı bellidir kafe türü yerlerde. atıyorum sabah sayım olur 50 bardak mı var akşam da 50 bardak olacak. kayıp ya da kırık olursa hesabını servise giden elemanlar verir. bizde de en çok servise murat giderdi. bu göt hasan her akşam 2-3 bardak eksik der, ve bunu özellikle volkan abinin yanında söyler murata fırça yedirirdi. 20 gün sonra çözdüm olayı. bu göt bardakları muratın çıkma saatine yakın saklıyo. sonra çocuğa dört döndürüyodu hastaneyi. bu fırçasını yiyip morali bozulduktan 10 dakika sonra da bi yere gidip sakladığı bardakları getirip "aha da ben buldum. her boku ben yapıyorum. önemli adamım ben"e getiriyodu. bi gün ben 3. kata boş toplamaya gittim. orada bu yangın dolabından bardak çıkarırken çıktı karşıma. anladım ben durumu. daha murat yeni bardak fırcası yemişti. "abi muratın aradığı bardaklar mı bunlar?" dedim. pis pis sırttı. "arasın arasın biraz. akli orda burda kalmasın" dedi. sinirlendim amk. ptrondan da torpilliyim ya aldım o bardakları attım yere kırdım. hep abi diyodum ona o zaman kadar. o gün ilk defa demedim. "hasan. bu bardakları senin götüşüne sokarım. hem de kırırken. amına koduğum ne sucu var o adam herdün senin yuzunden fırça yiyio" dedim.

tırtı göt.durduğumuz yerde sote bi yer odluğundan kimse rahatsız etmedi. rahat rahat çöktüm buna. "bu sefer bırakıyorum kimseye de soylemiyorum ama bi dahakine götüşünü sikerim senin" dediö ittirdim bunu. zaten boyu kısa, kısacık ayakları götüşüne vura vura gitti kafeteryaya. o günden sonra hep ezdim ibneyi. ne dese tersini yaptım. ben senden üstünüm haddini bil'e getirdim mevzuyu.

ilk gün hesapta çalıştık.

hastaneyi gezdim muratla. ne nasıl işliyo öğrendim falan.

akşam olunca cebimde kalan paralarla dandik bi telefon bi de kontorlu hat aldım.

hat ertesi gün açıldı.

hemen mavi'yi aradım. zaten bana fasulye muamelesi yapıyolardı kimse siklemedi bile iş saati telefonla görüşmeye gitmemi.

yine ilk aramamda açmadı.

ikinci aramamda açtı.

"alo" dedi ben yine kitlendim ama uzun sürmedi. yuzume kapamasın diye "alo" dedim ben de.

"adnan" dedi.

"evet benim" dedim.

o konusmadı ben devam ettim "nasılsın" diyerek.

"iyiyim" dedi.

15-20 dakika konustuk. benim hayatımda olmuyomus sadece önemli gelişmeler onun da hayatında değişiklikler olmuş.

haftasonu sınava girecekmiş, öss.

yeniköyden taşınmışlar. karşıya, bostancıya.

bi süre eften püften konustuktan sonra onu çok özlediğimi söyledim.

aslında ben söylemedim öyle çıktı ağzımdan. zaten oralarda bi yerde hep mavi'ye söylenmek için sevgi sözcükleri bırakırdım.

"adnan" dedi guzel olduğunu düşündüğüm o özlem esanslı cümleyi duyunca.

"efendim" dedim. ben sandım ki o da beni çok özlediğini söyleyecek.

"adnan... yine başlamayalım" dedi.

onun için benim ona hislerimin açılımı "yine başladı yaa"dan ibaretmiş.

"neden başlamayalım?" dedim umutsuzca.

"adnan olmayacak" dedi.

salağa yattım çaresiz.

hani biliyodum ne anlattığımı o cümlelerin ama anlamamazlıktan gelmek de bi seçenek lan. ve ben o seçeneği kullandım.

"olmayacak çünkü ben seninle yarım kalan bişeyi tamamlamak için bi nesne olmak istemiyorum adnan" dedi.

ulan yarımı mı var? ne yarım kalmış?

başlamayan şeyin yarımı mı olur?

"mavi" dedim.

konuşturmadı beni.

"adnan konsantre olmam gereken bi sınavım var. kafamı boşaltmam lazım" dedi.

"ben senin için senin o kafamı boşaltarak kazanmaya çalıştığın üniversiteyi bıraktım lan" diye bağırdım içimden.

dışından ise sessizce "bi kere buluşsak, bi dışarı çıksak beraber?" dedim. ne kadar gurursuzdum ona karşı o ise benim kullanmadığım gururu ve kibir kendi gururu ile toplayıp üzerime yıktı.

"adnan senle çıkamam. eğer senle bi geleceğimiz olsa senle evlenirdim. ama olmaz" dedi.

"neden?" dedim sorumun yanıtını bekledim.

çok sonra anladım telefonu son cümlesinden sonra yuzume kapadığımı.

bıktığımı farketdim.

mavi'den değil, reddedilmekten bıkmıştım. zaten insan hiç başlamadığı bi ilişkiden, hiç tatmadığı bi zevkten nasıl bıkabilirdi ki? o günden sonra yine eskisi gibi oldum.

o hastanede altıma alma potansiyelim olan bütün hatunlarla saçma sapan 3-5 defalık buluşmalar ile ikişer üçer postalık zevkler yaşadım.

unuttum ya onu hesapta kendime ispatlıyorum amk.

ama işte işin bok tarafı aldığım bi harita metot telli deftere her gece ona dair satırlar karalıyodum.

kaptanın seyir defteri hesabaı...

rotasız geminin ne seyiri ne defteri olucaksa.

ben buna, onsuz da yapabileceğime inanmaya, inandırmaya çalışsam da kendimi ve çevremi kolay mı lan kendini kandırmak?

daha sen kendine bile inanmazken, her gece ona ayrı bi mektup yazarken onun haberi olmadan senin onu unuttuğuna kim inanır?

tabii ki kadir inanır...

öğğğ amk buraya kadar okuyan varsa bundan sonra daha bırak bu hikayeyi okumayı sözlüğe girmez.

bu şekilde devam etti herşey.

aslında tam gibi hep biraz eksik.

okul başlayınca işdeki vardiyam da değişti.

kapanışçı olmuştum.

derslerim de süperdi.

neden bilmiyorum bıktılar heralde benden hazırlıktaki derslerimi borçlu olarak geçtiğimi ilerde onları vermek üzere birinci sınıftan başladığımı söylediler. ben de onlar ne soylediyse aynısını yaptım.

arada vedatla, salihle falan görüşüyodum. hatta bi iki kere seçili de gördüm ama uzaktan.

sabah okula gidiyo saat 6 gibi vardiyayı alıyo 1-2 gibi kapatıyodum dükkanı.

hastanede ve k.çekmece de bayağı çevre yapmıştım. artık adnan diyince çoğu insan bi iki cümle söylüyodu hakkımda.

halamlarda kalıyodum. bi iki kere bu hastane personelinin kaldığı lojmanlara geçmeyi denedim ama halam ve volkan abi çok sert çıktı bana. o yüzden onlarda kalmaya devam ettim.

arada annemi aramalarım zamanla arada annemi ziyaret etmelere dönmüştü.

babam hala soğukdu ama o eski "siktir git bu evden" tavrı da kalmamıştı.

yine çok sıkı fıki değildik ama bazen izin günlerimde sarıyerde kalıyodum.

böyle böyle herşey biraz düzelir gibiyken bitti 2008.

girdik 2009'a.

ben yine sabah okul akşam iş devam ediyorum tabii.

ocak ayının ilk salısı idi.

ayın altısı.

metrobüse atladım cennet mahallesi durağından.

baştan ikinci kapının tam karşısındaki boşluğa attım kendimi. dayadım götü rahat rahat giderim edirnekapiya aktarma yapana kadar diyerek.

2-3 durak sonra sefaköyde bişey oldu.

tüylerim ürperdi önce. üşüdüm mü bilemedim. üşümüyodum. üşüsem terlemezdim. ama sıcak da değildim, soğuk soğuk terledim.

istmeden yumruklarımı sıkılmışım.

gözlerim deseniz ergenlerin instagram fotoğrafları gibi bi noktaya odaklanmış gerisini bulanık görüyodu.

sebebi bu soğuğun, sebebi terlememin, sebebi titrememin o idi yine.

beni başka ne titretir lan?

mavi bindi metrobüse.

tam da karşımdaki kapıdan.

tam da gözlerime bakarak.

gönlümün akbil sayacı öttü resmen.

önünde "ayazağa garajına" gider yazan boş otobüs misali ortalıkta gezen, millet "ne olur bomboş otobüs işte alsana ayazağaya kadar yolcu" dese de hiç bi durakta yolcu almayan yeşil otobüs misali gönlüm kapılarını sefaköy metrobüs durağında açmıştı.

hem de ne açmak, bildiğin sonuna kadar.

beni görmemesi imkansızdı tam karşısındaydım başta görüp görmemesi gerektiğini düşündü 1-2 saniye sonra gördü, bana baktı. onu görmemem imkansızdı çünkü hep aklımdaydı. başta onun bana bakmasını görüp görmemem gerektiğini düşündüm 1 saniye bile beklemedim, gördüm. ona baktım.

elinde bi kaç ders kitabı vardı.

kolunda çantası, ders kitaplarına sarılmış, hem de bana sarılsa ömrümü vereceğim gibi sarılmış.

burnu kızarmış soğuktan.

kıpkırmızı olmuş.

ellerinde ucu kesik eldivenler. eldivenlerden gördüğüm kadarı ile küçük ve üşümüş parmakları.

aramızda belki de bi metre vardı belki kilometreler.

daha doğrusu benim gözümde bi metre vardı.

ortada kalmıştı mavi.

o ana kadar şaşkın olan yüz ifademi saçma salak bi gülümseme aldı.

ben gülümseyince o da bana gülümsedi.

"ortada kaldın gelsene" dedim.

gamzeleri belli belirsiz kabul etti bu teklifimi.

bilmeden ona ayırdığım köşeye geçti.

yenibosna durağına kadar ne konuşacağımızı bilmedik.

o zaten bilmiyodu ne konuşacağımızı. ona bıraksam başlardı imkansızlıklardan ayrı dünyalardan. zaten metrobüs sıkışıklaşıyo gitgide valla hiç çekemem o muhabbeti.

yenibosna'da "ya allah koniçiva huba huba" tarzı internasyonel bir nida ile daldım muhabbete;

"ee nasıl gidiyo?"

amerikan sitcomuyuz ya biz "nasıl gidiyo?" dedim. beynimi sikeyim.

"nasıl gitsin iyi ama zor. sen nasılsın neler yapıyosun?" dedi.

"işte napayım hazirandan beri bu çekmece tarafında kalıyorum. işe başladım bi hastanenin kafesinde. sabah okul akşam iş. kendi kendime bişeyler yapmaya çalışıyorum" dedim.

"gözlerini kocaman açtı, kaşlarını kaldırdı havaya havaya "gerçekten mi anlamında"

ben de "hee" anlamında dudaklarımı büzüştürüp kafamı salladm.

benden bahsedince buna sordum "sen napyosun?" diye.

anlatmaya başladı.

bostancıya taşınmışlar. aslında bunu bana söylemişti ama ne kadar çok zaman geçti ki son konuşmamızdan beri bana en son ne söylediğini unutmuştu. ben de bozmadım kesmedim sözünü.

annesi bi yerde işe başlamış. annesi pedagoğmuş. ben nereden bileyim amk. o zaman öğrendim.

babasının işine daha yakın diye yeniköyü bırakmışlar. tuğçe de olmayınca çok yalnız kalmış bostancıda....

"ee bu tarafta ne işin vardı? yoksa beni görmeye mi geldin?" dedim yavşak bi gülümseme ile.

o da güldü.

bu sefer gamzeleri belli belirsiz değil, belli belli besbelliydi.

"hayır be manyak" dedi.

"ee?" der gibi baktım.

"okulum burada" dedi.

sefaköyde yeni açılan bi özel üniversite vardı. orayı kazanmış.
güldüm.

bayağı sesli güldüm. millet baktı bize.

"adnan yavaş" dedi gözlerini yine kocaman açıp kaşlarını en yukarı kaldırarak ve yüzünde utangaçlıkla.
sessiz güldüm biraz da.

"ne gülüyorsun ya?" dedi.

o ara edirnekapıya gelmiştik.

orada metrobüsten iniyosun karşıya, söğütlü çeşmeye giden metrobüse biniyosun.

indik metrobüsten diğer metrobüse bindik bi yandan da ben neden güldüğümü anlattım ona.

"ya gülüyorum işte. sana gülüyorum" dedim.

bozuldu.

"bana niye gülüyorsun?" dedi kırmızı burnunu eliyle kapatarak.

farkettim burnundaki kırmızılığı kapamaya çalıştığını.

"yok be burnuna gülmüyorum" dedim daha da utandı.

tribe girmeye 5 saniye kala "aslında bi sana da değil bize gülüyorum" dedim.

metrobüs ilerlerken mavi iyice merak etti tabii.

"ya anlatacaksın?" dedi.

anlattım.

"hani sen bana son konuşmamızda bişeyler dedin. ben çok uzuldum. inan çok koydu yine başlamayalım diyişin ama şimdi düşününce; hiç aklımda yokken resmen süpriz yumurtadan çıkar gibi girdin hayatıma, tanıdım seni. hiç aklımda yokken elimde olmadan sevdim seni. senden uzaklaşmak için taa ebese'nin nikahına gittim yine bi mesajınla geri geldim. yine seni aradım sen yine itekledn beni kendince bi sebepler bulup. ben tamam dedim kaç aydır aramadım seni. ve şimdi öğreniyorum ki evini benim okulumun güzergahına taşımış, okulunu ise iş yerimin dibinde kazanmışsın. sence de biraz garip değil mi? sence de sen benden kaçtıkça biraz daha yakınlaşmıyomuyuz?" dedim.
hiçbişey demedi.

ne diyecek zaten daha?

kader soylemiş sözünü üstüne ne diyecek amk?

numaramı verdim ona söğütlü çeşme tarafına gelmeye yakın.

onun numrasına ihtiyacım yoktu.

her gece tekrar ettim her gece tekrar ettim ben onun numarasını.

tabii ya, tekrar ettim. gerekeni yaptım. baktım. evde yatarken tekrar ettim sadece. attım hafızaya.

beyin bedava, bedava ya.

taşıyorum, niye hamallık yapayım.

baktım.

karşıma çıktı, numaramı verdim.

bu kadar...

ulan mavi,

hem kpss'si hem öss'si hem ygs'sisin be hayatımın...

seni kazanmak için çalıştım resmen, indir şu katsayıyı al artık beni gönlünün fakültesine.

sevmeği biliyorum da o fakülteyi sevmeyi öğrenmek benim de hakkım la.

haydi hep beraber, bir ağızdan; haydi adnan okula...

metrobüsten inince aynı minibüse bindik.

ben okulun orada indim o bostancıya devam etti.

derse merse girmedim.

aklıma mı geldi amk, girsem aklıma mı girerdi ders?

girmedim derse.

o günde öyle geçti hatta ondan sonraki günde ve sonraki gün de.

aramadım.

o da beni aramadı.

ama arayacak diye bekledim hep.
bıkmadan bekledim.
pazartesi günüydü.
sabah saat 7de telefonum çaldı.
mavi arıyordu.
hemen açtım telefonu. sesi endişeli geliyordu.
"neredesin?" dedim hastanede dedi.
bu sefer benim de sesim panik oldu.
"noldu iyimisin?" gibi kombo sorular sormaya başladım.
"ben iyiyim de adnan arkadaşım var zehra onun annesi bugün bypass oluyo. kan bulamıyolar. sen hastanede çalışıyorsun ya belki bi tandığın falan vardır. yadırmacı olursun" dedi.
olmam mı lan?
"kan ne hangi kan grubu?" diye sordum.
"b negatif. çok az bulunuyomuş. birinci derece akrabalarından alınamıyomuş. 4 donör bulmaları lazım en az biri hastanede amliyat esnasında tutulması gerekiyo acil kan ihtiyacı için ama bulamıyolar, bulamıyoruz" dedi.
ben ona metrobüste söylemişim; sen benden kaçtıkça bi şekilde bi araya geliyoruz diye de inanmamıştı.
"hangi hastane geliyorum ben" dedim.
"adnan kan bul diye aradım gel diye değil" dedi.
"ya benim kan b negatif soyle geliyorum" dedim.
nasıl sevindi, nasıl sevindim.
söyledi hastaneyi. bu kadıköyde haydarpaşada siyami ersek kalp ve damar hastanesi varmış ordalarmış.
hemen çıktım evden üstüme başıma bişey giyip.
dukkana uğradım volkan abiden bi 100 lira aldım atlardım bi taksiye.
sabah trafiğine şans eseri takılmadk çok.
ben yolda hafif tırstım amk, iğneden çok korkuyorum. ama mavi istemiş. kan istemiş lan.
can istese can veririrm bi kaç litre kırmızı suyun lafi mı olur?
yarım saatten biraz fazla sürdü orada olmam.
hastanenin kapısında indim.
maviyi aradım geldim kapıdayım diye.
hemen bu zehra dediği kızla buldular beni.
apar topar gittik içeri. kafeteryada oturuyodu bi sürü akrabası.
saat 9da ameliyata girecekmiş hasta.
onlarla tanıştıktan sonra beklemeye başladık.
saat 2ye kadar sürdü ameliyat. beni çağırmadılar bi türlü. ben bi taraftan tırsıp kan vermek istemesem de "o kadar yolu boşuna mı geldim amk" diye düşünmedim değil. ama sonra o düşünceyi peydahlayan beyin kıvrıntımın amına koydum tabii.
ne demek lan boşuna?
mavi çağırdı.
maviye geldim.
maviyi gördüm.
sensin lan bosuna amına koduğum.
ameliyat esnasında ben bi kaç kere sigaraya çıkmak istedim ama sigara içmememin daha iyi olduğunu söylediler ben de içmedim.
başım ağrımaya başladı amk.
bi de kan verme ihtimalim olduğundan bişeyler yememi soylediler. kahvaltı etmeden çıktım amk. kan verince midem bulanırmış falan.
mavi ile gittik bana bisküvi falan aldım onu yedim.
mavi ile çok sohbet etme imkanımız olmadı. o hep arkadaşı ile ilgilendi arada sırada benim yanıma gelip "nasılsın?" gibilerinden bi kaç cins cümle kurdu.
saat 2 gibi ameliyatın bittiğini öğrendik. bunlar apar topar koştı yoğun bakımın oraya sanki yoğun bakıma girebilecek gibi. tabii maksat doktoru bulup ameliyat nasıl geçti diye sormak.
biz de mavi ile peşlerinden gittik.
bunlar bilgi aldıktan sonra bana biri gelip kan vermem gerektiğini söyledi.

yedek olarak mı ne tutacaklarmıs ya da kan bankasından kan mı ne temin edilmiş onun yerine vreceklermiş falan filan.

kan verme yeri dışardaydı.

zehra ben mavi gittik.

bi form doldurduk sonra beni kurbanlık koyun gibi yatırdılar kan verme kolduğuna.

kanımı erkek biri aldı.

kan aldirmeden önce ben içerdeyim bunlar dışarda ya perdeleri kapattırdım beni görmesinler diye.

kanımı alacak çocuğa da iğneden korktuğumu bişey dersem kendisine kızmamasını falan söyledim.

güldü herif.

ben kafayı diğer tarafa çevirdim. bu plastik eldivenli parmağını bi kaç kere vurdu kolumun iç kısmına. damarımı bulmak için.

bildiğin prezervatifli bi yarrak ama vurur gibi.

nasıl korkuyorum kasmısım kendimi, kolumu da sıktık haliyle.

"hadi lan" diye bağırmaya başladım buna.

"tamam tamam" diye geçiştir di bu.

iğneyi soktuğunu hissettiğimde ne ana bıraktım bunda ne avrat...

bayağı sert küfürler ettim ama çocuk sağolsun karşılık vermedi.

zaten işimiz bitince defalarca özür diledim kendisinden.

kan verdikten sonra bu bana "birader bi 5 dakika yat dinlen" dedi.

ben perdenin kapanmamış köşesinden bana bakan mavi ile zehrayı gördüm erkekliğe bok sürdürürmüyüm?

"yaa bana bişey olmaz" diye fırladım amk ayağa.

nasıl başım döndü zor kan verdiğim koluma pamuk bastırıyodum onla değil öbür elimle zor tuttum bi yeri de düşmekten kurtuldum.

bu eleman tabii "sana demedim mi?" tiriplerine girdi.

"bişey olmaz " diyerek doğruldum. hala başım dönüyodu ama gittim dışarı. bu arkamdan bi saat 2 saat sigara içmeyin dedi. o ara maviler de görüş alanımda tabii onlar da duydu. ben erkeğim ya inadına dışarı çıkar çıkmaz bi sigara yaktım.

beynimi sikeyim.

gözüm karardı düştüm amk yere.

ben yere kapaklanınca mavi girdi koluma beni kaldırmak için.

ulan bilsem böyle olacağını hergün yere düşerdim lan. meğer işin sırrı yere düşmekmiş.

kalktım yerden.

"gözlerim kararmış" dedim.

"kararır tabii adam içme şu zıkkımı dedi" diye kızdı bana mavi.

suçlu çocuklar gibi sustum, mutlu çocuklar gibi içim kıpır kıpır...

orada bank gibi bişey vardı ona oturduk.

biraz durdum dinlendim. bi de kek ile meyve suyu verdiler bana.

bi beş dakkeye falan kendime geldim.

zehra dediğim kız teşekkür etti. ben de yavaştan izin istedim.

mavi zehraya "adnan kan verdi şimdi tansiyonu düşer falan yine ben de onunla kadıköy'e kadar yürüyeyim ordan da eve giderim" dedi.

ben teklif etmeden mavi benle gelmek istedi amk.

hiç ses edermiyim?

tansiyonu düşmüş numarası yaptım üstüne üstlük.

hastane kapısına kadar uğurlayacaktı kız bizi ama sen git içeriye falan dedik yolladık bunu.

saat hemen hemen 3e geliyodu.

hava soğuktu.

aylardan ocak,

tarih 19u,

günlerden pazartesiydi.

"adnan istersen gir koluma" dedi mavi.

girmezmiyim?

girdim koluna.

normalde sağdan haydarpaşa garı tarafından vapur iskelesine gitmemiz lazımdı ama ben onu sola sürükledim.

"burası kestirme" diyerek.

onunla atacağım her adım kardı bana.

15-20 dakika sonra mavi işkillendi durumdan biz de döne dolana yorulduk.

tıbbiye caddesinin oradaki kavşağın oradaki parkın banklarından birine, en baş köşesine geçtik.
oturdum.

mavi de yanıma oturdu.

aramızda bi 30 santim mesafe vardı.

o mesafeyi bi kerede kapadı mavi.

yanıma yaklaştı.

kokusu burnuma nefesi nefesime karıştı.

başını göğsüme yasladı. elimi omuzuna attım.

"sen bana kendimi o kadar özel hissettiriyosun ki" dedi.

zaten kalbim dışarı çıkacak gibi atıyo. konuşmakta zorlana zorlana "çünkü özelsin" dedim.

başını kaldırdı. yüzüme baktı.

"öylemiyim gerçekten?" dedi.

"göğsümde adı yazan yerden başını çekince dilim biraz çözüldü.

"hem de kimsenin olamayacağı, olmayı başaramayacağı kadar özelsin mavi" dedim.

tekrar koydu başını adını kazıdığım sol yanıma.

bi kaç dakika sustuk.

ellerim onun hissetmeyeceği kadarıyla saçlarına dokundu.

kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

hava soğuktu ama üşümedim hiç.

o da üşümüyordu.

birden sesini duydum mavinin, "kalbin o kadar hızlı atıyo ki" dedi.

"senin yüzünden" dedim.

kaldırdı başını.

"neden?" dedi.

"sen hiç küçükken sıcak soğuk oynadın mı?" dedim.

"o ne be?" dedi.

"hani bi yere bişey saklarsın ebeden habersiz. ebe o sakladığın şeye yaklaşıncı el çırparsın. 'sıcak sıcak' dersin. ne kadar yaklaşırsa o kadar hızlı çırparsın ellerini" dedim.

anlar gibi oldu. ama söylememi bitirmemi istedi.

"belki de sen ebesin ve ben bi yere saklandım ondan göremiyosun beni. sen bana yaklaştıkça kalbim el çırpıyo, 'sıcak sıcak' diyor" dedim.

başı göğsümdeydi ama gülümsediğini hissettim.

yüz şekli değişmiş gamzeleri belli olmuştu, daha bi ısınmıştı sol tarafım.

mutlaka gülüyo olmalıydı.

"ben ebemiyim?" dedi yüzüme bakmadan.

"bilmem. istemezsen oynamak değilsin" dedim.

"daha ne kadar oynayacak?" dedi.

"güneş batıp akşam olana kadar" dedim.

yüz şekli değişti hissettim. somurttu.

sesi de değişti.

"o kadicık yani" dedi.

"o kadicık" dedim.

"daha çok oynarsın sanmıştım" dedi.

"benim gökyüzüm sensin, gülüşün sıcağım, gamzelerin güneşim. sen hiç batırma o güneşi ben hiç gitmem eve. annem çağırır da gitmem. sen o saklı şeyi bulana kadar ben sen bi de kalbim sıcak soğuk oynarız" dedim.

güldü.

yani gülmüştü heralde.

öyle hissettim.

"adnan bazen sana kapılmamak için zor tutuyorum kendimi" dedi.

nasıl içim acıdı.
niye tutuyosun lan?
tutma işte amk. bırak kendini.
"nasıl yani?" dedim.
kaldırdı kafasını göğsümden.
yüzünde sıfırcı matematik öğretmenlerin sadece yazılı açıklarken takındığı o ciddi tavır vardı.
"adnan ben burcu değilim" dedi.
ben de bişey sandım amk. tabii ki değilsin burcu. mavisin sen. ama burcu kim la?

kalkmaya niyetlendi.
tuttum kolundan. çektim tekrar oturtum yanıma.
gözlerini kaçırıyordu benden.
"mavi" dedim bakmadı.
"adnan gitmek istiyorum" dedi.
onun her isteğine benim için sonuçları olumsuz da olsa olumlu cevap veren ben bu sefer benim de isteklerim olduğunu hatırladım.
"hayır mavi. ben gitmeni istemiyorum" dedim.
şaşırmıştı.
"seni sevdiğimden şüphen mi var hala?" dedim sesim titreyerek.
duygusallaşmak değildi benim sesimin titremesine sebep olan. sınırdan ağlamaklı oldum. nasıl hala benden şüphe eder, nasıl hala başka isimler sokar aramıza diye kızdım.
"adnan sen beni değil o kıızı seviyosun. ben herşeyi biliyorum" dedi.
o kız dediği de burcu amk.
anasını sikeyim ben o burcunun kimse artık.
"mavi, saçmalama hangi kız?" dedim.
yüzüme bile bakmadı.
"seçilden mi bahsediyosun?" dedim.
daha da sinirlendi. yine kalkar gibi oldu ama yine oturttum onu yanıma.
"mavi yeter artık. bıkmadın mı benden kaçmaktan? bıkmayacakmısın? ben sıkıldım sensizlikten. araya saçma sapan sebepler koymandan. bi iyi bi kötü hallerinden sıkıldım. nedir mevzu öğrenmek istiyorum artık" dedim.
"adnan ben biliyorum her şeyi" dedi.
"neyi biliyosun mavi?" dedim.
"biliyorum işte" dedi.
bu sefer ben fırladım ayağa. sınırdan yerimde duramadım amk.
şeytan dedi ağzını burnunu dök şunun şurada ne biliyosa kalsın bildiği ile ama amına kodumun şeytanına bi euzu besmele koydum kuyruğu götüne kaçça kaçça uzaklaştı beyin kıvrımlarımdan.
"mavi anlatacakmısın artık?" dedim.
sustu.
sesimi daha da yükselterek sordum aynı soruyu.
"mavi anlatacakmısın?"
mır mır bişeyler dedi ama anlamadım tabii.
"mavi düzgün konuş anlamıyorum" dedim.
bu sefer o sesini yükseltti.
"adnan uğur herşeyi anlatmış tuğçeye" dedi.
kalakaldım amk.
uğur ne anlatmış olabilirdi ki tuğçeye?

tabi bi iki sağı sollu soru ile ağzındaki bakla çıktı mavi'nin.
uğur taa ben maviyi gördüğüm anda aşık olmamı, deli divane olmamı merak eden tuğçe'ye "adnanın eskiden bi sevgilisi vardı burcu diye. öldü. ona benzetiyo maviyi. o yüzden bu kadar bağlandı birden" demiş.
peki var mı öyle bişey?
allah belamı versin ki yok amk.

tabii tuğçe bunu öğrenince muhabbet esnasında maviye söylüyo.

mavi de durumun onunla alakalı değil başka bi kıza benzerliği ile alakalı olduğunu düşündüğünden bunca zamandır her yakınlaşmamızda "ben o değilim", "ben senin kaybettiğin şeyi sana geri veremem", "beni başkasının yerine koyma ben maviyim" gibi cümleler kurarak uzaklaşmıştı benden.

mavi bunları bana anlattığında inanamadım amk ciddi olduğuna.

ama çok da sürmedi işin vehametini anlamam. bildiğin ciddiydi lan kız.

"mavi sen buna inandın mı?" dedim.

hiç ses çıkarmadı.

"mavi sen bunca zamandır bunu bahane ederek beni kendinden uzaklaştırdın öyle mi?" dedim.

yine ses yok.

"mavi bana cevap ver" dedim sesimi yükselterek.

"yalan mı?" dedi.

"keşke bu soruyu bana taa en başından sorsaydın" dedim.

hemen çıkardım telefonu cebimden.

eski püskü bi nokia olmasına rağmen hoparloru zimba gibiydi amk.

uğuru aradım hoparloru açtım.

çaldı 2-3 kere sonra açtı uğur.

"vaay kardeşim" dedi.

"sikerim lan kardeşini" dedim.

mavi korkmüştü. onun yanında kudur etmezdim istisnai durumlar haricinde.

tabii uğur da aldığı bu ters tepki yüzünden bozulmuştu biraz.

"sen ne dedin lan tuğçeye?" dedim.

"oğlum ben tuğçe ile kaç zamandır görüşmüyorum ne diyeyim görmediğim kıza" dedi.

mavi bana doğru bakmadan pür dikkat dinliyodu beni.

"şimdiden bahsetmiyorum. tuğçe sana taa ben maviyi gördüğüm zaman neden maviyi bu kadar çok seviyo adnan diye sormuş" dedim

"hatırlamıyorum kardeşim valla" dedi.

aha amk boka sardık diye tırsmadım değil ama sike sike hatırlatıcam ben onu uğura.

"lan nasıl hatırlamıyosun sormuş işte amk" dedim.

"ee kardeşim sorduysa ne olmuş?" dedi.

"ebenin amı sen tuğçeye adnanın bi sevgilisi vardı burcu diye ona çok benziyo mavi ondan bağlandı birden demişsin" dedim. sessizlik oldu.

ben ve mavi sorularımıza cevap beklerken sessizleştik, uğur ise düşünüyodu muhtemelen o da ses çıkarmadı. sessizliği ben bozdum.

"lan cevap versene dedin mi demedin mi?" dedim.

"kardeşim demiş olabilirim ama hatırlamıyorum tam" dedi.

ben delirdim amk sinirden.

"nasıl lan demiş olabilirim? ne dediğini hatırlamıyomusun amk" diye bağırdım.

"oğlum ne oldu ben bi sikim anlamadım" dedi.

"ya uğur bak sikerim belanı. sen bu kıza adnanın burcu diye sevgilisi vardı öldü mavi ona beziyo demişsin. göt benim burcu diye bi kız arkadaşım oldu mu hiç? benim sevgilim mi öldü ebenin amı?" diye çığırdım yavsağa.

"ya ne bağırıyosun amk" dedi. bu da kızdı. ama kızdığı kadar sikerim amk onu. dururmuyum?

"oğlum sen niye yalan söylüyorsunuz benim hakkımda şerefsiz?" dedim.

"ne var lan kötümü yaptık amk kızların gözünde dertli çocuk ol karizman olsun dedik amk" dedi kızarak.

mavi o cevabı duyunca bana baktı.

almıştım istediğim cevabı.

"uğur ejdadını sikeyim" dedim kapadım telefonu suratına.

mavi bana bakıyodu.

sanki bişey demek ister gibi bakıyodu.

ama önce ben başladım konuşmaya.

"aldın mı cevabı mavi?" dedim.

utandı.

"bunca yıldır bana sorsaydın bi kere, ana bi kere anlatsaydın içinde beynini kemiren kurtun ne olduğunu inan bunca zamanımız boşa gitmezdi" dedim.

"adnan bana öyle soyledi bilmiyodum" dedi.

"mavi bıktım artık aramıza giren salak sebeplerden. benim yanında olmamı istediğini söyledin az önce burada. seni engelleyen bu boktan yalan mıydı? eğer o ise artık arada bi yalan kalmadı. mavi daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum" dedim.

"adnan düşünmem gerek" dedi.

"neyini düşüneceksin mavi?" daha kaç ay kaç sene düşüneceksin? ben yıllardır seni düşünüyorum. her gece seni düşünüp uyuyorum. düşünecek bişey yok. ben senin yerine de düşündüm yeter artık mavi. kulun kurbanın olayım artık yeter" dedim. bişey demedi.

yürümeye başladı.

omuzlarım düştü.

hayallerim düştü.

yüzüm yere düştü.

ben düşmedim yere. ben mavinin peşine düştüm.

o önümde ben arkasında yürüdük.

kadıköye, iskelelerin oraya doğru yürüdü.

sonra durdu.

nasıl döndü arkasına.

nasıl baktı bana.

nasıl emindi onun peşinde ona bakarak yürüdüğümünden.

yüzü o kadar asıktı ki.

"git" diyeceğinden o kadar emindim ki.

ama demedi.

git demedi.

yuzunde bi sürü kas hareket etmeye başladı.

once kasları kalktı.

dudakları kulaklarına doğru uzar gibi oldu.

kıyameti izler gibi izledim.

sonra iki çukur belirdi yanaklarında.

bembeyeaz dişleri göründü.

gülümsüyodu bana.

kaşlarım olabildiğince yukarı kalktı.

gözlerimi olabildiğince açarak gördüklerimin doğruluğunu teyit ettim.

gülümsüyodu lan işte amk.

sonra elini uzattı.

ben daha önce maviden böyle bi hareket görmediğim için ne olduğunu, ne demek istediğini anlamadım.

o da anladı benim devrelerin yandığını.

görsel iletişim mekanizmamın amına koymuştu yanağındaki iki çukurun yüksek çözünürlüğü.

"gelmeyecek misin?" dedi.

elini uzattı,

güldü,

gamzeleri de var yanaklarda,

hem de olumlu bi ses tonu çıkarıyo...

sahibini görmüş köpek gibi koştum ona.

yanına gidip sarılırim diye hesapladım ama yanına gidince çok sıkırım da kırılır ortadan diye vazgeçtim.

gözleri gözlerime değdi.

ilk defa gözlerinin siyah bebeklerinde yansımamı gördüm. yansıma oval olduğundan biraz burnum uzun çıkıyordu ama olsun amk.

zaten çok da şekilli bi burun değildi burnum. farketmez amk.

ben salak salak bakarken gözlerine "elim yoruldu artık" dedi.

anlamadım amk.

"ya tutmayacak mısın" dedi.

önce parmaklarımın ucu değdi parmaklarının ucuna.

soğuktu parmakları.
nasıl tutacağımı bilemedim.
önce tokalası gibi tuttum salak gibi.
eline göre şekil aldı elim, kabına göre şekil alan su gibi.
avucumun içi avucunun içine değdi.
parmaklarım parmaklarının arasından geçti.
nasıl küçük elleri vardı.
o iki küçük elin sahibi nasıl yakabildi canımı onca zaman?
parmaklarını kapattı parmaklarımı kapattım.
el ele tutuştum galiba mavi ile.
nasıl tuttuysam elini artık hayvan gibi çok sıkışım.
"ya acıdı" dedi.
ama ben konuşmıyorum ki salağa bağladım hepten.
gevşettim elimi.
yeni doğmuş çocuk nasıl bilmez hiç bi bok. nasıl bakar salak salak etrafa. aynı öyle oldum.
yeniden doğmuştum ben de lan.
ne konuşabildim bi süre ne adım atabildim.
eli elimde çekti beni.
"hadi yaa burda mı durucaz?" dedi gülerek halime.
o çekti ben ilerledim.
o bana mı bakıyordu bilmiyorum ama ben ellerimize bakıyodum.
ellerim nasıl çirkin durmuştu ellerinin yanında amk.
sahile gidince, sahil dediğim de bu pendik otobüslerinin kalktığı yer, sanırım deniz kokusu açtı beni.
ellerimize bakan gözlerim bana bakan mavi'nin gözlerine baktı.
"mavi" dedim.
sustu.
gülümsedi ama.
"mavi biz.." dedim
yine sustu. çekiştirerek beni yurumeye devam etti.
ben devam ettim.
bi kerede soyledim bu sefer;
"mavi biz sevgilimiyiz?"
bana baktı.
hiç bişey demedi tekrar önüne bakarak yürümeye devam etti.
çektim elinden. 90la duvara vurmus gibi durdu. amk kızın kolu çıktı sandım. ama allahtan bişey olmadı.
"mavi biz sevgilimiyiz?" dedim tekrar.
"adnan yürü hadi ya" dedi gülümseyerek.
hayatta hiçbişey bana onun gülümsemesi kadar cesaret vermedi.
diz çöktüm önünde.
aslında hiç sevmem oyle klişe seyleri ama onu konusturmak için toplum baskısını, insanlardan utanma güdüsünü kullanmalıydı.
"mavi biz sevgilimiyiz? bak söylemezsen üstümü başımı çıkartmaya başlaycam buurada" dedim.
etrafına baktı kaçak gözlerle utana sıkıla.
"ya adnan kalksana insanlar bakıyo" dedi.
üstümde mont vardı onu çıkardım.
"mavi cevap vermezsen şimdi de pantolonumu çıkarcam. biz sevgilimiyiz?" dedim.
güldü, hem utandı hem güldü.
hem kızdı hem güldü.
hem güldü, hem cevap verdi.
"ay sevgiliyiz tamam. kalk hadi!giy su montunu ya!"

mavi bana "sevgiliyiz" dedi.
bildiğin sevgiliyiz dedi lan.

meğer ben eskiden dünyayı loş görüyomuşum her yer aydınlandı birden. allah ışıkları mı açtı bilmiyorum aydınlandı her yer. şampiyon olmuşum, hem de kadıköyde.

kalktım, maviye sarıldım. kupamı kaldırır gibi kaldırdım onu. ayakları kesildi yerden.

her yer aydınlıktı.

apaydınlıktı artık. allah fener gibi göt oğlanı değildi. dedim ya, ışıkları sonuna kadar açmıştı ben kupamı kaldırırken.

"ya adnan dur ya" dedi.

duramadım.

etraftan bakanlar olmuştur. baksınlar lan tabii. hep mi üzgün göreceksin amk insanlar beni? bi de mutluluğumu görsünler.

"ya dur ya" dedi mavi tekrar. durdum.

"ya mavi sen bana şaka maka yapmadın mı? bak valla olmaz öyle şaka maka" dedim.

inanamıyorum amk gerçek olduğuna.

"of ya deli. rezil olduk herkese" dedi elimi tuttu. çeke çeke uzaklaştırdı bizi oradan.

"nereye gidiyoruz?" dedim.

"ya gel" dedi sürükledi beni.

eminönü iskelesinin orda turyol vapurlarının kalktığı yerin az ötesinde bi kafe var denizin dibinde hemen. oraya gittik.

"gel konuşalım doğru dürüst" dedi.

girdik içeri. hee belirtmeden geçmeyeyim, el ele girdik.

el ele girdikten sonra el ele boş bi masaya oturduk.

oturduğumuzda da el eleyleydik.

o karşıma oturdu benim. bi ara çantasını çıkarmak istedi. omuzuna asmıştı çapraz şekilde. ama el ele olduğumuzdan çıkartamadı, çünkü ele leydik.

"ya bıraksana elimi" dedi.

"bırakmam" dedim.

bunları konuşurken de eleyleyedik.

amk ne güzelmiş lan "el ele" yazmak...

garson geldi "ne içersiniz" dedi.

aslında hiç sevmem öyle yanımdaki kızın yerine sipariş vermeyi ama o gün şımarıdım amk. ibneliğine "ben türk kahvesi içerim. sevgilim de türk kahvesi içer" dedim.

gözleri kocaman oldu yarım yarım çıktı gamzeleri. utandığından gülememişti. kocaman gözleri ile "yuhh görgüsüz ayı" dedi heralde bana.

garson dediğim de orta yaşlı biri.

güldü o da. nasıl olsun kahvelerinizi dedi. ben sade istedim. garson gülerek "sevgilinizinki nasıl olsun" dedi.

mavi utancından kafasını öne eğdi.

benim çok hoşuma gitti birinin mavi yanımdayken maviye sevgilim muamelesi yapması.

"abi sen hepsinden getir sevgilim hangisinden isterse ondan içsin" dedim.

mavi artık konuşma gereği duydu. yine yarım gamzeli gülümsemek istemeden ama gülümseyerek "şekerli olsun" dedi.

siparişleri verdik, adam bizi duyamayacak kadar uzaklaşınca mavi "adnan yapma öyle ya" dedi.

"nasıl yapmayayım ya?" dedim.

"öyle işte" dedi.

"yapcam valla kusura bakma" dedim.

"niye ya. bak valla utanıyorum insanlardan" dedi.

"banane beni bu kadar süründürdün sen ben sana daha neler yapıcım" dedim gülerek.

"yaaa öyle demek..." diyerek büzdü dudakları.

ilk tribi yedim orada.

ama bu trip "hmm tmm pki" tribi değildi. bu trip tatlı tripti amk.

tabii mavinin "gel al gönlümü" tavırlarına olumlu karşılık verdim.

bi 5 dakika kadar uğraştım ama.

en sonunda "ya tamam şaka yapıyorum asma yüzünü. valla kaç sene uğraştım ben o yüzü bana bakarken görmek için" dedim. omuzlarımı silkti.

"bak o zaman valla millete bağırırım burda biz sevgiliyiz diye" diyince "tamam ya barıştım" dedi.

o ara baktım bizim kahveler geliyo ama bi değişik geliyo amk.

bu garson küçücük mumlar olur ya onlardan koymuş tepsiye bi kaç tane.

"aga bu ne amk?" der gibi baktım suratına adamın.

"ee sevgilinizle mum ışığında bi kahve için istedik" dedi.

utandı yine mavi'm.

ben teşekkür ettim adama, gitti.

"bak sen bi evet dedin bana herkes özel muamele yapmaya başladı bize" dedim.

"adnan ya yemin ederim bilsem telefonda evet derdim. rezil olduk herkese" dedi gülerek.

sonra mavi bana böyle delilikler yapmamı istediğini söyledi, ben de ona onu ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

sonra mavi bana şimdilik tuğçe'ye de söylememi kendisinin yüzyüze söylemek istediğini söyledi, ben de ona onu ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

sonra mavi bana hakaten deli olduğumu söyledi, ben de ona onu ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

sonra mavi sustu, ben susmadım. ona onu ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

1-2 saat oturduk mavi ile orada.

öyle çabuk geçti ki saat.

"gitmem lazım" dedi sonunda.

"ben de geleyim hem yeni evinizin yerini de bilmiyorum" dedim.

"ya şimdi babam gelmiştir belki. başka zaman öğrenirsin" dedi.

istemeye istemeye kabul ettim.

bunu minibüse bindirdim.

tam kapının karşısındaki koltuğun cam kenarı kısmına oturdu.

ben de onun oturduğu camın tarafına geçtim.

bekledim minibüs kalkana kadar. bi iki defa eli ile "git" işareti yaptı. gitmedim.

asker uğurlar gibi bekledim amk. bi minibüsün önünü kesip istiklal marşı söylemediğim kaldı.

minibüs hareket etti.

el salladı bana.

ilk defa el salladı giderken.

genelde mavi giderken hep papaz olurduk biz.

içimi huzur kapladı amk.

nasıl güzelmiş sevdiğinden karşılık görmek.

hemen aldım elime telefonu "çok özledim lan seni" yazdım.

":)" yazıp göndermiş.

bi sigara yaktım gittim vapur iskelesine.

yolda o kadar çok mesaj attım ki kontorum bitmiş.

hastaneye geçtim vardiyayı almaya. gidince volkan abiden 50 lira istedim. sağolsun bişey sormadan verdi amk.

gittim mavi'ye de kendime de kontör aldım.

ben mesaj yolluyosun da bi dünya mesaj hakkın oluyo ya onu yapmayı bile unutmuşum orda adama yaptırdım amk.

maviye aldığım kontoru de yolda giderken kazıdım ona yolladım numarasını.

5 dakika sonra mesaj attı.

"niye bana kontor aldın ya" diye.

"benim kontor bitmişti seninki de biter diye aldım" dedim.

gülücük yaptı yolladı.

amk millet adak adar da olunca kurban keser ya, ben de millete çay ısmarladım o gün bol bol.

para olsa cebimde fil keserdim ama gücüm dukkandan çay ısmarlamaya yetti napam.

ertesi gün buluşabilirmiyiz diye sordum tabii hemen.

okulu varmış.

"okula geleyim" dedim.

"ya saçmalama" yazmış.

ertesi gün ben de okula gittim.

elimden telefon düşmüyodu amk artık. paso mavi ile mesajlaşıyodum.

hani millet oyle paso mesajlasanlara bi dünya laf ediyodu onun da zevki baska lan.

sürekli yanında hissediyosun onu. tabii bi süre sonra bıktırıyo ama güzel lan yine de.

onun boş zamanlarında buluşmaya başladık sürekli.

bazen ders arası oluyodu 1 saat, bazen yarım gün, bazen okul çıkışı ama okuldan erken çıkarsa. yoksa buluşamazdık babası eve geç kalırsa kızıyormuş.

buluşma yerimiz de belli amk. ben k.çekmece'de çalışıyorum o sefaköy'de okuyo en yakın buluşma noktamız yenibosna airport. benim sürekli buluşma isteklerimle geçti ilişkinin ilk dönemi.

bi de mavi'nin kıskançlıkları.

yok efendim hastanede hemşireler varmış, okulda kızlar varmış...

"ulan ben yıllarca peşinden koştum senin sence bu kadar kısa sürede seni kaybedecek bişey yapabiliyordum?" diye sordum her kıskançlığında.

ben ona açıklama yapınca inanıyodu ama yanımda yokken ya küsüyodu ya yine kıskançlık krizi.

sebebini çok sonradan öğrendim.

daha doğrusu bizim aramızda sırlar paylaşılabilir seviyeye geldiği zaman.

bunun babası biraz huzursuzluk çıkarıyomus evde. sebebi de başka bi kadın. yaklaşık bi iki senedir bu durum böyle olunca kız bütün erkekleri babası gibi sanmaya başlamış.

ama işte bunun peder yüzünden sürekli bizim aramızda huzursuzluklar çıkması canımı sıkıyodu benim.

böyle böyle şubat ayına girdik.

14 şubat denen amına koduğumun gününün haftası geldi çattı. zaten bu 14 şubat bi dert bi de mavi'nin doğum günü var o da 21 şubat.

arada bi hafta var amk.

ben yemedim içmedim mavi'ye bi hediye alabilmek için para bitriktirdim.

tamam yıllardır peşindeyim ama ilk sevgililer günümüz sonuçta.

hani bana kalsa gider yuzuk alırım falan. ama daha erken diye almadım.

onun yerine kendim bişey yapmaya karar verdim.

özel bişey olmalıydı.

hani bu sevgililer günü ya sevgimi gösterecek, onun için uğraştığımı gösterecek bişey yapmak istedim. ne yapabilirim diye düşündüm bayağı. slayt yapmıştım taa ne zaman çok beğenmişti onu. o zaman hani aramız bomboktu, imkansızdı benim için ama "ilk kez biri benim için böyle bişey yaptı" demişti. beğenmişti yani.

yine öyle bişey yapmalıydım. hem ona verdiğim değeri anlayacaktı hem de mavi öyle eksikliği olan bi kız değildi. aksine herşeyi olan biriydi. çoğu zaman ben buluşmalara aynı kıyafetle giderdim ama o hep başka bişeyler giyer giyer öyle çıkardı karsıma. gerçi bütün kızlar öyledir ama ne bileyim bunun herşeyi var demek istedim aklıma o örnek geldi.

sonra daha önce kimsenin kimseye yapmadığı bişey geldi aklıma.

bütün kızların ortak özellikleri neydi?

- 1- çikolataya ve mücevhere bayılırlar
- 2- hepsi meraklıdır
- 3- sürprizleri severler

gittim kırtasiyeye büyükçe bi karton aldım. renginin hangi renk olduğunu söylememe gerek yok sanırım?

tabii ki mavi amk.

aklıma o an gelen, onu sevdiğimi, ona verdiğim kıymeti anlatacak birkaç kelime düşündüm.

önce "gözlerinin hastasıyım rampaların ustasıyım" tarzı kamyon arkası yazılar belirdi zihnimde. sonra yumuşattım yumuşattım kamyon arkası yazıdan doğan görünümlü şahin'in arka camına yazılabilecek bi yazıya çevirdim zihnimdeki kelimeleri.

mavi

seni dünyadaki

herşeyden

herkesten daha

çok seviyorum

nefessiz susuz

kalabilirim ama

sensiz kalamam

tamam, mükemmel bi sevgi cümlesi değil, dahiyane bi şiir falan da değil ama bunu al dibine can yücel yaz öyle çok da sırtmaz amk. millet facebook'ta falan paylaşır yani.

saydım tam 91 harf.

aldığım kartona sığacak gibi 91 tane 2.5 cm'ye 3 cm kutucuklar çizdim şu şekilde;

sonra gittim tekrar kırtasiyeye düz beyaz etiketlerden 100 tane ve cama da yazabilen faber castel'in ispirtolu kalemlerinden aldım. bi de bakkala uğradım 12 kutu ülker napoliten çikolata aldım. hani içincen küçük küçük kırmızı paketlerde çikolatalar oluyo ya onlardan.

12 paket napoliten çikolatada tam 96 tane çikolata oluyo.

her çikolatanın arkasına bi etiket yapıştırdım ve daha önceden kararlaştırdığım "mavi seni dünyadaki herşeyden herkesten daha çok seviyorum nefessiz susuz kalabilirim ama sensiz kalamam" cümlesinin her harfini o arkasına etiket yapıştırdığım çikolataların arkasına yazdım.

bir çikolatanın arkasında m harfi, diğer çikolatanın arkasında a, ...

hiç harf atlamadan tek tek.

doğru yerlere konulduğunda o cümle çıkıyordu meydana. bulmaca gibi. eskiden çarkıfelek diye bi yarışma vardı ya ondan aklıma gelmişti zaten.

bunları hazırlayınca çikolataları bi poşete koyup buzdolabına koydum amk erimesin diye. kartonu da rulo yaptım lastik taktım ezilmeyecek büzülmecek bi yere koydum dukkanda.

mavi'nin evini biliyodum. bi iki kere evlerinin bi sokak yakınına kadar beraber gitmiştik ama apartmanın önüne kadar gitmedik tabii. babası malum...

bigün bizim halaoğlu mustafa'dan arabayı istedim. ogs vardı onun arabada.

okula gidicem diye evden çıktım. bunların maslaktaki dükkanına uğradım. arabayı aldım. bi tane de ordan tabure çaldım koydum arka koltuğun üstüne.

mustafa "napcan lan tabureyi" diye sordu ama anlatsam anlamayacaktı ben de "akşam getircem abi" dedim uzatmadan.

mavilerin oturduğu yere gittim onun haberi olmadan.

mesajlaşıyoduk tabii ama o beni okulda biliyodu.

şenesenevler lisesinin yakınlarındaydı evleri. o civarda çok uzak olmayan sokak tabelalarına bakındım.

yazdığım yazıdaki 6 harf e harfiydi. direkler var ya ucunda sokak tabelaları olur.

"özlem sokak" yazan bi tabelanın yanına gittim. arabadan tabureyi de aldım. çıktım taburenin üstüne e harfini o kırtasiyeden aldığım faber castel kalem ile her iki tarafındaki yazıların da e harflerini yuvarlak içine aldım. yakınlarda bi bakkal vardı bi tek o baktı napiyo diye ama işimi 10 saniyede halledip sokak tabelasına zarar vermediğimden çok da siklemedi. zten yuvarlak içine aldığım harf çok dikkatli bakılmazsa görülmüyodu bile.

sonra akasya sokak vardı onun da y harfini yuvarlak içine aldım. tabii bunları bi kağıda da not ettim unutmamak için.

"6. harf e harfi özlem sokak", "12. harf y harfi akasya sokak" gibilerinden.

bunun gibi 15-20 yere gittim dediğim gibi işaretledim amk.

kimse kılık yapmadı. ben de açıklamak, bi yalan uydurmak zorunda kalmadım.

bi de bu söğütlüçeşme'den boğa heykelinin oraya çıkan yolda cami var bi tane. onun karşısında kutu satan bi yer vardı. kutu dediğim böyle hediye kutuları. renkli falan, hediye kutusu amk. mavi bi tane buldum aldım. amk bi kutuya, hem de boş kutuya dünyanın parasını verdime am hiç sızlamadı içim. istediğim gibi bişey olsun istiyodum çünkü.

işim bitince trafiğe de kalmadan arabayı maslağa gidip teslim ettim.

ordan da dukkana geçtim. o gün de mavi ile buluşmamıştık ama onun için, o sevin sin diye bişeyler yaptığımdan mutluydum.

o sokak tabelası fetişistliğimin ertesi günü buluştuk mavi ile bi saatliğine.

adres belli amk. zaten hava soğuk mecbur kapalı bi yerde buluşcaz tabii ki airport'a gittik.

her yerde sevgililer günü reklamları falan vardı.

ilk sevgililer günümüz ya ikimiz de bişey yapıcaz amk ama hiç sanki öyle bişey yok gibi davranıyoruz. ne o bi lafını ediyo 14 şubat'ın ne ben.

airport'un en üst kata gittik orada mavi'mle iki katlı hamburger yedik.

artık onun yanında yemek yerken utanmamaya başlamıştım. eskiden mesela o patatesi yemezdim bile. hani elimle yiyeceğim falan. yok amk kızın gözünde karizma olacak ya elimi sürmezdim o patateslere. şimdi ise ketçapa falan banmaya başlamıştım lan patatesi. bi kere zaten upuzun olan o ppatateslerden birini bandım ketçapa ağzıma sokarken burnuma geldi ketçaplı ucu. nasıl becerdin dersiniz maviye bakmaktan patatesi mi görüyorum ben. bakmadan yiyorum. bu güldü. ama ben çok utandım lan. sonra benim utandığımı görünce o da aldı bi patates batırdı ketçapa kendi burnuna değdirdi. oldu ucu kıpkırmızı burnunun. dalga geçmek değildi o. ben utandım diye yapmıştı. rahatlayayım yanında hesaabı. daha çok sevdim onu. nasıl becerdim bilmiyorum ama daha çok sevdim. normalde bi kalpte olabilecek en büyük sevgi barınıyo sanıyodum kalbimde ama hissettim içimde arttı bişeyler. kalbim büyüyodu ona baktıkça. göğsümden dışarı çıkacak gibi oluyodu.

zaman yine çok çabuk geçti. o bi saat hiç bi saat gibi değildi. doğan görünümlü şahin gibi saat görünümlü saniyeydi adeta. çıktık airporttan. metrobüs durağına doğru yürüdük. metrobüse atladık o okuluna döndü tekrar ben de dükkana gittim. dükkana gittiğimde volkan abi "adnan madem sen erken geldin ben gidip yatayım" dedi gitti. o gittikten 15 dakika sonra hasan dediğim yavşak da çıktı eve gitti. murat ben salim abi kaldık. o zamana kadar normaldi herşey. akşam saat 6ya doğru bi tıfil oğlan geldi dükkana. ben müşteri sandım amk. değilmiş. sinirliydi bayağı. anlayınca müşteri falan olmadığını, bi derdi olduğunu sen "ne ayaksın hemşerim" gibilerinden yaklaştım göte. hani görerseniz ben o ara 23 yaşındayım bu da taş çatlasa 20 falan. zaten mekan da bizim mekan siker çoğaltırım yani. o güvenle biraz ağalık yaptım. ben buna ne ayaksın falan diyince bu çıkardı cep telefonunu cebinden bi numara gösterdi. "bu numara kimin?" dedi bana. baktım suratına amk. ulan daha o zaman 118bilmem kaçlar da yok ki siktir git ona sor diyeyim. "ben ne bileyim birader" dedim. "bana mesaj atıyo bu numara" dedi. amk işmidir siparişmidir... "ee banane bundan" dedim. "burası xxx hastanesinin kafeteryası değil mi?" dedi. ben de sinirlendim amk artık "içeri girerken görmedin mi tabelayı" dedim ters ters. "bana burada çalıştığını yazmış" dedi. "ee ara sor amk kimsin diye" dedim. "açmıyo telefonumu sadece mesaj atıyo" dedi. ulan lavuğu gördüm ya parlak acaba dedim bizim salim abi mi çekti mesaj. hani hatırlarsanız götçü falan dedim hakkında. affetmez amk bulduğunu siker ama öyle belli başlı ibneleri vardı onun ordan burdan göt deliği kabul etmezdi. prensipli tokmakçı amk. ama çıkardı mesajları gösterdi "akşam bana gelsene", "seni mutlu edicem" gibi mesajlar. yani tokmakçı değil mesajı atan tokmak yemeye uğrasan biri belli. "sen bi versene şu numarayı" dedim lavuğa çıkardım cebimden telefonu. baktım numaraya yazdım kendi telefonuma. buna göstermeden çevirdim. bi baktım "h.hasan" yazıyo. hastane hasan. amk belli etmedim tabii buna. "birader benim telefonda yok oyle bi numara. burada çalışsa bende numarası olurdu. hem senin numarayı nereden bulacak burada çalışan adam" dedim. "ben bu hastaneye iş başvurumu yaptım. form doldurdum ordan almıştır" dedi.

"yav birader adam sana öyle mesajlar çekip sonra iş adresini verir mi? belli keklemiş biri seni" dedim.
güzel bi yalan bulmuştum amk. buna da mantıklı geldi heralde 2-3 dakika daha bıdı bıdı etti sonra siktirdi gitti.
bu gidince bizimkiler sordu mevzuyu ben de anlattım amk. aslında anlatmamam lazım ama ibneye uyuzum zaten rezil olsun dedim.

salim abi "vay ibnee. ulan madem ibnesin bana çaktırsana amk" dedi.
güldük bayağı ama bu yavsak yuzunden mevzu çıkacak amk dukkada.
ertesi sabah dukkana gittim. bu orospu evladı yine kafasına göre gelmemiş işe.
volkan abi'ye anlattım durumu. abi dedim böyle böyle.
inanmadı başta.

salim abiler biz de buradaydık diyince o da şaşırıldı çok.
ama işte çocukluk arkadası ya konduramadı amk.
yapması gereken belli; maaşa zam işine son.

baktım arada kaldı çok dedim "abi sen buna arkadasım falan diye müsamaha gösteriyosun ama bak personel de kafasına göre işine gelip gelmemesine bozuluyo. o da maaşla çalışan adam bunlar da. zaten işini siklemiyö bi de böyle bi mevzu çıktı şimdi. hee diyosan ki bu benim çocukluk arkadasım nasıl göndericem o zaman bana de ki adnan sen konus bu götle ben bunu paket eder yollarım"

volkan abi başta pek sıcak bakmadı ama sonradan "adnan nasıl biliyosan öyle yap ama kavga çıkarma dukkada" dedi.
oraya geldiğimden beri beklediğim fırsatı verdi amk.

by by hasan :(
elveda angry gays :(

akşam ben tek kalıyodum dukkada. saat 8 civarı hasan geldi. zaten kimse de yok oara dukkada zemin futbola müsait yani.
sanki sabah işe gelmeme durumu yokmuş gibi oturdu.

"adnan naber" dedi.

bozuk bi ifade ile "iyidir senden naber?" dedim.

"iyi canım sıkkın. bi çay versene" dedi göt.

gittim yanına oturdum.

anladı bi bokluk olacağını heralde hafiften toparlandı.

"lan hasan" diye başladım.

"sen niye işe gelmiyosun?" diye devam ettim.

ters ters baktı sanane der gibi. cevap vermedi.

"sana diyorum oğlum" dedim. hani yaşı benden büyük ya bi delikanlılık yapsın "sen ne diyosun yarraam" falan desin diye ama nerde bunda o göt?

"canım sıkkındı" dedi sırtarak. ortalığı yumuşatacağını sandı heralde o çirkin gülümsemesinin.

"lan göt burası senin keyfini mi bekleyecek?" diye yükselttim sesimi.

göt diyince tabii bi bozuldu, bozulmazsa amk.

"düzgün konus adnan ben senin buyugunum" dedi.

"senin buyukluğunu sikerim hasan" dedim buna.

ayağa kalktı sinirli sinirli.

tuttum kolundan çektim kendime.

"senin belanı sikerim bi daha benim lafım bitmeden bu masadan kalkarsan" dedim.

tırtı heralde, oturdu.

konusmadı ben devam ettim.

"lan hadi işe gelmiyosun. tamam volkan abi ile bi hukukunuz var ona dayamıssın götü. ibnelik yapıp tokmakçıları buraya çağırmaq ne demek lan" diye bağırdım buna.

kireç gibi oldu amk.

kekeleyerek "ne diyosun sen?" gibi bişeyler söyledi.

"inkar etme sikerim senin belanı. adam geldi senin numarandan mesajlar gösterdi. ulan serefsiz, kime siktiriyosun siktir götüni buraya ne diye sokuyosun bu amına koduklarımı" diyince başladı inkara.

yok yalan da yok iftira...

"hasan" dedim.

sustu bana baktı.

"seni şimdi dövmeyecem. ama bi daha bu dukkanın önünden geçersen senin yedi sülaleni sikerim. kalk şimdi siktir git" dedim. kalktı bi iki arkasına baktı ama bi açsa ağzını dışarı çıkartıp döveceğim ibneyi. volkan abi içerde kavga olmasın dedi ya ondan amk dışarı çıkartcam dövmeye.

bastı gitti yavsak. sonradan haber aldım.

"dua etsin volkana yoksa ağzını yuzunu dökerdim" demiş arkamdan.

bi iki bulayım sunu sikeyim belasını dedim ama sonradan almadım basıma bela. geçen sarıyerde gördüm bu götü. sarıyer devlet hastanesinin o taraflarda bi büfede çalışıyordu. gir içeri rezil et dedi şeytan ama bu aralar pek kimseyi dinleyecek halim olmadığından dinlemedim amına koduğumu.

geldi sonunda ayın 14'ü.

cumartesi günüydü.

normalde ben cumartesileri full çalışırdım ama bu özel bi gündü. yerime başkasını ayarladım. o benim yerime çalışacak ben onun yerine pazar ve pazartesi çalışacaktım.

alarm ile uyanmayı hiç beceremem. ama o gün uyandım.

saat tam 9da uyandım.

aslına bakarsanız saat 1de buluşacaktık ama benim daha duşa girmem, berbere gitmem, kimsenin ne olduğunu anlamadığı hediyemin son rötuşlarını yapmam lazımdı.

kalkınca hemen mesaj attım günaydın diye.

cevap yazmadı. uyuyodu heralde.

duşa girdim hemen. koltuk altlarımı çitiledim, apış aramı cifledim çıktım.

sonraki istikamet berber amk.

sakallar kirli, saçlar dağınık ama şekilli olarak çıktım.

hemen eve döndüm.

ev dediğim de halamların ev.

kutu almıştım kadıköyden onu alıp çıktım evden.

dukkana gittim. çikolataları erimesin diye poşete koyup buzdolabına atmıştım. onları aldım çıktım dukkandan.

hastanede çalışıyoruz ya önümüz arkamız çiçekçi amk.

gittim 5-6 tane gül aldım bi asgari ücrete yakın fiyata. amk 14 şubat ya gül olmuş küçük altın parası.ama koyar mı la maviye alınan gülün parası?

koyar lan tabii. dünya para amk.

hemen orada, çiçekçiye önce numaraları yazdığım kartonu kutunun tabana oturacak şekilde katladım.

sonra ise 91 tane çikolatayı koydum içine. en son ise gül yapraklarını üzerine serptim çikolataların.

çiçekçiye de güzel bi paket yaptırdım o kutuyu çıktım.

çıkıtım ama elimde kurdaleli kutuyla pek bi "ben sevgilime hediye aldım" modundaydım. utandım amk. gittim çiçekçiye geri. poşet istedim. bana bilmem ne çeyizcilik poşeti verdi kocaman. onun içine koydum paketi metrobüs durağına doğru gittim amk.

metrobüse binmek üzereyken mesaj geldi maviden.

daha yeni kalkmış.

"nereden alayım seni?" yazdım yolladım.

"daha çıkmadı babam evden" diye cevap attı.

"la ben gelene kadar baban 2 kere çıkar evden" yazdım.

":)" yazmış yollamış.

"gülüşüne kurban olurum" yazdım yolladım en arabesk halim ile.

mavi ile sevgililer gününde buluşmaya gidiyorum amk...

şenesenevlerde minibüsten indiğimde mesaj attım mavi'ye.

"ben geldim"

hemen mesaj yazdı "evin oraya mı geleceksin?" diye.

"bilmem" yazdım yolladım. istersen gelmem gibilerinden.

"evin oraya gel annem de merak ediyo seni" yazmış.

ulan benim el ayağa dolaştı. hani annesiyle nasıl tanışcam?

ne diyecem?

bi de ben öyle insan içine sokulcak biri değilim ki. ters düz konusurum rezil ederim kendimi de mavi'yi de. anası der bula bula

bu takozu mu buldun falan.

tırsa tırsa "eve mi çıkayım?" yazdım yolladım.

"ne eve çıkması deli. pencereden bakcak" yazmış.

nasıl bi ohh çektim amk anlatamam.

mavilerin eve yürürken yolda oyuncak satan bi yer vardı. taze sevgiliyiz ya adettendir, girdim içeri oyuncak almaya.

elde poşet var içinde belli amk hediye var kocaman. nasıl da utanıyorum sanki eroin kuryesiyim amk. ne utanıyorsun lan sevgiline hediye almışsın işte.

bakındım içeri biraz bi tane tweety peluş oyuncuğu vardı. oyle türkücü gibi devasa bişey almadım tabii ki. boyle ufak da değil orta boy.

"paket yapayım mı?" dedi satıcı ama istemedim paket falan. koydum poşete çıktım.

tam kapıda aklıma geldi. lan dedim bi de anasına bişey alayım.

içeri döner gibi oldum ama sonra vazgeçtim. hani hem yalaka olma durumları var hem de dedim amk cepte para dursun lazım olur.

elimde kocaman poşetim ve tweety'm koyuldum yurumeye.

apartmanın önüne gelince mesaj attım "ben kapıdayım" diye.

bi otobüs durağı vardı tünedim oraya.

hani millet var ya orda anası çıkınca beni orda kabak gibi görmesin önce ben bi göreyim kadını. bi de bakayım hangi açıdan bakıyo oa göre poz kescem.

3-4 dakkaya mavi indi kapıdan.

ulan bi apartman kapısı o kadar mı güzel açılır?

nasıl güzel açtı kapıyı.

şaka la şaka bodoslama açtı kapıyı. tamam kız bi tanem benim ama oyle kapıları da egzantirik egzantirik açmıyo herhal...

bana doğru gelince ben dehareketlendim haliyle. anası da çıkmış balkondan bizi kesiyö.

tabii hemen benim göbek çekildi içeri.

babası da yok ya piyasada biz kapının önünde rahat hareket edebiliyoruz.

ben ve elimdeki kocaman poşet, bi de mavi ortada buluştuk sonunda. ama mavi nasıl görmemezlikten geliyo o çantayı. yalan bi görmemezlik ama . ulan bildiğin evden kaçmış kezban gibi dolanıyorum elimde çantayla, görmemesi imkansız.

ben buna hemen tweety'yi çıkardım poşetten.

hani romantiğiz ya anası görsün hesaabi.

o kadar beğendi ki.

gamzeleri çıktı yine. annesine doğru salladı oyuncuğu. utandım valla.

tutuştuk el ele yuruyoduk minibüs yoluna doğru o ara bu arkasını döndü bi daha el salladı annesine. ben de takoz gibi duruyorum tabii. bakamadım bile anasına. utanıyorum amk. ara sıra kaçak gözlerle baktım ama saniye sürmedi bu kaçak bakışlar.

"ya kadına el sallasana bi saattir sana bakıyo camdan" dedi mavi.

"ya mavi ben utandım ya" dedim. yuzumden anlamıştır zaten. bildiğin kıpkırmızı amk.

tuttu elimi, kaldırdı havaya salladı.

bu daha da boktan bi durum oldu bana sorarsınız. hani sanki ben tenezzül etmedim el sallamaya da zorla salladı gibi oldu. daha da mahçup oldum.

döndük götümüzü anasına yürümeye devam ettik.

minibüs caddesine gelince "ee nereye götürcen beni?" dedim mavi'ye.

suratıma bi baktı allahın öküzüne bak der gibi ama gülerek.

"kızım ben bilmem buraları. sen nereye istersen biz oraya gitcez" dedim.

"yürü be yürü" dedi gülerek.

indik bostancı sahile doğru.

tren istasyonunun orda hemen bi cafe vardı, istasyon cafe.

oraya gittik.

içeri girdik boş bi masa bulduk. oturduk.

içerisi bizim gibi çiftlerle dolu amk. herkes birbirine hediye veriyö falan. bizim gibi tazeler karşı karşıya, belli bi aşamayı geçmiş olanlar yanyana, artık ilişkinin amına koymuş olanlar ise sarmaş dolaş oturuyodu.

bizim oturma şekli ise pek tabii ki; bi tarafta mavi, karşısında ise ben.

garson geldi yanımıza ne içersiniz ayağına.
verdik siparişleri yolladık lavuğu. çok geçmedi siparişler geldi. siparişler gelene kadar "ee naber" muhabbeti döndü masamızda.
hani garson gelip muhabbeti sikmesin istiyodum.
bizim siparişler gelince artık muhabbeti sikecek bi mevzu kalmamıştı.
"ya mavi" dedim.
zaten bana bakıyordu, daha dikkatli bakmaya başladı.
"efendim" dedi.
"ben hiç hayal etmezdim seninle bi masada oturup sevgililer gününü kutlayabileceğimizi" dedim.
utandı.
ama gamzeli utandı. guluyodu hafiften.
o konuşmadı ben devam ettim.
"hani inan bana hayalimi yaşıyorum diye mi bilmiyorum bu tutukluğum. sanki biri gelecek dürtecek gibi diken üstünde yaşıyorum senle olan her anımı. o kadar soyuttu ki senle aynı msada sevgili sıfayıyla oturmak" dedim.
sonra sustum. hani o da bişeyler desin diye.
dedi.
o da konuştu.
"ben bazen dusunuyodum" dedi.
her ağızdan laf almaya çalışan erkek gibi salağa yattım tabii ki.
"neyi düşünüyodun?" dedim.
gözleri bana bakmadan devam etti konuşmasına.
"yani işte ne olacak. senle beni. bazen adnanla olsaydı nasıl olurdu diye dusunuyodum" dedi.
nasıl güzel utanıyordu la. daha da utandırdım.
"nasıl oluyomus?" dedim.
güldü.
"değişik" dedi.
"nasıl değişik lan?" dedim.
lan diyince yuzume baktı.
"mesela lan'lı lun'lu konsuuyosun. insan hiç sevgilisine lan der mi ya?" dedi.
nasıl hosuma gitti "sevgilisine" demesi.
"nesine lan der mi?" diye sordum ibneliğine.
anladı duymak istediğim şeyi. masaya eğilerek, gözlerimin içine döktü duymak istediğim kelimeyi
"sevgilisine..."
güzeldi lan.
"sen benim sevgilimmisin?" dedim.
hafif trip hafif sınırlılık dolu bi ses tonuyla "değil miyim?" dedi.
"sevgili az. valla billa az. la sen benim her bi bokumsun" dedim.
ama son kelimeyi istemsiz soyledim.
zaten azımdan çıkınca da utandım. hani kibar değilim o da biliyo ama sevgililer gününde "herbibokum" denir mi la sevgiliye?
gıt aşkısı de, canısı de, ya benimsin ya toprağın de.
de amk bişey ama onu deme işte.
ama kızmadı.
gülmeye başladı.
gülünce bende güler gibbi oldum. rahatladım. ben kızar sandım valla.
ama utandım da.
"her bi neyinim ben senin?" diye sordu gülererek.
utandım ya aynı şeyi soyleyemedim valla.
"her bi şeyimsin yani" dedim.
bozuldu.
"ya az önceki gibi de" dedi.
aha dedim sen kaşındın amk...
"her bi bokumsun lan" dedim.
güldü.

güldüm.

ben çok seviyorum lan mavi'yi.

geyik bitince mavi çantasını kucağına aldı. içinden bi paket çıkardı.

"her bokundan sana" dedi gülerek.

la bildiğin bana sevgililer günü hediyesi almış mavi.

"yav senin varlığın hediye amk" dedim içimden. tabii sadece içimden dedim.

dışından "yaa ne gerek vardı" yavaşlığına büründüm.

"açsana" dedi.

yavaşca açtım.

bu ipod'lar var ya onlardan almış.

ulan mahçup da oldum. kız bana paraya kıymış bişey almış ben verecem ona kocaman bi kutu içinde bi karton 91 tane de çikolata var.

"teşekkür ederim" dedim mahçup mahçup.

"içine şarkılar da koydum" dedi.

almış şarja takmış şarkı da yuklemiş kız.

tabi sıra bana geldi.

çıkardım koydum kutuyu masaya.

açtı yavaşca.

kutuyu açıp içindekileri görünce yuzume baktı "bu ne?" dedi.

ama oyle "bu ne amk?" der gibi demedi. güzel bi "bu ne" idi. o kadar gül yaprağı falan koyduk la.

"hediye" dedim.

anlmadı tabii.

size 1 saat yazdık siz bile anlamadınız o kadar okuyup kız nasıl anlasın bi bakışta.

içinden gül yapraklarını eşeledi çikolataları çıkardı bi kaç tane. baktı arkasında harfler var. iyice merak etti.

"ya söylesene" dedi meraklı meraklı ve gülerek.

"ya sen çarkıfelek izlemedin mi hiç?" dedim.

biraz anlar gibi oldu.

kartonu çıkardı. bi sürü kutu var numaralı.

açtı masaya kodyu. bi iki çikolatayı koydu ama nereye koyuyo amk?

91 tane çikolata var hangi birini koyacak?

"ya anlatsana" dedi.

aha dedim kozlar elimde.

"yanıma oturursan anlatırım" dedim.

sol kaşını kaldırdı baktı bana.

"valla anlatmam yoksa" dedim.

kaltı karsımdan yanıma oturdu.

"ee anlat hadi" dedi.

anlattım.

"bak burada sana bişey yazdım. 14 kelime 91 harf. zaten kartonda görüyorsunuz kelimelerin kaç harf olduğunu. her çikolatanın altında da bi harf var. doğru yerlere doğru harfleri koyarsan okursun yazanı. ama istiyosan da çikolataları yersin. karar senin" dedim.

gözleri parlıyordu. sevmiştii o zımbırtıyı.

"ya sen delimisin?" dedi.

deliyim lan tabi amk. akıllı adam işimi bu kadar sevmek?

"ya hangi harfi nereye koycam?" dedi.

"ee o kadarını da sen bul" dedim apartman yöneticisi emekli albay tavrımı takınıp.

"ama çok harf var ya nasıl bulucam hepsinin yerini?" dedi.

o ara yandı benim kafada ampul.

"aslında yardım ederim yani" dedim yarım ağızla.

sevindi.

bi okolata aldı eline arkasında a harfi vardı.
"bu nereye gelecek soyle bakalım" dedi.
hemmmen apartman yöneticisi emekli albay tavrımı takındım tekrar.
"yok öyle bedava yardım" dedim.
kartona bakıyordu birden bana baktı.
"nasıl yaaa?" dedi sonunu uzata uzata.
valla Şu sol elimi sağ omuzuna atarsam belki bi harf soylerim" dedim yarım ağızla.
yine kaldırdı sol kaşını.
ama benim elimde kozlar ister kaldırsın ister kaldırmasın.
anladım tabii ben durumu o kalkan kaştan.
"valla sen bilirsin. o zaman kendin ara bul" dedi.
kartona döndürdü yüzünü.
bana bakmadan "iyi hadi at bakalım" dedi.
lan nasıl sevindim. hani sevgilyiz ama arada hala bi mesafe var. tazeyiz ya.
elimi kaldırdım yavastan. boynunun arkasından geçirdim sağ omuzuna koydum.
bildiğin sarıldım amk maviye.
anam nasıl bi guzel duygu sevgiliye sarılmak..

elimi attım omzuna.
başı göğsüme yaslandı ister istemez.
"kalbin nasıl atıyo öyle" dedi mavi.
atmaz mı lan?
"bırak atsın mavi hakkıdır valla" dedim daha sıkı sarılarak ona.
ne kadar bekledi o öyle atabilmek için.
ama benim kalp de bokunu çıkar mıştı amk. tesisatlı doğan görünömlü Şahin gibi bas ağırlıklı Şarkılar çalıyordu. benim kalp de hali ile kabin bass görevi yapıyordu.
kaldırdı başını göğsümden birden.
surata yer yer trip ifadeleri serpilmiŐ bi Şekilde "ee hani söylemedin hangi okolata nereye konulcak?" dedi.
elinde vardı bi okolata. aldım baktım a harfi var üstünde.
yazan Şeyi biliyorum ben amk.*. o yüzden sonlarda bi a buldum oraya koydum.
bi okolata daha aldı kutudan.
"bu nereye?" dedi.
bu sefer ben kaldırdım kaşımı baktım mavi'ye.
"heralde hepsini bi sarılıŐ karşılığında söyleyeceğimi sanmıyosun di mi?" dedim.
o da kaldırdı kaşı.
karşılıklı kaş güreŐi yaparcasına bakiştık.
"neymiş bakalım bunun yerini söyleme ücreti?" dedi bana.
"bundan sonra bana adımla hitap etmeyeceksin. o ne öyle ya? sen benim sevgilimsin. sevgiliye söylenir gibi bişeyler diyeceksin"
dedim.
"nasıl yani?" dedi anlamamış gibi.
"valla ben karısmam nasılına. artık aşkım mı dersin, bitanem mi dersin, canısı mı dersin ben anlamam" dedim.
"ne canısı ya?" dedi gülerek.
"ya işte lafın gelişi dedim öyle. bişey de ben karısmam ama adnan ne ya. ismimden tiksindim valla" dedim.
güldü.
"düşünelim bakalım" dedi.
kollarını bağladı, arkasına yaslandı.
düşünür gibi yaptı, yaptı, yaptı...
ona aldığım oyuncağa baktı.
"buldum! tweety diycem sana" dedi.
ulan valla idtediğime pişman oldum. tweety ne la?
"ne tweety'si ya?" dedim bozuk bozuk.
"banane tweety'msin sen benim" dedi.

"la bende hiç tweety tipi var mı?" dedim.

"var tabii. saçın sarı, gözlerin mavi daha ne olsun?" dedi.

ulan tamam fiziki özellikler benziyo da erkek adama da tweety denir mi amk?

ama allem etti kallem etti değıştirmede.

hemen aldı eline telefonunu. rehberde adnan yazan yere tweety yazdı.

"hee iyi artık baban görse de bişey demez telefonunu. tweety'nin benim gibi bi öküz olacağı gelmez adamın" dedi.

"gelmez valla" dedi gülererek.

sonra bana döndü.

"sen bi versene telefonunu" dedi.

şaşırdım amk.

hani evet bi falso yok bende baska bi karı kızla mesajlasma gibi ama bi kız bi erkekten telefon isterse ister istemez tedirgin olunuyo amk.

"napcan la benim telefonu?" dedim gözlerimi aç aça.

"ya versene bi bişeye bakcam" dedi.

çıkardım cebimden verdim.

hemen kendi numarasını çevirdi aradı.

"yaa sen benim ismimi mi yazdın rehberde?" dedi.

şaşırdım amk.

"annenin ismini mi yazsaydım?" dedim gülererek.

telefonu koydu masaya fırlatır gibi.

suratı da asıldı.

"sen de bana bişey yazacaksın telefonuna. bak ben tweety yazdım sen de bişey yaz" dedi.

hikayede mavi diyorum ona ama asıl adı mavi değil tabii.

gözlerinin mavisi yüzünden de mavi demiyorum ona.

bu anlattığım gün yüzünden mavi oldu onun adı.

"mavi yazayım bari?" dedim.

"mavi mi?" dedi.

"mavi tabii. sana mavi'den daha çok yakışacak bi takma isim olamaz ki. hem gözlerin gelir aklıma adını her telefonda gördüğümde fena mı?"

"yoo" dedi.

"o zaman sen artık mavi'sin tamam mı?" dedim.

"tamam" dedi.

sarılasım geldi ona tekrar.

kaldırdım kolumu boynunun arkasından geçirecekken çekti kendini birden.

"yok öylee bedava sarılmak 3 tane harf söylersen sarılabilirsin" dedi.

aha amk al işte.

rizeli sonuçta...

ben hesapta sokak tabelalarına falan harfler işaretledim gidip bulacaktı ama nerdee amk?

sarılmak 3 harf dedi, el ele tutşmak 2 harf dedi yarısına yakınıni söyledim valla. dayanamıyorum ki ben mavi'ye.

2 saate yakın oturduk o kafede.

baktım bu gidişle hepsini söyleyecem ben buna "hadi kalk yürüyelim biraz" dedim.

"nerede?" dedi.

"nerede olacak sahilde" dedim.

ben hesabı istedim mavi çikolatalarını topladı.ama toplamadan önce yerlerine koyduğumuz harfleri bozmadan o kartonun resmini çekti telefonuyla. hani toplayınca unutmasın hangi harf nerede diye.

ulan ben onu kocaman poşetle getirdim mavi çantasına sığdırdı. bu kızların kocaman bavul gibi çantaları oluyo onlardan vardı.

onun eldivenleri vardı. yarım parmak eldivenler. benim her zaman özenti bulduğum, mantığını bi türlü anlayamadığım ama sırf mavi takıyo diye çok sevdiğim eldivenler.

onları giydi. çıkarken ben elini tutmak için eline hamle yaptım.

çekti elini.

"2 harf soylersen tutabilirsin" dedi.

hani başkası olsa o iki harf tabii ki a ve q olurdu ama mavi'ye nazım sökmedi. söyletti bana 2 harf daha.

"ilk harf m, 79. harf de s. oldu mu artık tutabilirmiyim elini" dedim.

"dur bi dakika" dedi hemen telefonu mesaj bölümüne girdi "ilk harf m 79 s" yazdı.

"napıyosun la?" dedim.

"unutmayayım diye tweety" dedi.

ulan hemen sağa sola baktım biri duydu mu tweety dediğini diye ama allahdan kimse yoktu etrafımızda.

çıktık sahile yürüdük.

bostancının sahili güzeldir. kayalıklarda oturup karsıda arz-ı endam eden kınalı, burgaz, heybeli ve büyük ada'yı izleyebilirsiniz. gerçi kış aylarında kayalıklarda oturmak biraz göt üşütebilir ama yine de güzel lan.

zaten ben de mahsus soğuk bi yerde yurumek istedim ki sarılsın bana.

üşüsün elleri ısıtabileyim.

indik sahile. oturmadık kayalıklara tabii.

yürüdük biraz.

yolda ben çıkardım mavi'nin bana aldığı zimbirtıyı.

bi kulaklık ona bi kulaklık bana.

ilk şarkı hiç şaşırtmadı tabii ki; deniz gözlüm - soner arıca

biz kulağımızda şarkılar ile yürürken üşüdük. üşüdükçe daha sıkı sarıldım mavi'ye.

ben sarılınca o da belimden sardı beni.

ya amk işinin de gücünün de, okulunun da evinin de, parasının da pulunun da...

hayatım boyunca hiç bişeyi tekrar orada mavi ile üşüme kadar istemedim.

bi boş bank bulduk.

hava yağmıyordu, dolayısı ile ıslak da değil amk bank. ama nemli tabii.

nemli memli oturduk oraya.

ben ayaklarımı uzattım adalara karşı.

mavi koydu göğsüme başını. tekrar dinledi kalp atışlarımı.

bi süre sustum.

o da sustu.

sonra bişeyler demem gerektiğini düşündüm.

"mavi" dedim.

"efendim" dedi.

"beni seviyomusun?" dedim.

kaldırdı başını göğsümden.

baktı yüzüme. sinirli değildi. trip falan da değildi yüzündeki. başka bi ifade. hala adını koyamadığım bi ifade.

bunun adlığı ipod benim montun iç cepteydi.

elini soktu aldı.

ulan dedim heralde alacak hediyesini gidecek amk.

al mektuplarımı ver mektuplarımı stayla.

korktuğum gibi olmadı.

kendi hazırladığı şarkı listesini kurcaladı.

sonra tekrar koydu başını göğsüme.

"dinle" dedi.

başka hiçbişey demedi.

bi şarkı başladı.

ben zaten çok sevdiğim şarkılar hariç hiç bi şarkıyı başından ne olduğunu çözemeyen biri olarak bunun hangi şarkı olduğunu tabii ki anlamadım. zaten bilmiyodum şarkıyı.

<http://fizy.com/#s/1aiic1>

mavi'nin başı göğsümde dinledik şarkıyı.

başlarında bi bok yoktu beni ya da onu anlatan. ama sonra sezen ablamız "ayrılık vurgunda belli etmedim ama ciğerim yandı" dedi.

ulan bi sevindim.

hani hesapta şarkıyı bana mavi söylüyo ya.

niye seviniyosun amk? insan sevgilisinin ayrılıkta ciğeri yandı diye sevinir mi?

ben sevindim valla.

hani ben de çok yandım la. o da yanmış. yani öyle diyo koskoca sezen aksu.

sonra "Elleri sevdim sanma hatıran şahidimdir" dedi bi de üstüne.

ben hepten sevindirik oldum.

bi iki bişey daha söyledi sezen aksu. tam nakarata gelince mavi kaldırdı başını göğsümden.

ben o sözleri onun söylediğini varsayarak hızlanan kalp atışlarımdan rahatsız oldu sandım.

ama ondan değilmiş.

kulağıma yaklaştı dudakları.

şubat'ın o soğuşunda, denizin ayazında içimi ısıttı.

kulağıma "Dünya yıkılsa, yıkılmaz aşkın bende, leyla yeniden can buldu bak sayende" dedi sezen aksu ile senkronize şekilde.

hani sezen ablam kusura bakmasın da benim mavi daha güzel soyledi ondan.

belki de ben ondan duymak istiyorum diye bana oyle geldi. şimdi kadının hakkını yemek istemem. o da güzel soyluyo.

ben o sözlerle ısınınca döndüm mavi'ye.

"mavi" dedim sadece.

dudaklarıma baktı soyleyeceklerimi duymak için.

"senle olmak hayallerimdekinden daha güzelmiş" dedim.

dudağıma bi öpücük kondurdu.

ama oyle french kiss falan değil, rize kiss.

ne olduğunu anlamadım.

ben oldum salak. ben oldum mal amk.

dudaklarımı yaladım süt içen kediler gibi.

mavi bana bakmıyordu. tekrar koydu başını göğsüme.

ben onun beni öptüğü pozisyonda kalakaldığımdan bi tepki veremedim o ana kadar.

lan allah canımı almaya yollasa azraili "yok aga ben gelmiyorum amk işim bitince gelirim" der yollarım. öyle bağlandım yaşamaya o an.

kalbim nasıl atıyosa "aşkım kalbin çıkacak yerinden" dedi mavi gülerek.

amk sol kolum uyuştı.

muhtemelen mavi bana kalp krizi yaşatmaya çalışıyordu.

ulan o kadar çok guzel sey bi anda yaşatılır mı bana?

bizim ailede kalp genetik allahsız!

ben dünyaya, yaşamaya sıkı sıkı bağlanmışken arkamızdan birinin yaklaştığını farkettim.

çiçekti bi kadın bize doğru gelmiş. muhtemelen kendini farkettiler sesler çıkarmıştı gelirken ama o ara ben yoğun trans halinde olduğumdan onu ancak götümüzün dibine girdiği an farketmiştim.

karı çiçekçi değil sanki sat komandosuydu o an gözümde.

"yakışıklı oğlum, hanım kızım bi gül alsana bu teyzen de sevin sin hanım kızım da sevin sin" diyerek beni can evimden vurdu. mavi sevinecek ya hemen elim cebime doğru hareketlenmişti ki mavi ile göz göze geldik.

"alma" anlamında kaşlarını yukarı doğru kaldırdı.

ben cebrailden vahiy almış peygamber gibi irkilerek kendime geldim ve kadına "yok abla sağol biz çiçek sevmiyoruz" dedim. ama bu o hanım ablamız için pek de tatmin edici bir cevap değildi tabii.

"al al sen bi çiçek. bak sana kırmızı gül vereyim" diye başladı konuşmaya. konuşma da değil otomatik pilota bağladı kadın amk. mavi ile yine geldik göz göze.

yine aynı senkronize kaş hareketleri hasil oldu gül cemalinde.

"abla sağol istemiyoruz" dedim tekrar.

yine üsteleyince mavi hafif elimden çekiştirdi. kalktı o banktan.

bu son ısrarını etti ben son kozumu oynayarak "abla param yok param" dedim bi yandan da oradan uzaklaştık hızlı sayılmayan ama yavaş da olmayan adımlarla.

mavi koluma sıkı sıkı yapışmışken kadın arkamızdan bağırdı;

"kızım, bırak sen bunu bırak. çulsuz bu çulsuz!"

ulan duyunca bi bozulur gibi oldum ama mavi gülmeye başlayınca ben de güldüm.

mavi gülünce dayanamazdım, gülerdim.

ağızımdan tükürüklerin fırlamamasına dikkat ederek "sen bakma o karıya. bırakmıycan di mi beni?" dedim.
"bilmem ki" dedi.
"bak valla gider kadından bütün gülleri alırım" dedim.
"ya manyaklaşma" dedi hafif duraksayan bedeinimi girdiği kolumdan kendine çekerken.
"hee adam ol" dedim.
"sen adam ol" dedi.
ben mavi'ye benzemeyecektim o an anladım.
o git gide bana benzeyecekti.

biraz daha gezdik tozduk. çok da bi bok yapamadan mavi'nin eve gitmesi gerekti.
malum amk şubat ayında hava erken kararıyo, bi de o 14 şubat cumartesiye denk gelmişti*. malum cumartesiye erken paydos edilir genelde. bunun baba bey de eve gelmeden mavi'nin evde olması gerekiyo, vs vs...
mavi'yi eve bıraktım.
arka sokaklardan yürüdük evlerine kadar.
bi sokak kala apartmanlarına sarıldık birbirimize.
o bana teşekkür etti. niye teşekkür etti bilmiyorum. hediye işini de ucuza getirmiştım halbuki.
velhasıl kelimam bunu yolladım eve.
ardından baktım.
uzağı yeterince göremeyen gözlerimi zorladım onu aaprtman kapısından girerken görebilmek için.
biraz flu gördüm ama idare ederdi yani.
sonra minibüs yoluna doğru yola koyuldum hali ile.
istikamet k.çekmece...
yoldayken de bi iki mesajlaştık ama bu anasıyla konustu heralde benle çok ilgilenemedi.
ben eve gidince ötmeye başladı benim telefonun mesaj sesinin nameleri.
önce "annem sana küsmüş" yazdı.
sebebini sordum.
tabii ki el sallama mevzusu.
"o kadar baktı kadın arkandan. zorla el salladı bana diyo küsmüş haberin olsun" diye yazmış.
ulan milletin anası kızının sevgilisine camdan tencere tava atar, bizimki trip atıyo amk.
anasına bak kızını al diye boşuna demiyolar demek ki.
tabii durumumu anlattım. utandığımı, çekindiğimi falan soyledim.
mavi yine barısmadı falan dediyse de ben konuyu değiştirdim tabii.
bi de bunun anasının tribini mi çekecem?
atıyosan sen at lan trip. anan niye bana trip atıyo. gitsin babana atsın.

hafta içi hiç buluşmadık.
mavi'nin annesi ile bi iki işi vardı. annesi pedegog mu neymiş. normalde çalışmıyordu ama o hafta kadına bi çalışma isteği geldi amk.
iş aradılar buldular.
annesi ile ilişkisi çok başkaydı. hani arkadaş gibi derler ya, ikisi arkadaş gibiydi.
beraber gittiler iş görüşmelerine falan. hatta mavi okulda işe başlayan anasının yanında 3-4 gün işe gitti.
yalnız kalmasın falan filan...
benim de çok ses etmiyodum bu duruma çünkü malum 14 şubattan yeni çıkmıştı benim ekonomi ve bir hafta sonra, yani 21 şubat, mavi'nin doğumgünüydü.
o hafta ben köpek gibi ordan burdan para topladım milletten. hani istiyorum ki güzel bişey alayım kıza. sevgililer gününde bi kutu çikolata aldık ya bu sefer bari biraz şekil yapalım hesaaabı.
haftasonuna kadar volkan abi'den bi 400, eşten dosttan da 300, bi de benim hala oğlu mustafa'dan bi mini cooper buldum.
hani kızı bu sefer yürütmeyeyim hesaaabı.
hafta içi buluşmadık ama telefon sayesinde amk hiç de ayrılmadık gibiydi.
hiç durmadan mesaj yazıyoduk birbirimize. işte tipik iğrenc türk çifti davranışları.
o mesajlarla bana o çikolataların geleceği yerleri, harfleri soruyodu ben de araya şartlar koyup söylüyodum.
"17. harfi soylirim ama bi kere öperim", "27. harfi söylersen 2 saat fazladan görüşcez" gibi...

cumartesi doğum günüydü mavi'nin.

ne hediye alacağımı düşündüm çok ama ne alınır amk hiç de anlamam.

airport'a gittim yenibosna'ya.

gezdim tozдум mağazaları en sonunda derimod'dan mont sectim bi tane. o ara çok modaydı amk şimdi durum ne kari montlarının modasında bilmiyorum.

tabii ben bedeni m aldım. kışın alta kazak mazak giyilir hesaba. ama olur da bol falan olursa diye de değiştirme kartını eksik etmedim hediye paketinin kutusundan.

hediyeyi de aldım artık sadece saatlerin geçmemesi sorunu ile uğraşacaktım.

ama o kadar zaman bekleyen biri için inanın beklemek, hele ki sevdiğini değil sevgilini beklemek çerez amk.

ve cumartesi geldi çattı.

gece 00.00.01 itibari ile "doğum günün kutlu olsun mavim" mesajımı çekmemin ardından az bucuk sevgi pıtırıcığz sözler, yarım ne yapılacağı, eve kaçta gidileceğz, istiklal marşı ve kapanış sırası ile gece matinemiz son buldu.

ben de çok oturmadım uyudum.

sabah uyanabilen en erken saatte uyanıldı, o gün için hazırlanan kıyafetler giyildi. hani bayramlık giyerdik ya çocukken aynı öyle giyerdim mavi ile buluşacağım gün giyeceklerimi. çoğunu ilk defa giymiyodum belki ama hep onunla en yeni elbiselerimle buluşmaya dikkat ederdim.

bi başlık vardı sözlükte (gbkz. erkeklerin makyajsız kız sevme nedenleri) diye. orda da yazmıştım aslında "çünkü makyajlı kız kendine özen gösteren insandır. dolayısı ile karşısındaki de kendine özen göstermelidir.

yani; makyajlı kız bakımlı erkeğz layıktır.

bizim erkeklerin de yüzde bilmem kaçının kişisel bakımdan anladığı 100 küsür liralık marka ama ne sikime yaradığını, hangi mevsimin olduğunu bilmediğz parfümü alıp sıkamak olduğundan genelde makyajlı kız sevmezler.

bu karşı taraf ile ya da fondoten tadı ile alakalı değıldir çoğz zaman. sebebi "ne ka ekmek o ka köfte" durumundan kaçmaktır aslında"

işte bizimki de o hesap.

mavi öyle bi su perisi oluyodu ki yanımda ben de ona ayak uydurmaya çalışıyodum aslında.

yaptığı da bişey olsa!

sür kocaman mavi gözlerin etrafına koyu renkli kalemi ol su perisi.

bizimki öyle mi amk?

sakalı buluşmadan 2 önceki gün makine ile kes ki uzunluğz ideal boyda olsun, saçları wax denen zimbirtı ile şekillendir, ense kıllarını mutlaka aldir, üst baş temiz olsun, vs vs....

amk ben mi çok ökkeş'im yoksa bazı insanlar bu dış görünüş davasında doğuştan mı şanslı oluyo la?

hemen üst baş giyilmiş, elde hediye paketi koşa koşa metrobüse gittim.

amk hemen bizim halaoğzluna gittim maslağz. arabayı alcam.

yaklaşınca o taraflara aradım bunu bi aksilik olmasın diye.

"abi ben geliyorum bi problem yok di mi?" dedim.

"gel gel ne problem olacak amk?" dedi.

apar topar gittim bunların dukkana.

amk bizimki arabayı temizletmiş. araba muhtemelen 4-5 yaşında vardı ama temizdi amk. bi de bu yıkatınca, pasta cila falan hepten gıcır gıcır olmuş.

bi de araba mavi amk.

açık mavi.

ulan ben rengini sormamıştım arabanın. nasıl sürpriz oldu bana. sevindim. malum, en sevdiğim renk mavi.

çok da durmadım direkt anahtarla ruhsatı istedim.

arabaya atladım hemen.

ben direksiyona oturup kontağı açınca direkt yakıt durumuna bakarım.

ulan bi baktım depo full amk.

bizimki de beni kesiyo uzaktan uzaktan.

anladı yakıt durumuna şaşırđığımı "ne sandın yarraam. güzellik olsun işte. getirirken de oyle gelmezse o depo sikerim ama" dedi.

"ayıpsın" şeklinde yavşakça bi yanıt vererek bastım marşa.

amk hani çok araba sürdüm. türlü türlü arabalara binmişliğim var ama şu mini'lerdeki serilik... yok amk başka arabada. hani bi

araba daha söyle buna tercih edeceğin deseler bmw 2002 derim amk. onlarda güzeldir. 2002 diyince 2002 model sanan oluyo. yok aga benim dediğim araba 70 model. internette arayın bulursunuz hemen. new class olarak da geçer kimi yerde. yolda hemen mavi'ye attım bi mesaj.

"uyandı mı mavim?"

amk artık aşk böcüğü kıvamına geldik. isimlerimizi birbirimize sadece kavga ederken kullanıyoduk. 5 dakikaya cevap geldi; "aşkıma ya ben daha yeni uyandım :(neredesin sen"

"daha leventteyim geliyorum acele etme bitanem" yazdım yolladım amk.

"sen arabayla mı geleceksin?" yazmış.

"evet aşkıma" yazdım. artık oyle çok aşkıma yazıyoduk ki birbirimize 1 harlerini aradan atmaya başlamıştık amk. bak bak bak ilişkinin hızına bak...

"tamam bitanem dikkatli gel" yazdı ben bitanemi iki üç kere okuyup yola devam ettim. altımdaki araba emanet, vakit de var. hali ile altımdaki cooper'ı aldım 4 şeritli otobanın sağdan ikinci şeridine tın tın ilerlemeye başladım mavi mavi en mavi'ye doğru...

yarım saat sonra şenesenevler'deydim.

mavi ile yolda mesajlaşmadık hiç. muhtemelen o da hazırlanıyordu.

o mesaj atana kadar atmayayım mesaj da kızın iki ayağı bi pabuca girmesin dedim, atmadım mesaj falan. oturdum arabaya bekledim mesaj atmasını.

arabada otururken az ötedeki cd satan bi dükkan çekti dikkatimi.

lan dedim gideyim en happy birthday'lı şarkı neyse onu çektireyim cd'ye.

atladım arabadan hemen girdim dukkana.

bi kız oğlan koymuşlar tezgaha o bakıyo dukkana msn ve facebook'tan arta kalan zamanlarında.

"selamün aleyküm" dedim.

amk allahın selamını "buyrun" diyerek aldı göt.

"birader cd yapıyomusunuz?" diye sordum.

"evet" dedi.

"ya benim arkadaşımın doğum günü bugün. bana bu doğum günü şarkısı var ya happy birthday to you diye onu çeksene cd'ye" dedim.

"tamam" dedi kurcaladı bilgisayarını. mp3lerin olduğu dosyayı falan aradı ama bulamadı şarkıyı. internette indirdi hemen amk. koydu cd-room'a bi cd, "başka ne koyalım?" dedi.

amk başka ne koycaz? dediğimizi koy işte.

"yok birader sadece o şarkıyı koy sen" dedim.

"isterseniz cd'de çok yer var başka şarkılar da koyabiliriz" dedi.

amk mesaj gelecek hemen gitmem gerekecek, işim acele halimden belli daha laf kalabalığı yapıyo amkçık. sanki korsan cd'ci değil de şenesenevler müftüsü amina koduğum, bana cd'yi israf etmeme vaazı veriyö.

"iyi o zaman aldığı kadar o şarkıdan koy. öbür senelerdeki doğum günlerinde de dinletirim" dedim.

bozuldu yavaşak. pis pis baktı amk. ama önce o başlattı. ben kaşınanı kaşıdım.

5 dakika sürmedi çıkardı cd'yi koydu cd poşetine verdi elime.

lavuk bana kıl oldu ya amk dedim dur şu götü deneyeyim.

"birader sen bi çalsana şunu pc'den. sonra uğraştırma beni" dedim.

hepten gıcık oldu. ama sike sike de kontrol etti.

"borcum kaç para?" dedim verdim parasını çıktım amk.

bindim arabaya.

normalde hiç öyle huylarım yoktur ama dur dedim bi de ben deneyeyim cd'yi. nasıl olsa vakit var. mavi mesaj çekene kadar bekleyecez.

cd'yi çıkardım itinayla poşetinden. sanki cd değil de kaşıkçı elmasını tutar gibi tuttım. hani çizilmesin hesaba.

ulan bunu taktım teyipe ama bi bok çalmıyo.

çıkardım geri taktım. yok amk yine yok.

bi daha çıkardım, hoh'ladım cd'ye sildim geri taktım, yok amk yine yok.

hemen fırladım cd'ciye.

girdim içeri.

"birader bu çalışmıyo" dedim.

yavşak oflaya poflaya başını kaldırdı monitörden.
aldı cd'yi taktı bangır bangır çalıyo amk.
ulan mahçup da oldum tabii.
"birader valla şimdi arabaya taktım çalmadı" dedim.
"beyefendi desenize arabada diye. ben mp3 olarak yaptım. track yapalım arabada dinleyecekseniz" dedi.
ulan amina koduğum, sen bana cd yaptırmadan önce bilgi formu mu verdin de ben onu yazacam oraya?
sor işte amk nerde dinleyecen diye.
karşılıklı suratlaşmalarla tekrar yaptı cd'yi.
borcumu sorunca bişey istemez dedi ama ben o gavata borçlu kalırmıyım?
5 lira uzattım, "sen de iş yaptın olmaz öyle" dedim çıktım dükkandan.
hemen arabaya atladım amk.
tekrar denedim cd'yi.
tamaaam. bu sefer çalıyordu.
bu cd'ciye kıl oldum ya dedim dur bunun dukkanı yakınında beklemeyeyim ileri gideyim daha.
biraz ilerledim. 14 şubatta mavi'ye tweety oyuncağı aldığım dukkanı gördüm.
hemen çektim kenara arabayı. gittim dukkana.
amk o dukkanı çalıştıran adamı da bi görseniz, yarım dünya ibne. yemiş yemiş sıçmamış.
o looney tunes oyuncaklarının dibine yanaştım hemen.
tazmanya canavarı olana takıldı gözüm. amk benim jenerasyondan her erkek çocuğu, hatta bazen kız çocukları, illa ki kendini
tazmanya canavarı sanıp abidik gubidik sesler çıkararak etrafında dönüp tazmanya canavarcılık oynamıştır heralde.
onu da aldım bi hediye paketi yaptırdım tekrar arabaya bindim.
arabaya binince telefon öttü.
"aşkım neredesin?" yazmış mavi.
"seni bekliyorum pıtırıcık" yazdım yolladım.
o pıtırıcık nerden çıktı, nasıl yazdım hiç bilmiyorum amk.
doğaçlama yavşadım sevgilime.
"pıtırıcık :)" yazmış yollamış. hoşuna gitmiş çok.
ben daha cevap yazamadan bu ikinci mesajı da attı; "pıtırıcık mıyım ben?"
ulan dedik amk bi kere, sike sike öylesin diyecez.
"evet şüpheni mi var?" diye cevap yazdım.
":)" gülücük yapmış sadece yolladığı cevapta.
ulan biz birbirimize yavşıyoruz ama bu hala gel falan demedi bana.
"hazırsan sizin apartmanın oraya geliyorum" yazdım.
"gel aşkım" yazdı.
o değil de, ulan ben mavi'ye hiç aşkım demedim.
şimdi farkettim amk.
hani mesaj yazarken ı harfi düşük "askm"lar kullanırdım ama öyle aşkım falan demezdim hiç.
kamuya mal olmuş sevgi sözcüklerini kullanmayı tercih etmediğimdendi sanırım. ben daha çok kendi imalatım olan sevgi
sözcükleri kullanırdım.
ama şimdi düşününce,
keşke deseydim amk...

mavi'lerin kapının önüne giderken mavi bi daha mesaj attı.
"aşkım araba ne renk?"
"ne renk olabilir???" yazdım en 3 soru işaretlisinden.
"mavi :)" yazmış.
"yok be kırmızı. kırmızı olsun 3 kuruş fazla olsun" yazdım ibneliğine.
gelen cevap takdir edersiniz ki "peki :(" oldu.
apartmanın önüne gelince "geldim ben aşağıdayım" yazdım yolladım.
"çizmelerimi giyiyorum" yazmış yollamış.
ulan arabayla gidicez, dışarda kar yok, tamam biraz atıştırıyo yağmur ama sağanak da yok, bu kızlar neden bi saat uğraşıp o
çizmeleri giyer arkadaş?

abartmıyorum tam 10 dakika sürdü 5. kattan apartman kapısına inmesi.

apartman kapısı tam solumda kalır gibi ayarlamıştım duracağım yeri.

çıkınca hemen beni gördü tabi.

baktı ki araba mavi, sevindirici oldu. gamzeleri belirdi 20 metre öteden. e tabii benim de salak bi gülümseme peydahlandı yüzümde.

koşar adım bindi arabaya.

öptüm ben bunu hemen, hoşgeldin hoşgittin falan derken bastım marşa ilerledik bi 10-20 metre.

"ya dur anneme el sallayayım" dedi.

hemen baktım dikiz aynasına arkadan gelen giden yok zınc diye durdum yolun ortasında.

mavi baktı tabii mal mal napıyo bu mal diye.

"niye durduk aşkım?" dedi ama hiç cevap bile vermeden açtım kapıyı indim aşağıya.

camdan bize bakan annesine el salladım geri bindim arabaya.

mavi gülsem mi gülmesem mi triplerindeyken "ya geçen sefer utandık anandan küstü bize. bi daha el sallamazsam valla vermez kızını bana" dedim.

güldü.

"vermezse kaçarım ben sana aşkım" dedi.

bu sefer ben güldüm.

eline uzandı elim. çektı elini "ama o zaman geldiğinde bana güzel bi evlenme teklif edeceksin" diyerek.

ilk defa evliliğe dair, geleceğimize dair 3-5 kelimelik de olsa bi sohbet etmiştik. ne güzeldi.

"ya sen boşver teklifi meklifi de şu ön camın orda bi cd var tak sunu da biraz müzik olsun arabada" dedim.

bozuldu hafiften. eee tabii benden "senle evlenirim" mesajına daha büyük bi tepki bekliyodu haklı olarak ama şimdi sırası mı? değil amk.

şu doğum günü mevzularını halledelim de sonra çooooook hayal kurarız biz senle.

yola baktığımdan tam yüz ifadesini göremedim ama hissediyodum, tahmin edebiliyodum az çok. kocaman açılmış gözler, kalkık kaşlar, "bişey diyeyim de onun da canı sıkılsın" düşüncesi ile konuşmaya hazır yarım aralık bir ağız ve pek tabii ki "hiç bişeyim yok yae" havası...

cd'yi taktı. arkasına yaslandı.

hani bu cd'yi takınca bi 3-5 saniyelik "reading...." mevzusu var ya o anda bizimki kolları da bağladı.

bağladı da çok sürmedi o bağlılık.

melodinin girmesi ile anlaşıldı tabii ki çalan şarkının ne olduğu.

sağa çektim.

"iyi ki doğdun canımın içi" dedim.

sarıldı.

ben daha sıkı sarıldım.

arka koltukta hediyesi vardı onu verdim.

zaten poeşeti görünce az çok anlamıştır amk ne olduğunu.

tahmin ettiğimden daha çok sevindi.

"beğendin mi?" dedim.

"aşkım çok beğendim ya" dedi.

bi daha sarıldı.

ben bastım marşa solumu kontrol ederek, sola da sinyali vererek tekrar koyulduk yola.

"nereye gidiyoruz aşkım?" dedi.

"kuruçesmeye" dedim.

"heppi börtdey tu yu" nidaları eşliğinde geçtik karşıya.

40 dakikaya kuruçesmedeydik.

kuruçesme dediğim yer bu turkcell arena var ya konserler veriliyo falan orası amk. bebek ile ortaköy arası.

orada macrocenter'ın yanında bi cafe var aşk cafe diye.

fıyatları ne pahalı ne ucuz bi yer.

oraya gittik.

ama tabii biz kafamıza göre gittiğimizden deniz kenarı bi yer bulamadık. meğer rezerve gerekiyormuş amk. bilsem arar "reserve" der kapardım ama bilmiyodum ki amk.

neyse biz geçtik ordaki garsonlardan biri bize çardak altından çok güzel bi yer ayarladı sağolsun.

amk deniz kenarı neymiş? orda millet niye oturuyo? yanlarında mavi bişeyler olsun, az da manzara izleyeyim diye. ulan yanımda mavi, masmavi bişey var. ee bana ondan güzel manzara da olmaz.

yani nasıl ki trabzonlulara her yer trabzonsa bana da mavi ile her yer deniz kenarı amk.

mavi yanıma oturdu. o da beğendi oturduğumuz masayı.

"buyurun hoşgeldiniz" diyerek sipariş almaya geldi garson.

"aga biz çok açız" dedim.

mavi ayağıma vurdu. utandı heralde.

garson "hemen doyuralım beyefendi" dedi.

"valla doyurun siz bunu" dedi mavi.

"aga sen bana melemen yolla üç kişilik. bal kaymak falan da olsun. domates ile peyniri eksik etme sakın" diyerek girdim araya.

melemeni de 3 kişilik söyledim ki 1 kişilik mavi yese kalanı ben yerim amk.

garson gidince mavi 3 kişilik melemen mevzusunu açtı gülerek.

"aşkım ne hayvansın ya. nasıl yiyeceksin o kadar melemeni?" dedi.

kolumu attım omuzuna.

"valla kızdırma seni bile yerim" dedim.

o ara aklıma bişey geldi.

kalktım ben bi ellerimi yıkayayım bahanesi ile.

lavaboya gidicem diye arka taraflara doğru yürüdüm. maksat mavi beni görmesin. bizden sipariş alan garsona kaş göz ettim.

anladı onu çağırıldığını. geldi hemen yanıma "buyurun beyefendi" diyerek.

"aga sizde pasta var mı?" dedim.

bumuydu amk söyleyeceğin der gibi baktı suratıma ve "var efendim" dedi.

"iyi o zaman mum da vardır" diye sonnunda soru işareti olmayan bi soru cümlesi yönelttim buna.

"mum mu lazım anlamadım efendim" dedi.

"dur anlatacam birader. bu yanımdaki benim kız arkadaşım. bugün doğum günü. sana hani melemen söyledik ya biz. sen şimdi o melemenin üstüne 2-3 tane mum dikiyosun tamam mı?" dedim.

şaşırdı amk adam.

"ciddisiniz değil mi?" dedi.

"ciddiyim tabii. ben şimdi gidiyorum içeri sen ayarlıyorsun tamam mı?" dedim.

"beyefendi mum nasıl duracak yumurta üstünde?" dedi.

haklı amk. durur mu?

durmaz.

ama sucuk olursa yumurtanın içinde birer dilim o zaman durur.

"aga sen 3 tane biraz kalın dilim sucuk kızarttır. o mumların içine girdiği sivri zimbirtı sucuğun üstünde durur" dedim.

"tamam" dedi çok da anlamaya anlamaya.

"bak sana güveniyorum he" dedim geçtim mavinin yanına.

masaya gittiğimde kahvaltılıklar gelmişti masaya.

ama daha melemen yok tabii.

mavi beni görünce "aşkım neredesin ya?" dedi.

"elimi yıkadım" dedim.

"kendime de sana da çay söyledim" dedi.

ulan hiç de sevmem çayı ama mavi söylediye zehir olsa içerim amk.

"iyi yaptın canım benim" dedim.

"ya sen bana sabah ne güzel pıtırıcık dedin şimdi demiyosun" dedi.

"ya ne bileyim oyle yazdım içimden geldi" dedim.

"dilinden de gelsin o zaman" dedi.

"ya ben de sana güzel şeyler söylüyorum" dedim suçü üstümden atmaya çalışır gibi.

"hee çok söylüyorsunuz. anca 'cağumuniçi' diyosun" dedi.

güldüm.

"iyi o zaman artık pıtırıcık da derim arada" diyince düzeldi yüzündeki trip su hava.
"diyeceksin tabii" dedi.

biz kim kime hangi aşk böcükliğini yapacak diye kararlaştırırken menemen üstünde 3 adet mum ile geliverdi önümüze.
mavi görünce üstüne mum dikilmiş menemeni şaşırıldı haliyle.

garson "doğum gününüz kutlu olsun" diyerek bıraktı önümüze tavayı.

aşçı şekil yapmış amk.

pul biberlerden kalp yapmış melemenin üstüne. nasıl becerdi bilmiyorum ama doğaçlama yapmış herif sağolsun.

garson bırakıp gidince melemenin mavi bişey demeden ama "manyakmısın sen" der gibi baktı yüzüme.

"ya sabah sabah pasta mı yenir canımın içi?" dedim. biraz da tırtım beğenmedi diye.

yine baktı yüzüme. bişey demedi.

sonra sarıldı.

ama kocaman sarıldı. hani benim hep hayal ettiğim gibi sarıldı bana.

ben ona arada şıada sarılırdım ama o bana hiç öyle sarılmazdı.

benim kalp içimde battery hero oynarken mavi kulağıma "seni çok ama çok seviyorum aşkım benim" dedi.

amk benim kalp o ara başladı o battery hero'nun amına koymaya. muhtemelen rekorun anasını sikti o an. içimden gelen seslerin başka bi anlamı olamaz çünkü.

"la sen beni sev, ben sana her gün menemen yaptırırım" dedim daha sıkı sarılıp.

"delisin deli" dedi.

o ara bıraktım mavi'ye sarılmayı.

"mavi geberiyorum aklıktan bak üfle şunu hep mum akacak menemenin içine he" dedim.

güldü.

"ama önce dilek tutmam lazım" dedi.

gözlerini kapadı. biraz düşündü.

gamzeleri belliydi zaten ama dişleri de katılınca gülümsemesine açtı gözlerini.

"tuttum aşkım" dedi.

"ne tuttu bakkem?" dediğimde söylemedi bana.

söylerse olmazmış dileği.

sonra üfledi menemenin üstündeki mumları.

sarıldım tekrar.

"iyi ki doğdun la pıtırıcık" dedim.

"ben seninle yeniden doğdum aşkım" dedi.

benim içime ikinci cemre düştü amk.

onu gördüğüm zaman son bahar başlamıştı içimde.

öyle çok yaprağım vardı ki. param, eşim, dostum...

zamanla hepsi döküldü bir bir.

sonra soğudu hava o yokken her an.

kar yağdı omuzlarıma her daim yokluğunda. kış geldi içime.

ne bi kuş sesi vardı içimde ne canlılık belirtisi.

mavi karlar yağıp duruyodu omuzlarıma.

sonra bi gün kadıköy civarı bi parkta içimin ısındığını hissettim bir bankın üstünde onunla otururken.

her insan topraktan yaratıldı dediklerine inandım o gün. bedenimin toprak olan kısmına ilk cemreyi düşürdü o bankın üzerinde mavi. içim ısındı gamzeleri ile.

ve bugün.

"seninle yeniden doğdum" dediğinde güneşim, dallarımda çiçeklerim açtı istemsiz.

erik ağacı gibi bembeyaz oldu dallarım.

derdin tasanın siyahı, grisi, karası döküldü bedenimden. güneş gibi doğunca mavi üzerime kalır mı dallarımda mavi ve beyazdan başka renk?

ellerim titreyerek bi ekmeğin üstüne kaymak ve bal sürdüm.

tatlı severdi mavi.

ben ise menemen severdim. üfleyerek bi lokma koydu ağzıma.

ilk defa çatala menemen yedim sayesinde.

ben ona üstüne bal kaymak sürdüğüm ekmeği verirken "la bi daha bana çatalla menemen verme. öyle menemen mi yenir?" dedim.

ısırdı bi lokma ekmeğinden.

ağzı dolu dolu "nasıl yenir?" dedi.

cevabım hazırda da onun o ağzı dolu dolu konuşur hali öyle hosuma gitti ki konuşmayı unuttum.

"nasıl yenir aşkım ya?" dedi ekmeği bırakarak.

o ara düzeldim geri.

"bak şimdi" dedim kopardım bi parça ekmekten.

"bak ekmeği böyle alacaksın eline. ekmeği banmayacaksın kaşın gibi kullanacaksın ama elin değmeyecek menemene" diyerek

onun çatalla aldığından fazasını ekmekle alıp ağzıma attım.

ağzım dolu dolu "ahabolyupcağnağnağdanmu?"* dedim.

hemen kopardı bi parça ekmek.

"ben de yapcam aşkım" dedi.

ekmeği ona gösterdiğim gibi tuttu.

biraz başparmağına bulaştırıp aldı menemenden. yavaş yavaş kaldırdı ekmeği bana yedirecek hesapta. ama işte o menemen

ağzım yerine göbeğime düşüverdi.

o üstümü peçete ve çantasından aldığı ıslak mendil ile temizlerken ben güldüm onun haline.

kahvaltımızı ettikten sonra kalktık ordan. teşekkür ettim garsonlara.

arabaya bindik.

ben trafiğe karışmaya çalışırken mavi bana "aşkım ya" dedi.

bu bi istek cümlesinin giriş falı idi. öyle de belliydi ki bişey isteyeceği zamanlar.

"söyle canımın içi" dedim dikiz aynasına baka baka.

"geçen gittiğimiz yere gidelim mi?" dedi.

"hangi yere?" dedim.

"ya daha biz çıkmıyoduk. sen beni mangala götürdün ya" dedi.

"ee" dedim.

"oraya gidelim" dedi.

"gidelim canım benim" dedim.

sol elim direksiyonda diğer elim viteste ve sağ omuzumda mavi gittik çırçır'a tekrar.

o mevsimde çalışmaz orası.

akşama restoran gibi çalışır ocakbaşı bölümü. sonuçta açık hava mekanı amk.

ama işte tanıdık olunca dışarıda üstü büyük bi şemsiye ile kapanmış bi masa ayarlattım.

"bize bi de mangal getirsenize. et met yapmayacak. sen bize bi ateş yak biraz da odun getir aga" diyerek bi mangal getirttim.

ısnalım amk. soğuktu hava.

çok geçmedi geldi etsiz mangalımız.

"aşkım iyi ki geldik ya" dedi mavi.

"la üşüyüp hasta olma bi de" dedim maşa ile ateşi karıştırırken.

daha sıkı sarıldı bana mavi.

"ben aşkımın yanında üşümem" dedi.

ulan valla billa içim ısındı amk o öyle dediğinde.

"valla bu ormanı yakarım sen iste" dedim barzo barzo.

bi parça odun daha attım ateşe ben de sarıldım mavi'me.

"kalalım la burda?" dedim.

ellerimle oynuyodu mavi.

yüzüme bakmadan "kalalım aşkım" dedi.

"ama hiç kalkmadan" dedim.

"ama annem özler beni" dedi.

"la 21 senedir yetmedi mi ananla görüştüğün?" dedim.

"yetmedi aşkım ya" dedi.

annesini ile ilişkisini daha önce de yazmıştım.

inanılmaz bağılılardı birbirlerine. mavi tek çocuktı.

biraz da babasının mevzuları yüzünden annesine "yalnız değilsin"i hissettirmek için daha da bağlanmıştı annesine.

"ee biz evlenince napcaksın?" dedim.

başını kaldırdı omuzumdan.

yüzüme baktı.

"aşkım ya biz evlenecekmiyiz gerçekten?" dedi.

"evlenicez lan tabii" dedim.

"babam vermez sana beni" dedi gülererek.

"kaçırırım lan ben de seni" dedim.

sarıldı tekrar.

"kaçır aşkım. ama annemi de kaçırırım" dedi.

"oldu" dedim gülererek.

hava kararmaya yakın mavi "aşkım artık dönelim mi? babam da erken gelir bugün doğum günüm diye. hem ananem de geldi bizde kalcak bi süre. o da bekliyodur beni" dediğinde istemeye istemeye "tamam canımın içi" dedim.

ne diyeyim amk?

"olmaz oturacaksın benimle soğukta" mı dese dim?

kalktık arabaya geçtik.

sarıyerden çıkarken babamın arkadaşının bi çiçekçi dükkanı vardı orda durdum.

"bi sigara alayım geleyim" dedim mavi'ye.

"aşkım içme şunu" demesine pek aldırmadım indim arabadan.

önce çiçekçinin yanındaki bakkal gibi bişey vardı ordan sigara aldım 2 paket. sonra içerden kestim arabayı. olduğum tarafa bakmıyordu mavi.

hemen çiçekçiye geçtim.

"abi bana güzel bi çiçek yapsana" dedim.

adamlarla muhabbetimiz vardı az çok.

"noldu lan? kız mı istemeye gidiyorsunuz?" dedi gülererek.

"eh abi onun gibi bişey" dedim.

güzel bi demet yaptı.

ben seçmedim çiçekleri onun zevke güvendim. amk ben ne anlarım çiçekten?

bi erkeğin çiçek seçiminden anladığı kırmızı goncagüldür sadece.

sanar ki bütün hatunlar kırmızı gonca güle bayılır. ama işte öyle değil. kimisi papatya seviyo, kimisi kasımpatı, kimisi ortanca... ama işte romantizm mevzusuna biz hep kırmızı goncagüle abanıyoruz amk.

neyse aldım çiçekleri. çiçek tutmaya yabancı ellerim sanki sanayiide ustaya pense taşır gibi kavradı çiçeği.

bindim arabaya.

mavi elimde çiçekleri görünce şaşırdı.

"aşkım çiçek mi aldın bana?" dedi şımara şımara.

"yoo sana almadım" diyene kadar sürdü o şımarık halleri.

sana değil dediğimde bi anlamsızlaştı yüzündeki ifade.

"nasıl yani?" dedi.

"ananene aldım" dedi.

bu sefer daha da anlamsızlaştı.

"ya ne alaka şimdi?" dedi.

"la ananen olmasa annen olmazdı. annen olmasa seni kim doğuracaktı? iyi ki anneni doğrumuş diye aldım" dedim.

"vaay yağcılığa da başladınız adnan bey" dedi gülererek.

"ne sandınız mavi hanım" dedim.

sarıyer'den çıkarken "annem zaten sana küsmüştü artık hiç konuşmaz" dedi mavi.

"niye?" dedim.

"hem kadını geçen camda ağaç ettin. hem de annesine hediye aldım kızına aldım ama ona almadım. hayatta vermez artık beni sana" dedi.

"sen bi arka koltuğa baksana" dedim.

tazmanya canavarı vardı ya onun paketi gösterdim.

"onu da anneciğime aldım heralde. unutmam ben kaynanamı" dedim yavşak bi ses tonu ile.

"annecik ne be? kaynanacık dedi bi de anneme ya" dedi kıskanmadan ama kıskanmış taklidi yaparak.

"ee bundan sonra onlarla iyi geçinmem lazım. yoksa vermezler seni bana" dedim.

"dikkat et onlarla iyi geçinirken benimle kötü olma" dedi mavi.

"sen sus! annecimle, ananecimle arama girme" dedim.

"deli yaa" dedi gülerek.

elini tuttum.

"çok seviyorum la seni" dedim.

"ben de la" dedi gülerek.

mavi'yi bıraktım evlerine. hemen geri döndüm çekmeceye doğru.

yolda mesaj attı mavi.

"aşkım ananem çok teşekkür ediyoy" yazmış.

(":) verdi o zaman sni bana" yazdım yolladım.

sonra yine telefonum öttü.

tanımadığım bi numaradan gelmiş mesaj.

"her ne kadar tazmanya canavarımı bana layık görsende teşekkür ederim düşünceli evladım benim" diye.

mavi'nin annesi atmış. amk hemen arabayı sağa çektim.

ulan bi cevap yazmak gerek.

160 karakteri 3-4 kere geçen yağ kokulu bi cevap yazdım. ama sonra sildim tabii. onun yerine "rica ederim" yazdım yolladım.

ilk günlerden yağ çekip yavaşak-ül sms moduna girmeyelim amk.

"rica ederim" cool bi cevap. o yeter ona.

çekmeceye vardığımda direkt eve girdim.

önce mavi ile mesajlasayım diye uzandım amk televizyonun karşısındaki koltuğa yazdım bi iki mesaj ama cevap gelmedi.

heralde doğum günü mevzusuna babası falan yanında diye yazamıyo düşüncesi ile koydum kenara telefonu zaten mayışmısım amk.

sabah uyanır uyanmaz dükkana gittim.

yine rutin işler; çay, tost, kahve, vs...

dukkanda çalışırken hali ile her dakika mesaj atamıyodum.

yani o yoğunlukta mesaj yazamıyodum hem de çoğu zaman o mesaj sesini duymuyo, titresimi hissetmiyodum bile.

hastanenin hemşirelerinden biri geldi bi ara.

sandwich istedi. "tosta bassana ısınsın" dedi.

ben o tostu ısıtırken muhabbet ettik biraz.

muhabbetin başlangıcı "ee hiç pas vermiyosun artık" gibilerindendi.

o da biliyo mavi'nin olduğunu hayatımda. yani kızı tanımıyo ama sorana söylüyoruz tabii amk. kızın da bi çıktığı var o yaza nişanlanacaklar falan. iyi arkadaşız yani. öyle yanlış anlaşılacak bi arkadaşlığımız yok.

bi ara bu bana "face'den eklesene beni. yeni hesap açtım" dedi. manitalar hesap açar ya birlikte, öyle bi hesap.

ben de "sen iste ben her yere eklerim seni" dedim.

moralim iyi amk. hayatımda herşey güzel gidiyo.

güldü.

"çok neşeli gördüm seni" dedi.

"ee yavru bundan sonra böyle" dedim bende.

o ara benim telefon çalmaya başladı.

baktım mavi arıyo.

meşgule bastım hemen mesaj attım "canım benim işim var ararım birazdan" diye. koydum geri telefonu cebime.

"aç şu telefonu" yazdı cevap olarak.

ulan normalde öyle bi mesaj yazmaz bana.

hani kıyısında köşesinde bi "aşkım", "dışkım" bişeyimö olurdu yani.

anladım ki bi bokluk var.

"murat ben bi telefonla konuşmaya çıkıyorum dışarı" dedim çıktım bi de sigara yaktım.

aradım maviyi.

ilk çalışta açtı.

"allah belanı versin adnan" dedi.

şok oldum amk.

"noldu mavi?" dedim.

"sen biliyosun ne olduğunu. allah yüzüme baktı daha başında öğrendim senin ne bok olduğunu" dedi.

ben mala bağladım tabii bu ne diyo diye amk.

"mavi sen ne diyosun?" dedim sesimi sertleştirerek.

"elalemin orospuları ile fingirdiyosun ben yokken. olan o adnan. git kimi nereye ekliyosan ekle. allah belanı versin" dedi kapattı telefonu suratıma amk.

ben bi bok anlamadım.

tekrar aradım meşgule aldı.

bi daha aradım mavi'yi bu sefer de bi orospu çıktı "aradığınız kişiye ulaşamıyorlutfen..." dedi bana. delirdim amk.

noldu buna durduk yere?

akşama kadar onlarca mesaj attım mavi'ye. telefonu her boş anımda elime aldım aradım ama kapalıydı.

bütün gün hiç haber alamadım ondan.

ne bok yediğimi, neden bana öyle davrandığını anlamadım bile.

gece uyuyamadım tabii.

saat 4e gelirken bi mesaj geldi telefonuma.

"sevmiştim seni" diye.

mavi'den.

hemen aradım mavi'yi.

açmadı en başta.

mesaj çektim "açmazsan evden ararım. aç şu telefonu" diye.

sonra aradım hemen açtı.

"mavi" dedim.

sessizlik.

"mavi ordamısın?" dedim.

yine sessizlik.

en sonunda bi ağlama gibi bi sesle karışık "burdayım" geldi.

"mavi noldu? ne bu yaptığın?" dedim.

"duydum adnan. hepsini duydum" dedi ağlak ağlak.

"ya ne duydun mavi. delirtme beni" dedim.

"konuşacak bişey yok" dedi kapadı telefonu suratıma.

amk sinirden kendi kendimi sikecek duruma geldim.

mini cooper bende ya giydım üstüme bişeyler bastım gittim.

zaten gecenin bi körü, yollar bomboş 20 dakikada ordaydım.

mesaj çektim "mavi kapınızın önündeyim" diye.

cevap gelmedi.

biraz daha bekledim, bi iki mesaj daha attım. yine cevap yok.

ben de yatırdım amk koltuğu uyumuşum.

yanımdan geçen bibelediye otobüsünün hayvani gürültüsüne uyanmışım.

hemen telefona baktım. 9 civarıydı.

mesaj falan da gelmemiş.

"mavi hala aşağıdayım" yazdım. yine cevap yok.

bi ara otobüs durağının önündeki simitçiği gördüm. indim arabadan simit aldım.

amk o soğuk simitleri kemirirken öttü telefonum.

baktım mesaja hemen.

"git burdan" yazmış mavi.

amk ne simitin tadı kaldı ne sabahın aydınlığı.

hepten delirdim amk.

"eğer yarım saate aşağı inip benimle yüz yüze konuşmazsan evinize geliyorum" yazdım.

cevap falan gelmedi.

cevap yerine 20 dakika sonra mavi geldi aşığı.

pencereden gördü heralde arabayı. direkt arabaya gelmişti.

bindi arabaya.

"biraz uzaklaşalım burdan. babam evde" dedi soğuk soğuk.

hemen uzadım ordan.

sahile indik. kenara çektim arabayı.

bekledim 2-3 dakika konussun diye.

baktım ses yok "mavi susacak mısınız?" dedim sinirli sinirli.

parladı birden.

"ne konuşmamı bekliyorsunuz?" dedi.

"mesela neden böyle saçmaladığımı anlatabilirsin" dedim.

"adnan ben ayrılmak istiyorum" dedi.

dunya basıma yıkıldı amk.

nefes alamadım.

gözlerimi kısıtım. şaka yapıyodur dedim.

"ayrılmak mı?" dedim zar zor.

yuzume bakmadı. dışarı bakıyordu.

"evet" dediğinde anladım ağlamaklı olduğunu.

konusamadım.

ama susamıyodum da.

"neden?" dedim.

ağlamaya başladı yüzünü benim olmadığım yanda tutup.

eline uzattım elimi.

çekti birden.

"dokunma bana" diye bağırdı.

utanmasam ben de ağlayacaktım.

"mavi kafayı yiyeceğim ne oldu?" dedim.

sustu, pustu ama en sonunda anlattırdım.

ben o ara samsung u900 kullanıyodum. o telefonun ortada bi yeri dokunmatik, yes ve no tusları manueeldir. bi de tus kilidi mevzusu saçmadır biraz. sürgüsü az bişey hareket ederse kilit açılır.

dün de oyle olmuş.

benim cebimde tus kilidi açılmış.

nasıl olduğunu bilmediğim bi şekilde son arananların nambır van'ı mavi olduğundan onu aramışım. cebimdeyken bunu becermem baska bi takdire şayan özelliğim olsa gerek.

mavi de açmış telefonu.

hemşire bi kız gelmişti ya dukkana. tost yapıyodum ona sandwichi. onunla konusmalarımızı duymuş.

"eklesene beni face'den" dediğini, "sen iste ben her yere eklerim seni" dediğini, vs... duymuş.

sonra bu benim amına koduğumun telefonu kapanmış muhabbet normale döndüğünde.

bu da ben farkettim telefonun açık olduğunu da panikle kapadım diye hemen aramış.

suç üstü yapmış bana aklınca.

anani sikeyim samsung u900...

mavi herşeyi anlatana kadar, kafasındakilerin hepsini dökene kadar sustum.

o ben sustukça suçumu kabul ettiğimi sandı. oysa ki ben herşeyi dinledikten sonra cevap vermesini seven bi tipim.

lafı bitince "konusmayacak mısınız?" dedi.

"susmanı bekledim sadece" dedim.

o hemşirenin adı aysel'di.

hemen aysel'i aradım telefonu çıkarıp.

hoparlorü açtım.

2-3 kere çaldı.

"rüyada mı gördün lan sabah sabah?" diyerek açtı kız telefonu.

aha dedim amk sıçtıkt.

o açılış cümlesini duyunca mavi'nin kaşları çatıldı.

"ya kızım ne ruyada görmesi ya" dedim.

"ee ne arıyosun o zaman sabah sabah?" dedi.

"ya dün sen bi ara tost almaya geldin ya bizim oraya" dedim.

"eee?" dedi.

"ya telefon yanlışlıkla cebimde haberim olmadan annemi aramış" dedim.

güldü.

"oha be nasıl becerdin onu" dedi.

"ya onu nasıl becerdiğimi boşver de biz ne konsutuysak tutturdu sevgilin mi o kız diye" dedim.

tekrar güldü.

"ee sen ne dedin?" dedi.

"ne diyecem lan? hee dedim gidip isteyelim falan dedim" dediğimde telefondaki aysel gülerken mavi kapıya doğru hamle yaptı.

anlamadı olayları aysel'e anlattırđımı. gitmek istedi. tuttum kolundan. gözlerimle bekle dedim. o kolunu çekiştirirken aysel

"lan oğlum istemem ben seni. ben yaza nişanlanıyorum uğrasamam hem benimkiyle hem seninle. orda burda anlatıyosun

sevgilim var benim başım bağlı diye herkese. git anana da anlat lan. benden sana yar olmaz" dediğinde durdu mavi.

yüzümde anlamsız bi rahatlamamın etkisi ile salak bi ifade belirdi.

"iyi o zaman oyle derim. kapamam lazım. görüşürüz" dedim kapadım.

mavi susmuştu.

ben susmadım.

"duydun mu? sevgilisi varmış istemiyo beni. mecbur sana kaldım yine" dedim hafif komik olmaya çalışarak.

maksat mavi'yi gülümsetebilmek.

bi gülümsese herşey oyle kolay olacak ki.

ama sustu.

"canımın içi, bak yanlış anladın. bu kız yaza evlenecek. bizimki sadece dostluk. ben senden başkasını napayım?" dedim.

"ama duydum ben" dedi.

"duydun ama yanlış anladın duyduklarını" dedim.

o an sevgilin varsa hiç bi kızla gereksiz samimiyet kurmamam gerektiğinin dersini 3 cümle ile özet geçti bana;

"adnan, benim de bi sürü erkek arkadaşım var sevgilisi olan. ama ben onların hiçbiri ile senin o kızla kurduğun samimiyeti

kurmuyorum. sen aynı cümleleri ben bi erkek ile konsurken duysaydın ne tepki verirdin?" dedi mavi.

sustum amk.

ne diyebilirim?

dibine kadar haklı amk.

"yaa ben.." demeye kalmadan sözümü kesti.

"ama sen öyle düşünmemiştin değil mi?" dedi.

kafamı salladım evet anlamında.

sonra güldüm.

bozuldu ben gülünce.

"neye gülüyorsunuz ya?" dedi.

"sen beni kıskanacak kadar seviyorsunuz lan harbiden" dedim.

utandı.

"seviyorum tabii" dedi kollarını bağlayarak.

"la ben seni daha çok seviyorum" dedim sarıldım mavi'me.

gülümser gibi oldu.

az bi uğrasma ile gamzeleri belirdi sonunda yanaklarında.

gerisi kolaydı artık.

mart ayının ortalarıydı.

okul iyiydi.

para sorunun da olmuyodu çok fazla.

mavi ile de güzeldi herşey. yani arada mavi'nin ufak tefek kıskançlıkları oluyodu ama çok da üzerinde durmuyodum. genelde

suçsuz olsam da alıyodum gönlünü bi şekilde.

dedim ya amk her şey normaldi.
battı tabii bu benim kaderime.
illa dürtecek bi yerden amına koduğum.
hastanade çalışırken telefon öttü benim.
bacım arıyordu.
murat'a "ben dışarı çıkıyorum telefonla konuşacam" dedim çıktım.
"naber lan?" diye açtım telefonu.
"iyi abi senden naber?" dedi.
dedi ama sanki benim nasıl olduğum pek umurunda değilmiş gibi dedi bunu.
anladım tabii amk.
"noldu la bişey var sende" dedim.
biraz daha bozuldu sesi.
"abi" dedi, derin bi nefes aldı.
sonra nefesini verdi hızlıca.
o anlatamadıkça ben daha çok sinirlendim.
sonunda "kızım sıçtırma ağzına anlat anlatacaksan" dedim.
kız kardeşim de o anı bekliyodu heralde. çözüldü birden dili.
"abi uğur bana mesaj atıp duruyo" dedi.
anlamadım başata.
"ee olmuş ki?" dedim.
normal bi durumdu bu bana göre.
çünkü uğur günahı ile sevabı ile kardeşimdi la.
"abi" dedi özlem.
"ne abi kızım ne?" dedim.
"abi rahatsız ediyo beni" dedi.
üstüme bi kamyon kum döktüler o an.
uyuştu elim ayağım.
"kapa sen arayacam ben" dedim.
"abi" dedi. bişeyler daha diyecekti belliydi.
dinlemeden kapadım.
oturduğum kaldırıma.
sigaramı bulamadım.
sonra sigaramı buldum ama içmek istemiyodum.
nasıl yapar uğur bana öyle bişey?
yapmaz amk.
ama kardeşim, o bana yalan söylemez.
ötesini düşünmedim bile.
kız kardeşim yalan söylemezdi bana. konu kapandı o an vicdanımda.
suçlu ve suçsuzu ayırt etti aklım.
uğuru aradım.
açmadı.
bi daha aradım yine açmadı.
mesaj attım.
"hemen beni ara" diye.
hastaneye geri döndüm.
volkan abi'ye "abi canım çok sıkkın ben çıksam" dedim.
anladı bişey olduğunu.
"ne oldu?" falan dese de geçiştirdim. o da fazla üstelemedi.
"tamam bak keyfine" dedi çıktım.
az ilerde birahane gibi bi yer vardı.
oturduğum bi bira söyledim.
zaten benden başka kimse yoktu. en köşede, en ışık almayan yere oturdum.

sıkıldı içim.
nasıl sıkılmasın?
kardeşim dediğim adam bildiğin sırtımdan vurmuştu beni.
kötü bi duyguydu.
1-2 saat oturdum orada.
sonra mavi aradı.
"aşkıma maşkıma" muhabbetleri yaptı ama bi iki cümle ardından anladı bende bişeyler olduğunu.
"noldu?" diye üstelemeye başladı.
ben ise cevap vermemekte direndim.
ne diyecem amk?
en yakın arkadaşım kız kardeşime yazıyo mu diyeyim?
"ya mavi bi sus bi rahat ver amk. oldu işte bişey. gelme üstüme" dedim kapadım suratına.
sonra pişman oldum ama ne bileyim o an mavi'yi bile çekemez bi durumdaydım.
mavi'ye dediğime de üzülüm duramadım kapalı yerde çıktım dışarı.
çok bi bok içmemiştim.
bindim metrobüse önce zincirlikuyu, oradan da sarıyere geçtim.
zirve'nin oraya çıktım.
zirve'ye çıktıktan yarım saat sonra telefonum çaldı.
baktım uğur arıyo.
açtım hemen "zirve'nin ordayım hemen gel" dedim kapadım.
ne ona bişey söylettim ne kendim başka bişey söyledim.
başladım beklemeye...

tam 40 dakika sonra geldi.
o gelene kadar ne diyeceğimi düşündüm.
ne yapacağımı düşündüm.
elim ayağım titriyodu.
kaç sigara içtim o gelene kadar hatırlamıyorum.
arabayı kenara bi yere parketti.
arkamı dönmedim ama kapının sesini duydum anladım indiğini.
sıktım yumruğumu.
geldi oturdu yanıma.
"hayırdır kardeşim?" dedi bana.
"kardeşim" dedi.
güldüm.
ama 1 saniye sürdü.
yüzüne bakmadan "doğru mu?" dedim.
sustu.
"ne doğru mu lan?" dedi sonra.
kaldırdım kafamı, burun deliklerim büyüdü amk.
"doğru mu diyorum" dedim sesimi yükselterek.
anladı bi bok olduğunu.
ama anladığı şey benim kastettiğim şey değildi.
adamın açığı o kadar çok ki amk türlü türlü şeyler söyledi.
"lan siktirme belanı" dedim kestim sözünü.
"niye lan?" dedim ağzım yüzüm büzüştü amk.
yalan yok, ağlayacak gibi oldum.
"niye amk?" dedim.
"kardeşim ne diyosun anlamıyorum..." dedi.
"uğur sus siktirme belanı" dedim bayağı yüksek bi perdeden.
şaşırdı hepten mala döndü.
daha kıvırmaya gerek yoktu.

"özlem aradı bugün beni" dedim.
kireç gibi oldu rengi.
"bişeyler söyledi" dedim sonra.
nefes alış hızlandı götverenin.
"niye lan? niye amk?" dedim.
sustu.
o sustukça ben sinirlendim.
"susma sikerim belanı" dedim bu sefer.
yine sustu.
tam ben parlamak üzereyken "seviyorum" dedi.
doğruymuş amk.
gözüm doldu amk.
lan amına koduğum benim kızkardeşimden başka kız mı yok?
hani olur, seversin.
ben ona kızmıyorum ki.
özlem beni arayıp bunu anlattığına göre araya araya bıktırmış kıızı amına koduğum.
çok şey vardı söyleyecek ama söylemedim.
kalktım ayağa.
"bi daha ne ölüme gel, ne de ben senin ölüne geleyim" dedim.
döndüm arkamı yürüdüm amk.
elim ayağım titredi sinirden ama bişey yapmadım.
yapmak istemedim amk.
5-10 metre yürüdükten sonra uğur seslendi arkamdan;
"bu kadar mı? başka bişey demeyecek misin?"
attı benim sigortalar amk.
kaşınıyo amına koduğum.
döndüm ona doğru.
hızlı adımlarla üstüne gittim.
anladı bi sikim olacağını heralde hafiften gardını aldı, bi ayağını geriye attı.
hiç bişey demedim, hiç bişey dedirtmedim.
önce kafayla başladım.
sonra ne yaptım hatırlamıyorum ama bayağı bi çalıştım buna.
sinirim geçene kadar değil, yorulana kadar durmadım.
sinirim geçecek gibi değildi.
kendinden geçer gibi olduğunda bıraktım orospu evladını. zaten halim de kalmamıştı.
üstünden kalktığımda yumruk atmaktan ellerimin ağrdığını hissettim.
"aha bu kadar" dedim.
dayanamadım bi kere daha vurdum.
konuşamıyodu.

o kavga ettiğimiz mekan tepede bi yerdi. daha önce de anlatmıştım. o yüzden kimse de ayırmadı bizi. تنها bi yer amk.
bunun telefonda kuzenini aradım.
deniz diye bi çocuk. bizden 3-4 yaş küçüktü.
"uğur zirvenin orda. gel al bunu" dedim kapadım.
eve gitsem elim kolum kan, anneme inme gelecek, o yüzden sarıyere doğru yürüdüm.
yol üzerinde maden camisi vardı.
elimi yüzümü yıkadım amk.
para vardı biraz cebimde. otobüse motobüse o halde binemeyeceğimden taksikle k.çekmeceye dönemeye karar verdim.
sarıyer merkeze gittim.
taksicilerin çoğu tanıdık. aslına bakarsanız sarıyer'de sarıyerlilere çoğu kişi tanıdık.
bindim bi taksiyeye. ben yaşlarda bi çocuğu şöförü.
ismini bilmiyodum o da benimkini bilmiyodu ama hatırlıyorum yani ortaokulda aynı okuldaydık lavukla.

benim tipi, üstümdeki başımdaki kan lekelerini görünce bi kıllandı haliyle.

"hayırdır kardeşim" dedi dikiz aynasından gözüme baka baka.

"yok bişey. önemli değil. k.çekmeceye gidicem" dedim.

"k.çekmece"yi duyunca bunun beyine reset atıldı. unuttu amk benim üstü başı, kan lekesini falan. uzun yol ya günü kurtaracak ibne.

trafik mrafik 1 saatte yakın bi sürede hastaneye vardım. kafeteryanın pencereden volkan abi'yi gördüm. içeri girsem hastaneden illa ki görecek, o görmese başkası görecek yine ona haber verilecekti adnanın üstü başı şöyle böyle falan diye.

o yüzden girmedim içeri.

halamın oğlan var, berkay. onu aradım. bana üst baş getirsene evden diyerek.

halamların ev hastaneye çok yakındı.

hastanede çalıştığımndan çoğu zaman onlarda kalırdım. haliyle üst baş da ordaydı. halam yıkardı, ütülerdi falan.

"tamam abi ne getireyim" dedi.

"ne getirsen getir ama çabuk getir" dedim. sanki düğüne gidicez amk. getir işte bişeyler.

ben hastanenin yakınlarda dolandım.

daha doğrusu berkay'ın geleceği yola doğru yruudum biraz.

hani yolda göreyim bunu, üstü başı alayım elinden. bi de halama halimi soyleme diye sıkı sıkı tembih edeyim falan...

5 dakikaya göründü bu.

beni görünce daha hızlı yürümeye başladı.

o ara ortaokula gidiyordu.

tıfil daha.

"adnan abi noldu?" diye diye geldi yanıma.

"yok bişey" dedim aldım elindeki poşeti.

baktım poşette işimi göecek herşey var bunu yollama vakti geldi tabii.

"sen şimdi eve gidiyosun. halama da bişey demiyosun. akşam arkadaşında kalacakmış" diyeceksin. tamam mı?" dedim yolladım.

"tamam" dedi gönderdim bunu.

hastanenin karşısında otopark vardı.

otoparkın içinde de ambulans şöförlerinin takıldığı konteynır gibi bişey.

hızlı adımlarla oraya doğru yürüdüm. volkan abi görmesin amk.

hemen konteynıra attım kendimi.

içerde doktorlardan biri sigara içiyodu.

hastalara sigara içme diyorlar ya genelde öyle kuytu köşede sigara içerdi bizim hastanenin doktorları. haliyle en kuytu yer de ambulans şöförlerinin dinlenme konteynır olurdu. hem giriş de yasak olduğundan hasta veya hasta yakınlarıyla yüz yüze de gelmezlerdi.

içeri girince doktor bana baktı mal mal.

"lan oğlum bu halin ne?" dedi.

"yok bişey hocam" dediysem de durmadı tabii sorular.

"kavga mavga mı ettin sen?" dedi.

"takıştık biraz" dedim.

kısa cevaplar veriyodum sussun diye ama bu ona daha çok soru sordurtuyodu.

doktorlarla aram iyiydi. yani oyle kompleksli mallar değillerdi. yani bi ikisi öyleydi sadece.

bu aramın iyi olduğu doktorlardandı. o yüzden "hoca şimdi işim var üstümü değiştireyim sonra anlatırım" diyerek kestim attım. hemen orada giydim üstüme bişeyler.

üstümden çıkardıklarımı da o poşete geri koyup ordaki askıya astım poşeti.

hastaneye girdim. kafeteryaya gittim drekt. volkan abi çıkmak üzereydi.

"naptın hallettin mi işlerini?" dedi.

"hallettim abi" dedim.

benim suratta bi bok yoktu. aslına bakasanız bi tek bu ellerim yumruk atmaktan kızarmıştı o kadar. o yüzden de volkan abi'nin karşısında iken ellerimi cebime sokmuştum. allahtan yüzüm falan kızarmıyodu. yoksa yüzümü götüme falan sokmak zorunda kalırdım belki de.

"abi ben akşam arkadaşta kalcam" dedim.

"tamam" dedi.

param olup olmadığını sordu. var desem de bi yüzük verdi. ben de aldım hali ile.
sonra çıktı volkan abi.
saat de hastanenin personelinin paydos saatine yaklaşmıştı.
güner abi vardı. hastanenin radyoloji bölümünün yetkilisi.
mr, röntgen falan çekiyolar ya onların amiri idi.
benden 10 yaş falan büyüktü ama ya o 10 sene erken doğmuştu ya da ben 10 sene erken. ama düşününce mavi ile aynı jenerasyonda doğduğuma göre benim zamanımda bi ibnelik yoktu. muhtemelen onun babası anasını 10 sene geç sikmişti.
"naber lan?" dedi.
benim surat bozuk bozuk "iyi abi" dedim.
"yarrağımı iyi. noldu lan?" dedi.
"canım sıkkın abi" dedim geçiştirmek için.
baktı herkesin içinde bi bok konuşmayacam ben. kendine bi çay bana da bi kahve aldı.
"bak içecekleri ben aldım sigaraları da sen ısmarla" dedi çıktık biz dışarı sigara içmeye.
sigara kullanmazdı aslında ama benle muhabbet edeceği vakitler otlanırdı benden.
yaktık sigaraları bu bana "anlat lan hadi" dedi.
ben de ufaktan dökülmeye başladım.
durumu tam anlatmadım ama kavga mavga bahsettim biraz.
"elinde kırık çatlak falan olmasın?" dedi.
"yok abi ne kırığı ya" dedim.
"kırık değildir zaten. çatlaktır belki. kırık olsa duramazsın" dedi.
amk adam mr teknisyeni kurduğu cümleye bak. "kırık olsa duramazsın" kalıbı ile cümle kuruyo.
ters ters baktım ben buna tabii.
"duramam abi" dedim.
"ee akşam napacaksın?" dedi.
"valla bi planım yok" dedim hali ile. bıak planı o gece kalacak yerim yok amk.
"gelsene akşam bana hakan da gelecek otururuz" dedi.
hakan dediği de hastanenin gece amiri.
o da eski kick box hocası idi. adam dolu bi adamdı. o da röntgenden başlamış hastaneye ama kick box falan bayağı ilerletmiş.
hoca adam amk.
güner abi evliydi ama o dönem karısı ile ayrıldılar.
çocukları olduğundan boşanma mevzusuna girmeselerde bi dönem karısı annesinin babasının evinde yaşamayı tercih etmiş.
sebebi de bizim güner abi'nin akşam evde bira içmesi amk.
adam alkolik falan değil he. oyle akşam 2 tane bira alıp tv karşısında içmek istiyio o kadar. karısı da evin beti bereketi kaçır diyerek istemiyo o durumu.
hali ile bi süre sonra ikisi de taviz vermeye vermeye durumu buraya getiriyolar.
"abi rahatsız etmeyeyim ben" dedim yalandan. ne rahatsız etcem amk?
sanki sikişecekler. hem sikişeler nolcak?
olmadı 3lü yaparık.
"lan manyak mısın? ne rahatsızlığı?" dedi tabii ki.
kısacası akşam orda kalacaktık.
gece amiri nasıl gece sizle kalacak dersiniz, gece amirleri bi gece çalışır diğer gece çalışmaz.
yani salı 18.00'de gelir çarşamba sabah 8.00'de çıkar. o gün işe gelmez, perşembe 18.00'de gelir. yani o gün işe gelmediği günlerden biri idi.
güner abi'nin paydos saati gelince atladık onun arabaya gittik onun eve ikimiz. hakan abi hastanede değildi. o sonradan gelecekti.
gittik oturduk, hakan abi de geldi başladık biz bira ile.
3. şişeden sonra güner abi'nin gözler dolmaya başladı amk. çocuğumu özledim falan filan...
hakan abi ile biz iyiydik de güner abi alkolü hızlı tüketir dolayısı ile de götü hemen yere vururdu.
ben de tabii ki mavi'ye mesaj attım. ssabah sert yaptık ya kıza, arayı düzeltelim amk.
o da o saate aramadığına göre büyük bi trip tsunamisi gönlümün kıyılarına vurmak üzereydi amk.
bazıları kızıyo ya türk kızlarının tribine, aslına ben de kızıyorum çoğu zaman, ama tripli kız iyidir amk.
niye dersiniz trip dediğin tsunami gibi gelir.

önce bi mevzu olur, sarsar kızı.
mantıklı olması gerekmez, hangi depremin mantıklı bi sebebi vardır ki zaten?
sonra kızın içindeki duygu denizi sallanmaya başlar.
sonucunda tsunami olur ya da olmaz. olmazsa iyi değil lan.
sonuçta tsunami okyanusta olur.
gölde tsunami olur mu amk?
kızın içindeki duygu denizi ne kadar büyükse oluşan dılg da o kadar büyüyo.
bazen oyle dev dalgalara dönüşüp kıyılarınıza da vuruyo.
erkeğin de kıza verdiği değer ölçüsünde büyük oluyo sahilleri ve kabul ediyö bu dalgaları.
nerden nereye geldik amk.
bi mesaj çekcektim jeolojik durumlara daldık...

"canımın içi mesajla olmaz. müsait olduğunda arar mısın? konuşalım. çok özledim seni" yazdım yolladım mavi'ye.
telefonu koydum yanıma bi bira daha açtım.
güner abi'nin karısına çocuğuna özlemine dinledik 15 dakika daha.
sonra benim telefon çaldı.
aha dedim mavi arıyo amk.
hemen aldım elime telefonu.
daha doğrusu ben telefonu aldığımı sanıyodum elime ama meğerse yarrağı tutmuşum amk.
ekranda kocaman harflerle "BABA BEY" yazıyodu çünkü.
ulan dedim acaba mesajı yanlışlıkla babama mı attım amk?
hemen açtım telefonu.
"buyur baba" dedim.
babam başladı allahın belamı nasıl vermesi gereken öneri cümleler kurmaya...
"allah seni şöyle yapsın böyle yapsın..." falan diyo.
kesmedim sözünü.
alışınca bi dönem duymayınca özlem duyuyo insan zaten bu sözlere. bayağıdır duymamıştım baba bedduası.
"ne bok yemeye dövdün lan çocuğu" dediğinde aha dedim gitmiş karı gibi şikayet etmiş. bi hem suçlu hem güçlü amına kuduğum. babam da bi şaşırmiş. aga kızını rahatsız eden dallamayı dövdük diye kızılır mı?
kızacaksan neden dövmeye beni de çağırmadın diye kız.
ama durum öyle değilmiş.
bu dingilin kuzani aradım ya ben. bu hemen gitmiş dediğim yere. bakmış ki bu uğur denen göt iki ters bi düz yatıyo yerde hemen atlamışlar arabaya götürmüş bunu sayyer devlet hastanesi aciline.
orda bunun yaralara pansuman mansuman yaparken bunun kuzen amcasını, yani uğurun babasını aramış durumu anlatmış.
adam tabii en kısa sürede hastaneye akıyo.
bu gidene kadar bunun röntgen möntgen falan çekiliyo pansuman işi yapılıyo falan...
dikiş mikiş atmışlar. kırık yok ama elinde çatlak varmış.
kaburgalarına da vurdum ama göt sprocu diye mi bilmiyorum bi sikim olmamış.
bi de ben bi bok yapmadım ayağıma ama bileği dönmüş.
bunun üstüne atladım ben o ara ters mi düştü bu ne bilmiyorum ama sağ ayak bileği dönmüş.
babası tabii durumu soruyo falan filan.
uğur bişey konuşamıyo ama kuzeni "adnan aradı git zirvenin ordan al uğuru" dedi" demiş.
başta adam düşünüyö tabii uğur'a adnan niye böyle bişey yapsın diye.
sonuçta kardeş gibi büyümüşüz amk.
soruyo bizim dingile. adnan mı yaptı diye. bu da kafasını mı sallamış gözünü mü kırpmış ne. babası öyle anlatmış babama amk.
artık acındırmış mı bilmem öyle dedi bana babam.
polise gitmemiş adam direkt babama gidiyo.
durum böyle, uğurun konuşmaya hali yok falan diyo.
bizim baba bey de başta anlam veremiyo ama düşününce "adnan bu her boku yapar benim şerefsiz oğlum" düşüncesi var adamda. kısacası uğurun babasına "kusra bakmayın. ben bulacam adnanı işin doğrusunu öğrenicem. siz polise gitmeyin durumu

aramızda halledelim" diyo bunlar da kabul ediyo tabii.
yani özetle babam bana dedi ki; "ejdadımı sikecem senin hemen gel sarıyere!"

güner abi'nin kafa güzel tabii.

"abi ben arabayı alıcam" soruma hayır demedi. gerçi kafası normal de olsa hayır demezdi. iyi adamdır.
ben atladım arabaya k.çekmecedem sarıyere giderken güneşli/basın expres yolunda çaldı benim telefon.
mavi arıyo.

açtım telefonu.

"anlat" dedi.

"mavi canım öyle sıkkın ki bi de ssen bana şimdi böyle yapma. tamam bi trip borcun olsun bana ama şimdi normal olalım lütfen.
bi de senin bana cephe almanı kaldıramam" dedim.

merak etti tabii.

"ne oldu?" diye sordu.

"uğurla dalaştık" dedim.

"nası yani? niye?" falan dedi.

"ya ben buna allah ne verdiyse daldım. hastaneye falan götürmüşler. babası da babamla konuşmus. sarıyere gidiyorum fırça yemeye" dedim.

ben o cümleyi kurana kadar bi kaç kez sözüümü kesti mavi.

cümle bitince "niye kavga ettin?" dedi.

"anlatırım sonra. şimdi sarıyere gidiyorum" dedim.

"tamam aşkım. mesaj at bana. merak ediyorum seni" dedi.

"sen böyle ol ben sana mesaj da atarım, posta güvercini bile yollarım" dedim kapadım.

la dünya üstüme gelse nolur amk?

her bok ters tepse kimin sikinde?

sizi seven ve sizin de en az o kadar sevdiğiniz birinin sizin için endişelendiğini, daha doğrusu sizin iyi olmanızı istediğini bilince dünya toz pembe, pardon, toz mavi oluyo amk...

sarıyere geldim çok geçmeden.

evin bütün ışıklar yanıyodu amk. belli ki ev kalabalıktı.

çektim arabayı evin önüne yavaş yavaş bahçeye girdim.

kapıyı çalınca hemen annem açtı kapıyı.

sarıldı.

"iyi misin oğlum" diyerek içeri aldı beni.

"iyyim anne ben" dedim.

"kim var evde?" dedim.

uğurun annesi babası falan varmış.

mahkeme kurulmuş anlayacağınız.

girdim içeri.

salondaydı hepsi.

salona yürüdüm.

içeri bi girdim uğurun annesi gözleri ile ışın fırlattı bana.

babası böyle kasıyo kendini, negatif enerji yolluyo böğrüme böğrüme...

babam da ondan aşağı değil tabii.

babam kalktı ayağa ne bişey dedi ne baktı yüzüme.

bana öyle bi tokat attı ki dengemi kaybettim, yere düştüm.

çok ağırıma gitti.

hani birazcık suçum muçum olsa, ki ben bu durumda asla ve asla bi suçum olduğunu düşünmüyorum. sevmiş mevmiş diyenin de ağzını yüzünü sikerim. o benim kardeşimi sevmemiş, rahatsız etmiş. aksi durumda kardeşim beni aramazdı. son çare olarak aramış kız beni. yani ben üstüme düşeni yaptım.

babam bana vurduktan sonra da bi bok demedi.

uğurun babası koluna girdi çekti babamı "dur nevzat abi" falan dedi.

keşke babam bişey demeseydi, ama dedi.

"ne durucam bu şerefsiz için. bi kere de yüzümü güldür be! rezil ettin komşularımıza" dedi.
o sözünü bitirdiğinde ben de içimde aile dediğim şeye inancımı bitirdim.
seçil'in kürtaç mevzusunda da bana sormadı, şimdi de hiç bişey sormadı.
benim bi oğlum olsaydı ve böyle bişey yapsaydı ben oğluma inanırdım.
ama o bana sormadı bile. çünkü gözünde ben her boku yapacak biriydim artık. kızmadım babama. kırıldım ama.
o yüzden hiç bişey demedim. kalktım ayağa.
annem yanıma geldi falan ama uzaklaştırdım onu kendimden.
ağlamıyodum ama gözlerim kızarmıştı hissediyodum.
yanıyodu gözlerim.
hiç bişey demedim, çıktım evden arabaya bindim.
babam delikanlı adamdır dedim içimden. kızamadım babama...

bi 10 gün kadar ne işe, ne okula ne de halamın evine uğradım.
güner abide kaldım. ev de boştu amk.
bi tek mavi ile konuştum telefonda.
o 10 gün boyunca buluşmadık hiç. durumu anlatmamıştım ona. tezat olacak belki ama insanlara onların canlarını sıkacak şeyler anlatmayı pek sevmezdim.
ilk 3-5 gün okul mokul diyerek geçiştirdim mavi'yi.
akşamları aradığında konuştuğumuzda da arkadan güner abinin sesi, müzik sesi geldiğinden kıllanmaya başladı durduk yere.
o 10 günün sonlarına doğru arıza çıkarmaya başladı mavi.
sen benden soğudun da bilmem ne de...
önemsemedim o sıralar ama gereksiz yere kıskançlıklar yapmaya başlamıştı.
hani internette dolaşan resimler vardır ya "annemin sandığı, dostlarımın sandığı, sevgilimin düşündüğü, gerçekte olan" diye.
aynen öyle bi resim söz konusu idi hayatımda.
babamın sandığı, ben gamsız, kardeşim dediğim bi adamın ağzını burnunu sebepsiz ve haksız yere dağıtan biri idim.
annemin sandığı, derdimden sokağa düşmüş sefil olmuştum. aslında iyiydim ama şartlar beni kötü biri yapmıştı.
sevgilimin sandığı, ondan sıkılmış yeni heyecanlar arıyodum. 10 gündür her gece arkadaşlarla takılıyo, müzik eşliğinde karı kız kovalıyor ve ondan ayrılmak istiyodum.
gerçekte olan ise...
gerçeği biliyorsunuz amk işte. bi daha mı anlatacam?

10. gündü.
telefonum çaldı yine.
annem çok aradı ama açmamıştım. bu sefer kız kardeşim arıyordu.
açtım hemen telefonu.
"abi" dedi. sesi endişeliydi.
"söyle canımın içi" dedim.
"abi benim yüzümden neler geldi başına ya" dedi.
amk dedim bu nerden biliyo. saçmalığa bak ki uğur götü bunu yine aradı sandım.
mallık işte. he amk uğur bunu arayıp "abin beni dövdü baban da bunu tokatladı" diyecek.
te allaam...
bu annemle hergün konuşuyodu. annemin ses son 10 gündür bok gibi tabii.
hergün soruyo anne bişey mi var diye ama annem anlatmıyo tabii.
o gün aramış.
annem ağlıyomuş.
bu da panik tabii.
ne olduğunu sorunca anlatmış annem.
annemler hala bilmiyo tabii durumu. uğur götü de annesine babasına ben böyle bi orospu çocukluğu yaptım da demedi haliyle.
allah bilir nasıl bi hikaye uydurdu orospu çocuğu...
bizimki durumu öğrenince anne derse yetişmem lazım diyerek kapamış telefonu beni aramış.
"abi benim yüzümden oldu. keşke söylemeseydim..." falan filan diyo.
"lan ben senin abinim mal. tabii ki söyleyeceksin. senin yüzünden bana bişey olmayacaksa benim yüzümden sen

üzülmeyeceksen bizden kardeş mi olur?" dedim. amk demedim ama sonunda. içimden amk dedim tabi. kız kardeşimle konuşurken küfretmem istisnai durumlar hariç.
"canım abim" falan dedi. biraz daha konustuk kapadı telefonu.
1 saat geçmedi telefonum tekrar çaldı.
baktım telefona babam arıyo.
açmadım. meşgule de basmadım. çaldı çaldı sustu amk.
bi daha, sonra bi daha aradı babam.
en sonunda açmak zorunda kaldım. dedim birine bişey mişey mi oldu acaba. yoksa babam aramaz beni üst üste.
"efendim" dedim.
"sarıyere gel" dedi kapadı.
aha dedim canı çekti yine bişeyler diyip yollayacak, kovacak beni.
babam kel gazino sahibi ben dayak yiyen şaban gibiydim.
vardı ya hani kemal sunal'ın şark bülbülü filminde sinirlendikçe "şabanı getirin bana" diye bağırın adam. şaban gelince de dayağını atar sakinleşirdi falan.
gerçi şaban o filmde arada sırada bi iki tokat da atardı. anlayacağınız ben şaban kadar bile olamıyodum.
o filmde olsam olsam mazlum olurum.
o dayak yiye yiye ölmüştü sonunda.
"mazlum'u getirin bana" demişti babam.
gitmemek olmazdı.
düştüm sarıyer yoluna...

bu sefer arabayla gitmedim sarıyere.
otobüs motobüs bindim bişeylere gittim.
bayağı sürdü amk.
2-3 saatte ancak vardım.
bahçenin kapısından girdim. evin kapısının önüne geldim.
kapıyı çaldım bu sefer annem daha bi değişik ifade ile açtı kapıyı.
mutlu gibiydi ama değildi de. değişik bi yüz ifadesi.
"hoş geldin oğlum" dedi.
şaşırdım amk.
dedim heralde kovmadan önce biraz iyi davranacaklar.
hani kurban bayramında kesilecek koyun hesaabi.
önce besle sonra kes.
"babam içerde mi?" diye sordum.
"içerde içerde" dedi.
"gideyim de fırçamı yiyeyim o zman" dedim gülerek.
salona yürüdüm tekrar.
babam gördü beni, ben babamın ayaklarını.
kafamı kaldırmamıştım.
benimki de mallık amk. hani babam bana suçlusun dedi ya ben de suçlu olmadığımı bile bile suçluymuş gibi davranıyodum.
girsene başın dik amk.
ama işte babam bişey diyosa öylesine doğruydu benim için.
ben babamı öyle sayıyodum.

"gel otur şöyle" dedi babam yanını göstererek.
"aha dedim yeni bi pozisyon öğrenmiş beni öyle sikecek"
gittim oturdum yanına.
ben de arzlaşmıştım iyice artık. sikiş mikiş korkutmuyodu beni amk.
ilk geceden korkan yeni gelindim aslında. sonraki geceler korkum kalmamıştı. gözlerimi kaparım vazifemi yaparım hesaabi...
oturdum babamın gösterdiği yere.
babam bana bakıyodu. yani heralde bakıyodu. benim kafa yerde amk.
ben halıdaki desenleri incelerken babam "oğlum bize neden söylemedin?" dedi.

halıdaki desenlere o an ilgim bitti.

kaldırddım kafamı.

dedim acaba babam bizim ufağa mı konusuyo bu ses tonunda.

baktım odaya yok amk.

ogün odada değil. babam o ses tonu ile benle konusuyomus, şaşırdım.

devam etti babam; "oğlum ben senin babanım. ama ben sana sormadan etmeden hatalı davrandım. özür dilerim oğlum" dedi.

aha dedim nasıl bi sikiş geliyosa bana bu kadar iyi davaniyo babam.

"estağfurullah baba" dedim.

babamın benden özür dilemesi ne yalan söyleyeyim hoşuma gitmemişti.

sonra durumu anlatmaya başladı babam.

kız kardeşim benle konustuktan sonra tekrar annemi aramış.

durumu anlatmış.

neyin ne olduğunu, neden böyle bişey yaptığımı, artık bunaldığımı ondan bana söylediğini falan anlatmış. annem de salya sümük hemen babamı aramış.

"sen böyle böyle tokat attın bu çocuğa ama bu çocuk bunu bu yüzden yapmış" demiş.

babam da kalkmış bu uğurun babasını bulmuş iki tane sallamış.

"şerefsiz, sormadan soruşturmadan oğlumu tokatladım senin yüzünden" demiş.

ben bu babamın uğurun babasına iki tane salladığını duyduğumda güldüm amk, dayanamadım.

"ne gülüyorsun lan şerefsiz" dedi babam bıyık altından gülererek.

ben daha çok gülmeye başladım.

gülererek "annem ne ara dövecek uğurun annesini" dedim.

bu sefer babam da güldü.

"şerefsize bak hatun" dedi anneme.

bayağıdır babamla oturup o kadar gülmemiştik.

annem "sen kızıyorsun bu çocuğa ama huyu aynı sen" dediğinde biraz ciddileşti babam ama çok da sürmedi.

öptüm elini barıştık.

barıştık diyorum çünkü öncekiler hep ateşkesti.

uzun süre sonra babam bana oğlu olduğumu hatırlatmıştı.

ve ben babamdan asla umut kesmediğim için o kadar mutluydum ki.

herkesin babası en "baba"dır ama inanın benim babam böyle biri olmalıydı. sikse de, ağzıma da sıçsa adamdır benim babam.

sonraları uğur'un babası ile bi dönem kötü oldu babam. sonra araya öbür komşular girdi barıştılar ne hikmetse.

uğur ile hiç görüşmedik o günden sonra.

bi iki özür girişimleri oldu ama ona artık güvenemezdim. ve güvenemediğim biri için de kendimce böyle bi taviz vermem imkansızdı.

top oynuyodu ya, futbolcu olacaktı.

o bilek döndükten sonra futbol mevzusunu bırakmak zorunda kaldı. üzüldüm biraz ama bilerek de yapmadım amk. o da kaşınmasaydı.

şimdilerde bi şirketin şöförülüğünü yapıyo. getir götür işleri...

ev ile aram eskisindende iyi olmuştu.

hatta ondan önce ne zaman bu kadar iyi oldunuz deseniz inanmı hatırlamıyorum amk.

ama yine de eve dönmedim ben.

babam bi iki kere gel otur evde çalışmadan okuluna git falan dese de dönmedim.

baba parası yiyecek yaşı geçmiştim amk. bi de insan çalışmaya alışınca boş oturmayı kaldıramıyo mevzusu var ya benimki de o hesap amk.

ama arada sırada gitmelerim artık daha sık gitmelerim'e dönüşmüştü.

mavi ile aramızdaki kıskançlık mevzuları da hallolmuştu.

artık daha bi sevgiliydik.

19 mayıs doğumgünümdür benim.

saat aldı bana.

reklam olmasın marka belirtmeyeyim şimdi ama, ya da olsun amk. diesel marka bi saat almış

her kız ilk fırsatta nedendir bilmiyorum ilişkinin ciddiyetine ve cebindeki paraya göre hediye alır sevgilisine.

genelde de saat olur bu eğer kızın az biraz parası var ise.
yani demek ister ki "saat erkeğin aksesuarıdır. tak bunu da yanımda gezerken adama benze" zaten kızlar bi saate bakar kolunuzda bi de ayakkabınıza.
ayakkabı alamayacağından saat alır genelde.
neyse efendim konuya dönelim;
okul desen o da güzeldi. sınıfı geçmişim.
son 4 senedir ilk defa sınıfı geçmişim lan.
2009 benim için mükemmel bi yıldır.
taa ki kasım ayına kadar.
o zamanlar hatırlarsınız domuz gribi mevzusu vardı.
ben de hastane de çalışıyorum. bi sürü vaka geliyordu. maskeyle dolaştırıyorlar, hemen hastaneye yatırıyorlar falan...
halamlarda kalıyodum.
uyandım sabah. okula gitcem amk.
uyandım ama bırakın yataktan kalkmayı gözlerimi açamıyorum amk.
halam arada geliyo, bakıyo hala kalmamışım kızıyo bana.
"çok geç yatıyosun sabah kalkamıyosun" diyo.
evet geç yatıyodum, hala da geç yatarım ama bu öyle bişey değildi.
sonra en sonunda halam başıma geldi yine kalk falan derken birden sustu.
"adnan" dedi.
duydum sesini ama cevap veremedim. takaatim yok amk.
"oğlum senin çok ateşin var" dedi.
"hı" dedim cevap olarak.
ateş düşürücü falan getirdi hemen "okula falan gitme yat bugün" dedi.
zar zor kalkıp içtim o zimbirtıları.
üstümü de 10 kat örttü ben tekrar uyudum. hani terlesin de iyileşsin hesaba.
telefon dibimdeydi. arada titriyo, mesaj geliyo, ama yazmaya da halim yok amk. parmağımı oynatamıyorum.
akşama doğru halam volkan abi'yi aramış.
"adnan hasta. akşam gelmeyecek dükkana" demiş.
hani dükkana yollamayacak ya beni onun için haber veriyö.
volkan abi de "tamam gelmesin de bi uğrasın doktora gösterelim" demiş.
halam dikildi başıma doktora gidelim diye.
inanın halim yoktu kolumu kaldırmaya. öyle sevmem doktora gitmeyi ama sike sike kalktık tabii.
tın tın doktora gittik halamla çalıştığım hastaneye.
dahiliye doktoru baktı etti tahlil istedi.
ulan köpek gibi korkarım iğneden ama iğneden korkmaya bile halim yoktu. kan aldılar falan gıkım çıkmadı.
kan verdikten sonra gittik kafeye oturduk.
bi çay içtik, millet benle dalga geçti "hasta mı oldun ehi ehi" diye. ben herkese sataşırdım onlar da fırsatı buldu ya taşşağa alıyolar beni amk.
tahliller çıkınca tekrar gösterdik doktora.
hemen bi maske çıkardı çekmecesinden.
"adnan bunu takacaksın bi süre" dedi.
aha dedim bu da taşşak geçiyö.
"ne maskesi hocam ya" dedim.
"yok ciddiyim. takman lazım" dedi taktım ben de.
sonra anlatmaya başladı.
halam da maskeyi taktığımı görünce pür dikkat dinlemeye başladı tabii.
"adnan sen grip olmuşsun ama bu biraz daha ağır geçirilen, ortalıkta domuz gribi diye adlandırılan gripten" dedi.
halam hemen atladı endişeli endişeli "domuz girbi mi olmuş?" dedi.
"evet ama endişelenecek bişey yok. medya büyüttü bunu. yok şöyle tehlikeli böyle tehlikeli diyolar ama bu normal gribin biraz daha ağırı. çok endişelenecek bi durum yok. ama sağlık bakanlığının talimatı yüzünden hastanede tedavi etmek zorundayız.
bakanlık bu hıjastalığa yakalananların steril ortamda tedavi edilmesi talimatını verdi tüm hastanelere" dedi.
olduk mu domuz gribi amk?

yüzümde maske beni hemen 5. kata yolladılar.
oda hazırlandı falan yatış işlemleri halloldu bana odayı hazırladılar.
halam salya sümük ağlıyo, sanki aids oldum öleceğim. grip olmuşuz amk.
ama işte o ara tv'de hergün domuz gribinden şu kadar adam öldü haberleri çıktığından panik oldular tabii.
ben yattım hastaneye.
üstüme de giydirdiler hasta kıyafetlerini yattım amk.
odaya milleti almıyolar, doktor, hemşire falan gelince maskeli tulumlu geliyolar. sanki şarbon virüsüyüm lan.
o ara mavi mesaj atıyo ben de ona yazıyorum ama halim hiç yok amk.
sonra halamlar anneleri aramış bi baktım salya sümük annem, panik panik babam girmiş içeri yüzlerinde maskeyle.
"siz nerden duydunuz?" dedim.
"ne demek nerden duydunuz duycaz tabii" diye kızdı babam.
nolcak molcak konuşmaları döndü biraz ama hemen dışarı aldılar bizimkileri.
virüslüyüz ya amk çok durdurmuyolar milleti yanımda.
zaten kapıya kocaman "ziyaret yasaktır" yazısı asmışlar.
bi 15-20 dakikaya annem girdi odaya babamla beraber.
"gitmediniz mi siz daha?" dedim.

"ne gitmesi refakatçi kalıcam ben" dedi annem.
parladım ben hemen.
"anne sen şaşırдың mı? bulaşıcı diyolar sen kalcam diyosun. napcam ben refakatçiyi? ameliyat mı oldum da ördek tutcan sanki.
kalmam kimse istemiyorum" dedim.
"olmaz molmaz" dediler ama allem ettim kallem ettim yolladım bunları.
sarıyer'e gitmemişler ama. halamların ev yakın ya hastaneye orada kalmışlar.
tam giderken "ne istersin oğlum falan" dedi babam.
"yav baba evden bilgisayarını yollatsana bana" dedim.
"şerefsiz domuz gribi oldun halşa bilgisayar istiyosun" dedi.
"napcam baba sabaha kadar burda sıkılıyorum ben" dedim.
kızdı mızdı ama yarım saate geldi pc.
anneleri yolladım hemen açtım fm 2009'u.
yeni çıkmıştı amk. oynamaya zamanım olmamıştı hiç.
aldım galatasaray'ımı verdim scout'un, antremanın, 4-2-2-2'nin dibine...

serum merum verdiler ondan mı bilmiyorum ben üstümdeki kırıklığı atmaya başladım hafiften.
iyiydim yani.
dolayısı ile de galatasaray ile zaferden zafere koşuyodum fm 2009'da.
yemin ederim amına koymuştum ortalığın.
ilk yarısı bitmişti sezonun. fenerin de kadıköyde amına koymuştum. nasıl seviniyorum kadıköyde feneri yendim diye. o ara
bugünkü gibi kadıköyde kupa kaldırmadık ki. kadıköy sendromu var bünyede. şimdi olsa 10 atsak siklemem. kupa
kaldırmadıktan sonra neyleyeyim kadıköy zaferini...
o değil de ne koymuştuk amk.
şimdi çıkarlar derler "yenediniz ki yenediniz ki.." diye.
biz bunların götünü sikmişiz bunlar daha kızlık bozulmadı diye zafer çılgınlıkları atıyo.
te allaam...
neyse efendim saat 1'e doğru telefonum titremeye başladı.
"aşkım yarın buluşuyomuyuz" yazmış mavi.
ulan ben şimdi buna ne diyeyim?
hastanede yatıyorum da denmez ki pat diye.
"canımın içi ben yarın gelemem karşıya" yazdım yolladım.
hemen cevap yazdı "ben gelirim aşkum" diye.
çok özleyince beni "aşkum" yazardı mavi.
rizeli diye mi bilmiyorum şive yapardı özledikçe.
lan ne yazacam buna diye düşünürken mal gibi "sen de gelme bence" yazdım.

la yazsana "yarın çalışıyorum" diye.
belki de söylemek istedim. ilgi çekeyim hesaabi.
benim babam öyledir. bi hastalansın hele..
nato internjet sitesinden "bişey lazım mı nevzat usta" mesajı yayınlansın ister. öyle ilgi delisi olur hastayken.
hemen bi cevap daha geldi tabii mavi'den.
"???" diye.
bu üç soru işareti "az sonra sikecem belanı bana geçerli bi mazeret sun" demekti.
ben de "hastayım bulaşmasın sana da" yazdım yolladım.
"senden bana zarar gelmez aşkum" yazmış.
"bu seferki öyle değil sanki" yazdım ben de.
yine 3 soru işareti geldi yanyana.
"canımın içi ben domuz gribi olmuşum" yazdım yolladım.
mesaj beklerken çağrı geldi.
bu "bende kontör yok hemen beni ara" demekti.
aradım hemen mavi'yi.
açtı ilk çalış bitmeden.
"aşkım iyi misin?" falan dedi.
erkekliğin şanındandır hastayken naz yapmak.
ben de yaptım.
sesi biraz değiştirip "bilmiyorum ki mavi" dedim inlek inlek.
"kıyamammm :(((lar başladı tabii.
sesiyle ":((" yapamıyodu ama ses tonu "yüzümdeki ifade bu" diyordu resmen.
"aşkım hemen gelcem yarın yanına" dedi.
"kızım saçmalama ne işin var" dedim. sana da bulaşmasın hesaabi.
"ne demek ne işin var ya?" dedi kızdı hafiften.
"lan bulaşır bu. annemleri de yolladım eve. zaten kimseyi almıyolar odaya karantina hesaabi" dedim.
"of pol" yaptı ama mantıklı olarak vazgeçti gelmekten.
gelse içeri aldırılmazdım zaten.
hem de annem babam burda, daha tanıştırmamışım onlarla bi kız gelecek kapıda bekleyecek falan. "kim bu?" diyecekler "adnanın sevgilisi".
olmaz.
yakışanı öyle değil bence.
tanışmış olsalar başımın üstünde yeri var ama öyle istemem karşılaşmalarını.
herşeyin bi adabı var amk.
"neyse sen yorgunsundur aşkım. uyu dinlen. ben sana mesajlar atcam. yok yok mail atarım mesaj atarsam titrer uyanırsın" dedi.
"tamam" dedim ben de inlek inlek.
uefa kupasında adım adım ilerliyorum bi an önce kapasın da devam edeyim istiyodum valla.
öyle de oldu.
kapadı ben de galatasaray'ımla fm macerama devam ettim bütün gece.
uyuduğumda o sezaon bitmişti.
hiç umurunuzda değil ama söylemezsem olmaz; o sezon bütün kupaları aldım amk.
avrupa'da falan destan yazdım ayıptır söylemesi.
yatmadan önce çevrimdışı takıldığım msn'in alt köşesinden "1 yeni e-posta mavi" diye görünce baktım mail atmış bana canımın

içi.

SENİ SEVİYORUMMMM

Dön: İletiler |

 Kime: adnan 12.11.2009 Yanıtla

Bitanemmm..

Sen şuan uyuyosun ben seni düşünüyorum.. Hasta oldun korktum çok korktum biliyodum hasta olacağını sende aşkım sana bişi olcak die korkuyodum ama korkmam bişeyi değiştirmede. Korktuğum başıma geldi ne yazık ki....Bitnm ben sensiz ne yaparım ben çok alıştım sana aşkım bitnm bnm kendine dikkat etmezsen sana bişey olursa ben kahrolurum beni hiç düşünmüyo musun sevgilim??? Aşkım iyileş olur mu benim için iyi ol bitnm benim kıyamam sana ben dayanamam lütfen iyileş aşkım sevgilimmm. Seni seviyorum bitnm seni çokook seviyorummm

Windows Live: Keep your friends up to date [with what you do online.](#)

eni | Yanıtla Tümünü yanıtla İlet | Sil Gereksiz Süpür • İşaretle • Taşı • Kategoriler •

bi hafta sürdü benim domuz gripi maceram.
çok sevenim varmış o zaman anladım.
gelenim gidenim olmuştu bayağı sağolsunlar.
sizin anlayacağınız ben fm oynaya oynaya geçirdim hastalığı. belki de football manager iyi geliyordu domuz gribine bilmiyorum.
iyileşir iyileşmez hemen mavi'me koştum.
nasıl özlemişim. oda beni özlemiş.
valla özlemiş lan.
2-3 gün hiç okula gitmedim. sabah mavi ile buluşuyodum akşama kadar geziyoduk.
akşamları ise ben dükkana o eve.
akşamları mesaj, gece uyuyana kadar ise telefon.
en büyük hayalimizdi beraber uyumak sonra beraber uyanabilmek.
o yüzden telefon kulağımızda uyuyakaldığımız çok olmuştur.
bazen o benden önce uyurdu. uyurken nefes alış verişini dinlerdim.
sevdiğinin yanında uyurken verdiği nefesi içine çekebilmektir bence aşkın nirvanası.
10 paralık kızlarla ya da 5 kuruşluk erkeklerle uyuyup anlayamazsınız bunu.
anlamışsınızdır ne dediğimi.
sevdiğinin nefesi ciğerine dolmadıkça nefes almaz insan. nefes aldığını sanar nefes almış sayılmaz.
nefes almanız dileğiyle...

2010 yılının ocak ayı idi.
malum 19 ocak 2009'da evet demişti bana mavi.
çıkma yıldönümü kutlanır mı?
ben kutlarım amk.
kutlamam diyenin de amk.
senin yaşadığın şehrin valisi, kaymakamı, ıvırı zıvırı o şehrin düşman işgalinden kurtuluşunu kutlamıyo mu bre gudubet ibne?!
gönlüm düşman işgalinden kurtulmuş ben geçit töreni düzenlemez miyim kahraman mavi ünüformalı askerlerime?
düzenlemezsem orospu çocuğuyum...
bunu kutlamaktan gocunan daha yaşadığı şehrin, yani girdiği gönlün ne kaymakamı, ne valisi, ne bi boku olabilmiştir arkadaş.hiç kıvırmaya gerek yok...
bi arkadaşım vardı iyi gitar çalan.
onunla oturduk bi de yan fülüt çalan arkadaşımı ayarladım 19 ocakta ekstraya çıkmaları için.
ücreti de birer şişe tekila amk.
sonradan aklıma bişey geldi.
hastanede çalışan bi çocuk vardı. kız arkadaşı hasta olup gelmişti bi kere hastaneye. orda tanıştık.
tiyatrocuymuş. ama öyle ahım şahım tiyatrocü değil amk. ilçe tiyatrosunda oyunlara çıkıyo önemsiz tollerde kız.
onunla ve bi arkadaşı için de bi ekstra iş konuşması yaptık. onlara oynamaları için başımdan geçen bi senaryo yazdım. zaten öyle çok diyalog yoktu. hareketler önemliydi.

ne olduğunu anlaticam bunların acele etmeyin amk.

ve geldi 18 ocak gecesi.

yarın kadıköy'de buluşmak üzere sözleşildi, 19 ocak 2010'a girişin ilk saniyeleri gönderilmek üzere yazıldı sevgi dolu smsler ve turksat bilmem kaç nolu uyduya yollanmak üzere taslaklar kısmına kaydedildi cep telefonunun.

ben kendimi hızlı mesaj yazar sanardım ama mavi benden önce davrandı. ben ona mesaj yollarken öttü telefonum.

"nice yıllara aşkum" yazmış.

liseli liseli hareketler diyebilirsiniz, kızmam.

şaka amk ne kızmıycam aminıza bile korum.

size ne lan?

istediğim gibi yaşarım sevgimi.

sevgilim hoşlandıktan sonra size ne hareketlerimizin lise kaçta gittiğinden?

neyse tamam sakinim...

kadıköy'e mavi ile sözleştiğimizden yarım saat önce gittim.

ekstra için görüştüğümüz arkadaşlar ile buluştuk.

onlarla son bi toplantı yaptık ayak üstü.

onlardan istediğim şeyleri tam olarak anlamışlar mı son defa kontrol ettim. görünen, daha doğrusu söyledikleri eksiksizdi.

mavi'ye "canımın içi bana evet dediğin yerde bekliyorum seni" yazdım yolladım.

mavi ile ben hastaneye kan vermeye gitmiştik de orda bi park vardı. o banka oturup konuştuk, sonra o bana moral bozucu bişeyler söylemiş ve kadıköy'e yürümüştük hani.

yolda bi yerde saçma sapan ve spontane bi şekilde sevgili olmuştuk, elini öküz gibi tıtmıştım, eli acımişti, salaklaşmışım ben hani.

kadıköy'e minibüs duraklarının orda önünde diz çökmüştüm "üstümü başımı çıkarırım sevgiliyiz demezen" demiştim. başta dememişti ama montumu çıkarıp atınca "ay tamam sevgiliyiz" demişti...

işte o parkta bekliyodum mavi'yi.

mesaj geldi mavi'den "nasıl ya?" diye.

"sen bi yakışıklı erkeğin göğsüne yaslamıştın başını bi bankta. o parkın ordayım" yazdım yolladım.

"delüü tamam geliyorum :)))" yazmış cevap olarak.

ekstra için davet ettiğim arkadaşları yolladım parktan.

gitar çalan çocuğa "kardeşim sana çağrı attığımda geliyosun başlıyoruz" dedim.

sonra bu tiyatrocuya kızı "siz de onlardan 5 dakika sonra gelin lütfen. o konuştuğumuz yere geçersiniz olur mu?" dedim.

tamam dediler ben geçtim bi banka.

zaten ay ocak olduğundan park bomboş amk.

ama şansımıza yağmur, kar falan yok amk.

geçtiğim bank geçen yıl oturduğumuz bankın karşısında bi banktı.

15 dakika geçmedi mavi çağrı attı.

aradım hemen.

"geldim aşkum" dedi.

el salladım gördü beni.

yürümeye başladı bana doğru...

mavi yanıma geldi.

"aşkım çok soğuk burası ya" dedi.

"lan dedik az romantik olalım çok soğuk diyosun. iyi tamam kalk gidelim" dedim yalandan.

oysa ki sikseler gitmem ordan. o kadar organizeysin yapmışız lan.

"tamam tamam romantik aşkım benim. ben üşürüm senle" dedi sarılıp bana.

oturduk banka.

biz o banka oturunca sarıldı bana.

ben de ona sarıldım hali ile.

"geçen sene tam da burda benim göğsüme koymuştun başını hatırladın mı?" dedim.

gözlerimin içine baktı mavi mavi.

"hatırlamazmıyım aşkım. ama bu bank değildi karşıdaki banktı" dedi gülerek.

"hadi ya" dedim salağa yatıp.

yine koydu başını göğsüme. zaten ben de tekrar koysun diye söylemişim.
sol elim onun omzundaydı. o göğsüme koyunca başını sağg elimle montumun cebindeki telefonumdan son arananlarda birinci sıradaki gitar çalan arkadaşımı aradım.
çağrı atacaktım hesapta ama bi 30 saniye basmadım no tuşuna. çaldığından emin olmak için.
mavi başı göğsümdeyken "o gün daha hızlı atıyordu kalbin" dedi şımarık şımarık. güzel sözler duymak istiyodu belli ki.
"şimdi atmıyo mu?" diye sordum.
"atmıyo hiç" dedi.
"ee kalbim artık sende, benim göğsümde değil ki" dedim güzel bişey söylediğimi sanarak.
mavi kontraya kalktı.
"o zaman bende değildi demek!" dedi göğsümde başını kaldırıp.
o ara bu sışı nasıl kapatırım diye düşünürken bizim arkadaşlardan tıngırdamalar geldi.
bi 5 metre sağımızdaydılar.
mavi de ben de baktık tabii noluyo diye.
bizimki başladı gitarla çalmaya bişeyler.

<http://fizy.com/#q/deniz+gözlüm>

başta ne çaldığını anlamadık tabii. gitarla alınabilecek bi şarkı değildi "deniz gözlüm".
sonra yan fülüt çalan çocuk girdi.
o zaman anladı mavi.
"aşkım" dedi gözlerimin içine bakıp.
"haberim yok valla" dedim yalandan gülerem.
o da biliyodu benim gibi neyin ne olduğunu ama işte ben de az şımarık istedim heralde.
mavi sıkı sıkı sarıldı bana.
sonra kulağına şarkıyı söylemeye başladım kart sesimle.
"son arzun nedir diye
gelip de bir sorsalar
haykırış olur sesim
sen yine sensin..."

amk ses güzel değil ama niyetim güzeldi.
tam şarkının "sen yine sensin" yerine gelince sustu gitar da fülüt de.
kafayı çevirdim bizimkilere gitar çalan lavuk eliyle para işareti yapıyo.
mavi gülerem "haklılar aşkım" dedi.
bere vardı lavuğun kafasında. yanına gidince çıkardı onu içine at parayı der gibi.
küfür ederek bi 10 lira koydum beresine.
hemen başladı ibne çalmaya.
yerime oturmuşken bizim oturduğumuz banka doğru geldi bu tiyatrocü kızla arkadaşı.
mavi bana sarılmıştı ya baktı ki birileri geliyo hafiften toparlandı.
erkek olan kolunu tuta tuta geldi. oturdular o banka.
mavi bana "bak aşkım bizim bankımızı kaptılar" dedi.
"vay şerefsizler" dedim yalandan.
bizim çocuklar aynı şarkıyı ikinci defa çalmaya başladı.
sonra ben mavi'ye karşı banktakiler dikkatini çeksın diye "ya bu banktakileri ben tanıyorum sanki" dedim.
mavi tam onlara bakarken kız erkek olanın göğsüne koydu başını.
mavi daha durumu anlamamıştı.
"bak aşkım oraya oturan sevgilisinin göğsüne koyuyo başını" dedi.
güldüm.
"dur çaktırmadan izleyelim" dedim mavi'ye.
biraz sonra kız çocuğa bişey dedi.
çocuk kızdı.
tartışır gibi oldular.

şarkı hala arkadan çalıyordu.
kız kalktı banktan.
erkek de kalktı sinirle.
mavi anladı o an durumu.
bana baktı gülüyodu.
"sus sus izle" dedim gülerek.
"sen delisin. valla delisin" dedi.
kafamı salladım.
kız yürümeye başladı sonra.
erkek de peşinden.
"gidiyolar" dedi mavi.
kalktım ayağa.
elinden tuttum kaldırdım onu da.
"koş koş kaçırmayalım. belki güzel bişeyler olur" dedim.
yine güldü.
onlar yürüyodu biz ise peşlerinden.
çok kalabalık değildi yürüdüğümüz yol, tıpkı geçen yıl gibi.
biraz yürüdüler sonra kız durdu birden.
elini uzattı.
erkek durdu biraz.
kızın elini tuttu.
mavi de benim elimi daha sıkı tutmaya başladı.
sonra biliyorum ya kızın eli acıyacak orada mavi'nin elini sıktım biraz.
mavi elini çekti.
tam o an o kız da elini çekti acımış gibi yaptı.
mavi gülüyodu.
ben çok mutluydum.
sonra el ele tutuşup minibüs duraklarına doğru yürüdüler.
yolda beni oynayan lavuk salak gibi hareketler yapıyodu.
bizim izlediğimizi de biliyolar ya doğaçlama ibnelik yapıyo göt.
o öyle yaptıkça mavi gülüyodu.
"aynı sen aşkım" dedi.
"ya ben o kadar salaklaşmış mıydım be?" dedim.
kulağıma "sen daha salaklaşmıştın aşkım" dedi gülerek.
minibüs duraklarının oraya geldiğimizde erkek olan kıza bişeyler dedi.
kız da ona bişeyler dedi.
mavi bana baktı gözleri kocaman kocaman "yok artık" dedi az sonra olacakları hatırlayıp.
"izle izle kaçırma" dedim.
erkek olan diz çöktü önünde kızın.
bişeyler dedi.
kız onu yerden kaldırmaya çalıştı.
kalkmadı erkek.
montunu çıkarıp attı kenara.
mavi gülmeye başladı.
sarıldı bana.
sonra kız bişey dedi ve erkek kalkıp sarıldı kıza.
bitmişti tiyatro.
mutlu son.
selam verdiler bize, alkışladık.
teşekkür ettik ikisi de onlar da bizi tebrik etti.
"beğendin mi?" dedim mavi'ye onlar gidince.
"aşkım ben seni gerçekten çok seviyorum" dedi.

beğenmişti.

"hadi bi yere gidip oturalım dondum" dedim mavi'ye.

bi kafeye oturduk gidip.

kahvaltı etmemiştik ikimizde. kahvaltı söyledik. ve tabii ki menemen...

kahvaltımızı ederken mavi bana "aşkımda sen beni çok zor durumda bıraktın ya" dedi.

anlamamış gözlerle baktım mavi'ye ağız menemen ile dolu dolu.

"benim hediyem senin hediyem yanında sönük kalacak" dedi üzgün suratlı üzgün suratlı.

"olur mu hiç öyle şey canımın içi. benim hediyem sensin. ve sen en parlak şeysin benim hayatımda" dedim mutlu mutlu.

çıkardı çantasından bi dvd kutusu süslü püslü.

dvd hazırlamış içinde bizi anlattığına inandığı şarkılar olan, üzerinde bizim resmimiz mesmimiz.

kapağının arkasında da yazı yazmış mektup gibi uzun uzun.

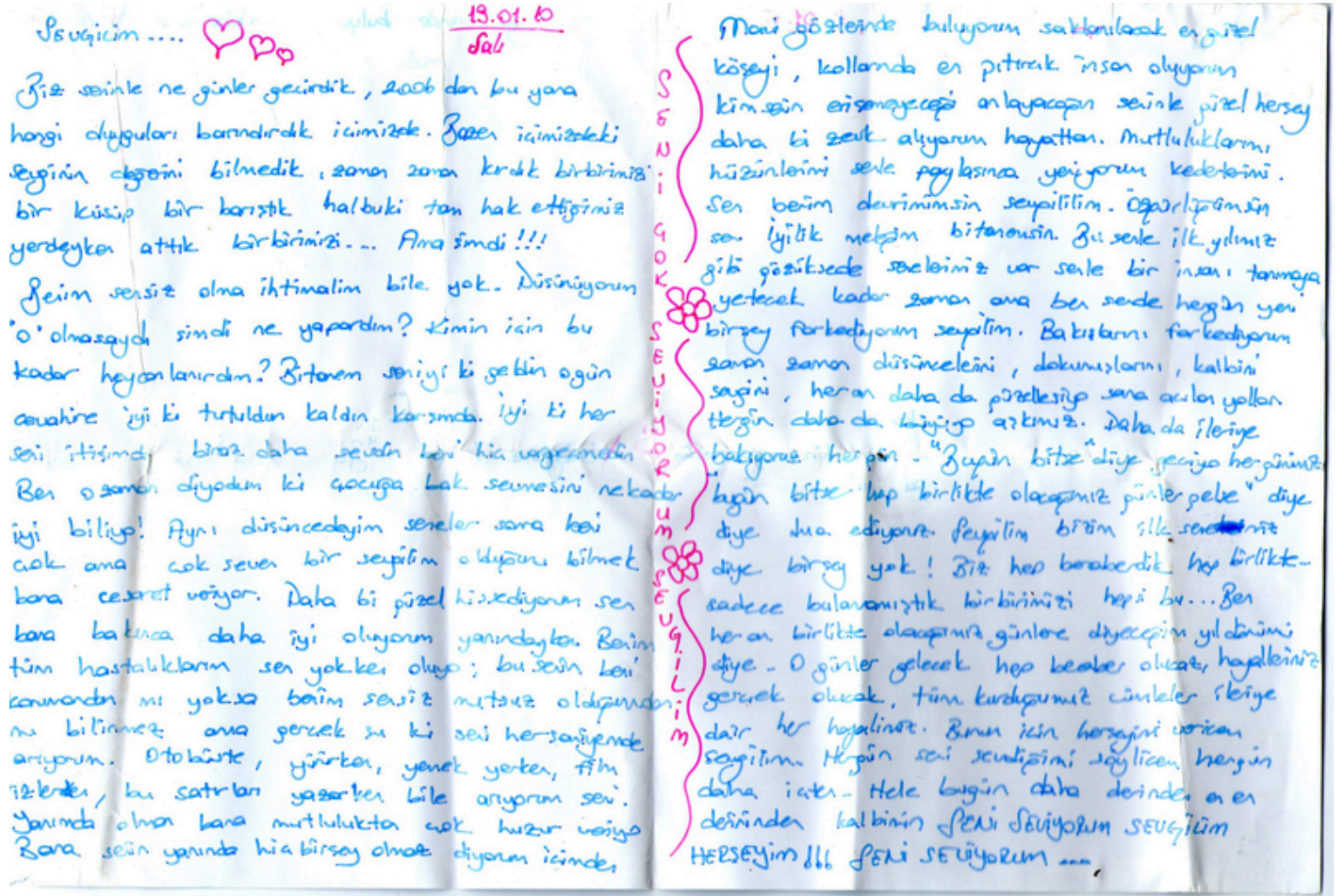
lan amma aynı kalıbı kullandım yazarken tekrarlı mekrarlı.

aha da resmi resmi.

oha lan duramıyorum valla duramıyorum valla.

tövbe tövbe.

neyse aha da resim ahada resim;

ocak ayını atlattık ama sırada şubat ayı vardı.

şubat ayı dert ayı amk.

14 şubat sevgililer günü, 21 şubat doğum günü.

bi de çıtayı yükselttik ya romantizm bekliyo haliyle mavi.

ama ben hazırdım.

her yere, her boka geç kalan ben, mavi için daha bi özeniyodum herşeye.

bu sevgililer günü için geçen yıldan kafamda olan bişey vardı.
oturduğum fırsat bulduğum her gece bi mektup karaladım ona.
günlük gibi ama içinde sadece bizim olduğumuz bi günlük.
sanırım bişeyler yazma alışkanlığım oradan kaldı.
onları verdim ona.
günü uzun uzun yazmıyorum çünkü bizim sandığımız kadar uzun sürmedi.
telefonu çaldı mavi'nin.
annesi arıyordu.
mavi konustu ama sürekli "tamam anne", "hemen geliyorum" gibi kısa cümleler ile.
kapattığında "aşkım hemen çıkmam lazım" dedi.
ben durumu anlamadım.
"tamam gidelim hemen de bişey oldu belli ki" dedim.
"babannem vefat etmiş. rize'ye gidicez" dedi.
ne diyeyim?
tabii gidecek.
beşiktaş'ta buluşmuştu. hemen bi taksiye bindik ben de gittim evlerinin oraya kadar onunla.
"beni habersiz bırakma" diye iyice tembih ettim.
sonra k.çekmeceye döndüm.
ben minibüsle metrobüsle falan döndüm kadıköye. 1 buçuk saat kadar sürüyodu yol. ben daha k.çekmeceye gitmeden onlar yola çıkmış. öyle yazmıştı mavi.
tam 9 gün kaldılar rize'de.
bu 7'sinde mevlüt okuma mevzusu falan var ya o yüzden uzadı dönmeleri.
pek telefonla konuşamadık 9 gün boyunca. ya babası yanındaydı, ya ev kalabalıktı, ya başka bişey...
arada tuvalete kaçıp mesaj atıyodu bana.
çok özlemiştim.
özlemiştim çok.
burnumda tütüyodu.

sonunda geldi mavi istanbul'a tekrar.
geldiğinin ertesi günü buluştuk.
nasıl özlemişim.
o anlattı rize anılarını. yok şöyle olmuş da yok böyle yapmışlar falan.
dinliyomuş gibi yapıp ona baktım doya doya.
arada "hadi ya", "allah allah" falan diyodum ki anlatmaktan zevk alsın.
tabii salak olmadığından anladı onu dinlemediğimi.
"ya aşkım sen beni dinlemedi mi?" dedi.
"dinlemiyorum valla" dedim.
"pislik o zaman ne anlattırıyorsun bi saattir" diye kızdı hafiften.
"mavi ben seni çok özlemişim lan" dedim.
ona lan dememi sevmezdi hiç.
hele ki küfretmem...
aman aman...
ağzıma sıçardı. trip üstüne trip.
ama işte dil alışkanlığı arada çıkıyodu bişeyler.
lan'ları ise engelleyemiyodum. bi süre sonra o lan'lar la'ya dönüştü.
la dedikçe daha az kızıyodu.
sanırım önceki hayatında ankaralıydı. onun sayesinde ben de ankaralı gibi konuşmaya başladım bi süe. dilimden la düşmez oldu amk.
o gün doya doya gezdik tozduk.
babası daha dönmemişti. annesi de sağolsun izin verdi biraz geç kalmasına. geç dediğimde 10 amk.
ben de işten izin aldım o akşam gitmedim.
daha bi güzelleşmiş gibiydi ya da ben çok özledim ondan öyle geldi.

hani açsanız her yemek güzel gelir ya o hesap.
bi de bu benim en sevdiğim yemek amk siz düşünün gerisini.

saat 10 dedi ya anası tam saat 10da eve bıraktım mavi'mi.
doyamamıştım ama ertesi gün tekrar buluşmak için sözleşmiştik ya yarına çıkmak için bi sebep olmuştu bana.
bi an önce eve gidip sabahı beklemeye başlayacaktım.
yoldayken mavi'den bi mesaj geldi.
"aşkım annem seninle tanışmak istiyoy" diye.
ulan elim ayağıma dolaştı amk.
insanlarla tanışmak gibi bi sorunum olmadı hiç. yani sosyal biriyimdir. her tip insan ile konuşabilirim.
kurallarım yoktur yani ikili ilişkilerde. öpüşürüm de sevişirim de.
ama işte bu anne ile tanışma mevzusu...
yazarken gerildim amk.
"nasıl yani?" yazıp yolladım.
"nasılı mı var aşkım ya? kadın merak ediyoy işte kızım akşam 10lara kadar kimle gezip tozuyoy diye" yazmış mavi.
"tamam" yazdım ne yazacam başka amk.
eve gittim salak oldum amk bildiğın.
ne zaman tanışcaz?
nerde tanışcaz?
eve mi çağırcaz?
dışarıda olsa nasıl bi yere götürmek lazım?
vs
vs
...
onları düşünö düşünö sızmışım tv karşısında.
sabah halam uyandırdı okula gitcem ya hesapta.
okulda ne işim var?
mavi ile buluşcaz.
hemen duşa girdim üste başa öyle özenmeden bişeyler giydim çıktım.
bahariye tarafında buluşcaztık.
hemen yola çıktım.
ben yola çıkarken mavi'yi aradım. benim yol o tarafa doğru olunca ben çıktım hadi uyan gibilerinden haber verirdim.
"günaydın" diye mesaj atardı bana.
günüm aydınlanırdı.
bahariye'de mekan da yok amk öyle çok.
yani var da ben sevmedim heralde orayı ondan mekan beğenmiyoyum.
tam boğa heykelinin çarprazında bi cafe vardı oraya geçtim oturdum.
çok geçmedi mavi de geldi.
kahvaltımızı ederken mavi'nin telefonu çaldı.
saat 11 civarıydı.
"tamam anne" diyodu başka bişey demiyodu konuşurken.
kapatınca telefonu "noldu la?" dedim.
"annem nerdesiniz falan diye sordu" dedi.
"ya anne manne diyosun da ben bu kadınla tanışırken napcam kızım? neyi sever neyi sevmez? ne zaman buluşcaz?" diye soruları ard arda sormaya başladım.
"aşkım ya amma tırstın he. sen var ya evleneceğımız zaman beni istemeye de gelemezsin korkudan" dedi gülerök.
"gelemem valla. kaçırayım mı ben seni?" dedim.
"güzel evlenme teklif edersen düşünürüz" dedi.
etmem mi amk?
sen bana evet de evlenmek için ben sana sırası geldiğında neler yaparım lan.
biz kahvaltımızı edip ordan burdan konuşurken mavi'nin telefon tekrar çaldı.
yine annesi amk.

tamam mamam dedi kapadı telefonu.
ben sormadım bu sefer ne diyo diye. direkt mavi söyledi ne dediğini.
"aşkım annem buraya geliyo"
aha yarrağı yedik amk.

"nasıl geliyo lan?" dedim.

güldü mavi.

"koşa koşa geliyo aşkım" dedi.

bi saniye falan annesi gerçekten koşa koşa geliyo sandım. sonra dedim bu benle taşşak geçiyo "dalga geçmesene lan" dedim.
güldü yine.

"aşkım ya amma korkuyosun. yemez seni korkma" dedi.

"inşallah" dedim.

"mavi ben bi tuvalete gideyim üstü başı düzeltelim bari lan. söyleseydin önceden traş olurum" falan diyerek indim tuvalete.
aynaya baktım üstümü başımı düzelttim.

saçımı da bana göre en güzel şekle getirdikten sonra aynaya baktım uzun uzun.

hani mimik çalışıyorum bildiğin.

gülsem böyle güleyim, dinlerken böyle dinleyeyim falan.

bi 15 dakika oyalandım orada.

en doğru mimikleri seçtikten sonra çıktım tekrar mavi'nin yanına.

"geliyomuymus lan?" dedim.

"gelmek üzeredir" dedi.

ter bastı amk.

hemen garsona seslendim. masada küllük falan vardionları kaldırtım. sigara paketini çakmağı falan koydum cebe.

10 dakika sonra benim arkamın dönük olduğu kapıya doğru el sallamaya başladı mavi.

"geldi mi lan?" dedim sesimde panik hakim bi vaziyette.

gülmeye çalışarak ve çaktırmadan "geldi geldi" dedi ayağa kalktı.

tabii ben de kalktım ayağa.

kadını bi kere camdan görmüştüm onda da uzağı göremediğimden pek nasıl biri olduğunu bilmiyodum. bi de bi hediye yollama mevzum olmuştu o kadar. diyalogumuz yok gibiydi ama problemimiz de yoktu yani.

zaten o kadarcık diyalogu olan birinin ne sorunu olablirdi ki?

hafif toplu bi kadın. mavi'nin yüzü ile aynıydı yüz hatları.

ama gözlerinin alakası yoktu mavi'nin gözler ile.

geldi oturdu masaya, mavi'nin yanına benim karşıma.

"ee nasılsınız çocuklar" diyerek hal hatır sordu önce.

"iyiyiz sağolun siz nasılsınız?" diyebildim.

en son lisede ilk kez disipline gittiğimde bu kadar kibarlaşmaya çalışıyordum.

ismi seraptı.

başta "serap hanım" dedim. ama o istemedi. çok resmiymiş. "serap teyze" dememi tercih etti.

ulan o değil de millet boyle kaynanalarına anne diyo ya, başta bayağı zorlanıyodur lan.

ben kadına teyze derken bile zorlandım. garibime gitti valla.

ama kadın sıcak kanlı bi bayandı.

yani konuşmasını bilen biri.

başta korkuttu bu beni açıkcası.

kendimi bi şirkete cv sunmuş da insan kaynakları birimi tarafından mülakata alınıyo gibi hissettim.

ama serap teyze sağolsun insan psikolojisinden anlıyodu.

halden anlayan biri yani. onun sayesinde bi 20 dakika sonra öküzü halim olan gerçek halimi tam yansıtmamam da bana yakın birine dönüştüm hafiften.

garsonu çağırdım.

"bi menü verir misiniz?" dedim yumuşak bi ses tonu ile.

hemen getirdiler menüyü.

serap teyze menüye bakarken mavi ile göz göze geldik.

güler gibiydi ama munzur bi gülümseme.

halime gülüyodu galiba.

sonra serap teyze "tatlı bişeyler yiyelim mi?" dedi.

"tabii" dedim ben.

mavi "anne ben rejimdeyim" dedi.

ben tabii ki beş dakikada sattım maviyi. "ne rejimi ya? sanki çok kilon var da rejim yapıyosun bi de" diye çıkıştım yalandan.

"hay yaşa oğlum sen" dedi serap teyze.

mavi annesinin görmeyeceği bi şekilde dudakları büzüşüki gözleri kocaman kocaman kaafasını salladı bana doğru "sen göreceksin gününü" dercesine.

ama kim takar mavi'yi o masada?

anneyi tavlamağ lazım.

o yüzden olmam saf belli idi.

anne ne derse, daha doğrusu ne demeye meyilli ise ben o meyilde olacaktım.

"ben meyveli pasta istiyorum" dedi serap teyze.

garson not aldı hemen sonra mavi'ye döndü.

"ben su istiyorum. bi de servis getirirseniz annemden otlanırim bi çatal ucu kadar" dedi mavi.

ben meyveli pastayı hiç sevmeme rağmen "ben de meyveli pasta alayım lütfen" dedim garsona.

mavi ile yine göz göze geldik.

gülümsüyodu gamzeleri belli belirsiz.

garson "ne içersiniz?" diye sorduğunda tabii ki seçimim hiç sevmememe rağmen serap teyze ile aynı oldu, "çay".

siparişlerimiz gelene kadar mavi'nin diyetinin gereksizliği üzerinde mutabık cümleler kurdum serap teyze ile.

pastalar geldiğinde ise biraz daha konuşabileceğim konular açtı serap teyze.

"okul nasıl gidiyo adnan?" diye sordu önce.

anlattım durumu.

güzeldi herşey o yüzden anlatması zor olmadı.

geçen seneden önce sorsaydı bunları ve ben ona doğruları anlatsaydım kaçarak uzaklaşırdı oradan kızını da sırtına alıp.

ama zaman bazen o kadar çok şeyi değiştiriyi ki insan hayatında.

1 yıl önce içinde olduğunuz durumları düşünüp güldüğünüz de ağladığımız da olacaktır mutlaka.

ama şöyle de bişey var ki insan hayatındaki periyotlar çoğu zaman artı ve eksi diye sıralanır.

yani bir artı(güzel bi boklar) yaşadığımız zaman ilerideki periyotta mutlaka onu nötrleyecek bi eksi yaşatır size tanrı.

sanırım duyguları nötrlemek üzerine kurulu kader denen saçma şey.

bazen eksi eksi eksi diye devam ediyor, ya da artı artı artı diye, ama işte istisnalar kaideyi bozmuyo.

benim ailem, okul hayatımı konuştuktan sonra biraz da hem çalışıp hem okumamı takdir etti serap teyze.

bu fasıl bittikten sonra kendinden bahsetti ve nihayet güncel konulara geldik...

"hangi takımlısın adnan?" diye sordu.

mevzu galatasaray ise asla yapmacık olamam.

"tabii ki galatasaray" dedim en bitirim ve normalleşmiş ses tonum ile.

gülmeye başladı serap teyze ve mavi.

mavi'ye dönerek "seninki normalleşti" dedi.

ulan utandım amk.

kendim olmamdan değil de o yapmacık tavırlarımın gereksizliği utandırdı beni.

mavi kaç kere anlatmıştır beni kadına. ben niye o anlatılanlardan değişik bişey olmaya çalıştıysam amk?

galatasaraylıyım diyince tezat olsun diye mi nedir "ben de fenerbahçeliyim ne olacak şimdi?" dedi.

"kimse mükemmel değildir" dedim inceden laf sokayım hesabaı.

kızına dönüp "bu iyi bişey mi dedi kötü mü kız? sen daha iyi tanıyosun benden" dedi.

mavi gülerek "sana kötü bişey demeye cesaret edebilir mi hiç?" dedi.

hemen girdim lafa "valla edemem" diyerek.

yani güzeldi herşey.

pastayı mastayı yedik. muhabbet de güzeldi.

ben serap teyzeyi sevdim. yani sarılıp "anam, dertli anam" diyecek kadar benimsemedim tabii ki ilk görüşte ama iyi biri idi. bana

onunlaşa diyalog kurarken yardımcı olması ona mavi'nin annesi olarak duyduğum saygıyı serap teyze olarak saygı duymama

çevirmişti. iyi biriydi yani.

kaynana tarafından şannslıydım anlayacağımız...

anne mevzusunu da halledince bizim mavi ile ilişki biraz daha mesafe adlığını hissettik ikimiz de.
yani nasıl desem benim ailem ile daha tanıştıramıştım mavi'yi ama annesi ile tanışmış olmam sanki biraz daha yaklaştırdı bizi.
anneye sıra gelmeden önce mavi'yi halam ile tanıştırmak istedim.
halam ikinci annem gibiydi.
o ara bizim favori mekan k.çekmece gölünün civarı idi.
bazen sabah buluşup peynir ekmek alıp piknik yapardık bazen ise sarılıp hayallerimi anlatırdım ona göl kıyısında.
bahar geldi ya açık alanlarda takılıyoduk daha çok.
yan yana otururduk bi duvar dibinde göle bakarak.
çocuklarımızı anlatırdım ona.
evimizi anlatırdım.
o başını omzuma yaslayıp dinlerdi beni çoğu zaman.
bazen de ona yazdığım mektupları getirirdi okurdu yanımda.
ona kurduğum cümleler bazen beni bile etkilerdi. vay amk ne yazmışım değim olurdu içimden.
çoğu zaman ise tam mavi ile yakınlaştığımız, tam dudakları dudaklarıma değeceği zaman orada ikamet eden bi sokak köpeği yanaşırdı yanımıza.
bazen serap teyzenin adamı olduğunu söyledim mavi'ye o itin.
gülürdi mavi, "saçmalama aşkım" diyerek.
gölün kenarında bi gün "hadi halama gidelim" dedim buna birden.
şaşırdı.
"nasıl ya?" dedi kaşlar çatık.
"gelmem ben eve falan" dedi biraz bozulmuş halde.
ben anladım yanlış anladığımı.
mavi ile aramızda kırmızı çizgi idi cinsellik konusu.
ne ben ısrar ederdim ne de o taviz verirdi.
kezban diyenin anasını sikerim, biz bazı şeyleri zamanında ve sırası ile yaşama taraftarı idik.
biraz da benim pinpiriğimdi aslına bakarsanız.
olur da bi şekilde yalnız kalırız, ateş ile barut, kötü olmayan ama zamansız bişey yapmaktan korkuyodum.
olur da bi şeyler yaşarız, ayrılmayız da olur da bana bişey olur ne bileyim ölürüm mölürüm amk kız ortada kalır, olmazdı yani.
ya diyorum ya kıymetlim idi o benim.
zarar değil de sevginin, aşkın gereksinimi olan şeyler bile onu kendimce koruma içgüdüm yüzünden yanlış gelir olmuştu bana.
neyse amk devam edek...
"la manyak yanlış anladın. halam da evde" dedim.
bu sefer yine aynı cevabı verdi mavi. ama yüzündeki ifade değişmişti. çatık kaşları yüzünden kısılan gözleri kocaman kocaman açılmıştı şaşkınlıktan
"ne zamandır soruyodu seni. bugün evdedir. hadi gidelim" dedim.
ne kadar dilendirmese de annesi ile tanışmam onun bana attığı bi adımdı ve benden de boyle bi adım beklemesi en doğal hakkıydı.
"ya saçmalama" dedi mavi.
"la ne saçmalaması" dedim çıkardı telefonu cebimden halamı aradım.
dur falan dese de mavi çok da üstelemedi açıkçası.
halam açtı telefonu hemen.
"naber oğlum?" dedi.
"iyidir hala. evdemisin?" diye sordum.
"evdeyim. hayırdır" dedi.
"20 dakikaya ordayım. yanımda biri var senle tanıştırmak istiyorum" dedim.
mavi gözlerime bakıyordu konuşma nasıl gidiyo diye merak ederek.
"gelin gelin" dedi halam kimi getireceğimi tahmin ederek.
halam tanışmamıştı mavi ile ama sürekli elimde olan cep telefonu yüzünden takıldığı çok oluyodu mavi yüzünden bana.
resimlerini de bi iki kere göstermiş, nasıl bri olduğunu, kim olduğunu falan anlatmıştım halama çoğu kez.
kısacası sadece yüz yüze bi diyalogları yoktu diyebilirdim. e onu da halletme zamanı gelmişti.
telefonu kapatında "hadi kalk bekliyo bizi" deidm mavi'ye.
"aşkım keşke önceden söyleseydin süslenir püslenirdim ya" dedi haklı olarak.

ama benim de haklı bi sebebim vardı böyle bi emrivaki için;
"sen bana önceden haber verdin mi annen ile tanıştırdın?"

halamlara giderken yolda mavi "adnan böyle gidilmez bişey alalım pasta falan" dedi.

girdik bi pastaneye aldık bi ufak pasta yola devam ettik.

anasördeyken bunun elleri terlemeye başladı.

kapının önüne geldiğimizde bayağı bayağı heyecanlanmıştı artık.

"aşkım ben çok heyecanlıyım ya" dedi gkaşları küçük emrah gibi bi halde.

"ya kızım korkma be yemeyecek heralde" dedim.

"aşkım 1 saat falan duralım sonra kalkmam lazım. eve gitcem daha" dedi anlaştık ve ben zile bastım.

halam hoşgeldin diyerek aldı bizi içeri.

mavi'nin fıstık yeşili çorapları dışında herşey normaldi.

o gün serap teyze tarafından bana sorulan sorular mavi'ye de soruldu halam tarafından. ve mavi de tıpkı benim o gün serap teyzeye yaptığım yalakalıklar gibi yalakalıklar yaptı halama.

o gün öğrendiğim şeyler de oldu mavi hakkında.

bilmediği yemek yokmuş lan.

patates salatasını çok severmiş, bilmiyodum.

altın günü muhabbeti açıldı nasıl olduğunu anlamadığım bi şekilde ve muhabbet yemek konusuna kayd.

halam sonunda eline kağıt kalem verip mısır ekmeği ve mıhlama tarifi yazdırdı mavi'ye.

bi ara fırsatını bulup "kızım hakaten biliyomusun lan sen bunları yapmayı?" diye sordum.

"ne sandın sen sevgilini?" dedi şımarık şımarık.

vay dedim amk...

güzel geçti anlayacağınız tanışma faslı.

mavi ile konuştuğumuz gibi 1 saat sonra izin istedik kalktık.

ben de mavi ile metrobüs durağına kadar gittim.

uğurlayayım hesaba.

yolda hep "acaba beğendi mi beni" tarzı sorular sordu mavi.

"lan beğense nolur beğenirse nolur? ben beğenmişim seni yetmez mi?" dedim.

"aşkım benim" dedi. daha sıkı tuttu elimi.

oys ki ailemin de çok sevmesini istiyodum onu.

ki bu imkansız bi idea da değildi.

bu arada "idea" kelimesini de kullandım cümle içinde.

lanet olsun...

böyleyim ben işte. cümle aralarında asortik yabancı kelimeler kullanacak kadar bilgili, kültürlü ve bireylerle diyalog kurmakta dominant bi tarafım da yok değil...

aha yine yaptım.

beni böyle sevin lütfen...

hayat çok garip.

bazen sadece sizin etrafınızda döndüğünü sandığınız anlar olsa da diğer insanların hayatlarındaki gelişmeleri size aslında koca bi hikayenin içinde sadece birer harf olduğunuzu farkettileriyo.

eminim çoğunuz biliyorsunuzdur bu durumu.

tıpkı sizin yağmurda ıslanırken tanrıya saydığınız gibi.

sanarsınız ki sırf siz ıslanın diye yağdırır tanrı o yağmuru.

oysa ki o damlacıkları bekleyen kaç çiçek vardır yeryüzünde.

bazen bu filmde figüransınızdır yani.

dizide figüran olup da eşe dosta çıkacağı 2 saniyelik görüntü için haber verip tv karşısında bütün diziyi izlettirmekten farksız

bazen halimiz.

hala oğlu mustafa'nın hayatında bayağı bi önemli gelişme vardı o ara. deniz diye harika bi kız bulmuştu kendine.

ee artık yaşı da gelmişti hani.

kız kardeşim ve mavi ise mezun oluyordu o ay içinde.

ben ise sadece sınıfı geçmiştim.

benimki de bana göre önemli bi mevzu idi ama diğerlerini düşününce sanırım bi süreliğine hayat benim öykümü rölatiye almıştı.

kız kardeşimin mezuniyetine gitti annemler, sonra gelip mustafa abime kız istendi, mavi de mezun oldu ardından.

ben ne kız kardeşimin mezuniyetine gidebildim ne mavi'nin.

ikisinin sevincine de telefon ve çekilmiş resimlere sonradan bakarak ortak olabildim sadece.

amk insanın zoruna gidiyo sevdiklerinin sevinçlerinde dışlanmış olmak.

ama çok sürmedi tabii.

en azından mavi'nin hayatına en kısa zamanda tekrar dahil oldum sıkı roller ile.

tekrar mangala bile gittik hatta.

bu sefer cep telefonuyla bol bol resim ve video bile çektik.

size tabii ki biraz sansürleyip, görüntüyü bozuk izlettirecem.

kusura bakmayın.

merak eden olur mutlaka;

bi de mektupları vardı mavi'nin.

bu piknik mevzsundan biraz önce vermişti bana.

nasıl da utanmıştı verirken.

sıkı sıkı tembih etmişti "ben yanındayken okuma sakın" diye.

keşke demeseydi.

hiç okuyamadım o yanındayken.

İTANECİK TWETYM =))

İçim mavi gözlü, sarısa çok ama çok yakışıklı sevgilimmmmm... =)) Bu mektuplar neden çıktı dimi ne alata böyle bir yıldı bu tek.

Çapında mektup... Zeki senden özendim birat ama içimden geldi. Bu aralar sana karşı içimde çok güzel şeyler deryo... İstediğim daha bi görmek geliyo içimden daha daha bakmak gözlerine, sen baktıkça sevdiğim mutlu oluyorum ben. Bende sana bakıyorum daha çok seviyorum sende mutlu ol diye... İçim için 4 sene önce de çok şey ifade ediyodun sen şimdi de. Hani diyorsun ya daha çok hissediyorum sevdiğini daha çok bağlandım, çok mutluym diye İste o zaman diyorum... **mavi** yanılmadı bak diye Sen beni en mutlu eden kişisin ve hep beni mutlu edeceksin adından da çok emnim buna ve bende seni çok mutlu eden sevgilim söz verdim kendime çünkü "Beni... başkası mutlu eder bir tek kişi var beni bu dünyada mutlu edecek o da..." demek insana huzur veren birsey... Bu huzuru ben sende buldum sevgilim. Sende böyle hisset istiyorum

Sende benim için de ki: "navi" den başka kimse mutlu edemez
 beii' de. Ben daha da mutlu oluyum sende mutlu ol
 Böylece hep mutlu olalım aşkım çok ayrı geldik, çok
 ayrı düştük... Bu bir yerde iyi oldu, bir yerde de kötü
 tabii =ll ama bundan sonraki seneler benim elimizde....

Sevdim seni sevdiğim için hiç pişmanlık duymadım
 sana... Seni seviyorum *WETUM* benim

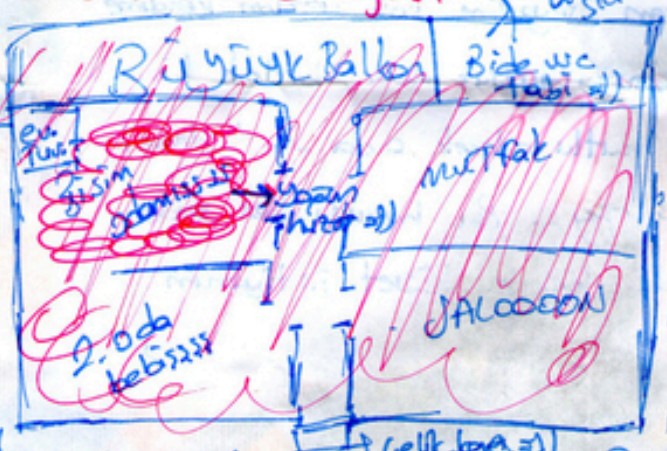
NOT: Bu benim evimdir olsun
 tabii benim yaşadığım gibi yaşamak
 olmasın =>

Mucikasssss

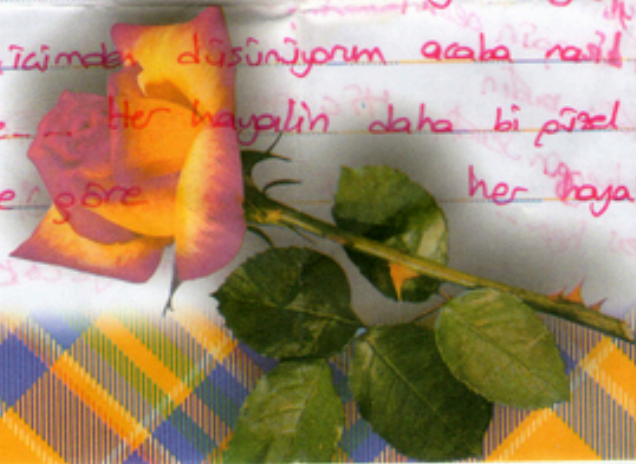
bk.2. Evdeymiş banyosu =>
NOT: Seninle
 her yerde otururuz
 fark etmez içine
 huzur içeren penbeyle
 o benim için daha güzel

Aşkım ben hiç
 çizemiyordum ya =>
 Sen bana şerh yada
 sen çiz ben çiziyordum
 o daha kolay =>

SEVGİLİM CANIM

Ben bana hayallerini anlattıysan ya uzaklara
dalıp dalıp gittiysen o narı pöşelerinde pöşelerim
yasattığın o hayalleri, hayaldestek senki yasamış
abi anlatman yok mu, beni bana anlatman, içinde ki
sarıyı anlatman, bitenem... Böyle böyle içinde ki
aşkı gönderiyorum, böyle yasıyorum senin sevgini,
bakışınla seviyorsun, hiç olmayarak hayallerinle
seviyorsun, bazen beni berben iyi bilmen alıp
götürüyo beni, Benle ilgilenen her derdeime kosman
Benim herseyim oluyorsun bir anda varlığınla
gelip kuruluyorsun kalbimin bas köşesine hende
yayıla yayıla =))) Gülüşün yok mu o tatlı tatlı
pülüşün, isimi oksayın, gülüşüne gülüş katan o narı narı
gülüşün... Gözlemlenle gülüşün bana, ellerinle, dudaklarınla
her anlamda bana odaklıyorsun kendini bazen, bazen
sadece oksuyorsun saçlarını yada dalıp gittiysen
bana kaka kaka... O zaman anlıyorum yine hayal
kuruyorsun içinde düşünüyorum acaba narı bi hayal
kurdu diye... Her hayalin daha bi pışıl oluyo
lar öncekine göre her hayalde

bizim ilişkilerde daha güzel oluyo bir öncekine göre
kattaya kattaya getirek yıllar bu günler, sevgimizde
öyle kattaya kattaya götürüyoruz işte... Sen benim serserim
oluyorsun, mavisim oluyorsun, idelim bakem oluyorsun
fontanım, tüccüm oluyorsun... Ama kalbimdeki yerin hiç
değiştirmiyö bir tek o kalbim her ayrı yerini koruyo...
Sevgilim hep böyle akıp gitmiş arkımda, hiç durmasın
bir birimizi koruyalım, üzmeylem bitenecek sevgülüm

SENI SEVİYORUM BİTANAM HER SEVİCEM ! ! !

MAVİM, SEVGİLİM, BİTANAM

SERSERİM, TÜCCÜM, FONTANIM

YAKISIKLI SEVGİLİM

HERSEYİM OOO DENİZLER MAVİ GÖZLERİNLE

ASK DOLU KALBİNLE

GELDİN GİRDİN HAYATIMA

SENI SEVGİNLE YERERDİ SEVGİM

SENI Bİ BAKIŞINLA GELDİ MAVİ GÖZLERİN

MAVİ GÖZLERİMİ

HİÇ AYRILMAYACAĞIMIZDA SEVİLE

İSTE OĞUN BAŞLADI SEVDANİ

HİÇ DE BİTMEYECEK ...

SEN ÜSERE ÖNE
bu adam benim hayatımdaki
en kıst olacak demistim
öylede oldu Eyili oldu
Eyili varın Eyili varın pektin
Yıkım ye beş pektin sevgin
Üsere medin Üsere herşey sevgin
Yine sev hep sev hep...

Sevdim su sıralar bana pitmeni istiyenlerin için
bi para kaptu, sen bana pitmek diyene ben yapip kavuluyorum
Sen pidesen ben ne yaparım ne?? Ben yasayamam ki seniz artik
gidersen beni de pötürsün, kabul ediyen pötilim sevdim??
Askim kocam... Beni bırakma gitme, beni sece beni sece...
Herde pismen olunan diye korkuyum sakere... Beni sece
gitmedim için beni suslanlarda korkuyum, beni sevmedim
ilerde bu seberten dolayı. Başka hic bişey değil sevdim.
Beni korkutan senizlik ya şimdi ya daha sonra ins. yatanon
bu durumu. seniz kalman hic ins.. Beni bırakma sevdim
dur mi? Bırakma... Ben sai sayıyorum. sende beni sevdim. Ben
ya yuründe birim kadar birbirine yakışır, birbirleri için
dünür iki inen görmedim. Gün olurda ins birde fuhatta
sirin gibi ünlü olurdu askimela ama bizim hikayemize
daha pötel olur sevdim tüm askleri kestirecek, tüm
siirleri susturacak, birde sonra ne ask kavulacak
bi diğerlerde ne sakere... Bir seniz sevdim. Askim
peldip sen noktaya bit. Seni ölümüne sayıyorum sevdim
Beni hep ses dinle sece.. Bırakma elleim seniz de
sevinim.

Yatarak yordum için bu kadar çirkin yazın. İma ibret
sevdim seni çok sayıyorum kocam. Bu sana siperim. Kızık
ama anlamlı. Sakla bunu senizim. Hep abran sende lei hi
unutma kocam. Seni çok sayıyorum.

GERÇEKLERİ TARİH YAZAR

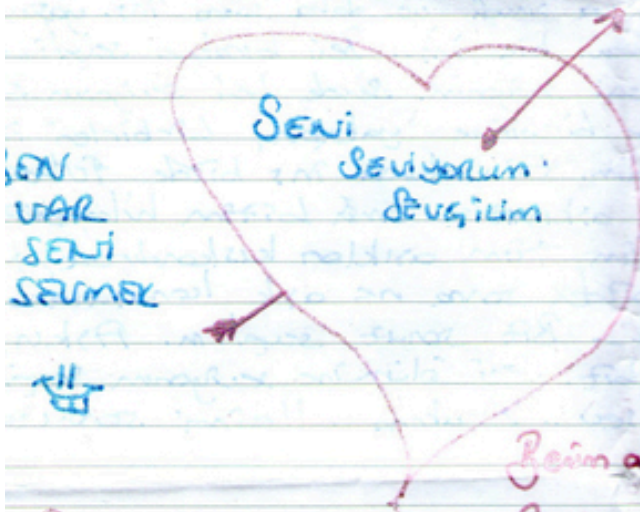
TARİHİ DE ANIL ADANAN

Günlerden bir gün press adan, tergahtor **mavi** yi görmüş
beğenmiş, kalbi pürpür atmış onun için, **mavi mavi** diye gesser
olmuş sokaklarda, hayatı tüm senetleri horcamız ona ulanmak için
ama **mavi** kırım, zamanın eleni inen ya press her-pandadan
vazgeçmiş, atmış tacını kafasından, yalvarmış sevdiğine, kız
anlamamış, seneler sümüş pressin aski, seneler ondadada
yatışıklı yapmış, sepişyle gözletmiş ortalık. **mavi** bunu
farketmiş, yavaş yavaş yazmış adanı, yavaş yavaş sevmiş,
ona çok sevmiş.. Yatışıklı mı yatışıklı press, **mavi**
teberr söyleniş sevdiğini, **mavi** bu sefer anlatmış askini prene
masal bu ya press eski güne eski hayatına kavunmuş **mavi** bi
günince hayatına, **mavi** bırakmış tergahtorun. bi tek pressine
düşkün olur, ona adanmış hayatı... Ben bu kadar mutlu
ülke görmedim masallarda... Bu orada bu masalın adı nedir?

Sevi çok ama çok seviyorum - Gerçekten çok... Masalın ismi yok çünkü bize bi isim bulmak zor, biz basl. basına bi aşkta, adımı yok bizim sanırım yok bi aşkımla var. Ben hep kavram bu aşkı taşım benim.. Sevi seviyorum

Sevi Seviyorum

SANA ÖLÜRÜM
SEVİŞİLE ÖLÜRÜM
EĞİ NARCAN BEN?

Benim aşka inancım senle başlar
Birimiz ölene kadar sürer bu inanc
Nere mi bitecek bu aşk ölüncü??

Sevi bi daha görünürsen ben de ölüren

Ölükten sonra yine aşık olucam

Yine birbirimle bulucam

Yeni bir aşk yaratıcam orda

Yerden inancım ayla senle

TR

AZ - J Q D Z Z

İstik azamın ölüncü ölüren

Aşkın kavram

dedim ya zaman hızlı geçiyo.

mavi ile benim etrafımda dönen bu dünyada kız kardeşimin bu kadar hızlı büyüdüğünü farkedemedim belki de.

babam aradı bi gün.

"buyur baba" diyerek açtım telefonu.

"naber oğlum", "iyidir baba" muhabbetinden sonra "akşam gelsene bi sarıyere" dedi.

"hayırdır baba" dedim.

"gel akşam konuşuruz" diye kestirdi attı.

ulan dedim acaba bi bok mu yedim yine diye diye düştüm sarıyer yollarına.

bekliyorum çünkü kendimden. her an bi bok yeme potansiyelimi inkar etmiyorum, etmem de.

eve gittiğimde kız kardeşim de işten gelmiş yemek yiyodu mutfakta.

annemle hoşgeldin hoşgittin muhabbetinden sonra babamın eve gelmesini bekledim küçük kardeşimle oynayarak.

bahçede top koşturduk bayağı bi.

ben kesildim bizim ufak puşt bıkmadı oyundan.

eve girdik tabii.

duşa girdim hemen.

çıkınca oturma odasına gittim. annemle kardeşim bişey konusuyolardı fısır fısır.

"ayıp la konuşmayın fısır fsır" dedim yalandan.

bunlar birden ciddileşti.

normalde benim konuşma tarzıma alışıklar tabi ki. nerde şakalaştığımı nerde ciddi olduğumu bilirler normal olarak.

ama bi kıllandım bunlar böyle gereksiz tedirginleşince.

"la bişey mi oldu?" dedim bizimkilere.

çil yavrusu gibi dağıldılar. biri mutfığa diğeri odasına kaçtı.

anlamadım bi bok.

kaldık küçük kardeşimle.

çok geçmedi üstünden babam geldi eve.

babam içeri girince bi fısırlaşmalar falan daha.

ben yine bi bok anlamadım tabii.

derken çaylar maylar yapıldı ben iyice kıllandım. annem de biliyo benim çay sevmediğimi ona rağmen çay yapmış ve babam

önemli bişey konuşurken mutlaka çay içerdi.

dedim büyük sikiş var bana...

"oğlum bi durum var ailemizi ilgilendiren" diyerek lafa başladı babam.

o ana kadar sol bacağı sağ bacağı altında ve geriye yaslanmış şekilde oturan ben "aileyi ilgilendiren durum"u merak ederek oturuşumu değiştirdim hemen.

babama doğru eğildim ve dirseklerim dizlerimin üstündeydi artık.

"hayırdır baba" dedim kaşlarım çatık bi halde.

o ara kız kardeşim dışarı çıktı odadan.

"kötü bişey değil oğlum" diyerek tekrar başladı konuşmaya babam.

ben ise pür dikkat dinliyodum.

"kız kardeşinin görüştüğü biri varmış" dedi.

aha dedim birini daha dövecem heralde.

"kimmiş o şerefsiz" diyerek parladım birden.

annem girdi lafa, "oğlum öyle denir mi? bi gelsinler tanıyalım bakalım kimmiş kimlermiş?"

aha dedim iş ciddi.

babam aldı sazı eline;

"pazar akşamı kız kardeşini istemeye geliyolar. hneh enucnfweluc ewuldfylaweu cewılns ecsulfcnesylcı sdnıgfvtyl dgfsvenkl senıuws kjsdglfuı sfııwo zsgflserguılsea fhvlasd fhalsbc asheflıav sdhsc &(&&/&(HKGBYU)^()IO^H =)^()& NKTNB KJKj....."

aynen böyle düydum babamın dediklerini.

ama ben sadece ilk cümleyi anladığımdan gerisini anladığım gibi yazdım babamın.

ilk cümleden sonra sevindim mi üzüldüm mü kızdım mı ne oldum bilmiyorum ama bişey oldu bana.

nasıl ağırırma gitti amk.

kız kardeşim büyümüş koca bulmuş kendine.

oha amk!

lan ne ara büyüdü biz?
kabullenemedim.
babam bişeyler daha dedi.
ama dinlemedim. kalktım ayağa suratımda aptal bi ifade ile.
özlem'in odasına doğru gittim.
kapıyı açtım suratım ifadesiz bi şekilde.
"abi" dedi sadece.
kapıyı kapadım.
annemde ayaklanmıştı ama kapıyı kapatırken içeri girme der gibi bakmıştım yuzune, girmedim.
kız kardeşime doğru yürüdüm.
kızmıştım çok.
kabul etmek zor, kız kardeşi olan bilir.
"abi" dedi tekrar.
biliyodu kızdığımı. neye kızıyosam amk?
dudakları büzüştü hafiften, ağlayacak gibiydi.
kardeşlik beraber ağlamaktı.
bi hafif kızardı gözlerim.
sarıldım kardeşime.
"sen ne ara büyüdü?" dedim sesim titreyerek.
sesimin titremesini saklamaya çalışmakta başarılı değilim hiç.
ama ağlamadım salya sümük.
zoruma gitti lan kardeşimin büyümesi.
oturduk onun yatağına.
onun da gözleri kızarmıştı.
dudakları ağlamak üzere hazır ve nazır titremeler içinde.
"lan benim sıramdı şerefsiz" dedim.
güldü.
ağladı.
değişik bi durumdu.
kalktım sonra ayağa.
"o şerefsiz kimse bi an önce tanıştıracaksın beni" dedim.
yüzüme bakmadı. kafa salladı tamam anlamında.
sonra gözümü ovuşturdum hafiften ve açtım kapıyı.
çıktım dışarı.
annem kapının dibinde karşıladı kızarmış gözlerimi.
büyüdü lan kardeşim.
istemeye geliyolar...

haftasonu için hazırlıklar başladı bi an önce.
bizim aile kalabalıktır.
bi de çerkeziz biz, adet çoktur bizde.
misal damat kız istemeye gelmez.
neden bilmiyorum gelmez işte.
damat olmadan öyle kayınpederin önüne çıkılmaz bizde.
abartmıyorum tam 28 kişi vardı evde.
halamlardan büyük olanlar, dayımlar, dedem, annem, babam, ben, annemin amcası, vs vs vs...
kızı istemeye gelen 4 kişi mal gibi kaldı bizi görünce.
deplasmana gelen tırsak fenerbahçe taraftarı gibiydiler.
anne, baba, anane ve damadın kardeşi gelmişti.
anne'yi ve ananeyi hiç sevmedim.
baba iyi biriydi. babacan bi adam.
kardeşi anlatmaya tenezzül etmiyorum amk.

tıfıl ergenin bi tık üstü bişey...
ben dukkandan kahve makinesi getirmiştım 2 tane.
arçeliğin telve diye bi türk kahvesi aleti var.
bi kerede 4 kahve yapar.
tüm kafelerde onlardan vardır artık.
2 makina ortalama 4 dakikada 8 kahve yapıyordu.
zaten o sürede ancak oyle kahve yetiştirilebilirdi o kadar insana.
önce havadan sudan açıldı konu.
sonra bunlar kendilerini anlattı.
giresunlularmış.
tekstil işi ile uğrasıyorlarmış falan filan.
biraz da kalabalıklığımızza şaşırıklarını dillendirdiler.
sonra ise kahveler geldi ve mevzuya girildi.
bi entryde "erkekler ağlamaz" ya da "ağlayan erkek" başlığında ahkam kesmişim ama ben yaşlansaydım ota boka ağlayan biri olurduym heralde.
bunlar "allahın emri..." diye başladığı an tüylerim diken diken oldu.
ve babam "hayırlısıysa oldun" dediğinde duramadım odada. zaten oda tıka basa doluydu ve ben kapı dibinde bi sandalyede oturduğumdan farkedilmedi odadan çıkışım.
tuvalete gittim.
yuzume su çarptım biraz.
kendime geldiğimde odadan odaya koşuşan kuzenlerim ve halalarımı gördüm.
herkes annelerin odasında bekleyen kızkardeşimin yanına gidip tebriklerini iletliyodu.
bi ben mi üzülüyodum lan kız kardeşimin evlenecek olmasına?

aralık ayının başları idi.
2010 aralık.
belki biraz kısa kestiğimi düşünüyorsunuz, belki hızlı geçiyordum ama inanın üstümden bu yükün kalkması için elimden geldiğince hızlandırıyorum bu süreci.
mavi bunalımda gibiydi.
sebebi işsizlik.
bi türlü iş bulamıyordu ve artık sıkılmıştı bu duruma.
ben çoğu kez ona yardım teklif ettiysem de asla kabul etmedi bunu.
sonunda dayanamadı sanırım ve bulduğumuz bir gün "aşkım ben artık pes ediyorum. sıkıldım bu işsizlikten. yardım et bana lütfen" dedi.
"öyle bedava olmaz kızım" dedim pis pis gülerek.
"çok çıkarcısın aşkım ya" dedi.
"valla olmaz" dedim.
"ilk maaaşımla sana bi saat daha alcam aşkım" dedi.
"lan ben saati napcam? valla bunu da sen aldın diye takıyorum. yoksa hayatta takmam ben saat" dedim kolumda onun aldığı saati işaret ederek.
"ne istiyosun söyle bakalım" dedi şımarık şımarık.
"valla bi öpücük alırsam hayır demem" diyerek uzattım yanağımı.
sömürdü yanağımı amk.
akşam attı bana cv'sini ben de bizim mustafa abinin ablası var ona attım mail olarak.
o medya sektöründe üst düzey bi yönetici idi.
o yardımcı oldu bana.
2-3 gün sonra aradı mavi beni.
sesi cıvıl cıvıldı.
"aşkım aradılar" diye girdi lafa.
"kim aradı la?" diyerek böldüm lafını.
"aşkım kim arayacak ya? iş için aradılar"
"hadi ya" dedim.

sevindim ben de.

"aşkım ben hemen çıkıyorum. kuaföre de uğrayıp görüşmeye gidicem" dedi.

"nerden çağırdılar nereye çağırdılar" diye sordum kapatmadan önce.

"mesaj atcam aşkım" dedi kapadı.

dediği gibi mesaj da attı hemen.

bi reklamcılık firması idi meciyeköyde.

hemen mustafa abimin ablasını aradım.

"abla mavi'yi aramışlar suradan bilgin var mı?" diyerek.

"evet yollamıştım cv'sini. hayırlı olsun canım benim" dedi.

teşekkür ettim kapadım.

mavi'nin iş mevzusunu halletmiştim.

bildiğin gurur duyuyodum kendimle.

o an çok güzel bişey yaptığımı sanıyodum.

kendimden nefret etmeye başladığım günlerin en önemlisi değildi ama en önemlilerindendi...

mavi yeni yıla yeni işi ile girmişti.

başta güzeldi herşey.

2011'in de bi farkı olmayacaktı diğer güzel iki yıldan.

ama tanrının kader mekanizmasından bahsettim ya hani.

artı varsa eksi de oluyor diye.

hatta bazen bu dengelerin olmadığını, artıların ve eksilerin bazen o denklemden bağımsız kaderimize işlendiğinden dem vurmuştum.

mavi ile buluşmalarımız aksamaya başlamıştı.

sürekli olarak bi işi çıkıyordu, buluşamıyorduk.

oysa biz o aralık ayından önce, kız kardeşimin bu evlilik muhabbeti çıktığında öyle mi planlamıştık?

bu yılı da bitirince artık ben son seneme girecektim.

hatta son sene bile değil. okul bitince mavi ile evlenicez ya fazladan ders alıyodum sürekli.

toplasan bi dönemden az dersim kalmıştı neredeyse.

mavi'ye daha önce kimsenin kimseye etmediği kadar güzel bi evlenme teklifi yapacaktım önce.

çok güzel edersem teklifi kabul edecekti. güzel olmazsa bi daha etcektim teklifi.

o kabul edene kadar edecektim.

sonra 2011 yazında bizimkiler ile onlara gidecektik.

allah'ın emri peygamberin kavli ile isteyecektik.

bana tuzlu kahve getirecekti.

ben belli etmeyecektim, mecburen içecektim onu.

ufak tefek birikmiş bi paramız da vardı.

onunla ufak tefek eşyalarımızı alacaktık, ya da başka bişey için harcayacaktık ama beraber harcayacaktık.

düğünümüz illa ki kır düğünü olacaktı.

yoksa babası vermeyecekti onu bana.

babasına izah edilecekti durum.

şimdi söz nişan yapalım oğlumuz 5 ay askerlik yapsın gelsin hemen evlendirelim denecekti.

durum iyiydi çok şükür bizim.

düğün müğün, iş güç sorun değildi.

zaten yavaştan dış ticaret ile uğraşan bi akrabamızla çalışmaya başlamıştım.

işim de vardı yani.

herşey planlanmıştı.

biz herşeye hazırдық.

hatta mavi ile görüşemediğimiz o sıkcı ocak ayı sonlarında mavi bana bi de mail atmıştı beğendiği düğün salonlarından.

(Konu yok)

Dön: İletiler |

Kime: adnan

26.01.2011

Yanıtla

<http://www.olimpiktesisleri.com/dugun/index.html>

<http://anisadugunsalonu.com/>

üstteki düğün salonları daha güzel bence önce orayaları aramak gerek ama pahallı olabilir :(
alltakiler de fena değil...

<http://www.dugunsalonlari.net/39-kocasinan-dugun-sarayi.aspx>

<http://www.dugunsalonlari.net/41-mavi-mutlu-dugun-salonu.aspx>

Yeni | Yanıtla | Tümünü yanıtla | İlet | Sil | Gereksiz | Süpür | İşaretle | Taşı | Kategoriler |

ama işte o iş mevzusu bok etmişti aramızı.
haftada biri bırak 2 haftada bir buluşamaz olmuştuk.
19 ocak çıkma yıldönümüydü ya bizim, görüşemedik.
3-4 gün aramadım mavi'yi o süre içinde. kızdığımı anlasın diye ama işte dayanamadım mavime.
barıştım hemen.
ben küsemedim mavive.
küssem kötü şeyler olurdu gibi hissediyodum hep.

yine bi 14 şubat geliyodu.
bu 14 şubat'ta karar almıştık; "birbirimize hediye almıycaz"
tabii ben durmadım sözümde.
beğendiğini bildiğim bi deri mont vardı mavi'nin gittim onu aldım bi hafta önceden.
ödevini yapmış öğrenci kadar huzurluydum 14 şubat öncesi.
bi de bu iş konusu yüzünden görüşmemeler var falan daha bi önemli idi bu 14 şubat.
yani arada farketirmesek de biraz soğukluk vardı ve nefret ettiğim sevgililer günü hızır gibi imdada yetişmişti.
ayın 13'ü pazar gününe denk gelmişti.
yine bizim mustafa abi'mi aradım.
söylemeyi unuttum o da evlenmişti.
çok güzel bi düğünü oldu.
sağdıcıydım aytır solemesi.
kuzenden sağdıç mı olur diyosanız, oluyo işte amk.
bizimki evlendi ya artık pazarları evinde karısı ile vakit geçirdiğinden araba pek lazım olmuyordu yeni evlilere.
o akşam onlarda kaldım.
muhabbet falan ettik.
sabah da arabayı alıp önce mustafa abimi işe bırakacak. orada zaman geçirip oradan da mavi'me gidecektim, iş çıkışına
mavive mesaj attım geceden.
"canımın içi sabah mustafa abimle sanayiye gidip, saat 6da mecidiyeköyde olacak gibi çıkıcam" diye.
"tamam" yazmış cevap olarak sadece.
mavi kısa cevaplar verdiği zaman bi sıkıntı vardır mutlaka.
"hayırdır? canın bişeye mi sıkkın?" diye sordum.
hemen cevap yazdı "alattırım yarın".
ulan ben iyice kıllandım amk.
bi de ben bişeye kafayı takınca öğrenmeden içim de rahat etmez.
allem ettim kallem ettim ama yok, yarın söylerim diye geçiştirdi.
"tamam o zaman canım benim. sen sıkma canını. yarın konuşuruz" dedim.
o gece başka mesaj atmadı mavi.

ama çok da takmadım kafayı.

ne bileyim sonuçta arada oyle canının sıkın olduğu günler oluyodu. bu da onlardan biri idi ve yarın geçecekti. ya da ben öyle sanıyodum.

sabah 8de kalktık.

mustafa abim dukkana gidecek ya ondan o kadar erken uyandık amk.

kahvaltı etmeden çıktık evden.

sabah trafiği falan 45 dakikada maslak oto sanayiye yetişmiştik.

14 şubat pazartesi'ye gelmişti. malum mavi çalışıyo amk.

dolayısı ile akşama kadar pinekleyecem bi şekilde.

bi arabanın cam filmi işleri vardı. mustafa abimle onu yaptık.

arada yapınca insan eğlenerek yapıyo oto tamir, bakım işlerini.

ben de öyle hevesli hevesli koyuldum işe.

biz işi bitirdiğimizde saat de 5'e geliyodu.

"abi benim çıkmam lazım" dedim.

elimi yuzumu yıkadım çıktım hemen sanayiden.

yolda mavi'yi aradım.

"canımın içi geliyorum ben" dedim.

saat 6da çıkıyodu.

"daha erken aşkım" dedi.

"la bişy olmaz beklerim ben seni. çoktandır beklemiyorum zaten. lan ben seni beklemeyi bile özlemişim" dedim. güldü.

"seni çok seviyorum" dedi.

"allah beamı versin ki ben de seni seviyorum la" dedim.

"takoz yaa" dedi gülerek.

yolda çiçekçiden çok bişey yoktu o gün.

malum, 14 şubat amk.

ben de aldım kırmızı güllerden. adettendir amk.

laf gelmişken,

ulan o bi tanecik çiçeği 14 şubatta 10 liradan satan çiçekçiler;

haram zıkkım olsun amk benden söğüşlediğiniz paralar...

saat tam 6'da mesaj attı mavi;

"nerdesin aşkım?" diye.

hemen çıktım arabadan. ben onu görmeden o görmüş beni.

pıtırıcık pıtırıcık adımlarla gedi arabaya.

elinde kocaman bi poşet vardı.

ben üstü başıdır falan sandım çok da takılmadım poşete. gözlerine bakardım onu ilk gördüğümde.

hemen arka kapıyı açıp elindeki zımbırtıyı koydu arka koltuğa.

sonra hemen bindi sağ ön koltuğa hayatımın co-pilotu.

üşümüştü birden dışarı çıkınca.

ama hamam gibi yapmıştım arabayı soğuu sevmediğini bildiğimden.

"sevgililer günümüz kutlu olsun aşkım" dedi boynuma sarılıp.

"la deliye hergün bayram deli gibi sevene hergün sevgililer günü" dedim.

"delii" dedi bi daha sarılıp.

"nereye gidelim canımın içi" dedim.

"aşkım bizim o tarafta bi yere gidelim. babam akşam evde malum. annem biraz idare edecek ama 9 bucuk gibi evde olmam lazım en geç" dedi.

benim dudaklar büküldü, gözler açıldı tabii.

zaten saat 6 amk.

köprü trafiği falan biz bostancıya anca 8de gideriz amk.

kldı mı sana bi bucuk saat?

neyime yetecek lan benim bi bucuk saat?
ama dedim sabret adnan.
bu ayrı geçirdiğiniz son sevgililer günleri.
bi tane daha sevgiler günü geçecek ve evleneceksiniz.
o zaman bıkana kadar bak gözlerine.
tövbe!
bıkmak dedim.
bıkılır mı la sevdiğinin gözlerinden?

yoldayken arka koltuktaki poşeti gördü mavi.
"aşkım bu ne?" dedi.
"hediyesi sevgilimin" dedim.
"hani hediye almayacaktık ya" dedi poşete uzanarak.
"sana değil kızım öbür sevgilime" dedim ibneliğine.
poşete uzanan elini çekti hemen.
doğruldu koltukta.
kafasını kapı camına doğru çevirdi ve kollarını bağlayıp "aman allah bozmasın aranızı" dedi kinayeli kinayeli.
bilmiyo mu benim ondan önce, onunlayken ve ondan sonra ondan başkasına ona baktığım gibi bakamayacağımı?
biliyo.

hem de benim anlatacağımdan fazlası kadarıyla biliyo ama benden duymak hoşuna gidiyordu.

"ben karımdan başkasına hediye almam lan" dedim.
hiç istifini bozmadan "demek bi de nikah kıydınız" dedi mavi.
"hee imam nikahı kıydım ama. devlet nikahını sana kıycam" deim gülerek.
birden bana döndü.

çimdiklede bacağımdan.
ulan bi sıkımlık canı vardır kızların ama o çimdikleri...
kurşun yarası öyle acı vermez amk.
"kızım kaza yapcaz" dedim elim çimdiklenen bacağımda.
"banane" dedi bozuk bozuk.

"benim karım sensin lan" dedim. başladım yani yıkama yağlamaya.
"hiç de bile. evlimiyiz? evlenme bile teklif etmedin daha" dedi.
sesi yumuşamıştı biraz.

"senle evli olduğumu kanıtlamam için kıç kırık bi evlilik cüzdanına mı ihtiyacım var lan? sen benim karımsın. ben de senin kocamın" dedim.

"aama güzel evlenme teklifi???" dedi sonunda en 3 soru işaretlisinden.
"ben niye diyomuşum lan? sen et. her boku adnan yapsın oh. iyi alıştın sen hee" dedim.
güldü.

onu gülümserken görmek mahalle maçımdan eve gelip dolaptan soğuk suyu kafaya dikmek gibiydi.
yanan içim soğuk bişeyler aktığımı hissedirdim.
yudum yudum izlerdim gülüşünü.
yduum yudum izledim ki bitmesin hemen.
dedim ya mahalle maçımdan gelip soğuk su içmek gibiydi gülüşü.
her içişimde hasta ederdi gözleri.
ilacı olm-ayan, ilacını aramadığım bi hastalık.
boğazım şişerdi.
adımım söyleyemzdim.
hırıltı gibi sesler çıkardı kalbimden seni seviyorumlar ile karışık.
o gülünce ben hasta olurdum.
ben hasta oldukça mutluydum.

gönlünü aldıktan sonra "ee açmayacak mısın hediyeni?" dedim.
"önce kocalar açar hediyeleri" dedi mavi.

"sen de mi hediye aldın lan?" dedim.
vallahi de billahi de anlamamıştım.
"yuh! yalancıya bak! elimdeki kocaman poşet ne sence? makyaj malzemelerim mi?" dedi bi solukta.
"yemin ederim dikkat etmedim" dedim.
"yalancı" dedi.
ben yalan söylemezdim mavi'me.
şaka yapıyo bakmayın siz ona.
"ben araba sürüyorum kızım sen aç önce ben de gittiğimiz yerde açarım" dedim.
"iyi o zaman" diyip açtı poşetin içindekini.
"aşkıma buna o kadar para mı verdin ya?" dedi gülererek.
kurban olsun lan sana.
"ee kızım kapağı attın zengin kocaya. iyisin iyi" dedim gülererek.
"öküz yaa" dedi elindeki deri montu inceleyerek.
"öküzüm tabii" dedim.
öküz olduğumu hiç inkar etmedim ki. dedim ya, ben mavi'me ne bi kere küstüm o zamana kadar ne bi kere yalan söyledim.
"öp lan öküzünü" dedim.
sarıldı öptü en kocamanından.
"aşkıma ya şu sakalını arada kes ya. öperken batıyo" dedi.
öyle sakal makal da yoktu hee. kirli sakal amk.
ben jilet ile tras olmam.makineyle alırım hep sakalları. dolayısı ile kirli sakal forever amk.
"lan ben sana saçımı kızıla boyat diyomuyum ki sen benim sakalıma karışiyosun?" dedim.
yine girdi yalandan triplere.
"önce öbür sevgili şimdi kızıklar... adnan bey sizde var bişeyler, vaar" dedi kinayeli kinayeli.
"lan sen iste ben suratımın derisini yüzerim amk. söz yarın tras olcam hemen" dedim.
"aferin benim kılıbık kocama" dedi gülererek.
biz sevgili geyiğimizi sürdürürken bostancı tarafına gelmiştik.
oralarda,yani bostancıda bulduğumuzda, takıldığımız bi kafe vardı.
onun yakınlarına çektim arabayı.
mavi "aşkıma hediyeme bakmayacak mısın ya?" dedi arabadan inerken.
kapıyı açmıştım geri kapadım.
"lan ne diye uğraştın hediye mediyeye. sevmem ben öyle şeyler bilmiyo musun?" dedim.
"saatini takıyosun ama hep" dedi.
"lan sen kırmızı toka alsan ben onu takar gezerim be" dedim.
"senbeni çok seviyosun he" dedi.
güldüm.
"ben seni çok seviyorum lan" diyebildim.
o bana "ya açsana şu hediyeni artık ya" diyene kadar baktım gözlerine.
su gibiydi.
saf, temiz, lekesiz...
çok şanslıydım la.
en sonunda duyuldu "ya açsana şu hediyeni artık ya" sesi.
aldım poşeti.
kocaman pi paket var amk içinde.
"kızım düdüklü tencere mi aldın lan kendi çeyizine de bana hediye diye kastırıyosun?" dedim.
"hee tefal clipso aldım" dedi gülererek.
ben paketi yırtıp açınca gördüm içindekini tabii.
onu benim 8 yaşındaki kardeşime verseniz de aynı tepkiyi verirdi heralde.
"ohaaaa" dedim.
ps 3 almış bana.
"beğendin mi aşkıma" dedi gülümseyerek ve beğendiğimden emin bi şekilde.
"lan beğenmem mi manyak. hadi gel bize gidelim oynama" dedim gülererek.
"ya 25 yaşında adamsın sen ya utan be biraz" dedi.

"o zaman traş makinesi alsaydın lan. banane ps3 oynamaya gidelim" dedim.

güldü.

sarıldı boynuma.

ben de ps3'üme sarılmışım.

"delim, öküzm, kocam, aşkım" dedi sırası ile kulağıma.

o da beni çok seviyodu la.

arabada bi deri mont bi ps3 olunca ben arabayı yol kenarına değil otoparka bıraktım amk.

girdik kafeye.

artık garsonlar da tanıdık olmuştu.

selamlaşa selamlaşa girdik içeri.

oraya ne zaman gitsek oturduğumuz bi masa vardı, yine ona oturduk.

ellerini tuttum mavi'nin.

sımsıkı tuttum.

nasıl mutludum onunla.

"aşkım ya ben senle bişey konuşcam" dedi mavi.

"ps3 oynama saatleri koyacaksan hayatta işim olmaz. sabah akşam fifa 11 aga" dedim.

gülmesi lazımdı.

gülmedi.

o zaman anladım ciddi bişey konuşacağımızı.

"dünden canını sıkın şey mi?" dedim.

"ya can sıkıntısı değil de sana söylemem lazım" dedi çekinerek.

"biri mi asılıyo iş yerinde? rahatsız mı ettiler? kim soyle ağzını yuzunu sikerim ben..." diye devam ederken "aşkım saçmalama ya ne asılması. yok oyle bişey" dedi.

"ben mi bişey yaptım bilmeden?" dedim.

"saçmalama bitanem ya" dedi.

"soyle o zaman çatlatma adamı" dedim.

başladı anlatmaya...

bunların işi reklam, halkla ilişkiler üstüne idi.

reklam, meklam hazırlanır mavi de işin görsel yönünde çalışırdı.

yani kısa reklam filmi mi hazırlanıyo?

mavi oturur montajı, ıvırı zıvırı hazırlardı edius diye bi program ile.

ya da broşür el ilanı falan mı yapılacak?

mavi photoshop motoshopta hazırlanan fikri projeye dökerdi bi ekip ile.

bunların şirket ege bölgesinde yerel ama büyük bi firma ile anlaşmışlar ve orada bi toplantı yapılması gerekiyormuş.

o bağladıkları işin, müşterinin tek şartı onun da fikirleri yansıtılacakmış olaya.

yani çalışma, proje ya da her ne boksa orada hazırlanacakmış.

bu da 1 hafta 10 gün kadar sürecekmış.

kısacası iş gezisi için bi hafta on gün kadar istanbul dışına çıkması gerekiyormuş.

durumu anlatınca "annen baban ne diyo?" dedim bozuk bi surat ifadesi ile.

yalan yok amk, istemiyodum boyle bi durum.

hani annesi babası istememiştir de ona bozuktur ben de durumu "ama mavi annen baban gitme diyosa gitmemen lazım" diyip bağlıycam amk.

"onlarla konustum. annem sorun çıkarmadı ama.."

ama dedi ya aha dedim kayınpeder serdi taşşakları masaya "olmaz dedi"

devam etti mavi;

"ama babamı ikna etmek zor oldu"

bi sikim dememiş amk.

bi kere de bi boka yara be kayınpeder...

"eee sorun ne?" dedim.

"sen kabul etmezsin diye çekiniyorum" dedi.

"ne zaman gideceksiniz?" dedim.

"17sinde" dedi.

"kara yolu mu uçak mı?" diye sordum.

"uçakla aşkım" dedi.

"hangi otelde kalacağınız belli mi?" diye sordum.

bi otel ismi söyledi.

"her şey hazır yani" dedim yere bakıp ve yuzumde sıkıcı, kaypak gülümseme ile.

"evet aşkım" dedi.

"bana ne bok yemeye soruyosun mavi?" dedim sesimi hafif yükseltip.

beklemiyodu öyle bi çıkış.

"her bok hazırlanmış. izin alman gereken kişilerden izinler alınmış, bana da nezaketen soyluyosun. sen bana saygı bile duymuyosun mavi" dedim.

yuzunde sadece yanlış anlaşılın insanların sahip olduğu bir yuz ifadesi vardı.

"hayır aşkım" demesine kalmadan "bırak mavi ya! her bok hazır sen daha yalandan vicdan rahatlatıyosun bana söyleyip" dedim. ve akabinde söylememin kaçınılmaz olduğu erkek tribi "siktir git ne bok yersen ye"yi ekledim.

gözleri dolu dolu olmuştu mavi'nin.

"aşkım yanlış anladın..." diye başlayan bi açıklama cümlesi kurmuştu ki kestim sözünü.

"neyi yanlış anlıycam ya? salak mıyım lan ben? o işe girdiğinden beri görüşemez olduk mavi. sen beni özlemiyosun ama ben sensiz yapamıyorum" dediğimde cümlem daha bitmemişti ama bu sefer de mavi kesti sözümü; "ben de özlüyorum aşkım" durmadım, devam ettim cümleme.

"...ya bırak allak aşkına ya. özlüyosan bi kere ben demeden ayarlasaydın işini gücünü de adnan buluşalım deseydin. dedin mi bi kere?" diye sonu görüntüde soru işaretli ama aslında ünlemlili bi cümle çıktı ağızımdan.

cevap verecekti eminim ama izin vermedim cevap vermesine.

"demedin mavi" dedim.

ağlamaya başlamıştı.

3-5 saniye sustuk ikimiz de.

tam o elini elime uzatmıştı ki elimi çektim var gücümle masadan.

elim kopsun.

"kalkalım artık" dedim yuzne hiç bakmadan.

hızlı adımlar ile yuruduk otoparka doğru.

ne arabaya bindiğimizde, ne evlerine gidene kadar arabanın içinde kontak açılınca otomatik açılan oto radyosundan çıkan sesler dışında ses yoktu.

babası evde diye bi sokak arkada durdum.

inerken sağ koluma değdi eli.

"böyle mi gidicem eve sevgililer gününde?" diye sordu mavi.

"fazlasını hakediyomuyuz sence?" dedim hiç yuzune bakmadan.

elini çekti kolumdan.

indi arabadan. hızlıca vurdu kapıyı inerken.

arkasından izledim onu.

belli bi takip mesafesi ile apartmanın kapısından girene kadar gözümü ayırmadım üstünden.

o girince apartmandan geri vitese aldım arabayı.

sağ kolumu sol ön koltuğa koydum.

geri geri çıkcam amk o sokaktan.

kafamı arkaya bi çevirdim derimod poşetini gördüm.

almamıştı yanına.

üzüldüm.

o an anladım içine sıçtığımı bişeylerin. ama neden bilmiyorum gurur yaptım. mesaj bile atmadım mavi'ne. gururumu sikeyim...

ayın 14'ünden sonra aramadım onu hiç

3 gün boyunca burnumda tüttü.

ayın 14'ü gibiydi yüzü hayallerimde.

bakışları denize buran ay ışığı gibiydi.
yakamoz gözlü hayaller ile geçti 3 gün.

17 şubat 2011,
perşembe günüydü.
mavi'nin gideceği gün.
saat sabah 10 falandı.
hastanedeydim.
arabayı da vermemiştim daha mustafa abime.
akşam arabayı getircem demek için aradım mustafa abimi.
"abi akşam arabayı getircem" dedim.
sesimin bozuk olduğundan mı işkillendi bilmiyorum ama "bişey mi oldu lan?" dedi.
"yok abi nolcak?" dedim.
"bana öyle geldi demek ki" dedi.
"heralde abi" dedim.
"lan deniz(karısı) annesine gitti" dedi.
"nasıl gitti? kavga mı ettiniz" dedim.
öyle ya amk, annesine gitti diyince öyle anladım birden.
"yok be oğlum. kaynana özlemiş bi kaç gün kalmaya gitti" dedi.
"aman abi ben de kötü bişey sandım" dedim.
güldü.
"yok lan daha dövemedim karıyı" dedi.
yalandan güldüm.
"duyarsa kim döver görürsün" dedim.
"la boşver kim döveri de akşam gelsene bize. ev de boş laflarız" dedi.
"tamam abi" dedim.
"samet'i de al" dedi.
samet de halamın oğlu, sözlükteki samocan.
"tamam abi" dedim kapadım.
sameti aradım bi planı var mı diye. yokmuş
akşam geçerken onu da alcam amk mustafa abimlere gidicez.

ben kafamda mavi ile alakalı hayaller ile saati 4 yapmışım.
telefonum çaldı.
ekranda "mavi" yazısını gördüğümde yüzümde aptal bi gülümseme oluştu.
ama belli etmedim.
ses tonuma bi emir, hemen bozuk bozuk açtım telefonu efendim" diyerek.
"aşkım ya yapma şöyle" dedi mavi.
içim ısındı şubat ayında.
o bana aşkım dedikçe içimde bi orospu çocuğu yanan gönlüme odun atardı.
"vardınız mı?" dedim.
"yok" dedi.
"ne zaman bineceksiniz uçağa?" diye sordum.
"ben binmiyorum uçağa" dedi.
içime güneş doğdu amk.
yüzüm güldü.
aydımlandı içimdeki karanlık.
"gi-gitmiyomusun?" dedim sesim titreyerek.
"senle konuşmak istedim. o yüzden akşam otobüsle gidicem. cenazemiz var diye yalan attım. ama orda olmam lazım yarın sabah.
o yüzden otobüs ile gitmem gerekti. akşam 10.30da otobüsüm. buluşalım mı?" dedi.
güneş geri battı amk.
batmak ne? bildiğin götüme girdi koca güneş.

zaten şubat ayında güneşin ne işi var?

ya yağmur yağar ya kar.

"bence konuşacak bişey yok mavi" dedim.

demesene işte amına koduğum.

gitsene. konussana.

"adnan" dedi mavi.

"ne var" dedim.

"adnan neden böyle yapıyorsun? aylarca boş gezdim. bana bu işi sen buldun. özel üniversitelere gönderdiler beni. tek çocuğuyum ailemin. onalara emeklerinin boşa gitmediğini göstermek istiyorum. bakın kızınız bişey yapıyo diyebilmek için gitmeliyim. neden bana destek olmuyosun? neden köprüleri atıyosun? kendimi aileme ispatlamak, onların benle gurur duymasını istiyorum suç mu?" dedi ağlayarak.

"tamam mavi. git ailen senle istediğin kadar gurur duysun. haklısın. geldiğinde konuşuruz. bi süre sesini duymak istemiyorum" dedim.

ağzımı yüzümü sikeyim.

allah belamı versin.

dedim amk işte.

ulan şerefsiz, orospuluk yapmaya mı gidiyo kız?

bırak içi buruk gitmesin.

sen de biliyosun geldiğinde barışacağınızı ne bok yemeye kırıyosun kızın kalbini?

neden küsüyosun kıza?

neden küsüyosun?

küsmüştüm maviye.

ilk defa küsmüştüm.

hep mavi'ye küsersem kötü şeyler olacağına inanırdım.

mavi ile küsmek zaten kötü bişey amk daha kötü ne olabilir ki?

akşama kadar defalarca mesaj attı mavi.

cevap yazmadım bile.

"yapma aşkım" yazmış.

yaptım amk.

akşam leventten samet'i aldım sarıyere geçtik.

mustafa abim de sarıyerde oturuyodu.

akşam efkarlıyız ya alkol namına ne bulduysam doldurdum amk arabaya.

el boş gitmek olmazdı.

yolda hafiften samet'e de anlattım mevzuyu.

"abi manyak mısınız?" dedi.

cevap veremedim.

9 gibi mustafa abimdeydik.

elimizdeki şişeleri gördüğünde "ooo ben bu adnan'ın canı sıkkın diye tahmin ediyodum da bu kadarını tahmin etmiyodum" dedi.

yalandan gülücüklerle içeri girdik.

ilk biralar açıldı.

biralardan sonra assolistin çıkması kaçınılmazdı.

saat 10.30'a doğru, mavi'nin gidişi ile beraber açıldı büyük raki.

ilk dubleler tokuşturulmadan hemen önce bi mesaj daha geldi telefonuma.

"ben gidiyorum sevgilim"

mavi giderken yudumladım ilk rakımı.

gitmeseydin be mavi.

kalsaydın.

ailen senle yine gurur duyardı ki.

ben yine seni çok severdim.

gitmeseydin.
kalsaydın istanbul'da...

rakı açılınca benim çenem de açıldı.
ne var ne yok anlatmaya başladım bizimkilere.
"lan oğlum ara şu kızı" dedi mustafa abim saat 12 civarı.
"abi yoldadır" dedim, geçiştirdim.
arasaydım keşke.
"mesaj at abi o zaman" dedi samet.
"atmayacam amk" dedim.
keşke atsaydım.
"niye atmıyosun lan? at işte kızın da içi rahatlasın. bak sen atmıyosun ben atcam" dedi aldı masadan telefonu mustafa abim.
hemen uzandım telefona.
"abi bırak atma sen de. kimse atmasın. çok şımarıdı o. burnu sürtsün. ben yapamam ki onsuz. gelsin barışcaz zaten" dedim.
hiçbir şeyi ertelememeli insan hayatında.
zaman sizin avucunuzdaki bi avuç su sadece.
siz ne kadar dikkatli tutmaya çalışırsanız çalışın alttan damla damla eksiliyo işte.
bazen ise biri geliyor çarpıyo avucunuza. dökülüveriyoy yerlere.
ertelemeyin yapacaklarınızı, hele ki sevdiklerinizi.
"abi şarkı markı açın" ya dedim. sıkılmışım konuşmaktan.
samet telefonundan açtı bi şarkı.

<http://fizy.com/#s/1gymlv>

saat 1.30da telefonum yine çalmaya başladı.
mavi idi arayan.
açmadım.
saat 1.30dan 2ye kadar aralıksız çaldı telefonum.
sessize aldım telefonu.
çalsın çalsın sussun hesabı.
allah belamı versin benim.
açsana lan işte.
açsana amına kodumun telefonunu.
açmadım.
muhtemelen mola yerindelerdi ve mavi su içmeye bile gitmeden beni aramaya başlamıştı ilk fırsatta.
belki içini rahatlatacak, ona destek olacak bi çift söz beklemişti benden.
söylemedim.
oysa o yoldayken rakı masasında bizimkilere ne çok övmüştüm onu.
ne çok anlatmışım.
ne olurdu 2 kelimesini de mavi'me söyleseydim?
açmadım bile telefonu.
sonra son defa titredi telefonum.
mesaj gelmişti mavi'mden;
"seni çooooook seviyorum. şimdiden özledim kocamı"
bari ona bi cevap yazsaydın be amına koduğum.
yazmadım.
çok seviyomuş mavi beni.
çok özlemiş.
o mesajı defalarca okuduktan sonra uyuyakaldım saat 3'e doğru.

sabahın köründe mustafa abimle samet ağzıma ufacık 2 tane hap tıkamaya çalışırken açtım gözlerimi.
tükürdüm kalktım birden ayağa.

bi avayip bakıyolardı yuzume.
korkmuş gibi.
"abi napıyosunuz?" dedim.
"oğlum gece çok kötü oldun lan. miden bulandı hep. kustun. mide bulantısı ilacı bu iç sunları" dedi tekrar uzattı mustafa abim.
samet gülmüyodu.
ben öyle kussam falan dalga gecerlerdi.
geçmiyolardı.
bayağı kötü oldum heralde dedim içtim mustafa abimin verdiği hapları.
sağıma soluma baktım telefonumu aradım.
yoktu.
mustafa abim oturdu yanıma.
"abi ben iyiyim" dedim.
midem falan bulanmıyodu yani.
"oğlum onlar deniz ablanın panik atak ilaçlarından" dedi.
deniz ablada panik atak varmış.
sakinleştirici gibi bişeylermiş verdiği haplar.
"ee niye onlardan içtim ki?" dedim.
anladım bişey olmuştu.
"abi bişey oldu" dedim.
"lan yok bişey" dedi omuzuma attı elimi.
samete baktım.
"samet noldu? bişey oldu" dedim.
"yok abi bişey" dedi.
"amk yok bi bok da ne diye sakınleştirici verdiniz bana?" dedim.
bağırđım.
"telefonumu verin" dedim.
vermediler.
bağırđım çağırđım.
en sonunda sametin telefonu verdiler.
hemen mavi'yi aradım.
"aradığınız numaraya şu an ulaşılamiyor" dedi bi orospu.
bi daha aradım.
bi daha, bi daha...
ulaşılamiyodu.
kötü düşünmedim.
çekmiyodur, şarjı bitmiştir dedim.
yavas yavas uyuştuğumu hissettim.
mustafa abimler de anlayınca konuşmaya başladılar.
"adnan sabah telefonun çok titriyodu" dedi.
"mavi mi aradı?" dedim.
"yok" dedi.
devam etti.
"sen uyuyodun. ben de merak ettim çok çalınca" dedi.
"kim aramış abi" dedim.
sametin yuzunun şekli değışmişti.
"tuğçe diye bi kız arıyomuş" dedi.
"nolmuş abi" dedim sesimi yükseltip.
güçsüzleştigimi hissediyodum.
"gece mavi senden sonra onu aramış" dedi.
"abi bişey oldu" dedim.
uyuşmuştum.
sadece bedenim uyuştu.

hala bire bir hatırlıyorum herşeyi.
"dün bi kaza olmuş" dedi.
"yok abi" dedim.
"oğlum bişey yok" dedi mustafa abim.
sametin üstündeki şeyi çektim.
"abi yok bişey" dedi samet.
"abi var bişey" dedim.
"iyiymiş" dedi.
"yok abi" dedim.
"oğlum yalan mı soyleyecem" dedi mustafa abim.
"abi gidelim" dedim.
ayağa kalkmaya çalıştım ama sendeledim.
oturttular beni.
"abi allah aşkına gidelim" dedim.
"tamam gidicez oğlum" dedi.
"ben saçmalamaya başlamıştım artık.
"abi bokunu yiyeyim ben alcam benzini" dedim.
salaklaştım iyice.
"tamam oğlum dur gidicez" dedi.
ben fırladım ayağa.
kapıya gittim.
"abi hadi" dedim.
üstlerine mont giydiler.
ben üşümüyodum.
arabaya bindik.
ben ayakkabı giymemişim. samet arabada verdi ayakkabılarımı.
yola çıktık.

yola çıktık tamam da, nereye gidecektik ki?

ben o arabaya bindiğimizden sonra bi iyice mal oldum.
sanıyorum 15 dakika sğrdü uyanıklığım.
sakinleşeyim diye arabaya bindirmişler.
mustafa abim de arabayla dolaştırmış beni bildiğin.

gözlerimi açtığımda annem vardı yanımda.
ağlıyordu.
babamı gördüm sonra.
mustafa abimlerdeydik.
"anne noldu?" dedim.
konusmadı.
"baba" dedim.
yıllar sonra ilk kez bu kadar muhtaç söyledim o kelimeyi.
babalar herşeyi hallederdi.
"baba iyi di mi?" dedim.
"iyi oğlum" dedi.
babam yalan söylemeyi başaramaz hiç.
"baba telefon ver bana" dedim.
"oğlum yat" dedi.
ağlamaya başladım.
utanmıyodum.
ağladığımı görünce mi bilmiyorum bi telefon verdiler elime.

hemen aradım mavi'yi.
yine o orospu çıktı.
"aradığınız numaraya şu an ulaşamıyor..."

o günden sonra bi daha hiç ulaşamadı o numaraya.

küsmeyin lan sevgilinize.
arayın barışın. gidin yanına.
ne çekiniyorsunuz amk?
arayın.
açmıyosa açmasın. açacaktır mutlaka.
ben hayatım boyunca bi gece açmadım mavi'nin telefonunu.
bi gece yazmadım onun mesajına cevap.
o tam 1 yıl 4 ay 22 gündür açmıyor telefonlarımı.
tam 1 yıl 4 ay 22 gündür cevap yazmadı mesajlarıma.
birlikte almıştık kullandığı hattı.
benim üstümeydi yani.
hiç aksatmadım faturasını.
geçen ayın birinde yine ödedim.
açar belki.
kapanmasın hat istedim.
bi gün o telefonu açacak mavi.
öldü diyenin anasını sikerim.
açacak o telefonu.
biliyorum işte.
ben yine arıycam.
siz de arayın.

19 şubat 2011

cumartesi günüydü.
mustafa abim ben bi de samet çıktık yola.
rizeli idi mavi.
rize'ye gidiyoduk.
akşam saatleri idi.
ama çok geç değildi.
sarıyerden çıkmadan önce durdurdum arabayı.
kuyumcuya gitmem gerekliydi.
paramız vardı demiştim ya mavi ile.
o hesabun bi kartı vardı.
onu aldım.
gittim en beğendiğim yüzüğü aldım.
pırlantaymış.
o karttan çektik parasını.
"çok beğenecek. güzel bi tercih" dedi kuyumcu yüzüğü kutuya koyarken.
kafamı öne eğdim.
gözlerim yanmaya başlamıştı.az sonra sulanacaktı belli ki.
elin adamı o halimi görmesin istedim.
kırmızı bi kutuya koyuyodu kuyumcu "mavi kutuya koyun" dedim.
"kırmızı bizim kutularımız" dedi.
"git mavi kutu bul lan o zaman" dedim.
yanımda samet vardı.

adam ona baktı.
heralde benim görmeyeceğim bi şekilde "tamam" falan dedi.
çırak gibi bişey vardı kuyumcunun.
yan dükkanlara yolladı.
sarıyerde kuyumcular hep yanyanadır.
bi iki dakkaya geldi mavi yüzük kutusu.
teşekkür etti samet çıktık.
tekrar arabaya bindik.
mustafa abim çok iyi araba kullanır.
kaç saatte gittik bilmiyorum ama vaktinde yetişmiştik yetişmemiz gereken yere.
yemyeşil bi yerdi.
kır düğünü isterdi mavi'm.
öyle güzeldi ki.
kır düğünü gibiydi.
annesini gördüm uzaktan.
bi an göz göze geldik.
o bana baktı ama farketmi mi bilmiyorum. onu da haplamışlardı belli ki.
ben ise almadım hap falan.
mavi'nin karşısında hiç sendelemedim.
yine sendelemeyecektim.
beni öyle hatırlasın istemedim.
mavi'nin annesini görünce farkettim; sebebi bendim herşeyin.
eğer mavi benim yuzumden kalmasa, otobusle değil uçakla gitse bunlar olmayacaktı.
ben mavi'ye bu işi bulmasam mavi o otobüse asla binmeyecekti, bunlar olmayacaktı.
ben mavi ile 19 ocak 2009'da o parkta beraber olmasam, mavi güzel başını göğsüme koymasa ben mavi'ye o işi hiç bulmayacaktım, bunlar olmayacaktı.
ve ben mavi'yi sevmesem, mavi'ye aşık olmasam, o amına kodumun günü cevahir'de olmasam mavi'yi asla tanımayacaktım, bunlar olmayacaktı.
en ön safta durmaktı niyetim.
mavi beni görsün istiyodum.
ama farkına varınca...
duramadım orada.
en dipte, en köşede durdum.
öyle ya küsmüştüm ben ona.
allah benim belamı versin ki ben küsmüştüm mavi'me.
herşeyin benim yuzumden olmasının yanında o an, o amına kodumun anında mavi'nin içinde huzursuzluğu vardı "adnan bana küstü"nü.
sevdiğimin huzurlu ölmesini bile sağlayamadım lan ben.
bana abi mabi diyosunuz, seviyosunuz bazınız, reis diyen oldu amk.
aha ben buyum amk.
en sevdiğini öldürmüş,
hayatta uğruna canını vereceğini söylediği insanın canını huzursuz vermesine sebep olacak kadar şerefsiz bi adamım ben amk.

saklandım mavi'mden.
sonra üstünde gelinlik olan bi kutuyu yelil bi arabaya koydular.
bakamadım ki.
en arkadan yürüdüm.
koluma giriyodu bizimkiler.
o ara ağzıma o haplardan sokuşturdular.
istesem tükürürdüm.
tükürmedim.
uyuşmak istedim galiba.

yemyeşil bi tepeye geldik.
zirve'nin oraya benziyordu.
bi istanbul boğazı eksikti sanki.
bi çukur kazmışlar.
uzunca gibi.
önce gelinliği kaldırdılar.
altta yeşil bi örtü vardı.
onun da altında bi kapak.
kafamı çevirdim.
görmedim sonrasını.
ah biraz yuzum olsa,
biraz halı sebeplerim olsa ben seni o çukura koydurur muydum sevgilim?
utanırdım aşkım demeye.
ağır abiyiz ya.
biraz yuzum olsa ben seni orda bırakırmıydım aşkım?
vallahi bırakmazdım.
sonra tüm sevdikleri üstüne bi avuç toprak attı.
ben atmadım.
sonra dua ettiler.
ben etmedim.
hayatım boyunca bi kere dua ettim ben.
bi kere ettim.
bana bunu söylemesinler diye yalvardım içimden.
kabul etmedi.
allahsın sen lan, allahsın.
ne olurdu etsen.
daha etmem ben ona dua.
allah bana hiç iyi davranmadı.
"madem bu kadar nefret ediyosun neden allah da allah diyosun?" diyenler olacaktır.
öyle ya inanmıyorum de o zaman.
haşa,
inanıyorum.
allah var.
allah olmalı.
allah olmalı ki ben o mahşer meydanında bi kere daha göreyim sevgilimi.
allah olmazsa mahşer de olmaz.
ben nerde tutcam lan ellerini mavi'nin?
allah yok diyenin anasını sikerim!
allah var...

herkes gitti bi süre sonra.
bi imam gibi bişey kaldı.
o da kuran okudu gitti.
ben ona doğru yürüdüm.
sametle mustafa abim de peşimden yürüyodu.
baktım mustafa abime.
anladılar.
gelmediler.
yürüdüm sevgilime.
yanına gittim.
başucunda bi tahta vardı.
ismi ve soy ismi yazıyordu.

altında ise doğum ve..
anlayın işte amk.
o ara farkettilim.
biz ayın 19'unda çıktık lan yola. bugün 20 şubat idi.
yarın mavi'nin doğumgünü amk.
tutamadım kendimi.
bağırılmaya başladım ben.
fazla lan o kadarı da.
yeter amk.
taşşak mı geçiyo lan biri benle?
bizimkiler koştu yanıma.
ben onları görünce sakinleştim.
sakin olmasam götürcekler beni amk.
mustafa abi'me döndüm.
"abi bişey istiycem" dedim.
"söyle aslanım benim" dedi.
"abi bana mavi gül bul" dedim .dudaklarım büzüştü.
başta afalladı ama "tamam aslanım sen bekle" diyip gitti.
samete bişeyler dedi. fısıltıları duydum ama arkam dönüktü onlara duymadım ne diyodu.
mustafa abim gitti.
samet kaldı başımda.
"samet git" dedim.
gitti bi 10 metre geriye.
elimi uzattım toprağa.
ıslaktı.
soğukt amk.
ben üşüdüm lan.
ben ki öküzüml amk ben üşüdüm.
o öyle mi?
çiçek gibi lan o.
pıtırıcık lan o.
o da üşümütür.
üstümde mont vardı çıkardım.
ben de üşümeliydim.
hiç bişey demedim.
sustum.
bekledim yanında.
saatlerce.

saat 10'a doğru mustafa abim geldi yanıma.
"adnan. abicim hadi kalk. aslanım benim allahın gücüne gider" dedi.
allah dediğinde öfke doldu içim.
"abi nolur duralım" dedim.
"abim olmaz böyle günah" dedi.
"allahın yaptığı günah değil mi?" diye sordum kendi kendime.
sonra döndüm mustafa abime. elini tuttum.
o tahta parçasına götürdüm elini.
"abi bak" dedim.
anlamadı.
doğum tarihini gösterdim.
o tarihe bakarken "abi bugün 20 şubat.
hiç olmazsa sabaha kadar duralım.

abi son defa doğum gününü kutlayalım mavi'nin" dedim.
tutamıyodum kendimi.
haptan mı bilmiyorum kontrolsüzleşmişti ağlamalarım.
ama uyuşmuyodum.
içimde o kadar çok diken vardı ki kalbime batan, uyuşmama izin vermiyodu.
bişey demedi mustafa abim.
ağlıyodu onlar da ama bana göstermeden. ilk defa o an ikisi de dayanamadı.
"duralım abim" dedi mustafa abim.
güldüm.
nasıl sevindim.
"sabaha kadar mı abi?" dedim.
"sabaha kadar" dedi.

21 şubat 2011'e girmiştik.
sametten telefonumu istedim bi on beş dakika önce.
hiç aksatmazdım özel günlerimizdeki 00.01 mesajlarımı.
tam 00.01de 15 dakika önceden yazdığım mesajı yolladım onun numarasına.
gelmedi amına kodumun iletim raporu, gelmedi.
mustafa abimle samete "abi yalnız kalalım" dedim.
arabayı getirmişlerdi yakına.
ona gittiler.
soğuktu hava. çok soğuktu.
mustafa abim mavi gül bulmuştu.
4 tane ama.
verdim onları sevgilime.
"affet beni sevgilim" dedim.
demedi bişey.
ben de dememiştim ona o gecen gece, o amına kodumunun gecesi.
trip yapıyo dedim.
"aşkı" dedim utanmadan.
"ben seni çok seviyorum"
demedi bişey.
ama biliyodum beni sevdiğini.
cebimden çıkardım mavi kutulu yüzüğümü.
tam sağ elinin olduğunu yeri biraz ellerimle kazıp koydum.
zaten diz çökmüştüm.
"benimle evlenir misin sevgilim?" dedim.
yok amk yok, hiç ses yoktu.
"o dememişmiydi güzel etmezsen kabul etmem evlenme teklifini" diye?
ettim bi daha, bi daha..
hiçbirini kabul etmedi.
üstünü kapadım elimle yuzugun. toprakla orttum sonra.
uzandım yanına.
soğuktu ama alışmalıyım.
artık hiç sıcak olmayacaktı hiç bi yer.
ben uzanınca bizimkiler çıktı arabadan.
farlar bize doğruydu göremedim tam geliyolar mı diye ama "abi iyiyim. burda uyumak istiyorum" dedim.
ne desem alttan alıyolardı.
onu da kabul ettiler.
en büyük hayalimizdi beraber uyumak, beraber uyanabilmek sabaha.
beraber uyuduk o gece.
ben uyuyamadım bi iki saat ama sonra haptan mı bilmiyorum uyudum.

uyanınca belki geçer dedim ya da.
kalktığımda güneş doğuyodu hissettim kapalı göz kapaklarıma vuran ışıktan.
titriyodum.
açmadım gözlerimi.
gözlerimi açmayınca rüya gibiydi hersey.
uyanınca geçecek dedim ya. geçmediğini hissettim belki de.
dayanamadım açtım gözlerimi.
ben yine bağırmaya başlamışım.
bizimkiler geldi hemen yanıma.
ben hatırlamıyorum da sakinleşememişim bi süre.
tokatlamışlar falan.
hayallimizdi beraber uyumak ve beraber uyanmak.
beraber uyumuştuk.
ama ben uyandım sadece.
yine bi hayalim tam anlamı ile gerçek olmamıştı.
hani hep böyle oluyodu ama bu çok koymusu lan.
anani sikeyim dünya ananı.

kendime gelince "hadi abim ben söz verdim bak sabaha kadar durduk. şimdi sen sözünü tut. adamsın sen. adamlar tutar sözünü.
sabah oldu gidelim" dedi mustafa abim.
hatırlıyorum, ben hala ağlıyodum.
"abi ben adam olmak istemiyorum artık" dedim sarılıp.
ne olduysa adamım diye gezidiğim zamanlar oldu.
diyemedi bişey mustafa abim.
samet'e baktım.
o da benden farksız amk.
"oğlum ben naptım lan" dedim.
kafasını çevirdi.
beni kaldırırlarken benden bişey olsun yanında istedim.
hiç çıkarmazdım onun aldığı saati.
çıkardım.
yüzük sağında idi.
hem de saat sola takılır amk.
solunu eşeledim.
saati koydum, üstünü kapadım tekrar.
"aşkım ben burdayım" hep sol kolun kadar yakınımdı dedim.
duydu bence.
"zaman devam edecek. ama bi tek senin yanında edecek" dedim.
bi daha da saat takmadım hiç.
bi tek saat mi amk?
simit yemem ben.
ben simiti mavi ile yerdim.
pamuk şeker almam.
çocuk olsa almam.
ağlasa almam.
ben bi tek ona aldım pamul şeker.
daha almam.

istanbula döndükten sonra bi süre kimseyle konuşmadım.
konusacak o kadar çok şey vardı ama sesim çıkmıyodu.
zorunlu şeyler dışında cümle kurmadım hiç
annemlerde kaldım.

odadan bi tek mavi'nin faturasını ödemek için çıktım.
sonra hemen geri geldim.
parayı nerden buldun diyen olacaktır amk.
bizim paramız vardı ya yuzuk aldım falan.
o para.
o parayı onla harcıycam dedim, onla harcadım.
balıklı rum hastanesinde psikolog mu psikiyatır mı ne sikimdir ona götürdüler bizimkiler.
sessizleşmem normal değildi.
doktor bana cipram ile seraquel diye iki hap verdi.
onları alınca mukemmeldi herşey.
hayırlamıyodum
etkisi geçince düşün dur amk.
ben maviyi tanımasam, orda cevahirde olmasam...
iki kere ilaçlardan içmeyip içmeyip ağzımda bırktirdiğim oldu.
birden içip ölecektim amk.
onu da beceremedim.
yıkadılar hemen midemi.

2011 sonlarında, sanırım benim yuzumden yine, babamun bypass olması gerekti.
o zaman ayağa kalkmam gerektiğinin farkına vardım diye mi?
yok.
onu farketmem bu bypass işini duymamdan 5 gün sonra oldu.
küçük kardeşim var demiştim.
mahallede bunu dövmüşler amk.
eve geldi.
"abim iyi olsaydı kimse dokunamazdı bana" dediğini duydum.
o zaman daha bu dünyada sorumluluğum olan insanlar olduğunu farkettim.
abi mabi diyosunuz ya bana, ayağa kalkınca düzelince yani, ilk gittim kardeşimi döven 12 yaşındaki veledi dövdüm.
utandım mı?
yoo.
sonra babası geldi amk. bi de onla kapıştık.
ama mahallenin piçleri anladı kardeşime dokunmamaları gerektiğini.
o 18 yaşına basana kadar yaşamalıydım.

tekrar işe güce başladım.
sike sike sosyalliğimi kazandım.
göbek yaptım lan çok. onu eritemedim hala.
bu süre içinde internetle daha bi içli dışlı oldum.
alkölü de abarttım amk.
bi gece evde otururken bu inci sözlük'te bi hikaye okumaya başladım.
aha dedim amk ne güzel sardı.
sonuna gelince sövdüm çok.
ve aklıma geldi ben de yazabilirim.
aldım klavyeyi elime.
üye girişi yaptım.
sonra başlık arama butonuna yazdım;
"herkes anlatıyo bi de ben anlatayım amk"

gerisini biliyorsunuz zaten...

neyse eyvallah hepinize.
o kadar göz siktiniz amk benim yüzümden.

çok şarkı dinledik beraber.
son şarkımızı da paylaşalım teşekkür etmeden önce;

<http://fizy.com/#s/1ajgar>

hepinize çok teşekkürler...

EK

hikayeye başladığım zaman anlatmak inanılmaz rahatlatıyordu beni.
zaten başları taşşak geçmek ile geçiyodu.
haklı olarak inanmıyodu insanlar onca detayın hatırlanabilir olmasına.
diyemiyodum ki "ben her gece tekrar baştan düşünüyorum hepsini ondan unutamıyorum" diye.
yazdıkça mutlu oldum. hiç süsleyip püslemedim detayları.
yazmadığım bi kaç şey de oldu.
kimisi özel, kimisi değil. sadece hakkımızdaki herşeyi bilin istemedim.
mavi'yi tanıyın istiyodum.
dini anlatan misyonerler gibiydim.
onlar size allah'ın varlığını kanıtlar ama allah ile arasındaki herşeyi anlatmazlar.
ben de o hesap mavi'yi anlattım size elimden geldiğince.
tanıyın istedim.
neden yavaş yazıyosun diynler oluyodu.
mavi ile buluşacağımız bi günü yazdıktan sonra, ya da onu göreceğim günün öncesinde ve onunla buluşmalarımızda
dururdu entry girişlerim.
ben bilirdim olanları ama zihinlerinizde bi kaç gün daha mavi ile görüşmek, buluşmak, konuşmak işime gelirdi,
yazmazdım.
bi ay ara verdiğim son partların girişinden önce hepsini yazıp öyle gelicem dedim ya, yalandı amk.
durdurmak istedim zamanı.
orda kalsın herşey istedim.
hikayeyi piç ettinciler çok kızdı ama haklı sebeplerim vardı.
son partların kısa olduğunu ben de biliyorum.
inanın o anlara dair milyonlarca sayfa yazı yazabilirim.
ama hemen bitsin istedim.
sanki "mavi öldü" yazınca ben bi daha öldürecektim sevdiğimi.
zor amk. gerçekten çok zor.
ona ait detayları, ona kavuşmaya dair detaylar ve gelecek güzel günleri uzun tuttum ben hep.
sırf mavi'nin sağ elinin serçe parmağına dair bundan çok daha uzun bi hikaye yazılabilirim. ama işte bazen çabuk geçsin
istersiniz bişeyler. reklamlarda kanalı değiştirir, hızlı trende gözünüzü kapatırsınız. ben de öyle yaptım biraz.
bu özensizliğim için kusura bakmayın.
bi kaç yazım hatam olmuş entrylerde. bi de virgül koymayı, denden koymayı unuttuğum veya yanlış koyduğum yerler
olmuş sanırım.
olur amk o kadar.

önce şu aşağıdaki linke bi tıklayın hele;
http://www.youtube.com/watch?v=ghLyfCa_BqE

şimdi devam edebiliriz.
hikaye bitti ben de biliyorum amk.
yorum yazanlar olmuş, teşekkür ederim alayına.
bu niye bu başlığa yazıyo diyen olacaktır.
alıştık ya amk yazmaya...
onunla alakalı bişeyler gelince aklıma paylaşmasam olmaz amk.
bazen çalan bi şarkıda o'na dair detaylar vuruyo yüzüme.
gözlerim yanıyo amk.
size de oluyodur ya "bu şarkı bana mı yazılmış" tribi, aha ondan işte.
o kadar güzel gidiyodu ki bugün.
ama işte bi şarkı duyuyosun "allah iyi mimar da tavanı biraz alçak mı yapmış?" diye soruyosun kendine.
basık geliyo gök kubbe sana.
can sıkılmak da istemiyorum ama söylemesem olmaz.
mavi benim güneşim değildi.
olması da abes.
güneş geleceğimdi.
geleceğimizdi.
mavi bi pencereydi karanlık odamda sonradan açılmış.
ben o pencereyi açana kadar hep karanlıktı o oda.
körler nasıl görürse maviyi, ben de öyle görürdüm mavi'yi karanlıkta.
hayal ederdim mavi'nin nasıl bişey olduğunu.
sonra o pencere açılınca güneş vurdu gözüme.
nasıl kamaştı gözlerim ilk görünce güneşi.
umurumda değildi aslında güneşi görebilmek.
güneşin etrafını saran mavi gökyüzüydü ilgilendiğim.
hayal ettiğim renkti özlem duyduğum.
ve hayallerim vardı onun içinde olmazsa olmaz olduğu.
uçurtma yapadım hayallerden.
mavi ucuz jelatine yeterdi param.
o adımı söyledikçe gerçekleşeceğine inanırdım hayalleimin.
havalanırdı uçurtmam.
jelatini mavi, gökyüzü mavi, çıtaları sarı.
az biraz da benden bişey girsin amk uçurtmamın içine.
sonra bi gün penceresiz kaldım.
sonra bi gün uçurtmam tel örgülere takıldı.

- SON -